

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΓ' - ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΗ

ΓΙΑ
ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ
ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ
ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2012

ΑΘΗΝΑ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

**ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΓ' – ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ**

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο Κ Α Ι Ε Κ Θ Ε Σ Η

**ΓΙΑ
ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2012**

**ΑΘΗΝΑ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΝ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

I. Πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής.....	5-35
II. Έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012»	36
III. Εισηγήσεις	
A. Γενικών Εισηγητών	
α) Εισήγηση του κ. Μιχαήλ Κατρίνη (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)	41-58
β) Εισήγηση της κ. Κωνσταντίνου Μουσουρούλη (Ν.Δ.)	61-76
γ) Εισήγηση του κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου (Κ.Κ.Ε.)	79-89
δ) Εισήγηση του κ. Παύλου Μαρκάκη (ΛΑ.Ο.Σ.)	93-102
ε) Εισήγηση του κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)	105-119
B. Ειδικών Εισηγητών	
α) Εισήγηση του κ. Δημήτριου Τσιρώνη (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)	125-133
β) Εισήγηση του κ. Νικόλαου Ζωΐδη (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)	137-141
γ) Εισήγηση του κ. Σπυροπάνου Μαργέλη (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)	145-152
δ) Εισήγηση του κ. Ιωάννη Αμοιρίδη (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)	155-164
ε) Εισήγηση του κ. Ιωάννη Βρούτση (Ν.Δ.)	167-178
στ) Εισήγηση του κ. Θεόδωρου Καραόγλου (Ν.Δ.)	181-187
ζ) Εισήγηση του κ. Αθανάσιου Μπούρα (Ν.Δ.)	191-199
η) Εισήγηση του κ. Ιωάννη Πρωτούλη (Κ.Κ.Ε.)	203-229
θ) Εισήγηση του κ. Κωνσταντίνου Κιλτίδη (ΛΑ.Ο.Σ.)	233-237
ι) Εισήγηση του κ. Δημήτριου Παπαδημούλη (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)	241-260
κ) Εισήγηση της κυρίας Θεοδώρας Μπακογιάννη (ανεξάρτητοι βουλευτές)	263-266

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων συνήλθε στις 22, 23 και 24 Νοεμβρίου 2011, σε τέσσερις συνεδριάσεις, υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής, κυρίας Βάσως Παπανδρέου, με αντικείμενο την εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012».

Στις συνεδριάσεις παρέστησαν ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Φίλιππος Σαχινίδης, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Παντελής Οικονόμου, ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Ιωάννης Μουρμούρας, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης έλαβαν το λόγο οι Γενικοί Εισηγητές*, ο κ. Μιχαήλ Κατρίνης από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο κ. Παύλος Μαρκάκης από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς και οι Ειδικοί Εισηγητές*, ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης, ο κ. Νικόλαος Ζωΐδης, ο κ. Σπυροπάνος Μαργέλης και ο κ. Ιωάννης Αμοιρίδης από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, ο κ. Ιωάννης Βρούτσης, ο κ. Θεόδωρος Καραόγλου και ο κ. Αθανάσιος Μπούρας από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Ιωάννης Πρωτούλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, ο κ. Δημήτριος Παπαδημούλης από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς και η κυρία Θεοδώρα (Ντόρα) Μπακογιάννη από τους ανεξάρτητους βουλευτές.

Επίσης, το λόγο έλαβαν οι Βουλευτές κ.κ. Ανδρέας Μακρυπίδης, Κωνσταντίνος Γείτονας, Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος, Δημήτριος Κουσελάς, Κυριάκος Μητσοτάκης, Παναγιώτης Κουρουμπλής, Χρήστος Μαγκούφης, Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα) Κατσέλη, Δημήτριος (Μίμης) Ανδρουλάκης, Εμμανουήλ Στρατάκης, Χρήστος Σταϊκούρας, Νικόλαος Νικολόπουλος Μαργαρίτης Τζίμας, Θεόδωρος Δρίτσας και Ελευθέριος Αυγενάκης.

* Οι Εισηγήσεις των αναφερόμενων Εισηγητών παρατίθενται στο τέλος του παρόντος Πρακτικού-Εκθεσης.

Ο παριστάμενος Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ο Προϋπολογισμός του 2012 είναι η πρώτη μεγάλη νομοθετική και πολιτική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης του κ. Λουκά Παπαδήμου, μετά την πανηγυρική θετική ψήφο εμπιστοσύνης που παρέσχε η Βουλή των Ελλήνων στην παρούσα Κυβέρνηση.

Η κοινοβουλευτική πλειοψηφία στήριξης της Κυβέρνησης αποτυπώνει την ανάγκη που έχει η χώρα να ανασυγκροτηθεί, να διαμορφώσει ένα κλίμα εθνικής συνοχής και κοινωνικής συναίνεσης, αλλά και πολιτικής συνευθύνης, χωρίς το οποίο δεν μπορούμε να φέρουμε σε πέρας αυτή την δύσκολη ιστορική αποστολή που έχουμε: Να διαχειριστούμε την πρωτοφανή κρίση, να μειώσουμε τις κοινωνικές και αναπτυξιακές επιπτώσεις της κρίσης αυτής, να απαλύνουμε τον πόνο που νοιώθουν οι πολίτες, οι οποίοι υφίστανται σκληρές περικοπές στο εισόδημά τους, αλλά και τις προοπτικές τους και να ξαναδώσουμε στη χώρα, μια αίσθηση αισιοδοξίας. Το δικαίωμα να ελπίζει, την βεβαιότητα πως υπάρχει ένα εθνικό σχέδιο που είμαστε ικανοί ως Έλληνες να υπηρετήσουμε, πως υπάρχει μια επόμενη ημέρα που μπορεί να ξημερώσει, πως δεν είμαστε σε ένα αδιέξοδο, όχι μόνο σε εθνικό επίπεδο, αλλά και σε γενικότερο ευρωπαϊκό επίπεδο. Γιατί δυστυχώς, τα ευρωπαϊκά και τα διεθνή συμφραζόμενα βαίνουν επιδεινούμενα και αυτό το καταλαβαίνει ο Έλληνας πολίτης, ο οποίος έτσι φοβάται περισσότερο και ελπίζει λιγότερο.

Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημά μας. Ένα στοίχημα εθνικό, ένα στοίχημα που δεν έχει κανένα από τα παλιά γνωστά πολιτικά και κομματικά χαρακτηριστικά. Όσοι μένουν εγκλωβισμένοι σ' αυτή την παλιά αντίληψη της κομματικής αντιπαράθεσης, του κομματικού πατριωτισμού και της κομματικής στόχευσης, φοβούμαι ότι δεν έχουν αντιληφθεί σε ποιο σημείο βρισκόμαστε, ποιες απειλές υφίστάμεθα, πόσο δύσκολος είναι ο διεθνής συσχετισμός δυνάμεων, πόσο ανελέητη είναι η σύγκρουση μεταξύ κρατών και διεθνών οργανισμών από την μια μεριά και της περιβόητης αγοράς από την άλλη μεριά και πιο συγκεκριμένα των αρρυθμιστων οντοτήτων της διεθνούς αγοράς.

Το γεγονός ότι ο Προϋπολογισμός του 2012 για πρώτη φορά μετά από 36 χρόνια, κατατίθεται από μια Κυβέρνηση που έχει αυτή την πολιτική φυσιογνωμία και θα ψηφισθεί από μια τόσο μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, είναι ένας θετικός οίωνός, είναι ένα μήνυμα σοβαρότητας που εκπέμπει η χώρα μας στο εξωτερικό και πρέπει να το εκπέμπει καθαρά, να μην το θολώνει για άλλους λόγους. Καθώς η αποκατάσταση της διεθνούς αξιοπιστίας της χώρας, η βεβαιότητα των συνομιλητών μας ότι υπάρχει συνέχεια στο ελληνικό κράτος είναι κάτι πολύ σημαντικό για την ολοκλήρωση του ισχύοντος προγράμματος προσαρμογής και στήριξης της ελληνικής οικονομίας και για την συμφωνία γύρω από το νέο πρόγραμμα, που σημαίνει πάρα πολλά για τη χώρα, για την οικονομία, για τον κάθε πολίτη.

Άρα, η ψήφιση αυτού του Προϋπολογισμού είναι μια πράξη όχι απλά και μόνο συμβολική, είναι μια πράξη η οποία εκπέμπει ισχυρά μηνύματα και προς την ελληνική κοινωνία και προς την διεθνή κοινότητα, προς τους θεσμικούς μας εταίρους και προς την διεθνή οικονομική κοινότητα, που είναι ανήσυχη, δύσπιστη, αναπαράγει διαρκώς αρνητικά στερεότυπα για την Ελλάδα, αναζητά άλλοθι, χρησιμοποιεί εύκολα προσχήματα και ένα τέτοιο εύκολο πρόσχημα είναι η Ελλάδα, γιατί δυστυχώς έχουμε δώσει διαχρονικά το δικαίωμα να μας χρησιμοποιούν έτσι. Ο λαός, λοιπόν, περιμένει να πιαστεί από κάπου και το γεγονός ότι έχουμε έναν τέτοιο Προϋπολογισμό με αυτά τα δημοσιονομικά, αλλά και τα πολιτικά χαρακτηριστικά, μπορεί υπό προϋποθέσεις να σημαίνει πολλά για τη χώρα. Πρέπει να κάνουμε έτσι τα πράγματα, ώστε ο Προϋπολογισμός αυτός να σημαίνει πολλά για τη χώρα.

Τι είναι ο Προϋπολογισμός; Προϋπολογισμός είναι οι πίνακες; Είναι η εισηγητική έκθεση; Ο Προϋπολογισμός είναι η συγκεφαλαίωση όλων των πολιτικών, όλων των αποφάσεων, όλων των δύσκολων πρωτοβουλιών, που οδήγησαν στην καθοριστική απόφαση της 26ης Οκτωβρίου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και βεβαίως, η συγκεφαλαίωση των πολιτικών που απορρέουν από την απόφαση αυτή και η εφαρμογή των οποίων συνιστά αμετάθετη προϋπόθεση για την εφαρμογή της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου.

Άρα, ο Προϋπολογισμός συγκεφαλαιώνει τις διαρθρωτικές αλλαγές, όλα όσα ισχύουν, όλα όσα συνιστούν προτεραιότητα μας σύμφωνα με το πρόγραμμα στήριξης και προσαρμογής, όλα όσα σχετίζονται με την δημόσια διοίκηση, με την αναδιάρθρωση των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, το νέο βαθμολόγιο και μισθολόγιο, την εργασιακή εφεδρεία, την αξιολόγηση των υπηρεσιών και του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης, την αλλαγή στο επιχειρηματικό περιβάλλον, την αλλαγή στο εθνικό φορολογικό σύστημα με συμφωνημένο συναινετικό τρόπο. Όλα όσα η χώρα έπρεπε να έχει θέσει σε κίνηση εδώ και πάρα πολλά χρόνια, που συνιστούν μια δική μας οικειοθελή επιλογή και όχι μια υπαγορευμένη έξωθεν πολιτική, όλα όσα θα μπορούσαν να πείσουν τους Έλληνες ότι έχουμε εθνική στρατηγική αναδιάρθρωσης και ανασυγκρότησης της χώρας.

Σε αυτό περιλαμβάνεται και το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, μέσα σε δύσκολες συνθήκες, με μια αγορά, η οποία είναι αδρανής, με έλλειψη εμπιστοσύνης στη χώρα και το πρώτο που έχουμε να κάνουμε είναι να ανασυστήσουμε την αγορά αυτή και με τη βοήθεια των θεσμικών μας εταίρων, αλλά και όλων των δυνάμεων του Ελληνισμού, όπως είναι, για παράδειγμα, η ελληνική ναυτιλία ή ο απόδημος ελληνισμός.

Και βεβαίως, ο Προϋπολογισμός συγκεφαλαιώνει τη δημοσιονομική προσαρμογή. Δημοσιονομική προσαρμογή, που ξεκίνησε από ένα δημοσιονομικό έλλειμμα 36 δισ. ευρώ το 2009, από ένα πρωτογενές έλλειμμα 24 δισεκατομμυρίων το 2009, για να φτάσουμε τώρα στα πρόθυρα ενός δημοσιονομικού ελλείμματος το 2012, 5,4% του ΑΕΠ, από το 15,7%, δηλαδή σε μια προσαρμογή με όρους δημοσιονομικού ελλείμματος, 10 ποσοστιαίων μονάδων και σε ένα πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο θα είναι, έστω 1,1%, αλλά 1,1%, με θετικό πρόσημο, εφ' όσον γίνουν όλα όσα έχουμε πει.

Και έχουμε πει πολλές φορές ότι ενώ οι διαρθρωτικές αλλαγές είναι μια οικειοθελής επιλογή, η ταχύρρυθμη δημοσιονομική προσαρμογή, η τόσο φιλόδοξη, η τόσο πιεστική, που ξεκινάει με ύφεση από το 2008 και διεξάγεται υπό συνθήκες σωρευτικής ύφεσης το 2008, το 2009, το 2010, το 2011 και το 2012, είναι μια επιλογή, η οποία προέρχεται κατά βάση από τη σχέση μας με τους δανειστές μας, από το συσχετισμό δυνάμεων με τους δανειστές μας και από το απλό γεγονός ότι όταν δανείζεσαι υπό πιεστικούς και επείγοντες όρους δεν έχεις περιθώρια να διαπραγματευθείς τις συνθήκες της δημοσιονομικής προσαρμογής, ακόμη και εάν ξέρεις ότι υπάρχουν μακροοικονομικές προγνώσεις, οι οποίες είναι εσφαλμένες, και δημοσιονομικοί στόχοι, οι οποίοι αντιβαίνουν με τα συμφέροντα της πραγματικής οικονομίας.

Αλλά τίποτα δεν είναι πιο συμφέρον και πιο ζωτικό για την εθνική οικονομία συνολικά, άρα και για την πραγματική οικονομία, από τη δημοσιονομική επιβίωση της χώρας, από τη μη κατάρρευση της χώρας, από την αποφυγή της χρεοκοπίας, από τη διατήρηση της χώρας στη ζώνη του ευρώ, από την προστασία του τραπεζικού συστήματος, από την προστασία των καταθέσεων, από την προστασία ενός επιπέδου ζωής που μειώνεται, αλλά που δεν καταστρέφεται. Γιατί είναι άλλο οι θυσίες, οι συνέπειες, οι επιπτώσεις, οι πιέσεις, οι εντάσεις, οι διαμαρτυρίες και άλλο η καταστροφή η οικονομική της χώρας, που θα τη γυρίσει δεκαετίες πολλές πίσω.

Είπα και στην ομιλία μου στις προγραμματικές δηλώσεις ότι δεν υπάρχουν στο πολιτικό σύστημα οι καλοί και οι κακοί, οι υφesiaκοί και οι αναπτυξιακοί, οι ευαίσθητοι και οι ανάλγητοι. Υπάρχουν οι υπεύθυνοι και αυτοί που συνειδητοποιούν με καθυστέρηση την ανάγκη της ευθύνης. Άρα, εδώ υπάρχει η ανάγκη να είμαστε όλοι υπεύθυνοι, να σηκώσουμε το βάρος αυτού του σταυρού –χρειάζονται πολλοί Κυρηνάιοι για να σηκωθεί το βάρος αυτού του σταυρού– και πρέπει να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό.

Το πολιτικό στοίχημα της χώρας είναι ταυτόσημο με το εθνικό. Το πολιτικό και εθνικό στοίχημα θα το κερδίσουν αυτοί που λένε την αλήθεια. Η πολιτική είναι αυτή που ξέρει ο κόσμος, θα συνεχιστεί μέχρι τις εκλογές και μετά τις εκλογές και πρέπει να πούμε ποια θα είναι η προοπτική και η ελπίδα μετά τις εκλογές. Η προοπτική και η ελπίδα θα είναι αυτή που απορρέει από τη δραστική μείωση του βάρους του δημόσιου χρέους κατά 100 δις. ευρώ, από τη μείωση του δηλαδή κατά 47 περίπου ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, από τη βιωσιμότητα του δημόσιου χρέους, μια βιωσιμότητα παραδεκτή από τους διεθνείς οργανισμούς και τις αγορές, από την αλλαγή των επιπέδων ρευστότητας, από την ανασυγκρότηση του τραπεζικού συστήματος που θα μπορέσει πάλι να λειτουργήσει μέσα στην αγορά υπέρ των πολιτών, υπέρ της ανάπτυξης, υπέρ της απασχόλησης. Εάν, λοιπόν, δεν γίνουν αυτά που έχουμε να κάνουμε, δεν θα ανοίξει ξανά το παράθυρο ευκαιρίας για τη χώρα, δεν θα ορθοποδήσουμε, δεν θα δώσουμε κυρίως στους νέους Έλληνες, στα παιδιά μας, την ελπίδα που δικαιούνται.

Εάν, όμως, αυτή η κυβέρνηση τώρα, η κυβέρνηση Παπαδήμου, με τη συμφωνία και τη συνεργασία των κομμάτων και με αίσθημα εθνικής συνευθύνης ολοκληρώσει αυτά που έχουμε κάνει και που έχουμε σχεδιάσει και που τώρα βρίσκονται στην πιο κρίσιμη φάση τους, θα

ανοίξει η ελπίδα σε όλα τα επίπεδα. Θα μπορέσουμε ξανά να μιλήσουμε για επενδύσεις, για δημιουργία θέσεων εργασίας, για αποκατάσταση σταδιακά, αργά, αλλά για αποκατάσταση μέρους των απωλειών στο εισόδημα, αλλά ο κόσμος θέλει περισσότερο ασφάλεια, προοπτική, καθαρό πλαίσιο και λιγότερο υποσχέσεις εισοδηματικού χαρακτήρα.

Είναι πολύ απλά τα πράγματα, πάρα πολύ απλά. Είναι απολύτως αναγκαίο να συμφωνήσουμε στα θεμελιώδη και θα συμφωνήσουμε, γιατί όταν έχεις μπροστά σου μια πραγματικότητα και όταν η πραγματικότητα αυτή αποτυπώνεται σε αριθμούς, όταν έχεις ένα συσχετισμό που τον βλέπεις να εξελίσσεται με ανάγλυφο τρόπο καθημερινά, δεν μπορείς ούτε να εξωραΐζεις ούτε να συγκαλύπτεις την πραγματικότητα.

Υπάρχουν, βεβαίως, ερωτήματα εύλογα. Κατά τη γνώμη μου το κολοσσιαίο ερώτημα είναι γιατί δεν κάναμε εξαρχής τη δραστική μείωση του ονομαστικού βάρους του χρέους. Αυτό είναι ένα καλό ερώτημα για τους εταίρους μας, γιατί θα μπορούσε πράγματι αυτό να έχει γίνει το 2010, το 2009, το 2008, αλλά βλέπετε, έπρεπε να ωριμάσουν οι συνθήκες και έπρεπε να απαντήσουμε σε μια πάρα πολύ απλή, σκληρή, κατανομή ευθύνης.

Μας είπαν, ούτε λίγο ούτε πολύ: «Δείξτε ότι μπορείτε να μειώσετε το έλλειμμα, κάντε τη δημοσιονομική προσαρμογή σε επίπεδο ελλείμματος και θα έρθει η στιγμή που θα κάνουμε πιο δραστική διαχείριση του ζητήματος του χρέους». Και αυτό έγινε τώρα. Θα μπορούσε να έχει γίνει νωρίτερα. Αλλά αυτό έπρεπε να είναι συμφωνημένο και πρέπει πάντα να είναι συμφωνημένο, γιατί μόνοι μας, ως μέλος του ευρώ δεν μπορούμε να πάμε πουθενά. Ούτε τώρα δεν μπορούμε να πάμε πουθενά. Το PSI το διαχειριζόμαστε, δηλαδή τη δραστική μείωση του χρέους, ως εκπρόσωποι της ευρωζώνης, με βάση ομόφωνες αποφάσεις της ευρωζώνης και σε διαρκή συνεννόηση με την Ευρωζώνη, την Επιτροπή, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το EFSF και τις μεγάλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, αρχής γενομένης από τη γερμανική και τη γαλλική, γιατί αλλιώς τα πράγματα είναι ασαφή, ανασφαλή, αβέβαια και πρέπει να προσφέρουμε ασφάλεια στον ελληνικό λαό και στην ελληνική οικονομία.

Υπάρχει και ένα άλλο ερώτημα: Θα εφαρμοσθεί αυτή η απόφαση του Οκτωβρίου ή θα τροποποιηθεί, θα ανακληθεί, θα αμφισβητηθεί, όπως η απόφαση του Ιουλίου; Καταρχάς, η απόφαση του Ιουλίου ήταν μια απόφαση που ελήφθη, όπως ξέρετε, μετά από συνεννόηση της Γαλλίας και της Γερμανίας και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, επί τη βάση μιας εκτίμησης που βασιζόταν στη λειτουργία του μηχανισμού επαναγοράς χρέους και απεδείχθη ότι ο δισταγμός του ιδιωτικού τομέα οδήγησε σε μια λύση πολύ πιο ακριβή για τον επίσημο τομέα, από ό,τι είχε αρχικά υπολογιστεί, σε συνδυασμό με την πτώση των επιτοκίων του EFSF.

Αυτή η εμπειρία τώρα είναι ενσωματωμένη στην απόφαση του Οκτωβρίου. Αλλά και από τον Οκτώβριο μέχρι σήμερα έχουν μεσολαβήσει σημαντικές αλλαγές. Έχει αλλάξει το τοπίο στην Ευρωζώνη. Η Ιταλία πραγματικά εντάχθηκε σε Πρόγραμμα χωρίς να παίρνει απευθείας ενίσχυση. Η ενίσχυση είναι δευτερογενής, αλλά εντάχθηκε η μεγαλύτερη, μετά τη Γαλλία και Γερμανία, χώρα της Ευρωζώνης, μια χώρα του G7 που μετέχει σε ένα πρόγραμμα. Η καμπύλη

που διαγράφουν τα ισπανικά ομόλογα, ο τρόπος με τον οποίο κινείται το EFSF, γιατί αμφισβητείται η δύναμη πυρός που διαθέτει. Η συζήτηση για την τροποποίηση της Συνθήκης για το ESM, τον μόνιμο μηχανισμό, πριν καν αυτή κυρωθεί. Οι πρωτοβουλίες της Επιτροπής για τη διαχείριση του Ευρωπαϊκού Δημοσίου χρέους και για τα Ευρωομόλογα, οι οποίες είναι πρωτοβουλίες σημαντικές αλλά της Επιτροπής, σε επίπεδο Πράσινης Βίβλου και δεν είναι γραμμένα θέματα στην ημερήσια διάταξη, ούτε του Συμβουλίου Υπουργών, ούτε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Άρα, πρέπει να κινηθούμε γρήγορα. Κάθε μέρα που περνάει και δεν εφαρμόζουμε την απόφαση αυτή, ανεβαίνει ο κίνδυνος αυτή η απόφαση να αναμετρηθεί με άλλα δεδομένα και εδώ μιλάμε για πολλά λεφτά. Είναι 130 δισ. ευρώ, τα οποία δεν είναι βέβαιο ότι μπορεί να προέλθουν από μια μόχλευση, γιατί πρέπει να μας δοθούν και μάλιστα εμπροσθοβαρώς. Περιμένουμε να πάρουμε μέχρι τέλος Φεβρουαρίου τουλάχιστον 80 δισ. ευρώ από τα 130 δισ. ευρώ και άρα πρέπει να υπάρχει βεβαιότητα ότι τα δίνουν κάπου που πιάνει τόπο, σε υπεύθυνους ανθρώπους, σ' ένα κράτος με συνέχεια, ανεξαρτήτως Κομμάτων και Κυβερνήσεων και προσώπων.

Ο Προϋπολογισμός, λοιπόν, του 2012, μπορεί υπό όρους και προϋποθέσεις να:

- Είναι ο Προϋπολογισμός της αναστροφής. Θέλει όμως υπομονή και επιμονή.
- Είναι ο Προϋπολογισμός του μικρού αλλά πρωτογενούς πλεονάσματος.
- Είναι ο Προϋπολογισμός της μείωσης του χρέους και άρα της μείωσης των τόκων εξυπηρέτησης του, κατά 5,1 δισ. ευρώ σε σχέση με το τι θα πληρώναμε το 2012, εάν δεν είχε γίνει ή αν δεν γίνει πλήρως το PSI.
- Είναι ένας προϋπολογισμός που βασίζεται σε ήδη ψηφισθέντα μέτρα, άρα δεν αναμένουν οι πολίτες μέτρα για τα προϋπολογισμό. Τα μέτρα είναι σκληρά, θα εφαρμοστούν, πιέζονται οι άνθρωποι όλοι και προσπαθούμε να απαλύνουμε προβλήματα, να λύσουμε προβλήματα με ένα μηχανισμό διοικητικό, ο οποίος δυσκολεύεται, γιατί οι υπάλληλοι έχουν μειωμένες αποδοχές, διότι ξεβολεύονται συστήματα, διότι ο αγώνας κατά της φοροδιαφυγής υπερβαίνει τις πρακτικές της δημόσιας υπηρεσίας μέσα από πολιτικές πρωτοβουλίες, διότι κινητοποιούμε τον ιδιωτικό τομέα.

Άρα, έχει πολύ μεγάλη σημασία να δούμε ποιο είναι το περιβάλλον το διοικητικό μέσα στο οποίο κινούμαστε, με απεργίες, με καταλήψεις, γιατί φυσικά όταν εφαρμόζεις μια νέα μισθολογική πολιτική, έχεις απέναντί σου ανθρώπους, οι οποίοι είχαν σχέδια ζωής και τώρα πρέπει να προσαρμοσθούν. Όλα αυτά είναι κατανοητά, είναι φυσικά, είναι ανθρώπινα, αλλά βλέπετε η μοίρα μας, εδώ στην αίθουσα αυτή, είναι να σταθμίζουμε και να υπηρετούμε το γενικό συμφέρον. Και όταν υπηρετείς το γενικό συμφέρον, παρά τη θέλησή σου αναγκάζεσαι να συγκρουστείς με ατομικά συμφέροντα ακόμη και πολύ μικρά, πολύ δίκαια, πολύ ανθρώπινα, αλλά τα αισθήματα αυτά αλληλεγγύης, φιλίας και συμπαραστάσης στο καθένα που υφίσταται τις συνέπειες της κρίσης και καλείται να συνεισφέρει στα μέτρα αυτά, δεν πρέπει να μας κάνουν να χάνουμε το μεγάλο ορίζοντα μπροστά μας, που είναι η σωτηρία της χώρας.

Τα μέτρα αυτά, ειδικά για το 2012, έχουν αξιολογηθεί με πολύ αυστηρό τρόπο από την Τρόικα και η εκτίμηση για τις αποδόσεις είναι πάρα πολύ ρεαλιστική. Ο Προϋπολογισμός ενσωματώνει τον επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Τον Ιούνιο του 2012 η τότε Κυβέρνηση θα κληθεί να εξειδικεύσει τα μέτρα των Προϋπολογισμών του 2013 και 2014 με βάση τα δεδομένα του δημόσιου χρέους και το κόστος εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους, ελπίζουμε να είναι εύκολος ο ρόλος της, αλλά θα είναι δύσκολος ο ρόλος της στη συνεπή εφαρμογή των μέτρων που συνοδεύουν τον Προϋπολογισμό και προϋποτίθεται από τον Προϋπολογισμό.

Και βέβαια πρέπει αυτή όλη η ανασυγκρότηση του τραπεζικού συστήματος, της χρηματοοικονομικής σφαίρας, του πραγματικού μοντέλου ανάπτυξης, αυτή η νέα μας γνωριμία με τον εαυτό μας με την κοινωνία, να καθοδηγηθεί από μια Κυβέρνηση που ξέρει τι θέλει να πει, το λέει, και συσπειρώνει τους Έλληνες.

Το ερώτημα είναι: οι βασικές προϋποθέσεις του Προϋπολογισμού θα επαληθευθούν; Η πρώτη προϋπόθεση είναι μια εκτίμηση για την ύφεση της τάξεως του μείον 2,8%. Σε σχέση με την ύφεση του 2011 που στον Προϋπολογισμό καταγράφεται στο -5,5% του Α.Ε.Π. σε σχέση με την τελευταία πρόγνωση της Τρόικα του Ιουνίου που ήταν -3,8% και σε σχέση με την τελευταία πρόγνωση του Αυγούστου της Τράπεζας της Ελλάδος, έχουμε μια υπέρβαση η οποία φτάνει τις 1,7 ποσοστιαίες μονάδες. Αντιλαμβάνεστε ότι μετά από μια σωρευτική ύφεση πέντε ετών, η ίδια οικονομία αντιδρά, το ένστικτο αυτοσυντήρησης, το ρεύμα είναι ασθενές, αλλά ανοδικό.

Η μείωση της ύφεσης στο μισό που μπορεί να επιτευχθεί, αν δει κανείς τα στοιχεία της πραγματικής οικονομίας, τον τουρισμό, τις εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών, το πώς εξελίσσεται ο όγκος πωλήσεων στο λιανικό εμπόριο, πώς εξελίσσεται η συγκράτηση της πτώσης στις παραγγελίες στη βιομηχανία για το εξωτερικό και για την εσωτερική αγορά, θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αν λειτουργήσει η χρηματοοικονομική σφαίρα, αν πετύχουμε στη ρευστότητα, στην επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, εάν πληρώσει το κράτος τις υποχρεώσεις του τις ληξιπρόθεσμες στην αγορά, εάν λειτουργήσει το ΕΣΠΑ και το Ευρωπαϊκό Σχέδιο Ανασυγκρότησης, μπορούμε να πετύχουμε το στόχο για μια αισθητά συγκρατημένη ύφεση το 2012 στο επίπεδο του μείον 2, 8%, ώστε να βγούμε σε θετικό ρυθμό το 2013.

Η δεύτερη προϋπόθεση, θα πετύχουμε τους στόχους του PSI; Θα έχουμε το Φεβρουάριο, ας πούμε, τέλη Φεβρουαρίου, ολοκληρώσει το μοντέλο συμμετοχής των ιδιωτών με ποσοστό συμμετοχής 100%, με μείωση κατά 100 δις. ευρώ και με προβολή του δημόσιου χρέους το 2020, στο 120% του ΑΕΠ; Λοιπόν, θα πετύχουμε τους στόχους; Προσέξτε. Αυτό είναι ένα ερώτημα που απευθύνεται και στους θεσμικούς μας εταίρους, διότι εάν δεν πετύχουμε τους στόχους η αποτυχία δεν θα είναι Ελληνική, θα είναι μία αποτυχία του επίσημου τομέα. Διότι, εάν δεν πετύχουμε τους στόχους δεν υπάρχει απλώς χρηματοδοτικό κενό μέχρι το 2014.

Το ερώτημα δεν είναι ποιος θα χρηματοδοτήσει τα τοκοχρεολύσια μέχρι το 2014, ακόμη και αν έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα, εάν το ισοζύγιο το πρωτογενές είναι θετικό. Το ερώτημα

είναι η βιωσιμότητα του χρέους. Το χρέος προβαλλόμενο στο 2020 με ρυθμό ανάπτυξης, με πρωτογενή πλεονάσματα, με μέσο επιτόκιο εξυπηρέτησης, θα γίνει αποδεκτό ως βιώσιμο; Με βάση τη μελέτη βιωσιμότητας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου; Άρα, εμείς πρέπει να έχουμε καταλήξει σε μια λύση η οποία δεν θα αφήνει χρηματοδοτικό κενό και θα επιβεβαιώνει τη μελέτη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ελληνικού δημοσίου χρέους, λαμβανομένων υπόψη όλων αυτών των παραμέτρων.

Βεβαίως, πέρα από το ονομαστικό βάρος του χρέους, είναι το μέσο επιτόκιο εξυπηρέτησης που λαμβάνει υπόψη όλες τις επιμέρους διευθετήσεις τις χρηματοοικονομικής μηχανικής. Δηλαδή, κουπόνια, επιτόκια δανεισμού, τι γίνεται με το EFSF, εάν θα υπάρχουν εγγυήσεις με τη μορφή κολάτεραλ ή όχι και βεβαίως, τον ρυθμό ανάπτυξης. Άρα, το πρωτογενές πλεόνασμα. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι αυτή είναι μία άσκηση πολύπλοκη - δύσκολη και θα πρέπει να δοθεί μία θετική απάντηση και θα πρέπει αυτή την απάντηση, να την δώσουμε όλοι μαζί.

Η Ευρωζώνη, στο όνομα της οποίας ενεργούμε, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το EFSF, όλοι μπορούν να συμβάλουν στο να μην έχουμε χρηματοδοτικό κενό και να έχουμε βιώσιμο χρέος, σύμφωνα και με την μελέτη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Χρειάζονται λεπτοί χειρισμοί, χρήσιμες αποφάσεις, συναινετικές, ομόφωνες, εγκαίρως και δεν μπορούμε την στιγμή που έχουμε ένα τέτοιο ιστορικό στοίχημα για την χώρα μας, να αλλάξουμε τα δεδομένα του δημόσιου χρέους και να είμαστε εμείς, αυτοί που θα μειώσουμε το χρέος για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, να αφήνουμε να περισπάται η προσοχή μας ή να αλλοιώνεται ο κατάλογος των προτεραιοτήτων μας για οποιονδήποτε κομματικό, εσωκομματικό ή άλλο λόγο. Οι προτεραιότητες είναι σαφείς. Εδώ «παίζουμε» με το μέλλον της χώρας!

Υπάρχουν όμως και άλλες δύο προϋποθέσεις, πέρα από την ανάσχεση της ύφεσης και το PSI: Η πρώτη προϋπόθεση, είναι, η εκταμίευση της έκτης δόσης. Αυτονόητο. Υπάρχει μπλόφα; Πιστεύει, κανείς, ότι εάν δεν κάνουμε αυτά που πρέπει να κάνουμε, σε διοικητικό, οργανωτικό και πολιτικό επίπεδο θα εκταμιευθεί η 6η δόση, γιατί, δεν θα διακινδυνεύσουν να μας αφήσουν ακάλυπτους; Ξέρουν πάρα πολύ καλά πώς εξελίσσονται οι ταμειακές μας ανάγκες. Ήξεραν ότι μπορούσαμε να πάμε από το Σεπτέμβριο μέχρι και 15 Δεκεμβρίου. Ξέρουν ποιές είναι οι υποχρεώσεις μας από τις 15 έως και τις 30 Δεκεμβρίου. Και, ξέρουν, από τον κατάλογο των υποχρεώσεων αυτών τι μπορεί να συνιστά ενέργεια, η οποία έχει γενικότερη επίπτωση για την ευρωζώνη και μπορούν αυτή την ενέργεια να την στεγανοποιήσουν.

Χρειάζεται πολύ μεγάλη προσοχή. Δεν έχουμε το δικαίωμα να παίζουμε με τη φωτιά. Είμαι δε απολύτως αισιόδοξος. Είμαι, βέβαιος, ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας και όλες οι πολιτικές ηγεσίες της χώρας, έχουν συνείδηση ευθύνης και θα κάνουν, αμέσως -είμαι βεβαίως εντός της ημέρας- όλα όσα πρέπει να γίνουν, προκειμένου να ξεμπλοκαριστεί αυτή η διαδικασία και το Eurogroup στην συνεδρίασή του της 29ης Νοεμβρίου, δηλαδή την επόμενη Τρίτη, θα οριστικοποιήσει την εκταμίευση της 6ης δόσης, ώστε να εισαχθεί το θέμα στο ΔΣ του

Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και να πάρει και αυτό την απόφαση να γίνουν όλες οι διοικητικές διαδικασίες που θέλουμε κάποιες ημέρες -το λιγότερο 8 με 10 ημέρες- προκειμένου να έχουν εισρεύσει στο ταμείο μας τα χρήματα της έκτης δόσης πριν τις 15 Δεκεμβρίου. Αυτό το λέω ως Υπουργός Οικονομικών και ως ταμίας του κράτους.

Ο κ. Σαχινίδης, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και εγώ εντέλει, ως ο Υπουργός των Οικονομικών, ενημερώνουμε με επίσημο και κατηγορηματικό τρόπο την Διάρκη Επιτροπή και διά αυτής τον ελληνικό λαό ότι αυτά είναι τα δεδομένα του ταμείου του κράτους και είμαι βέβαιος ότι αυτή η συζήτηση θα οδηγήσει σε ένα θετικό αποτέλεσμα, υπεύθυνο, εθνικό, πάρα πολύ γρήγορα. Είμαι απολύτως βέβαιος. Δεν έχω καμία αμφιβολία.

Δεν έχω καμία αμφιβολία -γιατί έχω αγωνιστεί, όπως έχει αγωνιστεί και ο Πρωθυπουργός στο ταξίδι του χθες και προχθές στις Βρυξέλλες και το Λουξεμβούργο, αλλά έχω αγωνιστεί επί ημέρες, τις παραμονές του σχηματισμού της Κυβέρνησης Παπαδήμου και μετά τον σχηματισμό της Κυβέρνησης Παπαδήμου- ώστε να πεισθούν οι εταίροι μας ότι αυτά που λέμε τα εννοούμε και πως οι δεσμεύσεις ισχύουν, πως αυτό που ψηφίζουμε το εφαρμόζουμε.

Αλλά, βεβαίως, αφού το κάνουμε αυτό, γιατί να μην κάνουμε και τις τυπικές κινήσεις που επιστέφουν αυτήν την μεγάλη και γενναιόδωρη πολιτική σύμπραξη, η οποία μπορεί να αλλάξει τα δεδομένα της χώρας; Το λέω αυτό με απόλυτο σεβασμό σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις και στον σχεδιασμό που μπορεί να έχουν, αλλά είναι άλλο ο σχεδιασμός σε πολιτικό επίπεδο και άλλο η ανάγκη σε εθνικό επίπεδο.

Εάν εκταμιευθεί η έκτη δόση, που θα εκταμιευθεί θέλω να πιστεύω, γιατί είμαστε όλοι υπεύθυνοι, θα πάμε στην έναρξη και το ταχύτερο δυνατό ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης για το νέο πρόγραμμα. Το νέο πρόγραμμα βασίζεται στην πέμπτη αναθεώρηση του υφιστάμενου προγράμματος, στη σύναψη και την κύρωση της νέας δανειακής σύμβασης που θα παραπέμπει στο νέο πρόγραμμα και στην εκταμίευση των 80 δισ. ευρώ. Διότι, εάν δεν έχουμε τα 30 δισ. ευρώ για την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και τα 30 δισ. ευρώ για την χρηματοδότηση του PSI, οι ελληνικές τράπεζες δεν θα έχουν τη δυνατότητα να εισέλθουν στο PSI. Άρα, από τα 80 δισ. ευρώ, τα 60 είναι προϋπόθεση του PSI και τα 20 είναι οι ταμειακές μας ανάγκες, αλλά εάν έχουν γίνει αυτά με το PSI, θα έχουμε στο ταμείο διαθέσιμα για να αλλάξουν τα επίπεδα ρευστότητας και οι τράπεζες οι επανακεφαλαιοποιημένες θα μπορέσουν και οι ίδιες να αλλάξουν τα επίπεδα ρευστότητας. Αυτό σημαίνει επένδυση. Αυτό σημαίνει απασχόληση. Αυτό σημαίνει δουλειά, σημαίνει άλλο κλίμα στην αγορά. Αυτή, είναι η αλλαγή στην πραγματική οικονομία και αυτό είναι μπροστά μας, είναι ζήτημα Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου - Μαρτίου, του πρώτου τριμήνου του 2012. Άρα, δεν υπάρχουν περιθώρια για ασάφειες και καθυστερήσεις.

Το χρονοδιάγραμμα: Ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό πριν από τη Σύνοδο Κορυφής της 8ης και 9ης Δεκεμβρίου. Είναι πολύ σημαντικό να πάει ο Πρωθυπουργός στη Σύνοδο Κορυφής με ψηφισμένο τον προϋπολογισμό. Εξήγησα τη σημασία αυτής της πράξης. Αρχίζουμε την

διαπραγμάτευση για το νέο πρόγραμμα, αμέσως μόλις γίνει η εκταμίευση. Γιατί η εκταμίευση είναι και η προϋπόθεση για να υποβάλουμε το αίτημα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για το νέο πρόγραμμα. Θέλουμε έναν μικρό εύλογο χρόνο, για να ολοκληρώσουμε την διαπραγμάτευση και το νέο πρόγραμμα και την νέα δανειακή σύμβαση.

Τα εμφανίζουμε αυτά ενώπιον της Βουλής και η Βουλή, καλείται, να ψηφίσει τη νέα δανειακή σύμβαση με την μέγιστη δυνατή πλειοψηφία. Τα 4/5 θα πάρει η σύμβαση αυτή. Θα θέλαμε αυτό να έχει γίνει μέσα στο Δεκέμβριο. Τώρα, η εκτίμηση των συνομιλητών μας, είναι ότι αυτό μπορεί να μετατεθεί στις αρχές Ιανουαρίου. Ένταξη, δεν είναι εκεί το πρόβλημα μας. Αρκεί, αμέσως μετά, να γίνει η εκταμίευση των 30 δισ. ευρώ για τις τράπεζες και των 30 δισ. ευρώ για το PSI.

Αυτά τα 60 δισ. ευρώ της δανειακής σύμβασης έχουν άμεση σύνδεση με το νέο πρόγραμμα. Τα 20 δισ. ευρώ είναι αμέσως μετά και πρέπει να τα έχουμε στο ταμείο το αργότερο έως το τέλος Φεβρουαρίου. Άρα, αυτό θα μας οδηγήσει, στην επιτυχή ολοκλήρωση του έργου της Κυβέρνησης. Δεν θέλω να μετρήσω τις ημέρες. Δεν είναι το ζήτημα, μία εβδομάδα επάνω, δύο εβδομάδες κάτω. Το θέμα, είναι, να έχουμε κλείσει τον κύκλο αυτό και να εμφανιστούμε ενώπιον του ελληνικού λαού, λέγοντας, ότι «έχεις ένα νέο ασφαλές πλαίσιο και ανάδειξε την Κυβέρνηση, που θα διαχειριστεί την επόμενη φάση».

Έχει, όμως, παρά πολύ μεγάλη σημασία, να δούμε και ορισμένα άλλα στοιχεία του προϋπολογισμού. Τα στοιχεία που συνδέονται με τη διαχείριση των ΔΕΚΟ. Τα στοιχεία που συνδέονται με τη διαχείριση των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τα στοιχεία που συνδέονται με την διαχείριση των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης. Αυτά είναι τρεις μεγάλες συζητήσεις που πρέπει να ανοίξουν.

Η Κυβέρνηση πρέπει να πάρει μία ενιαία θέση ευρείας στήριξης, η Βουλή πρέπει να είναι ενημερωμένη. Πρέπει ο διάλογός μας, καταρχάς με τους φορείς της γενικής κυβέρνησης που εμείς εποπτεύουμε, με την τοπική αυτοδιοίκηση και με τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης να μας οδηγήσει σε ένα εθνικό, κοινωνικό συμβόλαιο, δημοσιονομικό και αναπτυξιακό, αλλιώς δεν θα γίνει τίποτα, δεν θα πετύχουμε τους στόχους της χώρας.

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε αυτόν τον προϋπολογισμό ως κλειδί για να ανοίξουμε μια πόρτα ξανά προς το μέλλον; Δυστυχώς, ως έθνος κινούμαστε με ρυθμούς παρελθόντος. Η απάντησή μου είναι αναγκαστικά αισιόδοξη, μπορούμε να το κάνουμε αυτό και πρέπει να πιστέψουμε στις δυνατότητές μας. Πρέπει καταρχάς να δούμε ποιο είναι το διακύβευμα, έχουμε κάτι να μοιράσουμε;

Αντιλαμβάνομαι μια θέση που λέει: «Δεν πιστεύω στην Ευρώπη, θέλω μια πορεία εκτός Ευρώπης, εκτός Ευρωζώνης». Είναι μια καθαρή θέση, την οποία σέβομαι, με την οποία διαφωνώ, όμως διατυπώνεται ως πλατφόρμα, όπως κάνει το ΚΚΕ με καθαρότητα και σαφήνεια.

Ακόμα, δέχομαι την άποψη που λέει: «Θέλω μια άλλη Ευρώπη, που θα είναι προοδευτική, που θα ξαναθυμηθεί το κοινωνικό κράτος, που θα είναι ήπιος πολιτισμός, ήπιος αλληλεγγύης. Μια Ευρώπη που δεν εφαρμόζει σκληρές δημοσιονομικές πολιτικές, που δεν δίνει τόση σημασία στην δημοσιονομική πειθαρχία». Είναι μια άποψη που ακούγεται, αλλά δεν είναι η άποψη που γίνεται αποδεκτή από τους πολίτες της Ευρώπης. Μετρήστε τον αριθμό των κυβερνήσεων στην Ευρώπη και ειδικότερα στην Ευρωζώνη, δείτε τι απόψεις απηχούν, με ποια προγράμματα έχουν εκλεγεί, τι είπαν στους ψηφοφόρους τους και τι εντολές έχουν λάβει, έτσι θα δείτε πόσο δύσκολος είναι ο συσχετισμός όχι σε επίπεδο οργανωμένων ή αρρύθμιστων συμφερόντων, όχι σε επίπεδο απρόσωπων θεσμών, όχι σε επίπεδο αγορών, όχι σε επίπεδο κυβερνήσεων ως οργάνων των κρατών χωρίς κοινωνική αναφορά. Δείτε τον συσχετισμό στην κοινωνική βάση και στο ευρωπαϊκό εκλογικό σώμα, για να αντιληφθείτε πόσο δύσκολα είναι τα πράγματα και πόσο έχουν χάσει τη σημασία τους οι ιδεολογικές και πολιτικές ταυτότητες, οι πολιτικές οικογένειες.

Κρίσιμη διάκριση είναι η διάκριση ανάμεσα σε αυτόν που έτυχε να είναι Κυβέρνηση και σε αυτόν που έτυχε να είναι αντιπολίτευση και κερδίζει τον επόμενο γύρο εξ συμπτώσεως, όχι εξ ιδεολογίας ή πολιτικής. Αυτό είναι μια δύσκολη μοίρα για την πολιτική και τη δημοκρατία, πρέπει αυτό το μεγάλο πρόβλημα της πολιτικής, της δημοκρατίας, της οικονομικής πολιτικής στην Ευρώπη να το αντιμετωπίσουμε. Τελικά, το θέμα είναι το μετέωρο βήμα της Ευρωζώνης, διότι οι αγορές στην πραγματικότητα κουνούν το δάχτυλο στην Ευρωζώνη και της λένε: «Ή θα πας μπροστά θεσμικά και θα ολοκληρωθεί πολιτικά, οικονομικά και αναπτυξιακά ή πάντα θα έχεις ένα νομισματικό πρόβλημα».

Δεν το γνωρίζαμε αυτό το 2000; Δεν το γνωρίζαμε, όταν αποφασίστηκε η Νομισματική Ένωση; Ξέρουμε ότι πάντα έτσι κινείται η Ευρώπη, με εθελοντικές κινήσεις προς τα μπρος, στη συνέχεια όλα αυτά ατονούν, τίθενται υπό τεχνική, πολιτική, διαχειριστική αμφισβήτηση, δεν προλαβαίνει τα γεγονότα, δεν λαμβάνει οριστικές και καθαρές αποφάσεις, όλα τίθενται υπό αναψηλάφηση και όταν βρεθούμε ξανά στο «αμήν» μπορεί να πάρουμε μια μεγάλη πολιτική πρωτοβουλία.

Σε αυτό το δύσκολο πανευρωπαϊκό συσχετισμό μετέχουμε με πάρα πολύ αδύνατο τρόπους, γιατί δανειζόμαστε, γιατί παρακαλούμε, γιατί εξεταζόμαστε, γιατί αμφισβητούν την εθνική μας βούληση, την εθνική μας ικανότητα. Δεν μπορούμε αυτό να το συνεχίσουμε, η περηφάνια του ελληνικού λαού πρέπει να προστατευθεί, αλλά πρέπει να προστατευθεί με ασφάλεια. Οι Έλληνες θέλουν να είναι υπερήφανοι εντός ευρώ με τα καλύτερα εισοδήματα, με όσο γίνεται υψηλότερο επίπεδο διαβίωσης, δεν θέλουν να είναι υπερήφανοι, φτωχοί και απομονωμένοι εκτός ευρώ. Οι Έλληνες θέλουν να είναι υπερήφανοι με την πλήρη έννοια του όρου, αυτή την πλήρη υπηρηφάνεια του ελληνικού λαού πρέπει να διαφυλάξουμε. Αυτός που είναι Έλληνας και υπερήφανος έχει διαφορετική κοινωνική και οικονομική θέση. Άλλος είναι πλούσιος και άλλος φτωχός. Άλλος είναι εργοδότης και άλλος είναι εργαζόμενος. Άλλος έχει επωφεληθεί από τον κρατικό παρεμβατισμό στην οικονομία και άλλος έχει μείνει στο περιθώριο

της κρατικής δράσης στην οικονομία. Άλλος είναι επιτήδειος και άλλος είναι ένας ευθύς άνθρωπος που πηγαίνει με βάση το νόμο.

Είμαστε μια χώρα γεμάτη από αδικίες, αντιφάσεις, ανισότητες. Θέλουμε να διαχειριστούμε τη κρίση και να επιβιώσουμε μέσα στην κρίση μειώνοντας τις ανισότητες, τις αδικίες και τις αντιφάσεις. Κάτι που είναι εξαιρετικά δύσκολο και η μεγάλη δυσκολία απορρέει από το φορολογικό σύστημα. Για μένα, το πιο ελπιδοφόρο γεγονός είναι, ότι έχω διαπιστώσει ευρεία σύμπτωση απόψεων μεταξύ των κομμάτων που στηρίζουν την κυβέρνηση στα θέματα της φορολογικής πολιτικής. Είναι μεγάλη ευκαιρία να συμφωνήσουμε, σε όσα μπορούμε να συμφωνήσουμε. Δεν χρειάζεται να εξαντλήσουμε το θέμα. Το καλύτερο είναι ο εχθρός του καλού.

Αλλά, εάν κάνουμε ένα μεγάλο βήμα, θα είναι σημαντικό κεκτημένο, γιατί ο άλλος θα πρέπει να λάβει απαντήσεις στα ερωτήματά του:

- Θα συλληφθεί κανείς που χρωστά στο δημόσιο; Συλλαμβάνεται τώρα.
- Θα δώσετε τα ονόματα στη δημοσιότητα όσων χρωστάνε; Τα δίνουμε τα ονόματα στη δημοσιότητα.
- Θα κινηθούν οι μηχανισμοί, ώστε να αποκαλυφθούν ποιοι εξήγαγαν στο εξωτερικό σημαντικά ποσά μη δικαιολογούμενα από το εισόδημα ή την περιουσία; Έγινε αυτό.
- Θα αλλάξουμε τον φοροεισπρακτικό μηχανισμό ξεπερνώντας τις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, αξιοποιώντας τους υπαλλήλους που είναι ικανοί και τιμούν τον ορκωτούς, αλλά προσθέτοντας και ιδιωτικούς μηχανισμούς πάρα πολύ σημαντικούς που υπάρχουν και μπορούν να αποδώσουν αποτέλεσμα;
- Θα αξιοποιήσουμε τα μηχανογραφικά συστήματα και τις διασταυρώσεις πλήρως; Βεβαίως.

Αλλά, για δείτε τι έγινε τους τελευταίους πέντε μήνες:

- Η άρση του τραπεζικού απορρήτου. Καθοριστική κίνηση.
- Η δημοσίευση των ονομάτων των μεγάλων οφειλετών και των επωνυμιών των εταιριών που είναι μεγάλοι οφειλέτες.
- Τα στοιχεία από τις τράπεζες για τα εμβάσματα εξωτερικού.
- Η δυνατότητα να γίνεται κατάσχεση εις χείρας τρίτου, η οποία θα χρησιμοποιηθεί όσο πιο εντατικά γίνεται.
- Και βεβαίως, μια σειρά από παρεμβάσεις στο φορολογικό σύστημα που προσπαθούν να συλλάβουν ένα μέρος της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας.

Θα μου πείτε: «Δεν υπάρχουν άνθρωποι που δυσκολεύονται να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους;» Ναι. Αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν πραγματική δυσκολία, θα αντιμετωπιστούν με τον πιο φιλικό, ευγενικό και ανθρώπινο τρόπο. Όσοι όμως θέλουν να κρυφτούν πίσω από τον θόρυβο ή από προσχήματα, γιατί είναι αυτοί που πάντα τροφοδοτούν

την παραοικονομία και τη φοροδιαφυγή, αυτοί θα μας βρουν όλους, όλους στη Βουλή, απέναντί της.

Προϋπολογισμός, συνεπώς, είναι ένα πολύ σημαντικό πολιτικό, κοινωνικό μήνυμα, το οποίο πρέπει να σταλεί μέσα και έξω, *utbi et orbit*. Ανεξαρτήτως από το τι υπαγορεύει η κομματική ταυτότητα, ο πατριωτισμός, η φιλοδοξία, ανεξαιρέτως από το τι λέει μια συζήτηση για το παρελθόν, τραβάμε μια γραμμή και βλέπουμε το μέλλον και δημιουργούμε τις προϋποθέσεις τώρα, για μια άλλη σελίδα. Μέσα από την κρίση και μέσα από ένα πολύ δύσκολο εθνικό βίωμα των τελευταίων ετών.

Μπορούμε να μπούμε υπό αυτές τις προϋποθέσεις σε αυτήν τη νέα περίοδο; Η απάντησή μου είναι ότι «ναι», μπορούμε αρκεί να το θέλουμε, αρκεί να καταλάβουμε ποιες είναι οι περιστάσεις, και ποιο είναι το μήνυμά τους.

Υπό την έννοια αυτή, σας καλώ και στο επίπεδο της Επιτροπής να υπερψηφίσετε τον προϋπολογισμό αυτό, και κυρίως, να υιοθετήσετε τα μηνύματά του και να τα μετατρέψουμε σε ένα μήνυμα θετικό, κοινό, εθνικό.»

Ο παρίσταμενος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Φίλιππος Σαχινίδης, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Με τον προϋπολογισμό του έτους 2012 η χώρα συνεχίζει τη μεγάλη προσπάθεια για να αποκαταστήσει τη δημοσιονομική ισορροπία και να δρομολογήσει την επιστροφή σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Προϋποθέσεις, που με τη σειρά τους, διασφαλίζουν την επιτυχή πορεία σε όρους απασχόλησης και εισοδημάτων στο εσωτερικό της ευρωζώνης.

Ο προϋπολογισμός αυτός θα εκτελεστεί σε περιβάλλον υψηλών αβεβαιοτήτων, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. Η οικονομία και το 2012 θα βρίσκεται σε ύφεση για πέμπτη συνεχή χρονιά, γεγονός που επηρεάζει την αποτελεσματικότητα του Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Με λίγα λόγια, παρεμβάσεις ύψους εκατό ευρώ μειώνουν, τελικά, το έλλειμμα κατά εβδομήντα ευρώ περίπου. Επιπλέον, πέρα από την αβεβαιότητα που υπάρχει στο εσωτερικό και του γεγονότος της ύφεσης που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα του Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής, στην ευρωζώνη η καθυστέρηση στην αντιμετώπιση των προβλημάτων έχει διαταράξει την ομαλότητα στην αγορά των ομολόγων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το κόστος δανεισμού των χωρών που δανείζονται, προκειμένου να δανείσουν τη χώρα μας. Θα αναφερθώ, χαρακτηριστικά, στις εξελίξεις που έλαβαν χώρα σήμερα σε μία δημοπρασία που πραγματοποίησε η Γερμανία, όπου στην προσπάθειά της να αντλήσει 6 δισ. ευρώ από τη δημοπρασία δεκαετών τίτλων, άντλησε τελικά μόνο 3,6 δισ. ευρώ με μέση απόδοση 1,98%. Επικαλούμαι το ειδησεογραφικό πρακτορείο Reuters, το οποίο χαρακτηρίζει τη συγκεκριμένη δημοπρασία ως μία από τις χειρότερες δημοπρασίες γερμανικών

ομολόγων από την έναρξη του Ευρώ. Η Γερμανική Κεντρική Τράπεζα αναγκάστηκε να αγοράσει το 39% της έκδοσης, προκειμένου να διασφαλίσει ότι δεν θα ματαιωθεί η δημοπρασία.

Σύμφωνα δε με αναλυτές, η χαμηλή απόδοση του γερμανικού δεκαετούς τίτλου απέτρεψε τους επενδυτές κυρίως λόγω των αυξανόμενων ανησυχιών για το κόστος που θα κληθεί να καλύψει η Γερμανία, λόγω της επιδείνωσης της κρίσης χρέους. Σκεφτείτε ότι η Γερμανία είναι μία από τις χώρες, η οποία συνεισφέρει καθοριστικά στο δανεισμό των υπολοίπων χωρών.

Έρχομαι τώρα και συνυπολογίζω στη σημερινή εξέλιξη το υψηλό κόστος, με το οποίο άντλησε κεφάλαια βραχυπρόθεσμα η Ισπανία στη χθεσινή δημοπρασία. Παρακολουθώντας τις εξελίξεις και στα δεκαετή ομόλογα της Ιταλίας και της Ισπανίας, αντιλαμβάνεται κανείς πως οι εξελίξεις στη διαδικασία αντιμετώπισης της κρίσης χρέους επηρεάζουν τις λειτουργίες των αγορών. Το χειρότερο είναι ότι η κατάσταση αυτή επιτείνεται, καθώς καθημερινά ερχόμαστε αντιμέτωποι με πολλαπλά σενάρια για την αντιμετώπιση της κρίσης και την τύχη της ευρωζώνης. Αναμφίβολα, αυτό αντανakλά την πολυφωνία στο εσωτερικό της ευρωζώνης, στην οποία συμμετέχουν πολλά μέλη με διαφορετικές απόψεις για το πώς μπορεί να λυθεί το πρόβλημα της κρίσης χρέους. Πάντως, αυτό που συμπεραίνει κανείς είναι ότι στις κρίσιμες αυτές στιγμές, η πολυφωνία τείνει να μετατραπεί σε какоφωνία, που κάθε άλλο παρά καλό κάνει στην ίδια τη λειτουργία της ευρωζώνης. Ωστόσο, αποτελεί κοινή αγωνία όλων των χωρών της ευρωζώνης η μελλοντική πορεία του κοινού νομίσματος, που θα καθορίσει και τις προοπτικές των πολιτών όλων των χωρών που μετέχουν στην Ευρωζώνη. Αυτό αφορά όχι μόνο την Ελλάδα ή τις υπόλοιπες χώρες με οξυμένα προβλήματα στο δημοσιονομικό πεδίο ή σε θέματα ανταγωνιστικότητας, αλλά αφορά και τις πλεονασματικές χώρες της ευρωζώνης που, αναμφίβολα, η συμμετοχή τους στην ευρωζώνη τους έχει αποδώσει πολλά. Διότι τα δικά τους πλεονάσματα, που δημιουργούν θέσεις απασχόλησης στις χώρες που έχουν αυτά τα πλεονάσματα, αντικρίζονται με τα ελλείμματα των υπολοίπων χωρών και την καταστροφή θέσεων εργασίας στις χώρες που έχουν τα ελλείμματα. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι κάθε φορά που γίνεται αναφορά στη στήριξη που παρέχουν οι χώρες που έχουν τη δυνατότητα να αντλούν κεφάλαια από τις αγορές με χαμηλότερα επιτόκια προς χώρες που δεν έχουν πρόσβαση στις αγορές κεφαλαίου, όπως είναι η Ελλάδα, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία, αυτή η στήριξη δεν παρέχεται δωρεάν. Για τα κεφάλαια που δανείζονται οι χώρες, οι οποίες έχουν ενταχθεί σε μηχανισμό στήριξης, πληρώνονται τόκοι προς τις δανείστριες χώρες.

Τέλος, η εμπειρία από αυτήν την κρίση πρέπει να αποτελέσει και τη βάση για μια νέα πορεία στη Ευρώπη, μακριά από εκείνες τις αντιλήψεις αναφορικά με την αποτελεσματικότητα των αγορών που οδήγησαν σε πλημμελή εποπτεία τόσο του χρηματοοικονομικού χώρου όσο και του σκιώδους χρηματοοικονομικού τομέα, επιλογές που συνέβαλαν στην κρίση του 2008, η οποία μετεξελίχθηκε σε μία γενικότερη κρίση ύστερα και από την εκδήλωση της κρίσης χρέους στην ευρωζώνη.

Τέλος, θα πρέπει να αξιοποιήσουμε την εμπειρία της κρίσης στην ευρωζώνη, για να θωρακίσουμε ακόμη περισσότερο το πολιτικό μας σύστημα, αλλά και τον τρόπο λειτουργίας των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Η κρίση αυτή δεν μπορεί να λειτουργήσει ούτε να ξεπεραστεί σε βάρος της Δημοκρατίας, όπως πολλοί ανιστόρητοι μπήκαν στον πειρασμό να εισηγηθούν. Διότι

υπήρξαν εισηγήσεις από ορισμένους, οι οποίοι είπαν ότι σε χώρες με πλημμελή δημοσιονομική αντιμετώπιση, θα πρέπει να περιοριστούν οι δημοκρατικές ελευθερίες. Πρόκειται για εισηγήσεις που μόνο επικίνδυνoi άνθρωποι θα μπορούσαν να διατυπώσουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με ιδιαίτερη προσοχή τις απόψεις που κατέθεσαν οι συνάδελφοι, από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου, αναφορικά με τα προβλήματα στην ομαλή εκτέλεση του προϋπολογισμού, αλλά και πώς οι υποθέσεις εργασίας, που ενσωματώνονται στο συγκεκριμένο προϋπολογισμό, μπορούν να επηρεάσουν την εκτέλεση του προϋπολογισμού του έτους 2012. Εάν κάποιος θελήσει να συγκεντρώσει τους προβληματισμούς αυτούς όπως διατυπώθηκαν από τους συναδέλφους, νομίζω ότι μπορεί να πει ότι υπάρχουν δύο ερωτήματα.

Το πρώτο ερώτημα είναι αν η μείωση των ελλειμμάτων είναι αυτή που προκάλεσε την ύφεση, με την οποία βρίσκεται αντιμέτωπη η Ελλάδα.

Το δεύτερο ερώτημα είναι μήπως θα έπρεπε να πάμε πιο αργά στη μείωση των ελλειμμάτων και αυτό θεωρούν κάποιοι ότι ίσως ήταν ένας αποτελεσματικότερος τρόπος για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από την ύφεση, η οποία δημιούργησε αρκετές αποκλίσεις στην υλοποίηση του προγράμματος οικονομικής πολιτικής.

Θέλω να είμαι ξεκάθαρος και υπεύθυνος απέναντι στους συναδέλφους που παρακολουθούν αυτή τη συζήτηση, ως προς τις επιπτώσεις που είχε η μεγαλύτερη από την αναμενόμενη ύφεση στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού. Πέσαμε έξω στις εκτιμήσεις. Όχι κατ' ανάγκη η Κυβέρνηση. Όπως ξέρετε οι εκτιμήσεις για το ποια θα ήταν η ύφεση το 2011 δεν ήταν εκτιμήσεις, οι οποίες διαμορφώθηκαν αυθαίρετα από το Υπουργείο Οικονομικών. Ήταν εκτιμήσεις για τις οποίες υπήρξε συνεργασία ανάμεσα στο Υπουργείο Οικονομικών και στους θεσμικούς εταίρους του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, οι οποίοι όλοι μαζί συνέκλιναν στο ποια θα είναι η ύφεση για το 2011. Αυτή τη στιγμή έχουμε εκτιμήσεις, οι οποίες δείχνουν ότι η ύφεση τελικά το 2011, θα είναι πολύ μεγαλύτερη απ' αυτήν που είχε αρχικά εκτιμηθεί και αυτό βεβαίως, όπως είναι λογικό και αναμενόμενο, έχει πολλαπλές επιπτώσεις. Έχει επιπτώσεις στα έσοδα του Προϋπολογισμού, τα οποία σαφώς είναι πολύ λιγότερα. Έχει όμως, επιπτώσεις και στο σκέλος των δαπανών. Επειδή πολλές φορές άκουσα συναδέλφους να επικαλούνται ότι ξέφυγε ο έλεγχος των δαπανών, προσκάλεσα όλους τους συναδέλφους να προσδιορίσουν στο σκέλος των πρωτογενών δαπανών, ποιες είναι αυτές οι δαπάνες – σπατάλες, όπως τις χαρακτηρίζουν, οι οποίες έχουν ξεφύγει. Διότι με στοιχεία που έχω καταθέσει και στην Επιτροπή Απολογισμού – Ισολογισμού, έδειξα καθαρά τους τομείς πάνω στους οποίους έχουν ξεφύγει οι δαπάνες το 2011. Αυτές οι αποκλίσεις που παρατηρήθηκαν και καταγράφηκαν στο δεκάμηνο, που εκτιμώ ότι θα αφορούν και το σύνολο του δωδεκάμηνου, σχετίζονται με την ενίσχυση που προσέφερε ο κρατικός Προϋπολογισμός προς τα ασφαλιστικά ταμεία, διότι εξαιτίας της μεγαλύτερης ύφεσης και της μεγαλύτερης ανεργίας σε σχέση με αυτή που είχε αρχικά εκτιμηθεί, στερήθηκαν ασφαλιστικά έσοδα τα ασφαλιστικά ταμεία, γεγονός που τα κατέστησε αδύναμα να συνεχίσουν να καταβάλουν ομαλά τις πληρωμές για συντάξεις.

Ερωτώ τους συναδέλφους που μου απεύθυναν πολλές φορές αυτό το ερώτημα, η δική τους η εισήγηση ποια ήταν; Να σταματήσει το Γενικό Λογιστήριο και το Υπουργείο Οικονομικών την ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων για να μην ξεφύγουν οι δαπάνες; Διότι αν εντοπίζεται

κάποια δαπάνη σε κάποιο άλλο σκέλος των δαπανών, το οποίο σηματοδοτεί σπατάλη, με μεγάλη χαρά αφού επισημανθεί, να σπεύσω να υιοθετήσω τις προτάσεις αυτές.

Θέλω να τονίσω ότι προτού καταλήξω σε ορισμένες προτάσεις που θα ακολουθήσουμε, θα ήθελα πρώτα να αποτυπώσουμε τα δεδομένα και να συμφωνήσουμε ποια είναι αυτά, έτσι ώστε να μπορούμε από κοινή αφετηρία να αξιολογήσουμε, αν οι προτάσεις πολιτικής που ενσωματώνονται στον συγκεκριμένο Προϋπολογισμό, είναι προτάσεις πολιτικής που έχουν κάποια λογική ή είναι εντελώς παράλογες. Μετά βεβαίως, αν υπάρχουν εναλλακτικές προτάσεις, είμαστε διατεθειμένοι να τις συζητήσουμε.

Θα καταθέσω, κύριε Πρόεδρε, στοιχεία τα οποία αποτυπώνουν πραγματικά ποιο είναι εκείνο το σκέλος των πρωτογενών δαπανών που έχει ξεφύγει και έχει οδηγήσει σε απόκλιση σε σχέση με τους στόχους που έχουν τεθεί. Είναι η επιχορήγηση προς τα ασφαλιστικά ταμεία, καθώς και η πρόσθετη ενίσχυση του ΟΑΕΔ, διότι προφανώς η πολιτική της Κυβέρνησης είναι να στηρίξει όλους αυτούς, οι οποίοι βγήκαν στην ανεργία και να συνεχίσει η καταβολή των επιδομάτων ανεργίας. Αντιλαμβάνομαι ότι όλοι έχουμε την ίδια ακριβώς ευαισθησία απέναντι στους συνταξιούχους και επομένως, θέλουμε όλοι να συνεχίσει να υπάρχει αυτή η ροή πόρων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό προς τα ασφαλιστικά ταμεία για να μπορούν να συνεχίζουν να καταβάλουν τις συντάξεις και βεβαίως, όλοι έχουμε την ίδια ευαισθησία απέναντι σ' αυτόν που μένει άνεργος και ξαφνικά βρίσκεται χωρίς εισόδημα. Το γεγονός ότι εμείς αρχικά είχαμε προϋπολογίσει ένα μικρότερο ποσό για τον ΟΑΕΔ, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε την υποχρέωση να δώσουμε τους πρόσθετους πόρους που έχει ανάγκη ο ΟΑΕΔ, προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι θα συνεχίσει απρόσκοπτα την καταβολή των επιδομάτων ανεργίας.

Θα πρέπει δε εδώ, να τονίσω ότι επιπρόσθετα υπάρχει και ένα κονδύλι, το οποίο το 2011 σε σχέση με το 2010 έχει ξεφύγει. Αυτό σχετίζεται με τις πληρωμές των τόκων. Άρα ναι, οι δαπάνες αυξήθηκαν, αλλά να ξεκαθαρίσουμε ότι αυξήθηκαν και εξαιτίας της αύξησης των τόκων; Οι τόκοι αυξήθηκαν, γιατί αυξάνεται το χρέος. Πολλές φορές ακούω να διατυπώνεται η άποψη, ότι ενώ έχει υποστεί τόσες θυσίες ο ελληνικός λαός, οι συνταξιούχοι και οι εργαζόμενοι, ενώ έχουν γίνει όλες αυτές οι περικοπές, το χρέος συνεχίζει να αυξάνεται. Μα αυτό είναι ταυτολογία. Το χρέος θα συνεχίζει να αυξάνεται όσο υπάρχουν ελλείμματα. Ο μόνος τρόπος για να σταματήσει να αυξάνεται είναι να μηδενιστούν τα ελλείμματα, που είναι ο κύριος παράγοντας τροφοδοσίας του χρέους.

Θέλω να απαντήσω ως προς το πρώτο ερώτημα που έβαλα: φταίει η περιστολή, η δημοσιονομική προσαρμογή, για το γεγονός ότι έχουμε οδηγηθεί σε ύφεση ή όχι; Κάτω από την πίεση των γεγονότων, πολλοί μπορεί να βιαστούν να πουν ότι, ναι, αυτή είναι η σωστή προσέγγιση των πραγμάτων. Ότι δηλαδή η δημοσιονομική προσαρμογή είναι αυτή, η οποία οδήγησε στην ύφεση. Τα στοιχεία λένε το εξής. Το 2007 η χώρα είχε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης 3% και είχαμε και έλλειμμα 6,5%. Το 2008 το έλλειμμα ξέφυγε από το 6,5% και πήγε στο 10%. Δεν έχουμε δημοσιονομική προσαρμογή, έχουμε δημοσιονομική επέκταση. Άρα, με βάση αυτήν την προσέγγιση θα περίμενε κανείς να δει την οικονομία να διατηρείται σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Δυστυχώς, δεν είναι αυτή η πραγματικότητα. Το 2008 η οικονομία μπαίνει για πρώτη φορά σε ύφεση με 0,2. Άρα ενώ το έλλειμμα φεύγει από το 6,5% και πάει στο 10%, η οικονομία μπαίνει για πρώτη φορά σε ύφεση. Το 2009 φεύγουμε από το 10% και πάμε στο

15,8% και η ύφεση πηγαίνει από το μείον 0,2 στο μείον 3,2. Εάν η άποψη αυτή είναι σωστή, εάν δηλαδή η δημοσιονομική συστολή ευθύνεται, τότε η δημοσιονομική επέκταση θα έπρεπε να ανασχέσει την ύφεση. Όταν έχεις ένα έλλειμμα της τάξης του 10%, το κάνεις 15,8% και δεν καταφέρνεις να ανασχέσεις την ύφεση, βάζω πολύ απλά το ερώτημα: Πόσο θα έπρεπε να φτάσει το έλλειμμα το 2009 για να μην καταγράψουμε ύφεση του μείον 3,2%; Να το πάμε πού; Να το πάμε στο 20%; Και έναντι ποιου οφέλους; Προφανώς, τα προβλήματα, τα οποία οδήγησαν στην ύφεση δεν ήταν συγκυριακά. Ήταν διαρθρωτικά. Δεν το λέω εγώ. Υπήρχαν πρόδρομοι δείκτες που εξηγούσαν προς τα πού κατευθύνεται η ελληνική οικονομία, άλλο αν κανείς δεν ήθελε να τους αξιολογήσει σωστά.

Θα καταθέσω δυο διαγράμματα. Το ένα έχει τα δίδυμα ελλείμματα, είναι το δημοσιονομικό έλλειμμα και το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Εκείνο που βλέπεις είναι ότι το 2007 και το 2008, η Ελλάδα έφτασε στο μεγαλύτερο έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών μετά τον πόλεμο.

Όποιος παρακολουθεί οικονομικά γνωρίζει, ότι ελλείμματα αυτού του ύψους έχουν άμεση επίπτωση στο εισόδημα και στην απασχόληση αμέσως μετά από λίγο. Εάν είχαμε δε εθνικό νόμισμα, δεν θα άντεχε η οικονομία μας. Σας υπενθυμίζω ότι το 1983, το 1985, αλλά και το 1998 προχωρήσαμε σε υποτιμήσεις μετά από επιθέσεις, που εκδηλώθηκαν όταν το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών ήταν πολύ μικρότερο. Οι πρόδρομοι δείκτες υπήρχαν από το 2001 και μετά, που έδειχναν ότι η ελληνική οικονομία αδυνατούσε, να προσαρμοστεί. Τα ίδια δείχνει και ένας άλλος δείκτης. Εδώ παρακολουθούμε την πορεία, που υπήρχε στην εξέλιξη του κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος, όχι στην Ελλάδα, αλλά σε όλες τις χώρες του μεσογειακού νότου. Τι δείχνει αυτό; Δείχνει ότι, η Ελλάδα βαθμιαία έχανε ανταγωνιστικότητα σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες μέσα στην ευρωζώνη, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα, να δημιουργηθούν μεγάλα ελλείμματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και τα μεγάλα ελλείμματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών της τάξης των 15% μετατράπηκαν σε ύφεση και ανεργία.

Εκείνο, το οποίο λέω, λοιπόν, είναι ότι: εάν μια οικονομία βρίσκεται σε ένα σημείο οριακό και αυτό που χαρακτηρίζω «οριακό σημείο» είναι: εάν μια χώρα έχει τόσο μεγάλο έλλειμμα, όπως είναι το 15,8% και έχει ένα τόσο μεγάλο χρέος, που είναι πάνω από 120%, όσο κι αν προσπαθήσει μέσα από μια επεκτατική πολιτική μέσα σε μια νομισματική ένωση με τόσο μεγάλη ελευθερία στη ροή των αγαθών και των κεφαλαίων, η επεκτατική δημοσιονομική πολιτική δε θα επιτύχει να ανασχέσει την ύφεση. Φοβάμαι ότι πολύ λίγα θα καταφέρει και αυτό καταδεικνύει η εμπειρία της Ελλάδας.

Πάμε, λοιπόν, στο δεύτερο ερώτημα. Το δεύτερο ερώτημα είναι: «γιατί δεν προσπαθήσαμε ως Κυβέρνηση, όταν διαπραγματευτήκαμε μια πιο αργή δημοσιονομική προσαρμογή». Είναι ερώτημα, το οποίο πολλές φορές τέθηκε από συναδέλφους και μέσα στην αίθουσα και εκτός αιθούσης. Πάντοτε ξεκινώ καλή τη πίστη, γιατί έχουμε ευθύνη απέναντι στους Έλληνες πολίτες και όλους τους συναδέλφους, να συζητάμε με βάση κάποια δεδομένα αντικειμενικά και λέω: μήπως θα έπρεπε η χώρα, να επιδιώξει μια πιο αργή δημοσιονομική προσαρμογή;

Δηλαδή, κάποιος μπορεί να πει ότι «σωστά ξεκίνησε η Ελλάδα την προσπάθεια, να κάνει τη δημοσιονομική προσαρμογή, ήταν αναγκαίο, αλλά τίθεται ένα ζήτημα ταχύτητας της δημοσιονομικής προσαρμογής». Η απάντησή μου είναι: «ναι, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες μια πιο αργή δημοσιονομική προσαρμογή μπορεί, να ήταν πιο αποτελεσματική. Στην περίπτωση της Ελλάδας, όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση αυτό προϋπέθετε ορισμένα ζητήματα, για τα οποία η χώρα δεν είχε ισχυρά διαπραγματευτικά περιθώρια».

Ποια είναι αυτά τα ζητήματα: Πρώτον, «ποιος θα κάλυπτε το χρηματοδοτικό κενό»; Διότι, όταν πραγματοποιήσαμε τη συζήτηση με την τρόικα, για να εξασφαλίσουμε τα χρήματα του πρώτου προγράμματος, αυτό το οποίο ειπώθηκε είναι ότι, τα χρήματα είναι 109 δισ.. Εάν, λοιπόν, η χώρα διεκδικούσε μια πιο αργή δημοσιονομική προσαρμογή, αυτό πρακτικά θα σήμαινε ότι τα 109 δισ. θα έπρεπε να είναι πολύ περισσότερα, για να διασφαλισθεί ότι η δημοσιονομική προσαρμογή, θα είχε μεγαλύτερο βάθος χρόνου, για να μπορέσει, ν' αποφέρει τα αποτελέσματα. Επιπρόσθετα, θα πρέπει, να υπενθυμίσω σε όλους επικαλούνται την συγκεκριμένη άποψη ότι, εδώ θα πρέπει να συνυπολογίσουν και πώς θα επηρεαζόταν η δυναμική του χρέους. Διότι αύξηση του χρόνου προσαρμογής θα έχει ως αποτέλεσμα, να έχουμε υψηλά ελλείμματα για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό θα επηρέαζε το χρέος θα επηρέαζε τον τρόπο, με τον οποίο θα προσλάμβαναν οι αγορές το ερώτημα, «εάν το χρέος το ελληνικό είναι διατηρήσιμο ή όχι».

Τέλος, υπήρχε και ένα ζήτημα αξιοπιστίας. Είτε το θέλουμε είτε όχι, αυτή είναι μια πραγματικότητα. Υπήρχε ένα θέμα αξιοπιστίας, ως προς τον τρόπο, τον οποίο η Ελλάδα αποτύπωνε τα στατιστικά της στοιχεία και, επομένως, κάτω από αυτές τις συγκεκριμένες συνθήκες τα περιθώρια, τα οποία είχαμε για μια πιο αργή δημοσιονομική προσαρμογή ήταν πάρα πολύ περιορισμένα.

Έχω ακούσει και ένα άλλο επιχείρημα, το οποίο, επίσης, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Έχει να κάνει με το μείγμα της πολιτικής, που ακολουθεί κάποιος, όταν ακολουθεί μια πολιτική προσαρμογής δημοσιονομικής. Δηλαδή, ειπώθηκε πάρα πολλές φορές - και είναι και ένα συμπέρασμα, που βγαίνει σε πάρα πολλές μελέτες από τη διεθνή εμπειρία - ότι, «όταν προσπαθείς, να μειώσεις τα ελλείμματα, θα πρέπει, η προσπάθεια αυτή να επικεντρώνεται στο σκέλος των δαπανών και να προκύπτει η περικοπή των ελλειμμάτων κατά 2/3 από το σκέλος των δαπανών και κατά 1/3 μέσα από τη μείωση των φόρων». Δεν θα μπορούσα, να αντιτάξω πάρα πολλά πράγματα πάνω στο συγκεκριμένο επιχείρημα. Όντως η διεθνής εμπειρία οδηγεί προς αυτό το συμπέρασμα. Αλλά κάποιος θα πρέπει, να αξιολογήσει και την θέση της Ελλάδος σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες. Ποια είναι η εμπειρία της Ελλάδος; Από το 2001 μέχρι και το 2012 η χώρα μας μονίμως υστερεί ως προς τα έσοδα ως ποσοστό του Α.Ε.Π. σε σχέση με την ευρωζώνη, τουλάχιστον κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες». Χρησιμοποιώ ως περίοδο αναφοράς για να βγάλω κάποια συμπεράσματα, την περίοδο από την ημέρα που η χώρα μπήκε στην ΟΝΕ. Θα ήταν, λοιπόν, λάθος κάποιος, να υπερασπιζόταν την άποψη ότι «η προσαρμογή στην Ελλάδα πρέπει να γίνει αποκλειστικά και μόνο από το σκέλος των δαπανών και όχι από το σκέλος των εσόδων». Βεβαίως και υπάρχει περιθώριο στο σύνολο των δαπανών. Ας δούμε τι συνέβη στις πρωτογενείς δαπάνες την ίδια περίοδο. Όπου οι πρωτογενείς δαπάνες - και επιμένω στις πρωτογενείς, για να αφαιρέσω την επίδραση των τόκων - το 2001 ήταν στο 39,2%

για να φτάσει το 2009 στο 48,7%. Αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα, ενώ ξεκίνησε με τρεις ποσοστιαίες μονάδες πρωτογενείς δαπάνες κάτω από το μέσο όρο της ευρωζώνης, το 2009 έφτασε την ευρωζώνη. Το καταθέτω και αυτό, γιατί όταν έχουμε στοιχεία σε βάθος δεκαετίας, μπορείς να βγάλεις και εύλογα συμπεράσματα.

Όταν λέω ότι «είμαστε ανοιχτοί σε αυτή τη συζήτηση», θέλω κιόλας να εξειδικεύω. Αναζητώ στοιχεία για τους φόρους, για να δω πού είναι το πρόβλημα της χώρας, είναι στους έμμεσους ή είναι στους άμεσους φόρους; Τελικά, διαπιστώνουμε ότι, τα έσοδα από άμεσους φόρους και ασφαλιστικές εισφορές στην Ελλάδα είναι τρεις με τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες του Α.Ε.Π. χαμηλότερα από το μέσο όρο της Ευρώπης. Δεν μπορώ, λοιπόν, αυτό το εύρημα να το αγνοήσω. Το καταθέτω και αυτό, διότι δείχνει και προς τα πού πρέπει να κινηθούμε. Επίσης, ένα άλλο στοιχείο, που έχει να κάνει με την κατανομή των δαπανών. Η κατανομή των δαπανών, αποτυπώνεται σε επίπεδο Γενικής Κυβέρνησης - και θα το τονίσω αυτό - ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι ο πρώτος προϋπολογισμός γενικής κυβέρνησης, που έχει κατατεθεί στη χώρα από το 2001 και μετά. Θέλω να συγχαρώ τα στελέχη του Γενικού Λογιστηρίου, γιατί αυτό είναι κάτι, το οποίο τιμά και αναβαθμίζει το ρόλο που έχει στην παρακολούθηση των δαπανών της χώρας. Για πρώτη φορά η χώρα έχει τη δυνατότητα, να καταθέσει έναν προϋπολογισμό γενικής κυβέρνησης, ο οποίος εντάσσεται στο πλαίσιο ενός μεσοπρόθεσμου. Για πρώτη φορά κατατίθεται προϋπολογισμός ενός έτους, που αποτελεί τμήμα ενός πολυετούς προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής, όπως είναι το επικυρωμένο μεσοπρόθεσμο. Ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός περιλαμβάνει τον προϋπολογισμό του έτους της γενικής κυβέρνησης του 2012, αλλά και το επικαιροποιημένο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο.

Λέω, λοιπόν, ότι όταν οι δαπάνες της γενικής κυβέρνησης είναι ανελαστικές σε ποσοστό, που ξεφεύγει του 80%, να συμφωνήσω με όλους αυτούς, που λένε, να προχωρήσουμε σε περιστολή των δαπανών, θέλω όμως προτάσεις συγκεκριμένες ως προς τον τομέα των δαπανών, που μπορεί κάποιος, πραγματικά, να κάνει προσαρμογές.

Σε κάθε περίπτωση και στην Επιτροπή Απολογισμού - Ισολογισμού και στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, είπα ότι εάν υπάρχουν προτάσεις για άλλο μείγμα, αυτές μπορούν να αξιολογηθούν από την ομάδα που ασχολείται με το Μεσοπρόθεσμο στο Γενικό Λογιστήριο και να δούμε εάν μπορούν να επιτύχουν το ίδιο δημοσιονομικό αποτέλεσμα. Με λίγα λόγια δεν έχουμε κανέναν δογματισμό, εάν η προσαρμογή πρέπει να έρθει από τους φόρους ή αν πρέπει να έρθει από τις δαπάνες. Εκείνο που λέμε είναι να βάλουμε στόχευση ως προς τη μείωση των ελλειμμάτων και αν κάποια συγκεκριμένα εργαλεία πολιτικής παράγουν καλύτερα αποτελέσματα, τότε λοιπόν να σπεύσουμε να υιοθετήσουμε εκείνες τις προτάσεις πολιτικής, αλλά να συμφωνήσουμε ότι θα πρέπει να έχουμε την ίδια στόχευση ως προς την επίτευξη του στόχου της μείωσης των ελλειμμάτων.

Να κλείσω με μια παρατήρηση που διατυπώθηκε από τη συνάδελφο, κυρία Κατσέλη, αναφορικά με το θέμα της υπόθεσης για την ανάπτυξη, στην οποία εδράζεται ο Προϋπολογισμός. Είπε η συνάδελφος ότι η εκτίμηση για την ύφεση που ενσωματώνεται στον Προϋπολογισμό, 2,8%, είναι αισιόδοξη εκτίμηση. Η ίδια κατέθεσε την άποψη με βάση μία προσέγγιση που έκανε ότι θα είναι της τάξης του - 5,5%. Βέβαια, αναρωτήθηκε αν αυτό προκύπτει μέσα από κάποια μοντέλα και η ίδια είπε ότι χρησιμοποίησε έναν μηχανικό τρόπο

προσέγγισης για να κάνει αυτή την εκτίμηση. Και τόνισε ότι εάν υπάρχει ένα ενδεχόμενο απόκλισης, πιθανότατα αυτό να σχετίζεται με την λανθασμένη υπόθεση, στην οποία εδράζεται ο προϋπολογισμός σε ότι αφορά την ανάπτυξη. Θα μου επιτρέψει να της υπενθυμίσω αυτό που η ίδια διδάσκει στα πανεπιστήμια. Ένας οικονομολόγος που θεμελίωσε την νεοκλασική μακροοικονομική σχολή, ο Robert Lucas, είπε ότι «σε συνθήκες σαν τις τωρινές, όπου πλέον το παρελθόν δεν έχει καμία σχέση με το παρόν και το μέλλον, όλα τα μοντέλα, τα οποία μπορεί κάποιος να χρησιμοποιήσει δεν έχουν καμία προβλεπτική ικανότητα». Άρα, είναι λάθος να έρθει κάποιος σε ένα τόσο ρευστό τοπίο και να πει «έχω το καλύτερο μακροοικονομικό μοντέλο που υπάρχει αυτή τη στιγμή στον κόσμο και στη βάση αυτού του μακροοικονομικού μοντέλου μπορώ να κάνω εκτιμήσεις για το πού θα πάνε τα πράγματα μετά από ένα ή δύο χρόνια». Θα έλεγα ότι εάν υπάρχει κάποιο κομμάτι της οικονομικής θεωρίας που έχει μεγαλύτερη βάση αυτή τη στιγμή, είναι η θεωρία «της αυτοεκπληρούμενης προφητείας». Δηλαδή, είναι πολύ πιο πιθανό εάν όλοι πιστέψουν την εκτίμηση της κυρίας Κατσέλη, ότι η ύφεση θα είναι - 5,5%, να προσαρμόσουν τη συμπεριφορά τους, έτσι ώστε να επιβεβαιωθεί αυτό που με μηχανιστικό τρόπο που υπέδειξε, παρά να επιβεβαιωθεί κάτι το οποίο προκύπτει μέσα από σύνθετα μακροοικονομικά, μοντέλα των 300 και 400 εξισώσεων. Αυτό το οποίο λέω είναι, ότι με βάση τις εκτιμήσεις, κάτι το οποίο από μία οπτική γωνία μπορεί να φαίνεται πολύ αισιόδοξο, από μια άλλη μπορεί να φαίνεται πολύ απαισιόδοξο. Δέχομαι ότι είναι ανοιχτή στην κριτική η υπόθεση εργασίας του - 2,8%, αλλά θεωρώ ότι είναι ένα μέγεθος στο οποίο συγκλίνουν οι εκτιμήσεις και θεωρώ ότι μπορεί να θεωρηθεί λογική μία απόκλιση έως το -3,1%. Αλλά να φύγουμε από το - 2,8% και να φτάσουμε ξανά στο - 5,5%, εκτιμώ ότι η απόκλιση είναι πάρα πολύ μεγάλη και θεωρώ ότι δεν θα επιβεβαιωθεί.

Και να σας πω τη δική μου ανησυχία. Εσείς εστιάσατε την προσοχή σας και την τοποθέτησή σας κυρίως στις επιπτώσεις που έχει η δημοσιονομική πολιτική πάνω στην ανάπτυξη. Ας μου επιτρέψετε να εκφράσω το δικό μου προβληματισμό ως προς τις αιτίες που μπορούν να έχουν επίπτωση επάνω στην ύφεση. Σχετίζονται με την απομόχλευση της οικονομίας. Θεωρώ ότι οι επιπτώσεις από την απομόχλευση των τραπεζών μπορεί να έχουν πολύ μεγαλύτερη επίπτωση στην οικονομική επίδοση της οικονομίας απ' ότι η ίδια η δημοσιονομική προσαρμογή. Το λέω αυτό, γιατί εάν σύμφωνα με τα όσα διατυπώνονται, κληθούν οι ελληνικές τράπεζες με βίαιο τρόπο μέσα στα επόμενα τρία χρόνια να μειώσουν το βαθμό εξάρτησης σε όρους ρευστότητας από το ευρωσύστημα σε επίπεδα που θα τις επαναφέρουν στο βαθμό εξάρτησης που υπήρχε πριν το ξέσπασμα της κρίσης, τότε είναι σίγουρο ότι μία τέτοια βίαιη απομόχλευση σε ένα τόσο μικρό χρονικό διάστημα, θα έχει πολύ μεγαλύτερες επιπτώσεις στο χαρακτήρα της ύφεσης απ' ότι μπορεί να έχει η δημοσιονομική προσαρμογή.

Θα επισημάνω σ' αυτό το σημείο ότι είναι πάρα πολύ σωστή η άποψη ότι δημιουργείται ένα τεράστιο έλλειμμα αξιοπιστίας στην άσκηση οικονομικής πολιτικής, όταν η διαμόρφωση των μεγεθών του προϋπολογισμού στηρίζεται όχι στα πραγματικά διαθέσιμα στοιχεία, αλλά σε στοιχεία τα οποία δεν είναι ρεαλιστικά. Οδηγούν μετά σε μη ρεαλιστικά μεγέθη για τα έσοδα, είτε τα φορολογικά, είτε τα ασφαλιστικά, σε μη ρεαλιστικά έσοδα για την απασχόληση, σε μη ρεαλιστικές εκτιμήσεις για το πώς θα εξελιχθούν μια σειρά από μεγέθη. Αυτάματα αυτό θα

δημιουργήσει ένα πρόβλημα στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού σε σχέση με τους τεθέντες στόχους και εκ των πραγμάτων μπορεί να υποχρεώσουν τη χώρα μας σε νέες παρεμβάσεις προκειμένου να καταφέρει να τα αντιμετωπίσει. Γι' αυτό και είναι πάρα πολύ σημαντικό να έχουμε όσο το δυνατόν καλύτερες εκτιμήσεις, οι οποίες θα χρησιμοποιηθούν ως σημείο αναφοράς για να μη βρεθούμε αντιμέτωποι με αυτό το οποίο μόλις περιέγραψε η κυρία Κατσέλη.

Ο Προϋπολογισμός της Γενικής Κυβέρνησης που κατατίθεται στη χώρα μας, λέει ότι το 2012 το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης κάτω από μια συγκεκριμένη υπόθεση που γίνεται για το ποιοι θα είναι οι τόκοι που θα καταβάλει η χώρα, θα διαμορφωθεί στο 5,4% του Α.Ε.Π. και έχει τεθεί ως στόχος το πέρασμα σε ένα θετικό πρωτογενές αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης στο 1,1% του Α.Ε.Π..

Και εδώ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι να απαντήσω στο συνάδελφο που μόλις προηγουμένως μίλησε και είπε μα αυτή η πολιτική πήγε χαμένη. Κάνετε λάθος. Η πολιτική δεν πήγε χαμένη, οι θυσίες των πολιτών δεν πήγαν χαμένες. Γιατί δεν πήγαν χαμένες; Οι θυσίες των πολιτών δεν πήγαν χαμένες, γιατί για πρώτη φορά μετά από δύο χρόνια η χώρα καταφέρνει να περάσει σε θετικό πρωτογενές αποτέλεσμα. Η τελευταία φορά που είχαμε πρωτογενές θετικό αποτέλεσμα ήταν το 2002. Από το 2003 και μετά έχουμε μονίμως αρνητικό πρωτογενές αποτέλεσμα. Άρα στο ερώτημα που έχουν θέσει πάρα πολλοί, εάν έπιασαν τόπο οι θυσίες των Ελλήνων πολιτών. Η απάντηση είναι κατηγορηματικά, ναι. Γιατί, για πρώτη φορά έχουμε τη δυνατότητα να οδηγήσουμε τη χώρα σε πρωτογενές θετικό αποτέλεσμα. Και τι σηματοδοτεί αυτό; Την απαρχή μιας σταθεροποιητικής πορείας της οικονομίας που αποτελεί καθαρά ένδειξη ότι ως χώρα θα μπορέσουμε σταδιακά να απεξαρτηθούμε από τα δάνεια προκειμένου να ικανοποιήσουμε τις βασικές λειτουργικές μας ανάγκες.

Βεβαίως, ξέρω ότι το τελικό αποτέλεσμα για το πώς θα διαμορφώνονται από δω και πέρα τα ελλείμματα, δεν θα επηρεάζονται μόνο από το πρωτογενές αποτέλεσμα, αλλά και ποια θα είναι η επιβάρυνση που θα έχουμε κάθε χρόνο στον Προϋπολογισμό από τους τόκους που βεβαίως έχει να κάνει με το πώς θα πάει το ζήτημα της υλοποίησης των αποφάσεων της 26ης και της 27ης Οκτωβρίου. Δεν είναι τυχαίο ότι σε σχέση με το 2010 που οι τόκοι ήταν στα 16.380 εκατ. ευρώ, θα δούμε το 2011 να περιορίζονται κάτω, στο 12.750 εκατ. Άρα αυτή είναι μια σημαντική ωφέλεια που έχει και ο Προϋπολογισμός και οι φορολογούμενοι πολίτες από την υλοποίηση των αποφάσεων της 26ης και 27ης του Οκτώβρη. Διότι χωρίς αυτά οι τόκοι πλέον θα γινόταν ένα μεγάλο βάρος στην πλάτη των Ελλήνων πολιτών.

Εκείνο λοιπόν που είναι το μεγάλο ζητούμενο και είναι αν θέλετε και η υπόσχεση που έχει δώσει η Κυβέρνηση ευρύτερης συνεργασίας που συγκροτήθηκε υπό τον Πρωθυπουργό Λουκά Παπαδήμο στους Έλληνες πολίτες, είναι να προχωρήσει στην διαπραγμάτευση για τη νέα δανειακή σύμβαση. Αυτή θα επιτρέψει στη χώρα να εισπράξει τα 130 δις., τα οποία θα δώσουν τη δυνατότητα να προχωρήσουμε στην ανταλλαγή των παλαιών ομολόγων με τα νέα ομόλογα και με αυτόν τον τρόπο η χώρα να επωφεληθεί, μετά την υλοποίηση των συγκεκριμένων αποφάσεων.

Και βέβαια γι' αυτό το πράγμα απαιτείται, όπως αναφέρθηκε και από τον Υπουργό των Οικονομικών, συντονισμός και συγχρονισμός σε όλα τα επίπεδα, έτσι ώστε η χώρα μέσα σε

συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα να μπορέσει να υλοποιήσει όλες τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από περίπου δύο βδομάδες, τρία Κόμματα της Ελληνικής Βουλής προσέφεραν Ψήφο Εμπιστοσύνης προκειμένου η Κυβέρνηση του Πρωθυπουργού Λουκά Παπαδήμου να προχωρήσει στην εκπόνηση και κατάθεση του Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης του 2012. Στην υλοποίηση υποχρεώσεων οικονομικής πολιτικής, τις οποίες έχει αναλάβει η χώρα μας στο πλαίσιο του Πρώτου Προγράμματος. Στη διαπραγμάτευση για τη νέα δανειακή σύμβαση και στην επικύρωσή της από τη Βουλή, στη διαμόρφωση του τεχνικού κειμένου, το οποίο θα καθορίσει τη διαδικασία της ανταλλαγής των ομολόγων.

Και θέλω να απαντήσω σε πάρα πολλούς συναδέλφους, οι οποίοι έθεσαν θεωρώ ρητορικά το ερώτημα, διότι πιστεύω ότι και οι ίδιοι αντιλαμβάνονται ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν πρόκειται να δεχτεί ως επιτόκιο στα νέα ομόλογα είτε αυτό το 7%, είτε το 8%. Διότι, όπως έχω πει και άλλες φορές σε δημόσιες τοποθετήσεις μου ένα επιτόκιο αυτού του ύψους θα ακύρωνε την ίδια τη συμφωνία της 26ης και της 27ης Οκτωβρίου, δεν τίθεται ζήτημα η Ελληνική Κυβέρνηση να δεχτεί ένα τέτοιο επιτόκιο στα νέα τα ομόλογα. Γι' αυτό λοιπόν και λέω ότι έχουμε μια σημαντική ευθύνη ως Κυβέρνηση να διαπραγματευτούμε αποτελεσματικά το νέο τεχνικό κείμενο.

Η Κυβέρνηση λοιπόν ευρύτερης συνεργασίας και η συγκρότηση της δεν σημαίνει σύγκλιση προγραμματική ή ιδεολογική. Είναι το αποτέλεσμα μιας συναντίληψης επί των προτεραιοτήτων που έχει θέσει η χώρα προκειμένου να διασφαλίσει τη μελλοντική της ομαλή πορεία αλλά και να διασφαλίσει την παραμονή της στην Ευρωζώνη. Όταν λοιπόν αναλαμβάνεις μια δέσμευση έναντι της Βουλής, όταν αναλαμβάνεις μια δέσμευση έναντι των πολιτών της χώρας, το κάνεις με ένα αίσθημα ευθύνης παρά τις όποιες επιφυλάξεις ή διαφορές που μπορεί να έχεις. Η συζήτηση στη Βουλή πολλές στιγμές έδειξε μια δυσκολία κατανόησης αυτής της πραγματικότητας από πολλούς συναδέλφους. Άκουσα τοποθετήσεις Βουλευτών που παραπέμπουν σε μια πρόσληψη εκ μέρους τους, της Κυβέρνησης, ως μια χαλαρή συνομοσπονδία χωρίς συντονισμό προς τις προτεραιότητες των τριών Κομμάτων. Άκουσα όμως και τοποθετήσεις που αναγνωρίζουν τα όσα νέα δεδομένα ανέφερα αλλά και την προσπάθεια που γίνεται. Δεν ζητώ από κανένα συνάδελφο να εγκαταλείψει τις απόψεις του.

Δεν το επιθυμώ, γιατί δεν είμαι διατεθειμένος να εγκαταλείψω τις προσωπικές μου απόψεις. Ζητώ, όμως, από τους βουλευτές των τριών Κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση της ευρύτερης συνεργασίας που συγκροτήθηκε, προκειμένου, να επιτευχθεί η υλοποίηση των συμφωνιών της 26ης Οκτωβρίου και που πραγματικά, διασφαλίζουν, το μέλλον και την προοπτική της χώρας, να το κάνουν με την ίδια διάθεση, που έκαναν, όταν έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης στην συγκεκριμένη Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία περιμένει από το πολιτικό σύστημα της χώρας, θετικά σημάδια. Και θέλω να σας πω ότι κάθε φορά που υπάρχει μία θετική εξέλιξη στον πολιτικό στίβο, υπάρχει και μία αντανάκλαση στην κοινωνία. Και θέλω, να αναφέρω ενδεικτικά ένα στοιχείο: Πριν από δύο - τρεις ημέρες, για πρώτη φορά ξανά καταγράφηκε μία σημαντική επιστροφή καταθέσεων, στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Θέλω αυτό να το καταγράψετε, ως μία απάντηση της κοινωνίας, απέναντι σε σειρά πρωτοβουλιών που λαμβάνονται σε πολιτικό

επίπεδο. Είναι δική μας ευθύνη, να διασφαλίσουμε, το μέλλον και την προοπτική της χώρας. Είναι δική μας ευθύνη, να διασφαλίσουμε, ότι αυτή η χώρα θα μπορεί να συνεχίσει να παράγει και να δημιουργεί θέσεις εργασίας, για να εξασφαλίσουν όλοι οι Έλληνες πολίτες ένα ικανοποιητικό εισόδημα παραμένοντας μέλη της ευρωζώνης. Και αύριο, μεθαύριο, ως προς αυτό θα κριθούμε, και από τους πολίτες όταν προσέλθουν στις κάλπες να ψηφίσουν, αλλά και από την ιστορία, η οποία θα αξιολογήσει τα πεπραγμένα των βουλευτών της συγκεκριμένης κοινοβουλευτικής περιόδου, σε ό,τι αφορά την στάση που τήρησαν σε αυτή την τόσο κρίσιμη στιγμή για την χώρα.»

Ο παριστάμενος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Παντελής Οικονόμου, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Αισθάνθηκα την ανάγκη να απαντήσω σε ορισμένα θέματα που έχουν τεθεί, διότι θα ήταν απολύτως λάθος να μην απαντηθούν. Βεβαίως όλα αυτά εικάζω ότι προκλήθηκαν από την έλευση στην αίθουσα του κ. Παπαθανασίου. Τα ερωτήματα του κ. Βρούτση απευθύνονται σε εσάς ξέρετε. Όλα αυτά που είπε ο κ. Βρούτσης ότι δεν έχουν γίνει απευθύνονται σε εσάς, όχι σε εμένα. Σε εσάς και στον προκάτοχό σας, ο οποίος δεν είναι στην αίθουσα.

Ας πάρουμε λοιπόν με τη σειρά τα πράγματα. Όσον αφορά στα έσοδα, για να μη λέτε ανακρίβειες και στον κ. Σαμαρά που τις λέει μετά στην Ολομέλεια, το τρίτο τρίμηνο της χρονιάς με ύφεση 5,5% έχει αύξηση δημοσίων εσόδων 5,5%. Πού την είδατε τη μείωση; Να φέρετε τα στοιχεία! Φτάσαμε μέχρι εδώ γιατί μιλάτε στο κενό. Το τρίτο τρίμηνο του 2011 με ύφεση 5,5% τα έσοδα αυξήθηκαν. Να πάτε στο Γενικό Λογιστήριο και να τα βρείτε. Μη λέμε τέτοια πράγματα. Από πού προήλθαν; Δεν προήλθαν επειδή υπήρχε ανάπτυξη, προήλθαν όπως είπε άλλος συνάδελφος επειδή δεν ασχολούμαστε με τη φοροδιαφυγή. Και μετά απορεί ότι θα αυξηθούν τα έσοδα από την άμεση φορολογία, αφού έχουν μειωθεί οι μισθοί από πού; Γιατί γράφετε μηδέν έσοδα από τη φοροδιαφυγή; Γιατί τα έχουμε στην άμεση φορολογία.

Αν θέλετε τώρα απολογισμό θα σας κάνω. Τις τελευταίες δύο εβδομάδες μόνο το ΣΔΟΕ, αφήνω την οικονομική αστυνομία, 2,5 εκατ. από συμμόρφωση Φ.Π.Α. και ληξιπρόθεσμων. Με αυτόφωρο ή απειλή αυτοφώρου εννέα στους δέκα συμμορφώνονται. Πέντε άνθρωποι την εβδομάδα ή αυτόφωρο ή απειλή αυτοφώρου. Ενάμισι εκατομμύριο κ. Παπαδημούλη, που δεν βρίσκεστε στην αίθουσα, την τελευταία εβδομάδα από έλεγχο ακίνητων περιουσιακών στοιχείων σε off shore. Πού τα είχατε κάνει εσείς αυτά; Πώς λέτε ότι δεν έχει γίνει τίποτα; Ανακαλύψατε ότι πρέπει να μπουν στα τελωνεία μηχανήματα. Έξι δράσεις καταγεγραμμένες και θα έπρεπε να τις ξέρετε αφού ασχολείστε με τις υπηρεσίες. Από τα τελωνεία, τα τσιγάρα και τα ποτά, από κινητά μηχανήματα που παρακολουθούν τα αυτοκίνητα όλα αυτά είναι διαγωνισμοί που τελειώνουν.

Είπατε στον κ. Σαμαρά ότι κατέρρευσαν τα έσοδα τον Οκτώβριο γιατί συνέκριναν τον Οκτώβριο τον φετινό με τον περσινό, όπου οι ημέρες είσπραξης ήταν λιγότερες από τις μισές διότι υπήρχαν καταλήψεις, απεργίες, αδυναμίες. Την ημερήσια είσπραξη του φετινού

Οκτωβρίου με την περσινή την συγκρίνατε να δείτε αν ήταν χειρότερη ή καλύτερη; Δεν είναι καλό να μιλάμε στον αέρα. Όταν το κάνουμε αυτό δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε. Ενώ η ανάγκη σας οδήγησε στο να συμπράξετε σε ένα σχήμα που έχει σαν στόχο πολύ συγκεκριμένα να πάρουμε την 6^η δόση και τώρα πληρώνετε το τίμημα της κενής ρητορείας που δεν ξέρετε τι να κάνετε με την επιστολή αλλά είναι δικό σας θέμα, βλέπετε ότι αναγκαστήκατε να συμπράξετε. Εξακολουθείτε όμως να μιλάτε σαν να μην έχετε συμπράξει. Βρίσκεστε σε άλλη χώρα; Αυτά τα πράγματα δεν επιτρέπονται υπό τις κρατούσες συνθήκες.

Έπρεπε λέει όταν μπήκατε στο μνημόνιο να έχετε αντίβαρα και έτοιμα μέτρα. Γιατί δεν καθίσατε εσείς να μας βάλετε στο μνημόνιο με τα δικά σας μέτρα; Να φέρετε τη δική σας πρόταση που την έχετε έτοιμη και θέλετε να γίνετε Κυβέρνηση να την κάνουμε τώρα. Έχετε Υφυπουργό στο Υπουργείο και μπορείτε να το δώσετε τώρα να το εφαρμόσουμε το αίτημα που λέτε. Το να λέτε κουβέντες είναι πάρα πολύ εύκολο. Γιατί λέει δεν εισπράχτηκε το ΕΤΑΚ του 2009; Γιατί απλούστατα παραδώσατε μια σύμβαση που είχε σταματήσει, δεν υπήρχε ανάδοχος. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Πώς καταλήξατε επίσης ότι το Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε είναι άδικο; Αφού είσατε τόσο καλοί γιατί δεν είχατε ενοποιήσει τα αρχεία της ΔΕ.Η., των δήμων, του Υπουργείου Οικονομικών; Τα ανακαλύπτετε όλα εκ των υστέρων και λέτε φταίμε εμείς. Είναι αυτά προάγγελος σοβαρής συζήτησης ενόψει εξελίξεων;

Αποδίδετε στο μνημόνιο μαγικές ιδιότητες. Το μνημόνιο δεν υπογράφηκε για την αντιμετώπιση του χρέους ούτε για την ανάπτυξη. Έγινε μόνο και μόνο για να μπορέσει να δανειστεί η χώρα. Την είχατε οδηγήσει σε ένα σημείο που δεν μπορούσε να δανειστεί από κανένα και από πουθενά. Επίσης η νέα σύμβαση, κ. Παπαδημούλη που λείπετε, δεν έχει γίνει για να λύσει το πρόβλημα του δανεισμού αλλά έχει γίνει για να λύσει το πρόβλημα του χρέους. Αυτό που πάμε να κάνουμε τώρα δεν είναι για το θέμα του δανεισμού, είναι για το θέμα του χρέους. Διαφωνούμε απολύτως με όλες τις δυνάμεις στην αίθουσα που είναι υπέρ της πτώχευσης και της στάσης πληρωμών. Όλα όσα καταγγέλλετε οδηγούν εκεί.

Είπατε επίσης ότι η διαφορά μεταξύ Ιουλίου και Οκτωβρίου έγινε κατόπιν της παρέμβασης της Ν.Δ. Τι σχέση είχατε εσείς με αυτό το πράγμα; Είχατε επιφυλάξεις τον Ιούλιο και έγινε καλύτερα τον Οκτώβριο. Καταρχάς η νέα σύμβαση δεν είναι αναδιάρθρωση μονομερής, πρέπει να το καταλάβετε, είναι μια συμφωνημένη ρύθμιση. Είναι αυτό που κάνουν οι δανειολήπτες και οι τράπεζες. Έχει πολύ μεγάλη διαφορά αυτό από αυτό που λένε οι συνάδελφοί εδώ της παλαιάς αριστεράς. Είναι άλλο να πεις δεν πληρώνω, όπου είναι βαρύτατες οι συνέπειες για την χώρα και θα κρατούσαν πολλές δεκαετίες και τελείως διαφορετικό να συμφωνήσουν οι πιστωτές να γίνει μια ρύθμιση, όπως κάναμε τώρα. Η διαφορά δεν προέκυψε επειδή είχατε τότε επιφυλάξεις. Η Ευρώπη αισθάνθηκε ότι όλα αυτά θα έπρεπε να τα τελειώσει από το Μάρτιο. Μπορεί εμείς να έχουμε κάνει λάθη αλλά το θέμα είναι ότι και η Ευρώπη δεν τα κάνει όλα σωστά. Κάνει πολλές καθυστερήσεις και ζητά πράγματα στο κενό, σαν να μην υπάρχει πρόβλημα. Από το Μάρτιο όμως πήγαμε στον Ιούλιο, από τον Ιούλιο κατάλαβαν ότι η κρίση είναι πολύ ευρύτερη και δεν οφείλεται βεβαίως στην Ελλάδα γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα. Ξέρετε ότι είμαστε σε μια κατάσταση πολύ δύσκολη και κρίσιμη και μιλάτε σαν να μην πέρασε μια μέρα.

Είπα ότι, χωρίς να φταίει ο κ. Παπαθανασίου, με την παρουσία του και μόνο ιόνισε το κλίμα.

Πάμε τώρα στα τελευταία, τα οποία θέλω, να σας πω. Επειδή υπάρχει μια άλλη σχιζοφρενική κατάσταση: ότι θα ψηφίσετε έναν προϋπολογισμό, τον οποίο καταγγέλλετε από τώρα ότι, δεν πρόκειται, να υλοποιηθεί. Μην το κάνετε αυτό, δεν είναι ωραίο. Πρώτα-πρώτα, οι προϋπολογισμοί είτε είναι ιδιωτική εταιρεία είτε είναι κράτος, αναθεωρούνται συνεχώς, διότι προκύπτουν νέα δεδομένα. Πόσο μάλλον στο συγκεκριμένο προϋπολογισμό. Ξέρετε κάτι, που δεν θ' αλλάξει μέσα στη χρονιά, που θα έρθει;

Θέλετε να πάμε στα ηθικής βάσεως; Θα σας τα κρατήσω για το τέλος, γιατί τα της ηθικής βάσεως είναι πρώτα απ' όλα, «να μην κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό», ο οποίος έχει φτάσει σ' ένα σημείο, να κοντεύει, να μας απορρίψει όλους, γιατί αλλά λέμε στη μία περίπτωση, άλλα την άλλη - οι ίδιοι. Δεν είναι σωστά αυτά τα πράγματα. Τείνει ο κόσμος να πιστέψει ότι, είμαστε όλοι ίδιοι, γιατί κάνουμε αυτή τη δουλειά. Λίγη αυτοσυγκράτηση να υπάρξει λόγω της κατάστασης, όχι τίποτα άλλο.

Υπάρχουν και διάφορα άλλα θέματα, τα οποία αφορούν την προσωπική μου αξιοπιστία και τα οποία τα έθεσε ο κ. Παπαδημούλης, αλλά δεν θα φύγω από τον προϋπολογισμό, θ' αναφερθώ στον προϋπολογισμό. Ποτέ δεν είπα ότι «θα φέρω νομοσχέδιο τον Οκτώβριο», ποτέ δεν είπα ότι «θα κάνω το ένα» ή «θα κάνω το άλλο». Αυτές οι δηλώσεις, που μου απέδωσε, δεν υπάρχουν πουθενά.

Υπάρχουν, όμως, άλλες δηλώσεις μου καταγεγραμμένες και στην αίθουσα και έξω από την αίθουσα και μάλιστα νομίζω ότι στη μία απαντούσα σε ερώτησή του ή σε κάποιου συνάδελφου της Αριστεράς. Σας είχα πει ότι, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα ψηφισμένο δεν θα επιβεβαιωθεί σε ό,τι αφορά την πρόβλεψη από έσοδα από την εκποίηση δημόσιας περιουσίας. Μάλιστα, ορισμένοι απόρρησαν και είπαν «μα, πώς είναι δυνατόν, Υπουργός και λέει ότι δεν θα εφαρμοστεί το πρόγραμμα;». Δεν είχα πει αυτό. Είχα πει ότι δεν θα επιβεβαιωθούν τα ποσά αυτά, το θεωρώ απίθανο και είμαστε υποχρεωμένοι, να βρούμε έσοδα από άλλες πηγές. Αυτό είχα πει. Εκ των υστέρων ποιος επιβεβαιώθηκε; Οι συνάδελφοι που μου έκαναν κριτική ή εγώ που είπα ότι δεν θα επιτευχθούν τα νούμερα αυτά στις ημερομηνίες, οι οποίες υπάρχουν;

Τα λέω όλα αυτά για τον πολύ απλό λόγο ότι, κάνετε και μια αναφορά στην ακίνητη περιουσία. Εδώ, θέλω να σας πω μια σκέψη, η οποία μπορεί, να σας διευκολύνει, διότι θα υπάρξει συζήτηση και στην Ολομέλεια. Νομίζω ότι, έχουμε υποτιμήσει πολύ την αξία της δημόσιας περιουσίας. Η μόνη δράση που έχει γίνει μέχρι τώρα είναι ότι έχει γραφτεί στο μεσοπρόθεσμο ένα ποσό από την εκποίηση ιδιωτικής περιουσίας του δημοσίου μέσω του σχετικού ταμείου.

Ωραία, λύσαμε το πρόβλημα του δανεισμού με το Μνημόνιο, επιχειρούμε μια νέα σύμβαση, να λύσουμε και το πρόβλημα του χρέους. Τι θα γίνει γενικότερα; Αυτό το πρόγραμμα τελειώνει το 2014, η κατάσταση στην Ευρώπη είναι αυτή που ξέρετε, δεν πρέπει να σκεφτούμε και κάτι για το μέλλον; Εγώ, πιστεύω ότι, πρέπει, να σκεφτούμε δημιουργικά και μια τόσο μεγάλη περιουσία, που έχει το δημόσιο, θα πρέπει, να μπορεί, να δανείζεται με πολύ καλύτερους όρους απ' αυτούς, που δανείζεται και με την καινούργια σύμβαση. Βεβαίως, αυτό αφορά και τους άλλους, που συμμετέχουν στην κυβέρνηση και την στηρίζουν. Θα πρέπει,

δηλαδή, να υπάρχει και η δική τους στήριξη. Δηλαδή, θα πρέπει να υπάρξει μια ρύθμιση και κοινωφελών περιουσιών, νομοθετική. Είχα πει ότι, θα το φέρω Νοέμβριο στη Βουλή, αλλά με την αλλαγή της Κυβέρνησης εξαρτάται και από τις άλλες δυνάμεις, που στηρίζουν.

Υπάρχει και το θέμα του Αιγιαλού, στο οποίο έχω να σας πω ότι, με την ισχύουσα δομή του Υπουργείου, αυτή τη στιγμή ο Αιγιαλός ελέγχεται από το ελληνικό δημόσιο σ' ένα πολύ μικρό ποσοστό και θα πρέπει, να υπάρχει και εκεί μία νομοθετική πρωτοβουλία, για να υπάρχει άλλου τύπου παρακολούθηση, ώστε να μπορέσει και ο Αιγιαλός ν' αποδώσει, αυτά που μπορεί ν' αποδώσει υπέρ του δημοσίου συμφέροντος.

Σας τα λέω όλα αυτά, διότι πρέπει, αντί να μαλώνουμε με καβγάδες από το παρελθόν, να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε για το μέλλον. Όπως, π.χ. η συζήτηση που κάνατε περί των δημοσίων επενδύσεων. Μας είπατε, «γιατί δεν κάνουμε δημόσιες επενδύσεις», «γιατί περικοπτούμε το πρόγραμμα» κ.λπ.. Εσάς, σας ενδιαφέρει ο αριθμός, που είναι γραμμένος στον προϋπολογισμό ή πόσες δημόσιες επενδύσεις γίνονται; Το πρόβλημα με τις δημόσιες επενδύσεις είναι ότι, δεν έχουμε λεφτά ή τουλάχιστον δεν είχαμε λεφτά και με την καινούργια συμφωνία θα βρούμε λεφτά, να κάνουμε.

Βεβαίως, υπάρχει το θέμα της αποτελεσματικότητας, που έθεσε ο κ. Μαργέλης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά υπάρχει και ένα έτερον πρόβλημα, ότι δεν μπορούμε, να γράφουμε στον προϋπολογισμό ό,τι θέλουμε, διότι και πριν το πρώτο μνημόνιο και μετά τη συμφωνία και μ' αυτή τη συμφωνία δεν μπορούμε, να γράφουμε τις δημόσιες επενδύσεις στον προϋπολογισμό, διότι αυξάνεται το έλλειμμα. Εάν αλλάξουν οι συνθήκες, όπως λέει η κυρία Μέρκελ ότι θέλει, κάποιες δυνάμεις από τη δική μας παράταξη πρέπει, να υποστηρίξουν τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών λαών, που είναι, «οι δημόσιες επενδύσεις να εξαιρούνται από τον υπολογισμό των ελλειμμάτων», κάτι το οποίο η δική σας παράταξη δεν το συζητάει καθόλου στην Ευρώπη. Όμως, για να γίνουν αυτά χρειάζονται πολιτικές μάχες, δεν είναι «τι γράφουμε στον προϋπολογισμό». Πρέπει, να βρούμε τα λεφτά και να μην τα υπολογίζουμε και στο έλλειμμα, εάν τα βάζουμε. Εσάς σας ενοχλεί, «τι κόψαμε από τον προϋπολογισμό». Εκεί είναι το θέμα;

Σας τα λέω όλα αυτά, γιατί νομίζω ότι, είμαστε σε μια φάση, που είναι περισσότερο χρήσιμη παρά ποτέ η δημιουργική σκέψη, από τις στείρες αντιπαραθέσεις με τις στείρες αντιπαραθέσεις, θα μας κυνηγάνε στους δρόμους - μας κυνηγάνε ήδη. Στις δημιουργικές αντιπαραθέσεις είμαστε ανοιχτοί με οποιαδήποτε σύνθεση, από οποιαδήποτε προέλευση και να έρχονται οι επικοινωνιακές παρατηρήσεις, αλλά καβγάδες από το παρελθόν νομίζω ότι, είναι εκτός τόπου και χρόνου.»

Ο παριστάμενος Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Ιωάννης Μουρμούρας, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Ολοκληρώνεται σήμερα η συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων για την ψήφιση του Προϋπολογισμού της Γενικής Κυβέρνησης του έτους 2012. Είναι αλήθεια ότι η ψήφιση του Προϋπολογισμού, καθώς επίσης και η επικείμενη υλοποίηση του προγράμματος

PSI θα είναι η σημαντική κληρονομιά αυτής της σύντομης μεταβατικής κυβέρνησης, στην οποία έχω την τιμή να συμμετέχω. Ακούσαμε τις προηγούμενες ημέρες από τον κύριο Υπουργό, τους Αναπληρωτές Υπουργούς, αλλά και τους κυρίους – κυρίες Βουλευτές τα φιλόδοξα νούμερα του Προϋπολογισμού, τις ενστάσεις, τις ομοφωνίες, τις πολιτικές αναλύσεις, τη συναντίληψη στο διακύβευμα. Είμαστε στο τέλος της διαδικασίας και έτσι συμπληρωματικά θα επιχειρήσω μια λίγο περισσότερο τεχνοκρατική προσέγγιση, με καθαρά όμως πολιτικές προεκτάσεις.

Άκουσα χθες στην αίθουσα αυτή τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Οικονομικών να δηλώνει ότι είναι αισιόδοξος ως προς την πορεία υλοποίησης του Προϋπολογισμού και την επίτευξη των στόχων του. Σπεύδω να δηλώσω ενώπιόν σας, τους αντιπροσώπους του ελληνικού λαού, ότι προσωπικά δεν είμαι ούτε αισιόδοξος, αλλά ούτε και απαισιόδοξος. Σίγουρα είμαι αισιόδοξος λόγω βούλησης.

Θα ήθελα να εξετάσουμε τον Προϋπολογισμό του 2012 ξεκινώντας με τις τρεις σταθερές που διαμορφώνουν τις γενικότερες συνθήκες υλοποίησης του και μετά να δούμε μαζί τις τέσσερις μεταβλητές του.

Σταθερά πρώτη (Η αποτυχία του Μνημονίου Ι)

Ο Προϋπολογισμός, ως γνωστόν, δομείται με βάση τις αρχικές συνθήκες, δηλαδή, τα αποτελέσματα του προηγούμενου έτους, τα οποία στην περίπτωση μας είναι αποτελέσματα των πολιτικών του Μνημονίου Ι. Όλοι σήμερα αναγνωρίζουμε ότι το Μνημόνιο Ι **απέτυχε**.

Η αποτυχία αυτή οφείλεται και σε ένα λάθος, το οποίο, αν και καθαρά τεχνικού χαρακτήρα, κρίνω ότι αξίζει να ακουστεί στην Αίθουσα αυτή. Αυτό συνίσταται στο ότι η δημοσιονομική προσαρμογή στόχευε στο συνολικό δημοσιονομικό έλλειμμα αντί του ορθού που είναι το διαρθρωτικό έλλειμμα (που αποδίδεται σε διαρθρωτικές ανεπάρκειες που επηρεάζουν μόνιμα το συνολικό χρέος).

Με άλλα λόγια, το λεγόμενο κυκλικό έλλειμμα (που προκαλείται από τον οικονομικό κύκλο και έχει προσωρινό χαρακτήρα) δεν θα πρέπει να αποτελεί στόχο της δημοσιονομικής προσαρμογής. Αυτή η τεχνική διάκριση εξηγεί τον άνευ προηγουμένου αντιφατικό υπερακοντισμό μέτρων με τεράστιες συνέπειες στην αποτελεσματικότητα της συνολικής δημοσιονομικής προσπάθειας.

Έτσι, μπορούμε να αντιληφθούμε ότι παρά τα δραστικά υπερπολλαπλάσια μέτρα του 2011, το δημοσιονομικό έλλειμμα δεν μειώθηκε παρά μόνο 1,5% του ΑΕΠ. Αποτέλεσμα αυτής της υπερβολικής προσαρμογής είναι να βαθαίνει και να παρατείνεται η ύφεση ρίχνοντας την οικονομία σε έναν φαύλο κύκλο ύφεσης-ελλειμμάτων. Τελικό αποτέλεσμα η εκτόξευση του χρέους στο 161,7% του ΑΕΠ το 2011, μια κατάσταση γνωστή επίσης και ως παγίδα χρέους.

Σταθερά Δεύτερη (το μη-βιώσιμο δημόσιο χρέος)

Η αποτυχία του Μνημονίου Ι, οι καθυστερήσεις τόσο στις ιδιωτικοποιήσεις όσο και στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, μαζί βέβαια με τα λάθη και τις παραλείψεις των τελευταίων δύο ετών, είχαν ως συνέπεια να φτάσουμε σε ένα **μη βιώσιμο** χρέος, όπως επισημαίνεται και στην επίσημη ανάλυση διατηρησιμότητας του ελληνικού χρέους της Τρόικας της 22ας Οκτωβρίου 2011.

Θυμίζω ότι με βάση και το πρόσφατο Δελτίο Δημοσίου Χρέους (ΓΛΚ, Σεπτέμβριος 2011), το 2012 λήγουν ομόλογα της Κεντρικής Διοίκησης ύψους 40 δις ευρώ , 38 δις ευρώ το 2013, 60 δις ευρώ το 2014 και 45 δις ευρώ το 2015.

Σταθερά τρίτη (η νέα δανειακή σύμβαση)

Το μη βιώσιμο δημόσιο χρέος είχε ως αποτέλεσμα να οδηγηθούμε στις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της 26ης Οκτωβρίου, δηλαδή στην **αναπόφευκτη** νέα δανειακή σύμβαση και το μεγάλο κούρεμα των ομολόγων. Προφανώς και οι συνθήκες σήμερα είναι διαφορετικές από εκείνες του Μαΐου 2010, της πρώτης δανειακής σύμβασης, όπου η κρίση δανεισμού τότε είχε χαρακτήρα κυρίως κρίσης ρευστότητας και η οποία θα μπορούσε τότε, με τις κατάλληλες συμβατικές πολιτικές δημοσιονομικής προσαρμογής και ανάπτυξης, να αντιμετωπιστεί.

Σήμερα, όμως η κρίση δανεισμού έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας κρίσης φερεγγυότητας που επιβάλλει τη συντεταγμένη αναδιάρθρωση του χρέους, δηλαδή, το κούρεμα των ομολόγων και την αναπόφευκτη νέα δανειακή σύμβαση.

Απαντώ έτσι και στο ερώτημα «κολοσσιαίων διαστάσεων» όπως το χαρακτήρισε ο ίδιος χθες εδώ ο Υπουργός των Οικονομικών: Αναρωτήθηκε *γιατί όχι νωρίτερα το κούρεμα;*

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Έρχομαι τώρα στις αβεβαιότητες που διέπουν τον Προϋπολογισμό του 2012, αυτό που ονόμασα πριν ως «μεταβλητές» του Προϋπολογισμού.

Μεταβλητή πρώτη: Το πρωτογενές πλεόνασμα

Ο Προϋπολογισμός προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης 1,1% του ΑΕΠ το 2012 από πρωτογενές έλλειμμα 1,5% το 2011. Αποτελεί σίγουρα ένα φιλόδοξο στόχο, ο οποίος προσδίδει μια θετική προοπτική για τα δημοσιονομικά δεδομένα της χώρας. Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η αβεβαιότητα γύρω από το κλείσιμο του ελλείμματος το 2011 (θυμίζω την απόκλιση στα έσοδα της τάξεως των -1,64 δις ευρώ στο δεκάμηνο Ιανουάριος - Οκτώβριος του 2011), καθώς και το βάθος της ύφεσης το 2011, η οποία θα ξεπεράσει τις εκτιμήσεις του -5,5% του ΑΕΠ (εγώ το εκτιμώ κοντά στο -6%), δημιουργεί προφανείς δυσκολίες για την επίτευξη του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος.

Μεταβλητή δεύτερη: Η επιτυχία του προγράμματος PSI

Ο στόχος για δημοσιονομικό έλλειμμα 5,4% του ΑΕΠ το 2012 προϋποθέτει ότι θα είναι πλήρης η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο πρόγραμμα PSI, η οποία θα πρέπει να είναι σε εθελοντική βάση. Συνοπτικά, το πρόγραμμα PSI:

- ✧ έχει ως πιθανή ημερομηνία εφαρμογής την 20η Ιανουαρίου 2012
- ✧ αφορά κούρεμα 50% σε ομόλογα ονομαστικής αξίας 190 δις ευρώ
- ✧ προβλέπει την έκδοση νέων ομολόγων ονομαστικής αξίας 65 δις. ευρώ
- ✧ προβλέπει δάνειο 30 δις για την στήριξη του προγράμματος και δάνειο 30 δις για τη στήριξη των τραπεζών μέσω του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

- ✧ Έτσι προβλέπεται, όσο αφορά τα αποτελέσματα του PSI ότι θα μειώσει τις δαπάνες για τόκους το 2012 κατά περίπου 5 δις ευρώ (12,75 δις με PSI, 17,9 δις χωρίς PSI).
- ✧ Όμως η καθαρή ωφέλεια θα είναι 3,6 δις. ευρώ το χρόνο, ενώ το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης θα είναι μειωμένο στο τέλος του 2012 στο 146% του ΑΕΠ (καθαρή μείωση του χρέους γύρω στα 50 δις ευρώ και όχι 100 δις).

Επιπλέον, περιμένουμε να ξεκαθαρίσουν οι τελικοί όροι του Προγράμματος, συγκεκριμένα, εάν τα νέα ομόλογα θα διέπονται από το αγγλικό ή το ελληνικό δίκαιο, καθώς και εάν και πόσο θα ενσωματώνονται ρήτρες συλλογικής δράσης στα παλιά και νέα ομόλογα (τα γνωστά CACs) κτλ.

Σε κάθε περίπτωση το Πρόγραμμα PSI θα πρέπει να παραμείνει σε εθελοντική βάση και να διαμορφωθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να μην προκληθεί πιστωτικό γεγονός. Ιστορικά το εγχείρημα αυτό θα κριθεί από τα αποτελέσματά του στην οικονομική βιβλιογραφία. Αργότερα τα οικονομικά εγχειρίδια θα χρεώσουν, πιστώσουν –εσείς θα διαλέξετε το ρήμα, αυτό που συμβαίνει τώρα ως μια προληπτική συντεταγμένη χρεοκοπία (preemptive orderly default).

Μεταβλητή τρίτη: Οι αντοχές της ελληνικής κοινωνίας

Η εκτέλεση ενός Προϋπολογισμού δεν είναι πείραμα, το οποίο διεξάγεται σε ένα εργαστήριο, πόσο μάλλον όταν πρόκειται για έναν Προϋπολογισμό λιτότητας. Σε κάθε στάδιο υλοποίησής του θα πρέπει να συνεκτιμώνται οι αντιδράσεις της κοινωνίας, κατά πόσο πλήττεται η κοινωνική της συνοχή μιας και πλήττονται ιδιαίτερα οι αδύναμες κοινωνικές ομάδες. Η ελληνική κοινωνία έρχεται αντιμέτωπη με συνεχείς οριζόντιες μειώσεις μισθών και γενικευμένες αυξήσεις φόρων, ενώ εξακολουθεί να υπάρχει μεγάλη σπατάλη στο κράτος και ελεγκτικοί μηχανισμοί δεν λειτουργούν αποτελεσματικά.

Μεταβλητή τέταρτη: Η ευρωπαϊκή κρίση χρέους

Όπως γνωρίζετε, η μετάδοση της κρίσης έχει πλέον περάσει από τις χώρες της Ευρωπεριφέρειας στον πυρήνα της Ευρωζώνης. Με άλλα λόγια, η κρίση στην αγορά ομολόγων έχει περάσει από εμάς και στην Ισπανία και την Ιταλία και αγγίζει πλέον χώρες όπως η Γαλλία και η Γερμανία. Μόλις χθες η Γερμανία αντιμετώπισε προβλήματα σε δημοπρασία δεκαετών ομολόγων. Όλοι αναγνωρίζουμε ότι η προτεινόμενη λύση στην ευρωπαϊκή κρίση χρέους, δηλαδή η αύξηση των κεφαλαίων του EFSF μέσω μόχλευσης, θα είναι περιορισμένης εμβέλειας. Ως αποτέλεσμα έρχονται στο προσκήνιο οι δύο βασικές λύσεις για την κρίση χρέους στην Ευρωζώνη:

Πρώτον, η ποσοτική χαλάρωση (λύση που ακολουθείται στις ΗΠΑ) και δεύτερον, η έκδοση κοινών Ευρωομολόγων (είδαμε χθες την Πράσινη Βίβλο Μπαρόζο για αυτό) που είτε θα αντικαταστήσουν πλήρως τα εθνικά ομόλογα, είτε θα δοθούν μερικώς εγγυήσεις, αλλά με τη διατήρηση των εθνικών ομολόγων, είτε ένας συνδυασμός των δύο. Έτσι, ίσως λυθεί μεσοπρόθεσμα η διαχείριση του ελληνικού δημόσιου χρέους.

(Ο άγνωστος Χ)

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Αναφέρθηκα προηγουμένως στις τρεις σταθερές που διαμορφώνουν τις συνθήκες υπό τις οποίες καλείται να υλοποιηθεί ο Προϋπολογισμός καθώς και στις τέσσερις μεταβλητές του.

Υπάρχει όμως και ο άγνωστος Χ που δεν είναι άλλος από την ένταση της ύφεσης το 2012, η οποία θα καθορίσει το έλλειμμα, καθώς και το ύψος και την δυναμική του χρέους. Όμως, ποιοι είναι οι προσδιοριστικοί παράγοντες του αγνώστου Χ; Είναι:

Πρώτον, τα φορολογικά μέτρα να μην είναι ψηφισθέντα, αλλά όχι εφαρμοσθέντα, τα οποία θα έχουν άμεσο αντίκτυπο στην ιδιωτική κατανάλωση και επένδυση.

Δεύτερον, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Ο Προϋπολογισμός αναφέρει την αύξηση του ΠΔΕ κατά 11%, αλλά θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το ΠΔΕ στο τέλος του 2011 θα είναι σημαντικά μειωμένο συγκριτικά με τον αρχικό προϋπολογισμό του 2011. Με δεδομένο το φιλόδοξο στόχο για το έλλειμμα, πρόβλεψη μου είναι ότι και πάλι θα χρησιμοποιηθεί το ψαλίδισμα του ΠΔΕ για την μείωση της απόκλισης από τους δημοσιονομικούς στόχους που τίθενται στον προϋπολογισμό, με ότι αυτό συνεπάγεται για την επιδείνωση της ύφεσης το 2012.

Τρίτον, βασικός προσδιοριστικός παράγοντας της βαθιάς σωρευτικής ύφεσης είναι και το άσχημο ψυχολογικό κλίμα της αγοράς και οι αρνητικές προσδοκίες του ιδιωτικού τομέα με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένας ακόμη φαύλος κύκλος χαμηλών προσδοκιών-ύφεσης. Το «σπάσιμο» αυτού του φαύλου κύκλου και η μεταβολή του άσχημου ψυχολογικού κλίματος σε θετικές προσδοκίες για τον ιδιωτικό τομέα, μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ταχεία ανάκαμψη της οικονομίας, η οποία μέσω του λεγόμενου πολλαπλασιασστή εμπιστοσύνης (confidence multiplier) θα οδηγήσει σε δευτερογενείς θετικές μεταβολές στις προσδοκίες και στο εισόδημα.

Τέταρτον, ένας ακόμη πολύ σημαντικός προσδιοριστικός παράγοντας για το βάθος της ύφεσης το 2012 είναι το δυσμενές εξωτερικό περιβάλλον. Συγκεκριμένα, διαπιστώνεται ότι η οικονομία της Ευρωζώνης θα μείνει στάσιμη, καθώς αναθεωρήθηκαν οι προβλέψεις για οικονομική μεγέθυνση από 1,1% σε 0,6% το 2012. Η επιδείνωση αυτή επηρεάζει άμεσα τις ελληνικές εξαγωγές, καθώς και τους δύο πιο σημαντικούς κλάδους της οικονομίας που είναι ο τουρισμός και η ναυτιλία.

Χρειάζονται συμπληρωματικές αναπτυξιακές δράσεις για την αντιμετώπιση του αγνώστου Χ, οι οποίες όμως πρέπει να είναι σε αρμονία με τους στόχους του Προϋπολογισμού.

Με άλλα λόγια, είναι αναγκαία η επανεκκίνηση της οικονομίας. Η Ελλάδα το 2012 θα είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα που θα βρίσκεται για πέντε συναπτά έτη σε ύφεση. Η ταχεία ανάκαμψη αποτελεί προϋπόθεση για την επίτευξη και των στόχων του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος.

(Δημόσια περιουσία)

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Θα ήθελα πριν ολοκληρώσω την ομιλία μου να αναφερθώ και στις αρμοδιότητές μου που αφορούν την προστασία και την αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας.

Μια περιουσία που είναι ακόμα ακατάγραφη και αναξιοποίητη. Οι λόγοι πολλοί και γνωστοί. Νομοθετικό πλαίσιο προπολεμικό, πανσπερμία διατάξεων, εποπτεία κατακερματισμένη και ανεπαρκής, σύγκρουση και σύγχυση αρμοδιοτήτων, παντελής απουσία της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης για τη διοίκηση, τη διαχείριση, την αξιοποίηση και την προστασία της δημόσιας περιουσίας.

Ο Πρόεδρος της ΝΔ Αντώνης Σαμαράς στην ομιλία του στο Ζάππειο Ι τον Ιούλιο του 2010 έλεγε επί λέξει: «...θα ήταν χρήσιμη όχι μόνο για την καλύτερη αξιοποίηση των κληροδοτημάτων, αλλά και της δημόσιας περιουσίας γενικότερα, η δημιουργία Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας και Κληροδοτημάτων στο Υπουργείο Οικονομικών...»

Την πρότασή του αυτή την υιοθέτησε έναν περίπου χρόνο μετά η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής στο πόρισμά της για τα εθνικά κληροδοτήματα και στη συνέχεια η Κυβέρνηση, ιδρύοντας τον Μάιο με τον νόμο 3965/2011 τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας. Σήμερα, έξι μήνες μετά, ήρθε η ώρα για τη στελέχωσή της.

Μια προϋπόθεση όμως είναι αναγκαία. Η χρηστή διοίκηση. Η εφαρμογή των αρχών της αμεροληψίας, της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας στη διοικητική δράση για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Αξιοποίηση δεν σημαίνει «εκποίηση». Σημαίνει δίνω υπεραξία στη δημόσια περιουσία. Γνώμονάς μας, όχι το συμφέρον του Δημοσίου, αλλά το δημόσιο συμφέρον.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Τελειώνοντας, θεωρώ όλοι συμφωνούμε ότι το διακύβευμα είναι η διασφάλιση της ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας, να μείνουμε στην Ευρωζώνη. Η ψήφιση του Προϋπολογισμού του 2012 αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την εφαρμογή της νέας δανειακής σύμβασης και γι' αυτό το λόγο σας καλώ να τον ψηφίσετε.»

ΕΚΘΕΣΗ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, κατά την εξέταση του σχεδίου νόμου «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012», αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις των Γενικών Εισηγητών, κ. Μιχαήλ Κατρίνη από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, κ. Κωνσταντίνου Μουσουρούλη από τη Νέα Δημοκρατία, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κ. Παύλου Μαρκάκη από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, των Ειδικών Εισηγητών κ. Δημητρίου Τσιρώνη, κ. Νικολάου Ζωΐδη, κ. Σπυροπάνου Μαργέλη και κ. Ιωάννη Αμοιρίδη από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, κ. Ιωάννη Βρούτση, κ. Θεόδωρου Καράογλου και κ. Αθανασίου Μπούρα από τη Νέα Δημοκρατία, κ. Ιωάννη Πρωτούλη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κ. Κωνσταντίνου Κιλτίδη από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, κ. Δημήτριου Παπαδημούλη από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς και της κυρίας Θεοδώρας (Ντόρας) Μπακογιάννη από τους ανεξάρτητους βουλευτές, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, το παραπάνω σχέδιο νόμου κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του και προτείνει την επιψήφισή του από την Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 30 Νοεμβρίου 2011

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ
Α. ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΛΕΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012

Του Γενικού Εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Μιχαήλ Κατρίνη

Βουλευτή Ηλείας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Για κάθε κυβέρνηση, η ψήφιση του Προϋπολογισμού αποτελεί την κορυφαία νομοθετική πρωτοβουλία και τη μεγαλύτερη πρόκληση που έχει να αντιμετωπίσει. Φέτος, η πρωτοβουλία αυτή αποκτά μια ιδιαίτερη διάσταση, καθώς προέρχεται από μία διαφορετική Κυβέρνηση:

Μια Κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης που προέκυψε μετά τη σύγκλιση των πολιτικών δυνάμεων και ευθυγραμμίζεται με το αίσθημα του λαού μας. Μια Κυβέρνηση της οποίας η ύπαρξη αποτελεί, από μόνη της, ένα σημαντικό βήμα για τη σωτηρία της χώρας.

Έτσι, σε αντίθεση με τα προηγούμενα χρόνια που η συζήτηση για τον προϋπολογισμό γινόταν σε κλίμα έντονης πολιτικής αντιπαράθεσης και νοούνταν ως πεδίο για άγονες αντεγκλήσεις και μικροκομματικές πρακτικές, σήμερα βρισκόμαστε εδώ, με την ωριμότητα που κατακτήσαμε συλλογικά μέσα από την κρίση, για να συνεννοηθούμε στη βάση της λογικής και του εθνικού συμφέροντος.

Αυτή δεν είναι η μόνη ιδιαιτερότητα του φετινού προϋπολογισμού. Θυμίζω πως ο προϋπολογισμός αυτός ουσιαστικά συντάχθηκε από μία κυβέρνηση, εγκρίθηκε από μία άλλη και θα υλοποιηθεί από μια τρίτη, αυτή που θα προκύψει από τις προσεχείς εκλογές.

Όλοι θα θέλαμε να ήμασταν σε θέση να πούμε ευχάριστα πράγματα, αντί να μιλήσουμε πάλι για δυσκολίες. Όλοι θα θέλαμε να συντάξουμε έναν ιδανικό προϋπολογισμό, προσανατολισμένο σε ένα πρότυπο που δεν θεμελιώνει απλώς, αλλά επεκτείνει το κοινωνικό κράτος.

Ωστόσο, στην προετοιμασία των οικονομικών στοιχείων για το 2012 βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τη σκληρή πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που μπορούμε να την υπερβούμε και σταδιακά να την ανατρέψουμε μόνον στη βάση της αλήθειας.

Σε ένα οικονομικό περιβάλλον που κατέρρευσε, γιατί βασίστηκε σε σαθρά θεμέλια, δεν έχουμε παρά να αντιτάξουμε την αναδημιουργία, βασισμένη σε στέρεα υλικά.

Σε μια οικονομία που επί χρόνια στηρίχθηκε σε δανεική και επίπλαστη ευημερία, δεν έχουμε παρά να αντιπροτείνουμε ένα νέο παραγωγικό μοντέλο που θα μας οδηγήσει με αξιώσεις σε μια νέα εποχή.

Τα τελευταία δύο χρόνια σηματοδοτήθηκαν από μια μεγάλη συλλογική προσπάθεια προς την κατεύθυνση της σωτηρίας της χώρας. Μια προσπάθεια που μας οδήγησε στο να «ενηλικιωθούμε» απότομα, να προσαρμοστούμε επώδυνα σε νέες συνθήκες, να τολμήσουμε

γρήγορα διαρθρωτικές αλλαγές και να αναστρέψουμε σε μικρό διάστημα τις πρακτικές ετών. Μια ματιά και μόνο στα αποτελέσματα της Γενικής Κυβέρνησης από το 2007 μέχρι σήμερα πείθει για το δύσκολο και απαιτητικό του εγχειρήματος.

Πίνακας 3.1 Αποτελέσματα γενικής κυβέρνησης (κατά ESA 95) περιόδου 2007-2012 (σε εκατ. ευρώ)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Κεντρική διοίκηση	-14.512	-23.073	-36.024	-26.610	-19.842	-11.771
Τοπική αυτοδιοίκηση	-133	-151	-61	-542	35	133
Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης	170	402	-539	3.027	124	211
Γενική κυβέρνηση	-14.475	-22.822	-36.624	-24.125	-19.683	-11.427
% ΑΕΠ	-6,5	-9,8	-15,8	-10,6	-9,0	-5,4
Χρέος γενικής κυβέρνησης	239.300	263.131	299.537	329.351	352.050	309.300
% ΑΕΠ	107,4	113,0	129,3	144,9	161,7	145,5
ΑΕΠ	222.771	232.920	231.642	227.318	217.771	212.544

Σημείωση: Τυχόν διαφορές ποσών και ποσοστών στους πίνακες που ακολουθούν οφείλονται σε στρογγυλοποιήσεις.

Κύριο μέλημά μας ήταν – και παραμένει – η ασφάλεια και η ευημερία της χώρας. Και προϋποθέσεις γι' αυτό είναι η αποφυγή, με κάθε τρόπο, της χρεοκοπίας, και η εξασφάλιση της παραμονής της χώρας μας στην ευρωζώνη.

Μια ευρωζώνη που βρίσκεται σήμερα αντιμέτωπη με τη σοβαρότερη κρίση της ιστορίας της, με τη μεγαλύτερη κρίση από την εποχή που το μελάνι από τις υπογραφές των ευρωπαίων ηγετών διαπτόιζε ανεξίτηλα το κείμενο της Συνθήκης της Ρώμης, της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης, αλλά και της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Μια ευρωζώνη που βλέπει τις αγορές, ελεύθερες, ασύδοτες, ανεξέλεγκτες και επιθετικές να χτυπούν την πόρτα χτες της Ελλάδας και της Ιρλανδίας, σήμερα της Ιταλίας και της Πορτογαλίας, αύριο της Γαλλίας και της Ουγγαρίας.

Αυτήν την προοπτική πρέπει να διασφαλίσουμε μέσα από τον οικονομικό προγραμματισμό του 2012, ο οποίος δεν είναι νούμερα και ασκήσεις επί χάρτου, αλλά μέρος ενός ευρύτερου σχεδιασμού που θα βγάλει σταδιακά την Ελλάδα από το σημερινό αδιέξοδο.

Ενός σχεδιασμού που θα διαμορφώσει ένα υγιές οικονομικό περιβάλλον, θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα και θα ενισχύσει την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας εξυγιάνοντας ταυτόχρονα τα βασικά μεγέθη της.

**Πίνακας 1.3 Βασικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας
(% ετήσιες μεταβολές, σταθερές τιμές)**

	2010	2011	2012
ΑΕΠ	-3,5	-5,5	-2,8
Ιδιωτική κατανάλωση	-3,6	-6,2	-4,1
Δημόσια κατανάλωση	-7,1	-8,0	-7,5
Επενδύσεις	-13,3	-12,9	-4,0
Εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	4,2	4,5	6,4
Εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	-7,2	-5,9	-2,8
ΔΤΚ	4,7	2,8	0,6
Αποπληθωριστής ΑΕΠ	1,7	1,4	0,4
Απασχόληση	-2,1	-5,7	-2,0
Ποσοστό ανεργίας	11,9	15,4	17,1

Την ίδια ώρα, θα πρέπει να πείσουμε τους πολίτες πως υπάρχει σχέδιο για την έξοδο από την κρίση, υπάρχει ακόμα ελπίδα, υπάρχουν λύσεις, υπάρχει αποτέλεσμα, άρα ο αγώνας αυτός αξίζει τον κόπο.

Πίσω και πέρα από τον δύσκολο φετινό προϋπολογισμό, θα πρέπει να συνεχίσουμε να οραματιζόμαστε την Ελλάδα που θέλουμε.

Και να θυμόμαστε πως προϋπόθεση για να δημιουργήσουμε αυτήν την Ελλάδα – για να ξαναφέρουμε στη χώρα μας ευημερία και ισότητα – είναι η εξυγίανση και το νοικοκύρεμα των δημόσιων οικονομικών.

Υπό αυτό το πρίσμα, ο Προϋπολογισμός του 2012 σηματοδοτεί το πέρασμα από την απαισιοδοξία και την κακοδαιμονία του παρελθόντος σε μια νέα αφετηρία για τη χώρα μας.

Ο προϋπολογισμός αυτός αποτυπώνει, μια κυρίαρχη, ιστορική, στρατηγική εθνική επιλογή. Την παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ.

Ο προϋπολογισμός αυτός διατρέχεται και υπηρετεί μια σπουδαία, επίσης κυρίαρχη, εξίσου στρατηγική εθνική και ιστορική ιδέα. Την **ουσιαστική ένταξη** και την **ισότιμη συμμετοχή** της πατρίδας μας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Στο πλαίσιο αυτό χρειάζεται μια βασική πολιτική συμφωνία, η οποία είναι μάλιστα απόλυτα σημαντική. Χρειάζεται δηλαδή να τονιστεί από όλες τις πολιτικές δυνάμεις – τις δυνάμεις που στηρίζουν συμμετέχοντας την Κυβέρνηση του Πρωθυπουργού, κ. Παπαδήμου, αλλά και όσες άλλες το επιθυμούν – **η συμφωνία τους με τις δύο αυτές εθνικές επιλογές.**

Η συμφωνία τους για το αν η Ελλάδα είναι και θέλουμε να παραμείνει μέρος της Ευρώπης και όχι μιας άλλης Ηπείρου.

Για το αν η Ελλάδα συμμετέχει σε μια κοινή προσπάθεια που ξεκίνησαν οι λαοί της Ευρώπης το 1957, ξεπερνώντας την πρόσφατη οδυνηρή εμπειρία του πολέμου, για μια ήπειρο προόδου, ανάπτυξης, κοινωνικής αλληλεγγύης και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Για το αν η

Ελλάδα, συμμεριζόμενη αυτές τις αξίες και συμμετέχοντας στην προσπάθεια αυτή, με τα όποια προβλήματά της, θα αποτελέσει ενεργό και αναπόσπαστο μέρος της ευρωπαϊκής οικογένειας.

Η θετική απάντηση συνεπάγεται αυτόματα, αυτοδίκαια και αυτονόητα, την επιλογή της παραμονής της χώρας στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, στο ευρώ, που φέρει ελληνικό όνομα και δεν μπορεί να αποσυνδεθεί από την ελληνική μοίρα.

Η παραμονή της Ελλάδας στην ασφάλεια και τη σταθερότητα της νομισματικής Ένωσης είναι κοινός τόπος των πολιτικών θέσεων της συντριπτικής πλειοψηφίας των κοινοβουλευτικών κομμάτων και της βούλησης του ελληνικού λαού.

Απαντώντας όμως θετικά - αν εννοούν ειλικρινά την απάντησή τους - τα υπόλοιπα κόμματα θα πρέπει να αναζητήσουν, να συζητήσουν και να απαντήσουν πώς ακριβώς θα επιτευχθεί η παραμονή μας στο κοινό νόμισμα και στις διεργασίες της ολοκλήρωσης.

Ας πούμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Αναγκαία συνθήκη για να παραμείνουμε στην ευρωπαϊκή Συνθήκη είναι η βιώσιμη δημοσιονομική θέση του ελληνικού κράτους.

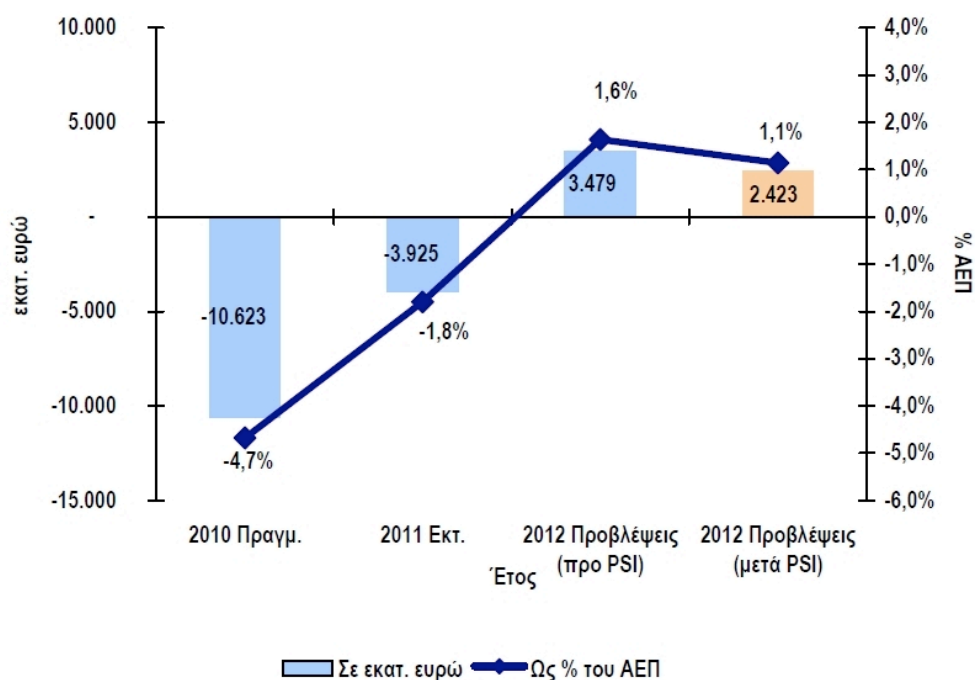
Χωρίς μια καθαρή στρατηγική για την απομείωση του δημοσίου χρέους θα επιταχύνουμε την αποσύνθεση της δημόσιας εικόνας μας και την ίδια την βιωσιμότητα της οικονομίας μας.

Η στρατηγική αυτή έχει με τη σειρά της ως αναγκαία συνθήκη – και όχι ως εύκολο σύνθημα – έναν απαραίτητο, όσο ποτέ και αναγκαίο όσο τίποτα άλλο, όρο:

Τα πρωτογενή πλεονάσματα

Ο προϋπολογισμός αυτός είναι ο πρώτος, μετά από χρόνια, που θα οδηγήσει σε πρωτογενή πλεονάσματα σε ποσοστό 1,1% του ΑΕΠ, δηλαδή πλεονάσματα της τάξης σχεδόν των 2,4 δισ. Ευρώ.

Διάγραμμα 3.2 Πρωτογενές αποτέλεσμα γενικής κυβέρνησης 2010-2012 (κατά ESA 95)

Η σημασία ενός προϋπολογισμού με πρωτογενές ταμειακό πλεόνασμα είναι ξεχωριστή, ειδικά αν πρόκειται για το ελληνικό κράτος στην κρίσιμη, οριακή κατάσταση στη οποία έχει περιέλθει.

Δημοσιονομικά πλεονάσματα σημαίνει ότι το δημόσιο χρέος, αυτός ο εφιάλτης που απειλεί το ελληνικό κράτος, παύει να διογκώνεται και αρχίζει, έστω δειλά και οριακά, να ξεφουσκώνει και να αποκλιμακώνεται.

Η επίτευξη πλεονασμάτων έχει πολλαπλή σημασία, - οικονομική, πολιτική και συμβολική.

Γιατί έτσι στέλνουμε το μήνυμα στους εταίρους μας, αλλά και στις αγορές ότι η Ελλάδα είναι εδώ και είναι αποφασισμένη. Αντιμετωπίζει το πρόβλημα και κερδίζει τις πρώτες μάχες στον ακήρυκτο αλλά αμείλικτο πόλεμο του χρέους.

Πρέπει μάλιστα να τονιστεί ότι το πλεόνασμα του 2012 αποτέλεσε το κεντρικό επιχείρημα που οδήγησε στην απόφαση της 26^{ης} Οκτωβρίου.

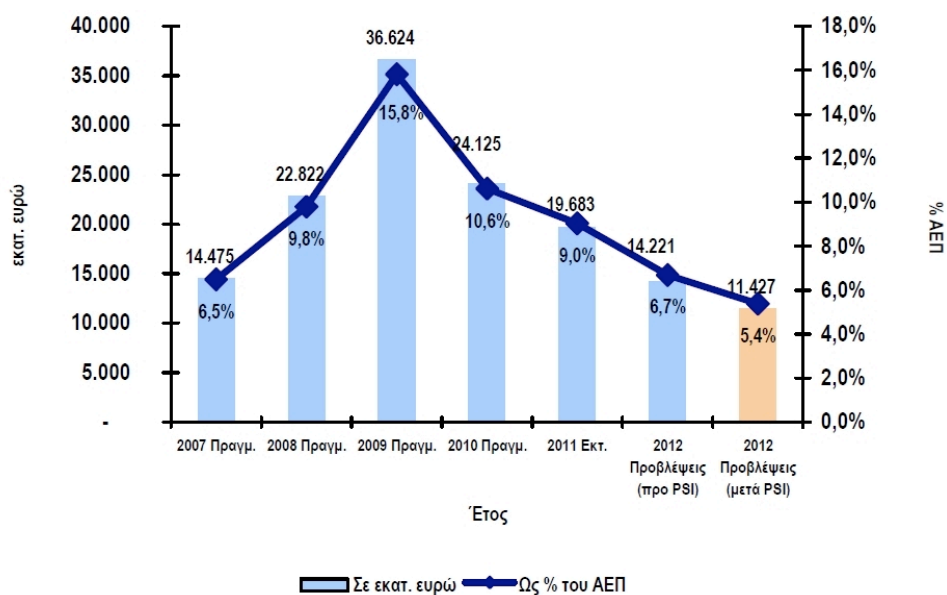
Επιπλέον, στέλνουμε το μήνυμα στον ελληνικό λαό, που τόσο πιέζεται και υφίσταται πρωτοφανή βάρη και πιέσεις, ότι αυτή η προσπάθεια δεν είναι ούτε χαμένη ούτε μάταια, αλλά μπορεί να οδηγήσει και θα οδηγήσει στο σημείο που θα αντικρύσουμε ξανά την ελπίδα.

Αν αναλογιστούμε λοιπόν τη δημοσιονομική κατάσταση και το ύψος του δημοσιονομικού ελλείμματος τα προηγούμενα χρόνια, θα παραδεχτούμε ότι πρόκειται ασφαλώς

για ένα μεγάλο επίτευγμα που δεν θα γινόταν εφικτό χωρίς τις μοναδικές θυσίες του ελληνικού λαού που εισέφερε και εισφέρει, που υπέφερε και υποφέρει τα μέγιστα αυτά τα δύο χρόνια.

Ας μην ξεχνάμε ότι το έλλειμμα ήταν 15,4% του ΑΕΠ το 2009, κατέβηκε στο 10,6% το 2010, διαμορφώνεται στο 9% το 2011 και αναμένεται να φτάσει στο 5,4% το 2012.

Διάγραμμα 3.1 Διαχρονική εξέλιξη του ελλείμματος γενικής κυβέρνησης (κατά ESA 95) την περίοδο 2007-2012

Πρόκειται για μια πρωτοφανή αποκλιμάκωση, που όμοιά της δεν έχει ποτέ επιτύχει ευρωπαϊκό ή άλλο κράτος στη σύγχρονη ιστορία.

Πρέπει μάλιστα να συνυπολογίσουμε ότι η ραγδαία αυτή μείωση έγινε δυνατή μέσα σε συνθήκες ύφεσης, με το ΑΕΠ να συρρικνώνεται αθροιστικά κατά 12% τα τέσσερα τελευταία χρόνια.

Πέρα από τις θυσίες αυτές, η μεγάλη αυτή επιτυχία, η οδυνηρή επιτυχία λόγω την μεγάλων θυσιών του ελληνικού λαού, δεν θα ήταν εφικτή χωρίς τα αποτελέσματα της απόφασης της 26^{ης} Οκτωβρίου.

Με την απόφαση της 26^{ης} Οκτωβρίου, το δημόσιο χρέος μειώνεται κατά 47 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, δηλαδή κατά 100 περίπου δισ ευρώ.

Η μείωση αυτή αλλάζει κυριολεκτικά τα δεδομένα στην εξυπηρέτηση και στην ίδια τη φύση και τη δομή του δημοσίου χρέους.

Γιατί πρώτον, όταν θα έχει εφαρμοστεί πλήρως η απόφαση και ύστερα από τις δικές μας, προσεκτικές και αποτελεσματικές πολιτικές και διαχειρίσεις, το 2020 το χρέος θα προσεγγίζει το 120% του ΑΕΠ, με πλεονασματικούς προϋπολογισμούς και απολογισμούς που

θα συμβάλλουν στη διαρκή του απομείωση. Ας αναλογιστούμε τη διαγραμματική αποτύπωση μιας γραμμής που από τον κόκκινο συναγερμό του 2009, του 2010 και του 2011 βρίσκεται σε συνεχή κάθοδο και θα στέλνει το σήμα στους δανειστές μας, στους επενδυτές και σε όποιον μας αμφισβητεί ότι η Ελλάδα έχει ένα χρέος ελεγχόμενο, είναι κυρίαρχη και μπορεί να σταθεί στα πόδια της.

Δεύτερο, επίσης εξαιρετικά σημαντικό αποτέλεσμα της συμφωνίας είναι οι άμεσες δημοσιονομικές επιπτώσεις στους προϋπολογισμούς τα επόμενα χρόνια με δεδομένη την ελάφρυνση στις δαπάνες που δεσμεύονται για καταβολή τόκων.

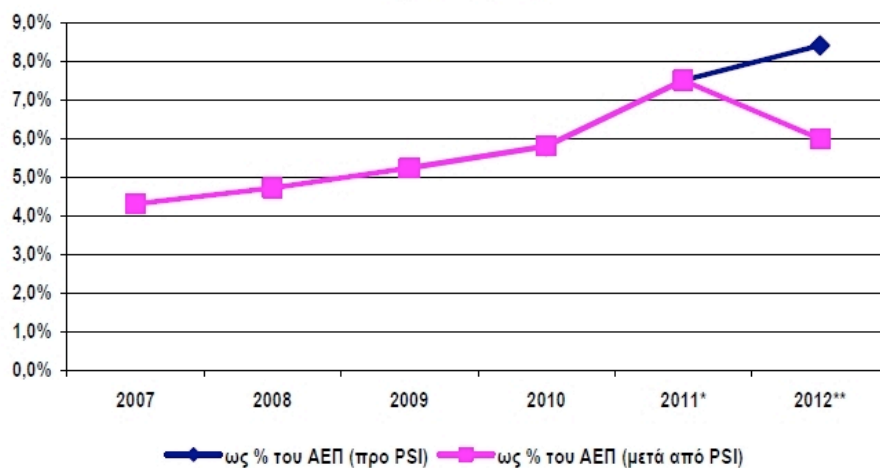
Πίνακας 4.9 Ύψος δαπανών για τόκους χρέους κεντρικής κυβέρνησης (ποσά σε εκατ. ευρώ)						
	2007	2008	2009	2010	2011*	2012**
Τόκοι (προ PSI)	9.796	11.207	12.325	13.223	16.380	17.900
Τόκοι (μετά από PSI)	-	-	-	-	-	12.750
ως % του ΑΕΠ (προ PSI)	4,3%	4,7%	5,3%	5,8%	7,5%	8,4%
ως % του ΑΕΠ (μετά από PSI)	-	-	-	-	-	6,0%

* Εκτιμήσεις ** Προβλέψεις

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Ήδη για αυτόν τον προϋπολογισμό, για το 2012, η μείωση του συνολικού ύψους των τόκων προσεγγίζει τα 5 δισ ευρώ, ενώ ως το 2014 η μείωση αυτή θα φτάσει τα 13,6 δισ ευρώ συνολικά

Διάγραμμα 4.5 Δαπάνες για τόκους χρέους κεντρικής διοίκησης
(% του ΑΕΠ)

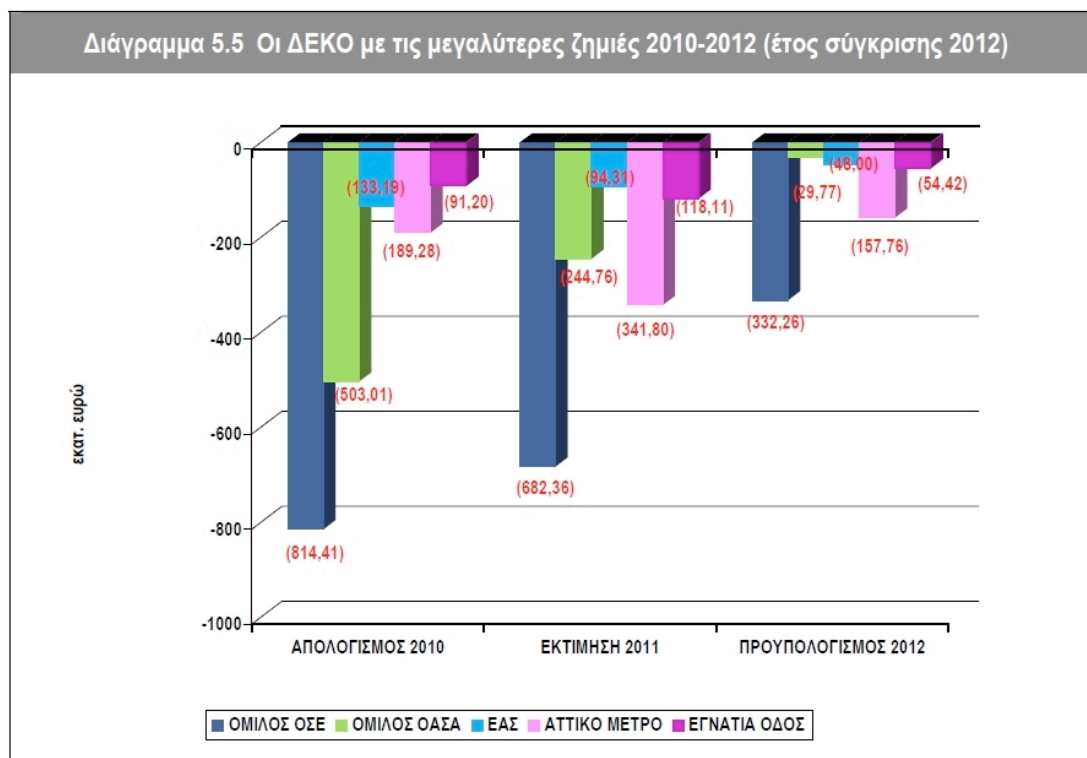

* Εκτιμήσεις ** Προβλέψεις

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Ας δούμε τι έγινε στις ΔΕΚΟ.

Στις ΔΕΚΟ, για τις οποίες συστάθηκε Ειδική Γραμματεία με τις παρακολουθούμενες επιχειρήσεις να είναι πια 150 από 52.

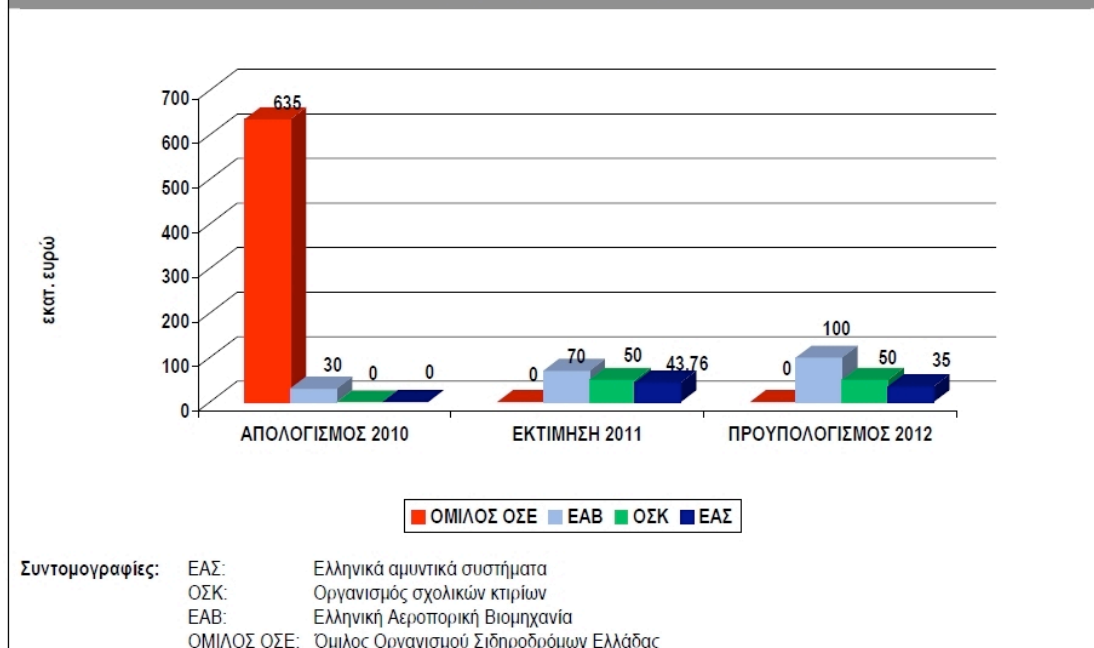

Στις ΔΕΚΟ, όπου για το 2011 το οικονομικό αποτέλεσμα βελτιώθηκε κατά 800 και πλέον εκ. ευρώ.

Όπου τα έξοδα μειώθηκαν κατά 17%, όπου αναδιοργανώθηκαν και αναδιοργανώνονται τα Νομικά Πρόσωπα, όπου ισχύει ο κανόνας 1 προς 10 για τις προσλήψεις και τις αποχωρήσεις.

Όπου βελτιώνεται το λειτουργικό σύστημα εσόδων και εξόδων, εισάγεται σύστημα κεντρικής παρακολούθησης και εξορθολογίζονται όλες οι δαπάνες, περιλαμβανομένου και του μισθολογικού κόστους, με άμεσο αποτέλεσμα τον περιορισμό των δανειακών τους αναγκών.

**Διάγραμμα 5.6 Οι ΔΕΚΟ με τις υψηλότερες δανειακές ανάγκες 2010-2012
(έτος σύγκρισης 2012)**

Είναι ενδεικτικό το παράδειγμα της αναδιοργάνωσης των συγκοινωνιακών φορέων, με τον περιορισμό κατά 36% των ζημιών χρήσης.

Αποτέλεσμα είναι η διαφάνεια, η εξυγίανση, η βελτίωση της παραγωγικότητας και των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Αποτέλεσμα όμως είναι για το 2012 η αναμενόμενη μείωση των εξόδων κατά 14%, η βελτίωση οικονομικού αποτελέσματος χρήσης κατά 62% και τελικά η μείωση του τακτικού προϋπολογισμού κατά 10,6%.

Ας δούμε επίσης τι γίνεται στην Υγεία.

Εδώ η ανατιμολόγηση των φαρμάκων και των ιατρικών πράξεων, η μείωση του ποσοστού κέρδους, η θετική λίστα, οι διαχειριστικές παρεμβάσεις, το κεντρικό σύστημα προμηθειών, φέρνουν μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης των ασφαλιστικών ταμείων και λογιστικό πλεόνασμα 400 εκατομμύρια ευρώ στα Νοσοκομεία τόσο το 2011 όσο και το 2012.

Συμβάλλουν όμως σε αυτό και άλλες ουσιώδεις παρεμβάσεις, όπως είναι η αύξηση των εσόδων με την ολοήμερη λειτουργία των Νοσοκομείων, η οποία έχει ευεργετικά αποτελέσματα και για τους πολίτες, όπως επίσης και η είσπραξη του 90% των οφειλών των Ταμείων.

Ας δούμε τι γίνεται και με το φορολογικό σύστημα.

Καθώς βρισκόμαστε στο δρόμο για την υιοθέτηση ενός εθνικού φορολογικού συστήματος, οι καίριες παρεμβάσεις που επιχειρήθηκαν συμβάλλουν στην αύξηση των δημοσίων εσόδων.

Η άρση κάθε απορρήτου προς τη φορολογική διοίκηση, η υποχρεωτική διαβίβαση στο Υπουργείο Οικονομικών των εμβασμάτων μεταφοράς κεφαλαίων στο εξωτερικό, η επέκταση της υποβολής φορολογικών δηλώσεων, η κατάργηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, αλλά και η αυστηροποίηση των ποινών και ο θεσμός του Οικονομικού Εισαγγελέα είναι μερικές μόνο από τις τομές που κάθε μία έχει τη δική της συμβολή στις ροές εσόδων προς τα δημόσια ταμεία.

Η εφαρμογή του νέου Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος ως το 2015, η συνέχιση των διαρθρωτικών αλλαγών, η βελτίωση του φορολογικού και του ασφαλιστικού συστήματος, οι αποκρατικοποιήσεις και η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, όπως και η συνέχεια της αναδιάρθρωσης των φορέων του Δημοσίου είναι πέντε μεγάλα, σημαντικά βήματα στην κατεύθυνση αυτή.

Ένα άλλο κυρίαρχο και απόλυτα σημαντικό θέμα, διαρθρωτικό, διαχρονικό και δομικό, ενδεικτικό και άμεσα συνδεδεμένο με τη δημοσιονομική υστέρηση του ελληνικού κράτους, είναι η αξιοποίηση της σχολάζουσας, ακόμη και άγνωστης πολλές φορές, δημόσιας περιουσίας.

Βέβαια ξέρουμε όλοι καλά ότι επενδύσεις δεν σημαίνει μόνο, ούτε αποκλειστικά αποκρατικοποιήσεις.

Η πολιτική προσέλκυσης επενδύσεων χρησιμοποιεί συγκεκριμένα εργαλεία, και τα δύο τελευταία χρόνια έχουν γίνει πολλές ενέργειες για την ενεργοποίηση του ΕΣΠΑ και την ενεργοποίηση της αναπτυξιακής διαδικασίας, ενέργειες που έχουν κι αυτές έμμεση, αλλά ουσιαστική συνεισφορά στα δημόσια οικονομικά.

Οι πάνω από 3.000 ελληνικές και ξένες εταιρίες που έχουν ιδρυθεί τους τελευταίους πέντε μήνες μέσω της Υπηρεσίας μιας Στάσης, σε 1 μέρα, σε 1 σημείο, με το μισό κόστος για τον επιχειρηματία, είναι ένα αισιόδοξο μήνυμα.

Το μήνυμα αυτό ενισχύεται και από το ότι η καταβολή οφειλών σε επιχειρήσεις από τον παλαιό αναπτυξιακό νόμο θα φτάσει τα 2,2 δις. τη διετία 2010-2011 και από το ότι επενδύσεις ύψους 3,5 δις. ευρώ προχώρησαν, αφού απαλλάχθηκαν από χρόνιες διοικητικές και γραφειοκρατικές αγκυλώσεις που αντιμετώπιζαν.

Μάλιστα και η Έκθεση του ΟΟΣΑ αναγνώρισε τον Αύγουστο ότι το πρόγραμμα «Επιχειρηματικά φιλική Ελλάδα» και ο νέος επενδυτικός νόμος μπορεί να εξαλείψει τα γραφειοκρατικά εμπόδια για τις μεγάλες επενδύσεις.

Δεν είναι άλλωστε άσχετο το γεγονός της αύξησης κατά 2,7% του Γενικού Δείκτη Νέων Παραγγελιών στη Βιομηχανία, παρά την ύφεση και την υποχώρηση της εγχώριας ζήτησης.

Ούτε είναι άσχετο το γεγονός της κατακόρυφης ανόδου των ελληνικών εξαγωγών, που παρουσιάζουν αύξηση 18,3% σε ετήσια βάση κατά το δωδεκάμηνο Οκτωβρίου 2010 - Σεπτεμβρίου 2011 με μια αντίστοιχη μάλιστα μείωση των εισαγωγών κατά 10%.

Οι παράγοντες αυτοί όπως και η αύξηση των εισπράξεων των τουριστικών υπηρεσιών, οδήγησαν στη σημαντική μεταβολή του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, το οποίο αποτελεί μία από τις γενεσιουργές αιτίες του δημοσιονομικού μας προβλήματος και το οποίο μειώθηκε κατά 8,3% σε σχέση με το 2010.

Επίσης, το ΕΣΠΑ παραμένει το κυριότερο αναπτυξιακό εργαλείο, με την απορρόφηση να έχει φτάσει στο 27% μέσα σε δύο χρόνια, με συνεχώς αυξανόμενους ρυθμούς και επιτάχυνση υλοποίησης σε προγράμματα, όπως η Ψηφιακή Σύγκλιση, η Εκπαίδευση και δια βίου Μάθηση και η Διοικητική Μεταρρύθμιση.

Τα δε Περιφερειακά Προγράμματα αυξάνονται αισθητά και από το 2010 που παρουσίαζαν απορρόφηση 583 εκ ευρώ, φτάσαμε στο 1,1 δις το 2011 και στο 1,15 το 2012, ενισχύοντας την προσπάθεια για στήριξη της περιφέρειας και ισόρροπη ανάπτυξη.

Ο ελληνικός τουρισμός, με την υψηλή του συμβολή στο ΑΕΠ, συνεχίζει να είναι ένας από τους κύριους αγωγούς εισροών στην εθνική οικονομία.

Οι αεροπορικές αφίξεις ξένων τουριστών σημείωσαν σημαντική αύξηση κατά 9,9% στο 8μηνο του έτους, ενώ στο 28,6% έφτασε η αύξηση των επιβατών κρουαζιέρας, μόνο στο λιμάνι του Πειραιά το πρώτο οκτάμηνο του 2011 ως αποτέλεσμα και της άρσης του καμποτάζ.

Δεν πρέπει όμως να παραμελούμε και τις ενέργειες και τις πολιτικές που αφορούν στην αγροτική οικονομία, η οποία έχει παραγωγική βάση, συγκριτικά πλεονεκτήματα και εμπειρία, και μπορεί να δώσει μια επιπλέον διάσταση εξωστρέφειας στην ελληνική οικονομία συμβάλλοντας θετικά στην εξισορρόπηση του αρνητικού ισοζυγίου συναλλαγών της.

Έτσι, θεσπίστηκε ενιαίο μητρώο εμπορών αγροτικών προϊόντων και εφοδίων.

Αναδιαρθρώθηκαν ριζικά οι Συνεταιρισμοί και δημιουργήθηκαν νέα χρηματοδοτικά εργαλεία για τον αγρότη επιχειρηματία, πέρα και έξω από το γενικό αναπτυξιακό νόμο, ενώ ενεργοποιήθηκε το αγροτικό Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε..

Για πρώτη φορά αποφασίστηκε στη χώρα μας η αξιοποίηση της αργούσας γεωργικής γης που ανήκει στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, με τη διανομή της, έναντι συμβολικού αντιτίμου, κυρίως σε νέους που επιθυμούν να εισέλθουν στο επάγγελμα του αγρότη.

Για πρώτη φορά, επίσης, οι κοινοτικές ενισχύσεις καταβάλλονται στην ώρα τους στους παραγωγούς. Φέτος καταβλήθηκαν κοινοτικές ενισχύσεις στους γεωργούς ταχύτερα από κάθε άλλη φορά, ενώ περί τα 2,5 δις ετησίως θα είναι οι άμεσες ενισχύσεις μέχρι και το 2013.

Πέρα από τις παρεμβάσεις αυτές, που έχουν έμμεση αλλά δυναμική επίδραση στα δημοσιονομικά μεγέθη, υπάρχουν και άλλες μεταρρυθμίσεις στο φάσμα των δημόσιων πολιτικών που έχουν άμεση επίπτωση στα μεγέθη του προϋπολογισμού και ταυτόχρονα πολλαπλασιαστικά, ποιοτικά αποτελέσματα.

Τέτοιες είναι οι παρεμβάσεις στην Εθνική Άμυνα, όπου οι εξοικονομήσεις από το νέο σύστημα προμηθειών θα αποφέρουν σημαντικές οικονομίες και πρόσκτηση προστιθέμενης αξίας και τεχνογνωσίας.

Αλλά και στην παιδεία, το μοναδικό μας όπλο για ένα καλύτερο αύριο, αναμένονται και ήδη επιτυγχάνονται σημαντικές εξοικονομήσεις, ενώ αναμορφώνεται το πλαίσιο στην Ανώτατη Εκπαίδευση σε συνθήκες συντριπτικής συναίνεσης, προπομπού για την Κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης.

Ο προϋπολογισμός αυτός είναι ένας ιστορικός πραγματικά προϋπολογισμός.

Είναι ιστορικός λόγω της πρωτοφανούς ιστορικής δημοσιονομικής συγκυρίας που βρίσκεται η χώρα. Είναι ιστορικός λόγω της ιστορικής συναίνεσης που αντικατοπτρίζει η κυβέρνηση Παπαδήμου.

Και είναι ιστορικός λόγω των ιστορικών παρεμβάσεων και τομών που επιχειρούνται, ώστε το ελληνικό κράτος από παραγωγός ελλειμμάτων και διαχειριστής χρέους να καταστεί δημιουργός πλεονασμάτων και φορέας αξίας.

Εξετάζοντας επιπλέον στοιχεία του προϋπολογισμού, ιδίως σε σχέση με τα στοιχεία του 2011, πρέπει να σταθούμε σε συγκεκριμένες παραμέτρους και να εξαγάγουμε επίσης συγκεκριμένα, πολύτιμα συμπεράσματα.

Σημείο πρώτο λοιπόν: 22 δισ. ευρώ θα φτάσει στο τέλος του 2011 η μείωση του πρωτογενούς ελλείμματος σε σχέση με το 2009. Από 24,1 δισ. ευρώ το 2009 σε 11,4 δισ. ευρώ το 2010, δηλαδή μείωση 5,4% του ΑΕΠ και σε περίπου 2 δισ. ευρώ το 2011.

Σημείο δεύτερο, η γενναία, για τα δημοσιονομικά μας δεδομένα, αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Αν και για το 2011 προβλεπόταν δαπάνη ύψους 8,5 δισ. ευρώ, τα χαμηλότερα του αναμενομένου επίπεδα απορρόφησης και η υστέρηση της ιδιωτικής συμμετοχής λόγω της ύφεσης περιόρισαν τελικά το Πρόγραμμα στα 6,9 δισ. Για το 2012 προβλέπεται δαπάνη 7,7 δισ με την προσδοκία να επιτευχθεί ολοκληρωμένη, αφού αποτελεί πολύτιμο αναπτυξιακό πολλαπλασιαστή.

Πίνακας 3.21 Διαχρονική εξέλιξη ΠΔΕ (2002-2012) (σε εκατ. ευρώ)					
Έτη	ΠΔΕ			Μεταβολή % σε σχέση με προηγούμενο έτος	Ως % του ΑΕΠ
	Λοιποί εθνικοί πόροι	Συγχρηματοδοτούμενο	Σύνολο		
2002	3.131	3.883	7.014	-	4,5
2003	3.974	4.461	8.435	20,3	4,9
2004	4.639	4.883	9.522	12,9	5,1
2005	2.569	4.955	7.524	-21,0	3,9
2006	2.673	5.511	8.184	8,8	3,9
2007	2.763	6.046	8.809	7,6	3,9
2008	2.559	7.065	9.624	9,3	4,1
2009	2.455	7.133	9.588	-0,4	4,1
2010	2.218	6.236	8.454	-11,8	3,7
2011	1.390	5.500	6.890	-18,5	3,2
2012	1.700	6.000	7.700	11,8	3,6

Πηγή: ΠΔΕ, ΓΔΟΠ

Σημείο τρίτο: Ο προϋπολογισμός αυτός δεν εισάγει νέα μέτρα και δεν θα εισαχθούν νέα μέτρα που θα αιφνιδιάσουν τους πολίτες αφού όλες οι σχετικές ρυθμίσεις έχουν ψηφιστεί, είναι γνωστές, είναι δεδομένες και αποτιμημένες.

Σημείο τέταρτο, η αξιοπιστία του προϋπολογισμού. Οι εταίροι μας, τα όργανα της τρόικας έχουν μελετήσει και εκτιμήσει κάθε κωδικό, κάθε δαπάνη, κάθε πρόβλεψη εσόδου. Άρα είναι ένας υπεύθυνος και ρεαλιστικός προϋπολογισμός, που η αξιοπιστία του βασίζεται πλέον και στην τεχνογνωσία των εταίρων μας.

Πρέπει, επίσης, να τονιστεί το πραγματικό γεγονός ότι ο προϋπολογισμός αυτός του 2012 δεν εξαρτάται από τις τυχόν αποκλίσεις του αντίστοιχου του 2011, όπως και ότι η απόκλιση του προσχεδίου που προέβλεπε το έλλειμμα του 2011 στο 8,6 και τελικά κλείνει στο 9 οφείλεται στην επιβράδυνση της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης λόγω και της πρόσφατης κοινωνικής ταραχής με συνεχιζόμενες απεργίες και καταλήψεις.

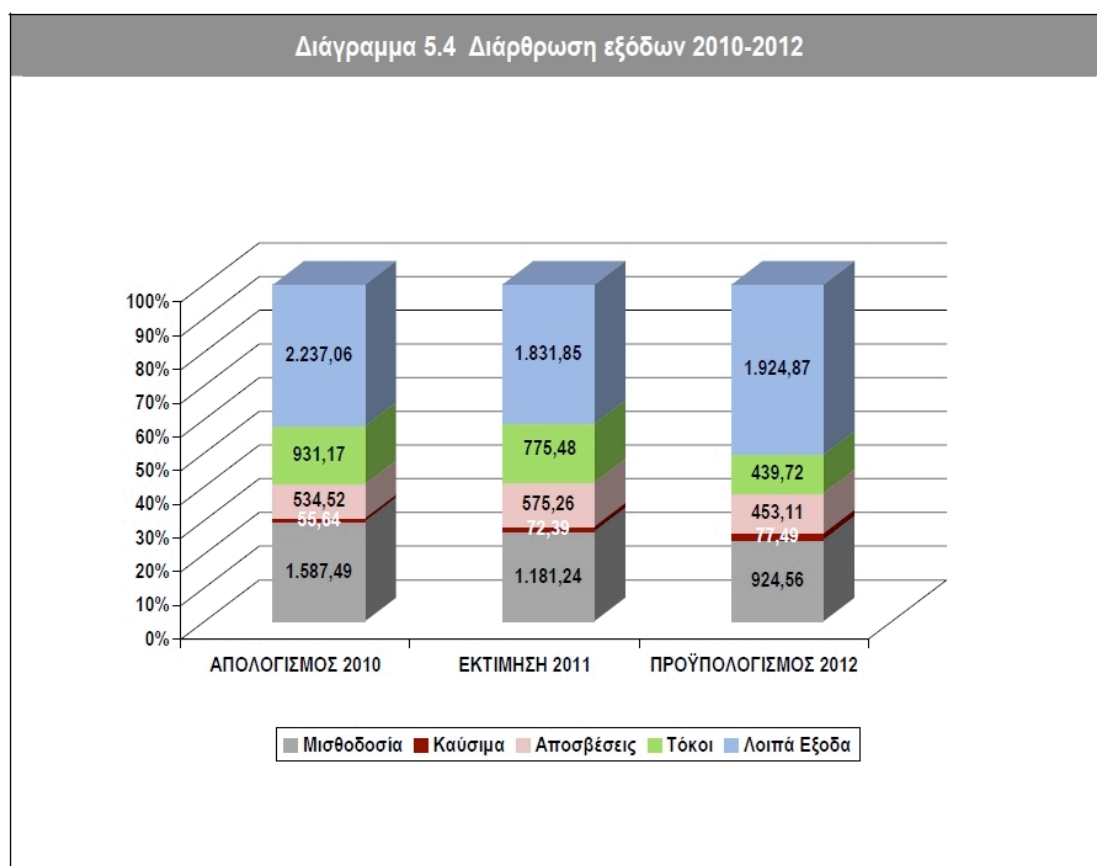
Σημείο πέμπτο, η ύφεση, ως ρυθμιστικός παράγοντας των δημοσιονομικών επιδόσεων.

Η ύφεση αναμένεται να φτάσει στο 2,8% του ΑΕΠ το 2012 από 5,5, ίσως και περισσότερο το 2011, καθώς από την αρχή είχε υποτιμηθεί από τους διεθνείς οργανισμούς το βάθος της και οι επιπτώσεις της.

Οι επιπτώσεις της που είναι πολύπλευρες, καθώς, εκτός από τη διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής, ενεργοποιεί κι ένα αρνητικό σπείραλ δημοσιονομικών εξελίξεων. Η ζήτηση υποχωρεί μαζί με το εισόδημα, η ανεργία αυξάνεται, οι εισφορές μειώνονται, το ίδιο και οι εισροές από την έμμεση φορολογία, ενώ ταυτόχρονα το κράτος στηρίζει και επιχορηγεί τις ανάγκες των ασφαλιστικών ταμείων και τα επιδόματα ανεργίας.

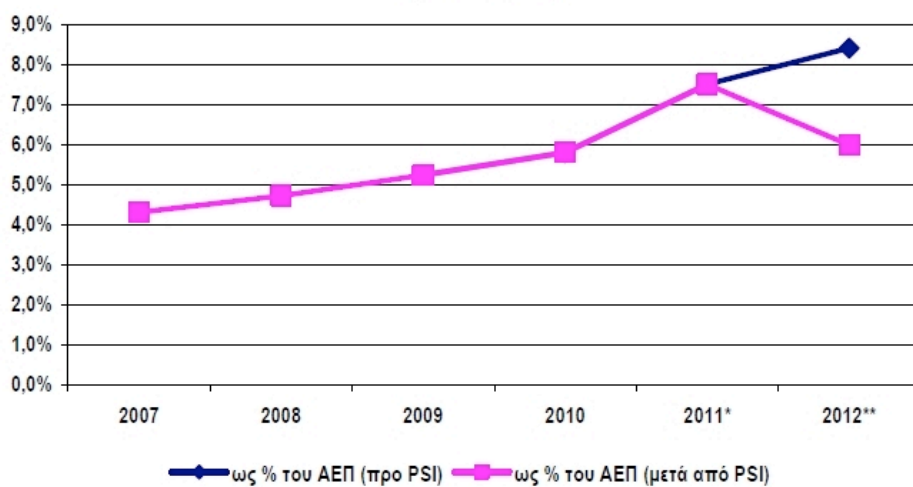
Αυτός είναι άλλωστε και ο βασικός λόγος αύξησης των δαπανών κατά 5,9 % σε σχέση με το 2010 , μαζί με τις ανάγκες της πληρωμής των τόκων.

Οι δαπάνες πάντως για το 2012 αναμένονται μειωμένες κατά 8,3% σε σχέση με το 2011, δηλαδή να φτάνουν σε ύψος 64,8 ευρώ, με την κύρια μείωση να προκύπτει από την ελάφρυνση της δαπάνης για πληρωμή των τόκων και τη μείωση του μισθολογικού κόστους του Δημοσίου.

Ειδικά οι δαπάνες για τόκους, αναμένεται να διαμορφωθούν στα 12,75 δις, δηλαδή 6% του ΑΕΠ, σε σχέση με τα 16,38 δις του 2011 που αντιστοιχούσαν σε 7,5% του ΑΕΠ και τα 17,9 δις που θα πληρώναμε για τόκους, αν δεν εφαρμοζόταν το πρόγραμμα ανταλλαγής ομολόγων.

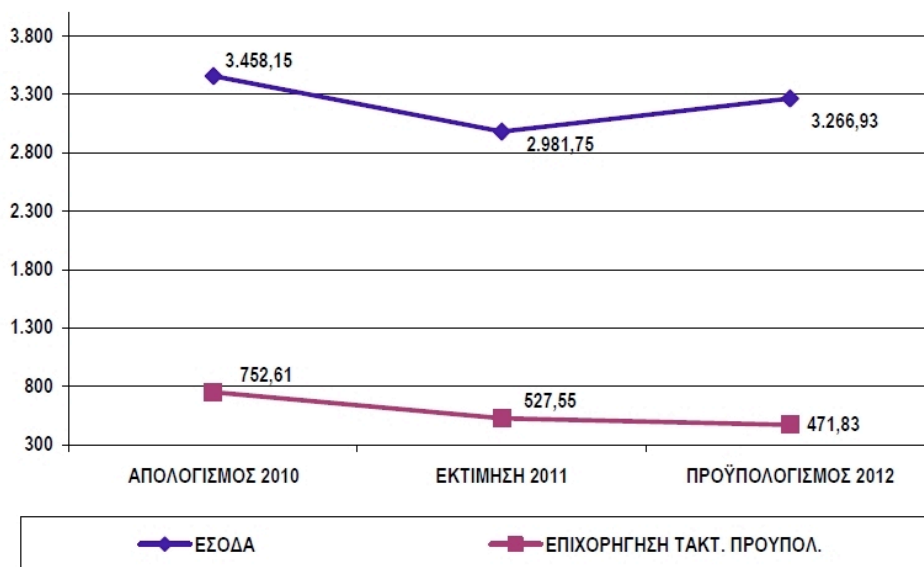
Διάγραμμα 4.5 Δαπάνες για τόκους χρέους κεντρικής διοίκησης (% του ΑΕΠ)

* Εκτιμήσεις ** Προβλέψεις
Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Τα έσοδα αναμένεται να αυξηθούν κατά 3,4% σε σχέση με το 2011, φτάνοντας τα 58,23 δις ευρώ.

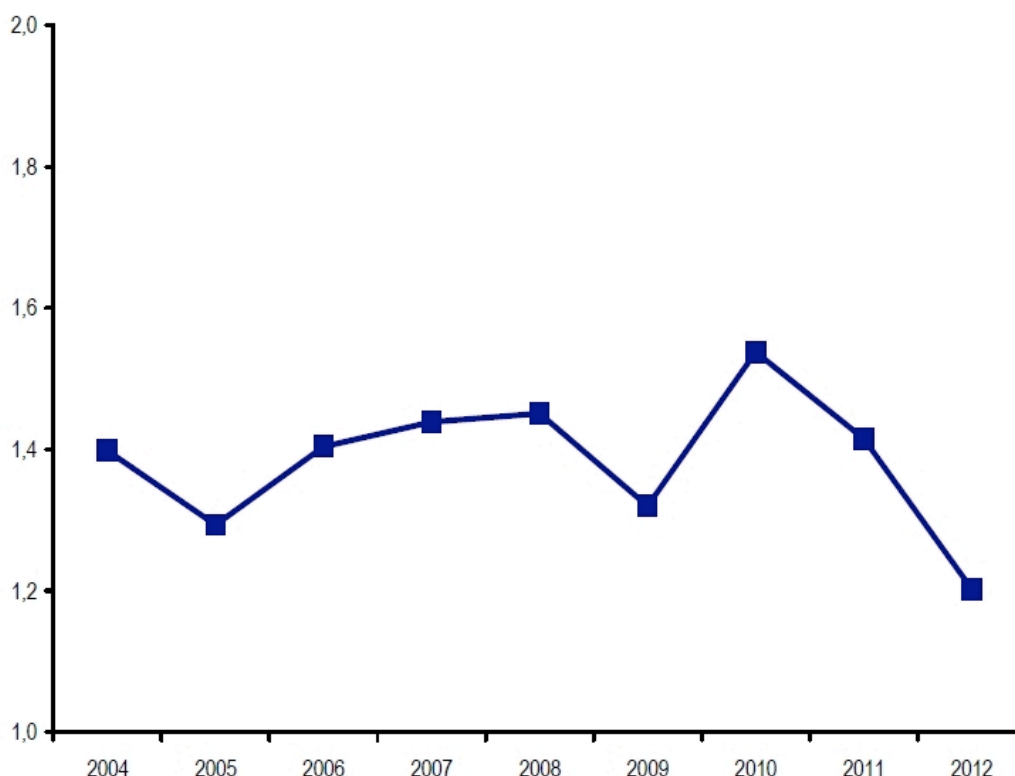
Διάγραμμα 5.2 Εξέλιξη εσόδων 2010-2012

Ο πληθωρισμός αναμένεται να πέσει κάτω από τη μονάδα και να προσγειωθεί στο 0,6% δίνοντας τέλος στην αόρατη δύναμη της ακρίβειας που κατατρώνει τα εισοδήματα των ασθενέστερων.

Τέλος, οι άμεσοι και οι έμμεσοι φόροι. Η άμεση φορολογία αυξάνεται κατά 17,4%, ενώ η έμμεση παραμένει στα επίπεδα του 2011. Πάντως σε κάθε περίπτωση, η βελτίωση της αναλογίας άμεσων προς έμμεσους φόρους είναι σημαντική για την κατά το δυνατό δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, που όμως δεν παύει να είναι επαχθής για το κοινωνικό σύνολο.

Διάγραμμα 3.3 Λόγος έμμεσων/άμεσων φόρων

Αυτό το γνωρίζουμε, και το γνωρίζουμε πολύ καλά. Και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι υπάρχουν αδικίες και σημεία που μπορούν στην πορεία να επανεξεταστούν και να βελτιωθούν.

Γνωρίζουμε πόσο εφιαλτική είναι η απειλή της ανεργίας, που τη βλέπουμε συνεχώς να αυξάνεται λόγω της ύφεσης και επιδεινώνεται κυρίως στους νέους ανθρώπους, όπου φτάνει στο 33%, ενώ σκαρφαλώνει στο 17% στο σύνολο του πληθυσμού. Η λήψη τέτοιων μέτρων, η άσκηση τέτοιων πολιτικών που δεν είναι απλά περιοριστικές, αλλά είναι και άδικες και υφεσιακές, δεν είναι οπωσδήποτε αυτό που θα επιθυμούσε καμία κυβέρνηση.

Όμως, αυτή η κυβέρνηση είναι κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας και ενότητας. Και αναγκάζεται, όπως και η προηγούμενη, όπως και η επόμενη, να ασκεί πολιτικές με βαθύ κοινωνικό κόστος.

Αλλά υπάρχει βαθύτερο κοινωνικό κόστος, κυρίες και κύριοι βουλευτές, από την παράδοση της χώρας μας στο ορμητικό και φονικό χείμαρρο της χρεοκοπίας;

Υπάρχει μεγαλύτερη ευθύνη από το να διαφυλάξουμε την κοινωνική ειρήνη, τη σταθερότητα, την ίδια την εθνική ακεραιότητα;

Πράγματι, οι αλλαγές, ιδίως οι δομικές, οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις κλονίζουν βεβαιότητες, ανατρέπουν στερεότυπα, αποκαθλώνουν παγιωμένες αντιλήψεις και προσδοκίες που δεν ξεφεύγουν πάντα από το στενό προσοδοθηρικό πλαίσιο.

Αλλά δεν μπορούμε να είμαστε και με τον αστυφύλαξ της διάσωσης και με τον χωροφύλαξ του λαϊκισμού. Δεν μπορούμε να γυρίζουμε σε εποχές αλόγιστων υποσχέσεων και αγόγγυστων διεκπεραιώσεων.

Δεν μπορούμε να υποσχόμαστε τα πάντα στους πάντες, να θεωρούμε τα πάντα δυνατά και ταυτόχρονα να καθιστούμε αδύνατη τη δημιουργία μας χώρας δημιουργικής και παραγωγικής.

Η κρίση που ορίζει τις ασταθείς και απρόβλεπτες μεταβολές του, εντοπίζεται στις δομές του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος. Είναι μια παγκόσμια κρίση μέσα στην οποία εμείς καλούμαστε να διασώσουμε την ίδια την ύπαρξη και ομαλή λειτουργία του ελληνικού κράτους και της ελληνικής κοινωνίας, όπως την ξέρουμε τις τελευταίες δεκαετίες.

Και όλα αυτά μέσα σε μια Ευρώπη, με τη Γερμανία, να αναθεωρεί συνεχώς προς τα κάτω τους δικούς της ρυθμούς ανάπτυξης οι οποίοι δεν θα ξεπεράσουν το 0,5%, σε αντίθεση με τις αγορές που αναπτύσσουν διαρκώς την παρουσία τους και αναπτύσσονται οι ίδιες απειλώντας να μετατρέψουν αναπτυγμένες χώρες σε αναπτυσσόμενες.

Και αν κάποιοι χαρακτηρίζουν με ευκολία αναπόφευκτη την θεμελιώδη απόφαση της 26^{ης} Οκτωβρίου, εμείς πιστεύουμε ότι το μόνο που οφείλουμε να καταστήσουμε αναπόφευκτο είναι η σωτηρία της χώρας.

Υπάρχουν στο πολιτικό σύστημα αυτοί που νοσταλγούν επίμονα και μονότονα το παρελθόν και όσοι εργάζονται νυχθημερόν για να υπάρχει μέλλον.

Υπάρχουν αυτοί που μιλούν με ειλικρίνεια προκαλώντας την αντίδραση και όσοι δεν μιλούν επενδύοντας στη δύναμη της αδράνειας, ή μιλούν την εύπεπτη γλώσσα του λαϊκισμού.

Αυτοί που εμπράκτως στηρίζουν την Ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας και εκείνοι που προσποιούνται ότι δεν ξέρουν τις δεσμεύσεις που απορρέουν από αυτήν.

Αυτοί που με τεράστιο αγώνα και προσωπικό κόστος πετυχαίνουν μια τόση δα αλλαγή και εκείνοι που εκφράζουν την πιο οργισμένη συμπεριφορά τους σε μια οποιαδήποτε τόση δα αλλαγή.

Αυτοί που ηγούνται μιας επίπονης προσπάθειας παραμελώντας τις προσωπικές τους φιλοδοξίες και εκείνοι που καθοδηγούνται από την προσωπική τους ματαιοδοξία για επιτυχία με ήσσονα προσπάθεια.

Αυτοί που αισθάνονται κουρασμένοι, απρόθυμοι και ανήμποροι να ανταποκριθούν στις νέες συνθήκες και εκείνοι που αγωνιούν και δουλεύουν, ώστε οι νέες συνθήκες να γίνουν πραγματικότητα.

Αυτοί που επιθυμούν τη νέα Ελλάδα κι εκείνοι που δεν φαντάζονται την Ελλάδα χωρίς αυτούς πρωταγωνιστές.

Αυτοί που μιλούν τη γλώσσα της κοινής λογικής κι εκείνοι που προσαρμόζουν τη λογική στον εαυτό τους.

Αυτές είναι οι πραγματικές διαχωριστικές γραμμές. Κι αυτό είναι το διακύβευμα, το ερώτημα στο οποίο πρέπει όλοι μας να απαντήσουμε. Αυτή είναι και η απόφαση που πρέπει να πάρει ο ελληνικός λαός.

Ο Προϋπολογισμός του 2012 είναι το όχημα για την αλλαγή πορείας από μια εποχή εικονικής ευημερίας με επώδυνο τέλος σε μια νέα εποχή σταθερότητας, υπευθυνότητας και βιώσιμης ανάπτυξης. Είναι η πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία της νέας Κυβέρνησης, η πρώτη πολιτική απόφαση της νέας εποχής για τη χώρα μας.

Μιχαήλ Κατρίνης

Βουλευτής Ηλείας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΧΙΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012
Του Γενικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Κωνσταντίνου Μουσουρούλη
Βουλευτή Χίου

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ευρωζώνη – Αίτια και αποτελέσματα της πιστωτικής κρίσης

Συζητάμε τον κατατεθέντα προϋπολογισμό υπό συνθήκες πρωτοφανούς διεθνούς και ευρωπαϊκής πιστωτικής κρίσης. Γνωρίζετε ότι μέσα σε τέσσερα χρόνια το χρέος των ανεπτυγμένων χωρών αυξήθηκε κατά 30%. Μόνο τη διετία 2010 – 2011 η Ευρωζώνη χρειάστηκε να δανειστεί 3,5 τρισ. ευρώ. Όλοι οι Διεθνείς Οργανισμοί σε όλες τις Εκθέσεις τους εκτιμούν ότι το χρέος αυτό, το παγκόσμιο χρέος, θα αυξηθεί. Παράλληλα εκτιμούν ότι η ανάπτυξη θα υποχωρήσει σε όλο τον κόσμο λόγω της πτώσης της οικονομικής δραστηριότητας και άρα των εσόδων, της ανόδου των τιμών των τροφίμων, Ιαπωνία - φυσικές καταστροφές, της ανόδου των διεθνών τιμών του πετρελαίου - ισλαμική άνοιξη, και, βέβαια, λόγω δύο μεγάλων αβεβαιοτήτων: στα δημοσιονομικά της Ευρωζώνης και των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η Ευρωζώνη επί σειρά ετών στήριζε την ανάπτυξή της στο τρίπτυχο 'δάνεια – αγορές', 'σκληρός πυρήνας – εξαγωγές', 'περιφέρεια – κατανάλωση'. Για να αμυνθεί απέναντι στην εισαγόμενη κρίση αποφάσισε μονοδιάστατη λιτότητα. Η επιλογή αυτή διέυρυνε την ύφεση, αύξησε το χρέος, πυροδότησε κερδοσκοπίες στα κρατικά ομόλογα, αρχικά εναντίον της χώρας μας, που ήδη είχε στοχοποιηθεί από τη δική της ηγεσία. Στη φάση αυτή η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν μείωσε τα επιτόκιά της, ο δε Κοινοτικός Προϋπολογισμός δεν ενεργοποιήθηκε, αλλά και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων παρέμεινε απαθής. Δηλαδή, τα 'πυροσβεστικά οχήματα' Φρανκφούρτης, Βρυξελλών και Λουξεμβούργου έμειναν στα υπόστεγα. Όταν η κερδοσκοπία φούντωσε, η Ευρώπη αποφάσισε να αμυνθεί θεσμικά με μηχανισμούς στήριξης και με μια νέα αυστηρή και περίπλοκη σε επίπεδο υλοποίησης «ενισχυμένη ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση», δηλαδή το «Σύμφωνο για το Ευρώ+». Και πάλι όμως οι μηχανισμοί αυτοί δεν έδωσαν το μήνυμα της οικονομικής ενοποίησης διότι βασίστηκαν σε εθνικά μερίδια. Αυτό το μήνυμα προφανώς το περίμεναν οι αγορές. Επίσης, η οικονομική διακυβέρνηση, δεν μπορούσε να αποδώσει άμεσα για τον εξής λόγο: διότι η όποια παρακολούθηση, ο όποιος έλεγχος και η όποια επιβολή ποινών γίνονται αφού έχεις αποτύχει. Σήμερα, το λυπηρό για την Ευρώπη είναι ότι το άρθρο 136, το αναθεωρημένο άρθρο 136 της Συνθήκης της Λισαβόνας, αναφέρει ξεκάθαρα ότι η στήριξη των μηχανισμών «εξαρτάται από το βαθμό συμμόρφωσης των δικαιούχων προς τις πρακτικές του εποπτεύοντος το πρόγραμμά τους Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου». Δεν θα μπορούσα ποτέ να φανταστώ μια τέτοια ρύθμιση πριν από τρία χρόνια.

Ελλάδα – Η πιστωτική κρίση συμπίπτει με πολιτική κρίση

Στις 23 Απριλίου του 2010 οι Έλληνες μάθαμε από την τηλεόραση, με φόντο το λιμάνι του Καστελόριζου, ότι η χώρα μας προσέφυγε στο Δ.Ν.Τ. οδηγώντας την Ευρώπη στη δημιουργία των μηχανισμών που προανέφερα. Μηχανισμών που ίσχυσαν τελικώς για την Πορτογαλία, την Ιρλανδία, ενώ η Ελλάδα αντιμετωπίστηκε ως ξεχωριστή, «ιδιαίτερη περίπτωση». Πρόκειται για μια ρετσινιά που μας ακολουθεί μέχρι και σήμερα. Δύο εβδομάδες

μετά, στις 6 Μαΐου, υπό την απειλή «ψηφίζουμε τη Συμφωνία, ή χρεοκοπία», το Μνημόνιο έγινε νόμος του κράτους από την κυβερνητική πλειοψηφία. Έτσι η -αποκλεισμένη από τις αγορές- Ελλάδα έλαβε δανειοδότηση, σε δόσεις, υπό την προϋπόθεση μιας αυστηρής δημοσιονομικής προσαρμογής, με αιχμή του δόρατος τη σκληρή λιτότητα. Λιτότητα που επέφερε ύφεση και βέβαια κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες, ιδίως στο σκέλος του χρέους, εκτινάσσοντάς το εκτός ορίων βιωσιμότητας.

Η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., χωρίς προεργασία και επιχειρήματα, χωρίς αιτήματα και στόχευση, ψήφισε το Μνημόνιο χωρίς να διαπραγματευτεί τους όρους, έχοντας ήδη διακηρύξει πως δεν ...δικαιούται μια τέτοια διαπραγμάτευση, ενώ παραχώρησε στους δανειστές δυσανάλογα δικαιώματα.

Η Νέα Δημοκρατία από την αρχή τήρησε αποστάσεις από το λάθος αυτό. Ο Πρόεδρός μας δέχθηκε κριτική από εκείνους που αφού το στήριξαν, ένας-ένας είπαν μετά το «απεταξάμην». Όμως εμείς δεν επικρίναμε απλώς, υποβάλλαμε προτάσεις εναλλακτικές, ολοκληρωμένες, με μέτρα για την καταπολέμηση της ύφεσης και με δημιουργία εσόδων, με διαρθρωτικές αλλαγές για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, με κεφαλαιοποίηση της ανενεργού ακίνητης περιουσίας του κράτους. Ταυτόχρονα ψηφίσαμε μέτρα διαρθρωτικών αλλαγών, περιστολής δαπανών και αξιοποίησης περιουσίας. Συγκεκριμένα αναφέρομαι στον Εφαρμοστικό νόμο του Μεσοπρόθεσμου και ειδικότερα στο σκέλος αυτού που στηρίξαμε τον Ιούνιο.

Όταν η -αυτοτροφοδοτούμενη πλέον- ύφεση άρχισε να απορροφά σαν σφουγγάρι όλα τα μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής που είχαν αποφασιστεί, χωρίς όμως να οδηγεί σε πλεονάσματα ενώ συσσώρευε χρέη, οι δανειστές μας αποφάσισαν να βελτιώσουν τους όρους υπό την προϋπόθεση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος και, στην ουσία, μας οδήγησαν σε νέα πιο ασφυκτικά μέτρα. Στη φάση αυτή –και εδώ επανέρχομαι στα σφάλματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης - η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν εγγυήθηκε το «όλον» ευρωπαϊκό χρέος, ούτε επιμέρισε τους κινδύνους μέσω ευρωομολόγων προκειμένου να αποκλιμακωθούν τα spreads και να αποκατασταθεί η σταθερότητα. Η ύφεση, η βιωσιμότητα του χρέους, ο κίνδυνος ντόμινο, δεδομένου ότι η μία χώρα δανείζει την άλλη και η αδυναμία να επιβληθεί νέα λιτότητα, έδιωξαν επενδύσεις από την Ευρωζώνη, κυρίως από την Ευρώπη, αλλά πιο πολύ από την Ευρωζώνη, ενώ διακόπηκε η χρηματοδότησή της από τρίτες τράπεζες, οδηγώντας πλέον την Ευρωζώνη σε πιστωτική κρίση.

Έτσι φτάσαμε στις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 21^{ης} Ιουλίου, με τις οποίες κατά τον τότε και νυν Υπουργό Οικονομικών, κύριο Βενιζέλο, «μπήκε πάτος στο βαρέλι». Τελικά όχι μόνο δεν «μπήκε πάτος στο δικό μας βαρέλι», αλλά «έφυγε ο πάτος και από το βαρέλι» της υπόλοιπης Ευρωζώνης, ακόμα και από τον σκληρό πυρήνα της. Στις 3 Οκτωβρίου, ο τότε και νυν Υπουργός Οικονομικών κατέθεσε το προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2012 διαβεβαιώνοντας δύο πράγματα, ότι η 6^η δόση του αρχικού δανείου είναι εξασφαλισμένη και ότι η εφαρμογή της συμφωνίας της 21^{ης} Ιουλίου εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους. Αυτά τα δύο είπε ο Υπουργός.

Από τότε μέχρι σήμερα, όχι μόνο δεν καταβλήθηκε η 6^η δόση του δανείου, αλλά μεσολάβησαν και τα εξής οικονομικά και πολιτικά γεγονότα: Στις 22 Οκτωβρίου παρουσιάστηκε

η Έκθεση -καταπέλτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ελληνική οικονομία. Εκεί αποκαλύπτεται ότι τα νούμερα «δεν βγαίνουν», ούτε κατόπιν της συμφωνίας της 21^{ης} Ιουλίου - επιβεβαιώνοντας τις επιφυλάξεις που είχαμε εκφράσει τότε- και ότι τα δημοσιονομικά στοιχεία συνεχώς επιδεινώνονται. Συνεπώς η συμφωνία της 21^{ης} Ιουλίου δεν εξασφάλιζε πια τη βιωσιμότητα του χρέους, όπως έλεγε το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2012, ενώ το περαιτέρω «κούρεμα» του χρέους καθίστατο και στη βάση της έκθεσης αυτής, αναγκαίο και αναπόφευκτο.

Υπό το πρίσμα αυτό, στις 26 Οκτωβρίου το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έλαβε απόφαση για μια νέα Συμφωνία της χώρας μας με την Ευρωζώνη, την οποία η κυβέρνηση Παπανδρέου αποδέχθηκε και διαφήμισε ως νέα σχέδιο σωτηρίας. Τις αμέσως επόμενες μέρες κορυφώθηκαν προβλήματα στην ηγεσία, τη διακυβέρνηση, την κοινωνία, την οικονομία και τους θεσμούς της χώρας μας. Τότε και συγκεκριμένα στις 31 Οκτωβρίου, ο πρώην Πρωθυπουργός αποφάσισε να εξαπολύσει την «τορπίλη» του δημοψηφίσματος, για το οποίο χειροκροτήθηκε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δηλαδή, λίγα 24ωρα μετά, ο κύριος Παπανδρέου έθεσε εν αμφιβόλω τη συμφωνία που ο ίδιος 'διαπραγματεύτηκε', προκαλώντας διεθνή παροξυσμό στις αγορές και εξαγριώνοντας τους εταίρους που έστρεψαν την τορπίλη εναντίον μας υπό τη μορφή ερωτήματος: «Είστε μέσα ή έξω;», «Ναι ή όχι;». Η Ελλάδα όχι μόνο λοιδορείται, αλλά παγιώνεται ως η εικόνα μιας αναξιόπιστης, αποτυγχάνουσας στους στόχους και επιπλέον αναποφάσιστης χώρας. Με τη δυναμική παρέμβαση της Νέας Δημοκρατίας το δημοψήφισμα αποσύρθηκε, ωστόσο κα μόνο με την εξαγγελία του κατάφερε ένα συντριπτικό πολιτικό και οικονομικό χτύπημα στη χώρα. Την έθεσε σε φυγόκεντρη ευρωπαϊκή τροχιά, μπλόκαρε την 6η δόση και διαμόρφωσε ένα απολύτως εχθρικό για τη χώρα μας διεθνές περιβάλλον. Κύριοι συνάδελφοι, εχθρικό προς καθετί το ελληνικό. Όσοι εξ ημών έχουμε αίσθηση αυτού που εδώ στην Ελλάδα αποκαλούμε «εξωτερικό», μπορούν να το καταλάβουν, και υπάρχουν πολλοί συνάδελφοι που έχουν αυτή την αίσθηση. Δεν υπάρχει σήμερα Έλληνας που να εργάζεται ή να ταξιδεύει στο εσωτερικό, και να μην αντιλαμβάνεται αμέσως ότι στο πρόσωπό του αντικατοπτρίζεται ένας φουκαράς, απατεώνας, λαθρεπιβάτης της Ευρώπης! Κατά τη γνώμη μου, αυτή την εικόνα την προσέδωσε η διετία που πέρασε.

Υπό αυτό το πλαίσιο, και εν μέσω πολιτικής, πλέον, κρίσης καταφέραμε ο κ. Παπανδρέου να αποχωρήσει από την πρωθυπουργία. Στηρίξαμε μια μεταβατική κυβέρνηση υπό τον πρώην Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κ. Παπαδήμο, για να χειριστεί τα αναπόφευκτα που κληροδοτήθηκαν στη χώρα. Να επανορθώσει, έστω και την τελευταία στιγμή, τη μεγάλη ζημιά που έγινε με την εξαγγελία του δημοψηφίσματος, να εξασφαλίσει την 6η δόση η οποία εκκρεμεί από το Σεπτέμβριο, και να ολοκληρώσει την εφαρμογή της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου για το «κούρεμα» του χρέους, ώστε να αποφύγει η Ελλάδα την χρεοκοπία. Χρεοκοπία που έφτασε να προεξοφλείται από τις αγορές.

Ειδικότερα για την εκταμίευση της 6ης δόσης, οι δεσμεύσεις που ζητούν οι εταίροι μας έχουν ήδη παρασχεθεί, είναι θεσμικές και επαρκείς. Η απόφαση των πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, η δέσμευση του νέου πρωθυπουργού να εκπληρώσει το έργο αυτό, η ομιλία του προέδρου της Ν.Δ. κ. Αντώνη Σαμαρά στο Κοινοβούλιο, η ψήφος εμπιστοσύνης που παρείχαμε στην κυβέρνηση Παπαδήμου, η έγκριση του προϋπολογισμού

του 2012 -στην κατάρτιση του οποίου δεν είχε συμμετάσχει η Ν.Δ.- η έγκρισή του από το υπουργικό συμβούλιο, και η γραπτή ενημέρωση που έδωσε ο πρόεδρος της Ν.Δ. στους συναδέλφους του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος.

Εδώ βρισκόμαστε σήμερα. Σε ένα σημείο που οι εταίροι είναι εξαγριωμένοι, όπου οι αγορές έχουν περιλάβει όλα τα κράτη-μέλη, και δεν θα αργήσει η ώρα, κύριοι συνάδελφοι, που ο καθένας θα τρέχει να σβήσει τη δική του φωτιά, παρά να ασχολείται με την «ελληνική ξεχωριστή περίπτωση». Και που ο προϋπολογισμός, βέβαια, χρειάζεται αυτή τη συμφωνία τώρα. Σ' αυτό το σημείο, κάτω από αυτές τις οριακές συνθήκες που διαμορφώθηκαν από μια κυβέρνηση που υπέστη συντριπτική ιδεολογική, πολιτική, αλλά και ηθική, πιστεύω, ήττα, η Ν.Δ. «έβαλε πλάτες» στη χώρα. Στη χώρα! Σε κανέναν άλλον.

Ο νέος πρωθυπουργός, καλείται, κατά τη γνώμη μου, να λειτουργήσει ως «πυροτεχνουργός», ώστε να μην απασφαλίσει η παγιδευμένη αξιοπιστία της χώρας μας. Η ψήφος εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου, δεν είναι ψήφος συνενοχής, ούτε παραγραφής. Όμως δεν θα μπορούσε, και δεν δόθηκε με εξαιρέσεις, όπως έκαναν κάποιοι συνάδελφοι, όπως για παράδειγμα ο πρώην υπουργός ο κ. Καστανίδης, ο οποίος, αν θυμάμαι καλά, έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης με 'εξαίρεση'.

Υπό αυτές τις συνθήκες, επιθυμούμε να έρθει σε πέρας η συγκεκριμένη αποστολή της κυβέρνησης, δεν αμφισβητούμε τον προϋπολογισμό που κατατέθηκε στη Βουλή στη βάση της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου, και τον υπερψηφίζουμε.

Ο προϋπολογισμός αυτός, όπως μας διαβεβαίωσε όλους ο Υπουργός Οικονομικών, ενσωματώνει τη νέα συμφωνία και την επικαιροποίηση των στοιχείων, λόγω της ύφεσης και των νέων δεδομένων. Ενώ, δεν περιλαμβάνει νέα μέτρα, όπως επίσης μας διαβεβαίωσε ο Υπουργός Οικονομικών, εκτός από αυτά που ήδη αποτελούν νόμους του κράτους και περικλείονται στο μεσοπρόθεσμο και στο πολυνομοσχέδιο. Και επειδή κάποιοι συνάδελφοι ίσως αναρωτηθούν αν υπάρχει κάποια αναντιστοιχία στον τρόπο που τεκμηριώνω τις θέσεις της Ν.Δ., θα σας πω πως όταν δίδεται ψήφος εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση, αυτομάτως δίδεται ψήφος εμπιστοσύνης και στον προϋπολογισμό.

Θα ήθελα να σημειώσω, επίσης, και θα ήθελα την προσοχή σας, κύριοι συνάδελφοι, ότι πρόκειται για τον τελευταίο προϋπολογισμό που δεν καταρτίζεται υποχρεωτικά σύμφωνα με τους μεσοπρόθεσμους δημοσιονομικούς στόχους και δεν υπόκειται στις αυτοματοποιημένες κυρώσεις του προαναφερθέντος άρθρου 136. Τι θέλω να πω: Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, τα κράτη-μέλη της ευρωζώνης, εκτός από τις πάγιες υποχρεώσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, υποχρεούνται πλέον στο πλαίσιο του λεγόμενου ευρωπαϊκού εξαμήνου, να υποβάλλουν προγράμματα σταθερότητας και σύγκλισης στα οποία θα πρέπει να περιγράφουν λεπτομερώς τις στρατηγικές που θα ακολουθήσουν για να πετύχουν τους δημοσιονομικούς στόχους. Όταν τα κράτη-μέλη έχουν τεθεί σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, καταθέτουν 0,1% του Α.Ε.Π. τους σε άτοκο λογαριασμό. Όταν δεν σημειώνουν επαρκή πρόοδο, ο λογαριασμός γίνεται έντοκος. Και τέλος, εάν δεν συμμορφώνονται με τις συστάσεις που θα επιδίδει το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η κατάθεση αυτή μετατρέπεται σε πρόστιμο και δεν επιστρέφεται.

Ανάλυση τελευταίας διετίας της διακυβέρνησης –Εκτέλεση φετινού προϋπολογισμού

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρυσι στη συζήτηση του προϋπολογισμού του 2011 ο Γενικός Εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έλεγε: «Προβλέπεται μικρότερη ύφεση στην οικονομία, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα των αντίστοιχων φορολογικών μηχανισμών, περισσότερα όπλα στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής». Έλεγε επίσης: «Το 2011 ξεκινάμε από καλύτερες βάσεις με περισσότερα όπλα για να πετύχουμε τους στόχους μας. Για εμάς, αυτό που προέχει είναι να πιάσουν τόπο οι θυσίες των Ελλήνων». Έγιναν ακριβώς τα αντίθετα, επιβεβαιώνοντας περίτρανα την κριτική μας.

Το Υπουργείο Οικονομικών αναθεώρησε διπλά στο μεσοπρόθεσμο τους αρχικούς δημοσιονομικούς στόχους του μνημονίου. Για να συγκρατήσει τις αποκλίσεις τόσο στους αρχικούς όσο και στους αναθεωρημένους στόχους, περιέκοψε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 37% και ψήφισε έκτακτα εισπρακτικά μέτρα, που λόγω του εύρους των αποκλίσεων, έλαβαν τη μορφή χιονοστιβάδας.

Ο προϋπολογισμός του 2011, ήταν, κατά τη γνώμη μου, ένας προϋπολογισμός - «τσουλήθρα» στόχων και αποτελεσμάτων. Η ύφεση εκτιμάται να κλείσει στο 5,5% από 3% στον περυσινό προϋπολογισμό. Η ανεργία εκτιμάται στο 15,4% από 14,6%. Η ύφεση συρρίκνωσε τα κέρδη και τα εισοδήματα, με αποτέλεσμα τα έσοδα να αυξάνονται μόλις κατά 0,9%, όταν ο στόχος στον περυσινό προϋπολογισμό ήταν αύξηση σχεδόν 9%. Οι πρωτογενείς δαπάνες διατηρούν τη δυναμική τους λόγω αύξησης των τόκων και των επιχορηγήσεων προς τα ασφαλιστικά ταμεία και τον ΟΑΕΔ, αύξηση που προκάλεσε, προφανώς, η ανεργία και η μείωση των μισθών. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης αναμένεται να κλείσει στα 19,7 δισ. € ή περίπου 9% του Α.Ε.Π.. Δηλαδή, μισή μονάδα περισσότερο έλλειμμα για το κλείσιμο του έτους 2011, ακόμα και σε σχέση με έναν μήνα πριν, όταν συζητούσαμε το προσχέδιο. Μισή μονάδα, σε ένα μήνα.

Η απόκλιση αυτή, κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν αισθητά μεγαλύτερη, εάν δεν είχε, όπως προείπα, περικοπεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Το τελικό ύψος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων εκτιμάται ότι θα κλείσει περίπου στα 7 δισ. Ευρώ, 6,9 δισ. Ευρώ για την ακρίβεια, που αντιστοιχεί σε μείωση 20% σε σχέση με το 2010! Αποτελεί, δηλαδή, το ιστορικά χαμηλότερο επίπεδο της τελευταίας δεκαετίας. Και βέβαια, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, δεν αντιπροσωπεύει ένα άχρηστο έξοδο. Εν μέσω κρίσης, ξέρετε ποιος είναι ο πολλαπλασιαστής του και ξέρετε επίσης, ότι το Πρόγραμμα αυτό φέρνει έσοδα, γιατί χωρίς υλοποίηση, χωρίς χρηματοδότηση, δεν μπορούμε να έχουμε τις αντίστοιχες κοινοτικές απολήψεις μέσω του ΕΣΠΑ. Τέλος, το χρέος της γενικής κυβέρνησης αναμένεται να κλείσει στο 162% του Α.Ε.Π., από πρόβλεψη για 153% στον περυσινό προϋπολογισμό.

Εκτιμήσεις για το 2012

Τα στοιχεία αυτά επιβεβαιώνουν περίτρανα την ανάγκη να σημειωθεί ανάπτυξη. Η εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2011 επηρεάζει, βεβαίως, και το 2012. Άλλωστε, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό που κατατέθηκε, και όπως αναφέρουν τα κείμενα του κ. Υπουργού, «πολλά θα εξαρτηθούν από τη σύνθεση, την ταχύτητα της εφαρμογής και τη γενικότερη πρόοδο του προγράμματος διαρθρωτικών αλλαγών», κάτι το οποίο, σταθερά υποστηρίζει η Νέα Δημοκρατία τα τελευταία δύο χρόνια.

Η προσπάθεια για δημοσιονομική προσαρμογή με πρωτογενές πλεόνασμα, μείωση ελλείμματος και μείωση του δημόσιου χρέους, είναι στόχοι που δεν βρίσκουν κανέναν αντίθετο. Φαντάζομαι, ούτε και την Αριστερά. Ωστόσο, οι αισιόδοξοι αυτοί στόχοι θα επιτευχθούν μόνο εάν ξεπεραστεί η ύφεση στην οποία έχει εισέλθει η χώρα μας, για πέμπτη συνεχή χρονιά. Δεν έχει συμβεί ποτέ ξανά στην ιστορία μας, και μάλιστα με ποσοστό μεγαλύτερο από εκείνο που σημειώθηκε το 1974, όταν είχαμε την εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο, την πτώση της χούντας, και βέβαια, το ξέσπασμα της μεγάλης ενεργειακής κρίσης.

Σε σχέση με το 2011, η ύφεση εκτιμάται ότι θα μειωθεί κατά 2,7 μονάδες. Εκείνο που δεν καταλαβαίνω, κύριοι συνάδελφοι, είναι από πού θα προέλθει αυτή η ανάκαμψη; Το τραπεζικό σύστημα θα πρέπει να απορροφήσει τις επιπτώσεις του PSI (συμμετοχή ιδιωτικού τομέα), προκειμένου να μην δημιουργηθεί πρόβλημα ρευστότητας. Η ιδιωτική κατανάλωση, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, προβλέπεται να περιορισθεί. Οι επενδύσεις συνεχίζουν να μειώνονται και εδώ θα ήθελα να σταθώ για να σημειώσω, ότι κατά τη δεύτερη προκήρυξη του αναπτυξιακού νόμου υποβλήθηκαν 179 σχέδια προϋπολογισμού 854 εκατ. Ευρώ, έναντι διαθέσιμου προϋπολογισμού 3,2 δις. Πρόκειται για ελεύθερη πτώση, λόγω των προβλημάτων ρευστότητας. Οι ξένες άμεσες επενδύσεις μεταξύ του πρώτου επτάμηνου του 2009 και του 2011, σύμφωνα με έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος, έπεσαν κατά 65%.

Επίσης, σύμφωνα με έκθεση της παγκόσμιας τράπεζας, περισσότερες από 2000 ελληνικές επιχειρήσεις, το 40% μόνο φέτος, μετανάστευσαν στη γειτονική Βουλγαρία. Όλα αυτά δείχνουν, ότι δεν υπάρχει επενδυτικό ενδιαφέρον. Όμως από αυτό το επενδυτικό ενδιαφέρον, εξαρτάται και η επίτευξη του στόχου των αποκρατικοποιήσεων όπως έχει τεθεί στον προϋπολογισμό του 2012. Το 2011, αν θυμάμαι καλά, ο στόχος ήταν 1,8 δις Ευρώ.

Η ανεργία το 2012 διογκώνεται και πάλι και αναμένεται να διαμορφωθεί στο 17,1%. Αυτό σημαίνει, ότι χιλιάδες άτομα θα χάσουν τη δουλειά τους, ακόμα και αν η ύφεση υποχωρήσει. Η πρόβλεψη του προϋπολογισμού για τα φορολογικά έσοδα του 2012, είναι και αυτή αισιόδοξη. Συγκεκριμένα, αναμένονται εισπράξεις, από τα έως τώρα μέτρα, που προβλέπεται να διαμορφώσουν τα φορολογικά έσοδα στα 53 δισεκατομμύρια Ευρώ. Θα ήθελα, στο σημείο αυτό, να αναφέρω ορισμένους κινδύνους όπως η επίδραση της ύφεσης στα εισοδήματα φυσικών και νομικών προσώπων, η ενδεχόμενη αύξηση της φοροδιαφυγής από τη μείωση του αφορολογήτου (οι συνάδελφοι που είναι ειδικοί θα εξηγήσουν περαιτέρω), η κατάρρευση της οικοδομικής δραστηριότητας από την υπερβολική επιβάρυνση των ακινήτων, που θα έχει αλυσιδωτές - έχει ήδη, θα έχει ακόμα περισσότερες - επιπτώσεις σε όλους τους κλάδους της οικονομίας, οι ανείσπρακτες οφειλές παρά το νέο θεσμικό πλαίσιο για την εκδίκαση φορολογικών διαφορών, η αποδυνάμωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού και ούτω καθεξής. Είναι αρκετά πράγματα, στα οποία προτρέπουμε την Κυβέρνηση να δώσει μεγάλη προτεραιότητα, αλλιώς δεν θα είναι εφικτοί οι δημοσιονομικοί στόχοι.

Οι συνολικές δαπάνες, μαζί με τους τόκους, αναμένεται να μειωθούν κατά 5 δις λόγω του αναμενόμενου αποτελέσματος του PSI. Εκτιμώ επίσης ότι η μείωση των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού στα 64,9 δις από 70, δεν προκύπτει εύκολα. Πιστεύω ακόμα, ότι παρά τις μειώσεις, το κόστος λειτουργίας του κράτους αυξήθηκε οριακά. Δεν μπορεί, κύριοι συνάδελφοι, να έχουν αποχωρήσει δημόσιοι υπάλληλοι, να έχει μειωθεί ο μισθός τους και η

δαπάνη να περιορίζεται μόνο κατά το ποσό του 1,6 δις Ευρώ. Για να μειωθούν οι δαπάνες, όπως προανέφερα, μειώνονται οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους. Μόνο έτσι προβλέπεται το χρέος να διαμορφωθεί στο 145,5% του Α.Ε.Π., για να συνεχίσει ο δανεισμός της χώρας. Και αυτό, προφανώς υπόκειται στο αποτέλεσμα της επιτυχίας του PSI.

Το πρωτογενές πλεόνασμα, χωρίς το «κούρεμα» του χρέους, εκτιμάται στο 1,6%, αλλά λόγω των αναγκών που θα προκύψουν από την αύξηση των επιχορηγήσεων προς τα ασφαλιστικά ταμεία, το πραγματικό πρωτογενές πλεόνασμα ενδέχεται να είναι μειωμένο. Αλλά και αυτό είναι ένα θέμα που συνδέεται με την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2012 και την επίτευξη των στόχων του. Πάντως, κανείς δεν μπορεί να κάνει ακριβείς προβλέψεις αν δεν ολοκληρωθεί η διαδικασία αυτή.

Ελπίζω και εύχομαι, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) να αυξηθεί του χρόνου σε σχέση με φέτος, όπως προβλέπει ο προϋπολογισμός. Αυτό είναι απολύτως απαραίτητο για να κάνουμε ένα βήμα μπροστά προς την ανάπτυξη και γιατί η εισροή των Κοινοτικών πόρων είναι περισσότερο πολύτιμη από ποτέ άλλοτε. Είναι αδύνατο να εισπραχθούν τα 4 δις που αναμένονται από το ΕΣΠΑ, αν δεν λειτουργήσει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και αυτό το γνωρίζετε όλοι. Μην επαναπαυόμαστε μόνο στην αύξηση του ποσοστού της κοινοτικής συμμετοχής στο 95%. Αυτό, αν θέλετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να «ηρεμεί» λίγο το Υπουργείο Οικονομίας. Κακώς, όμως, διότι έχουν ήδη δημιουργηθεί, μέσω των ταμείων χαρτοφυλακίου, «φούσκες απορρόφησης» στα διάφορα προγράμματα του ΕΣΠΑ. Κάποια στιγμή αυτές θα σκάσουν, γιατί από κάτω δεν κρύβουν πραγματικά έργα με πραγματικές δαπάνες και αυτό είναι ιδιαίτερα επισφαλές.

Πολιτική αξιολόγηση

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια διαφαίνεται κάποτε. Ο πρώην Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου, μας μιλούσε για τις ευκαιρίες της κρίσης και εμείς είδαμε μόνο παγίδες, παγίδες που κατέληξαν να φορέσουν στη χώρα ζουρλομανδύα. Ως Αντιπολίτευση, αναγνώριζε πράγματι, ότι χρειαζόνταν διαρθρωτικές αλλαγές. Όμως, μέσα στην αίθουσα τις καταψήφισε και έξω τις αναθεμάτιζε. Ήξερε για την κρισιμότητα της κατάστασης. «Έχουμε σχέδιο 100 ημερών» έλεγε, για να επανεκκινήσει η οικονομία. Μετά τις εκλογές ανακάλυψε ότι λεφτά δεν υπάρχουν και ότι δήθεν «η Ν.Δ. παρέδωσε άδεια ταμεία». Αδιαφόρησε επί μήνες να πάρει μέτρα, φούσκωσε το έλλειμμα, αναθεώρησε δύο φορές το Α.Ε.Π. επηρεάζοντας χρέος και έλλειμμα, μάλιστα, η τελευταία, η δεύτερη, έγινε δύο μέρες πριν την κατάθεση του προσχεδίου του προϋπολογισμού που συζητάμε. Συκοφαντούσε την Ελλάδα, με δηλώσεις για κίνδυνο χρεοκοπίας, διεφθαρμένη χώρα, οικονομία στην εντατική και ούτω καθεξής.

Αυτές οι δηλώσεις, μαζί με ψέματα, μπλόφες, ας μου συγχωρήσετε την έκφραση ακόμα και κλάψες τύπου «χρειαζόμαστε θεσμούς και όχι χρήματα», έφεραν την Ελλάδα στα διεθνή πρωτοσέλιδα, προκάλεσαν αναταραχή στις αγορές και εκτόξευσαν τα επιτόκια δανεισμού. Και όχι μόνο, με την επέκταση της διορίας διακανονισμού για την πραγματοποίηση ανοιχτών πωλήσεων κρατικών ομολόγων σε Τ συν 10, από Τ συν 1, συν 2, ή συν 3, διεύρυνε και τα δυνητικά περιθώρια της κερδοσκοπίας των αγορών. Η κυρία Παπανδρέου, η Πρόεδρος της παρούσας Επιτροπής, είχε ασχοληθεί τότε με το θέμα και είχε κάνει επίσης Ερώτηση την οποία προσυπέγραψαν πολλοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

«Αν πέρα από τα 30 δις του Μνημονίου», έλεγε ο κ. Παπακωνσταντίνου, «χρειαστούν και άλλα μέτρα, εγώ θα έχω αποτύχει»... «Η προσπάθεια αποδίδει», «τα χειρότερα είναι πίσω», «η ανάκαμψη έχει αρχίσει», «οι θυσίες αναγνωρίζονται στην Ευρώπη, πίνουν τόπο και ανοίγουν θετική προοπτική για το μέλλον», δήλωνε επί ενάμιση χρόνο ο πρώην Πρωθυπουργός. Ο λογαριασμός, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μας συνοδεύει επί πολλές δεκαετίες. Από το πορτοφόλι του Έλληνα, μέσα σε δύο χρόνια, έφυγαν 40 δις. Αυτός είναι ο απολογισμός: μέτρα θηριώδη και άδικα, που βασίστηκαν σε λάθος εκτιμήσεις. Επόμενο είναι να εξανεμιστούν και οι καταθέσεις από τις τράπεζες, όσες δηλαδή είχαν απομείνει, από τις κατά καιρούς επιδρομές του κόσμου στα γκισέ, ύστερα από άτυχες δηλώσεις πάλι στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Παρασιονομία, λουκέτα, 550.000 νέοι άνεργοι. Όσοι εργάζονται ακόμα, είτε δεν πληρώνονται, ή εργάζονται πολύ περισσότερο, με μεγαλύτερη ανασφάλεια, για πολύ λιγότερα χρήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ποσοστό των Ελλήνων που ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας αυξήθηκε κατά 22%. Τα ελληνικά νοικοκυριά δεν μπορούν πια να εξυπηρετήσουν το δανεισμό τους. Όλα αυτά αποτυπώνονται ανάγλυφα από το IOBE, στα αποτελέσματα ερευνών οικονομικής συγκυρίας του Οκτωβρίου που μας πέρασε. Οι ελληνικές οικογένειες δίνουν σήμερα αγώνα επιβίωσης. Υπάρχουν παιδιά στα σχολεία που λιμοκτονούν. Στα συσσίτια δημιουργούνται κατοχικές ουρές. Μελέτες καταγράφουν μαζική φυγή από τη χώρα στο εξωτερικό, αλλά και αυτοκτονίες.

Αν η προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., - και θα ήθελα την προσοχή σας - είχε ασκήσει με ευθύνη την τυπική δουλειά του συντονισμού της χώρας, δεν θα είχαμε οδηγηθεί εδώ. Πάρα πολλοί συνάδελφοι, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε πολλές περιπτώσεις, είχαν υποδείξει στην Κυβέρνηση τι έπρεπε να κάνει. Εάν η προηγούμενη Κυβέρνηση είχε ακούσει ακόμα και τους δικούς της Βουλευτές, σίγουρα δεν θα ήμασταν εδώ που είμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δίνετε την εικόνα «σχολικής εκδρομής». Το openingon ήταν μια άτυχη διαδικασία που στέρησε τη διοίκηση από ανθρώπους, τους πιο κρίσιμους μήνες του 2009. Δεν προχωρήσατε σε ουσιαστικές βελτιώσεις των πάγιων αδυναμιών που υπάρχουν στη δημόσια διοίκηση, προτιμήσατε αλλαγές τίτλων Υπουργείων και μετακινήσεις στελεχών, την ανακύκλωση δηλαδή ανθρώπων και υπηρεσιών. Ούτε αξιολογήσατε τις παραμέτρους λειτουργίας των φορέων, μέσω των συγχωνεύσεων. Δεν ελέγξατε καν τις επικαλύψεις ή τις συνέργιες που έχουν μεταξύ τους. Αντί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ενισχυθεί, για παράδειγμα, η φορολογική διοίκηση, την ξεχαρβαλώσατε.

Επικαλούμαι πρόσφατη έκδοση του ΟΟΣΑ¹, αρχές Σεπτεμβρίου, που αναφέρει ότι η Ελλάδα υπολείπεται κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες του μέσου όρου των χωρών-μελών του ΟΟΣΑ στο λόγο φορολογικών εσόδων προς Α.Ε.Π.. Αυτό αντανακλά ξεκάθαρα την υστέρηση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Τα διαθέσιμα αναπτυξιακά εργαλεία τα παροπλίσσατε και δεν υπάρχει ένας διεθνής οργανισμός που να μην μας έχει υποβαθμίσει ως προς την ανταγωνιστικότητα. Έκθεση του IMD αναφέρει ότι η Ελλάδα καταλαμβάνει την 56^η θέση μεταξύ

¹ <http://www.oecd.org/dataoecd/21/63/48462569.pdf>

59 χωρών. Για το World Economic Forum², η Ελλάδα καταλαμβάνει την 90^η θέση μεταξύ 142 χωρών. Η Έκθεση του ΟΟΣΑ, «Η επιχειρηματικότητα σε μια ματιά»³ αναφέρει πως στο δείκτη των διοικητικών εμποδίων, η Ελλάδα έχει την έκτη χειρότερη επίδοση. Και μη νομίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πατώντας ένα κουμπί δημιουργείται μια επιχείρηση. Σημασία δεν έχει μόνο να ανοίξεις τα βιβλία, σημασία έχει να στηθεί η επιχείρηση, να τη λειτουργήσεις και να είσαι συνεπής προς τις υποχρεώσεις σου.

Ακόμα και να έγινε κάτι σωστό, από κάποιους Υπουργούς, υπήρχαν άλλες πολιτικές που το ακύρωναν. Για παράδειγμα, τι να τα κάνεις τα προγράμματα εξωστρέφειας, όταν οφείλεις 500 εκατομμύρια Ευρώ σε εξαγωγικές επιχειρήσεις; Τι να τα κάνεις τα φορολογικά κίνητρα του αναπτυξιακού νόμου, όταν τσακίζεις την επιχειρηματικότητα με τη φορολογία; Τι να τα κάνεις τα προγράμματα ενίσχυσης της ρευστότητας, όταν παρακρατάς το Φ.Π.Α; Τι να τις κάνεις τις μειώσεις στα εμπορικά τιμολόγια της Δ.Ε.Η., όταν αυξάνεις τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και το τέλος ΑΠΕ; Τι να τα κάνεις τα προγράμματα ενίσχυσης των εμπορικών επιχειρήσεων, όταν αφήνεις ανεξέλεγκτο το παραεμπόριο που μας κοστίζει 4 - 5 δισ. Ευρώ, εάν θυμάμαι καλά, το χρόνο; Τι να κάνεις την κατάργηση του πόθεν έσχες, όταν επιβάλλεις τις έκτακτες εισφορές στα ακίνητα;

Κλείνοντας, επικαλούμαι, κύριοι συνάδελφοι, το μνημειώδες εκείνο σημείωμα που το Υπουργείο Οικονομικών είχε κυκλοφορήσει τον Ιουνίου του 2011, με αφορμή τη συζήτηση για το Μεσοπρόθεσμο. Μιλούσε τότε για επίτευξη μεγάλων στόχων -όταν φτάσαμε στα όρια της χρεοκοπίας, για θετική αξιολόγηση πριν από κάθε δόση -όταν είδαμε τι συμβαίνει με τις δόσεις, για εντοπισμό της κρατικής σπατάλης -όταν οι δαπάνες αυξάνονται, για τη σταδιακή μείωση του μεγέθους του δημόσιου -όταν δημιουργήθηκαν νέες κυβερνητικές δομές, για διαρθρωτικές αλλαγές: Όταν όσες κάνετε ή ήταν ημιτελείς, π.χ. το άνοιγμα των επαγγελματιών ή προκάλεσαν σύγχυση, όπως η αδειοδότηση μεταποιητικής δραστηριότητας, ή αποδείχτηκαν ανεφάρμοστες, όπως το fast track, ή παρέλυσαν τη διοίκηση, όπως ο Καλλικράτης. Μιλούσατε, επίσης, για επιτάχυνση της απορρόφησης του ΕΣΠΑ, όταν η «απλοποίηση των διαδικασιών» που νομοθετήσατε δεν έφερε αποτέλεσμα. Κάτι ακόμα, το οποίο πιστεύω ακράδαντα: η κατηγορία για έλλειψη «συναίνεσης» δεν ισχύει εκεί που υπήρχε ουσία, ούτε βέβαια σας εμπόδισε καθόλου να κάνετε σωστά την τυπική δουλειά μιας κυβέρνησης.

Εδώ που είμαστε, σημασία έχει η χώρα να ξεφύγει και να βρει το δρόμο της. Δυστυχώς φτάσαμε στο παραλίγο της συντριβής. Εμείς και πάλι βάλαμε «πλάτη»: δεν ποντάραμε και δεν θα ποντάρουμε ποτέ στην χρεοκοπία της χώρας. Αν δει κανείς την τελευταία έκθεση των εταίρων μας για τη βιωσιμότητα του χρέους, θα διαπιστώσει την κατάσταση και θα μας δικαιώσει για όλα αυτά που λέγαμε.

Όποια συζήτηση γίνει για την προσαρμογή των πολιτικών προς όφελος της χώρας, αλλά και της επίτευξης των στόχων, θα γίνει επίσημα όταν ο λαός θα μας δώσει την εντολή διακυβέρνησης. Και θα την κάνουμε με σοβαρότητα, με υπευθυνότητα, με προσήλωση στη δημοσιονομική προσαρμογή, στην εξάλειψη του ελλείμματος, στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις

² http://www3.weforum.org/docs/WEF_GCR_Report_2011-12.pdf

³ <http://www.oecd-ilibrary.org/docserver/download/fulltext/3011021e.pdf?expires=1322500724&id=id&accname=quest&checksum=4CCF1F8C794054345526628D7D799E96>

και βέβαια στον αδιαπραγμάτετο πολιτικά και ηθικά, ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας μας.

Κάτι τελευταίο για την Αριστερά. Κύριοι συνάδελφοι, με πολλή συμπάθεια το λέω, δεν χρειαζόμαστε περιπλάνηση σε αγνώστους δρόμους, αλλά ασφαλείς αποφάσεις. Μπορεί κάποιους να τους γοητεύει η πρόσοψη του ρίσκου, όμως η «κάτοψη» μπορεί να ισοδυναμεί με καταστροφή, πολύ δε περισσότερο όταν η Αριστερά δεν μπορεί να συνεννοηθεί εντός της, ώστε να προτείνει έστω ένα αριστερό δρόμο για να πορευτεί η χώρα. Δεν φτάνει να λέμε ότι ο δρόμος αυτός είναι «η ανατροπή του καπιταλιστικού μοντέλου», ή η διάλυση του αστικού πολιτικού συστήματος, η κολλεκτιβοποίηση, η έξοδος από την Ε.Ε., ή η μονομερής διαγραφή χρεών, η κοινωνικοποίηση της περιουσίας και άλλες δοξασίες. Δεν είναι αυτό το «φως το αληθινό». Ούτε μόνο με αντίσταση και ανυπακοή αλλάζει, ή κινείται, το όχημα της χώρας. Η αντίσταση δεν σημαίνει, κατά τη γνώμη μου, να αγνοείς το περιβάλλον στρουθοκαμηλίζοντας, αλλά να το αντιπαλεύεις προκειμένου να το αλλάξεις με ό,τι εσύ προτείνεις καλύτερο και αυτό να το κρίνει πάντα ο λαός, στον οποίο θα πρέπει όλοι να λέμε πλέον αλήθειες. Να μάθει τι του ζητάμε και τι του παρέχουμε.

Για όσους προβλέπουν εξεγέρσεις ή καλοδέχονται τις αναταραχές -δεν πιστεύω ότι υπάρχει κανείς μέσα στην αίθουσα-, δεν έχω να πω τίποτ.Α.. Εμείς πορευόμαστε με την πυξίδα που μας άφησε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, που ταύτισε την εθνική ανεξαρτησία με τη λαϊκή κυριαρχία, την πολιτική ελευθερία με την κοινωνική δικαιοσύνη. Και λάθος δρόμο να αναρωτιόμαστε κάποια στιγμή αν πήραμε, ή ακόμα κι αν αποτύχουμε, τα κίνητρά μας είναι αυτά και είναι υγιή. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς που ανταποκριθήκαμε στις αναπόφευκτες πολιτικές εξελίξεις, ξέρουμε και δεσμευόμαστε, ότι αμέσως μετά τις εθνικές εκλογές, μαζί με όλο το λαό, μαζί με τις πρωτοπόρες, με τις αστείρευτες δυνάμεις αυτού του τόπου, θα ανατρέψουμε την επικίνδυνη αυτή πορεία.

Συνοπτική αναφορά στην επιστολή του Προέδρου Ν.Δ.

Στην έως τώρα παρέμβαση, εξήγησα όσο μπορούσα καλύτερα πως η Ευρωζώνη κατέληξε σ' αυτή την πιστωτική κρίση. Στη συνέχεια συνόψισα την ελληνική κατάσταση, λέγοντας πως η κορύφωση της πιστωτικής κρίσης της Ευρωζώνης συνέπεσε με την κορύφωση ενός προβλήματος πολιτικού της χώρας μας, το οποίο ανέκυψε με το δημοψήφισμα. Το μόνο για το οποίο πιστεύω ακράδαντα ότι πρέπει να συζητήσουμε είναι αυτό το πολιτικό πρόβλημα, που συνδέθηκε με το οικονομικό και στη συνέχεια δημιούργησε τις εξελίξεις που ξέρετε στη χώρα μας τις τελευταίες βδομάδες.

Αναφέρθηκα επίσης σε αυτά που θα έπρεπε να είχαν γίνει τη διετία και δεν έγιναν και τα οποία οι ίδιοι συνάδελφοι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν καταγγείλει επίσης. Αν είχαν γίνει σωστές κινήσεις, μπορεί να μην ήμασταν εδώ που φτάσαμε. Και κάτι ακόμα, επειδή κραδαίνετε, κ. Γείτονα, την επιστολή του κ. Σαμαρά [προς τους επικεφαλής της Ε.Ε. επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Eurogroup, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ], θα σας διαβάσω ένα δευτερόλεπτο 2 παραγράφους που συνδέονται και υποστηρίζουν όσα έχουν τεκμηριωθεί και κατά τη διάρκεια αυτής της συζήτησης: Γράφει ο κ. Σαμαράς, «βάσει των στοιχείων από τη μέχρι τώρα εκτέλεση του Προϋπολογισμού, πιστεύουμε ότι συγκεκριμένες πολιτικές πρέπει να τροποποιηθούν προκειμένου να εξασφαλιστεί η επιτυχία του προγράμματος. Αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο, αφού σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες ευρωπαϊκές προβλέψεις για την οικονομία η Ελλάδα το 2012 θα είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα πέμπτη χρόνια σε ύφεση».

Και τελειώνει, «πρόθεσή μας είναι να αναδείξουμε αυτά τα θέματα μαζί με βιώσιμες εναλλακτικές πολιτικές αυστηρά εντός του πλαισίου που περιγράφεται από το πρόγραμμα. Δίνουμε μεγάλη έμφαση στο να επιτευχθεί ταχεία ανάκαμψη, έτσι ώστε τα δημόσια έσοδα που θα προκύψουν να μας επιτρέψουν να πετύχουμε τους στόχους που έχουν τεθεί». Αυτά συζητάμε στην αίθουσα. Πώς θα πετύχει το πρόγραμμα και πώς θα δημιουργηθεί ανάκαμψη και έξοδος από την κρίση.

Επικαιροποίηση Μεσοπρόθεσμου

Σε μια επιμέρους παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, βλέπω ότι οι εκτιμήσεις για τις λειτουργικές δαπάνες είναι 7,2 δις το 2011 και 7,2 δις το 2012. Η μείωση μισθών και συντάξεων είναι μικρή. Εγώ δεν αντιλαμβάνομαι πώς αποχωρεί κόσμος από το δημόσιο, είχαμε και πρόωρη συνταξιοδότηση, πώς μειώνονται οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων και αυτή η μείωση είναι τόσο μικρή; Δεύτερον, γιατί οι λειτουργικές δαπάνες διατηρούνται στο ίδιο επίπεδο;

Αναφέρομαι στις εκτιμήσεις του Μεσοπρόθεσμου, την επικαιροποίηση που διανείμετε χθες το βράδυ. Διέγνωσα μία αγωνία στην ομιλία σας να δικαιολογήσετε μία πολιτική με βάση συγκεκριμένους αριθμούς που πήρατε από εδώ κι από εκεί. Θέλω να κάνω ένα πολιτικό ερώτημα, διότι τελικά ανακαλύψαμε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απέκτησε πολιτική γραμμή στην Ελλάδα όταν ψήφισε το Μνημόνιο, στις 6 Μαΐου του 2010. Μέχρι τις 23 Απριλίου που έγινε η προσφυγή στο ΔΝΤ δεν γνωρίζατε, κάνατε τη μικρο-διαχείριση των Υπουργείων, αλλά κανείς δεν ήξερε ποια είναι η πολιτική. Από 23 Απριλίου μέχρι τις 6 Μαΐου, μέσα σε δύο εβδομάδες, πώς σχεδιάστηκε αυτό το οικοδόμημα που ακόμη και σήμερα υπερασπίζεστε, ενώ αυτό

αναθεωρείται διαρκώς; Είναι αδύνατον να το καταλάβει κανείς. Οι αριθμοί μπορεί να είναι σωστοί ένας προς ένα, αλλά η πρόσθεση είναι λάθος, εκ του αποτελέσματος. Το είπε και η κυρία Κατσέλη που εκτίμησε ότι το πρόγραμμα δεν θα βγει ούτε του χρόνου.

Συνεδρίαση 24/11/2011

Παρουσίαση επιστολής του Προέδρου Ν.Δ.

Πιστεύω ότι ο σκοπός μας -που είναι και στόχος μιας σύγχρονης πολιτικής, με τις δυο έννοιες, politics και policy- είναι: να κατανοούμε τα προβλήματα της εποχής, να τα επεξεργαζόμαστε κατάλληλα, να παράγουμε εναλλακτικές λύσεις και να αποκτούμε την ικανότητα να επιλέγουμε και να εφαρμόζουμε τις καλύτερες από αυτές. Εγώ έτσι αντιλαμβάνομαι την πολιτική. Και ακόμα, να αποδεικνύουμε ότι είμαστε υπεύθυνοι είτε ως Αντιπολίτευση ή ως Κυβέρνηση.

Προσωπικά, δεν έχω καμία αμφιβολία ότι η Ν.Δ. ως Αντιπολίτευση, τήρησε και θα τηρεί απαρέγκλιτα αυτές τις αρχές, μέχρι τις επόμενες εκλογές όταν θα της δώσει ο λαός ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν έχω όμως και καμία αμφιβολία ότι τα δυο τελευταία χρόνια, η χώρα δεν έπαψε να υποβαθμίζεται, να παρακμάζει, να εξευτελίζεται και να κατρακυλά, τόσο σε διεθνή, όσο και σε εγχώρια αξιοπιστία. Αυτή είναι η προσωπική μου εκτίμηση.

Χθες, κ. Πρόεδρε, ο Πρόεδρος της Ν.Δ. επανέλαβε τη στήριξη του κόμματός μας στη Μεταβατική Κυβέρνηση Παπαδήμου και υπογράμμισε στους επικεφαλής της Ε.Ε., του Eurogroup, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Δ.Ν.Τ., τα αυτονόητα. Ότι, δηλαδή, η Ν.Δ. είναι σταθερά προσηλωμένη στη δημοσιονομική εξυγίανση και τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Επίσης, επανέλαβε την ισχυρή και αμετάκλητη δέσμευση της Ν.Δ. προς το Ευρώ και την Ε.Ε.. Αναμένουμε την επόμενη Τρίτη από το Eurogroup να ολοκληρώσει τις διαδικασίες για την εκταμίευση της 6ης δόσης. Ο κ. Σαμαράς βρέθηκε απέναντι σε ένα ήδη διαμορφωμένο εχθρικό διεθνές περιβάλλον. Αυτό κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει, το ανέλυσα άλλωστε και στην πρωτολογία μου, όχι μόνο λόγω των ελληνικών παλινωδιών, αλλά και λόγω των αγκυλώσεων που υπάρχουν στην ίδια την Ευρωζώνη και δεν την καθιστούν ευέλικτη σε 'αλλαγές πλεύσης'. Επίσης με την τελευταία του επιστολή, επανέλαβε αυτό που έλεγε και λέγαμε πάντα και που θεωρούμε πως είναι αυτονόητη υποχρέωση, αλλά και δικαίωμα της Αντιπολίτευσης, αφού δεν αφορά τον ίδιο τον Πρόεδρό μας, ή το κόμμα μας, αλλά ολόκληρη τη χώρα: το αίτημα να δοθεί η δυνατότητα στην Ελλάδα να προχωρήσει και να ανακάμψει, όχι για να «φεσώσει» τους εταίρους της, αλλά ούτε να πεθάνει επιστρέφοντας τα δανεικά.

Χρειάστηκε, δυστυχώς, πολύς καιρός. Άργησαν να δουν αυτό που είχαμε προβλέψει από την αρχή, ότι δηλαδή, δεν βγαίνουμε από την ύφεση. Και αυτό, δεν το έλεγε στους εταίρους η προηγούμενη Κυβέρνηση, αλλά η Αντιπολίτευση. Η Αντιπολίτευση μιλούσε για την ύφεση που προκάλεσε η λάθος συνταγή και μάλιστα, όταν το έλεγε, η Κυβέρνηση τη λοιδορούσε στο εξωτερικό. Αυτό έχει μεγάλη σημασία.

Προχθές, η κυρία Βάσω Παπανδρέου μιλώντας στον Κοινοβουλευτικό Τομέα Ελέγχου Οικονομίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εκτίμησε ότι και το νέο πρόγραμμα δεν βγαίνει. Διάβασα προσεκτικά τα όσα είπε. Νομίζω ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει να τα λάβει σοβαρά υπόψη της, όπως και την

τεκμηριωμένη ομιλία της κυρίας Κατσέλη, η οποία εκτίμησε την πρόβλεψη ύφεσης για το 2012, ως υπεραισιόδοξη.

Στην πρωτολογία μου, αν θυμάστε, αναφέρθηκα στους πιστωτικούς κινδύνους καθώς και στις προβλέψεις για αύξηση του παγκόσμιου χρέους κατά 30% τα επόμενα χρόνια, αλλά και για υποχώρηση της ανάπτυξης. Όπως είπε και ο κ. Μουρμούρας, χθες είχαμε την αποτυχία της γερμανικής δημοπρασίας δεκαετών ομολόγων με μέση απόδοση περίπου 2%. Αν θυμάμαι καλά ο στόχος καλύφθηκε κατά 60%, πράγμα που σημαίνει ότι η ευρωζώνη εισάγεται σε κατάσταση συναγερμού. Αυτό, κατά τη γνώμη μου, επιβεβαιώνει δύο πράγματα: Πρώτον, ότι η κρίση έφτασε στον πυρήνα του νομίσματος και δεύτερον, ότι ακόμα και τώρα, οι ηγεσίες αρνούνται να συμφωνήσουν σε μια συνολική, μακροπρόθεσμη επίλυση της κρίσης αυτής.

Κανένας δεν αμφισβητεί τον κοινό και αδιαπραγμάτευτο στόχο της νομισματικής σταθερότητας. Θα συμφωνήσω, όμως με αυτό που διάβασα, πως είπε η κυρία Μέρκελ για την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τα ευρωομόλογα, ότι έρχεται σε ακατάλληλη στιγμή. Πράγματι, έρχεται σε ακατάλληλη στιγμή. Έπρεπε να είχε προηγηθεί εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Προβλήματα και εκτός πολιτικών Μνημονίου

Όπως υπαινίχθηκα προηγουμένως, οι εταίροι μας φαίνεται να αναγνωρίζουν τα λάθη τους. Αλλά δεν ακούω αυτοκριτική, κύριοι συνάδελφοι, εντός της χώρας. Η μόνη υποτυπώδης αυτοκριτική που διέγνωσα στον Προϋπολογισμό, αφορά στο ΕΣΠΑ με τη δημόσια παραδοχή ότι δεν πέτυχε το στόχο απορρόφησης που είχε τεθεί για το πρώτο εξάμηνο του 2011. Θυμίζω ότι εμείς παρακινήσαμε από την πρώτη στιγμή την Κυβέρνηση Παπανδρέου. Είχαμε στείλει εξαντλητικά υπομνήματα και προτάσεις. Ορισμένες από αυτές έγιναν μεν αποδεκτές, αλλά «κόλλησαν» κατά την εφαρμογή τους.

Επομένως, καλό θα ήταν, κάποιοι όχι μόνο εντός, αλλά και εκτός Μνημονίου, να κάνουν την αυτοκριτική τους για το μέχρι σήμερα «παραδοτέο». Διότι δεν μπορούμε να λέμε ότι μόνο οι Γερμανοί έκαναν λάθη. Προσωπικά έχω κάνει την αυτοκριτική μου επειδή υπηρέτησα σε δημόσιες θέσεις και την έχω αποτυπώσει σε βιβλίο, το οποίο, κύριε συνάδελφε που κάνετε αναφορά σε αυτοκριτικές, κύριε Κατρίνη, θα σας χαρίσω με πολλή χαρά, περιμένοντας τις παρατηρήσεις σας.

Πριν από ένα περίπου μήνα, η Γενική Διεύθυνση Προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής συνέταξε μια έκθεση από την οποία προκύπτουν τα εξής: Ότι η Ελλάδα συνεχίζει να είναι μια από τις πιο ευνοημένες χώρες από πλευράς απολήψεων από τον Κοινοτικό προϋπολογισμό. Όμως, σε αντίθεση με την περίοδο 2005 - 2008 όπου είχαμε τη μεγαλύτερη καθαρή θέση στους 27, δηλαδή διαφορά εισροών μείον εκροές, το 2010 η Ελλάδα έπεσε στην τρίτη θέση.

Υπάρχει επίσης και το θέμα των ιδίων πόρων της Ε.Ε.. Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους το γνωρίζει πολύ καλά. Σ' αυτή την αίθουσα δεν έχουμε κάνει συζητήσεις γι' αυτό το σημαντικό θέμα που αποτελεί και ένα ουσιαστικό διαπραγματευτικό επιχείρημα της χώρας. Όπως γνωρίζετε, κάθε κράτος – μέλος έχει υποχρεώσεις απέναντι στον Κοινοτικό Προϋπολογισμό. Δυστυχώς η ύφεση και ο τρόπος με τον οποίο τη χειρίστηκε η προηγούμενη κυβέρνηση, μας έφερε σε απόσταση από τις υποχρεώσεις μας αυτές. Όπως επίσης θεωρώ

σημαντικό το γεγονός ότι η επιβολή φορολογίας τόσο μεγάλου μεγέθους, στην ουσία, επεκτείνει το κράτος μέσα στην οικονομία. Δηλαδή πετυχαίνει το αντίθετο αποτέλεσμα από το επιθυμητό: εκτοπίζει τον ιδιωτικό τομέα.

Προχωρώ σε ένα άλλο ζήτημα που αφορά στην πρόσφατη πρώτη έκθεση της περίφημης “Task force” [Ομάδα κρούσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Ελλάδα] που είδε το φως της δημοσιότητας. Η έκθεση αυτή αναφέρει μεταξύ άλλων ότι, εκτός από το θέμα του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του ΕΣΠΑ, δεν έχουν αποτυπωθεί από την ελληνική πλευρά ανάγκες τεχνικής βοήθειας προς τους Δικαιούχους των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ και της ζητήθηκε να συνδράμει προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτό αναφέρει η “Task force” και πραγματικά εκπλήσσομαι, διότι η κυβέρνηση είχε όλα τα απαραίτητα εργαλεία για να υποστηρίξει τους Δικαιούχους. Έρχεται τώρα, πέντε χρόνια μετά την έναρξη του ΕΣΠΑ μια άτυπη ομάδα κρούσης να επισημάνει τα αυτονόητα. Αυτά, δηλαδή, που θα έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και πολύ καιρό.

Προβλήματα στις επενδύσεις

Θα ήθελα τώρα, να πω λίγα λόγια για τις επενδύσεις. Επειδή ο κ. συνάδελφος αναφέρθηκε πριν στις εξαγωγές, θα ήθελα να του επισημάνω την πρόσφατη ανακοίνωση του Συνδέσμου Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους οι εξαγωγικές επιχειρήσεις αναμένεται να παρουσιάσουν ζημιές στα επόμενα χρόνια: Πρώτον, η στάση πληρωμών του κράτους προς τις επιχειρήσεις, με κυρίαρχο θέμα την επιστροφή του Φ.Π.Α. Δεύτερον, η αύξηση του κόστους του χρήματος. Τρίτον, η έλλειψη ρευστότητας. Τέταρτον, η αύξηση του μεταφορικού κόστους. Πέμπτον, η υποβάθμιση του ελληνικού ονόματος (brand name) στο εξωτερικό και έκτον, η μεγάλη αύξηση του ενεργειακού κόστους.

Ειδικά για το ενεργειακό κόστος, ως Νέα Δημοκρατία, έχουμε κάνει σημαντικές προτάσεις, η πλέον πρόσφατη διατυπώθηκε στην Ολομέλεια, κατά τη συζήτηση για το ενιαίο μισθολόγιο. Συγκεκριμένα, οι μισθοί στις εισηγμένες ΔΕΚΟ μειώθηκαν από 19% έως 41%, βελτιώνοντας, κατά τις εκτιμήσεις μου, την κερδοφορία των εταιριών περίπου στο μισό δις. Ευρώ. Είναι, λοιπόν, απαράδεκτο να συζητάμε για αύξηση των τιμολογίων της Δ.Ε.Η.. Απαράδεκτο. Το αναφέρω αυτό, επειδή ακούστηκε ότι επίκειται αύξηση των τιμολογίων.

Έρχομαι τώρα στις επενδύσεις. Στην αρχή, είχαμε το Ελληνικό. Μέρα-νύχτα ακούγαμε και διαβάζαμε για funds και εμίρηδες που θα έσπερναν εκατομμύρια στην παλιά πίστα του αεροδρομίου. Μετά, ανακαλύφθηκε ο Αστακός. Στην αρχή ως επένδυση LPG –ατυχέστατη ενεργειακά- και μετά ως LNG. Στις προβλήτες του Αστακού στριμώχνονταν, υποτίθεται, επενδυτές, κεφαλαιούχοι, για μια θέση στον ελληνικό αναπτυξιακό παράδεισο του κ. Παπανδρέου. Το τελευταίο επεισόδιο, κατά τη γνώμη μου, παίζεται τώρα με το πρόγραμμα «Helios», που αναφέρεται στην απόφαση του πρόσφατου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αλλά και στην έκθεση της Task Force.

Κύριοι συνάδελφοι, εκείνο που προέχει στην παρούσα φάση είναι να αντιληφθούμε ότι δεν πρόκειται να υπάρξουν επενδύσεις. Όχι μόνον επειδή η Ελλάδα δεν είναι ανταγωνιστική ή ελκυστική, ενώ θα μπορούσε να ήταν, αλλά για τον απλούστατο λόγο ότι κανένας δεν επενδύει σε ένα κράτος που «φλερτάρει» με την πτώχευση, που η σχέση του με το Ευρώ είναι αμφίβολη –να το πω αλλιώς, ποιος να επενδύσει σε Ευρώ εάν δεν είναι σίγουρος για το νόμισμα στο

οποίο θα εισπράξει την απόδοση της επένδυσής του, που το τραπεζικό σύστημα βρίσκεται υπό διεθνή λογιστικό έλεγχο, που η οικονομία βρίσκεται σε ύφεση και υποχρηματοδοτείται, που η εγχώρια ζήτηση βαίνει διαρκώς φθίνουσα και που το φορολογικό σύστημα αλλάζει κάθε μήνα προς το χειρότερο. Και εδώ θα ήθελα να σας παρουσιάσω μια απλή εξίσωση: «πολυνομία = ανομία = φοροδιαφυγή = ελλείμματα», άρα «πολυνομία = ελλείμματα».

Τέλος, εκτός από την εισαγόμενη κρίση, τη λάθος συνταγή, την κακή διαχείριση και το διαχρονικό σαμποτάζ της παραγωγής που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια - θυμόμαστε ποιοι ανέβαιναν επί 20 χρόνια με το παραμικρό στα κάγκελα - υπάρχει ένα ακόμα ζήτημα: Το κρατικό και το ιδιωτικό χρέος. Το χρέος αυτό δημιουργείται και από τα ελλείμματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Όσο και να έχουμε δίκιο σε πολλά έναντι των εταίρων μας, σε αυτό τι μπορείς να πεις; Αφού δεν παράγουμε όσο θα έπρεπε. Αλλά και αυτό που παράγουμε, πρέπει να «παλέψει» με τα Υπουργεία, με τους Ο.Τ.Α., μέχρι να φτάσει στη διεθνή αγορά. Πρόκειται για το γνωστό ζήτημα της γραφειοκρατίας. Η εξίσωση που περιέγραψα πριν, έχει άλλον έναν κλάδο: «γραφειοκρατία = υψηλές δημόσιες δαπάνες = ελλείμματα». Άρα, τόσο η πολυνομία, όσο και η γραφειοκρατία, αποτελούν κρίσιμους παράγοντες για τα ελλείμματα. Θέτω λοιπόν ένα ερώτημα: Αυτά τα δύο χρόνια τι ακριβώς έγινε για να κλείσουν οι δύο αυτές πληγές και πηγές ελλειμμάτων;

Τέλος πάντων, αυτά είναι ιστορία. Πάμε στο σήμερα, που δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, σε λίγο δεν θα είναι απλά ιστορία, αλλά μυθιστόρημα. Αν ανοίξετε την ιστοσελίδα του Υπουργείου Ανάπτυξης, θα δείτε να παρελαύνουν αναφορές σε Αυστριακούς, Νορβηγούς, Γερμανούς, Κινέζους και άλλες εθνικότητες, με μια διαφορά: τα projects που διαβάζουμε μάλλον δεν έχουν καμία βάση. Θυμίζω ότι στα τέλη Σεπτεμβρίου – στις 27 συγκεκριμένα, όταν ο Γερμανός αντικαγκελάριος κ. Ρέσλερ συναντήθηκε με τον κ. Χρυσόχοϊδη, του ανακοίνωσε την πρόθεση της Γερμανίας να χρηματοδοτήσει η ίδια επενδύσεις γερμανικών επιχειρήσεων που βρίσκονται στην Ελλάδα. Έκτοτε, δεν έχω ακούσει κάτι σχετικό. Επίσης, στο Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας της Ε.Ε., που έλαβε χώρα δύο ημέρες μετά από τη συνάντηση εκείνη, είδα το εξής εξωφρενικό, κατά τη γνώμη μου: με πρόταση της Γερμανίας και όχι της Ελλάδας, περιλήφθηκε στην ημερήσια διάταξη η «διαμόρφωση ενός προγράμματος για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας» και, μάλιστα, είδα τον κύριο Υπουργό να επιχαίρει γι' αυτό.

Περιφερειακή πολιτική

Θα ήθελα να κλείσω με δυο λόγια για την περιφερειακή ανάπτυξη. Κύριε Πρόεδρε, όπως γνωρίζετε, η οικονομική ύφεση δεν αφήνει το ίδιο αποτύπωμα σε όλες τις περιφέρειες της χώρας. Η σύγκλιση του επιπέδου ανάπτυξης των περιφερειών είναι μεν προς τα κάτω για όλες, ωστόσο τα αποτελέσματα της ύφεσης επηρεάζουν εντελώς διαφορετικά τις ελληνικές περιφέρειες. Συγκεκριμένα, ανάλογα με τα οικονομικά χαρακτηριστικά κάθε περιφέρειας επηρεάζεται ο βαθμός ανάπτυξής τους, αλλά και ο παραγωγικός τους προσανατολισμός. Θα αναφέρω πέντε χαρακτηριστικά παραδείγματα. Τα τελευταία δύο χρόνια είχαμε μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας στην Αττική, την Κρήτη και το Βόρειο Αιγαίο σε σχέση με τις υπόλοιπες περιφέρειες. Στις νησιωτικές περιοχές, την Αττική και τη Στερεά Ελλάδα είχαμε τις μεγαλύτερες απώλειες στην αξία των εξαγωγών. Στην Αττική, τη Στερεά Ελλάδα, τις τρεις περιφέρειες της

Μακεδονίας, αλλά και τα νησιά του Ιονίου, είχαμε τις μεγαλύτερες μειώσεις κατανάλωσης βιομηχανικού ρεύματος και αυτό σημαίνει συρρίκνωση του βιομηχανικού τομέα και της παραγωγικής διαδικασίας. Επίσης, στην Αττική είχαμε τη σημαντικότερη μείωση στις διανυκτερεύσεις αλλοδαπών τουριστών, στοιχείο που αντανakλά το δυσμενές κλίμα που υπάρχει στην Πρωτεύουσα. Τέλος, η Αττική, η Δυτική Μακεδονία και το Βόρειο Αιγαίο εμφανίζουν μειώσεις της οικονομικής δραστηριότητας άνω του 50%. Αυτά σημαίνουν ότι η Κυβέρνηση, έστω και η μεταβατική, θα πρέπει επείγοντως να σχεδιάσει και να εφαρμόσει περιφερειακή πολιτική. Επί ένα χρόνο το λέω.

Κωνσταντίνος Μουσουρούλης

Βουλευτής Χίου

**ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ**

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2012
Του Γενικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Νικόλαου Καραθανασόπουλου
Βουλευτή Αχαΐας

(Η εισήγηση του Γενικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων την 22.11.2011)*

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Γενικός Εισηγητής του Κ.Κ.Ε.): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Παρουσιάζοντας τον κρατικό προϋπολογισμό, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών είπε μια μεγάλη αλήθεια, αυτό το οποίο λέμε και εμείς, ότι ο κρατικός προϋπολογισμός αποτελεί την συνέχεια των αποφάσεων του προγράμματος οικονομικής στήριξης, δηλαδή, του μνημονίου και πιο συγκεκριμένα της πέμπτης του αναθεώρησης. Συμπεριλαμβάνει μέσα τους στόχους εξειδικεύοντας το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής για το 2012 με βάση τις νέες εξελίξεις και βεβαίως λαμβάνει υπόψη του τη νέα δανειακή σύμβαση και τα μέτρα που απορρέουν από αυτή με βάση της απόφασης 26ης και 27ης Οκτωβρίου. Οι μάσκες έπεσαν. Όλοι αυτοί, οι οποίοι όλο το προηγούμενο διάστημα έκαναν κριτική στην Κυβέρνηση είτε φορώντας τον αντιμνημονιακό μανδύα, είτε ψηφίζοντας το μνημόνιο αλλά καταψηφίζοντας τα μέτρα, όπως το ΛΑ.Ο.Σ.. Άρα, εδώ έχουμε ένα προϋπολογισμό της Κυβέρνησης συνεργασίας, έχουμε έναν προϋπολογισμό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της Ν.Δ. και του κόμματός του Καρατζαφέρη. Αυτός ο προϋπολογισμός έχει τις υπογραφές των υπουργών από τα τρία αυτά κόμματα, ομόφωνα εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο και θα ψηφιστεί από τα τρία αυτά κόμματα από τη Βουλή.

Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό βάρβαρο, ταξικό προϋπολογισμό που οδηγεί σε εξαθλίωση τα λαϊκά στρώματα, βάζει στην ημερήσια διάταξη το ζήτημα της επιβίωσης των λαϊκών οικογενειών και όλα αυτά για ποιο λόγο; Υπάρχει ένας λόγος, αφενός μεν να υπάρχει ένα δημοσιονομικό νοικοκύρεμα, όπως το ονομάζεται, αλλά αφετέρου και αυτό είναι το κυρίαρχο της λογικής σας, να θωρακίσετε την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων. Στο όνομα, λοιπόν, του να σώσετε τους επιχειρηματικούς ομίλους, να θωρακίσετε την κερδοφορία τους οδηγείτε στην χρεοκοπία, στην καταδίκη την εργατική τάξη, τους επαγγελματίες, τους βιοτέχνες, τους βιοπαλαιστές, τη φτωχή αγροτιά και συνολικά τις λαϊκές οικογένειες, καταστρέφετε την προοπτική της νέας γενιάς.

Βεβαίως, αυτά τα ζητήματα δεν αποτελούν έναν κεραυνό εν αιθρία και ούτε βεβαίως τα μέτρα τα οποία περιλαμβάνονται στον προϋπολογισμό έχουν τόσο να κάνουν με τις αποκλίσεις όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2011. Ουσιαστικά, βγαίνει από παντού, αυτή η προσπάθεια η οποία καταγράφεται και αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό θέλει να εξυπηρετήσει συνδυαστικά δύο απαραίτητους και πρωταρχικούς στόχους, που εξυπηρετούν τις βασικές ανάγκες της αστικής τάξης, της οποίας αποτελείται και το πολιτικό προσωπικό. Το πρώτο είναι, τα βάρη της διαχείρισης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και το δημόσιο χρέος θα τα πληρώσει η λαϊκή οικογένεια, που δεν ευθύνεται σε τίποτα για τη διαμόρφωση του

δημόσιου χρέους. Το δημόσιο χρέος αποτελεί αποτέλεσμα, είναι παιδί, είναι αναπόσπαστο στοιχείο του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης, αφενός και αφετέρου η διόγκωσή του αποτελεί μέρος και αποτέλεσμα της διαχείρισης της κρίσης και της σωτηρίας των επιχειρηματικών ομίλων και ιδιαίτερα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Άρα, λοιπόν, γιατί πρέπει να πληρώσει ο ελληνικός λαός;

Δεύτερη συνισταμένη, άμεσα συνδεδεμένη με αυτή, είναι να διαμορφωθεί ένα ακόμη πιο ευνοϊκό περιβάλλον που θα στηρίξει την ασύδοτη δράση των επιχειρηματικών ομίλων για να μπορέσουν να εκμεταλλευτούν, να αυξήσουν, δηλαδή, το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης για να θωρακίσει με αυτό τον τρόπο την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία αν δεν αφαιρείτε όλο και μεγαλύτερο κομμάτι του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου από τους άμεσους παραγωγούς, από την εργατική τάξη, είναι ο μοναδικός δρόμος αυτός. Άρα, λοιπόν, στο όνομα της διασφάλισης και της αύξησης της κερδοφορίας οδηγείτε τους εργαζόμενους και το λαό, διαχρονικά, στη σχετική, αλλά και στην απόλυτη εξαθλίωση. Από αυτή την άποψη, λοιπόν, πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι ο κρατικός προϋπολογισμός ταυτόχρονα με αυτόν τον σχεδιασμό αποτυπώνει και τι; Αποτυπώνει, την επιδείνωση της οικονομικής συγκυρίας, όπως ονομάζεται, δηλαδή αυτό το οποίο έγκαιρα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας προέβλεψε, την επιβράδυνση της ανάπτυξης, όπως καταγράφουν οι διεθνείς οργανισμοί στις πρόσφατες εκτιμήσεις τους, επιβράδυνση της οικονομικής ανάπτυξης που παρουσιάζετε στις οικονομίες και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ε.Ε., με προβλέψεις ακόμα πιο αρνητικές για το 2012, που δεν αποκλείουν, αντίθετα καθιστούν υπαρκτό το ενδεχόμενο να εκδηλωθεί μια νέα, ακόμα πιο σφοδρή, πιο οξυμένη ύφεση συγχρονισμένη στις υψηλά αναπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες για το 2012. Ταυτόχρονα αυτή η κατάσταση τι διαμορφώνει; Οξύνει ακόμα περισσότερο τα αδιέξοδα στην αστική διαχείριση της κρίσης, τη στιγμή όπου χρεοκοπούν ουσιαστικά ως προς το αποτέλεσμά τους, τόσο τα μοντέλα περιοριστικής δημοσιονομικής πολιτικής, όσο και τα μοντέλα επεκτατικής δημοσιονομικής πολιτικής, όπως το μοντέλο που εφαρμόστηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Γιατί, ακριβώς, όχι μόνον δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την κρίση αλλά αντίθετα τροφοδοτούν τον φαύλο κύκλο του καπιταλιστικό-οικονομικού κύκλου. Έτσι λοιπόν, στην προκειμένη περίπτωση συζητάμε τον κρατικό προϋπολογισμό σε μία περίοδο όπου τα θεμέλια της Ε.Ε. τρίζουν, οι φυγόκεντρες τάσεις μέσα στα πλαίσια της Ε.Ε. δυναμώνουν και οξύνονται και μάλιστα με τις αποφάσεις της 26ης και 27ης Οκτωβρίου όχι μόνο επέβαλε την ελεγχόμενη χρεοκοπία στην ελληνική οικονομία αλλά ταυτόχρονα αυτές οι αποφάσεις ανοίγουν το δρόμο και για την ανεξέλεγκτη χρεοκοπία. Ως αποτέλεσμα της επέκτασης και το ότι μπήκανε στο στόχαστρο, πλέον, και η ιταλική οικονομία αλλά και η οικονομία της Γαλλίας, με αποτέλεσμα να μην αμφισβητείται ότι η Ελλάδα μπορεί να αποτελέσει τον αδύναμο κρίκο της ίδιας της ευρωζώνης.

Έτσι, λοιπόν, ο εκβιασμός ο οποίος κατατίθεται απέναντι στον ελληνικό λαό, γιατί πρόκειται για εκβιασμό απέναντι στον ελληνικό λαό και τον οποίο των αναπαρήγαγαν καθηγητές, αναλυτές, δημοσιολόγοι και όλοι οι απολογητές του συστήματος ήταν αυτό, ότι με τις σημερινές εξελίξεις τίθεται υπό αμφισβήτηση η ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας και πρέπει όλοι

να τοποθετηθούμε σε αυτό. Και τι αποδείχθηκε από αυτό; Όλοι, σύσσωμοι πλην Λακεδαιμονίων, πλην του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος έδωσαν όρκους μετανοίας - όρκους υποταγής, υπέγραψαν δηλώσεις ότι δεν αμφισβητούμε την πορεία της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Ν.Δ., το ΛΑ.Ο.Σ. και από πίσω στο κατόπι και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Νέα συνθήκη του Μάαστριχ υπέγραψε με αυτό ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Υπέγραψε νέα συνθήκη του Μάαστριχ πριν από μία εβδομάδα ότι δεν μπαίνει σε αμφισβήτηση η ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδος στην Ε.Ε., ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Τα μολύβια κάτω. Οι αγώνες κάτω. Όλοι να υποκλιθούμε στον υπέρτατο κυρίαρχο, δηλαδή, την πορεία της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή, την πορεία που επέβαλε η αστική τάξη στην Ελλάδα σε ό,τι αφορά για να διασφαλίσει τα συμφέροντά της. Αυτή τη δήλωση υποταγής παρακολουθήσαμε το προηγούμενο χρονικό διάστημα από όλους, για να μπορέσουν τί; Να χειραγωγήσουν το λαό, να αναστείλουν το όλο και μεγαλύτερο ρεύμα των κινητοποιήσεων που ήταν αποκορύφωμα η 48ωρη πανεργατική γενική απεργία μπροστά στην ψήφιση του εφαρμοστικού νόμου. Η οποία, αμφισβήτησε επί της ουσίας, συνολικά και πλευρές αυτού του οικοδομήματος. Έθεσαν στον ελληνικό λαό τό ψευτοδίλημμα μετά επιτάσεως, αν θα υπάρχει το ευρώ ή η δραχμή. «Σιγά τα ωά». Είναι νόμισμα. Το νόμισμα είναι ένα εργαλείο που αποτυπώνει οικονομικά μεγέθη, αξιοποιείται στην κυκλοφορία των εμπορευμάτων στον καπιταλισμό, στη λειτουργία της αγοράς. Βεβαίως, παίζει ρόλο στο διεθνές εμπόριο, είναι διεθνές αποθεματικό αλλά έχει περιορισμένες δυνατότητες σε ό,τι αφορά τις επιπτώσεις στην οικονομία.

Για ποιο λόγο; Γιατί, άλλο είναι το κυρίαρχο. Το κυρίαρχο είναι σε ποιον ανήκουν τα μέσα παραγωγής, σε ποιόν ανήκει ο πλούτος που παράγεται. Δηλαδή, δεν κατάλαβα; Καλείτε τώρα τον ελληνικό λαό να κάνει θυσίες, στην εργατική τάξη να πει τί; Δέχομαι να δουλεύω χωρίς ωράριο, να δουλεύω ανασφάλιστη, να δουλεύω με μεροκάματο πείνας και εξαθλίωσης, για να σωθεί τί; Να σωθεί η πορεία της Ελλάδας στην Ε.Ε. και το ευρώ. Λένε, δέχομαι. Καλείται τους επαγγελματίες και τους βιοτέχνες να πούνε ότι δεχόμαστε να βάλουμε λουκέτο στο όνομα της απελευθέρωσης της αγοράς και της επέλαση των μονοπωλιακών ομίλων, στο όνομα να μην αμφισβητηθεί η πορεία προς το ευρώ. Λέτε τους φτωχούς αγρότες ότι δεχόμαστε την εφαρμογή της αναθεωρημένης κοινής αγροτικής πολιτικής που τους οδηγεί στο ξεκλήρισμα από τα χωράφια τους, στο όνομα να μην αμφισβητηθεί η πορεία προς το ευρώ. Δηλαδή, τους βάζεις να κάνουν θυσίες και όλα αυτά στον κίνδυνο ποιόν; Να μην πέσουμε στη δραχμή, γιατί θα σας έρθουν χειρότερα. Δηλαδή, τι χειρότερα;

Όταν μειώνονται οι μισθοί και οι συντάξεις, έχει νόημα, εάν τις παίρνεις σε δραχμή ή σε ευρώ; Μειωμένες είναι και οι μισθοί και οι συντάξεις, διαχρονικά. Όταν καταργούνται τα ασφαλιστικά δικαιώματα, έχει νόημα εάν είσαι στη δραχμή ή στο ευρώ;

Άρα, λοιπόν, ποιο είναι το ζήτημα; Βάζετε τον κόσμο να επιλέξει με ποιον τρόπο θα θυσιάσει τα δικαιώματά του, θα θυσιάσει το βιοτικό του επίπεδο και να αισθάνεται και ευχαριστημένος, γιατί επέλεξε τον τρόπο του θυσιαστηρίου. Αυτό που λέτε να κάνει. Δέξου με ποιόν τρόπο θα θυσιάσει.

Γιατί, όσο βαδίζουμε στον δρόμο της καπιταλιστικής ανάπτυξης, ένα είναι το αποτέλεσμα και αυτό, δεν αλλάζει. Είναι επιβεβαιωμένο, όχι στην Ελλάδα μόνον αλλά παντού.

Πρώτον, ότι ο πλούτος ο κοινωνικά παραγόμενος θα συσσωρεύεται σε όλο και λιγότερα χέρια. Γι' αυτό και υπάρχει η υπέρ-συσσώρευση και η κρίση υπερπαραγωγής και ταυτόχρονα, αυτό θα συνδυάζεται άμεσα με την εξαθλίωση τη σχετική αλλά και απόλυτη της εργατικής τάξης και των λαϊκών οικογενειών.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης. Άρα, λοιπόν, το βασικό ερώτημα είναι ποιο; Σε αυτό πρέπει να κληθεί να απαντήσει ο ελληνικός λαός. «Πόσο θα ανέχεται, η εξουσία να ασκείται από τα μονοπώλια, η εξουσία να ασκείται από την αστική τάξη και ο πλούτος τον οποίο παράγει να του τον κλέβουν». Πόσο θα ανέχεται αυτό το είδος της εξουσίας και πότε θα αποφασίσει να αλλάξει η εξουσία; Αυτό είναι το ζήτημα. Τι είδους εξουσία; Τι είδους ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής; Άμα δεν απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα, όλα τα υπόλοιπα, το τι είδους νόμισμα θα έχουμε είναι μία φιλολογική συζήτηση, που αποκρύπτει ότι το αποτέλεσμα θα είναι τραγικό για τον λαό, είτε με τη μία είτε με την άλλη μορφή.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Η κρίση της Ευρώπης είναι κρίση του καπιταλισμού;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Γενικός Εισηγητής του Κ.Κ.Ε.): Βεβαίως και θα το πω, μην βιάζεσαι. Έρχομαι και σε αυτό.

Ταυτόχρονα, τι υπάρχει; Υπάρχει εδώ πέρα και έκανε και μία φιλότιμη προσπάθεια και οφείλω να το ομολογήσω ο Εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., λέγοντας ότι εδώ πέρα η Ε.Ε. είναι ο επίγειος παράδεισος και δεν πρέπει να αμφισβητηθεί από πουθενά και από κανέναν. Τι στιγμή που αυτό το όραμα θρυμματίζεται σε ευρύτερα τμήματα του λαού, που αποκαλύπτεται η λυκοσυμμαχία και ο χαρακτήρας της, ότι είναι εχθρικός αυτός ο χαρακτήρας της Ε.Ε. και ένας χαρακτήρας ο οποίος δεν αλλάζει. Ταυτόχρονα, ισχυρίστηκε, ότι μέσα από αυτή τη διαδικασία θα διασφαλιστούμε από την κρίση και θα θωρακίσει την μελλοντική ανάπτυξη της Ελλάδος. Δηλαδή, τα προηγούμενα χρόνια τι έγινε; Δεν είμαστε στην Ε.Ε.; Δεν είμαστε στο ευρώ; Θωρακίστηκε η ελληνική οικονομία; Απέφυγε την κρίση η Ελλάδα; Όχι μόνον η Ελλάδα, αλλά και η υπόλοιπη Ευρώπη; Επεκτείνεται η κρίση και στην υπόλοιπη Ευρώπη; Αγκαλιάζει το σκληρό πυρήνα της Ε.Ε. και της ευρωζώνης;

Και το χρέος, είναι αποτέλεσμα της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Βεβαίως, υπάρχουν και ιδιομορφίες, ο διογκωμένος δημόσιος τομέας στην Ελλάδα που επιδρά ως ένα βαθμό, αλλά δεν είναι αυτό το κυρίαρχο χαρακτηριστικό. Δεν είναι αυτό το κυρίαρχο χαρακτηριστικό η διόγκωση του δημόσιου τομέα. Οι σπατάλες τις οποίες αποκαλείται είναι τί; Είναι έμμεση προσπάθεια στήριξης των μονοπωλιακών ομίλων. Έτσι έγιναν οι σπατάλες, ανάμεσα στην αστική διοίκηση και στους επιχειρηματικούς ομίλους και που αυτό αφορά την υγεία και τις δαπάνες των νοσοκομείων, είτε αφορά τις προμήθειες του δημόσιου τομέα, με αποτέλεσμα από αυτή τη δουλειά ποιοι βγήκαν κερδισμένοι; Βγήκαν κερδισμένοι οι επιχειρηματικοί όμιλοι, «οι οποίοι από αυτά που πήραν έδωσαν και το κάτι τις τους και στο πολιτικό προσωπικό και στο διοικητικό προσωπικό των συγκεκριμένων αυτών υπηρεσιών, για να μπορέσουν να εξυπηρετηθούν καλύτερα και να κάνουν τη δουλειά τους». Αυτοί, λοιπόν, πήραν τα πολλαπλάσια. Άρα, λοιπόν, το χρέος είναι αποτέλεσμα αυτής της μορφής ανάπτυξης. Δεν είναι μόνον ελληνικό γνώρισμα, υπάρχει και αλλού. Για παράδειγμα, η Ιταλία. Η Ιταλία με πολύ υψηλό χρέος. Αλλά, και

ταυτόχρονα όπως είπε και ο Εισηγητής της Ν.Δ., διογκώνεται το χρέος αυτό στην προσπάθεια αντιμετώπισης της καπιταλιστικής κρίσης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Είπε αυτά τα πράγματα η Ν.Δ.;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Γενικός Εισηγητής του Κ.Κ.Ε.): Διογκώθηκε τα δύο τελευταία χρόνια 30%. Ήταν αποτέλεσμα της προσπάθειας αντιμετώπισης των επιπτώσεων της κρίσης για την σωτηρία του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Άρα, λοιπόν, τα τρις που έδωσε η Ε.Ε. αντανakλώνται στην αύξηση του χρέους τα τελευταία δύο χρόνια κατά 30% σε επίπεδο Ε.Ε. με υψηλότερους ρυθμούς από ότι το ελληνικό. Έτσι, λοιπόν, το ζήτημα αυτό επιβεβαιώνει ότι όχι μόνο δεν είναι πανάκεια οι αποφάσεις της 26/10/2011 και της δανειακής σύμβασης που προκύπτει από αυτή - αυτός είναι ένας προσωρινός συμβιβασμός που μπορεί να αποδειχθεί και εύθραυστος και ταυτόχρονα έχει νέα αντιλαϊκά μέτρα που θα δώσουν τη χαριστική βολή στο λαό για τα επόμενα πέντε - δέκα χρόνια. Νέα κλιμάκωση.

Δεύτερον, ακόμα και στην υποτιθέμενη περίπτωση που θα μειωθεί το δημόσιο χρέος, το θέμα είναι ποιος θα ωφεληθεί από αυτή τη μείωση. Θα μείνει ένα μεγαλύτερο κομμάτι του παραγόμενου πλούτου που αναδιανέμει το αστικό κράτος προς όφελος των επιχειρηματικών ομίλων, για να χρηματοδοτήσετε ακόμα πιο γενναία τους επιχειρηματικούς ομίλους. Όμως, ούτε καν αυτό δεν μπορείτε να προβλέψετε, ότι δηλαδή θα μειωθεί το δημόσιο χρέος όταν λέτε, με βάση και όλες τις προβλέψεις οι οποίες αποδεικνύονται, στο τέλος, φενάκη, ότι ακόμη και μετά το κούρεμα και μετά από όλα αυτά τα μέτρα, το δημόσιο χρέος θα παραμένει πολύ υψηλό. Το 2020 θα είναι στο 120%, δηλαδή όσο ήταν το 2009. Αυτό λέει η απόφαση του Συμβουλίου Κορυφής της 26ης Οκτωβρίου. Δηλαδή λέει ότι το 2020 με όλα αυτά και με το κούρεμα, το δημόσιο χρέος θα είναι στο 120% μετά από μία δεκαετία.

Άρα, λοιπόν, ποια μέτρα και ποια αντιμετώπιση γίνεται όλης αυτής της κατάστασης; Και πολύ περισσότερο, όλες αυτές οι προβλέψεις οι οποίες γίνονται για πρωτογενή πλεονάσματα και υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, δεν πατούν σε καμιά πραγματικότητα, όταν η ύφεση παραμένει. Ενδεχομένως να αυξηθεί ακόμα περισσότερο λόγω και των υπολοίπων εξελίξεων σε επίπεδο Ε.Ε., όταν τα ελλείμματα θα υπάρχουν και άρα θα είναι πολύ πιο δύσκολη η διαχείριση του δημόσιου χρέους.

Έτσι, λοιπόν, η δανειακή σύμβαση, ουσιαστικά, αποτελεί μοντέλο χρεοκοπίας για το λαό για να σωθούν οι επιχειρηματικοί όμιλοι και ταυτόχρονα δεν πατάει πουθενά η όποια κριτική γίνεται από τα άλλα κόμματα, κατά κύριο λόγο, ότι αυτές οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν την έλλειψη πολιτικής βούλησης της Ε.Ε., ότι έχουμε ένα ανύπαρκτο θεσμικό πλαίσιο σε επίπεδο Ε.Ε., ότι πρέπει να επιταχυνθεί ακόμη περισσότερο η πολιτική ενοποίηση της Ε.Ε. γιατί απ' αυτό πάσχουμε, δηλαδή από θεσμούς που θα λειτουργούν προστατευτικά.

Προτείνουν τις εξής εναλλακτικές προτάσεις: Να αλλάξει ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Πρωτοστατεί σ' αυτό, το κόμμα της ευρωπαϊκής Αριστεράς, λέτε και οι τράπεζες έχουν άλλο ρόλο. Έχουν το ρόλο του επίσημου κερδοσκόπου και του θεματοφύλακα των συμφερόντων των επιχειρηματικών ομίλων. Και τι να κάνει δηλαδή; Εφόσον αλλάξει ο τρόπος και αποκτήσει και κοινωνικά χαρακτηριστικά, θα κόψει περισσότερο χρήμα δηλαδή; Να

κάνει πληθωριστικό χρήμα; Γιατί με το πληθωριστικό χρήμα μπορούμε πιο εύκολα να εξυπηρετήσουμε το χρέος. Ακούστε αντίληψη και λογική, τη στιγμή που αυτή την επιλογή έκανε η κυβέρνηση Ομπάμα. Την ίδια ακριβώς επιλογή έκανε. Έκοψε αρκετές εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ το προηγούμενο διάστημα, την άνοιξη και τώρα έρχεται να επιβάλει πακέτα σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας για την επόμενη πενταετία, γιατί ακριβώς διογκώθηκαν και τα ελλείμματα και το χρέος, παρόλο που έκοψε πληθωριστικό χρήμα. Πού οδήγησε αυτή η εξέλιξη; Ή γίνεται λόγος για το ευρωμόλογο. Νέα σωτήρια μορφή. Πάλι εκεί πρωτοστάτησε το κόμμα της ευρωπαϊκής Αριστεράς με το ευρωμόλογο που ουσιαστικά σημαίνει ότι θα διαμορφωθούν τέτοιες προϋποθέσεις οικονομικής πειθαρχίας στο σύνολο της Ε.Ε., όπου τα πάντα θα καθορίζονται από το διευθυντήριο των Βρυξελλών και συνολικά από την αστική τάξη και την εξυπηρέτηση των μονοπωλιακών συμφερόντων. Τα πάντα θα δίνονται για προέγκριση.

Αρα δηλαδή όλα αυτά τα ζητήματα είναι μέτρα «λαιμητόμος». Όλες αυτές οι εναλλακτικές προτάσεις που παίρνουν πολλές φορές και την αριστερή «προβιά» είναι μέτρα «λαιμητόμος» για το λαό γιατί δεν αμφισβητούν το κύριο. Το πρόβλημα, λοιπόν, του γιατί ακριβώς η Ε.Ε. παρουσιάζει αυτή την εικόνα αποτελείται από τα εξής: Πρώτον, υπάρχει μια υπαρκτή επιβράδυνση της οικονομίας της Ε.Ε.. Αυτή η επιβράδυνση εκφράζεται και σε όξυνση της ανισομετρίας σε επίπεδο Ε.Ε.. Αυτή τη στιγμή, μπορούμε να καταγράψουμε τρεις ομάδες χωρών που αυτή η ανισομετρία οξύνει ακόμα περισσότερο τις αντιθέσεις ανάμεσα στις χώρες της Ε.Ε., ανάμεσα στις χώρες της ευρωζώνης. Ακόμα και στο εσωτερικό οι αντιθέσεις οξύνονται. Διαταράσσεται ο κυρίαρχος άξονας Γαλλίας – Γερμανίας, αυτή τη στιγμή, για το ποια νέα αρχιτεκτονική θα ακολουθήσει η Ε.Ε..

Έτσι, λοιπόν, υπάρχουν προτάσεις της οικονομικής διακυβέρνησης και της ενίσχυσης με το Σύμφωνο για το ευρώ που σημαίνει διαχρονική λιτότητα, διαχρονικά Μνημόνια για όλους τους λαούς της Ευρώπης, ανεξάρτητα από τη δημοσιονομική τους κατάσταση ή δημιουργία της μικρής ευρωζώνης, δηλαδή της ευρωζώνης της Γερμανίας και των υπολοίπων δορυφορικών της κρατών. Υπάρχει ακόμη και η πρόταση για δύο ομάδες: Της Ευρωζώνης, του κοινού νομίσματος, η Ευρωζώνη Α και η Ευρωζώνη Β με διαφορετικές ισοτιμίες του ευρώ. Όλα αυτά, λοιπόν, αμφισβητούμε ότι διαμορφώνουν τη δυνατότητα να παρέμβει αποφασιστικά ο λαϊκός παράγοντας και να ανατρέψει ο λαός όλη την κατάσταση.

Για να αναφερθώ και στο Προϋπολογισμό με ορισμένα σημεία, θα ήθελα να πω ότι η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έκανε ένα μεγάλο κατόρθωμα και ότι, για πρώτη φορά, έρχεται πλεονασματικός Προϋπολογισμός.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Πρωτογενής πλεονασματικός Προϋπολογισμός για να είμαστε ακριβείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ειδικός Εισηγητής του Κ.Κ.Ε.): Θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα για πρώτη φορά, μετά από κάποια χρόνια. Και λοιπόν τι έγινε; Και τις προηγούμενες χρονιές δεν υπήρχαν πρωτογενή πλεονάσματα; Και στη δεκαετία του 2000 είχαμε πρωτογενή πλεονάσματα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σωστό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ειδικός Εισηγητής του Κ.Κ.Ε.): Το αποτέλεσμα ποιο ήταν; Μειώθηκε το χρέος;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Όχι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ειδικός Εισηγητής του Κ.Κ.Ε.): Βελτιώθηκε η θέση των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων; Αντιμετωπίστηκαν τα μέτρα που μάχονταν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα από τη δεκαετία του 2000 εξαιτίας της Συνθήκης του Μάαστριχτ; Όχι. Άρα, λοιπόν, τα πρωτογενή πλεονάσματα ποιον θα ικανοποιήσουν; Θα έχει ρευστότητα η Κυβέρνηση, δηλαδή ο πολιτικός διαχειριστής της αστικής τάξης για να τα δώσει στους κεφαλαιοκράτες. Ποιος πληρώνει αυτή τη λογική; Θα την πληρώσει ο λαός. Καθαρά πράγματα. Όση προσπάθεια και να κάνετε και να λέτε ότι εδώ το ΣΔΟΕ φυλακίζει μεγαλοφειλέτες και βάζει πρόστιμα. Σήμερα ανακοινώθηκε ότι έβαλε μέσα στο 2010 1,3 δις ευρώ πρόστιμο και από αυτό πληρώθηκε το 2,2%, δηλαδή 29 εκατομμύρια.

Όσα πρόστιμα και να βάλετε, όσο το κεφάλαιο και ο κεφαλαιοκράτης παραμένει στο απυρόβλητο και τον απαλλάσσετε, τόσο θα βρίσκει τρόπους να φοροδιαφεύγει και να φοροαποφεύγει. Αυτό θα γίνει. Το αποτέλεσμα είναι ότι από την αύξηση των εσόδων, θα την πληρώσει η λαϊκή οικογένεια. Αντίθετα οι κεφαλαιοκράτες θα πληρώσουν ακόμη λιγότερα. Η μείωση 22% των εσόδων που θα προκύψει από τα νομικά πρόσωπα, από τους κεφαλαιοκράτες και αύξηση, την ίδια στιγμή, 29% των εσόδων που θα προκύψουν από τη φορολογία των φυσικών προσώπων και ιδιαίτερα της λαϊκής οικογένειας. Όχι μόνο των μισθωτών και των συνταξιούχων, αλλά και των επαγγελματιών και των βιοπαλαιστών και της αγροτιάς και ιδιαίτερα αυτών των στρωμάτων που θα πληγούν περισσότερο από τη μείωση του αφορολόγητου, κυρίως οι ειδικές κατηγορίες και αυτοί που έχουν εισόδημα 25.000. Αυτοί θα πληρώσουν τα πλέον έσοδα και αυτή την τεράστια πραγματική αύξηση 29%.

Βεβαίως, όσο οι μηχανισμοί σας δεν θα είναι αποτελεσματικοί σε αυτή την κατεύθυνση, θα καταφεύγετε σε τέτοιες αλχημείες όπως το χαράτσι με τη ΔΕΗ που βάλατε για τα ακίνητα, θα βάλετε, λοιπόν, το επόμενο χαράτσι στο νερό και το μεθεπόμενο χαράτσι εφόσον δεν θα πετυχαίνετε τους στόχους θα το βάλετε στη φορολογική ενημερότητα για να στέλνει ο άλλος το παιδί του στο σχολείο. Εκεί θα πάτε το επόμενο διάστημα γιατί ακριβώς η φαντασία σας οργιάζει για το πώς θα πληρώσει ο λαός το σύνολο αυτών των δυσβάσταχτων μέτρων των οποίων παίρνετε.

Ταυτόχρονα, πείτε μας τι θα δώσουν οι εφοπλιστές; Ποιο είναι το κονδύλι που προβλέπεται στον Προϋπολογισμό που θα πληρώσουν αυτοί, τη στιγμή που τα τελευταία τρία χρόνια, κάνουν, σε ετήσια βάση, παραγγελίες ύψους δεκάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων για κατασκευή νέων πλοίων και για αγορά μεταχειρισμένων. Τι δίνουν; Τι βάζουν μέσα σε αυτό;

Το δεύτερο ζήτημα της αντιλαϊκότητας είναι η μείωση των μισθών και των συντάξεων που θα προέλθουν από τις απολύσεις, από την εργασιακή εφεδρεία, από το ενιαίο μισθολόγιο - «φτωχολόγιο» για τους μισθωτούς στο δημόσιο τομέα και του ευρύτερου δημόσιου τομέα και τους συνταξιούχους, από την περαιτέρω μείωση των δαπανών για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια. Εδώ φτάσατε στο σημείο να αφαιρέσετε το επίδομα κύησης από μια σειρά κατηγορίες εργαζομένων και όσοι πάνε στα δημόσια νοσοκομεία δεν μπορούν να πάρουν το επίδομα κύησης, το επίδομα τοκετού. Πρέπει να πάνε στους ιδιώτες για να πριμοδοτήσετε τους ιδιώτες

στους επιχειρηματικούς ομίλους που είναι στον τομέα της υγείας, δηλαδή τους εμπόρους της υγείας. Έτσι αξιοποιείτε όλα αυτά.

Μείωση των επιχορηγήσεων των ασφαλιστικών ταμείων. Πάνω από 40% μειώνεται η επιχορήγηση, π.χ., στο ΙΚΑ, το οποίο είναι το μεγαλύτερο ασφαλιστικό ταμείο, σε μια περίοδο που αυξάνεται η ανεργία, ανατρέπονται οι εργασιακές σχέσεις, καταργείται η σταθερή απασχόληση, μειώνονται οι μισθοί και άρα και οι εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία. Πού θα οδηγήσει αυτή η εξέλιξη των πραγμάτων; Η Κυβέρνηση δε στηρίζει τα ασφαλιστικά ταμεία, τη στιγμή που τους χρωστάει μερικές δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν συνυπολογίζουμε τα διαχρονικά κλεμμένα από τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, ούτε το «κούρεμα» το οποίο θα υποστούν τα ομόλογα που διακρατούν τα ασφαλιστικά ταμεία. Κατά τα άλλα, λέτε ότι στηρίζετε τα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτή η εξέλιξη θα οδηγήσει σε νέα μείωση των ασφαλιστικών συντάξεων, στο να κληθούν οι ασφαλισμένοι να βάλουν πολύ πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη και στην ακόμη μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση.

Βεβαίως, η επιβάρυνση της λαϊκής οικογένειας προκύπτει και μέσα από τη δράση συνολικά του κράτους και τις αλλαγές τις οποίες κάνετε, όπως από την τοπική και περιφερειακή διοίκηση. Καταρχάς, τα στοιχεία σας, τα οποία έχετε στην Εισηγητική Έκθεση, σας διαψεύδουν. Αυτά τα στοιχεία δεν προκύπτουν από πουθενά, αν κάνουμε τους πολλαπλασιασμούς των συντελεστών και για τις αποδόσεις στους Δήμους και στις Περιφέρειες. Θα θέλαμε να μας πείτε πώς προκύπτουν, γιατί τουλάχιστον εμείς με βάση τους υπολογισμούς μας βγάλαμε 830 εκατ. λιγότερα από τους Δήμους και άλλα 236 εκατ. λιγότερα από τις Περιφέρειες. Πώς βγαίνουν αυτά, αν κάνουμε τους πολλαπλασιασμούς των συντελεστών με αυτά που αναμένεται να εισπραχθούν ως φόροι των φυσικών προσώπων, των νομικών προσώπων και του ΦΠΑ; Υπάρχει μια σημαντική απόκλιση. Επίσης, υπάρχει και μια σημαντική απόκλιση συνολικά στις ανάγκες που έχει η τοπική και η περιφερειακή διοίκηση, η οποία για να καλύψει αυτές τις ανάγκες οδηγείται στην εργασιακή εφεδρεία, στις απολύσεις, στην εκποίηση μιας σειράς περιουσιακών στοιχείων και ταυτόχρονα, στο να φορολογήσει, στο όνομα της ανταποδοτικότητας και της αντιληπτικότητας, ακόμη πιο βαριά τη λαϊκή οικογένεια για να μπορέσει να έχει νερό, καθαρό περιβάλλον ή για να μπορεί να συγκεντρώνει τα απορρίμματα και τα σκουπίδια.

Οι ιδιωτικοποιήσεις επιταχύνονται, ώστε να διαμορφωθεί ακόμη ευνοϊκότερο έδαφος.

Βεβαίως, όλα αυτά τα ζητήματα είναι αναποτελεσματικά για τη διαχείριση του χρέους. Όπως λέτε, το 2012 θα δώσετε 42 δις ευρώ για την αποπληρωμή χρεολυσίων και άλλα 12,5 δις ευρώ, όπως υπολογίζετε, για τόκους, δηλαδή συνολικά 55 δις ευρώ. Άλλα περίπου 50 δις που θα είναι από το «κούρεμα» και στο τέλος του 2012, με βάση τους υπολογισμούς, το δημόσιο χρέος θα μειωθεί μόνο κατά 45 δις ευρώ. Τα άλλα 50 δις ευρώ πού πήγαν; Στο καλάθι των αχρήστων; Από αυτή την άποψη, για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται ότι αυτές οι δανειακές συμβάσεις και τα μνημόνια δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με την εξυπηρέτηση των λαϊκών αναγκών, την πληρωμή των συντάξεων και των μισθών.

Στον πίνακα 3.9 της σελίδας 57 της Εισηγητικής Έκθεσης λέτε ότι το σύνολο των δαπανών για την εξυπηρέτηση της δημόσιας πίστης και των λοιπών εξόδων ανέρχεται για το 2012 συνολικά, μαζί με τόκους, χρεολύσια και απαλλοτριώσεις, δηλαδή την εισφορά που θα

δώσετε στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, στα 120,9 δις ευρώ. Αυτό το ποσό θα δώσετε το 2012 για την εξυπηρέτηση μακροχρόνιας, μεσοπρόθεσμης, βραχυχρόνιας πίστης, χρεολύσια και τόκους, καθώς επίσης και για το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Από το μηχανισμό στήριξης σύμφωνα με τη νέα δανειακή σύμβαση θα πάρετε 106 δις ευρώ. Υπάρχει ένα έλλειμμα. Αυτό το έλλειμμα, από τα 106 δις ευρώ έως τα 120 δις ευρώ, θα το καλύψετε από το βραχυπρόθεσμο δανεισμό. Άρα, λοιπόν, όλα τα χρήματα του μηχανισμού στήριξης πηγαίνουν για την εξυπηρέτηση της δημόσιας πίστης και του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Αντιθέτως, θα πάρετε και κάποια λεφτά που περισσεύουν από τη φορολογία των εργαζόμενων προς αυτή την κατεύθυνση.

Οι διάφορες παραδοχές τις οποίες κάνετε και τις οποίες με πολύ μεγάλη ευκολία αποδέχθηκε και ο Εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., π.χ. ότι δεν πρόκειται να αλλάξουν, ότι αυτά τα μέτρα θα παραμείνουν, ότι δεν υπάρχει ανάγκη αναθεώρησης, τις αμφισβητεί η ίδια η πραγματικότητα. Καταρχάς, είστε σίγουροι ότι θα υπάρξει τέτοιο «κούρεμα»; Είστε σίγουροι ότι θα μειωθούν τόσο πολύ οι τόκοι; Η απάντηση είναι ότι δεν είστε σίγουροι ότι θα μειωθούν τόσο πολύ οι τόκοι. Επίσης, σχετικά με τις παραδοχές που κάνετε ότι θα μειωθεί η ύφεση και θα φτάσει το 2,8. Σε ένα περιβάλλον που ανατρέπεται συνεχώς και η επιβράδυνση της οικονομικής κατάστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ακόμη πιο αρνητική είναι δυνατόν η ύφεση να φτάσει σε αυτό το σημείο; Με τη μείωση των εισοδημάτων που θα έχει η λαϊκή οικογένεια θα μπορέσετε να αντλήσετε τέτοια φορολογικά έσοδα; Άρα, λοιπόν, και νέα μέτρα περιμένουν το λαό το επόμενο χρονικό διάστημα. Τα νέα μέτρα και η αναθεώρηση του Κρατικού Προϋπολογισμού θα έρθουν πριν την άνοιξη.

Το δεύτερο σημείο, στο οποίο έχει μια ιδιαίτερη αξία να αναφερθούμε, είναι αυτό το οποίο λέτε, δηλαδή ότι όλη αυτή η κατάσταση είναι ευκαιρία για να αλλάξουμε το μοντέλο ανάπτυξης. Καταρχάς, αυτό το μοντέλο ανάπτυξης ποιος το επέβαλε; Εσείς επιβάλατε το προηγούμενο μοντέλο ανάπτυξης και εσείς θέλετε να το αλλάξετε. Θέλετε, δηλαδή, να αλλάξετε αυτό το μοντέλο γιατί σύμφωνα με αυτό καταναλώνουμε περισσότερα από ό,τι παράγουμε. Ποιος ευθύνεται γι' αυτό; Ποιος πήρε τις παραγωγικές δραστηριότητες από την Ελλάδα και τις μετέφερε σε άλλες χώρες του εξωτερικού για να μπορέσει να έχει πιο ανταγωνιστικά εμπορεύματα και να μειώσει το εργατικό κόστος; Η απάντηση είναι ότι το έκαναν οι κεφαλαιοκράτες και η πολιτική την οποία εσείς υποστηρίζατε, δηλαδή η ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Συνθήκη του Μάαστριχτ, η απελευθέρωση των αγορών, η πτώση των συνόρων, η ελευθερία κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων και υπηρεσιών. Ποιος επέβαλε την κατάσταση στην αγροτική οικονομία; Δηλαδή, οι ποσοστώσεις στη ζάχαρη οι οποίες έκλεισαν τα εργοστάσια παραγωγής της, μπήκαν «ουρανοκατέβατες»; Η κατάργηση των καπνών; Ουρανοκατέβατες αποφάσεις είναι όλες αυτές; Ο νέος αμπελοοινικός κανονισμός που ξεκληρίζει τα οπωροκηπευτικά, η κατάσταση με το λάδι, τα σιτηρά και η εξέλιξη που υπάρχει με την κτηνοτροφία; Όλα αυτά είναι αποτελέσματα συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών.

Επιπρόσθετα, λέτε ότι θα φτιάξετε ένα νέο μοντέλο, το οποίο, βεβαίως, προϋποθέτει ότι θα δώσετε γη και ύδωρ στους κεφαλαιοκράτες. Μιλάτε για νέο «Σχέδιο Μάρσαλ», νέο ΕΣΠΑ. Δηλαδή, θέλετε να στηρίξετε ακόμη περισσότερο την κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα και

μάλιστα ορισμένοι, όπως προκύπτει από τις προτάσεις που έκαναν οι συνδικαλιστές του ΚΕΑ στην πρόσφατη συνέλευση, φτάνουν στο σημείο να προτείνουν να επιδοτήσουμε και την εργασία για να μην αλλάζουν οι εργασιακές σχέσεις. Να τους πληρώνουμε κιόλας που απασχολούν και εργαζόμενους. Αυτό έλεγαν οι συνδικαλιστές του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, του οποίου αντιπρόεδρος είναι ο κ. Τσίπρας, ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Θα φτάσουμε στο σημείο να απασχολούν και δωρεάν εργατικό δυναμικό. Μία από τις προτάσεις για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας ήταν να υπάρξει περισσότερη μαθητεία. Οι τομείς που βάζετε είναι ο τουρισμός, οι ΑΠΕ και το Διαμετακομιστικό Κέντρο. Αυτός ο καταμερισμός υπάρχει σε ευρωπαϊκό επίπεδο και οδήγησε στην καταστροφή των παραγωγικών δυνατοτήτων της Ελλάδας, όχι μόνο κατά την περίοδο της κρίσης αλλά και κατά την περίοδο της ανάπτυξης. Η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη και τα ναυπηγεία πότε συρρικνώθηκαν και ουσιαστικά καταστράφηκε ο κλάδος; Πότε καταστράφηκε η κλωστοϋφαντουργία, η ένδυση, ο ιματισμός; Η απάντηση είναι ότι καταστράφηκαν την περίοδο της ανάπτυξης. Ο καπιταλισμός κατάστρεψε παραγωγικές δυνατότητες της Ελλάδας και πρώτα από όλα, κατάστρεψε την εργατική δύναμη, η οποία είναι η κύρια παραγωγική δυνατότητα. Και θέλετε να κάνετε τη νέα ανάπτυξη σε ένα περιβάλλον επίσημης ανεργίας της τάξης του 17 – 20%, όταν κάποιος θεωρείται άνεργος έστω και αν δούλεψε μία ώρα την εβδομάδα. Άρα, λοιπόν, καταλαβαίνετε πόσο μεγαλύτερη θα είναι η πραγματική δυσκολία για να μπορεί να θρέψει την οικογένειά του, όταν αυτές οι μορφές της ελαστικής απασχόλησης διατηρούνται και αναπτύσσονται ακόμη περισσότερο.

Άρα, λοιπόν, το κυρίαρχο ερώτημα, το οποίο πρέπει να απαντήσουμε όλοι – και εμείς έχουμε απαντήσει και δεν παίρνουμε από εσάς απάντηση αλλά από τον ελληνικό λαό – είναι το εξής: Κάτω από ποιες προϋποθέσεις μπορεί να αξιοποιηθεί το σύνολο των παραγωγικών δυνατοτήτων της Ελλάδας προς όφελος της λαϊκής ευημερίας; Η προϋπόθεση είναι μία και είναι τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής να γίνουν κοινωνική ιδιοκτησία και όχι ατομική ιδιοκτησία των κεφαλαιοκρατών, δηλαδή να αλλάξει χέρια η εξουσία. Αυτή είναι η βασική προϋπόθεση. Μόνο έτσι θα υπάρξει και λαϊκή κυριαρχία. Για ποια λαϊκή κυριαρχία μιλάμε σήμερα, όταν ο λαός δεν έχει την εξουσία και όταν του συμπεριφέρονται σαν «κλωτσοσκούφι» σε αυτά τα ζητήματα; Άρα, λοιπόν, αυτό αποτελεί τη μόνη ρεαλιστική προοπτική και είναι μονόδρομος για το λαό. Αυτό συνδέεται άμεσα με την έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη μονομερή διαγραφή του χρέους.

Με αυτόν τον τρόπο εμείς καλούμε σήμερα τον λαό να αυξήσει τα ρήγματα που υπάρχουν στο αστικό πολιτικό σύστημα, να μη δώσει καμία πολιτική συναίνεση, καμία κοινωνική συνοχή. Τι κοινωνική συνοχή; Ανάμεσα στον κεφαλαιοκράτη και στον εργάτη μπορεί να υπάρξει κοινωνική συνοχή; Εδώ υπάρχουν αντιτιθέμενα συμφέροντα, πηγαίνετε στη χαλυβουργία για να δείτε τι κοινωνική συνοχή μπορεί να υπάρξει ή σε διάφορα άλλα εργοστάσια που έχει απλήρωτους εργαζόμενους και είναι σε επίσχεση εργασίας. Για ποια κοινωνική συνοχή μιλάμε; Υπάρχει ταξική σύγκρουση, γιατί υπάρχουν ταξικά αντιτιθέμενα συμφέροντα.

Άρα προς όφελος του Λαού είναι να αποτύχει η κυβέρνηση αλλά και οι σχεδιασμοί που κάνουν για την επόμενη μέρα, είτε Κυβέρνηση συνεργασίας, είτε αριστερού προσανατολισμού που αποτελούν προσπάθεια εγκλωβισμού, άλλοι για τη συντήρηση της σημερινής κατάστασης και δεν μπορεί να υπάρχει φιλολαϊκή διαχείριση εφόσον τα εργαλεία τα έχει στα χέρια του ο

αντίπαλος. Πρέπει τα εργαλεία να τα πάρει στα χέρια του ο λαός, και την εξουσία και τα μέσα παραγωγής. Αυτές οι προτάσεις οι διαχειριστικές ευνουχίζουν την ριζοσπαστικοποίηση και την χειραφέτηση του κινήματος. Απαιτείται ένα κίνημα μαζικό, ρωμαλέο, ταξικής ανυπακοής που θα διεκδικήσει την ίδια την εξουσία. Άρα λοιπόν γι' αυτό απαιτείται σήμερα η συμπόρευση με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και στους αγώνες, αλλά και στις κάλπες.

Νικόλαος Καραθανασόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΛΑ.Ο.Σ.
ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΡΚΑΚΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012
Του Γενικού Εισηγητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού
Παύλου Μαρκάκη
Βουλευτή Μαγνησίας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η κριτική στον Προϋπολογισμό του 2012 είναι μια **δύσκολη άσκηση, γιατί στην ουσία ο Προϋπολογισμός έχει διαμορφωθεί κατ' αρχάς από τα λάθη και τις επιλογές της προηγούμενης Κυβέρνησης.**

Με μέτρα που έχουν ψηφιστεί από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ

Αλλά κυρίως τα δημοσιονομικά μεγέθη έχουν διαμορφωθεί από την πολιτική, αλλά και την νοοτροπία του ΠΑΣΟΚ

Και εμείς ερχόμαστε να τα υλοποιήσουμε, να τα ψηφίσουμε και να επιτύχουμε στόχους, με όλες αυτές τις προϋποθέσεις, μέσα σε μια Κυβέρνηση που πήρε ψήφο εμπιστοσύνης με 255 ψήφους. Και ένα νέο Πρωθυπουργό που υπέγραψε αλλά δεν συνδιαμόρφωσε με τις επιλογές του, τα μεγέθη του Προϋπολογισμού

- ✓ Επομένως εμείς θα κάνουμε κριτική για τα μεγέθη που διαμορφώθηκαν μέχρι το 2011 και θα ψηφίσουμε τα μεγέθη του Προϋπολογισμού 2012 **με τις επισημάνσεις** και τις **παραλήψεις** που θα αναφέρουμε και οι οποίες δεν αμφισβητούνται ούτε από τους αρμόδιους Υπουργούς

Εξ άλλου ένας Προϋπολογισμός έχει πάντα **την ελπίδα** ότι θα πετύχει ανεξάρτητα αν στο τέλος του έτους νοιώθεις **την πικρία της αστοχίας** και διερευνάς τις αιτίες στις οποίες οφείλονται οι αποκλίσεις.

Ο Προϋπολογισμός έχει πολλά μεγέθη αριθμητικά, αλλά και κατευθύνσεις που μπορούν να αλλοιωθούν και **όχι πάντα** με υπαιτιότητα δική μας, αλλά αλλαγών που συμβαίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ΕΚΤ, στο PSI

Ας αρχίσουμε λοιπόν να δούμε πως φτάσαμε μέχρι εδώ και πως προγραμματίζουμε τις επόμενες ενέργειες

Διότι ο Προϋπολογισμός είναι μόνο ένα κομμάτι μια σειράς γεγονότων και σωστικών ενεργειών που πρέπει να γίνουν

Με πρώτο και ουσιαστικό και κορυφαίο ακόμη **την λήψη ή μη της 6^{ης} δόσης**

Εδώ έχουμε καθαρά **ένα έλλειμμα αναξιοπιστίας** που το δημιούργησε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και μάλιστα κορυφώθηκε με την εξαγγελία ενός γεγονότος που προσήλθε από τον πρώην Πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου

Να θυμίσω ότι όταν το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε την διακυβέρνηση το 2009 είχε να αντιμετωπίσει πάλι έλλειμμα αναξιοπιστίας από την πολιτική της Ν.Δ.

Και τώρα παραδίδει σε μια θεωρητικά άλλη Κυβέρνηση και σε άλλον Πρωθυπουργό με **πάλι έλλειμμα αναξιοπιστίας** ακόμη μεγαλύτερο.

Κι εκεί που είχε δρομολογηθεί η εκταμίευση τη 6^{ης} δόσης και θα συνεδρίαζε το ΔΝΤ για το δικό του ποσοστό, φτάσαμε στην υποβολή **γραπτών εγγυήσεων** και υπερβολές, μέχρι του σημείου να λες ότι γίνονται για λόγους άλλους και όχι για οικονομικούς

Αυτό δείχνει ότι οι παράγοντες της Ε.Ε. που ζητούν γραπτές εγγυήσεις δεν ξέρουν την Ελληνική πραγματικότητα, **αφού έτσι στην ουσία υποστηρίζουν και σιγοντάρουν στην ενίσχυση των υπολοίπων δυνάμεων που δεν βάζουν υπογραφές.**

Δεύτερη παράμετρος πέραν της 6^{ης} δόσης και του Προϋπολογισμού είναι η σύναψη του **νέου προγράμματος** που πρέπει να “διαπραγματευτούμε” με την Τρόικα γρήγορα και ολοκληρωμένα.

Ιδού λοιπόν η πρόκληση για την Ν.Δ., για το οικονομικό της επιτελείο και τον κ. Μουρμούρα ώστε να διαμορφώσει και να διαπραγματευτεί καλύτερους όρους

Τρίτη παράμετρο. Η νέα Δανειακή Σύμβαση, η οποία **και να** κυρωθεί από το Κοινοβούλιο, θα έχει αστάθμητους παράγοντες, όπως η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, που δεν ξέρουμε αν θα φτάσει στο 100% όταν είχε δυσκολίες στο “**κούρεμα**” που **αποφασίστηκε στην Σύνοδο** της 21 Ιουλίου.

Από όλα αυτά καταλαβαίνουμε ότι μόνο **ένας Προϋπολογισμός 2012** δεν φτάνει να δώσει λύσεις και ούτως ή άλλως έχει **μεγέθη και παραμέτρους υψηλού ρίσκου.**

Αυτό φαίνεται **και** από το γεγονός ότι ο Προϋπολογισμός του 2012 είναι τμήμα ενός ΜΣΠ 2011-15 και το οποίο **αμέσως έπεσε έξω** και χρειάζεται αναπροσαρμογή υποχρεωτική, **εκ των υστέρων (ex post)** λόγω των αστοχιών του Προϋπολογισμού 2011

Οι αστοχίες του Προϋπολογισμού 2011 φάνηκαν από την αρχή και γι’ αυτό είχαμε ενστάσεις και επισημάνσεις της Τρόικας ακόμη από τον Φεβρουάριο κατά την εκταμίευση της 4^{ης} δόσης και αργότερα κατά την εκταμίευση της 5^{ης} δόσης

Άρα είχαμε ήδη

Πρώτα - πρώτα λάθη στο σχεδιασμό

Με μείωση του Φόρου Εισοδήματος φυσικών προσώπων κατά 12% κυρίως από το μέτρο των αποδείξεων

Με μείωση των φόρων ΠΟΕ κατά 29% λόγω μη είσπραξης του ΕΤΑΚ 2009-10

Με μείωση της είσπραξης του Φ.Π.Α. κατά 3,5% κυρίως από μεγαλοφειλότες

Δεύτερον είχαμε **μεγάλη αναβλητικότητα** στην λήψη αποφάσεων για διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες **άργησαν υπερβολικά** ή σχεδιάστηκαν **λανθασμένα. Όπως:**

Οι ιδιωτικοποιήσεις και η αξιοποίηση της Δημόσιας περιουσίας

Η αναδιάρθρωση του κράτους

Η αναδιάρθρωση του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα

Το άνοιγμα της αγοράς και των επαγγελματιών

Η μάχη για την φοροδιαφυγή - χαρίστηκαν μέχρι και τα πρόστιμα της άπατης των σκαφών αναψυχής

Αναβλήθηκε ένα Ενιαίο και σταθερό φορολογικό σύστημα

Για να **αντισταθμιστούν** αυτά τα λάθη του 9μήνου του 2011, χρειαστήκαν έκτακτα μέτρα, βιαστικά μέτρα, μέτρα σε συνθήκες πανικού σε σύντομο διάστημα 2 μηνών Έτσι, χρειάστηκε να ληφθούν μέτρα ύψους 5,5 δις μέσω του πολυνομοσχεδίου. Θυμίζω

- Την ειδική εισφορά αλληλεγγύης Φ.Π., την έκτακτη εισφορά στα οχήματα, το τέλος επιτηδεύματος, την έκτακτη εισφορά σε επιχειρήσεις.
- Ομοίως: το περίφημο χαράτσι, μέσω της ΔΕΗ, το οποίο θυμίζω ότι ήλθε με τροπολογία σε Νομοσχέδιο.
- Και τέλος επιστρατεύθηκαν και τα αυθαίρετα για τα οποία η κ. Μπιρμπίλη είχε άλλη άποψη.

Και όλα αυτά έγιναν μπροστά στον κίνδυνο να ξεφύγει **υπερβολικά το έλλειμμα. Κίνδυνος** από τον οποίο πάλι δεν ξέρουμε αν έχουμε ξεφύγει, μια και είμαστε ακόμη στα μέσα Νοεμβρίου. Ενώ, αν ο Προϋπολογισμός του 2011 δεν είχε τα **λάθη και την αναβλητικότητα** που σας περιέγραψα, τα μέτρα αυτά θα έφερναν από **το 2011 το πολυπόθητο πρωτογενές πλεόνασμα**, αφού σήμερα η εκτίμηση είναι ότι το πρωτογενές αποτέλεσμα **θα είναι - 3.925 δις (1,8% του ΑΕΠ), πίνακας 3.2.**

Άρα το ΠΑΣΟΚ **μας πήγε**, με τα λάθη του, **ένα χρόνο πίσω** και τις θυσίες του λαού **χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα.**

Όμως, εκτός από **τα λάθη σχεδιασμού** και την **αναβλητικότητα**, έχουμε αποκλίσεις και δυσάρεστα οικονομικά μεγέθη από **την πολιτική αστάθεια** που δημιουργήσατε **τον τελευταίο μήνα.**

Για ένα ολόκληρο μήνα υπήρχε **ανασφάλεια, φοβία, αβεβαιότητα** στον Ελληνικό λαό από την εξαγγελία του δημοψηφίσματος, την εικόνα εξευτελισμού της πολιτικής ηγεσίας της Ελλάδος στις Κάννες, την υπαναχώρηση του Γ. Παπανδρέου και τελικά τις επταήμερες διαβουλεύσεις μέχρι να φτάσουμε **στην ψήφο εμπιστοσύνης.**

Όλα αυτά είχαν σαν αποτέλεσμα στην μετακίνηση αποταμιεύσεων των χρηματικών αποθεμάτων των τραπεζών εκτός M3 **και έφτασε την ρευστότητα των τραπεζών στα όρια τους.**

Επιπλέον

Οι εισπρακτικοί μηχανισμοί έχουν αδρανήσει και δεν εκτελούνται **βασικές** λειτουργικές εργασίες, όπως αποστολή σημειωμάτων, εκκαθαριστικών των εμπομένων δόσεων, παλιών ΕΤΑΚ κ.λ.π. **για είσπραξη εσόδων**, τα οποία φυσικά έχουν καταρρεύσει και δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν οι στόχοι στο εναπομένον διάστημα των 40 ημερών μαζί με τις γιορτές των Χριστουγέννων.

Με αυτές τις αφετηρίες **το 2012 δεν ξεκινά με τους καλύτερους οιωνούς.**

Το μόνο **παρήγορο** είναι ο νέος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση συνεργασίας των τριών κομμάτων που δίνει μια ψυχολογική ηρεμία σε μεγάλο τμήμα του πληθυσμού.

Όλοι οι βασικοί δείκτες της οικονομίας παραμένουν αρνητικοί για 5^η συνεχή χρονιά, παρά την ελάττωση των μεγεθών τους, **πλην των εξαγωγών.**

Η ύφεση θα συνεχιστεί (-2,8%) παρά τις διαβεβαιώσεις ότι **το 2012 θα περνούσαμε σε ρυθμούς ανάπτυξης.**

Κατά την γνώμη μου ο πιο επώδυνος είναι αυτός της ανεργίας που θα αυξηθεί το 2012 **στο 17,1%**

Με σημαντικά αυξημένα ποσοστά κυρίως στην νεολαία.

Είναι λοιπόν επιβεβλημένο να ξεκινήσουν αμέσως τα προγράμματα απασχόλησης

και βέβαια... η συρρίκνωση της λαθρομετανάστευσης.

Μια λαθρομετανάστευση που αυξάνεται αντί να ελαττώνεται

(μόνο τον Οκτώβριο είχαμε 9.600 λαθρομετανάστες δηλαδή 20% αύξηση εν συγκρίσει με τον Οκτώβριο του 2010).

Τα ποσοστά μετανάστευσης στην Ελλάδα βρίσκονται κοντά στο 20% ενώ σε άλλες χώρες στο 2%-3%.

Το **παραεμπόριο** που συντηρείται κυρίως από λαθρομετανάστες υπολογίζεται κοντά στα 20 με 25 δις. ευρώ ετησίως αν συνυπολογίσουμε σε αυτά και χαμένα έσοδα που έχει το ελληνικό Δημόσιο από εισφοροδιαφυγή, φοροδιαφυγή, μη απόδοση Φ.Π.Α. κτλ.

Βέβαια από την λαθρομετανάστευση υπάρχουν επιπτώσεις και **στις δαπάνες της υγείας.**

Επίσης, υπάρχουν επιπτώσεις, στα **κοινωνικά επιδόματα, στα επιδόματα ανεργίας, στις επιδοτήσεις ενοικίων**, όπου οι μετανάστες έχουν προνομιακή μεταχείρισης έναντι των Ελλήνων και εκμεταλλεύονται **την έλλειψη των ελεγκτικών μηχανισμών.**

Η δε οικονομία χάνει από την **συστηματική εξαγωγή συναλλάγματος.**

Στα μέτρα για τα ΕΣΟΔΑ του τελευταίου τρίμηνου 2011

1. Θέλω να επισημάνω την αστοχία στην υλοποίηση του **προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων, παρ όλο που στην Εισηγητική έκθεση το προβάλετε σαν επίτευγμα.**

Όταν ο Υπουργός Οικονομικών υποστήριζε ότι θα είχε μέχρι τον Οκτώβριο έσοδα από αποκρατικοποιήσεις και αξιοποίηση Δημόσιας περιουσίας 1,8 δις και μέχρι τέλος του χρόνου 5 δις, τώρα είναι φανερό ότι τα μεγέθη αυτά **είναι άπιαστα** και θα περιοριστούν συνολικά **στα αρχικά 1,8 δις.**

Με άμεση επίπτωση **στην αστοχία** ελάττωσης του ελλείμματος και του χρέους

2. Την επιβολή **ειδικού τέλους** στις ηλεκτροδοτούμενες επιφάνειες μέσω τη ΔΕΗ, ενός βιαστικού και λανθασμένα σχεδιασμένου μέτρου που τώρα έχει αναστάτωση την κοινωνία για το πλήθος των αδικιών που επισημαίνονται.

Είναι ένα μέτρο υψηλού κόστους που ήλθε να ισοφαρίσει όλες τις αστοχίες τις ελλείψεις τις αδυναμίες και τα λάθη, **στα οποία οφείλονται η υστέρησης των υπολοίπων άμεσων φόρων.**

Πρέπει, λοιπόν, να επανασχεδιασθεί **πιο ψύχραιμα** και **να περιοριστεί σημαντικά,** μειώνοντας και εξαφανίζοντας τις **αδικίες που δημιουργεί.**

Εξ' άλλου **δεν ήταν** στον σχεδιασμό του Προϋπολογισμού του 2010 και του ΜΣΠ και έχει ήδη υψηλή αυξητική μεταβολή που φτάνει σε 131% και 217% με πρόβλεψη **για το 2012 σε 3,58 δις!**

Δεν συζητώ **για τα αυτονόητα**: που είναι οι διορθώσεις στα τετραγωνικά και στην τιμή ζώνης ούτε ακόμη και για την απαλλαγή των ευπαθών ομάδων.

Η απαλλαγή πρέπει να επεκταθεί και στα **συγκροτήματα εργατικών κατοικιών** που κληρώθηκαν πριν πολλά χρόνια σε οικογένειες χαμηλών εισοδημάτων.

Όπως και σε **απομακρυσμένες κατοικίες** σε ξεχασμένα και άγονα χωριά της Ηπείρου, της Ευρυτανίας, στα οποία δεν τόλμησαν ναβάλουν χαράτσια ούτε επί Τουρκοκρατίας.

Είναι ένα μέτρο που οπωσδήποτε πρέπει να έλθει για την είσπραξή του στην εφορία.

Όσον αφορά τα Μέτρα για τον περιορισμό των **εξόδων-δαπανών**

Κατορθώσατε το ακατόρθωτο, να αυξήσετε τις δαπάνες του 2011 σε σχέση με το 2010 **κατά 5,9%.**

Και παραμένει το ερώτημα. Ακόμη και η αύξηση της δαπάνης των τόκων δεν είναι προβλέψιμη;

...ούτε σε σχέση με το 2010 (13,22 δις) ούτε στο ΜΣΠ (16 δις); Για να φτάσουν **στα 16,4 δις οι πληρωμές των τόκων. Δηλαδή 400 εκ επιπλέον.**

Η δε κατάπτωση των εγγυήσεων σε βάρος του Δημοσίου, έχει γίνει βραχνάς ύψους 1,5 δις.

Επίσης είναι γνωστό ότι η μισθολογική δαπάνη της γενικής Κυβέρνησης ήταν υπερβολικά μεγάλη

Τα μέτρα που ψηφίστηκαν **σε συνθήκες εκτάκτου ανάγκης**, ήταν βασικά:

1. Το **μισθολόγιο - βαθμολόγιο** στον στενό και η μεταβολή της μισθοδοσίας στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα.

2. Το καθεστώς της εργασιακής εφεδρείας που **έγινε οριζόντια και με πολλές αδικίες**

Το δε οικονομικό αποτέλεσμα υπολογίζεται να συνοδευτεί με **μείωση των δαπανών** ύψους **1,8 δισ.** ευρώ το 2012.

Αν και νομίζω ότι η νοοτροπία του ΠΑΣΟΚ που δημιουργούσε σε κάθε Νομοθέτημα νέες διοικητικές μονάδες με μετατάξεις δικών των ψηφοφόρων, **θα έχει επιπτώσεις αρνητικές.**

Το ΠΔΕ του 2011

Οι πληρωμές θα φτάσουν συνολικά σε 6,890 δις.

Έναντι 8,45 δις του 2010 **μείωση 18,5%** και 7,55 δις του ΜΣΠ

Το ΠΔΕ εμφανίζεται μειωμένο **για τρίτη** συνεχή χρονιά και το μικρότερο σε επίπεδο 10ετίας.

Αυτό σημαίνει ότι κυρίως χρησιμοποιείται σαν εργαλείο συγκράτησης του ελλείμματος με επιπτώσεις όμως στην ανάπτυξη.

Αφού μειώνονται τα κονδύλια για πληρωμές έργων συγχρηματοδοτούμενων της Ε.Ε. αλλά και των έργων από αμιγώς Εθνικούς πόρους.

Τα χαρακτηριστικά μεγέθη του Προϋπολογισμού

1. **Είναι η πρόβλεψη ότι το έλλειμμα του 2011 θα σταματήσει στο 9% και η ύφεση στο 5,5%**

Αν κάποιο από αυτά τα μεγέθη δεν επαληθευτεί τότε θα υπάρχει σοβαρό πρόβλημα και για το 2012 ενώ και η σωρευτική ύφεση έχει φθάσει σε μεγάλα επίπεδα.

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε και το παράδειγμα της Αργεντινής που είχε σωρευτική ύφεση κοντά στο 18% όταν πτώχευσε.

Κοινώς δηλαδή η χώρα μπορεί να μην αντέξει μια ακόμη χρονιά **με υψηλά επίπεδα ύφεσης.**

2. Όσον **αφορά το έλλειμμα του 2012**, μετά την εφαρμογή του PSI, αναμένεται να διαμορφωθεί **στο 5,4% του ΑΕΠ** (11,427 δισ. ευρώ), έναντι 9% του ΑΕΠ (19,683 δισ. ευρώ) το 2011.

Χωρίς τη συμμετοχή των ιδιωτών του PSI το έλλειμμα **θα διαμορφωθεί στο 6,7% του ΑΕΠ το 2012.**

Για πρώτη φορά αναμένεται πρωτογενές πλεόνασμα 1,1% του ΑΕΠ **στα 2,42 δισ. ευρώ**, έναντι ελλείμματος 2,1% φέτος.

Σημειώνεται ότι το πρωτογενές πλεόνασμα, πριν το PSI, είναι υψηλότερο (1,6% του ΑΕΠ), αλλά υπολογίζεται ότι **θα περιοριστεί μετά τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα**, λόγω της μείωσης της "άσπρης τρύπας" των ασφαλιστικών ταμείων.

Εδώ θέλω να κάνω μια παρατήρηση

Τα πλεονάσματα αυτά είναι επί το πλείστον **πλασματικά**, αφού γίνονται σε περιόδους ύφεσης και ουσιαστικά αποτελούν μέρος της υπέρμετρης φορολόγησης που υπάρχει τα 2 τελευταία χρόνια και θα συνεχιστεί και το 2012.

Διότι όταν τα έκτακτα μέτρα πάψουν, θα γυρίσουμε στα ελλείμματα, αν δεν υπάρξουν **κατάλληλες μεταρρυθμίσεις** που θα επιφέρουν **πραγματικό εισόδημα**.

Στο σημείο αυτό θέλω να κάνω επίσης μια επισήμανση, μια και αναφέρατε ότι βοηθήσατε την οικοδομή μέσω της **αναβολής του Πόθεν Έσχες**.

Όταν υπάρχουν φόροι επί φόρων, όπως το ΕΤΑΚ 2009, ειδικό τέλος ακινήτων, αύξηση αντικειμενικών αξιών από 1/1/2012, η μείωση του αφορολόγητου και των φοροαπαλλαγών, η μείωση του Φ.Α.Π. στις 200.000 ευρώ στα ακίνητα

και οι ιδιοκτήτες δεν γνωρίζουν τι να πρωτοπληρώσουν, πως περιμένετε να επανακάμψει ένας από τους σημαντικότερους τομείς της ελληνικής **οικονομίας που προσφέρει χιλιάδες θέσεις εργασίας ετησίως;**

Ενώ η απώλεια εισοδημάτων και η μη εξυπηρέτηση των δανείων φέρνει **το κίνδυνο των πλειστηριασμών** πιο κοντά.

Ευτυχώς που υπάρχει **η απαγόρευση για την πρώτη κατοικία**, η οποία απαγόρευση λήγει στο τέλος του έτους και **θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα**, ώστε να υπάρξει επιπλέον διάστημα παράτασης και να μη γίνεται η ίδια διαδικασία κάθε εξάμηνο που προστατεύει αυτή τη στιγμή αρκετές χιλιάδες ιδιοκτήτες.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

ο ΛΑ.Ο.Σ. έθεσε εξ αρχής τις κόκκινες γραμμές στην κυβέρνηση συνεργασίας στον Οικονομικό τομέα

- Θα πρέπει να σταματήσουν τα έκτακτα μέτρα.
- Να μην έχουμε περεταίρω μειώσεις στους μισθούς και συντάξεις.

Επομένως:

1^ο πρέπει να στραφούμε στην πάταξη της φοροδιαφυγής

Στη φορολογική δικαιοσύνη ώστε να πληρώσουν οι έχοντες και κατέχοντες και **οι μεγάλοι οφειλέτες, ιδίως οι οφειλέτες του ΦΠΑ**

Έκπληξη προκαλεί και το στοιχείο ότι ενώ στη διάρκεια του 2010 βεβαιώθηκαν 1,28 δισ. ευρώ πρόστιμα. Εισπράχθηκαν μόνο τα 29,1 εκατ. ευρώ και διαγράφηκαν 57,5 εκατ. ευρώ.

Όμως, θα πρέπει να αναφερθούμε και στις συλλήψεις που άρχισαν να γίνονται για επιχειρηματίες που χρωστούν εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ ή εκατομμύρια προς το Δημόσιο και ελπίζουμε να συνεχίσει έτσι η κυβέρνηση με την προοπτική **να εισπραχθούν αυτά τα ποσά στο εγγύς μέλλον** και να μη μείνουμε απλώς στα ευχολόγια.

2^ο σημαντικό είναι και **το κομμάτι των εξαγωγών** που μπορεί να προσφέρει επιπλέον έσοδα στην ελληνική οικονομία.

Η Ελλάδα θα πρέπει να καταστεί και πάλι μια χώρα **εξαγωγική** σε αντίθεση με αυτό που συνέβαινε τα τελευταία χρόνια.

3^ο ο έλεγχος Δημόσιων Δαπανών που αναφέρεται και πραγματοποιείται από τα αρμόδια όργανα του Γ.Λ.Κ. **είναι θετικό ως βήμα**, όμως θα πρέπει **να επεκταθεί ακόμη περισσότερο** και να μην επικεντρώνεται μόνο σε απόρριψη μη νόμιμων δαπανών που αφορούν υπερωρίες, οδοιπορικά έξοδα κτλ..

Πάγια θέση μας είναι ότι θα πρέπει να γίνει ακόμη **μεγαλύτερη περιστολή των κρατικών δαπανών** από αυτή που επιχειρείται και την οποία είχαμε αναφέρει και κατά τη συζήτηση του προσχεδίου για το 2012.

4^ο η εξυγίανση και απλούστευση του φορολογικού πλαισίου. Εδώ θα πρέπει να επικροτήσουμε και την κατάργηση που θα γίνει το 2012 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (ΚΒΣ)

5^ο το θέμα **της εφεδρείας**: Είναι ένα **οριζόντιο μέτρο** το οποίο όμως δεν έχει μελετηθεί διεξοδικά μέχρι σήμερα. Το να αναφέρουμε κάποια κριτήρια για να θιγούν κυρίως συγκεκριμένες ηλικιακές ομάδες που βρίσκονται κοντά στο όριο συνταξιοδότησης, χωρίς όμως να έχει προβλεφθεί η επίπτωση στη λειτουργία και στις δομές των φορέων που ανήκουν αυτοί, αλλά και ποιοι θα καλύψουν τα όποια κενά δημιουργηθούν, **δείχνει έλλειψη οργάνωσης και προετοιμασίας**.

6^ο σχετικά με το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων αυτό έχει πλέον απαξιωθεί τα τελευταία χρόνια.

Αντί να αξιοποιηθεί στο έπακρο ένα σημαντικό κομμάτι του ΠΔΕ που είναι το **ΕΣΠΑ με ταυτόχρονη ενίσχυση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που έχουν αποκλειστεί από χρηματοδότηση από πιστωτικά ιδρύματα**, πανηγυρίζατε γιατί επιτύχατε στο τέλος του 2010 απορρόφηση κοντά στο 18%.

Τώρα η απορρόφηση βρίσκεται στο 27% - 28% για το 2011 και σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά στοιχεία είμαστε από τις τελευταίες χώρες της Ε.Ε. σε ποσοστά απορρόφησης.

7^ο στο κομμάτι που αφορά τις **ΔΕΚΟ και ΝΠΙΔ** πράγματι παρατηρείται μια μείωση στο οικονομικό αποτέλεσμα προ επιχορηγήσεων, προβλέψεων και αποσβέσεων. Αυτό όμως έχει γίνει μέσω σημαντικής μείωσης μισθοδοσίας.

Αυτό που είναι σημαντικό είναι ότι **καθοδική πορεία έχουν τα έσοδα τους για το 2011 σε σχέση με το 2010**, ενώ με όρους καθαρά οικονομικούς **το σύνολό τους είναι ζημιογόνο για την ελληνική οικονομία** και θα είναι και για το 2012 (το οικονομικό αποτέλεσμα προ επιχορηγήσεων, προβλέψεων και αποσβέσεων για το 2011 είναι -1,081 δισ. ευρώ και για το 2012 αναμένεται να είναι στα 610,54 εκατ. ευρώ).

Δηλαδή για μια ακόμη χρονιά θα καταλήξει το σύνολο τους να παραμένει ελλειμματική έστω και σε μικρότερο συνολικό ποσό.

Θα πρέπει να αποτιναχθεί η νοοτροπία Δημοσίου που υπάρχει σε ΔΕΚΟ και ΝΠΙΔ και να γίνουν μεγαλύτερες προσπάθειες ώστε να μειωθούν ακόμη περισσότερο ο μεγαλύτερος βραχνάς, που είναι κυρίως τα λειτουργικά έξοδα και να επιτευχθεί μεγαλύτερος εξορθολογισμός στα πλαίσια του δυνατού.

8^ο επίσης, για τις αποκρατικοποιήσεις θα πρέπει να υπάρξει επιτάχυνση των διαδικασιών ώστε να αρχίσει να μειώνεται και το δημόσιο χρέος από τα όποια έσοδα προκύπτουν από αυτές.

Ήδη έχει χαθεί σημαντικός χρόνος, ο οποίος έχει κοστίσει αρκετά και σε οικονομικό και σε κοινωνικό επίπεδο από την αργοπορία που επέδειξε **η προηγούμενη Κυβέρνηση.**

Αποδείχθηκε ότι δεν ήταν έτοιμη για να εφαρμόσει αυτές τις μεταρρυθμίσεις που αναφέρονταν στο Μεσοπρόθεσμο, με αποτέλεσμα να αναφέρει στη συνέχεια ότι τα χρονοδιαγράμματα ήταν πολύ στενά, αλλά και **να χαθεί ένα μεγάλο μέρος της αξίας των διάφορων επιχειρήσεων προς ιδιωτικοποίηση.**

Από το μεγάλο στόχο των 5 δισ. ευρώ καταλήξαμε στα 1,8 δισ. ευρώ.

Για το **2012 σωρευτικά αναφέρεται ως στόχος τα 9,3 δισ. ευρώ.**

Σωστά γίνεται λόγος ότι το τελικό ποσό θα εξαρτηθεί από την πορεία της Ευρωπαϊκής οικονομίας, αλλά συνάμα και της αξίας των περιουσιακών στοιχείων προς αποκρατικοποίηση.

Στόχος θα πρέπει να είναι η πώληση με το μέγιστο κέρδος ανεξαρτήτων κοινοτικών ή άλλων πιέσεων που απλώς θα οδηγήσουν σε πώληση μεγαλύτερων ακόμη ποσοστών σε μικρότερη αξία από την αναμενόμενη.

Μην ξεχνάμε ότι ο στόχος είναι να φθάσουμε τα 50 δισ. ευρώ ώστε να μειώσουμε αισθητά το δημόσιο χρέος ως ένα βαθμό.

Επομένως, πρωταρχικός στόχος θα πρέπει να είναι πάντα **η πώληση και όχι το ξεπούλημα.**

Δεν θα πρέπει η ύφεση να αποτελέσει δικαιολογία για μειωμένα έσοδα διαφορετικά θα κάνουμε μια τρύπα στο νερό όσον αφορά το χρέος.

9^ο επιπρόσθετα, οι εγγυήσεις είναι ένα ακόμη σημαντικό κομμάτι για το οποίο λέμε συνέχεια ότι **θα πρέπει να μειωθεί.**

Δεν δύναται το Κράτος να μπαίνει ως εγγυητής σε δάνεια που παίρνουν ΟΤΑ, φορείς, υπηρεσίες, ΔΕΚΟ και να καλείται στη συνέχεια να τα πληρώσει επειδή υπάρχει η νοοτροπία αυτή στις διοικήσεις όλων αυτών που έλαβαν τα δάνεια.

Δε δύναται να διαβάσει ο ελληνικός λαός ότι πληρώνει το Κράτος, δηλαδή οι φορολογούμενοι, ποσά που ανέρχονται σε 1 δισ. και 1,5 δισ. ευρώ κάθε έτος όταν του ζητάμε να κάνει αιματηρές θυσίες.

Έχουμε σήμερα ανεξόφλητο εγγυημένο υπόλοιπο 22,35 δισ. ευρώ περίπου δηλαδή το 10,3% του ΑΕΠ με τις καταπτώσεις για το 2011 να είναι κοντά **στα 1,4 δισ. ευρώ.** ποσό για παράδειγμα **που εξοικονομείται από μισθούς και συντάξεις για το 2012 περίπου.**

Επιπλέον, είναι αναγκαίο να περιορισθούν σημαντικά και οι εγγυήσεις, οι οποίες δεν φαίνονται, δηλαδή οι εγγυήσεις του Κράτους προς τις τράπεζες που φθάνουν κοντά στα 135 δισ. ευρώ. Τράπεζες που η σημερινή χρηματιστηριακή τους αξία είναι μόλις 4 δισ. Αυτό δεν είναι φυσιολογικό

10^ο επίσης, ο Καλλικράτης αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά ότι δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε.

Για το 2011 υπήρχαν πιστώσεις **4,6 δισ.** ευρώ προς ΟΤΑ - όταν το ποσό αυτό ήταν στα 2,6 δισ. ευρώ το 2010 - και τώρα θα μειωθεί στα **3,2 δισ. ευρώ το 2012.**

Οι Καλλικρατικοί Δήμοι και Περιφέρειες δεν έχουν λάβει ουσιαστικές αρμοδιότητες και χρειάζονται ρυθμίσεις και τροπολογίες ώστε να ρυθμιστούν θέματα και ζητήματα που θα έπρεπε να έχουν μεταφερθεί σε αυτούς έως τώρα.

Αυτό πρέπει να γίνει..**Τώρα... Πριν φτάσουν σε διάλυση**

Ελπίζοντας ότι οι **θέσεις του ΛΑ.Ο.Σ** θα βρουν έκφραση στην υλοποίηση του Προϋπολογισμού του 2012

Ψηφίζουμε θετικά τον Προϋπολογισμό του 2012

Πάυλος Μαρκάκης

Βουλευτής Μαγνησίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΑΦΑΖΑΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012
Του Γενικού Εισηγητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς
Παναγιώτη Λαφαζάνη
Βουλευτή Β΄ Πειραιά

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

1. Η ΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΠΤΥΓΜΕΝΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΕ ΝΕΑ ΠΑΡΟΞΥΝΣΗ!

Η κλιμακούμενη εφιαλτική κρίση του ελληνικού καπιταλισμού, πέρα από τις ενδογενείς αιτίες της, επηρεάζεται σοβαρά από τη διεθνή καπιταλιστική κρίση, αλλά κυρίως σφραγίζεται κυριολεκτικά από τη **βαθύτατη κρίση της ευρωζώνης**, αλλά και της Ε.Ε.

Η **βαθιά κρίση στις χώρες του αναπτυγμένου καπιταλισμού**, η οποία ξεκίνησε από το **καλοκαίρι του 2007**, με αφορμή την κατάρρευση της αγοράς των επισφαλών στεγαστικών δανείων των ΗΠΑ, όχι μόνο δεν έχει ανακοπεί, αλλά παροξύνεται.

Οι αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες και πρώτα απ' όλα οι **ΗΠΑ**, αλλά και η **Ε.Ε.** σπατάλησαν -πρωτοφανή στα ιστορικά χρονικά- **ποσά τρισεκατομμυρίων ευρώ** με **χαριστικές χορηγήσεις για τη διάσωση τραπεζών και μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων**, χωρίς όμως να πετύχουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αντίθετα, εξαιτίας και των σκληρών πολιτικών λιτότητας, τα μέτρα αυτά όχι μόνο δεν απέδωσαν, αλλά έχουν συσσωρευτεί νέες απέραντες οροσειρές από ελλείμματα και χρέη, που κινδυνεύουν να πνίξουν την παγκόσμια οικονομία, ενώ επιδεινώνουν την κρίση.

Τα βήματα κάποιας ανάπτυξης που άρχισαν να εμφανίζουν οι μεγάλες καπιταλιστικές οικονομίες και τα οποία γέννησαν ελπίδες διεξόδου από την κρίση, υπήρξαν δειλά, ασθενικά και υποτονικά και δεν είχαν συνέχεια. Αντίθετα, σε όλο, σχεδόν, τον αναπτυγμένο καπιταλισμό και πρώτα απ' όλα στην **ευρωζώνη**, έχουν εμφανιστεί **σημάδια στασιμότητας, υποτροπής της κρίσης και αναζωπύρωσης των υφιστάμενων τάσεων**.

Όλα δείχνουν ότι η παρούσα κρίση του αναπτυγμένου καπιταλισμού έχει **εκρηκτικό βάθος** και πιθανόν να αποδειχθεί ότι είναι η μεγαλύτερη και καταστροφικότερη που γνώρισε ο διεθνής καπιταλισμός. Και αυτό, πολύ περισσότερο, όταν αυτή η κρίση έχει αρχίσει να επεκτείνεται και πέραν του αναπτυγμένου καπιταλισμού, όταν ακόμα οι πολιτικές που τη συνοδεύουν έχουν εκτινάξει στα ύψη την **ανεργία**, τη **φτώχεια** και τις **κοινωνικές ανισότητες**, ενώ συνοψάζεται με μια **κρίση ενεργειακή και διατροφική** και κυρίως μια **κρίση κλιματικών αλλαγών**, που απειλεί ακόμα και την **επιβίωση του πλανήτη**.

Μια διερεύνηση σε βάθος των αιτιών της παρούσας καπιταλιστικής κρίσης και των μορφών εκδήλωσής της, δεν μπορεί να γίνει απ' αυτήν την εισήγηση, αν και όλες οι καπιταλιστικές κρίσεις έχουν στη ρίζα τους τη θεμελιώδη αντίθεση κεφαλαίου – εργασίας.

Ωστόσο, δεν μπορεί παρά να υπογραμμισθεί το γεγονός ότι η διεθνής αυτή κρίση, πέραν των πολλών άλλων, είναι συνέπεια της απίστευτης υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου και πλούτου σε ελάχιστα χέρια, των συνακόλουθων αβυσσαλέων κοινωνικών ανισοτήτων και του επικυρίαρχου και ασύδοτου ρόλου του χρηματιστικού κεφαλαίου στο πλαίσιο της αποκαλούμενης (νεοφιλελεύθερης) «παγκοσμιοποίησης».

Οι πολιτικές που ακολουθούνται σε όλον τον αναπτυσσόμενο καπιταλιστικό κόσμο και ιδιαίτερα στην Ε.Ε. και την ευρωζώνη, όχι μόνο δεν αντιμετωπίζουν τις αιτίες της σημερινής κρίσης, αλλά και την επιδεινώνουν ανυπόφορα. Ιδιαίτερα οι επιλογές περαιτέρω απορρυθμισμού και λεηλασίας **μισθών, συντάξεων, κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων**, τις οποίες ακολουθούν τυφλά οι κυβερνήσεις, συνιστούν την **τέλεια συνταγή** καταστροφικών εξελίξεων.

Πολύ περισσότερο, μάλιστα, που μέσα στην κρίση όλα τα μεγάλα **ιμπεριαλιστικά κέντρα** και **κράτη** επιδιώκουν να επιρρίψουν το ένα στο άλλο την κρίση και όλα μαζί στις **πλάτες του δεύτερου και τρίτου κόσμου**. Οφείλουμε, όμως, να σημειώσουμε ότι στις εξελίξεις που διαγράφονται εδώ και αρκετά χρόνια τα μεγάλα δυτικά καπιταλιστικά και ιμπεριαλιστικά κέντρα των ΗΠΑ στη Β. Αμερική και ιδιαίτερα τις Ε.Ε., χάνουν έδαφος τόσο σε ικανότητα ανταγωνισμού όσο και στον παγκόσμιο οικονομικό ισοζύγιο, πράγμα που επιτείνει την κρίση τους.

Επομένως, η ανάκαμψη των οικονομιών και πολύ περισσότερο μια **σταθερή διέξοδος από τα κρισιακά φαινόμενα, δεν διακρίνεται στον ορίζοντα**, όσο, τουλάχιστον, ο διεθνής καπιταλισμός δεν βρίσκει νέες τεχνολογικά «επαναστατικές» επενδυτικές διεξόδους ή νέες ανεξερεύνητες αγορές προς επέκταση. Η κατάσταση αυτή, όσο συνεχίζεται και χειροτερεύει, **εγκυμονεί ανυπολόγιστους κινδύνους στα επόμενα χρόνια**.

Σήμερα, όσο ποτέ, είναι **αναγκαία μια μεγάλη προοδευτική στροφή στην πορεία του πλανήτη**, η οποία θα θέσει **νέες κοινωνικές και οικολογικές προτεραιότητες στην ανάπτυξη**, στις επενδύσεις, στην καταπολέμηση των **κοινωνικών ανισοτήτων** και της **φτώχειας** και την **προστασία του περιβάλλοντος**, μέσα από ένα νέο πνεύμα **συνεργασίας και αλληλεγγύης χωρών και λαών**. Ένας τέτοιος προοδευτικός προσανατολισμός, με σοσιαλιστικό ορίζοντα και προοπτική, απαιτεί και προϋποθέτει **την ισχυροποίηση και την πιο πλατιά και ουσιαστική συνεργασία των ριζοσπαστικών αριστερών δυνάμεων στην Ευρώπη και τον κόσμο**.

2. Η ΕΥΡΩΖΩΝΗ ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΠΡΙΝ ΤΟ ΓΚΡΕΜΟ! ΘΑ ΕΧΕΙ ΑΥΡΙΟ;

Στην Ελλάδα **ένας από τους λόγους**, αν όχι ο μοναδικός, για τον οποίο συγκροτήθηκε κάτω από άκρως αδιαφανείς και αντιδημοκρατικούς όρους η **κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου** με τη στήριξη των τριών κοινοβουλευτικών κομμάτων του αστικού κατεστημένου (**ΠΑΣΟΚ, Ν.Δ., ΛΑΟΣ**), ήταν για να **διασφαλισθεί η παραμονή της Ελλάδας στην ευρωζώνη**, με την υλοποίηση της Συμφωνίας της 26^{ης} Οκτωβρίου.

Και ενώ η παραμονή στο ευρώ είναι ο στόχος της κυβέρνησης Λ. Παπαδήμου για την εφαρμογή της ως άνω Συμφωνίας και της αντίστοιχης διαμόρφωσης του προϋπολογισμού του 2012, η **ευρωζώνη κλυδωνίζεται θανάσιμα** και η **Συμφωνία της 26^{ης} Οκτωβρίου** βρίσκεται, σχεδόν, στον **«αέρα»**.

Η νέα **«τρίκομματική» συγκυβέρνηση** Λ. Παπαδήμου πορεύεται, μάλλον, εκτός τόπου και χρόνου, με ένα **προϋπολογισμό για το 2012 που δεν πατάει, σχεδόν, πουθενά**.

Πολύ περισσότερο, μάλιστα, που η **κρίση στην ευρωζώνη** έχει φτάσει, σχεδόν στο απροχώρητο και την έχει φέρει, σχεδόν, στα **πρόθυρα της διάλυσης**.

Αυτήν την ώρα, πέραν της μνημονιακής «νεοαποικιακής» **κηδεμονίας και λεηλασίας** την οποία υφίστανται **Ελλάδα, Ιρλανδία, Πορτογαλία**, η «κρίση χρέους» έχει χτυπήσει αμείλικτα και την **Ιταλία και Ισπανία**, πιέζει το **Βέλγιο** και επεκτείνεται σχεδόν σε όλες τις χώρες της ευρωζώνης, συμπεριλαμβανομένης της **Γαλλίας**, μη εξαιρουμένης και αυτής της **Γερμανίας**.

Το γεγονός αυτό έρχεται να καταρρίψει το «μύθο» ότι, τάχα, η κρίση συνιστά αποκλειστικά **ελληνική ιδιαιτερότητα**, όπως καταρρίπτει και τη μυθολογία περί ευρωζώνης.

Η ένταξη της **Ελλάδας στο δανειοδοτικό μηχανισμό της τρόικας** και η επιβολή ενός σκληρού μνημονίου επιτήρησης εμφανίστηκε, στην αρχή, περίπου, ως **ελληνική ιδιαιτερότητα** και ως αποτέλεσμα των εξαιρετικά ειδικών παθογενειών που ενδημούσαν στην ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Μεταξύ αυτών των ειδικών εξαιρετικών προβλημάτων που αντιμετώπιζε η Ελλάδα, υποτίθεται πως ήταν ο υπερμεγέθης δημόσιος τομέας, οι παχυλές αμοιβές των εργαζομένων σε αυτόν, οι αγκυλώσεις στην αγορά εργασίας, η απεριόριστα δυσκίνητη κρατική γραφειοκρατία και άλλα πολλά παρεμφερή.

Η ως άνω επιχειρηματολογία κλονίστηκε σημαντικά με τη συγκρότηση, επ' αφορμή του χρηματοδοτικού μηχανισμού της τρόικας για την Ελλάδα, **ευρύτερου ευρωπαϊκού ταμείου χρηματοδότησης ύψους 740 δις (Ε.Ε.-ΔΝΤ)**, που χρησιμοποιείτο ανάλογα και για άλλες χώρες.

Αν, όμως, το Ταμείο αυτό κλόνισε την επιχειρηματολογία περί ελληνικής ιδιαιτερότητας, ήρθε στη συνέχεια η ένταξη της Ιρλανδίας και κατόπιν της Πορτογαλίας, σε ανάλογο χρηματοδοτικό μηχανισμό της τρόικας με την επιβολή εξίσου σκληρών όρων, για να την κατακρημνίσει.

Αυτό δε σημαίνει φυσικά ότι η Ελλάδα δεν έχει πολύ μεγάλα προβλήματα, αλλά και ιδιαιτερότητες. Τα προβλήματα, όμως, της χώρας μας δεν είναι αυτά που εντοπίζουν οι κυρίαρχοι κύκλοι και αν ορισμένα εξ αυτών πράγματι υπάρχουν, δεν αποτελούν θετικές απαντήσεις οι εφαρμοζόμενες μνημονιακές συνταγές!

Η Ιρλανδία, ιδιαίτερα, πέραν της Πορτογαλίας, δεν είναι «**κανένα**» από τα προβλήματα με τα οποία, υποτίθεται ότι βαρύνεται η Ελλάδα και την οδήγησαν στη μνημονιακή λεηλασία.

Η **Ιρλανδία ήταν το μοντέλο και το υπόδειγμα του νεοφιλελευθερισμού**. Η Ιρλανδία δεν είχε, υποτίθεται γραφειοκρατία! Είχε, σχεδόν, το μικρότερο κράτος σε όλη την ευρωζώνη! Είχε το πιο ευνοϊκό καθεστώς για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Διέθετε τους μικρότερους φορολογικούς συντελεστές (12%) σχεδόν σε όλη την Ε.Ε. και τις πιο απορρυθμισμένες και «ευέλικτες» εργασιακές σχέσεις.

Όμως και η Ιρλανδία κατέρρευσε και ίσως, βρίσκεται σε χειρότερη θέση αυτή την ώρα από την Ελλάδα.

Βεβαίως, πολλοί αντιτείνουν ότι η κρίση στην Ελλάδα εμφανίστηκε ως κρίση του δημόσιου χρέους, ενώ στην Ιρλανδία ως κρίση του τραπεζικού συστήματος.

Η διαφορά στη μορφή εκδήλωσης της κρίσης δεν πρέπει να μας κάνει να παραβλέπουμε την κοινή βάση της, που, πέραν από τον **νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό**, έχει πηγή και τον **υπερδανεισμό**, είτε του **δημοσίου** είτε τον εκπορευόμενο από τις τράπεζες προς

τον **ιδιωτικό τομέα**, με το **σχηματισμό «φούσκας»**, ως υποκατάστατο για την τροφοδότηση «αναπτυξιακών» επιδόσεων. Τον υπερδανεισμό που δεν κατευθύνεται σε αποδοτικές παραγωγικές επενδύσεις, αλλά που διαμορφώνει **κερδοσκοπικές «μαύρες τρύπες»**.

Οι καταρρεύσεις, όμως, δεν φαίνεται να σταματούν στην Ελλάδα, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία.

Στην **περιδίνηση της κρίσης** έχουν μπει, πλέον, για τα καλά η **Ιταλία** και **Ισπανία**, ακολουθεί κατά πόδας το **Βέλγιο**, ενώ καμία, σχεδόν, χώρα δεν μένει εκτός πιέσεων, με κίνδυνο και η **Γαλλία** να απωλέσει τη βαθμολόγηση AAA!

Ήδη, τα επιτόκια δανεισμού της Ιταλίας και της Ισπανίας είναι **επιτόκια πτώχευσης** κι αν δεν έχουν τεθεί ακόμα αυτές οι χώρες κάτω από την μπότα της τρόικας και στη μνημονιακή πρέσα, ο μόνος λόγος είναι το υπερβολικό μέγεθος της χρηματοδοτικής στήριξης που απαιτείται.

Το γεγονός ότι, όλη η **περιφέρεια της ευρωζώνης** διανύει μέσα στην κρίση **φάση κατάρρευσης**, η οποία τώρα πια **αγγίζει και το σκληρό πυρήνα της ευρωζώνης**, αναδεικνύει, πέραν των άλλων θεμελιωδών αιτιών που αναφέρθηκαν, **μεγάλες και εγγενείς αντιφάσεις** και προβλήματα, πρώτα απ' όλα της ίδιας της **ευρωζώνης**, αλλά και της ίδιας της **Ε.Ε.**

Η κρίση του αναπτυγμένου καπιταλισμού γνωρίζει μια ιδιαίτερα εκρηκτική παρόξυνση στο χώρο της ευρωζώνης εξαιτίας της δομής και των ειδικών χαρακτηριστικών της τελευταίας .

Πράγματι, το **ευρώ**, έτσι όπως οικοδομήθηκε **στη βάση των απαράδεκτων Συνθηκών της Ε.Ε.**, ειδικότερα της ONE και στη βάση της **ενιαίας «απελευθερωμένης» αγοράς της Ε.Ε.**, συνιστά ένα μηχανισμό που, με τη λειτουργία του, **ενισχύει όλο και πιο σκληρές ιεραρχίες και μεγαλύτερες αποκλίσεις εντός της ευρωζώνης**.

Είχα την ευκαιρία να υπογραμμίσω, πριν ακόμα εισαχθεί το ευρώ ως ενιαίο νόμισμα, στην ευρωζώνη, ότι κατασκευάζεται ως ένας **μηχανισμός ταξικού πολέμου στην ευρωζώνη** ως σύνολο και σε κάθε κράτος μέλος χωριστά, που θα αναπαράγει και ακατάπαυστα θα διευρύνει τις **ανισότητες** και τις **ανισορροπίες υπέρ των ισχυρότερων οικονομιών και σε βάρος των πιο αδύναμων**.

Είχα τονίσει, επίσης, ότι στη βάση αυτών των διευρυνόμενων ανισορροπιών, το ασφυκτικό και **ανελαστικό πλαίσιο** του ευρώ θα εξελίσσετο ως το **ιδιαίτερα ευνοϊκό** πλαίσιο για την εκδήλωση, σε περίπτωση ανισορροπιών και κρίσης, αποτελεσματικών **κερδοσκοπικών επιθέσεων** του **χρηματιστικού κεφαλαίου**, προς αποκόμιση εύκολων και υψηλών κερδών.

Αυτές οι δραματικές εκτιμήσεις όχι μόνο επιβεβαιώνονται, αλλά και βλέπουμε να **εκτυλίσσονται με μαθηματική ακρίβεια** μέσα στην κρίση.

Το ευρώ **επιτείνει τις ανισορροπίες** και ταυτόχρονα προσφέρει το ασφυκτικό πλαίσιο για να εκδηλώσει, στη βάση αυτών των ανισορροπιών, **κερδοσκοπικές επιθέσεις σε βάρος των ανήμπορων**, ανυπεράσπιστων και χωρίς μέσα άμυνας θυμάτων του, που δεν είναι άλλα από τις **ανοχύρωτες οικονομίες των περιφερειακών χωρών**, αλλά και συνολικά τις οικονομίες της ευρωζώνης.

Η μια περιφερειακή χώρα της ευρωζώνης μετά την άλλη βλέπουν, εξαιτίας των κερδοσκοπικών πιέσεων, τα **spread των επιτοκίων δανεισμού** τους να φθάνουν σε μη ανεκτά

και **απλησίαστα ύψη** και ως εκ τούτου να υποκύπτουν σε μέτρα εξουθένωσης και τελικά στη «μπότα» της τρόικα.

Αυτές οι καταστάσεις, που μετατρέπουν την **ευρωζώνη** σε ένα **ιδιόμορφο είδος Γερμανικής «φυλακής» χωρών και λαών** και την περιβάλλουν με ένα περίεργο πέπλο «νομισματικού ζουρλομανδύα», βλέπουμε να εκτυλίσσονται σήμερα σε ευρωπαϊκό επίπεδο και να προκαλούν αντιπαραθέσεις τόσο ανάμεσα στους κυρίαρχους κύκλους και κυρίως άκρως σημαντικές συγκρούσεις ανάμεσα στη ριζοσπαστική Αριστερά και τις κυρίαρχες δυνάμεις της Ε.Ε.

Αυτές τις ώρες που η ευρωζώνη πλέει ολοταχώς προς το παγόβουνο, είναι πολλοί και ισχυροί οι κύκλοι του ευρωπαϊκού κατεστημένου, οι οποίοι υιοθετούν και προτείνουν τη λήψη «δραστικών» μέτρων με στόχο τη διάσωσή της.

Μεταξύ αυτών των μέτρων περίοπτη θέση κατέχουν η **αθρόα αγορά ομολόγων των πληττόμενων χωρών από την ΕΚΤ**, η **έκδοση ευρωομολόγων** για το δανεισμό των χωρών που έχουν ανάγκη κάτω από την εγγύηση τελικά των κρατών μελών με βαθμολογία AAA και τέλος η **ευνοϊκή χρηματοδότηση** των δοκιμαζόμενων χωρών από την **ΕΚΤ**, με την εκτύπωση, από την τελευταία, χρήματος.

Όλα αυτά τα μέτρα συναντούν μέχρι στιγμής έντονες αντιδράσεις από **κύκλους του Γερμανικού κατεστημένου** και όχι μόνο, ενώ άλλοι εκ των κυρίαρχων κύκλων της Γερμανίας συνδέουν την προώθηση των πιο «ανώδυνων» εξ αυτών, με πολύ πιο έντονη **δημοσιονομική ενοποίηση των χωρών της ευρωζώνης** ή κάποιων εξ αυτών, υπό τη **Γερμανική εποπτεία** και τις Γερμανικές ασφυκτικές προδιαγραφές.

Εικάζεται βάσιμα ότι μπροστά στο φάσμα της άμεσης επικείμενης διάλυσης της ευρωζώνης, είναι ισχυρή τελικά η πιθανότητα να δώσει η **Γερμανία** το **«πράσινο» φως** σε μια μορφή πιο **«δραστικής» παρέμβασης της ΕΚΤ**, με αντίτιμο, όμως, ένα νέο πολύ πιο σκληρό Γερμανικών προδιαγραφών **«Σύμφωνο Σταθερότητας»** για ενός είδους «δημοσιονομικής ενοποίησης» με **αιώνια λιτότητα!**

Μια τέτοια εξέλιξη προς ένα γερμανικού τύπου «δημοσιονομικό υπερκράτος» θα είναι **άκρως αντιδραστική** για τις χώρες και τους λαούς της ευρωζώνης ή όσους εξ αυτών θα συμμετάσχουν, αφού, πέραν της **αφαίρεσης εθνικής κυριαρχίας**, θα δρομολογήσει δραματικές εξελίξεις **λιτότητας** αορίστου χρόνου.

Την ίδια ώρα είναι **πολύ αμφίβολο** ότι μέτρα πιο δραστικής παρέμβασης της ΕΚΤ στις αγορές ομολόγων ή η έκδοση ευρωομολόγων μπορούν να **ανακόψουν τα κρισιακά φαινόμενα** στην ευρωζώνη, πολύ περισσότερο, μάλιστα, αν θα ληφθούν με σπασμωδικό, όπως φαίνεται, τρόπο. Από την άλλη δεν πρέπει να αγνοείται ότι μια ακόμα πιο **δραστική παρέμβαση της ΕΚΤ** στις αγορές ομολόγων, παρέμβαση που ήδη έχει προσλάβει εκτεταμένες διαστάσεις, θα επέφερε άλλου είδους **ανεπιθύμητες παρενέργειες**.

Σήμερα όσο ποτέ γίνεται αναγκαία μια μεγάλη **προοδευτική και σοσιαλιστική ανατροπή σε κάθε χώρα μέλος και στην ευρωζώνη και την Ε.Ε. ως σύνολο**, με στόχο μια εντελώς διαφορετική ευρωπαϊκή συνεργασία στη βάση της ισοτιμίας και νέων προοδευτικών και σοσιαλιστικών πολιτικών και αξιών.

3. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2012: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ! ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ!

Η νέα «τρικομματική» κυβέρνηση του Λ. Παπαδήμου στην ουσία κατέθεσε ως **προϋπολογισμό για το 2012** το οικονομικό και κοινωνικό έκτρωμα, που, ως **προσχέδιο** προϋπολογισμού, είχε καταθέσει η **κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου**.

Η κυβέρνηση Λ. Παπαδήμου ούτε καν σκέφτηκε να αναθεωρήσει κάποιες πλευρές του προϋπολογισμού του 2012, λαμβάνοντας υπόψη την **εφιαλτική ύφεση της χώρας**, την τραγική κοινωνική κατάσταση αλλά και την κρίση στην ευρωζώνη -που προαναφέραμε- και η οποία έχει οδηγήσει την τελευταία στα πρόθυρα της διάλυσης.

Αντίθετα, η ειρωνεία είναι ότι την ώρα που η ευρωζώνη κλυδωνίζεται, η «τρικομματική» κυβέρνηση συνασπισμού του αστικού κόσμου της χώρας μας χρησιμοποιεί την **έξοδο από το ευρώ ως μέσο κατατρομοκράτησης** του ελληνικού λαού για την **επιβολή πολιτικών διάλυσης της οικονομίας και των κοινωνικών δικαιωμάτων**.

Ο **προϋπολογισμός του 2012**, σύμφωνα με τη γενική εκτίμησή μας, θα οδηγήσει τη χώρα σε ακόμα **μεγαλύτερη τραγωδία** και στη **χειρότερη και δυσκολότερη χρονιά από τον πόλεμο**.

Η Ελλάδα, κάτω από τη **μνημονιακή μπότα**, ζει ώρες ανεπανάληπτης οικονομικής και κοινωνικής «γενοκτονίας».

Η Ελλάδα εξαιτίας των **άγριων νεοφιλελεύθερων και μονεταριστικών πολιτικών κοινωνικής εξουθένωσης**, των **μνημονιακών επιταγών** και του **σκληρά ταξικού προσανατολισμού** του προϋπολογισμού θα γνωρίσει για **πέμπτη συνεχή χρονιά βαθιά ύφεση**, η οποία θα **ξεπεράσει** κατά πολύ την ύφεση της τάξης του **2,8%**, που προβλέπει ο προϋπολογισμός, πράγμα που άλλωστε έγινε και το 2011. Το **2011** ο προϋπολογισμός προέβλεπε **ύφεση 3,2%**, ενώ αυτή –σύμφωνα με τα **τελευταία στοιχεία** και τις πρόσφατες εκτιμήσεις του ΟΟΣΑ- **θα ξεπεράσει το 6%! (6,1% είναι η εκτίμηση του ΟΟΣΑ)**

Καμία άλλη και ποτέ ευρωπαϊκή, τουλάχιστον, καπιταλιστική χώρα δεν γνώρισε ύφεση και μάλιστα βαθιά, για πέμπτη συνεχή χρονιά και με άγνωστη συνέχεια, αφού **δεν αποκλείεται** η ύφεση **να παραταθεί** τα επόμενα, πέραν του 2012, χρόνια! Αυτή η κατάσταση, η οποία είναι το οικτρό αποτέλεσμα των μνημονιακών επιλογών και προϋπολογισμών, ισοδυναμεί με τον **ορισμό της καταστροφής μιας χώρας και μιας οικονομίας**.

Ο **προϋπολογισμός του 2012**, μαζί με τα κυβερνητικά μέτρα που έχουν προηγηθεί, σε συνέχεια της κατεδάφισης των προηγούμενων χρόνων, θα επιφέρει μια **νέα πολύ μεγάλη λεηλασία των λαϊκών εισοδημάτων μέσα στο 2012** τόσο στο **δημόσιο** αλλά και στον **ιδιωτικό τομέα**. Μετά το σοκ της μείωσης που υπέστησαν οι μισθοί και οι συντάξεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα το 2010 και 2011, θα ακολουθήσει μια **νέα μείωση το 2012**, που για το δημόσιο θα φτάσει, περίπου 25%!

Την ίδια ώρα οι επιλογές απευθείας μείωσης των μισθών και των συντάξεων συνδυάζονται με **βροχή μέτρων φορολογικής λεηλασίας** των λαϊκών εισοδημάτων, τα οποία αποτυπώνονται με οδυνηρό τρόπο στον προϋπολογισμό του 2012 και επιφέρουν διπλό βάνουσο και ακαριαίο πλήγμα στις λαϊκές οικογένειες, σε μια περίοδο, μάλιστα, που η **ανεργία καλπάζει** και προσλαμβάνει εφιαλτικές διαστάσεις!

Στην ουσία, οι **άγρια εξουθενωτικές μισθολογικές και φορολογικές πολιτικές**, μαζί με τις επιλογές **«εφεδρείας-απολύσεων»** που εφαρμόζονται στο δημόσιο και έχουν καταγραφεί στο πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε πρόσφατα, οδηγούν, αν δεν έχουν οδηγήσει κιόλας, στην **«παράλυση» και «διάλυση» του κρατικού μηχανισμού**, με τρομακτικά δυσμενείς παρενέργειες σε όλη την οικονομία και κοινωνία.

Τόσο γρήγορα και ταυτόχρονα, τόση μεγάλη μείωση μισθών, συντάξεων και λαϊκών εισοδημάτων σε ειρηνική περίοδο δεν πρέπει να έχει γνωρίσει ποτέ, όχι μόνο η χώρα μας αλλά και καμία άλλη χώρα στον ευρωπαϊκό χώρο.

Από τον **Μάιο του 2010**, η **κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου**, παρά τις περί του αντιθέτου προεκλογικές εξαγγελίες της, συνομολόγησε, **πραξικοπηματικά και ερήμην του ελληνικού λαού**, στο όνομα της αντιμετώπισης του μεγάλου δημόσιου χρέους και των δυσθεώρητων spreads δανεισμού του ελληνικού δημοσίου, τη **συνδιαμόρφωση από Ε.Ε.-ΕΚΤ-ΔΝΤ ενός δανείου**, κάτω από **βάνουσα επαχθείς όρους, ύψους 110 δισ. ευρώ** επί τρία χρόνια, το οποίο συνοδεύτηκε με τη **συνυπογραφή ενός «νεοαποικιακού» Μνημονίου** αναλυτικών οικονομικών, κοινωνικών και εργασιακών όρων και δεσμεύσεων.

Το Μνημόνιο αυτό, το οποίο εισχωρούσε σε ανατριχιαστικές χρονικά προσδιορισμένες και αναλυτικότερες δεσμεύσεις, συνδεδεμένες ως προς την τήρησή τους με την καταβολή ανά τρίμηνο των δανειακών δόσεων, συνιστά ένα άνευ προηγουμένου πακέτο δεσμεύσεων της χώρας έναντι των δανειστών της, του οποίου τα χαρακτηριστικά υπερβαίνουν και τις χειρότερες, ίσως, εκδοχές αποικιακής παράδοσης.

Το επαχθέστατο αυτό Μνημόνιο, που εγκρίθηκε κατά παραβίαση του Συντάγματος και με κοινοβουλευτικό πραξικόπημα, άρχισε να εφαρμόζεται αμέσως μετά την αντισυνταγματική έγκρισή του, με σωρεία ρυθμίσεων λεηλασίας μισθών και συντάξεων, επιδρομής φορολογικών μέτρων σε βάρος των μικρομεσαίων στρωμάτων, περαιτέρω απορρύθμισης των εργασιακών και νέων νεοφιλελεύθερων αναδιαρθρώσεων.

Οι συνέπειες από το ξεκίνημα της εφαρμογής, εντός του 2010, των μνημονιακών δεσμεύσεων, είχε οδυνηρές έως καταστρεπτικές συνέπειες για την ελληνική οικονομία και πρώτα απ' όλα για τα λαϊκά εισοδήματα.

Σε γενικές γραμμές η εκκίνηση εφαρμογής του Μνημονίου κυβέρνησης-τρόικας, επιδείνωσε την οικονομική ύφεση, επέτεινε την παραγωγική διάλυση της χώρας, χειροτέρευσε όλους τους βασικούς οικονομικούς δείκτες, εκτίναξε στα ύψη την ανεργία, διεύρυνε τις κοινωνικές ανισότητες, τη νέα φτώχεια και την εξαθλίωση. Ακόμα χειρότερα, οι συνταγές του Μνημονίου, επιβεβαιωμένα πλέον, είναι επιλογές κατεδάφισης και λεηλασίας χωρίς ελπίδα και προοπτική για τη χώρα.

Ο προϋπολογισμός του 2012 αποτελεί χειρότερη συνέχεια των απαράδεκτων προϋπολογισμών του 2010 και 2011 και στηρίζεται ολοκληρωτικά στους όρους του Μνημονίου και των «επικαιροποιημένων» εκδόσεών του, που ακολούθησαν, ενώ, όπως είπαμε, περιέχει και επαχθή μέτρα εκτός και πέραν του μνημονίου!

Ο προϋπολογισμός αυτός κινδυνεύει να επιφέρει τη χαριστική βολή στην οικονομία και την κοινωνία και να προκαλέσει τόσο βαθιά δυσμενείς επιπτώσεις που θα υποθηκεύσουν το μέλλον της χώρας και του λαού.

Ο προϋπολογισμός του 2012, εξαιτίας των άκρως επώδυνων μέτρων που περιέχει αλλά και των ευρύτερων δυσμενών και οριακών ευρωπαϊκών εξελίξεων είναι, σχεδόν, βέβαιον ότι, όπως και οι προϋπολογισμοί του 2010-2011, θα βρεθεί στον «αέρα» και τελικά θα εφαρμοστεί ένας άλλος προϋπολογισμός, χωρίς καμία νομιμοποίηση από τη Βουλή.

Πέραν αυτών, ο προϋπολογισμός του 2012 μπορεί να αχρηστευθεί πλήρως και να πεταχτεί εξολοκλήρου στον «κάλαθο των αχρήστων» για δύο κυρίως λόγους:

Πρώτος: οι ρευστές αποσυνθετικές εξελίξεις στην ευρωζώνη και την Ε.Ε., οι οποίες μπορεί να οδηγήσουν σε μεγάλες ανακατατάξεις και ανατροπές στην Ε.Ε.

Δεύτερος: Το ξέσπασμα μεγάλων ενωτικών αγώνων, ως αντίδραση στον κοινωνικό Καιάδα του προϋπολογισμού του 2012, αγώνες που, με τη συμβολή της Αριστεράς μπορούν να ανατρέψουν το κατεστημένο πολιτικό σκηνικό και να ανοίξουν νέους προοδευτικούς δρόμους για την Ελλάδα!

4. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΥ! ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΕΣ

Ο μνημονιακός προϋπολογισμός του 2012 – με τον οποίο επιχειρείται η υλοποίηση του μεσοπρόθεσμου οικονομικού προγράμματος- σηματοδοτεί ένα νέο γύρο βάρβαρης νεοφιλελεύθερης επίθεσης ενάντια στον κόσμο της εργασίας, καταδικάζοντας την ελληνική κοινωνία και οικονομία σ' ένα φαύλο κύκλο εξαθλίωσης και ύφεσης, με μοναδικό σκοπό την εκτίναξη της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Οι δημοσιονομικοί στόχοι για επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος της τάξης του 1,1% του ΑΕΠ και μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος στο 5,4% το 2012 είναι παντελώς ανεδαφικοί, πολύ περισσότερο που έχει εκτροχιαστεί ο προϋπολογισμός του 2011, ενώ οι στόχοι του PSI για «κούρεμα» του ιδιωτικού χρέους κατά 50%, βρίσκονται στον «αέρα»! Το μόνο που αντικατοπτρίζουν αυτοί οι στόχοι είναι την πρωτοφανή, για τα μεταπολεμικά δεδομένα, επιχείρηση αναδιανομής του πλούτου σε βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και υπέρ των δανειστών-τοκογλύφων της χώρας.

Η βαρβαρότητα του προϋπολογισμού είναι εμφανής, κυριολεκτικά, σε κάθε του γραμμή και έχει να κάνει με τα εξής βασικά σημεία:

4.1 ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ-ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ-ΥΓΕΙΑ

Στο πεδίο αυτό εντοπίζεται το μεγαλύτερο κοινωνικό και οικονομικό σκάνδαλο της ακολουθούμενης οικονομικής πολιτικής.

Σε ότι αφορά στο κοινωνικό σκάνδαλο αυτό έχει να κάνει με το «πετσόκομμα» της κρατικής επιχορήγησης προς το ασφαλιστικό σύστημα (βλ. πιο κάτω τα τερατώδη ποσοστά των περικοπών). Σε ότι όμως αφορά το οικονομικό σκάνδαλο αυτό έχει να κάνει με το «κούρεμα» των ομολόγων των ασφαλιστικών ταμείων (ή αλλιώς PSI +), εξαιτίας του οποίου τα ταμεία θα καταγράψουν απώλειες ύψους περίπου 13 δις ευρώ (κατέχουν 26 περίπου δις ομόλογα του ελληνικού δημοσίου) χωρίς το δημόσιο χρέος να μειωθεί ούτε κατά 1 ευρώ! Κι αυτό συμβαίνει επειδή τα 26 δις των ομολόγων που κατέχουν τα ταμεία αποτελούν ενδοκυβερνητικό χρέος, του οποίου η μείωση δεν θα «κουρέψει» ούτε στο ελάχιστο το χρέος της γενικής κυβέρνησης. Υποτίθεται,

πως το «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων αφορά ομόλογα που είναι στα χέρια ιδιωτών (εξαιρούνται ΕΚΤ και τα δάνεια των χωρών της ΕΕ). Όμως τελείως αυθαίρετα εντάσσουν στους ιδιώτες και τα δημόσια ασφαλιστικά ταμεία της χώρας μας(!), με σκοπό να τα οδηγήσουν στην πλήρη ισοπέδωση, χωρίς ταυτόχρονα να υπάρχει κανένα όφελος για το δημόσιο χρέος! Μάλιστα, πέρα από την απώλεια περιουσίας των 13 δις, που θα δημιουργηθεί ελέω «κουρέματος», τα Ταμεία θα χάνουν σε ετήσια βάση πάνω από 500 εκ. ευρώ, εξαιτίας των τόκων που δεν θα εισπράττουν. Η απώλεια αυτή όχι μόνο δεν αναπληρώνεται από την κρατική επιχορήγηση αλλά τα ταμεία «τιμωρούνται» με τεράστιες μειώσεις στα ποσά που θα εισπράξουν το 2012 από τον προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα η κατάρρευσή τους να θεωρείται μαθηματικά βέβαιη.

Ας τα δούμε όλ' αυτά αναλυτικότερα:

Οι δαπάνες για τα ασφαλιστικά ταμεία περιορίζονται σε βαθμό ασφυξίας, καθώς η συνολική κρατική χρηματοδότηση το 2012 μειώνεται κατά 9,1% σε σχέση με το 2011.

Συγκεκριμένα, «πετσοκόβονται» σε βαθμό χρεοκοπίας οι κρατικές ενισχύσεις στα δημόσια ασφαλιστικά ταμεία: ισοπεδωτική θα είναι η περικοπή της κρατικής ενίσχυσης προς το ΙΚΑ κατά 41,6% (!), τον ΟΓΑ (-23,5%) και ακολουθεί το NAT (-11,5%) και ο ΟΑΕΕ με μείωση 10,6%.

Η τραγική κατάσταση αποτυπώνεται στον παρακάτω πίνακα της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού:

Πίνακας 3.13 Χρηματοδότηση ασφαλιστικών ταμείων (σε εκατ. ευρώ)													
Ασφαλιστικά ταμεία	2010 Πραγματοποιήσεις				2011 Εκτιμ. Πραγ/σεων				2012 Προβλέψεις				Μεταβολή 2012/11 %
	Επιχορηγήσεις	Αποδόσεις	Τριμερής χρημα- τοδότηση	Σύνολο	Επιχορηγήσεις	Αποδόσεις	Τριμερής χρημα- τοδότηση	Σύνολο	Επιχορηγήσεις	Αποδόσεις	Τριμερής χρημα- τοδότηση	Σύνολο	
ΟΓΑ ⁽¹⁾	4.640	1.051	0	5.691	4.600	1.100	0	5.700	3.360	1.000	0	4.360	-23,5
ΙΚΑ – ΕΤΑΜ	2.335	0	0	2.335	3.698	0	0	3.698	2.158	0	0	2.158	-41,6
ΟΑΕΕ	850	31	412	1.293	891	11	400	1.302	800	44	320	1.164	-10,6
NAT	1.106	0	0	1.106	1.130	0	0	1.130	1.000	0	0	1.000	-11,5
ΤΑΠ – ΟΤΕ	665	0	0	665	550	0	0	550	550	0	0	550	0,0
ΕΤΑΑ	0	49	0	49	0	53	0	53	0	54	0	54	2,9
Αντιπαροχή έναντι περιουσίας στους τομείς Ασφάλισης ΔΕΗ	604	0	0	604	600	0	0	600	600	0	0	600	
Λοιποί ασφαλιστικοί οργανισμοί	20	2	0	22	10	2	0	12	26	2	0	28	135,4
ΕΚΑΣ (πλην Δημοσίου)	915	0	0	915	890	0	0	890	715	0	0	715	-19,7
ΟΠΑΔ	1.250	0	0	1.250	1.320	0	0	1.320	0	0	0	0	-100,0
ΕΟΠΥΥ	0	0	0	0	0	0	0	0	1.295	0	0	1.295	
ΑΚΑΓΕ	0	560	0	560	0	575	0	575	0	579	0	579	0,8
Λοιπές δαπάνες κοιν. ασφάλισης	0	0	0	0	0	0	0	0	2.080	0	0	2.080	
ΟΑΕΔ	379	0	0	379	764	0	0	764	500	0	0	500	-34,6
ΜΕΔ ⁽²⁾	449	0	0	449	0	0	0	0	0	0	0	0	
Σύνολο	13.213	1.692	412	15.318	14.453	1.741	400	16.594	13.084	1.679	320	15.083	-9,1

⁽¹⁾ Δεν συμπεριλαμβάνονται τα πολυτεχνικά επιδόματα.

⁽²⁾ - Ο ΟΓΑ και το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ επιχορηγήθηκαν επιπλέον το έτος 2010 με τα ποσά των 200 και 150 εκατ. ευρώ αντίστοιχα, προκειμένου να εξοφλήσουν υποχρεώσεις τους προς τα κρατικά νοσοκομεία.
- Στην επιχορήγηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, του ΟΑΕΕ και του NAT έτους 2010 δεν συμπεριλαμβάνεται η έκτακτη οικονομική ενίσχυση στους χαμηλοσυνταξιούχους (άρθρο 31 ν. 2896/2010).

Την ίδια ώρα, τα Ταμεία αναμένεται να έχουν λιγότερα έσοδα από εισφορές κατά 452 εκατ. ευρώ, ενώ ο «προκρούστειος» στόχος είναι οι συνολικές δαπάνες να περιοριστούν κατά 2 δισ. Ευρώ. Επιπλέον, όπως προείπαμε, τα ασφαλιστικά ταμεία θα χάσουν και από το PSI+,

μέσω του οποίου θα απολέσουν περιουσία περίπου 13 δισ. Ευρώ. Μόνο από τους τόκους το 2012 θα χάσουν 554 εκατομμύρια ευρώ, εξαιτίας του «κούρεματος» (PSI+) των ομολόγων τους! Σε αυτή τη «λεπτομέρεια» εντοπίζεται και η διαμόρφωση υψηλότερου πρωτογενούς πλεονάσματος χωρίς το «κούρεμα» (στο 1,6%) απ' ότι μετά το «κούρεμα» των ομολόγων (1,1% του ΑΕΠ).

Είναι σαφές λοιπόν ότι τα δημόσια ασφαλιστικά ταμεία οδηγούνται στη χρεοκοπία, καθώς από τη μια «πετσοκόβεται» η κρατική επιδότηση και από την άλλη μειώνονται δραματικά και οι εισφορές λόγω ύφεσης και ανεργίας αλλά και οι τόκοι που εισπράττουν. Μάλιστα, **ο υπολογισμός των απωλειών ως προς τις εισφορές γίνεται με βάση την έωλη και ανεδαφική παραδοχή ότι η ανεργία το 2012 θα ανέλθει στο 17,1%!** Όμως το νούμερο αυτό δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, καθώς ήδη από το τέλος του 2011 η πραγματική ανεργία θα έχει ξεπεράσει το 20%!

Περικοπή τέλος 337 εκατ. ευρώ των δαπανών για την υγεία προβλέπει ο προϋπολογισμός για το 2012. Σύμφωνα με τα σχετικά στοιχεία, για τα νοσοκομεία, τα Κέντρα Υγείας και τους εποπτευόμενους φορείς θα διατεθούν 1,69 δισ. ευρώ έναντι 1,94 δισ. ευρώ το 2011, δηλαδή μείωση 12,9%.

4.2 ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ-ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η απορρύθμιση της εργατικής νομοθεσίας και οι αποκαλούμενες «διαρθρωτικές αλλαγές» αποτέλεσαν και αποτελούν βασικές προτεραιότητες της τρόικας και της κυβέρνησης από την εποχή του πρώτου μνημονίου μέχρι σήμερα. Με τον προϋπολογισμό του 2012 αποτυπώνεται σε αριθμούς η εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος-εκτρώματος, το οποίο προβλέπει και προωθεί τα εξής:

- Διεύρυνση της "εργασιακής εφεδρείας στο Δημόσιο (βλ. απολύσεις). Ο στόχος εδώ δεν έχει να κάνει με την «εξοικονόμηση» πόρων από τη μισθοδοσία των δημοσίων υπαλλήλων (τα ποσά είναι σχετικά ασήμαντα) αλλά το σπάσιμο του «ταμπού» της μονιμότητας και η κατάργηση του οποιουδήποτε «καταφυγίου» αξιοπρεπώς αμειβόμενης και υπό αξιοπρεπείς συνθήκες εκτελούμενης εργασίας.
- Θεσμοθετείται το ελαστικό δεκάωρο χωρίς υπερωριακή αμοιβή για το χρόνο απασχόλησης που υπερβαίνει το οκτάωρο (με αντάλλαγμα την υπόσχεση για ρεπό).
- Θεσμοθετείται η δυνατότητα απασχόλησης νεοεισερχόμενων στην αγορά εργασίας νέων κάτω των 25 χρονών με μισθό αισθητά κατώτερο (έως και 20%) από ότι ορίζουν οι αντίστοιχες κλαδικές συμβάσεις ή ακόμα και η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση.
- Ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για ραγδαία αύξηση των επιχειρησιακών και ατομικών συμβάσεων αφού θεσπίζεται η δυνατότητα περάσματος σε τέτοιες συμβάσεις όχι πλέον με συναπόφαση των σωματείων αλλά με τη συναίνεση «Ενώσεων Προσώπων» (ως ένωση προσώπων θεσπίζεται μια "συλλογικότητα" που εκπροσωπεί το 25% των εργαζομένων σε επιχειρήσεις που απασχολούν άνω των 20 εργαζομένων).

4.3 ΑΝΕΡΓΙΑ-ΟΑΕΔ

Προβλέπεται εικονικό ποσοστό ανεργίας στο 17,1% το 2012, από 15,4% το 2011, τη στιγμή που τον Αύγουστο του 2011 η επίσημη ανεργία ανήλθε στο 18,4%! Η επίσημη ανεργία αναμένεται να ξεπεράσει κατά πολύ το 20% το επόμενο έτος, ενώ η πραγματική θα προσλάβει εφιαλτικές διαστάσεις. Παρ' όλ' αυτά, κόβονται 264 εκατομμύρια ευρώ από τον ΟΑΕΔ το 2012!

4.4 ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Συνολικά τα φορολογικά έσοδα αναμένεται να διαμορφωθούν το 2012 στα 53,3 δισ. ευρώ έναντι 49,7 δισ. ευρώ που είναι οι εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων για το 2011. Από άμεσους φόρους το κράτος προσδοκά να εισπράξει περίπου 24,2 δισ. ευρώ και από έμμεσους 29 δισ. ευρώ.

Τα φυσικά πρόσωπα θα πληρώσουν φόρο εισοδήματος αυξημένο κατά 29,1% την ίδια στιγμή που οι εταιρείες θα πληρώσουν μειωμένους φόρους κατά 22%! Ολόκληρο δηλαδή το βάρος των νέων φορομπηχτικών μέτρων θα κληθούν –για μια ακόμη φορά- να σηκώσουν οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι και οι μικροεπαγγελματίες, πληρώνοντας εξωφρενικά «χαράτσια» και κεφαλικούς φόρους.

Αναλυτικότερα, περισσότερα από 3,6 δισ. ευρώ έσοδα από τη φορολόγηση των εισοδημάτων μισθωτών, συνταξιούχων, ελεύθερων επαγγελματιών, αγροτών αλλά και των ιδιοκτητών ακινήτων προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2012, ο οποίος εφαρμόζει το καταστροφικό για τη χώρα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Η αύξηση των εσόδων θα προέλθει από τα κοινωνικά βάρβαρα φοροεισπρακτικά μέτρα που ψηφίστηκαν τους προηγούμενους μήνες και τα οποία περιλαμβάνουν τα εξής:

- Τη δραστική μείωση του αφορολόγητου κάτω από τα όρια της φτώχειας από τις 12.000 στα 5.000 ευρώ.
- Την κατάργηση του μέτρου της έκπτωσης φόρου σε ποσοστό 10% επί του επιπλέον ποσού από το αφορολόγητο που συγκεντρώνεται με την προσκόμιση αποδείξεων.
- Την κατάργηση ή τη μείωση πλήθους φορολογικών απαλλαγών (π.χ. έκπτωση των τόκων των στεγαστικών δανείων α' κατοικίας, ενοικίου, διδάκτρων φροντιστηρίων, ιατρικών εξόδων κτλ).
- Τη διεύρυνση των απαράδεκτων (με τον τρόπο που λειτουργούν) τεκμηρίων φορολόγησης σε όλους.
- Τη συνέχιση της είσπραξης εσόδων από το τέλος επιτηδεύματος στους ελεύθερους επαγγελματίες.
- Τις αλλαγές στον φόρο ακίνητης περιουσίας.
- Την επιβολή έκτακτης εισφοράς στις επιχειρήσεις
- Την αύξηση του ΕΦΚ στον καπνό, με σκοπό τη μεγάλη επιβάρυνση των καταναλωτών.
- Τη συνέχιση της είσπραξης του κεφαλικού φόρου (δηλ. της ειδικής εισφοράς κοινωνικής αλληλεγγύης).
- Την απόδοση της αύξησης του ΦΠΑ στην εστίαση από 13% σε 23%.
- Την εφαρμογή του μέτρου επιβολής ΕΦΚ στο φυσικό αέριο.

-Την πλήρη απόδοση του έκτακτου ειδικού τέλους ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών (ΕΕΤΗΔΕ) που είναι σε ισχύ από το 2011 και την εξίσωση του συντελεστή του ΕΦΚ στο πετρέλαιο (diesel) θέρμανσης με εκείνο του πετρελαίου (diesel) κίνησης από τον Οκτώβριο του 2012.

Την ίδια στιγμή, η αύξηση των εισπράξεων από φόρους στην ακίνητη περιουσία των πολιτών θα ξεπεράσει κάθε προηγούμενο αφού το Υπουργείο Οικονομικών προσδοκά να εισπράξει το επόμενο έτος 3,58 δισ. ευρώ έναντι 1,12 δισ. ευρώ το 2011. Δηλαδή οι φόροι στα ακίνητα θα παρουσιάσουν αύξηση κατά 217,6%!

Από την άλλη, οι εισπράξεις από την έμμεση φορολογία θα επηρεαστούν από την ύφεση και για τον λόγο αυτόν τα έσοδα από ΦΠΑ, αλλά και άλλους φόρους κατανάλωσης εμφανίζουν αρνητικό ρυθμό μεταβολής. Αμετάβλητα φαίνεται να διατηρούνται για το 2012 τα τέλη κυκλοφορίας, ενώ μικρή αύξηση αναμένεται στα τέλη ταξινόμησης οχημάτων μετά και την απελευθέρωση της πετρελαιοκίνησης.

Συνολικά τα φορολογικά έσοδα αναμένεται να διαμορφωθούν το 2012 σε 53,3 δισ. ευρώ έναντι 49,7 δισ. ευρώ που είναι εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων για το τρέχον έτος. Από άμεσους φόρους το κράτος προσδοκά να εισπράξει περίπου 24,2 δισ. ευρώ και από έμμεσους 29 δισ. ευρώ.

4.5 ΜΙΣΘΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

«Καρατομούνται» μισθοί και συντάξεις, κύριες και επικουρικές:

Η κυβέρνηση υπολογίζει να περικόψει περίπου 2 δισ. (σε επίπεδο γενικής κυβέρνησης, σε ταμειακή βάση) από **μισθούς**, επιδόματα και συντάξεις μέσα στο 2012. Οι δημόσιοι υπάλληλοι με το ενιαίο μισθολόγιο θα χάσουν μέσα στο 2012 έως και το 25% του **μισθού** που έπαιρναν το 2011, με τη μείωση να ξεπερνά σε πολλές περιπτώσεις και το 50% έως το 2013.

*Οι συνταξιούχοι θα δουν κατακόρυφη μείωση των αποδοχών τους. Ήδη μέσα στο 2011 υπέστησαν ισοπεδωτικές **μειώσεις**: για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος, το ποσό της κύριας σύνταξης που υπερβαίνει τα 1.000 ευρώ μειώνεται κατά 40% από 1ης Νοεμβρίου 2011. Για ασφαλισμένους άνω των 55 ετών προβλέπεται μείωση 20% για το ποσό της κύριας σύνταξης που υπερβαίνει τα 1.200 ευρώ. Επιπλέον, από την 1η Αυγούστου άρχισαν να πληρώνουν την εισφορά ΛΑΦΚΑ όσοι συνταξιούχοι έχουν μηνιαίες αποδοχές άνω των 1.700 ευρώ, καθώς και τη δεύτερη ειδική εισφορά όσοι είναι κάτω των 60 ετών.*

Από το 2012 αναμένεται «γενικό ξεκαθάρισμα» για άτομα που δηλώνουν αναπηρία. Χιλιάδες θα είναι και εκείνοι που θα χάσουν μέρος ή ολόκληρη τη **σύνταξη** τους επειδή αναγκάζονται να εργάζονται, ενώ ισοπεδώνονται οι **συντάξεις** των ειδικών ταμείων των ΔΕΚΟ.

Μέσα στη χρονιά αναμένεται «σφαγή» στις επικουρικές συντάξεις των Ταμείων. Το 2012 θα δοθούν 175 εκατ. λιγότερα για ΕΚΑΣ, γεγονός που σημαίνει ότι οι δικαιούχοι θα μειωθούν κατά 15.000-20.000. Υπολογίζεται ότι σχεδόν ο 1 στους 5 μπορεί να χάσει το επίδομα. Αλλά και οι ηλικίας κάτω των 60 χάνουν έως 16%, λόγω του «πέναλτι» πρόωρης συνταξιοδότησης και της αυξημένης εισφοράς τύπου ΛΑΦΚΑ.

4.6 ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ-ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Έσοδα 9,3 δισ. ευρώ προβλέπει το **πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων για το 2012** που περιλαμβάνεται στον **προϋπολογισμό**. Προβλέπεται ειδικότερα το πρώτο τρίμηνο του έτους να εισπραχθούν **έσοδα** ύψους 3,3 δισ. ευρώ, το δεύτερο τρίμηνο να εισπραχθούν άλλα **2 δισ. ευρώ**, το τρίτο τρίμηνο επίσης 2 δισ. ευρώ και άλλα 2 δισ. ευρώ το τέταρτο τρίμηνο

Πρόκειται για έσοδα που θα προέλθουν από τις εξής **απαράδεκτες εκποιήσεις**: Την επέκταση της σύμβασης και πώλησης μετοχών του αεροδρομίου **Ελευθέριος Βενιζέλος** την πώληση μετοχών της ΕΥΑΘ, και της ΕΥΔΑΠ, την πώληση της ΔΕΠΑ και του ΔΕΣΦΑ, την πώληση μετοχών των **ΕΛΠΕ** καθώς και δικαιωμάτων λειτουργίας της Εγνατίας Οδού. Το πρόγραμμα προβλέπει ακόμη την αξιοποίηση 39 κτηρίων του δημοσίου καθώς και την πώληση των δικαιωμάτων των κρατικών λαχείων, την πώληση μετοχών του ΟΠΑΠ, την πώληση του Οργανισμού Διεξαγωγής Ιπποδρομιών, την πώληση της Λάρκο τη πώληση της ΕΑΣ, την πώληση του Καζίνο Πάρνηθας, των ΕΛΤΑ και της ΕΛΒΟ.

Όπως αναφέρεται στην **εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων** στην Ελλάδα εκτιμάται ότι θα αποφέρει έσοδα ύψους 50 δισ. ευρώ συνολικά ως το 2015.

ΑΔΙΕΞΟΔΕΣ ΟΦΕΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Οι κυβερνήσεις, ιδιαίτερα από τις **αρχές της δεκαετίας του '90**, επαίρονταν διαδοχικά για τους ισχυρούς ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας, χωρίς να υποβάλλουν σε κριτική το μοντέλο αυτής της ανάπτυξης, τον προσανατολισμό του, την ανθεκτικότητα, την προοπτική του και τις οδυνηρές κοινωνικές του συνέπειες.

Οι **παλαιότερες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ** και οι **κυβερνήσεις της ΝΔ** των προηγούμενων ετών, οι πρώτες στο όνομα του **«εκσυγχρονισμού»**, οι δεύτερες στο όνομα των **«μεταρρυθμίσεων»**, εκθείαζαν μια **πολιτική γενικευμένων απορρυθμίσεων**, αποδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων, **διαρκούς λιτότητας σε μισθούς και συντάξεις** στο όνομα της **δημοσιονομικής εξυγίανσης, παράδοσης της χώρας στις αγορές και γενικευμένων ιδιωτικοποιήσεων**. Στο όνομα του «αναποτελεσματικού» κράτους, στο οποίο τόσο η ΝΔ, όσο και το ΠΑΣΟΚ, συντηρούσαν τις πιο σκληρές κομματικές, πελατειακές, ρουσφετολογικές και χαριστικές προς ιδιωτικά συμφέροντα πρακτικές, εκθείαζαν τις λεγόμενες «απελευθερωμένες» αγορές ως τον καταλύτη μιας νέας απρόσκοπτης ευημερίας.

Κι όμως, αυτή η **νεοφιλελεύθερη ανάπτυξη**, την οποία συνέχισε με τον πιο άγριο τρόπο η κυβέρνηση **Γ. Παπανδρέου** και ακολουθεί τώρα η κυβέρνηση **Λ. Παπαδήμου**, πέραν του **σκληρού εκμεταλλευτικού της χαρακτήρα**, ενείχε όλο και **μεγαλύτερα διαρθρωτικά προβλήματα**, εκ των οποίων υπογραμμίζω ορισμένα:

- Προκαλούσε και αναπαρήγαγε όλο και ευρυνόμενα ελλείμματα στο εμπορικό ισοζύγιο και το ισοζύγιο πληρωμών (με το έλλειμμα του τελευταίου να σπάει αυτά τα χρόνια όλα τα ρεκόρ), πράγμα που σηματοδοτούσε την όλο και πιο χαμηλή αποδοτικότητα της οικονομίας.
- Οι επενδύσεις στην οικονομία είχαν έντονα διαρθρωτικά προβλήματα, αφού η μεγάλη πλειοψηφία τους κατευθύνετο στις κατασκευές και τα μέσα μεταφοράς, ενώ αν

αφαιρούσαμε τις ιδιωτικοποιήσεις και τις αποσβέσεις, οι πραγματικά νέες επενδύσεις σε εξοπλισμό ήταν αναλογικά ελάχιστες.

- Οι αναπτυξιακοί ρυθμοί της χώρας στηρίζονταν σε υπέρμετρο βαθμό στη δημόσια και ιδιωτική κατανάλωση, η οποία με τη σειρά της βασιζόταν σε μια πρωτοφανή για τα ελληνικά δεδομένα υπερεπέκταση του δανεισμού, του δημοσίου, των νοικοκυριών, με ιδιαίτερα επαχθείς όρους και υπερενίσχυση του ρόλου και της κερδοφορίας των Τραπεζών. Αυτός ο μεγάλος δανεισμός, ιδιαίτερα του δημοσίου και τα συναφή ελλείμματα που προκαλούσε, δεν κατευθύνετο σε αναπτυξιακούς, επενδυτικούς και παραγωγικούς στόχους αλλά αντίθετα στήριζε τα καπιταλιστικά κέρδη και ένα εκτεταμένο παρασιτικό πελατειακό σύστημα.
- Η ελληνική οικονομία βάδιζε από χρόνο σε χρόνο σε παραγωγική κατάρρευση και έχει μετατραπεί πλέον σε μια οικονομία υπηρεσιών (όχι ιδιαίτερα αξιόλογης ποιότητας), που προσεγγίζουν το 80% του ΑΕΠ, με τη γεωργία λίγο πάνω από το 3%(!) και την πραγματική βιομηχανία περίπου στο 13% (!), ένα από τα χειρότερα ποσοστά σε όλη την Ευρώπη
- Για κάθε ένα ευρώ ετήσια αύξηση του ΑΕΠ, χρησιμοποιούνται 3 έως 4 ευρώ νέοι δανειακοί πόροι (δημοσίου και ιδιωτών), καθαροί εισρέοντες Κοινοτικοί πόροι και πόροι ιδιωτικοποίησης-εκποίησης δημόσιων επιχειρήσεων και δημόσιας περιουσίας. Αυτή η πρωτοφανώς «σπάταλη» ανάπτυξη, δεν είχε ουσιαστική ενδογενή δυναμική και δεν ήταν διατηρήσιμη, αφού, πέραν από τα απαράδεκτα μέσα της, δεν ήταν διατηρήσιμοι οι όροι πάνω στους οποίους βασιζέτο.
- Η ανάπτυξη αυτή, επίσης, προωθείτο με συνεχή υποβάθμιση του αστικού και φυσικού χώρου, μεγάλο ενεργειακό κόστος, συνεχή υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής και καταστροφή του περιβάλλοντος.

Ειδικότερα, οι πολιτικές που ασκήθηκαν από τις αρχές της δεκαετίας του '90 από όλες τις κυβερνήσεις βασίστηκαν στο δόγμα «πωλείται η Ελλάς» και εφαρμόστηκαν με μια φρενήρη κούρσα ιδιωτικοποιήσεων στρατηγικής σημασίας δημόσιων επιχειρήσεων, εκποίησης φυσικών αγαθών και εμπορευματοποίησης-ιδιωτικοποίησης δημόσιων αγαθών, όπως η υγεία, η παιδεία, κλπ. Αυτές τις απαράδεκτες επιλογές κλιμάκωσε όλα αυτά τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση της ΝΔ με την παράδοση του ΟΤΕ στην Deutsche Telecom, την εκχώρηση του λιμανιού του Πειραιά σε Κινέζικη Εταιρεία (Cosco), τη διάλυση-απαξίωση-ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής κλπ. Σε όλα αυτά τα χρόνια κλιμακώθηκε, επίσης, η Χρηματιστηριακή διαχείριση της ελληνικής οικονομίας και η σταδιακή παράδοσή της στην απληστία των κεφαλαιαγορών. Οι κυβερνήσεις εκθείαζαν ως μέγα επίτευγμα την έλευση των ξένων «funds» στη χώρα, τα οποία έφτασαν να ελέγχουν το 55% της κεφαλαιοποίησης του ΧΑΑ, το οποίο σωριάζεται σήμερα, μέσα στην κρίση, από τη φυγή αυτών των κεφαλαίων, συχνά με αποκομιδή μεγάλων αφορολόγητων υπεραξιών. Ως αποτέλεσμα των ως αν καταστροφικών εξελίξεων, κάθε χρόνο φεύγουν από τη χώρα για το εξωτερικό καθαρά ποσά (μείον τις σχετικές εισπράξεις) πάνω από 10 δισ. ευρώ για τόκους, μερίσματα και κέρδη.

Την ίδια ώρα, συνεχιζόταν και κλιμακώνεται αδίστακτα η πολιτική υπονόμευσης-απαξίωσης όσων επιχειρήσεων ανήκουν ακόμα στο δημόσιο (βλ. ΔΕΗ) και ειδικότερα η συνεχής απαξίωση των ΔΕΚΟ (χαρακτηριστικότερη η περίπτωση του ΟΣΕ), οι οποίες εξωθούνται σε ένα διαρκή αυτοαναπαραγόμενο δανεισμό με εγγυήσεις του δημοσίου, οι οποίες

χρόνο με το χρόνο κάλπαζαν (22 δισ. ευρώ ή 9% του ΑΕΠ το 2008) και τελικό στόχο την ιδιωτικοποίησή τους.

Αυτός ο στόχος της ιδιωτικοποίησης δημοσίων επιχειρήσεων -κάθε δημόσιας συμμετοχής- και δημόσιας περιουσίας, προωθείται ταχύτατα αυτή την περίοδο, με προοπτική να συγκεντρωθούν δεκάδες δισ. ευρώ, ακόμα και από την εκποίηση του προγράμματος «Ήλιος», σε μια επιχείρηση ξεπουλήματος, έναντι πινακίου φακής, ό,τι του δημόσιου σε αυτή τη χώρα και μετατροπή της σε «μπανανία» των «πολυεθνικών»!

Αυτές τις ώρες της βαθιάς κρίσης, φαίνεται, ίσως, πιο καθαρά η πλήρης, σχεδόν, απουσία ενδογενούς δυναμικής της ελληνικής οικονομίας, αφού ο δανεισμός της Κεντρικής Κυβέρνησης αυξήθηκε το 2010 κατά 44,676 δις ευρώ ή 21% του ΑΕΠ, για να έχουμε, άκουσον – άκουσον, ύφεση που θα φτάσει το 3,5%!!! Επίσης, το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης προβλέπεται να αυξηθεί το 2011 κατά 19 δις ευρώ ή 10,6% του ΑΕΠ, ενώ την ίδια ώρα προβλέπεται ύφεση 6,1%! Το 2009-10-11 η Κεντρική κυβέρνηση αύξησε το δανεισμό της κατά 88 δισ., για να έχουμε μείωση του ΑΕΠ κατά 20 δισ.!

Αυτά σημαίνουν απλά ότι η **ελληνική καπιταλιστική οικονομία έχει περιέλθει σε βαθύ κώμα**, με μια **πελώρια «μαύρη τρύπα» να πνίγει κάθε ενδογενή δυναμική**. Κι αυτά την ώρα που το δημόσιο έχει προσφέρει προκλητικά και κατά απαράδεκτο τρόπο τα τελευταία χρόνια στις **τράπεζες 106 δισ. ευρώ**, τα οποία μέσα στο **2012** θα φτάσουν τα **155 δισ.**, σε **προνομιούχες μετοχές, ειδικά ομόλογα και εγγυήσεις!** Και ενώ το δημόσιο έχει δώσει στις τράπεζες όσα, περίπου, το χρηματοδοτικό πακέτο της τρόικα προς την Ελλάδα, οι **τράπεζες** αντί να χρηματοδοτούν, **υποχρηματοδοτούν**, κόβοντας τις στρόφιγγες, την οικονομία

Ο **ελληνικός νεοφιλελευθερισμός και καπιταλισμός**, ο οποίος μετατρέπει τη χώρα σε μια ευρωπαϊκής έκδοσης «μπανανία» των κερδοσκοπικών κεφαλαίων, των Τραπεζών και του εγχώριου μεγάλου κεφαλαίου –ιδιαίτερα των πολυεθνικών– έχει φτάσει **στα όριά του** και μέσα στη σημερινή κρίση, ορθώνει όλο και μεγαλύτερα **αδιέξοδα** στην **οικονομία και κοινωνία**.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σήμερα όσο ποτέ η χώρα έχει απόλυτη ανάγκη μια μεγάλη πολιτική και κοινωνική ανατροπή, για την προώθηση ενός σύγχρονου ριζοσπαστικού προοδευτικού προγράμματος διεξόδου, παραγωγικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης με σοσιαλιστική προοπτική, το οποίο πρέπει να έχει ως αφετηρία τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους ενός άδικου, βαθύτατα ταξικού και μη βιώσιμου «δημόσιου» χρέους.

Προς αυτή την κατεύθυνση γίνεται επείγουσα προτεραιότητα η συμπαρατάξη των αριστερών δυνάμεων σε ένα πρόγραμμα εναλλακτικής διεξόδου, η οποία μπορεί να έχει καθοριστική συμβολή σε μια αριστερή αντεπίθεση για τη ριζική αλλαγή των συσχετισμών και τη μεγάλη ενίσχυση των ενωτικών ταξικών εργατικών και λαϊκών αγώνων!

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Βουλευτής Β΄ Πειραιά

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ
Β. ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΙΡΩΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΡΤΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012

Του Ειδικού Εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Δημήτριου Τσιρώνη

Βουλευτή Άρτας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του κράτους δεν αποτελεί απλώς μια απαρίθμηση αριθμών, οικονομικών μεγεθών και μακροοικονομικών στόχων. Δεν είναι η αριθμητική ανάλυση μιας οικονομοτεχνικής μελέτης. Δεν είναι ο οικονομικός έλεγχος ενός βιβλίου εσόδων - εξόδων.

Είναι μια συζήτηση πρωτίστως πολιτική, με αμιγώς πολιτικά χαρακτηριστικά. Γιατί πίσω από τους άψυχους και, πολλές φορές, ωραιοποιημένους και στρογγυλοποιημένους αριθμούς, **βρίσκονται οι πολιτικές πρωτοβουλίες και προτεραιότητες της Κυβέρνησης.**

Μέσα από αυτούς τους αριθμούς, **αναδεικνύονται**, με τον πιο ανάγλυφο τρόπο, **συγκεκριμένες προτεραιότητες, ευνοούνται ή επιβαρύνονται συγκεκριμένες κοινωνικές και παραγωγικές ομάδες και υπό προϋποθέσεις αποτυπώνεται το ιδεολογικό και πολιτικό υπόβαθρο μιας Κυβέρνησης.**

Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2012 βρίσκει τη χώρα μας σε μια ιδιαίτερα δύσκολη, πολιτικά και οικονομικά, χρονική συγκυρία, η οποία επιδεινώνεται ακόμη περισσότερο από την ευρωπαϊκή και παγκόσμια οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση. Η κρίση είναι αποτέλεσμα του νεοσυντηρητισμού και της άκρατης ελευθερίας του κερδοσκοπικού κεφαλαίου και καταδεικνύει τα αδιέξοδα των αγορών που λειτουργούν χωρίς κανόνες και ρυθμίσεις.

Μέσα σε ένα τέτοιο και τόσο αρνητικό διεθνές και εθνικό περιβάλλον, η χώρα μας αναζητεί το δικό της βηματισμό που θα τη βγάλει από την κρίση και θα οικοδομήσει γερές βάσεις ώστε να μπορέσει να αντιμετωπίσει τις θύελλες και να σταθεί όρθια.

Με όπλο τις θυσίες του ελληνικού λαού, το 2012 είναι η χρονιά της αναστροφής της κατάστασης και της συγκρατημένης αισιοδοξίας. Είναι η χρονιά όπου αναμένεται να επιτευχθεί για πρώτη φορά πρωτογενές πλεόνασμα.

Μέλημα όλων μας είναι να συνεχιστούν σε βάθος οι απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές και να συνεχιστεί με επιτυχία η δημοσιονομική προσαρμογή.

Στον Προϋπολογισμό του 2012:

- Είναι πρωτοφανής η προσπάθεια δημοσιονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής που συντελείται στη χώρα μας.
- Το 2010, πρώτο έτος εφαρμογής του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, επιτεύχθηκε μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης κατά περίπου 5 ποσοστιαίες μονάδες του Α.Ε.Π. Η διόρθωση αυτή του ελλείμματος ήταν η μεγαλύτερη που έχει σημειωθεί ποτέ από χώρα της ευρωζώνης.

- Από το 2009 έως το τέλος του 2011, με την εφαρμογή του προγράμματος, το πρωτογενές έλλειμμα θα έχει μειωθεί κατά 21 δισ. ευρώ, δηλαδή κατά περίπου 10% του Α.Ε.Π..
- Η δημοσιονομική διαχείριση του 2012 θα είναι μετά από πολλά χρόνια και χάρη στις προσπάθειες και τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, πλεονασματική. Ο Προϋπολογισμός του 2012, όπως προαναφέρθηκε, προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης του 1,1% του Α.Ε.Π., ή 2,4 δισ ευρώ.
- Ο Προϋπολογισμός του 2012 ενσωματώνει την αρχική εκτίμηση για τις θετικές επιπτώσεις που προβλέπεται να έχει η εφαρμογή των αποφάσεων της 26ης/27ης Οκτωβρίου στη μείωση του δημόσιου χρέους, άρα και στη μείωση του κόστους της ετήσιας εξυπηρέτησής του.
- Ο Προϋπολογισμός του 2012 βασίζεται σε πολύ αυστηρές εκτιμήσεις, σε σχέση με την απόδοση των μέτρων που έχουν θεσμοθετηθεί, οι οποίες έχουν γίνει από τους θεσμικούς εταίρους της χώρας.

▪ Προϋπολογισμός Γενικής Κυβέρνησης

Σύμφωνα με τα μεγέθη του ενοποιημένου προϋπολογισμού της γενικής κυβέρνησης, που παρουσιάζει τη σύνοψη των προϋπολογισμών όλων των υποτομέων (κράτος, νομικά πρόσωπα, Δ.Ε.Κ.Ο., οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης και νοσοκομεία, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης), τα συνολικά έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν κατά 4,56 δισ. ευρώ, τα οποία θα προέλθουν κυρίως από αυξημένες εισροές από την Ε.Ε. κατά 1,27 δισ. ευρώ, από μικρότερες επιστροφές φόρων κατά 1,2 δισ. ευρώ και από το ειδικό τέλος ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών. Τα έσοδα των φορέων της γενικής κυβέρνησης προβλέπονται στα ίδια σχεδόν επίπεδα με αυτά του 2011.

▪ Κρατικός Προϋπολογισμός 2011

Έσοδα Τακτικού Προϋπολογισμού 2011

Τα έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού, προ μείωσης επιστροφών, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 56.308 εκατ. ευρώ παρουσιάζοντας αύξηση 0,2% σε σχέση με τα αντίστοιχα έσοδα του 2010. Οι εκτιμήσεις των εσόδων βασίζονται στις αναμενόμενες αποδόσεις τόσο των μέτρων που είχαν ληφθεί υπόψη κατά την κατάρτιση του Προϋπολογισμού του 2011, όσο και των συμπληρωματικών παρεμβάσεων που αποφασίσθηκαν εντός του τρέχοντος έτους. Παράλληλα, οι εκτιμήσεις εσόδων συμπεριλαμβάνουν και την πλήρη απόδοση των μέτρων που τέθηκαν σε ισχύ ή θεσμοθετήθηκαν το 2010, με επίπτωση στο τρέχον έτος. Από την άμεση φορολογία εκτιμάται ότι κατά το τρέχον έτος θα εισπραχθούν 20.619 εκατ. ευρώ εμφανίζοντας αύξηση κατά 2,0% συγκριτικά με τα αντίστοιχα έσοδα του 2010. Από την έμμεση φορολογία αναμένεται να εισπραχθούν 29.084 εκατ. ευρώ, παρουσιάζοντας μείωση 6,3%, συγκριτικά με τα αντίστοιχα έσοδα του 2010. Ως προς τα ειδικά έσοδα από την εκχώρηση αδειών και δικαιωμάτων του Δημοσίου, αναμένονται να εισπραχθούν 1.056 εκατ. ευρώ, από την πώληση

τεσσάρων αεροσκαφών, την επέκταση της σύμβασης παραχώρησης δικαιωμάτων της εταιρείας Ο.Π.Α.Π. Α.Ε., τη χορήγηση σε αυτή νέων αδειών για 35.000 παιγνιομηχανήματα, καθώς και από τη χορήγηση αδειών χρήσης ραδιοφάσματος κινητής τηλεφωνίας. Τα εν λόγω έσοδα περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, στο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπροθέσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (Μ.Π.Δ.Σ.) και αφορούν συγκεκριμένες περιπτώσεις, οι οποίες συνυπολογίζονται για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας.

▪ **Φορολογική Πολιτική**

Εν αναμονή της κατάθεσης του νέου φορολογικού νομοσχεδίου, δεν μπορεί να παραβλέψει κανείς ότι το 2010 μπήκαν τα θεμέλια για ένα σύγχρονο, πιο αποτελεσματικό και πιο δίκαιο φορολογικό σύστημα. Απλοποιήθηκε το πλαίσιο φορολόγησης των εισοδημάτων, καθιερώθηκε προοδευτικότερη φορολόγηση, μπήκαν σε εφαρμογή νέες διαδικασίες διασταυρώσεων και ελέγχου και πολλαπλασιάστηκαν τα ηλεκτρονικά συστήματα και οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες. Το 2011 υλοποιείται το θεσμικό πλαίσιο και λαμβάνονται μέτρα για την ενίσχυση των εσόδων, την αποκλιμάκωση του ελλείμματος και τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης. Ειδικότερα, πέραν των μέτρων που έχουν υιοθετηθεί για την αντιμετώπιση της πρωτοφανούς δημοσιονομικής κρίσης, έχουν θεσπισθεί και τα εξής:

(i) Μέτρα για την ενίσχυση της διαφάνειας, τον έλεγχο και τη βελτίωση της είσπραξιμότητας των φορολογικών οφειλών:

- Καθιερώθηκε η δημοσιοποίηση των στοιχείων των συνολικών ληξιπροθέσμων οφειλών προς το Δημόσιο από κάθε αιτία, όταν αυτές υπερβαίνουν το ποσό των 150.000 ευρώ ανά φυσικό ή νομικό πρόσωπο και επί ένα έτος δεν έχει γίνει καμία πληρωμή.
- Θεσπίστηκε η άρση του τραπεζικού και κάθε απορρήτου προς την φορολογική διοίκηση.
- Επεκτάθηκε και καθιερώθηκε η υποχρεωτική ηλεκτρονική υποβολή των φορολογικών δηλώσεων από περισσότερες κατηγορίες προσώπων.
- Καθιερώθηκε η υποχρέωση περιοδικής διαβίβασης προς το Υπουργείο Οικονομικών από τα πιστωτικά, χρηματοδοτικά και λοιπά ιδρύματα πληρωμών των στοιχείων των εμβασμάτων που πραγματοποιήθηκαν για μεταφορά κεφαλαίων στο εξωτερικό.
- Προβλέφθηκαν ρυθμίσεις είσπραξης ληξιπρόθεσμων χρεών για μεγάλους οφειλέτες άνω των 150.000 ευρώ, με ανάθεση εντοπισμού περιουσιακών στοιχείων σε δικηγορικές και ελεγκτικές εταιρείες.
- Ιδρύθηκε μονάδα μεγάλων φορολογουμένων που αποδίδουν το 20% των συνολικών φόρων.
- Ιδρύθηκε επιχειρησιακή μονάδα που θα έχει αποκλειστικό έργο την είσπραξη των ληξιπροθέσμων χρεών από μεγάλους οφειλέτες του Δημοσίου σε πανελλήνια κλίμακα.
- Αυξήθηκε το ποσοστό προ-βεβαίωσης από 25% στο 50% της φορολογικής διαφοράς όταν δεν επιτευχθεί διοικητική επίλυσή της και ασκείται προσφυγή στα φορολογικά δικαστήρια.
- Καθιερώθηκε η διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών από ειδική επιτροπή για ποσά άνω των 50.000 ευρώ.

(ii) Μέτρα για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και τη θωράκιση του συστήματος με τα νομικά εργαλεία που απαιτούνται για την αποτελεσματική διενέργεια και έκβαση των ελέγχων:

- Εφαρμόστηκε σχέδιο αναδιοργάνωσης των φοροεισπρακτικών και ελεγκτικών μηχανισμών σε συνθήκες αξιοκρατίας και αποτελεσματικότητας.
- Θεσπίστηκε και υλοποιείται τριετές Εθνικό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αντιμετώπισης της Φοροδιαφυγής, το οποίο περιέχει συγκεκριμένες δράσεις και μετρήσιμους στόχους.
- Θεσπίστηκε και εφαρμόζεται ο θεσμός του Εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος.
- Εφαρμόστηκε απόφαση σχετικά με το φορολογικό πιστοποιητικό που συντάσσουν οι ορκωτοί λογιστές – ελεγκτές κατά το κλείσιμο του ισολογισμού και τον διαχειριστικό έλεγχο που διενεργούν στις μεγάλες επιχειρήσεις και το υποβάλλουν στο ΥΠ.ΟΙΚ. με τις παρατηρήσεις τους.
- Εκδόθηκε η απόφαση πιστοποίησης των λογιστών – φοροτεχνικών και εφαρμόζεται η υποχρέωση να υπογράφουν τις φορολογικές δηλώσεις και να υποβάλλουν καταστάσεις φορολογικής αναμόρφωσης με τις δαπάνες που δεν αναγνωρίζονται, καθώς και κατάσταση με τους φόρους που έπρεπε να αποδοθούν, πόσοι αποδόθηκαν και πόσοι οφείλονται.
- Αυστηροποιήθηκαν οι ποινές και εφαρμόζονται σε μεγάλες υποθέσεις. Προβλέφθηκαν αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο προκειμένου τα ποινικά αδικήματα της φοροδιαφυγής να τιμωρούνται άμεσα και αποτελεσματικά.
- Ενισχύεται η διασταύρωση φορολογικών δεδομένων με άντληση στοιχείων από όλους τους φορείς, δημόσιους και ιδιωτικούς.
- Συστάθηκαν θέσεις ελεγκτών βεβαίωσης και αναγκαστικής είσπραξης των εσόδων του κράτους που υπογράφουν συμβόλαιο αποδοτικότητας και δεσμεύονται με ποσοτικούς στόχους.
- Θεσμοθετήθηκε Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων αρμόδια για τη συλλογή, επεξεργασία, σύνθεση, ανάλυση, αξιολόγηση και αξιοποίηση των πληροφοριών και στοιχείων που αφορούν στην εμπλοκή υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών και των εποπτευόμενων από αυτό νομικών προσώπων, σε ποινικά και πειθαρχικά αδικήματα.
- Ενισχύθηκε η Διεθνής Διοικητική Συνεργασία με τη σύσταση ειδικού τμήματος στη Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων για την ανταλλαγή των αναγκαίων πληροφοριών με σκοπό τον έλεγχο της φοροδιαφυγής.
- Βελτιώνεται η αποτελεσματικότητα του συστήματος ελέγχων με την καθιέρωση του «ελέγχου από το γραφείο» για εξοικονόμηση χρόνου ώστε οι ελεγκτές να διενεργούν περισσότερους και αποδοτικότερους ελέγχους χωρίς την όχληση των επιτηδευματιών.
- Εκδόθηκε η απόφαση και πραγματοποιείται εκκαθάριση του μητρώου επιτηδευματιών για την απενεργοποίηση των μη ενεργών Α.Φ.Μ. και αυτών που παρουσιάζουν προβλήματα με σκοπό τη δημιουργία ενός δυναμικού μητρώου επιτηδευματιών που θα εξασφαλίσει την άμεση παρακολούθηση της εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων και την ανεύρεση μη συνεπών φορολογουμένων.
- Επιπλέον, και προκειμένου να διασφαλίζονται και να ελέγχονται περαιτέρω οι συναλλαγές και να προκύπτουν οι εκδότες πλαστών και εικονικών στοιχείων, παρέχεται η δυνατότητα

δημοσίευσης του Α.Φ.Μ., του αντικειμένου εργασιών, της ημερομηνίας έναρξης και λήξης εργασιών και της επαγγελματικής εγκατάστασης των επιτηδευματιών, φυσικών και νομικών προσώπων, μέσω ηλεκτρονικής υπηρεσίας της Γ.Γ.Π.Σ. του Υπουργείου Οικονομικών.

▪ Κρατικός Προϋπολογισμός 2012

Έσοδα Τακτικού Προϋπολογισμού 2012

Τα έσοδα, προ μείωσης επιστροφών, για το οικονομικό έτος 2012 προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 58.234 εκατ. ευρώ, σημειώνοντας αύξηση κατά 3,4% έναντι του 2011.

Η αύξηση αυτή, είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων παρεμβάσεων, οι οποίες ελήφθησαν προκειμένου να αντισταθμιστεί η σημαντική επίπτωση της ύφεσης της οικονομίας στα έσοδα του Δημοσίου. Τα έσοδα από την άμεση φορολογία προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 24.213 εκατ. ευρώ εμφανίζοντας αύξηση κατά 17,4% έναντι του 2011. Τα έσοδα από την έμμεση φορολογία προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 29.088 εκατ. ευρώ, στα ίδια περίπου επίπεδα με τα αντίστοιχα έσοδα του 2011.

Ειδικότερα, τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων προβλέπονται αυξημένα κατά 29,1%, λόγω του περιορισμού των φοροαπαλλαγών, της εφαρμογής των τεκμηρίων φορολόγησης και της πλήρους εφαρμογής του μέτρου της μείωσης του αφορολογήτου ορίου από 12.000 σε 5.000 ευρώ.

Τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων εκτιμάται ότι θα είναι μειωμένα κατά 22%, εξαιτίας των επιπτώσεων της κρίσης στην κερδοφορία των επιχειρήσεων και της μείωσης του συντελεστή των αδιανέμητων κερδών (που επανεπενδύονται) από 24% σε 20%.

Τα έσοδα από φόρους στην περιουσία, όπως είναι φυσικό, αναμένονται να έχουν ιδιαίτερη αύξηση το 2012, αφού θα εισπραχθούν καθυστερημένα λόγω τεχνικών προβλημάτων ο Φ.Π.Α. του 2010 και του 2011 (το ΕΤΑΚ του 2009 προβλέπεται να εισπραχθεί φέτος), όπως και το ειδικό τέλος ακινήτων μέσω των λογαριασμών της Δ.Ε.Η. που θα ενισχύσει τα έσοδα κατά 2,9 δις ευρώ.

Τα έσοδα από το Φ.Π.Α. αναμένονται μειωμένα κατά 2% λόγω των επιπτώσεων της ύφεσης στην κατανάλωση, που αναμένεται να αντισταθμιστούν από την πλήρη εφαρμογή του συντελεστή ΦΠΑ στην εστίαση και από την αναγκαστική είσπραξη ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Τα έσοδα από λοιπούς φόρους συναλλαγών θα είναι αυξημένα κατά 9,7%, λόγω των αυξημένων εσόδων από μεταβιβάσεις ακινήτων που θα επέλθουν από την αύξηση των αντικειμενικών αξιών.

Τέλος, τα έσοδα από φόρους κατανάλωσης προβλέπεται να ανέλθουν στα 10,6 δις ευρώ, εμφανίζοντας αύξηση κατά 2,3%, λόγω της πλήρους απόδοσης της αύξησης του ΕΦΚ στον καπνό και την περαιτέρω αύξηση του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης από 15.10.2012 με την εξίσωσή του με το πετρέλαιο κίνησης.

Από την προβλεπόμενη σύνθεση των εσόδων του Προϋπολογισμού του 2012 και κυρίως των φορολογικών εσόδων, μπορεί να παρατηρήσει κανείς ότι υπάρχει βελτίωση της

σχέσης άμεσων προς έμμεσους φόρους, γεγονός που είναι ιδιαίτερα σημαντικό και κρίσιμο την περίοδο που διανύουμε, καθώς οι έμμεσοι φόροι λόγω της αναλογικότητάς τους είναι κοινωνικά άδικοι και επιβαρύνουν περισσότερο τα χαμηλά και μεσαία στρώματα.

Ένα δεύτερο που μπορεί να παρατηρήσει κανείς είναι ότι για πρώτη φορά φορολογείται ουσιαστικά η ακίνητη περιουσία, κάτι το οποίο αποτελούσε ζητούμενο πολλών ετών. Παρά τις επιμέρους ή τις οριακές περιπτώσεις αδικιών που δημιουργεί η επιβολή τους και ιδιαίτερα του τέλους ακινήτων που εισπράττεται μέσω των λογαριασμών της Δ.Ε.Η., κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ή να εμμένει στη συνέχιση της ατέλειας και της μη φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας.

Στρατηγικός στόχος της Κυβέρνησης και του Οικονομικού Επιτελείου της για το οικονομικό έτος 2012 είναι η διασφάλιση και η ενίσχυση της είσπραξης των εσόδων του Δημοσίου, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν τεθεί στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Πολιτικής.

Συνεπώς, η επιβεβαίωση των μεγεθών, όπως απεικονίζονται στον Προϋπολογισμό και η πιστή εφαρμογή του Προϋπολογισμού του 2012, καθώς και η αυστηρή εφαρμογή των μέτρων που ήδη έχουν ληφθεί μέχρι σήμερα, δεν θα επιτρέψει μελλοντικά τη λήψη νέων πρόσθετων ή συμπληρωματικών μέτρων.

▪ Έσοδα από Αποκρατικοποιήσεις και Αξιοποίηση Δημόσιας Περιουσίας

1. Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας Δημοσίου (Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ.)

Η σύσταση, τον Ιούλιο του 2011, του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας Δημοσίου (Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ.) για την ταχεία και αποδοτική υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, αποτελεί μια νέα προσέγγιση για τα ελληνικά δεδομένα, εντελώς διαφορετική από τις δυσκίνητες διαδικασίες του παρελθόντος. Το Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ. κατέστη σε ελάχιστο χρόνο πλήρως λειτουργικό. Ήδη έχουν ολοκληρωθεί ή προβλέπεται να ολοκληρωθούν επιτυχώς εντός του 2011 οι παρακάτω αποκρατικοποιήσεις:

- Η εξάσκηση του δικαιώματος πώλησης 10% του Ο.Τ.Ε. στην Deutsche Telekom.
- Η επέκταση της άδειας τυχερών παιχνιδιών του Ο.Π.Α.Π. για 10 έτη.
- Η νέα σύμβαση παραχώρησης 35.000 VLTs στον Ο.Π.Α.Π.
- Η πώληση της άδειας των Κρατικών Λαχείων.
- Η επέκταση των αδειών κινητής τηλεφωνίας.
- Η πώληση 4 Α/Φ Airbus της παλαιάς Ολυμπιακής.

Η στρατηγική αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων για το 2012, αλλά και για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, έχει τρεις βασικές κατευθύνσεις:

- Ταχεία πώληση όσων είναι σαφώς καθορισμένα και απαλλαγμένα από κωλύματα.

- Μετατροπή όσων είναι χαμηλής αξίας σε υψηλής, με εκμετάλλευση οικονομιών κλίμακας/σκοπού (π.χ. ομαδοποιήσεις) ή με τη βοήθεια τρίτων μερών (πχ παραχωρήσεις, αξιοποίηση ακίνητης περιουσίας).
- Σαφή νομικό καθορισμό δικαιωμάτων χρήσης, τα οποία θα παραχωρηθούν έναντι συνολικού τιμήματος ή τακτικών καταβολών (ενοικίων).

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, οι σημερινές ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες στις αγορές, τόσο στο Χ.Α. όσο και διεθνώς, καθώς και οι μακροοικονομικές προοπτικές της ελληνικής οικονομίας επηρεάζουν αρνητικά τη ζήτηση και τα προσδοκώμενα έσοδα, διαμορφώνοντας μια ισορροπία χαμηλών τιμών σε σχέση με την αξία που τα περιουσιακά στοιχεία είχαν πριν από την κρίση. Όπου και όποτε είναι δυνατόν, θα εντάσσονται στις συμφωνίες ρήτρες που να διασφαλίζουν τη δίκαιη συμμετοχή του Δημοσίου στις μελλοντικές υπεραξίες, ώστε να μειωθεί η απόσταση μεταξύ της αξίας και των σημερινών χαμηλών αποτιμήσεων των περιουσιακών στοιχείων.

2. Πρόγραμμα Ιδιωτικοποιήσεων 2012

Για το 2012, προβλέπεται να έχουν ολοκληρωθεί πλήρως, με την είσπραξη και των αντίστοιχων τιμημάτων, οι παρακάτω αποκρατικοποιήσεις /παραχωρήσεις:

Υποδομές	Ακίνητη Περιουσία	Διάφορες Συμμετοχές
Επέκταση σύμβασης και πώληση μετοχών του Δ.Α.Α. «Ελ. Βενιζέλος»	39 κτίρια του Δημοσίου	Άδεια κρατικών λαχείων
Πώληση μετοχών της Ε.Υ.Α.Θ.	1 ^η ομάδα ακινήτων για ανάπτυξη	Πώληση μετοχών του Ο.Π.Α.Π.
Πώληση μετοχών της Ε.Υ.Δ.Α.Π.		Πώληση Ο.Δ.Ι.Ε.
Πώληση Δ.Ε.Π.Α.		Πώληση ΛΑΡΚΟ
Πώληση ΔΕΣΦΑ		Πώληση Ε.Α.Σ.
Πώληση μετοχών ΕΛ.ΠΕ.		Πώληση Καζίνο Πάρνηθας
Δικαιώματα λειτουργίας Εγνατίας Οδού		Πώληση ΕΛ.ΤΑ.
		Πώληση ΕΛΒΟ

Κατά τη διάρκεια του 2012 θα προετοιμασθούν και άλλες αποκρατικοποιήσεις, οι οποίες θα ολοκληρωθούν εντός του έτους. Επίσης, θα διαμορφωθεί η στρατηγική για τη συνέχιση της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας. Τα **προϋπολογισθέντα** για το **2012 έσοδα** των παραπάνω **αποκρατικοποιήσεων** αναμένεται να ανέλθουν σε **9,3 δισ ευρώ** και προβλέπεται να εξελιχθούν ως εξής:

(ποσά σε εκ. ευρώ)

Περίοδος	1 ^ο τρίμηνο	2 ^ο τρίμηνο	3 ^ο τρίμηνο	4 ^ο τρίμηνο
Ανά τρίμηνο	3.300	2.000	2.000	2.000
Σωρευτικά	3.300	5.300	7.300	9.300

▪ Σύνοψη – Συμπεράσματα

Στο τέλος της υλοποίησης αυτού του προϋπολογισμού θα έχει κλείσει οριστικά ένας φαύλος κύκλος μιας δημοσιονομικής εποχής που άφησε ανεξίτηλα τα σημάδια της κακοδιαχείρισης, της σπατάλης, της διαφθοράς που δημιούργησαν τεράστια προβλήματα στους Έλληνες πολίτες και την ελληνική κοινωνία. Κλείνει οριστικά ο κύκλος της αμφισβήτησης και της απαξίωσης και ανοίγει ένας νέος κύκλος της αξιοπιστίας, της προοπτικής και της ανάταξης της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε πως οι πολίτες αντιμετωπίζουν δυσκολίες, ανατρέπονται κεκτημένα, οικογενειακοί προγραμματισμοί και δημιουργούνται τεράστια προβλήματα. Αναγνωρίζουμε πως και βεβαίως, υπάρχουν ευθύνες σε όλους μας. Και βεβαίως, οι ευθύνες είναι αναλογικές σε αυτούς που διαχρονικά κυβέρνησαν τη χώρα μας, ευθύνες γι' αυτά που έπρεπε να γίνουν και κάτω από το φόβο του πολιτικού κόστους δεν οραματιστήκαμε, δεν μπορέσαμε, δεν τολμήσαμε να πραγματοποιήσουμε. Υπάρχουν ευθύνες, όμως, και σε αυτούς που δεν κυβέρνησαν, γιατί με το στείρο αντιπολιτευτικό τους λόγο, χωρίς θέσεις και προτάσεις, δεν έπεισαν ποτέ την ελληνική κοινωνία ότι αποτελούν μια αξιόπιστη εναλλακτική λύση.

Σήμερα όμως, είναι μια διαφορετική εποχή. Η κρίση είναι και ευκαιρία. Σήμερα γίνεται μια καινούρια αρχή και ξεκινάει μια διαφορετική πορεία. Διδαχθήκαμε από τα λάθη του παρελθόντος. Πάθαμε και μάθαμε. Η κρίση μας δίνει την ευκαιρία να αλλάξουμε. Σήμερα τολμάμε. Δεν φοβόμαστε το πολιτικό κόστος. Λαμβάνουμε σημαντικές αποφάσεις για να διορθώσουμε όλα αυτά που όλοι συμφωνούμε πως πρέπει να αλλάξουμε. Δίνουμε σήμερα μαζί με τον ελληνικό λαό τον πιο κρίσιμο αγώνα για τη σωτηρία της χώρας μας μέσα από ρηξικέλευθες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις με επώδυνες αποφάσεις που θα εξασφαλίσουν, όμως, μια νέα βιώσιμη πορεία ανάπτυξης και ευημερίας για τη χώρα μας.

Σε αυτή τη μάχη που δίνουμε για να κατανοήσουμε τα αυτονόητα, σε αυτόν τον αγώνα που διεκδικούμε τα αυτοδίκαια, σε αυτήν την τιτάνια προσπάθεια δεν χωρούν μικροκομματισμοί, λαϊκισμοί, κινήσεις εντυπωσιασμού και επικοινωνιακά τεχνάσματα.

Δεν χωρούν εύκολα λόγια. Μαγικές συνταγές και προτάσεις χωρίς αντίκρισμα πρέπει να τελειώνουν εδώ και τώρα. Πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτή η κρίση, η οποία απογύμνωσε το κοινωνικοπολιτικό μας σύστημα, τους θεσμούς και αποκάλυψε βαθύτερα και μείζονα προβλήματα αποτελεί μία μοναδική ευκαιρία να αλλάξουμε αντιλήψεις, να ανατρέψουμε κατεστημένα, να αλλάξουμε σελίδα. Μόνο με υπευθυνότητα, με σύνεση, με ρεαλισμό μπορούμε να προχωρήσουμε στη νέα πραγματικότητα που διαμορφώνεται παγκόσμια. Και μέχρι να βρεθεί μια νέα ισορροπία μεταξύ οικονομίας, κοινωνίας και κράτους, αλλά και στο νέο κύκλο ενηλικίωσης της Ελληνικής Δημοκρατίας θέλουμε τον Έλληνα πολίτη συμμετέχο και συνοδοιπόρο, τον θέλουμε μαζί μας για να αντιμετωπίσουμε τα κοινά μας προβλήματα.

Διότι, κανένας Πρωθυπουργός, καμία κυβέρνηση, κανένας πολιτικός δεν μπορεί να αλλάξει την κοινωνία αν και οι ίδιοι οι πολίτες δεν θέλουν να αλλάξουν.

Μαζί, λοιπόν, με τον πολίτη και απέναντι στο λαϊκισμό και την ανευθυνότητα. Μαζί με τον ελληνικό λαό θα αλλάξουμε όλα όσα μας έφεραν μέχρι εδώ, όλα όσα μας πλήγωσαν και μαζί θα δημιουργήσουμε μια νέα Ελλάδα και για εμάς τους ίδιους, αλλά πολύ περισσότερο για τα παιδιά μας, για τα δικά τους όνειρα για ένα καλύτερο αύριο. Είναι πραγματικά ώρες εθνικής ευθύνης για όλους μας. Η πρόσκληση είναι προς όλους μας. Η πρόκληση αφορά όλους μας. Ο αγώνας είναι κοινός.

Δημήτριος Τσιρώνης

Βουλευτής Άρτας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΩΪΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012

Του Ειδικού Εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Νικόλαου Ζωΐδη

Βουλευτή Δωδεκανήσου

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

πιστεύουμε ότι ο Προϋπολογισμός του 2012, είναι ένας Προϋπολογισμός με τον οποίον αρχίζει η αναστροφή της πορείας της χώρας μας. Είναι ένας Προϋπολογισμός που έχει πολύ σημαντικά χαρακτηριστικά, τα οποία έχουν προφανώς αναλυθεί στο δημόσιο διάλογο, τα οποία όμως οφείλω να επαναφέρω για να καταγραφούν για μια ακόμη φορά.

Είναι ένας Προϋπολογισμός, με τον οποίο προβλέπεται για πρώτη φορά πρωτογενές πλεόνασμα. Η δημοσιονομική διαχείριση του 2012 θα είναι επιτέλους μετά από πολλά χρόνια και χάρη στις προσπάθειες και κυρίως στις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, πλεονασματική. Το πλεόνασμα θα είναι μικρό, προβλέπεται της τάξεως του 1,1%, θα είναι όμως ένα πρωτογενές πλεόνασμα για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια.

Επίσης, ο Προϋπολογισμός του 2012 είναι ένας Προϋπολογισμός, ο οποίος δεν συνοδεύεται από Νομοσχέδιο με το οποίο επιβάλλονται νέα φορολογικά μέτρα, νέα εισπρακτικά μέτρα, αυτά έχουν ψηφιστεί, είναι σκληρά, το τονίσαμε όταν το ψηφίσαμε αλλά αναγκάια. Πρέπει να τα κάνουμε πιο δίκαια, πρέπει να απαλύνουμε αδικίες, πρέπει να δείξουμε το πρόσωπο της κοινωνικής αλληλεγγύης και συναίνεσης και απευθυνόμενος στους συμπολίτες μας που έχουν ανάγκη και που δεν πρέπει να νιώθουν μόνοι και εγκαταλελειμμένοι μέσα στη δίνη της κρίσης, αλλά εφόσον εφαρμόσουμε τους ψηφισθέντες και ισχύοντες νόμους του Κράτους με αίσθηση εθνικής ευθύνης δεν θα χρειαστούν νέα μέτρα.

Είναι ένας Προϋπολογισμός, ο οποίος προβλέπει τη μείωση του δημόσιου χρέους. Μετά από μια ιστορική πορεία σταθερής αύξησης του δημόσιου χρέους, τώρα η κίνηση αντιστρέφεται χάρη στην απόφαση της 26ης Οκτωβρίου που πιστεύουμε ότι επιτέλους θα συντρέξουν οι προϋποθέσεις να υλοποιηθεί. Άλλωστε, όλοι μας έχουμε δηλώσει ότι είναι μονόδρομος. Και είναι ένας Προϋπολογισμός, που βασίζεται σε πολύ αυστηρές εκτιμήσεις που είναι προϊόν συνεννόησης μιας τρικομματικής συνεργασίας.

Έχω την ευθύνη να εισηγηθώ το σκέλος των δαπανών. Θα ήθελα εξ αρχής να πω, ότι οι συνολικές δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού, συμπεριλαμβανομένων και των δαπανών για την πληρωμή των εγγυήσεων που εκτιμάται ότι θα καταπέσουν σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, των δαπανών για πληρωμή τόκων, των δαπανών για επιχορήγηση νοσηλευτικών ιδρυμάτων, για εξόφληση παλαιών οφειλών τους, καθώς και των δαπανών υλοποίησης των εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, προβλέπεται να διαμορφωθούν σε 70.741 εκατ. ευρώ το 2011, δηλαδή μειωμένες κατά 730 εκατ. ευρώ ή 1% σε σχέση με τις εκτιμήσεις που έχουν περιληφθεί στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής και

αυξημένες κατά 3.955 εκατ. ευρώ ή 5,9% σε σχέση με το 2010. Η μείωση σε σχέση με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής, αφορά τις κατηγορίες δαπανών για μισθούς, για επιχορηγήσεις νοσηλευτικών ιδρυμάτων, για αποδόσεις στην Ε.Ε., για αποδιδόμενους πόρους και κυρίως για τα εξοπλιστικά προγράμματα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας κατά 900 εκατ. ευρώ. Η αύξηση των δαπανών σε σχέση με το 2010, οφείλεται κυρίως στην ανάγκη κάλυψης των αυξημένων πρόσθετων αναγκών επιχορήγησης του ασφαλιστικού συστήματος και κυρίως στις δαπάνες πληρωμής τόκων.

Οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού, προβλέπεται να διαμορφωθούν σε 51.830 εκατ. ευρώ, μειωμένες κατά 220 εκατ. ευρώ ή 0,4% σε σχέση με τις εκτιμήσεις του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος κατά 349 εκατ. ευρώ ή 0,7% σε σχέση με αυτές του 2010. Οι συνολικές δαπάνες για αποδοχές και συντάξεις εκτιμάται ότι θα είναι αυξημένες κατά 173 εκατ. ευρώ σε σχέση με τις προβλέψεις που είχαν περιληφθεί στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο και περιορισμένες κατά 222 εκατομμύρια ευρώ ή κατά 1,13%, έναντι του 2010. Οι δαπάνες για πρόσθετες παροχές, στις οποίες περιλαμβάνονται και τα επιδόματα καταργηθέντων λογαριασμών, θα είναι αυξημένες κατά 21 εκατ. ευρώ σε σχέση με τις προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος και μειωμένες κατά 173 εκατ. ευρώ ή 11,4% έναντι του 2010 κυρίως λόγω του περιορισμού των πρόσθετων παροχών, όπως υπερωρίες, αμοιβές για συμμετοχή σε Επιτροπές και συμβούλια, αμοιβές για εργασία κατά τις νυχτερινές ώρες και εξαιρέσιμες ημέρες κ.λπ.

Είναι χαρακτηριστική η περιστολή αυτού του είδους των δαπανών. Οι καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες, εκτιμάται ότι θα εμφανίσουν σημαντικότερη μείωση, αφού θα περιοριστούν κατά 77 εκατ. ευρώ ή 2,9% σε σχέση με τις προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος και κατά 381 εκατομμύρια ευρώ ή 12,8% έναντι του 2010. Η μείωση αυτή, αποδίδεται στην διαρκή προσπάθεια που καταβάλλεται για τον περιορισμό των δαπανών λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού και ενδεικτικά οι δαπάνες λειτουργίας αναμένονται μειωμένες κατά 11,1 εκατομμύρια ευρώ ή 1,4% σε σχέση με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα και κατά 244,1 εκατ. ευρώ ή 23,4% σε σχέση με το 2010.

Οι δαπάνες για τις μεταβιβαστικές πληρωμές αναμένεται να εμφανιστούν αυξημένες κατά 128 εκατ. ευρώ ή 1,7% σε σχέση με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα και κατά 1.303 εκατ. ευρώ ή 7,5% σε σχέση με το 2010, κυρίως λόγω της ανάγκης χορήγησης αυξημένων κονδυλίων για την κάλυψη των αναγκών των Ασφαλιστικών Ταμείων λόγω μείωσης των εσόδων τους, εξαιτίας της μεγαλύτερης από την αναμενόμενη ύφεση. Είναι όμως ένας τομέας, τον οποίο δεν μπορούμε, όπως αντιλαμβάνεστε, να τον αφήσουμε ακάλυπτο. Οι αποδιδόμενοι πόροι, αποδόσεις εσόδων σε ΟΤΑ και λοιπά Νομικά Πρόσωπα καθώς και επιστροφές δασμών είναι μειωμένοι κατά 150 εκατομμύρια ευρώ ή 0,7% σε σχέση με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα και κατά 1.196 εκατ. ευρώ ή 13,4% σε σχέση με το 2010. Ενώ οι πληρωμές για τόκους, εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στα 16.380 εκατομμύρια ευρώ για το 2011, περίπου 7, 5% του Α.Ε.Π.,

παρουσιάζοντας αύξηση κατά 378 εκατ. ευρώ ή 2,4% σε σχέση με το πρόγραμμα και κατά 3157 εκατομμύρια ευρώ ή 23,9% σε σχέση με το 2010.

Οι δαπάνες για τόκους, καταγράφουν συνεχή ανοδική πορεία. Το 2007 ανήλθαν σε 9.796 εκατομμύρια ευρώ ή 4,3% του Α.Ε.Π.. Το 2008 σε 11.207 εκατ. ευρώ ή 4,7% του Α.Ε.Π. και το 2009 σε 12.325 εκατ. ευρώ, δηλαδή 5,3% του Α.Ε.Π..

Οι πληρωμές του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων μέχρι το τέλος του 2011 εκτιμάται ότι θα ανέλθουν συνολικά σε 6.890 εκατ. ευρώ, από τα οποία, 5.500 εκατομμύρια ευρώ θα διατεθούν για έργα συγχρηματοδοτούμενα από πόρους της Ε.Ε. και τα υπόλοιπα 1.390 εκατομμύρια ευρώ για έργα που χρηματοδοτούνται αμιγώς από εθνικούς πόρους. Στο όριο πληρωμών του εθνικού σκέλους του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2011, περιλαμβάνονται 40 εκατ. ευρώ, που θα προέλθουν, από συνεισφορές τρίτον - δωρεές για την ολοκλήρωση έργων στις πυρόπληκτες περιοχές της χώρας.

Στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων 2011, δόθηκε έμφαση, αφενός στην αντιμετώπιση των αναγκών που προέκυψαν λόγω της ολοκλήρωσης την Γ΄ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, των κοινοτικών πρωτοβουλιών και των έργων του Ταμείου Συνοχής και αφετέρου, στην εντατικοποίηση της υλοποίησης των δράσεων του ΕΣΠΑ 2007 - 2013, του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης 2007 - 2013, καθώς και του Επιχειρησιακού Προγράμματος Αλιείας της ίδιας περιόδου.

Το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2011 με βάση τις τρέχουσες εκτιμήσεις αναμένεται ότι θα ανέλθει στα -22.959 εκατομμύρια ευρώ. Μετά από εθνικολογιστικές προσαρμογές και τον συνυπολογισμό των ισοζυγίων νομικών προσώπων, Δ.Ε.Κ.Ο., Ο.Τ.Α., Ο.Κ.Α. κ.λπ., διαμορφώνεται στα -19.683 εκατομμύρια ευρώ ή 9% του Α.Ε.Π. και το πρωτογενές αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης διαμορφώνεται στα -3.925 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή -1,8% του Α.Ε.Π..

Οι δαπάνες του Προϋπολογισμού για το 2012, όπως αυτές αναλύονται στο κείμενο που έχει διανεμηθεί. Δαπάνες κατά μείζονα κατηγορία: το σύνολο των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού προβλέπεται να διαμορφωθεί σε 64.858 εκατομμύρια ευρώ το 2012, μειωμένο κατά 5.884 εκατομμύρια ευρώ ή 8,3% σε σχέση με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων του 2011 και κατά 1.929 εκατ. ευρώ σε σχέση με το 2010. Η παραπάνω μείωση σε σχέση με το 2011, προκύπτει, κυρίως ως αποτέλεσμα της προβλεπόμενης μείωσης των δαπανών για πληρωμή τόκων σε ταμειακή βάση κατά 3.630 εκατ. ευρώ, καθώς και των προβλέψεων για μείωση των δαπανών για πληρωμή αποδοχών, συντάξεων, πρόσθετων και παρεπόμενων παροχών και των αποδιδόμενων πόρων.

Οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού προβλέπεται να διαμορφωθούν σε 49.085 εκατομμύρια ευρώ το 2012 μειωμένες κατά 2.745 εκατομμύρια, συγκριτικά με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις του 2011 και κατά 3.195 σε σχέση με το 2010.

Οι δαπάνες αποδοχών και συντάξεων θα ανέλθουν σε 19.415 εκατομμύρια ευρώ, παρουσιάζοντας μείωση κατά 672 εκατομμύρια ευρώ ή 3,3% σε σχέση με την εκτίμηση πραγματοποίησης του 2011. Η ανωτέρω εξοικονόμηση προβλέπεται ότι θα επιτευχθεί με την μείωση του αριθμού των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου, με την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου, με τον περιορισμό των προσλήψεων και τον επαναπροσδιορισμό των θέσεων ευθύνης και την υιοθέτηση ευέλικτων μορφών απασχόλησης στο δημόσιο και την δυνατότητα παροχής αδειών άνευ αποδοχών στο προσωπικό για εργασία εκτός του δημόσιου. Ειδικότερα, οι δαπάνες για καταβολή συντάξεων εμφανίζονται αυξημένες κατά 77 εκατ. ευρώ ή 1,2% σε σχέση με το 2011, λόγω της μεταφοράς της επίπτωσης του αυξημένου αριθμού υποχωρήσεων κατά το 2011.

Πρόσθετες και παρεπόμενες παροχές. Οι δαπάνες αυτής της κατηγορίας προβλέπεται να εμφανίσουν σημαντική μείωση και να περιοριστούν σε 882 εκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 538 εκατ. ή 37,9% έναντι του 2011. Επισημαίνεται, ότι οι σχετικές δαπάνες, εμφανίζουν μείωση, παρά το γεγονός ότι καλύπτουν και αμοιβές ωρομισθίων εκπαιδευτικών, εφημερίες γιατρών κ.τ.λ., κυρίως ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των πολιτικών μείωσης των δαπανών για την καταβολή πρόσθετων παροχών και αποζημιώσεων.

Οι καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες είναι μειωμένες κατά 45 εκατ. ευρώ έναντι του 2011 και σημαντικά περιορισμένες κατά 427 εκατ. ευρώ έναντι του 2010. Η μείωση αυτή αντικατοπτρίζει την προσπάθεια που καταβάλλεται για τον εξορθολογισμό των δαπανών αυτών και τον περιορισμό τους, στα απολύτως αναγκαία επίπεδα.

Οι μεταβιβαστικές πληρωμές αναμένεται να διαμορφωθούν σε 17.173 εκατομμύρια ευρώ και θα καλύψουν κυρίως τις ανάγκες των φορέων της κοινωνικής ασφάλισης και των νοσηλευτικών ιδρυμάτων. Θα μπορούσα να χαρακτηρίσω ανελαστικές τις δαπάνες αυτές. Εννοώ ή στους αποδιδόμενους πόρους, δηλαδή, στην κατηγορία που αφορά αποδόσεις πόρων σε τρίτους, όπως η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ο Ο.Γ.Α., κ.λπ., οι δαπάνες προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 7.146 εκατομμύρια ευρώ μειωμένες κατά 595 εκατ. ευρώ ή 7,7% σε σχέση με το 2011.

Στον Προϋπολογισμό του 2012, έχει προβλεφθεί πίστωση ύψους 1.000 εκατομμυρίων ευρώ για την αντιμετώπιση εκτάκτου χαρακτήρα αναγκών, ως αποθεματικό.

Οι δαπάνες για τόκους, μετά την εφαρμογή του προγράμματος μείωσης του δημόσιου χρέους με τη συμμετοχή ιδιωτών το γνωστό PSI, προβλέπεται να περιοριστούν στα 12.750 εκατομμύρια ευρώ από 16.380 το 2011 και 13.223 εκατομμύρια ευρώ το 2010.

Ως ποσοστό του ΑΕΠ θα διαμορφωθούν στο 6% από 7,5% το 2011, χωρίς την εφαρμογή του PSI οι τόκοι θα ανέλθουν στα 17.900 εκατ. ευρώ, δηλαδή στο 8,4% του Α.Ε.Π.. Σε δεδουλευμένη βάση οι τόκοι θα διαμορφωθούν στα 13.800 ευρώ έναντι 15.715 εκατομμυρίων ευρώ το 2011. Αντιλαμβανόμαστε όλοι πως μπορεί να ανακουφιστούν τα οικονομικά πράγματα της χώρας εάν τελεσφορήσει η προσπάθεια που είναι σε εξέλιξη και εάν όλοι επιδείξουμε την απαιτούμενη σοβαρότητα.

Τέλος, στον Προϋπολογισμό του 2012 έχουν προβλεφθεί πιστώσεις για την πληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων παρελθόντων οικονομικών ετών, φορέων της γενικής κυβέρνησης. Η διάθεση των ποσών αυτών θα γίνει μόνο υπό συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2012 με βάση τις προβλέψεις του σχεδίου του Προϋπολογισμού και μετά την υλοποίηση του προγράμματος ανταλλαγής ομολόγων αναμένεται να ανέλθει στα -13.473 εκατομμύρια ευρώ. Μετά τις εθνικό-λογιστικές προσαρμογές και τον συνυπολογισμό των ισοζυγίων νομικών προσώπων, Δ.Ε.Κ.Ο., Ο.Τ.Α. κ.τ.λ. θα διαμορφωθεί στα -11.427 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή στο 5,4% του Α.Ε.Π. και το πρωτογενές αποτέλεσμα της γενικής κυβέρνησης θα είναι θετικό στα +2.423 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή στον +1,1% του Α.Ε.Π..

Αυτή είναι μια προοπτική που ανοίγει μια πόρτα ελπίδας στη χώρα και στους πολίτες, ότι πλέον είναι βιώσιμο το δημόσιο χρέος, ότι εάν είμαστε ενωμένοι, εάν δουλέψουμε συστηματικά, εάν δεν υπονομεύουμε ο ένας τον άλλον αυτή η χώρα μπορεί να έχει ελπίδες για να ζήσει.

Νικόλαος Ζωΐδης

Βουλευτής Δωδεκανήσου

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΥ ΜΑΡΓΕΛΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012

Του Ειδικού Εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Σπυροπάνου Μαργέλη

Βουλευτή Λευκάδας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σήμερα συζητάμε το σχέδιο του προϋπολογισμού του 2012, ενός προϋπολογισμού που κατατίθεται κάτω από συνθήκες μεγάλης αβεβαιότητας και ανασφάλειας, σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση για τη χώρα, τη δυσκολότερη που έχει βρεθεί τις τελευταίες δεκαετίες.

Η χώρα μας τα τελευταία δύο χρόνια διανύει μια δύσκολη περίοδο για την ανάταξη της. Μια πορεία που χαρακτηρίζεται από μια πρωτοφανή προσπάθεια δημοσιονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής, για τα ελληνικά και όχι μόνο δεδομένα.

Αρκεί να θυμηθούμε πως το 2010 - που ήταν το πρώτο έτος εφαρμογής του προγράμματος οικονομικής πολιτικής - επιτεύχθηκε μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες του Α.Ε.Π., δηλαδή από 15,6% του Α.Ε.Π. το 2009 σε 10,6% το 2010. Η μείωση του ελλείμματος ήταν σαφώς η μεγαλύτερη που έχει σημειωθεί ποτέ σε χώρα της ευρωζώνης και μάλιστα σε ένα περιβάλλον με αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Η προσπάθεια αυτή γνωρίζουμε ότι είναι επώδυνη, είναι όμως αναγκαία και πρέπει να την συνεχίσουμε με σταθερότητα, αλλά και περισσότερη δικαιοσύνη στην κατανομή των βαρών. Τώρα μπαίνουμε στην πιο κρίσιμη φάση, τώρα είναι η κατάλληλη ευκαιρία να δείξουμε την αποφασιστικότητά μας αποτρέποντας όλα τα σενάρια περί χρεοκοπίας και εξόδου από το ευρώ.

Κυρίες και κύριοι,

Η νέα κυβέρνηση καλείται να δράσει κάτω από συνθήκες πρωτοφανούς πίεσης και παρατεταμένης οικονομικής ύφεσης. Καλείται να θέσει μέσα σε ένα δυσμενές οικονομικό περιβάλλον σαφείς στόχους, με προοπτική και συγκεκριμένα αποτελέσματα. Το παρόν σχέδιο του προϋπολογισμού δεν αποτελεί το προϊόν σύνταξης μιας ωραιοποιημένης έκθεσης ιδεών, αλλά κινείται στη βάση ενός στοχευμένου σχεδίου, συμβατού προς τις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει ως χώρα.

Είναι σημαντικό ότι ο προϋπολογισμός αυτός είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που κατατίθεται μέσα σε ένα πλαίσιο ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης και συνεργασίας. Είναι ένας συμβολικός προϋπολογισμός που αποτυπώνει την ισχυρή αποφασιστικότητα των πολιτικών δυνάμεων της χώρας να υπερκεράσουν αντιπαραθέσεις και αντιπαλότητες και να συνεργαστούν για το καλό της χώρας.

Το νέο πολιτικό σκηνικό που διαμορφώθηκε με τη νέα κυβέρνηση συνεργασίας έχει μεγάλη αξία. Εγγυάται τις πλέον ομαλές συνθήκες που θα μπορούσαν να υπάρξουν μέσα σε μια τόσο κρίσιμη χρονικά περίοδο. Έτσι, ο προϋπολογισμός του 2012 μπορεί να κατατίθεται μέσα σε ένα δυσμενές οικονομικό περιβάλλον, τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε διεθνές επίπεδο, μέσα σε συνθήκες μεγάλης αβεβαιότητας και νευρικότητας, αλλά στο εσωτερικό, στη χώρα μας, κατατίθεται με τους καλύτερους δυνατούς οίονους από τη συναίνεση που φαίνεται να διαμορφώνεται.

Ο νέος προϋπολογισμός είναι ένας πλεονασματικός προϋπολογισμός, χωρίς να υπολογίζουμε τους τόκους. Για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια κατατίθεται ένας προϋπολογισμός που μπορεί να δώσει πρωτογενές πλεόνασμα στο τέλος του 2012, το οποίο υπολογίζουμε στο 1,1% του Α.Ε.Π. ή στα 2,42 δις. ευρώ. Για πρώτη φορά επιδιώκουμε να εφαρμόσουμε το «λογικό» και το δημοσιονομικά «ορθό», δηλαδή να καταναλώνουμε με σύνεση και σύμφωνα με αυτά που μπορούμε να παράγουμε, να ζούμε μέσα στις δυνατότητές μας και όχι πάνω από αυτές εξαρτώμενοι από δανεικά.

Ο νέος προϋπολογισμός είναι ένας ρεαλιστικός προϋπολογισμός. Οι εκτιμήσεις του για το 2012 έχουν διαμορφωθεί με τα πιο αυστηρά κριτήρια. Τα μέτρα και οι στόχοι του έχουν περάσει κάτω από το μικροσκόπιο των εταίρων μας. Θα λέγαμε ότι έχει σχεδιαστεί με βάση το χειρότερο και όχι το καλύτερο σενάριο. Για το λόγο αυτό θεωρώ ότι δεν πρόκειται να συναντήσουμε μεγάλες εκπλήξεις κατά την εφαρμογή του, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πρέπει και να εφησυχάζουμε. Αντίθετα, χρειάζεται σοβαρή και συστηματική προσπάθεια.

Ο προϋπολογισμός του 2012 είναι ένας προϋπολογισμός αναστροφής της αυξητικής πορείας του δημόσιου χρέους. Είναι ένας προϋπολογισμός που σε συνδυασμό με τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου θέτει τις βάσεις για να τιθασεύσουμε ένα υπέρογκο χρέος που λάμβανε ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Να μπορέσουμε να το κάνουμε βιώσιμο και διαχειρίσιμο. Πιστεύω πως θα είμαστε πλέον σε θέση να χαρτογραφήσουμε μια νέα ασφαλέστερη πορεία εξόδου από την κρίση και να πλεύσουμε σε πιο ήρεμα νερά.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Ο προϋπολογισμός του 2012 θέλουμε να είναι ο προϋπολογισμός της μετάβασης σε μια νέα εθνική αφετηρία. Η ψήφισή του αποτελεί προϋπόθεση για την διασφάλιση της πλήρους και άμεσης εφαρμογής των πρόσφατων αποφάσεων της Ευρωζώνης, οι οποίες διασφαλίζουν την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ελληνικού δημόσιου χρέους.

Με την εκτέλεσή του προβλέπεται να επιτευχθεί μια τεράστια δημοσιονομική προσαρμογή που ξεκίνησε με πρωτογενές έλλειμμα 24 δις. ευρώ το 2009 και θα καταλήξει σε πρωτογενές πλεόνασμα 2,42 δις ευρώ το 2012. Η χώρα μας με σχεδιασμένη συνεχή προσπάθεια πρέπει και μπορεί να εισέλθει σε μια άλλη υγιή δημοσιονομική πραγματικότητα.

Σημειώνω πως για το 2012 ο βασικός στόχος του προϋπολογισμού, σύμφωνα με την αισιόδοξη πρόβλεψη είναι η μείωση του ελλείμματος στο 5,4% του Α.Ε.Π., ενώ με την απαισιόδοξη - εάν αποτύχει το κούρεμα - στο 6,7% του Α.Ε.Π. από 15,6% το 2009.

Για την επίτευξη των παραπάνω δημοσιονομικών στόχων πέρα από τον καταλυτικό ρόλο που αναμένεται να διαδραματίσει η υλοποίηση του PSI, προβλέπεται η εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων, πολιτικών και παρεμβάσεων τόσο σε επίπεδο ενίσχυσης εισπραχής των εσόδων του Δημοσίου όσο και σε επίπεδο περιορισμού των κρατικών δαπανών. Όλα τα μέτρα και οι πολιτικές έχουν αποφασιστεί στο προηγούμενο χρονικό διάστημα.

Έτσι, ο προϋπολογισμός του 2012 σε αντίθεση με τους προηγούμενους, δεν ενσωματώνει νέα φορολογικά και εισπρακτικά μέτρα. Δεν περιλαμβάνει νέες περικοπές για μισθωτούς και συνταξιούχους. Με την προϋπόθεση πως θα εφαρμοστούν όλα τα μέτρα και οι πολιτικές που έχουν αποφασιστεί και ψηφιστεί μέχρι σήμερα.

Παραμένει, όμως, χρέος μας να δούμε πως και με ποιες αποφάσεις θα κάνουμε πιο δίκαια τα μέτρα. Πρέπει να δούμε με ποιες πρόσθετες παρεμβάσεις μπορούμε να αποκαταστήσουμε αδικίες και ατέλειες του συστήματος που ταλαιπωρούν και επιβαρύνουν τις πιο ευάλωτες κατηγορίες πολιτών.

Συγχρόνως, οφείλουμε να συνεχίσουμε με συστηματικό τρόπο και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα τις διαρθρωτικές αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα, η οικονομία, η ελληνική δημόσια διοίκηση, η αγορά, η αναπτυξιακή διαδικασία.

Οφείλουμε να συνεχίσουμε με μεγαλύτερη ένταση τις προσπάθειες για την βελτίωση των εισπρακτικών μηχανισμών, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, τον περιορισμό της φοροδιαφυγής.

Ενέργειες, όπως οι αλλαγές στις δομές της φορολογικής και δημοσιονομικής διοίκησης, η θέσπιση της άρσης του τραπεζικού απορρήτου προς τη φορολογική διοίκηση, η πλήρης εφαρμογή της διαδικασίας του αυτόφωρου για μεγάλους οφειλότες προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, η συμμετοχή ιδιωτών για την υποβοήθηση που φοροεισπρακτικού μηχανισμού, ο έλεγχος της μεταφοράς κεφαλαίων στο εξωτερικό, ο έλεγχος των καταθέσεων στην Ελβετία κ.λπ., πρέπει να συνεχιστούν με περισσότερη ένταση, από αύριο κιόλας.

Κορυφαία ενέργεια σε αυτές τις προσπάθειες πρέπει να είναι η ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος που φαίνεται να συγκεντρώνει τη συναίνεση των περισσότερων πολιτικών δυνάμεων. Να έρθει λοιπόν τώρα, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, στη Βουλή για ψήφιση το καινούργιο φορολογικό νομοσχέδιο.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Ο στόχος της δημοσιονομικής προσαρμογής είναι αυτονόητο πως πρέπει να επιτευχθεί. Συγχρόνως, όμως, είναι αναγκαίο να στηριχθεί η οικονομία και οι προοπτικές ανάπτυξης της χώρας.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα εργαλεία άσκησης αναπτυξιακής πολιτικής, και μάλιστα σε περιόδους κρίσης σαν αυτή που βιώνουμε τώρα. Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, το 2012 το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται να χρηματοδοτήσει τις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας με ποσό 7,7 δισ. €. Θα μπορούσε να είναι και μεγαλύτερο αυτό το ποσό, και σίγουρα θα θέλαμε να είναι μεγαλύτερο.

Είναι γεγονός, όμως, πως το οικονομικό επιτελείο κλήθηκε να διαμορφώσει με τον προϋπολογισμό του 2012, ένα Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κάτω από δύσκολες οικονομικά συνθήκες.

Από τη μια η υποχρέωση για την επίτευξη του στόχου της μεσοπρόθεσμης δημοσιονομικής προσαρμογής και από την άλλη η ανάγκη να στηρίξουμε την αναπτυξιακή διαδικασία. Να πετύχουμε την αναθέρμανση της οικονομίας και τη δημιουργία ενός θετικού επενδυτικού κλίματος που θα συμβάλει στην προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων, θα κινήσει την αγορά, θα δώσει νέες θέσεις εργασίας αλλά και έσοδα για το κράτος.

Ανεξάρτητα, όμως, από το όποιο ύψος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, απαιτούνται στοχευμένες δράσεις και συγκεκριμένες παρεμβάσεις.

Πρώτα απ' όλα απαιτείται μια καθολική αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο ως χώρα παράγουμε πλούτο. Χρειάζεται να αναθεωρήσουμε το παρωχημένο παραγωγικό μοντέλο του χθες, στο οποίο στηρίζονταν η οικονομία μας με κύρια χαρακτηριστικά την κατανάλωση και την εξάρτηση από δανεικά. Χρειάζεται να μεταβούμε σε ένα νέο, σύγχρονο αναπτυξιακό μοντέλο που θα στηρίζεται στα υγιή χαρακτηριστικά της οικονομίας και θα εκμεταλλεύεται τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας, δηλαδή, το ανθρώπινο δυναμικό της και το φυσικό της πλούτο.

Στη βάση ενός τέτοιου μοντέλου, πρέπει να σχεδιάσουμε δράσεις και παρεμβάσεις που θα δώσουν προστιθέμενη αξία στην αναπτυξιακή προοπτική της χώρας. Στη βάση αυτή, πρέπει να οικοδομηθεί η αναπτυξιακή στρατηγική και να στηριχθεί μέσω των κατάλληλων προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, των εθνικών πόρων και των δράσεων από τη συνεργασία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Να δούμε παραδείγματα με καλά αποτελέσματα από την συνεργασία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Να ενθαρρύνουμε και να ενισχύσουμε τέτοιες πρωτοβουλίες. Να προσελκύσουμε έτσι κεφάλαια που χρειαζόμαστε κυρίως για έργα με αναπτυξιακό χαρακτήρα, που αξιοποιούν φυσικούς πόρους και δυνατότητες και φέρνουν έσοδα από την λειτουργία τους.

Έχει ενδιαφέρον εδώ να τονίσω πως είναι ευκαιρία αλλά και υποχρέωσή μας μέσα στο κλίμα συναίνεσης και συνεννόησης που φαίνεται να διαμορφώνεται, να ξεμπλοκάρουμε τα μεγάλα έργα που εκτελούνται με συμβάσεις παραχώρησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Χρειάζεται να αλλάξουμε, τον τρόπο με τον οποίο ιεραρχούμε ως κράτος τις ανάγκες μας. Να αναθεωρήσουμε τους αναπτυξιακούς μας στόχους και προτεραιότητες. Να αναλογιστούμε, επιτέλους, ως χώρα που θέλουμε να πάμε και να δούμε, με τα εργαλεία που έχουμε στη διάθεσή μας, πώς θα το καταφέρουμε.

Μια σωστή και ρεαλιστική στοχοθεσία των αναπτυξιακών μας αναγκών και προτεραιοτήτων μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, μέσα από το ΕΣΠΑ και τον αναπτυξιακό νόμο, μέσα από την συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μέσα από την αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας είναι αυτό που χρειαζόμαστε πρωτίστως αυτή τη στιγμή.

Η αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για το 2012 κατά 11,76% σε σχέση με 2011, εν μέσω μιας πολύ δύσκολης οικονομικά συγκυρίας για τη χώρα, είναι αναμφισβήτητο ένα θετικό στοιχείο. Αναδεικνύει την προσπάθεια που καταβάλλουμε για την υλοποίηση των μεγάλων υποδομών που έχει ανάγκη η χώρα, για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, τη στήριξη της επενδυτικής πρωτοβουλίας και την τόνωση της τοπικής και περιφερειακής αναπτυξιακής διαδικασίας.

Η οικονομική ανάπτυξη στην οποία προσβλέπουμε μέσα από την υλοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, πιστεύουμε πως θα αποτελέσει την κινητήρια δύναμη η οποία θα συμπαρασύρει και τον ιδιωτικό τομέα, τους εξωστρεφείς κλάδους της οικονομίας, θα ενισχύσει τις ιδιωτικές επενδύσεις και θα συμβάλει στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Εδώ, πρέπει να προσθέσω ότι θα πρέπει επιτέλους ο επιχειρηματικός κόσμος της χώρας, που όλα τα προηγούμενα χρόνια κέρδισε με τον τρόπο που λειτουργούσε το κράτος, να επενδύσει και να βοηθήσει η χώρα να βγει από το αδιέξοδο που βρίσκεται.

Είναι ενθαρρυντικό, λοιπόν, για τη συνολική προσπάθεια που κάνουμε για την ανάπτυξη της οικονομίας μας, τα 7,7 δισεκατομμύρια ευρώ που θα διατεθούν για τη χρηματοδότηση των έργων, των υποδομών και των αναπτυξιακών πρωτοβουλιών της χώρας μας. Οι δαπάνες αυτές του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ανέρχονται στο 3,6% του ΑΕΠ, και κατανέμονται σε 6 δισεκατομμύρια ευρώ για έργα που συγχρηματοδοτούνται από την Ε.Ε. και 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ για έργα που θα χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από εθνικούς πόρους.

Η συμβολή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το γνωρίζουμε, αλλά το επισημαίνω, είναι καθοριστική για την κατασκευή των μεγάλων υποδομών που έχει ανάγκη η χώρα μας, όπως είναι οι μεγάλοι οδικοί άξονες, ο σιδηρόδρομος, το μετρό, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, οι μαρίνες, τα έργα διαχείρισης των απορριμμάτων και προστασίας του περιβάλλοντος.

Εξίσου μεγάλη είναι η συμμετοχή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και στις δράσεις του Υπουργείου Ανάπτυξης. Δράσεις που έχουν να κάνουν με τη στήριξη της επιχειρηματικότητας και των ιδιωτικών επενδύσεων, με την υλοποίηση έργων στο πλαίσιο ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων νομαρχιακού και περιφερειακού επιπέδου, δράσεις που αφορούν σε προγράμματα ψηφιακής σύγκλισης.

Οι επενδυτικές δαπάνες για την παιδεία, τον πολιτισμό, την υγεία και την πρόνοια, αποτελούν σημαντικό μέρος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων μέσα από τη στήριξη δράσεων που συμβάλλουν στην πνευματική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη. Το κονδύλι που εγγράφεται για τις δράσεις αυτές ανέρχεται περίπου στα 1,3 δις ευρώ και περιλαμβάνει μεταξύ άλλων δαπάνες για τον εκσυγχρονισμό των κτιριακών υποδομών, τον εξοπλισμό των νοσοκομείων, τη λειτουργία παιδικών σταθμών και γηροκομείων, την στήριξη ερευνητικών προγραμμάτων, τη συντήρηση μνημείων και αρχαιολογικών χώρων, την ανάπτυξη του τουρισμού, του αθλητισμού και πολλά άλλα.

Μεγάλη είναι, επίσης, η έμφαση που δίνεται στην ενίσχυση και την ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας. Μιας περιφέρειας με αστείρευτες, ανεξάντλητες δυνατότητες ανάπτυξης και μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα, που καιρός είναι να αξιοποιήσουμε προς όφελος της ελληνικής οικονομίας και της κοινωνίας. Το συνολικό ύψος των δαπανών για τα έργα που θα διαχειριστούν οι αποκεντρωμένες διοικήσεις, προβλέπεται να ανέλθει στο 1,15 δις. € για το 2012. Εδώ πρέπει να πούμε, πως οι αιρετές αυτοδιοικήσεις με τις αρμοδιότητες που έχουν, κυρίως με τις προσδοκίες που έχει επενδύσει σ' αυτές ο ελληνικός λαός, οφείλουν να αναλάβουν πρωτοβουλίες, να συντάξουν και να προωθήσουν πιλοτικά προγράμματα με βάση τα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε περιοχής. Να τολμήσουν, να αξιοποιήσουν δυνατότητες και ευκαιρίες, να ανοίξουν νέους δρόμους συνεργασίας με τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

Ιδιαίτερη ενίσχυση από τις δράσεις του ΕΣΠΑ παρέχεται στους τομείς της εκπαίδευσης, της κατάρτισης, της δημιουργίας απασχόλησης και της ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο βασικός στόχος για το 2012, είναι η επίτευξη της απορροφητικότητας των πόρων του ΕΣΠΑ στο πλαίσιο των υποχρεώσεων της χώρας που απορρέουν από την εφαρμογή του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας. Για το σκοπό αυτό, βρίσκεται σε εξέλιξη η

δεύτερη αναθεώρηση του ΕΣΠΑ που αναμένεται να ολοκληρωθεί μέχρι τα τέλη του 2011, καθώς και ο ανασχεδιασμός βασικών μηχανισμών υλοποίησης των αναπτυξιακών του προγραμμάτων, με στόχο την βελτίωση της αποτελεσματικότητάς τους.

Είναι γεγονός πως τα επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΣΠΑ τα πρώτα τρία χρόνια από την έναρξή τους, παρουσίασαν σημαντικές καθυστερήσεις με αποτέλεσμα την ιδιαίτερα χαμηλή απορροφητικότητα, η οποία τον Οκτώβριο του 2009 ήταν 3% περίπου.

Τα δύο τελευταία χρόνια, με συντονισμένες πρωτοβουλίες και συστηματική προσπάθεια έχουν επιταχυνθεί οι ρυθμοί υλοποίησης του προγράμματος. Οι εντάξεις των έργων έχουν φτάσει σήμερα στο 92%, οι νομικές δεσμεύσεις στο 53% και η απορροφητικότητα στο 27%, ενώ αναμένεται περαιτέρω επιτάχυνση για ορισμένα από τα επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΣΠΑ που υπάρχει μια καθυστέρηση, όπως περιβάλλον και αειφόρος ανάπτυξη, ψηφιακή σύγκλιση, εκπαίδευση και δια βίου μάθηση, διοικητική μεταρρύθμιση.

Μέσα από συντονισμένες δράσεις και προγράμματα προβλέπεται η δυνατότητα να παρασχεθούν κεφάλαια του ΕΣΠΑ και για κεφάλαια κίνησης στις επιχειρήσεις. Παράλληλα προβλέπεται η δημιουργία ενός εγγυοδοτικού ταμείου μέσα από το οποίο θα διοχετευθούν και πάλι πιστώσεις από το ΕΣΠΑ ως εγγύηση προς την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για να παρέχει αυτή με τη σειρά της δάνεια προς τις Ελληνικές Τράπεζες για να διοχετευθούν προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η αναπτυξιακή μας πολιτική συμπληρώνεται με το νέο επενδυτικό νόμο που ψηφίστηκε στις αρχές του 2011, ο οποίος ενισχύει την υγιή επιχειρηματικότητα, την καινοτομία, την απασχόληση και την περιφερειακή ανάπτυξη. Ο νέος επενδυτικός νόμος εισάγει πολλές και σημαντικές τομές, ενώ παράλληλα αποκαθιστά την αξία των δημοσίων πόρων που παρέχονται για ενισχύσεις πριμοδοτώντας τα δυναμικά επενδυτικά σχέδια που έχουν σαφείς προοπτικές βιωσιμότητας. Δίνει την ευκαιρία να βασιστούμε σε ένα νέο οικονομικό και κοινωνικό πρότυπο. Ένα πρότυπο παραγωγικό, δυναμικό, εξωστρεφές και ανταγωνιστικό.

Γιατί όλα αυτά τα χρόνια είχαμε παγιδευτεί στο καθεστώς της εύκολης ανάπτυξης, της ανάπτυξης που βασίστηκε στη παραοικονομία, τον άκρατο δημόσιο δανεισμό, την εσωστρέφεια, με αποτέλεσμα τη χαμηλή ανταγωνιστικότητα και τα μεγάλα προβλήματα που σήμερα αντιμετωπίζουμε σε πολλούς τομείς της οικονομίας μας. Η σημερινή συγκυρία, η κρίση που βιώνουμε, μπορεί και πρέπει να ιδωθεί ως μία τελευταία ευκαιρία για να αλλάξουμε νοοτροπίες, δομές, αναπτυξιακά μοντέλα και στρατηγικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Κλείνοντας την ομιλία μου θεωρώ απαραίτητο να τονίσω πως το ένα ζητούμενο είναι ασφαλώς το ύψος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Το δεύτερο ζητούμενο, όμως, είναι η αποδοτικότητα των πόρων, η αποτελεσματικότητα των δράσεων και πρωτοβουλιών, η ποιότητα των παραγόμενων έργων και εν τέλει το επενδυόμενο κόστος σε σχέση με το προσδοκώμενο όφελος.

Για αυτό και προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να δούμε, να συνεχίσουμε και να αναλάβουμε νέες πρωτοβουλίες για:

- την επέκταση του fast track και για μικρότερες επενδύσεις,
- τη σύσταση κέντρου εξυπηρέτησης επενδυτών,
- την απλοποίηση της άσκησης εξαγωγικών δραστηριοτήτων,
- την επέκταση των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών και διαγωνισμών σε όλο το φάσμα των διαδικασιών ανάθεσης και εκτέλεσης των δημοσίων συμβάσεων με στόχο την ενίσχυση του ανταγωνισμού,
- την αλλαγή του τρόπου ανάθεσης και σύνταξης των μελετών, των δημοσίων έργων,
- την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου ωρίμανσης και παραγωγής των δημοσίων έργων,
- την περαιτέρω απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης των έργων, δημόσιων και ιδιωτικών,
- την χωροθέτηση χρήσεων γης, την ολοκλήρωση των πολεοδομικών μελετών, του κτηματολογίου, του δασολογίου,
- την απλοποίηση των διαδικασιών των απαλλοτριώσεων, ώστε να διευκολυνθεί η υλοποίηση μεγάλων έργων που εντάσσονται στο ΕΣΠΑ και όχι μόνο,
- τη σύνταξη αναπτυξιακών σχεδίων σε κάθε περιφέρεια και σε κάθε δήμο με τη συμμετοχή των ειδικών, των φορέων, των πολιτών, της αυτοδιοίκησης, με στόχο την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της κάθε περιοχής

και τέλος,

- τη βελτίωση με γρήγορους ρυθμούς, με συγκεκριμένο σχέδιο δράσης και πολιτικές, της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη κάθε προσπάθειας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2012 που συζητάμε σήμερα, θέλουμε να γίνει ο προϋπολογισμός που θα σηματοδοτήσει μια νέα εποχή για τη χώρα. Ένας Προϋπολογισμός που θα σημάνει τη μετάβαση σε μια νέα καλύτερη δημοσιονομικά και αναπτυξιακά περίοδο. Στο χέρι μας είναι να αποδείξουμε ως χώρα πως μπορούμε να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας, να ανταπεξέλθουμε στις δυσκολίες και να πορευθούμε

στη βάση ενός καλά οργανωμένου σχεδίου. Θέλουμε να κλείσει οριστικά ο κύκλος της αμφισβήτησης και της απαξίωσης και να ανοίξει ένας νέος κύκλος της προοπτικής και της ανάταξης της ελληνικής οικονομίας, της ελπίδας και της σιγουριάς για τους Έλληνες πολίτες και κυρίως για τους νέους ανθρώπους.

Σπυροπάνος Μαργέλης

Βουλευτής Λευκάδας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΙΩΑΝΝΗ ΑΜΟΙΡΙΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΠΙΕΡΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012

Του Ειδικού Εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ιωάννη Αμοιρίδη

Βουλευτή Πιερίας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η δημοσιονομική προσαρμογή είναι ένα από τα εγχειρήματα που θα προσπαθήσει η νέα Κυβέρνηση και καταθέτει μέσα από τον προϋπολογισμό ανταποκρινόμενη στις δεσμεύσεις που έχει απέναντι στους εταίρους της. Όμως, πέρα από τη δημοσιονομική προσαρμογή, για τους πολίτες θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να κατανοήσουν ότι μέσα από αυτόν τον προϋπολογισμό και με έναν φορολογικό νόμο, που θα έρθει το επόμενο χρονικό διάστημα, θα υπάρξει ανακατανομή των βαρών, θα υπάρξει ταχύτατη απονομή δικαιοσύνης, όσον αφορά την ικανοποίηση του δημόσιου αισθήματος, θα προχωρήσει η ανάπτυξη, η ρευστότητα, θα προχωρήσει το ΕΣΠΑ, θα προχωρήσει το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, οι αποκρατικοποιήσεις, σε μία προσπάθεια που γίνεται να προχωρήσει το κράτος μέσα από την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του. Βέβαια, όλα αυτά πάντα έχουν μία παράμετρο, που δεν πρέπει να ξεχνάμε: την κοινωνική πολιτική, τη συναντίληψη που θα πρέπει να έχουμε ότι πρέπει να προχωρούμε βλέποντας και τις ευαίσθητες, κοινωνικά, ομάδες.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Μειωμένα κατά €500 εκατ. ή 11,5% θα είναι τα έσοδα δήμων και περιφερειών από το κράτος (τακτικός προϋπολογισμός και πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων) στον Προϋπολογισμό του 2012. Παράλληλα τα συνολικά έσοδα της Αυτοδιοίκησης (συμπεριλαμβανομένων, δηλαδή, και των ιδίων εσόδων δήμων και περιφερειών) εμφανίζονται μειωμένα κατά €536 εκατ. (7,6%).

Αναλυτικά, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2012:

- Από τους **Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους** (ΚΑΠ), η αυτοδιοίκηση πρόκειται να λάβει €3,214 δισ. έναντι €3,692 δισ. το 2011.
- Από το **Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων**, θα λάβει το 2012 €608 εκατ. έναντι €630 εκατ. το 2011.

Τη μερίδα του λέοντος των ΚΑΠ λαμβάνουν οι δήμοι με €2,613 δισ., έναντι €600,4 εκατ. των περιφερειών.

Στο σκέλος των εξόδων:

- Αυξημένες εμφανίζονται οι **δαπάνες για μισθοδοσία**, καθώς, όπως αναφέρεται και στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού «το 2011 η δαπάνη μισθοδοσίας του προσωπικού των περιφερειών αντιμετωπίστηκε από τον κρατικό προϋπολογισμό. Εάν συνυπολογισθεί η δαπάνη αυτή, προκύπτει μείωση του μισθολογικού κόστους κατά €314 εκατ.».
- Μειωμένες κατά €100 εκατ. προβλέπονται οι **δαπάνες για την καταβολή προνοιακών επιδομάτων** από τους δήμους, κυρίως από τη διαδικασία επαναξιολόγησης των δικαιούχων μέσω της ανασυγκρότησης των σχετικών υγειονομικών επιτροπών ελέγχου των δικαιολογητικών τους, που είναι σε εξέλιξη.
- Μειωμένες κατά €185 εκατ. ή 7% προβλέπονται και οι **λοιπές δαπάνες** ως αποτέλεσμα του εξορθολογισμού τους και των επιπτώσεων του προγράμματος Καλλικράτης (πρόγραμμα εξυγίανσης με ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, κλπ).

Με δεδομένο ότι ήδη οι δήμοι φέτος βρίσκονται σε μεγάλη δυσκολία για να καλύψουν τις βασικές τους λειτουργικές ανάγκες, περαιτέρω μειώσεις των επιχορηγήσεων θα τους οδηγήσουν σε αδυναμία εκπλήρωσης των βασικών τους λειτουργιών. Αν μάλιστα συνυπολογιστούν οι μειωμένοι πόροι από ίδια έσοδα (ανεξόφλητοι λογαριασμοί λόγω αδυναμίας των πολιτών να ανταποκριθούν, αλλαγή στα τετραγωνικά, ειδικό τέλος μέσω ΔΕΗ για τα ακίνητα, αδυναμία επαγγελματιών να καταβάλουν τα τέλη, κλπ), γίνεται φανερό ότι αρκετοί δήμοι το 2012 θα βρεθούν σε μεγάλη οικονομική δυσχέρεια.

Επισημαίνεται, επιπλέον, ότι θα πρέπει να αποδοθούν στους δήμους, εντός των επόμενων ημερών, τουλάχιστον τα €80 εκατ. από τη ΣΑΤΑ και άλλα €107 εκατ. από τα παρακρατηθέντα έσοδα της αυτοδιοίκησης περασμένων ετών, κάτι για το οποίο δεσμεύτηκε ο Υφυπουργός Εσωτερικών, κ. Κουκουλόπουλος. Επιβάλλεται, επίσης, να εξασφαλιστούν τα χρήματα που απαιτούνται για την πληρωμή και την αποπεράτωση των έργων του προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ», ώστε να ξεκινήσει επιτέλους το πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ».

Πίνακας 3.38 Ενοποιημένος προϋπολογισμός ΟΤΑ
(σε εκατ. ευρώ)

Κατηγορία	2011	2012
	Εκτίμηση	Προϋπολογισμός
Έσοδα	7.022	6.486
Μεταβιβάσεις από τακτικό προϋπολογισμό	3.692	3.214
Μεταβιβάσεις από ΠΔΕ	630	608
Έσοδα από τόκους	30	28
Λοιπά έσοδα	2.670	2.636
Έξοδα	6.987	6.486
Δαπάνες προσωπικού	2.030	2.116
Προνοιακά επιδόματα	915	815
Δαπάνες επενδύσεων	1.312	1.000
Τόκοι	100	110
Λοιπές δαπάνες	2.630	2.445
Ισοζύγιο	35	0

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Τέλος, θα πρέπει να ξεκινήσουν άμεσα τα προγράμματα αυτεπιστασίας και κοινωνοφελούς εργασίας, που θα επιτρέψουν στους δήμους να υλοποιήσουν σημαντικές παρεμβάσεις για τη βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών, αλλά και θα συμβάλουν στην άμβλυνση του προβλήματος της ανεργίας.

Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής

Παρατηρούνται μεγάλες διαφορές μεταξύ των προβλέψεων του ΜΠΔΣ (Ιούνιος 2011) και του προϋπολογισμού του 2012. Για παράδειγμα, η εκτίμηση στο ΜΠΔΣ είναι τα συνολικά έσοδα των ΟΤΑ να ανέρχονται σε €7,611 δισ., ενώ ο προϋπολογισμός προβλέπει €6,486 δισ., μια διαφορά που ανέρχεται περίπου σε €1,2 δισ..

Ενοποιημένος Προϋπολογισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Ακαθάριστα έσοδα-έξοδα και έλλειμμα ή πλεόνασμα

ενοποιημένων προϋπολογισμών τοπικής αυτοδιοίκησης

Τοπική αυτοδιοίκηση (σε εκατ. ευρώ)					
	2011	2012	2013	2014	2015
ΕΣΟΔΑ	6.989	7.611	8.041	8.310	8.475
Ασφαλιστικές εισφορές	0	0	0	0	0
Τόκοι	30	28	26	24	22
Επιχορηγήσεις από Τακτικό Προϋπολογισμό	3.659	4.150	4.386	4.450	4.450
Επιχορηγήσεις από ΠΔΕ	630	634	634	634	634
Λοιπά έσοδα	2.670	2.799	2.995	3.202	3.369
ΕΞΟΔΑ	7.361	7.266	7.000	6.629	6.307
Αμοιβές προσωπικού	2.193	2.434	2.271	2.160	2.113
Συντάξεις	0	0	0	0	0
Τόκοι	100	110	110	120	120
Δαπάνες για επενδύσεις	1.312	1.288	1.261	1.235	1.209
Λοιπά έξοδα	3.756	3.434	3.357	3.114	2.866
Έλλειμμα (-)/Πλεόνασμα (+)	-372	345	1.041	1.681	2.169

Πηγή: Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής

ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΤΑ

Τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ΟΤΑ

Η οικονομική εξυγίανση των ΟΤΑ προκύπτει ως άμεση αναγκαιότητα λόγω των πιεστικών προβλημάτων λειτουργίας, που αντιμετωπίζει μία σειρά Δήμων, προβλήματα που συνδέονται με:

1. Αδυναμία καταβολής της μισθοδοσίας και λοιπών ανελαστικών δαπανών, η πιο ακραία μορφή, που περιορίζεται σε ελάχιστους ΟΤΑ.
2. Αδυναμία εξυπηρέτησης δανειακών υποχρεώσεων.
3. Αδυναμία καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών σε προμηθευτές και εργολάβους με αποτέλεσμα να υφίστανται κατασχέσεις χρηματικών διαθεσίμων και της περιουσίας της Αυτοδιοίκησης από τους πιστωτές της.

Ποσοτικά στοιχεία (στοιχεία 30/6/2011)

Για την απεικόνιση του οικονομικού προβλήματος με αριθμούς καταγράφηκαν τα ακόλουθα στοιχεία:

Σύνολο και κατανομή δανείων

Δήμοι: Ο συνολικός δανεισμός των δήμων (άληκτα κεφάλαια) ανέρχεται στο ποσό των €1.9 δισ., εκ των οποίων τα €1.1 δισ. είναι υποχρεώσεις προ το Ταμείο Παρακαταθηκών & Δανείων και τα €800 εκατ. είναι δάνεια προς ιδιωτικές τράπεζες (εσωτερικού και εξωτερικού). Σημειώνεται ότι σε αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται τα δάνεια Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης (κυρίως) και των λοιπών δημοτικών επιχειρήσεων που ανέρχονται σε περίπου €250 εκατ., η πλειοψηφία των οποίων είναι δάνεια του ΤΠΔ.

Περιφέρειες: Ο δανεισμός της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, που αφορά δάνεια που είχαν συνάψει οι πρώην Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ανέρχεται στο ποσό των €110 εκατ..

Ληξιπρόθεσμα χρέη

Οι συνολικές υποχρεώσεις προς τρίτους ανέρχονται σε €1.3 δισ. εκ των οποίων οι ληξιπρόθεσμες, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν αποστείλει οι ΟΤΑ, ανέρχονται σε €800 εκατ.. Οι υποχρεώσεις προς φορείς Γενικής Κυβέρνησης, Ελληνικό Δημόσιο, Ασφαλιστικά Ταμεία, κλπ, ανέρχονται σε €87 εκατ. εκ των οποίων τα €40 εκατ. είναι ληξιπρόθεσμες.

Αδυναμία ισοσκέλισης προϋπολογισμών

Τα προβλήματα της οικονομικής κατάστασης στην οποία βρίσκεται μία σειρά δήμων απεικονίσθηκε και στην κατάρτιση των προϋπολογισμών του έτους 2011. Αρκετοί δήμοι έχουν εγγράψει δάνεια για να ισοσκελίσουν τους προϋπολογισμούς τους. Σύμφωνα με τα στοιχεία της βάσης δεδομένων, το συνολικό ποσό των δανείων που ενέγραψαν προσεγγίζει τα €500 εκατ.. Σε σύνολο 80 περίπου ΟΤΑ, που ενέγραψαν δάνεια για τον ισοσκελισμό του προϋπολογισμού τους:

- 13 Δήμοι έχουν εγγράψει δάνειο άνω των €10 εκατ.,
- 28 Δήμοι έχουν εγγράψει δάνειο ύψους €4-10 εκατ., και
- 40 Δήμοι έχουν εγγράψει δάνειο ύψους €1-4 εκατ..

Σύνολο απαιτήσεων

Ταυτόχρονα με την οικονομική αδυναμία να εξυπηρετήσουν τις υποχρεώσεις τους οι Δήμοι εμφανίζουν αδυναμία είσπραξης ιδίων εσόδων. Οι συνολικές απαιτήσεις τους ανέρχονται στο ποσό των €1.65 δισ., εκ των οποίων τα €1.4 δισ. οφείλονται σε μη εισπραχθέντες φόρους, τέλη και δικαιώματα και επιβληθέντα πρόστιμα.

Συμπεράσματα

Ο συνολικός δανεισμός των ΟΤΑ της χώρας μας είναι ιδιαίτερα χαμηλός σε σχέση με τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες. Υπάρχουν όμως συγκεκριμένοι Δήμοι – μικρός αριθμός - που έχουν υψηλό δανεισμό. Αυτοί είναι κυρίως οι Δήμοι που έχουν ανάγκη υποστήριξης και οικονομικής εξυγίανσης.

Η μεγάλη πλειοψηφία των Δήμων είναι υγιείς οικονομικά και δεν έχουν ανάγκη ειδικής αντιμετώπισης, παρά μόνο οριακών διευκολύνσεων για να αντιμετωπίσουν πρόσκαιρες ταμιακής φύσης δυσκολίες.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΟΤΑ

Στόχοι του Προγράμματος Εξυγίανσης

Στόχοι του προγράμματος εξυγίανσης είναι:

- η άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος των υπερχρεωμένων ΟΤΑ και των συνεπειών που αυτό επιφέρει στις υπηρεσίες που παρέχονται στους πολίτες και στην οικονομική επιβίωση των επιχειρήσεων που συναλλάσσονται με τους ΟΤΑ.
- η μακροχρόνια διασφάλιση της οικονομικής βιωσιμότητάς τους.

Προβλέψεις του Προγράμματος Εξυγίανσης

Το Υπουργείο Εσωτερικών σε συνεργασία με το ΤΠΔ σχεδίασαν και θέτουν σε εφαρμογή ένα πακέτο άμεσα υλοποιήσιμων μέτρων. Συγκεκριμένα:

1. Με την τεχνική υποστήριξη του ΤΠΔ θα διαμορφωθούν εξατομικευμένα προγράμματα εξυγίανσης για κάθε δήμο που θα ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες ανάγκες του.
2. Θα επιδιωχθεί μείωση του μισθολογικού κόστους με μετατάξεις υπαλλήλων σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες και ΟΤΑ.
3. Οι ΟΤΑ δύνανται να ζητήσουν επιμήκυνση της περιόδου για την αποπληρωμή των δανείων που έχουν συνάψει με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων είτε με ιδιωτικές τράπεζες.
4. Προωθείται συμφωνία με το Υπουργείο Οικονομικών που θα εξασφαλίζει τη δυνατότητα συμψηφισμού οφειλών των ΟΤΑ προς το κράτος.
5. Επιδιώκεται η εξασφάλιση κεφαλαίων για το ΤΠΔ προκειμένου να χορηγηθούν χαμηλότοκα δάνεια στους ΟΤΑ για να καλυφθούν οι υποχρεώσεις των δήμων προς τρίτους (προμηθευτές) και να εξασφαλιστούν με αυτόν τον τρόπο οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί.
6. Στις περιπτώσεις ΟΤΑ που οι προηγούμενες ρυθμίσεις δεν επιλύουν το πρόβλημα οι ΟΤΑ θα δύνανται να ζητήσουν και πρόσθετες επιχορηγήσεις για την κάλυψη του κόστους επιτοκίου των δανείων και λοιπών πιστωτικών διευκολύνσεων από πιστωτικά ιδρύματα για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και για την κάλυψη των χρεολυσίων για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

Η χρηματοδότηση του Προγράμματος Εξυγίανσης θα πραγματοποιηθεί από το «Λογαριασμό Εξυγίανσης και Αλληλεγγύης της Αυτοδιοίκησης», που συστήνεται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, η χρηματοδότηση του οποίου επιδιώκεται να καλυφθεί από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και όχι από τους ΚΑΠ.

Υποχρεώσεις ενταγμένων ΟΤΑ στο Πρόγραμμα Εξυγίανσης

Βασική υποχρέωση των δήμων και των Περιφερειών που εντάσσονται στο πρόγραμμα εξυγίανσης είναι η ανάληψη της υποχρέωσης μείωσης δαπανών και αύξησης των ιδίων εσόδων τους. Στην κατεύθυνση αυτή επιμέρους υποχρεώσεις είναι:

- Υποχρέωση διάθεσης μέρους ή του συνόλου των εσόδων, συμπεριλαμβανομένων των εσόδων από ΣΑΤΑ, προς επίτευξη των στόχων του εν λόγω Προγράμματος. Η ΣΑΤΑ θα χρηματοδοτεί, κατά περίπτωση, μόνο έργα για συντήρηση-επισκευή των υποδομών.
- Πάγωμα ή περιορισμό χρηματοδότησης ορισμένων κωδικών (δημόσιες σχέσεις, εκδηλώσεις κλπ.)
- Πάγωμα ή περιορισμό των προσλήψεων και συμβάσεων.

- Υποχρέωση υλοποίησης του Προγράμματος με βάση συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, που δεν θα υπερβαίνει τη δημοτική περίοδο.

Οι ανωτέρω υποχρεώσεις, συνολικά ή εν μέρει, μπορεί να αφορούν μόνο σε μια δημοτική ενότητα του δήμου, εφόσον μόνο εκεί διαπιστώνεται το πρόβλημα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ»

Υπενθυμίζεται η ανάγκη να κατατεθεί άμεσα νομοθετική ρύθμιση από το Υπουργείο Εσωτερικών, όπως ζητά η ΚΕΔΕ, προκειμένου να συνεχιστεί απρόσκοπτα η λειτουργία του προγράμματος και μετά την 31.12.2011. Και αυτό γιατί αν δεν διασφαλιστεί η χρηματοδότησή του από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το ΕΣΠΑ, ακόμη κι αν αυτό γίνει με εθνικούς πόρους, θα σημαίνει προσωρινή διακοπή του προγράμματος, καθώς διακόπτονται οι συμβάσεις των εργαζομένων, προκειμένου να γίνουν νέες προσλήψεις συμβασιούχων μέσω ΑΣΕΠ.

Σημειώνεται ότι τυχόν διακοπή του προγράμματος σημαίνει και διακοπή των παροχών προς τους ευπαθείς πολίτες μέσω του οποίου εξυπηρετούνται: ηλικιωμένοι, ΑμΕΑ, ανήμποροι, κλπ. Αξίζει να σημειωθεί πως μόνο για το 2012 χρειάζονται για να συνεχιστεί €75 εκατ..

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ (ΔΕΚΟ) ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Οι ΔΕΚΟ και τα ΝΠΙΔ που υπάγονται στη Γενική Κυβέρνηση επηρεάζουν άμεσα τον κρατικό προϋπολογισμό λόγω των επιχορηγήσεων από τον τακτικό προϋπολογισμό και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, των αυξήσεων μετοχικού κεφαλαίου, της καταβολής μερισμάτων και φορολογικών εσόδων, αλλά και έμμεσα μέσω της χορήγησης εγγύησης του ελληνικού δημοσίου για τη λήψη δανείων.

Το πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων που εφαρμόζει η Κυβέρνηση στο πλαίσιο του ΜΠΔΣ 2012-2015, στοχεύει στην εξυγίανση, τη διαφάνεια, τον εκσυγχρονισμό, την ενίσχυση της παραγωγικότητας και τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες. Η εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων για το 2011 αναμένεται να βελτιώσει το λειτουργικό κόστος κατά 826 εκατομμύρια ευρώ, και το 2012 κατά 414 εκατομμύρια ευρώ.

Τα πρώτα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής είναι ήδη ενθαρρυντικά. Σε ό,τι αφορά στις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς, για το 2012 αναμένεται αύξηση των εσόδων στα 2,089 εκατομμύρια ευρώ, από 1,842 εκατομμύρια ευρώ σήμερα, λόγω και της αύξησης των μεταβιβάσεων από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που είναι αυξημένο κατά 11,76% σε σύγκριση με το 2011.

Προβλέπονται, ακόμα, μέση ετήσια αύξηση των εσόδων της τάξης του 10%, μέση ετήσια μείωση των λειτουργικών εξόδων της τάξης του 8%, επαναξιολογήσεις, αναδιαρθρώσεις,

καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων και εφαρμογή στοχευμένων και εξειδικευμένων κατά περίπτωση πολιτικών, με σκοπό πάντα τη βελτίωση του οικονομικού αποτελέσματος και την ορθολογικότερη και παραγωγικότερη λειτουργία τους.

Για να επιτευχθούν τα οικονομικά αποτελέσματα των φορέων που υπάγονται στη Γενική Κυβέρνηση, κατά τουλάχιστον 800 εκατομμύρια ευρώ, η Κυβέρνηση το 2011 προχώρησε σε μια σειρά από νομοθετικές και άλλες παρεμβάσεις. Καθιερώθηκε κεντρική οικονομική εποπτεία από την Ειδική Γραμματεία ΔΕΚΟ του Υπουργείου Οικονομικών όλων των ΔΕΚΟ, αλλά και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, που υπάγονται στη Γενική Κυβέρνηση.

Η νομοθετική αυτή πρωτοβουλία οδήγησε στη διεύρυνση του αριθμού των φορέων που επιβλέπονται από 52 σε 150 και εκτιμάται ότι μέσα από αυτή τη διαδικασία θα υπάρξει καλύτερος έλεγχος και καλύτερα αποτελέσματα, τόσο λειτουργικά όσο και οικονομικά. Επιπλέον, περιορίστηκαν ακόμα περισσότερο οι δαπάνες μισθοδοσίας, ενώ οι διοικήσεις των φορέων, κατόπιν οδηγιών του Υπουργείου Οικονομικών, κλήθηκαν να εντατικοποιήσουν την προσπάθειά τους για μείωση των λοιπών λειτουργικών τους δαπανών.

Σε ό,τι αφορά τις αναδιοργανώσεις, συγχωνεύσεις και καταργήσεις φορέων του Δημοσίου, ήδη παρατηρείται σημαντική βελτίωση των οικονομικών μεγεθών των συγκοινωνιακών φορέων (ΟΣΕ, ΕΡΓΟΣΕ, ΓΑΙΟΣΕ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ΟΣΥ, ΣΤΑΣΥ, ΟΑΣΑ), με περιορισμό των ζημιών χρήσεως κατά 36%, οι οποίες εκτιμάται ότι θα ανέλθουν το 2011 σε 958,3 εκατομμύρια ευρώ έναντι 1.504,7 εκατομμύρια ευρώ το 2010.

Στα πλαίσια της γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής για επαναξιολόγηση όλων των φορέων του Δημοσίου προβλέπονται, ακόμα, η αναδιοργάνωση της ΕΡΤ, η συγχώνευση ή κατάργηση ή μετασχηματισμός των εταιρειών και φορέων ΚΕΔ, ΟΔΔΥ, ΕΤΑ, ΟΣΚ, ΔΕΠΑΝΟΜ, ΘΕΜΙΣ, ΕΟΜΜΕΧ, ΙΓΜΕ, ΕΙΝ, η συγχώνευση του ΕΘΙΑΓΕ, ΟΓΕΕΚΑ-ΔΗΜΗΤΡΑ, ΟΠΕΓΕΠ και ΕΛΟΓΑΚ σε νέο φορέα με επωνυμία ΔΗΜΗΤΡΑ, η συγχώνευση των εταιρειών ΕΚΕΠΥ, ΕΤΑΚΕΙ με την ΕΒΕΤΑΜ, η συγχώνευση των εταιρειών ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ και ΗΔΙΚΑ με την Κοινωνία της Πληροφορίας και η εκκαθάριση της ΕΤΑΤ.

Τέλος, στόχος είναι η βελτίωση του λειτουργικού αποτελέσματος των ΔΕΚΟ και των οργανισμών που υπάγονται στη Γενική Κυβέρνηση κατά 414 εκατομμύρια ευρώ. Οι άξονες της στρατηγικής για την επίτευξη της βελτίωσης των αποτελεσμάτων είναι η ενίσχυση των συνολικών εσόδων κατά 9,6% μέσα από μια σειρά παρεμβάσεων, η μείωση των συνολικών εξόδων μέσα από τον εξορθολογισμό των δαπανών και η συστηματική παρακολούθηση της υλοποίησης των δράσεων για την επίτευξη των οικονομικών αποτελεσμάτων.

ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και αξιοποίησης της περιουσίας του ελληνικού Δημοσίου, συνολικού ύψους 50 δισεκατομμυρίων ευρώ έως το 2015, είναι αυτή την περίοδο το μεγαλύτερο στον κόσμο. Για την καλύτερη, γρηγορότερη, ουσιαστικότερη και αποδοτικότερη υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, συστάθηκε τον Ιούλιο του 2011 Ταμείο

Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας Δημοσίου, η ίδρυση του οποίου συνιστά μια νέα προσέγγιση και αντίληψη για τα ελληνικά δεδομένα, εντελώς διαφορετική από τις δυσκίνητες διαδικασίες του παρελθόντος.

Μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, το νέο Ταμείο έγινε πλήρως λειτουργικό και ήδη προβλέπεται να έχουν ολοκληρωθεί επιτυχώς μέσα στο 2012 μια σειρά από αποκρατικοποιήσεις: η επέκταση της σύμβασης και πώλησης των μετοχών του ΔΑΑ «Ελευθέριος Βενιζέλος», η πώληση μετοχών της ΕΥΑΘ, της ΕΥΔΑΠ και των ΕΛΠΕ, η πώληση της ΔΕΠΑ και του ΔΕΣΦΑ, και τα δικαιώματα λειτουργίας της Εγνατίας Οδού. Επιπλέον, αναμένεται να έχει ολοκληρωθεί εντός του 2012 η πώληση της άδειας των Κρατικών Λαχείων, η πώληση μετοχών του ΟΠΑΠ, και η πώληση του ΟΠΑΠ, του ΟΔΙΕ, της ΛΑΡΚΟ, των ΕΑΣ, του Καζίνο της Πάρνηθας, των ΕΛΤΑ και της ΕΛΒΟ. Τέλος, σε ό,τι αφορά στην ακίνητη περιουσία, αυτή αφορά 39 κτίρια.

Η στρατηγική που θα ακολουθηθεί για την αξιοποίηση των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου για το 2012, αλλά και για όσο διάστημα διαρκέσει το πρόγραμμα, έχει τρεις βασικές κατευθύνσεις: την ταχεία πώληση των περιουσιακών στοιχείων που είναι σαφώς καθορισμένα και απαλλαγμένα από κωλύματα, τη μετατροπή όσων είναι χαμηλής αξίας σε υψηλής, με εκμετάλλευση οικονομιών κλίμακας ή με τη βοήθεια τρίτων μερών, και τον σαφή νομικό καθορισμό δικαιωμάτων χρήσης, τα οποία θα παραχωρηθούν έναντι συνολικού τιμήματος.

Σε κάθε περίπτωση, οι σημερινές ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες στις αγορές, καθώς και οι μακροοικονομικές προοπτικές της ελληνικής οικονομίας επηρεάζουν αρνητικά τη ζήτηση και τα προσδοκώμενα έσοδα, διαμορφώνοντας μια ισορροπία χαμηλών τιμών σε σχέση με την αξία που τα περιουσιακά στοιχεία είχαν πριν από την κρίση. Όπου και όποτε είναι δυνατόν, θα εντάσσονται στις συμφωνίες ρήτρες που θα εξασφαλίζουν τη δίκαιη συμμετοχή του Δημοσίου στις μελλοντικές υπεραξίες, ώστε να μειωθεί η απόσταση μεταξύ αξίας και των σημερινών χαμηλών αποτιμήσεων των περιουσιακών στοιχείων.

Αυτό που είναι σημαντικό, είναι μέσα από τις επενδύσεις που θα γίνουν και μέσα από τις αποκρατικοποιήσεις και την αξιοποίηση της περιουσίας, να δημιουργηθούν παράλληλες κυματοειδείς επενδύσεις, οι οποίες θα συνεισφέρουν στην ανάπτυξη και στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα περιοχών, που ήταν άγονες και δεν είχαν καμία αξία και στις οποίες, αφού δόθηκαν δωρεάν κάποιες εκτάσεις σε κάποιους επώνυμους, παρατηρήθηκε στην υπόλοιπη περιοχή τεράστια αύξηση της αξίας. Πρέπει να σωθεί η «πολυκατοικία», έστω και αν χρειαστεί να πουληθεί φθηνά το πιο γωνιακό και ακριβό «διαμέρισμα».

Η οικονομία δεν είναι στατικό μέγεθος, είναι κάτι που κινείται και δεν εξαρτάται από ένα παράγοντα, ειδικά όταν αφορά την πολιτική, εξαρτάται από πολλές χώρες,

εξαρτάται από τις οικονομίες των χωρών αυτών και τις επενδύσεις τους, εξαρτάται από τους μακροοικονομικούς στόχους που έχουν, αλλά εξαρτάται και από τους πολύ κοντινούς στόχους που έχουν οι εταίροι μας όταν έχουν κοντά και αυτοί εκλογές.

Ο προϋπολογισμός και ρεαλιστικός είναι και αντικατοπτρίζει για πρώτη φορά το σύνολο της λειτουργίας της Κυβέρνησης. Υπάρχουν βέβαια παράγοντες που πολλές φορές είναι αστάθμητοι, όμως για πρώτη φορά έχουμε πλήρη εικόνα, έχουμε καθαρούς στόχους και έχουμε πάρει ήδη τις αποφάσεις, δεν πρόκειται να επιβληθούν νέα μέτρα αν δουλέψουμε σωστά και δουλέψει, το δημόσιο σωστά σ' αυτή την κατεύθυνση.

Ιωάννης Αμοιρίδης

Βουλευτής Πιερίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗ ΒΡΟΥΤΣΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012

Του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας

Ιωάννη Βρούτση

Βουλευτή Κυκλάδων

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2012 διεξάγεται μέσα σε ένα δυσμενές και ιδιαίτερα ρευστό πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον τόσο για την Ελλάδα όσο και για την Ευρώπη. Προτού, μπω στην κύρια εισήγησή μου θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις:

1. Είναι η πρώτη φορά στη μεταπολιτευτική ιστορία της χώρας, όπου ο προϋπολογισμός θα στηριχθεί από τόσο ευρεία κοινοβουλευτική πλειοψηφία.
2. Είναι προϋπολογισμός που θέτει στόχους, για την επίτευξη των οποίων θα πρέπει να συμβάλλουμε όλοι.
3. Ο προϋπολογισμός του 2012, δεν περιλαμβάνει κανένα νέο μέτρο, καθώς τα οικονομικά μεγέθη που τον συνθέτουν, στο σύνολό του, απορρέουν από μέτρα που έχουν ήδη ψηφιστεί μέσα στο 2011.
4. Στο χρονικό διάστημα που θα μεσολαβήσει από αυτόν τον προϋπολογισμό μέχρι και την ψήφιση του επόμενου, για το 2013, θα έχουν σημειωθεί σημαντικές πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις σε Ελλάδα και Ευρώπη. Στη χώρα μας, θα υπάρξει μία νέα κυβέρνηση που θα προκύψει από τις επικείμενες εκλογές, όμως και στην Ευρώπη θα υπάρξουν εξελίξεις, καθώς στο διάστημα αυτό θα ληφθούν σημαντικές αποφάσεις που θα καθορίσουν το μέλλον της ενωμένης Ευρώπης.

Θεωρώ, επίσης, αναγκαίο να διευκρινίσω τους λόγους για τους οποίους η Ν.Δ. θα δώσει τη θετική της ψήφο σε αυτόν τον προϋπολογισμό. Είναι αλήθεια ότι στο προσχέδιο του προϋπολογισμού – που είχε καταθέσει η προηγούμενη κυβέρνηση στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής -, ως Ν.Δ., ασκήσαμε δριμύτατη κριτική χαρακτηρίζοντας το ως άλλο ένα προσχέδιο πρόχειρο και ανεφάρμοστο, όπως άλλωστε ήταν και τα δύο προηγούμενα. Στο προσχέδιο του προϋπολογισμού 2012, τα οικονομικά μεγέθη είχαν στηριχθεί αποκλειστικά στην συμφωνία κορυφής της 21^{ης} Ιουλίου (για το «κούρεμα», τους τόκους και για τους στόχους που έθετε). Η Ν.Δ. τότε είχε κρατήσει ισχυρές επιφυλάξεις σ' αυτήν την απόφαση και δυστυχώς σύντομα επιβεβαιώθηκε. Στο μικρό χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ του προσχεδίου προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού που συζητούμε σήμερα, έγιναν ουσιαστικές αλλαγές.

Η συμφωνία της 21^{ης} Ιουλίου κρίθηκε ανεπαρκής για τη βιωσιμότητα του χρέους και τις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας και αντικαταστάθηκε από τη νέα συμφωνία κορυφής, αυτή της 26^{ης} Οκτωβρίου. Μία συμφωνία, της οποίας οι παρεμβάσεις - συγκριτικά με εκείνες της προηγούμενης - θα έχουν καλύτερο αποτέλεσμα στην προσπάθεια της δημοσιονομικής μας προσαρμογής. Το όφελος από τους τόκους θα αυξηθεί στα 3,7 δισ. ευρώ, αλλά και το PSI – κούρεμα - κατά 50%, εάν φυσικά υλοποιηθεί, θα είναι μεγαλύτερο άρα και επωφελέστερο του προηγούμενου για τη βιωσιμότητα του ελληνικού δημόσιου χρέους.

Επιπλέον, μέσα στο διάστημα αυτό έλαβαν χώρα και μια σειρά από σημαντικά γεγονότα. Είχαμε αλλαγή πρωθυπουργού, αλλαγή κυβέρνησης, αλλά και κάτι ακόμα πιο σημαντικό. Το ολίσθημα του κ. Γ. Παπανδρέου και της κυβέρνησής του να «ρίξουν στα ζάρια» και να βάλουν σε κίνδυνο ολόκληρη τη χώρα, να δημιουργήσουν αναταράξεις σε όλη την Ευρώπη μέσω του «περίφημου δημοψηφίσματος» για λόγους καθαρά μικροπολιτικούς. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, να μπει η χώρα σε περιπέτειες και να αμφισβητηθεί τόσο η ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, όσο και η παραμονή μας στο ευρώ. Επιπλέον, τέθηκε η συμφωνία της 26^{ης} Οκτωβρίου υπό αίρεση, ενώ η καταβολή της έκτης δόσης πάγωσε, παρά το γεγονός ότι είχε ήδη αποφασιστεί στην τελευταία σύνοδο κορυφής η εκταμίευσή της.

Όλα αυτά τα νέα δεδομένα, διαμόρφωσαν ένα δυσμενές οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον. Η Ν.Δ. προχώρησε στη στήριξη της μεταβατικής κυβέρνησης Παπαδήμου. Κυβέρνηση με συγκεκριμένο έργο, που θα οδηγήσει τη χώρα σε συνθήκες πολιτικής ομαλότητας και τελικά σε εκλογές.

Η Ν.Δ. έχει αποδείξει διαχρονικά ότι είναι κόμμα που δεν ποντάρει στη χρεοκοπία της χώρας και που ποτέ δεν έχει βάλει στην ίδια ζυγαριά το εθνικό συμφέρον με τις κομματικές σκοπιμότητες. Αντίθετα, ο κ. Παπανδρέου, έπαιξε την τύχη της χώρας «στα ζάρια» (δημοψήφισμα), διακυβεύοντας τη βιωσιμότητα της εθνικής μας οικονομίας και των Ελλήνων. Με την εξέλιξη αυτή τέθηκε, επίσης, σε κίνδυνο η ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας μας και τότε κλήθηκε η Ν.Δ. και ο Αντώνης Σαμαράς να συμβάλλουν στην αποτροπή των δυσμενών εξελίξεων. Η ψήφιση, λοιπόν, αυτού του προϋπολογισμού δεν περιλαμβάνει μόνο μια στενή οικονομική διάσταση, αποτελεί και μια πράξη ευθύνης που θα συμβάλει στην αποκατάσταση του χαμένου κύρους και της αξιοπιστίας της χώρας μας στο εξωτερικό.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Η πολιτική που ακολούθησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, κατά την τελευταία διετία ήταν αδιέξοδη. Οι θέσεις της ΝΔ επιβεβαιώνονται εκ του αποτελέσματος. Τον Οκτώβριο του 2009 η Κυβέρνηση Παπανδρέου:

- παρέλαβε το συνολικό δημόσιο χρέος στα 298 δισ. ευρώ. Μέσα στα δύο αυτά χρόνια που μεσολάβησαν, παρά τα αλλεπάλληλα επώδυνα μέτρα και τις βαριές θυσίες των Ελλήνων, το χρέος αυξήθηκε κατά 21% (ή επιπλέον 62 δισ. ευρώ) για να φθάσει σήμερα στα 360 δισ. ευρώ!
- Παρέλαβε το δημόσιο χρέος στο 125% του ΑΕΠ και μέσα σε δύο χρόνια το έφτασε στο 165% του ΑΕΠ. Δηλαδή, το κατέστησε μη διαχειρίσιμο.
- Οδήγησε σε μείωση της εγχώριας παραγωγής. Το 2009 το ΑΕΠ ήταν 238 δισ. ευρώ και εφέτος θα είναι 218 δισ. ευρώ. Δηλαδή, μέσα σε δύο χρόνια, εκτός από την αύξηση του χρέους, είχαμε μείωση του ΑΕΠ κατά 20 δισ. ευρώ.

Ο Αντώνης Σαμαράς, από την πρώτη στιγμή είχε χαρακτηρίσει την απόφαση της 26^{ης} Οκτωβρίου, για το κούρεμα του ελληνικού χρέους "αναπόφευκτο", κάτι που επιβεβαιώνει και η έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος στην οποία αναφέρεται ότι:

«Σήμερα, όμως, η αυξημένη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην προσπάθεια μείωσης του δημόσιου χρέους, που προβλέπεται στην απόφαση της 26^{ης} Οκτωβρίου, κατέστη αναπόφευκτη, καθώς διαπιστώθηκε σημαντική επιδείνωση σε καίριους τομείς της οικονομίας:

- Δεν αναμένεται να επιτευχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι του Προϋπολογισμού του 2011, ενώ βάσει του Προσχεδίου του Προϋπολογισμού για το 2012, προβλέπονται αποκλίσεις και στους αναθεωρημένους στόχους του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής.
- Δεν υπήρξε πρόοδος στην υλοποίηση των ιδιωτικοποιήσεων.
- Δεν προχώρησαν ικανοποιητικά οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στο κράτος και στη λειτουργία των αγορών.
- Δεν υπήρξαν απτές αποδείξεις μιας ισχυρής βούλησης για μεταρρυθμίσεις».

Το Μνημόνιο, που συμφωνήθηκε το Μάιο του 2010 και οι αναθεωρήσεις που ακολούθησαν, είχαν στόχο να στηρίξουν την επιλογή της εξόδου από την κρίση με τις μικρότερες δυνατές απώλειες, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την αναγκαία χρηματοδότηση. Υποχρέωση της ελληνικής πλευράς ήταν και είναι να αποκαταστήσει σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα τη δημοσιονομική ισορροπία και να προχωρήσει σε ριζικές μεταρρυθμίσεις, που αφενός θα διευκολύνουν και θα καθιστούν βιώσιμη τη δημοσιονομική προσαρμογή και αφετέρου θα συντελούν στην αλλαγή του παραγωγικού προτύπου, βελτιώνοντας την ανταγωνιστικότητα και ενισχύοντας την εξωστρέφεια της οικονομίας.

Σήμερα, 18 μήνες αργότερα, δεν έχει ακόμα διασφαλιστεί ότι η οικονομία μας θα καταφέρει να εισέλθει σύντομα σε έναν ενάρετο κύκλο, δεδομένου ότι:

- Η ύφεση είναι βαθύτερη και μεγαλύτερης διάρκειας από ό,τι αναμενόταν.
- Οι μεσοπρόθεσμες προβλέψεις για την ανάπτυξη αναθεωρούνται προς τα κάτω.
- Η δυναμική του δημόσιου χρέους παραμένει δυσμενής, αφού η αύξηση των εσόδων και η μείωση των δαπανών υστερούν αισθητά έναντι των στόχων.
- Οι κοινωνικές αντιδράσεις οξύνονται, εντείνοντας περαιτέρω την αβεβαιότητα.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Γνωρίζετε, ότι ο Προϋπολογισμός διαμορφώνεται με βάση τα αποτελέσματα του προηγούμενου έτους. Στην περίπτωση που συζητούμε σήμερα, αφορούν τα αποτελέσματα των πολιτικών του Μνημονίου του 2010, το οποίο απέτυχε.

Η αποτυχία αυτή οφείλεται στο γεγονός, ότι η δημοσιονομική προσαρμογή στόχευε στο συνολικό δημοσιονομικό έλλειμμα αντί του ορθού που είναι το διαρθρωτικό έλλειμμα (που αποδίδεται σε διαρθρωτικές ανεπάρκειες που επηρεάζουν μόνιμα το συνολικό χρέος).

Με άλλα λόγια, το λεγόμενο κυκλικό έλλειμμα δεν θα έπρεπε να αποτελεί στόχο της δημοσιονομικής προσαρμογής. Αυτό εξηγεί την αναποτελεσματικότητα των μέτρων, καθώς και τις τεράστιες συνέπειες που αυτά είχαν στη συνολική δημοσιονομική προσπάθεια.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι παρά τα δραστικά υπερπολλαπλασία μέτρα του 2011, το δημοσιονομικό έλλειμμα δεν μειώθηκε παρά μόνο 1,5% του ΑΕΠ με αποτέλεσμα να βαθαίνει και

να παρατείνεται η ύφεση ρίχνοντας την οικονομία σε έναν φαύλο κύκλο ύφεσης-ελλειμμάτων.

Τελικό αποτέλεσμα ήταν η εκτόξευση του χρέους στο 161,7% του ΑΕΠ το 2011, μια κατάσταση γνωστή και ως παγίδα χρέους.

Επίσης, η ολιγωρία που επέδειξε η κυβέρνηση με καθυστερήσεις στις ιδιωτικοποιήσεις και στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, σε συνδυασμό με τα λάθη και τις παραλείψεις των τελευταίων δύο ετών, είχαν ως συνέπεια να φτάσουμε σε ένα χρέος μη βιώσιμο.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να οδηγηθούμε στις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της 26ης Οκτωβρίου, δηλαδή σε μια αναπόφευκτη νέα δανειακή σύμβαση και στο μεγάλο κούρεμα των ομολόγων. Προφανώς και οι συνθήκες σήμερα είναι διαφορετικές από εκείνες του Μαΐου 2010, της πρώτης δανειακής σύμβασης, όπου η κρίση δανεισμού τότε είχε χαρακτήρα κυρίως κρίσης ρευστότητας και η οποία θα μπορούσε τότε, με τις κατάλληλες συμβατικές πολιτικές δημοσιονομικής προσαρμογής και ανάπτυξης, να αντιμετωπιστεί.

Σήμερα, όμως η κρίση δανεισμού έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας κρίσης φερεγγυότητας που επιβάλλει τη συντεταγμένη αναδιάρθρωση του χρέους, δηλαδή, το κούρεμα των ομολόγων και την αναπόφευκτη νέα δανειακή σύμβαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Τα βασικά στοιχεία του προϋπολογισμού, όπως αυτά διαμορφώνονται από τους πίνακες 3.3 και 3.4 του κρατικού προϋπολογισμού σσ. 48 και 49. (μεθολογία European System Accounts) αποτυπώνονται στον ακόλουθο πίνακα:

Δισ. ευρώ	2010	2011 (προβλέψεις)	2012 (προϋπολογισμός)
Έσοδα ΤΠ	50,8	51,3	54,4
Έξοδα ΤΠ	-53,6	-54,3	-52,1
Τόκοι	-13,2	-16,4	-12,7
Έλλειμμα ΤΠ	-16,0	-19,4	-10,4
Έσοδα ΠΔΕ	3,1	3,4	4,7
Έξοδα ΠΔΕ	-8,5	-6,9	-7,7
Έλλειμμα ΠΔΕ	-5,4	-3,5	-3,0
Έλλειμμα Κρατικού προϋπολογισμού	-21,4	-22,9	-13,4
Λοιπές προσαρμογές	-10,7	0,8	-1,3
Νομικά Πρόσωπα	2,3	0,9	1,2
ΔΕΚΟ	3,2	1,3	1,7
ΟΤΑ	-0,5	0	0,1
ΟΚΑ	3,0	0,1	0,2
Έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης	-24,1	-19,7	-11,4
ΑΕΠ	227,3	217,8	212,5
% ΑΕΠ	-10,6%	-9,0%	-5,4%
Πρωτογενές αποτέλεσμα	-10,6	-3,9	2,4
% ΑΕΠ	-4,7%	-1,8%	1,1%

Τα βασικά χαρακτηριστικά του είναι ότι:

- στηρίζεται σε **«σαθρές βάσεις»**, καθώς είναι αποτέλεσμα της μετεξέλιξης των δύο προηγούμενων προϋπολογισμών -του 2010 και 2011- που είχαν «άδοξη κατάληξη» όχι μόνο λόγω του πλήρους εκτροχιασμού τους, αλλά και γιατί κυρίως οδήγησαν την οικονομία -με τα μέτρα που περιείχαν - σε τέλμα και την κοινωνία σε απόγνωση.
- κινείται επί **«ξυρού ακμής»**, καθώς στηρίζεται σε υπεραισιόδοξες παραδοχές, που η ενδεχόμενη αστοχία σε κάποια απ' αυτές, αναπόφευκτα θα οδηγήσει σε αναγκαστική αναθεώρηση του με επώδυνες συνέπειες.
- είναι προϋπολογισμός του **«αναπόφευκτου»**, καθώς τα μέτρα που τον συνοδεύουν έχουν ήδη ψηφιστεί και περιλαμβάνονται στο Μεσοπρόθεσμο, στον Εφαρμοστικό, στο πολυνομοσχέδιο, καθώς και σε άλλους νόμους.
- θέτει **«μη αμφισβητήσιμους»** στόχους, καθώς η προσπάθεια για δημοσιονομική προσαρμογή με πρωτογενές πλεόνασμα, μείωση ελλείμματος και μείωση του δημόσιου χρέους, είναι στόχοι που δεν μπορούν να βρουν κανέναν αντίθετο και συνεπώς πρέπει να επιδιωχθεί η στήριξη τους.
- είναι προϋπολογισμός του **«μεγάλου κουρέματος»** του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων, καθώς με την πρωτοφανή ύφεση να κατατρώει κάθε ζωντανό κύτταρο της οικονομίας, με τις οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων, με τις πρωτοφανείς

φορολογικές επιθέσεις, αυτό μειώθηκε δραματικά γυρίζοντας την Ελλάδα και τους Έλληνες δεκαετίες πίσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Οι προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει ο Προϋπολογισμός του 2012, είναι σημαντικές και κρίσιμες, καθώς περιέχουν έντονα το στοιχείο της αβεβαιότητας.

- Ο Προϋπολογισμός προβλέπει **πρωτογενές πλεόνασμα** της Γενικής Κυβέρνησης 1,1% του ΑΕΠ το 2012 από πρωτογενές έλλειμμα 1,5% το 2011. Αποτελεί σίγουρα ένα φιλόδοξο στόχο, ο οποίος προσδίδει μια θετική προοπτική για τα δημοσιονομικά δεδομένα της χώρας. Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η αβεβαιότητα γύρω από το κλείσιμο του ελλείμματος το 2011 (θυμίζω την απόκλιση στα έσοδα της τάξεως των -1,64 δισ. ευρώ στο δεκάμηνο του 2011), καθώς και το βάθος της ύφεσης το 2011, η οποία θα ξεπεράσει τις εκτιμήσεις του -5,5% του ΑΕΠ, δημιουργεί προφανείς δυσκολίες για την επίτευξη του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος.
- Ο στόχος για **δημοσιονομικό έλλειμμα** 5,4% του ΑΕΠ το 2012, προϋποθέτει ότι θα είναι πλήρης η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο πρόγραμμα PSI, η οποία θα πρέπει να είναι σε εθελοντική βάση. Συνοπτικά, το πρόγραμμα PSI περιλαμβάνει: κούρεμα 50% σε ομόλογα ονομαστικής αξίας 190 δισ. ευρώ, έκδοση νέων ομολόγων ονομαστικής αξίας 65 δισ. ευρώ, δάνειο 30 δισ για την στήριξη του προγράμματος και δάνειο 30 δισ για τη στήριξη των τραπεζών μέσω του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Από αυτά συνεπάγεται ότι όσο αφορά τα αποτελέσματα του PSI ότι θα μειώσει τις δαπάνες για τόκους το 2012 κατά περίπου 5 δισ. ευρώ (12,75 δισ με PSI, 17,9 δισ χωρίς PSI). Όμως η καθαρή ωφέλεια θα είναι 3,7 δισ. ευρώ το χρόνο, ενώ το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης θα είναι μειωμένο στο τέλος του 2012 στο 146% του ΑΕΠ.

Η αβεβαιότητα εντείνεται επίσης και από μια σειρά δεδομένων, τα οποία κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει:

1. Η χώρα μας θα βρίσκεται για 5^η συνεχόμενη χρονιά σε **ύφεση**, κάτι που δεν συμβαίνει σε καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα και δεν έχει ιστορικό προηγούμενο στη χώρα μας. Η ύφεση με βάση τα στοιχεία του προϋπολογισμού του 2012, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο **2,8%**. Εκτίμηση, μάλλον, αισιόδοξη, καθώς αντίστοιχες εκτιμήσεις που είχαν γίνει στους προϋπολογισμούς του 2010 και 2011 απέκλιναν σημαντικά. Θυμίζουμε, ότι για το 2010 η εκτίμηση ήταν στο **0,3 %** και τελικά έκλεισε στο **3,5 %** (μετά την αναθεώρηση της ΕΛ.ΣΤΑΤ.). Το ίδιο συνέβη και το 2011 που η αρχική εκτίμηση για την ύφεση ήταν στο **3%**, ενώ σήμερα εκτιμάται στο **5,5%**. Πρόβλεψη που καθίσταται ιδιαίτερα επισφαλής.
2. Η **ανεργία** στη χώρα μας το 2012, με βάση τα στοιχεία του Προϋπολογισμού εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 17,1% (από 16,4% που προβλεπόταν στο Προσχέδιο του

Προϋπολογισμού). Εκτίμηση επίσης αισιόδοξη, καθώς η ανεργία έχει «σκαρφαλώσει» ήδη στο 18,4% για το μήνα Αύγουστο του 2011, ενώ τα πρόσφατα στοιχεία της Eurostat κάνουν λόγο για ανεργία 18,4% για το 2012. Υπενθυμίζουμε ότι η ανεργία τον Σεπτέμβριο του 2009 ήταν **9,1%**. Δυστυχώς, μια από τις χειρότερες επιπτώσεις αυτής της οικονομικής πολιτικής είναι οι στρατιές των ανέργων στη χώρα μας, που αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς. Όμως, η ανεργία είναι ακριβώς ένας από τους παράγοντες που απειλούν να τινάξουν στον αέρα τον προϋπολογισμό, αφού η αύξηση των δαπανών οφείλεται κυρίως στις δαπάνες για τα ασφαλιστικά ταμεία που πλέον δεν έχουν έσοδα από εισφορές. Συγκεκριμένα, ΟΓΑ, ΙΚΑ, ΝΑΤ και ΟΑΕΕ συγκεντρώνουν το 83% της αύξησης των κρατικών δαπανών για τη στήριξη των ασφαλιστικών ταμείων.

3. Η πρόβλεψη του Προϋπολογισμού για τα **φορολογικά έσοδα του 2012**, είναι και αυτή ιδιαίτερα αισιόδοξη, καθώς αγνοεί το γεγονός ότι η φοροδοτική ικανότητα φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων έχει εξαντληθεί.

Πιο αναλυτικά, για το 2012 προβλέπεται ότι τα **φορολογικά έσοδα** θα διαμορφωθούν στα 53.301 εκατ. €, έναντι 49.702 εκατ. € που είναι η εκτίμηση για το κλείσιμο του 2011. Δηλαδή, αύξηση **κατά 3,6 δις € ή 7,1%**.

Τα έσοδα από **Άμεσους Φόρους** θα αυξηθούν κατά 17,4%, ενώ την ίδια στιγμή τα έσοδα από **Έμμεσους Φόρους** – παρά τις συνεχείς αυξήσεις του ΦΠΑ (77%, 21%, 156% και 44%) και των ΕΦΚ (87,3% ποτά, 63,4% καύσιμα, 200% τσιγάρα)– θα παρουσιάσουν αύξηση **0%!**

Αξίζει να σημειωθεί, ότι στην τελική διαμόρφωση των φορολογικών εσόδων για το 2012, η φορολογία των φυσικών προσώπων θα συμβάλει κατά 29,1%, ενώ η αντίστοιχη των νομικών προσώπων (επιχειρήσεις) θα είναι μειωμένη κατά 22%! Γεγονός, που αποδεικνύει ότι η επιχειρηματικότητα στη χώρα μας υποχωρεί δραματικά, με τα «λουκέτα» να πολλαπλασιάζονται και τα κέρδη των επιχειρήσεων να μετατρέπονται σε ζημιές.

Επιπλέον, στη σελίδα 62 του Προϋπολογισμού γίνεται αναλυτική αναφορά των πρόσθετων δημοσιονομικών παρεμβάσεων βάσει των οποίων θα στηριχθεί η ενίσχυση των εσόδων του 2012. Οι περισσότερες από αυτές είναι ήδη θεσμοθετημένες με νόμους που έχουν ψηφισθεί στη διάρκεια του 2011. Περιλαμβάνονται, όμως και άλλες, που φανερώνουν την πρόθεση της κυβέρνησης για νέες φορολογικές επιβαρύνσεις.

Συγκεκριμένα:

- Η διεύρυνση των τεκμηρίων φορολόγησης σε όλους τους φορολογούμενους.
- Η αλλαγή στο φόρο ακίνητης περιουσίας, με τη μείωση του αφορολόγητου ορίου και την αύξηση των αντικειμενικών αξιών.
- Η επιβολή έκτακτης εισφοράς στις επιχειρήσεις με μεγάλη κερδοφορία για τη χρήση του έτους 2010.

Η θέση της Ν.Δ. διαχρονικά παραμένει σταθερά προσηλωμένη στην ανάγκη για πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίηση της

περιουσίας του δημοσίου. Είναι, όμως, αντίθετη σε κάθε σκέψη επιβολής νέων φόρων, όπως π.χ. της αύξησης των αντικειμενικών αξιών, της έκτακτης εισφοράς στις επιχειρήσεις και της διεύρυνσης των τεκμηρίων φορολόγησης, καθώς τα ισχύοντα φορολογικά μέτρα έχουν κυριολεκτικά «στεγνώσει» τη φοροδοτική ικανότητα επιχειρήσεων και φορολογουμένων.

Η μέχρι σήμερα λανθασμένη οικονομική πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, οδήγησε την οικονομία σε αδιέξοδο, με αποτέλεσμα οι θυσίες του ελληνικού λαού να πηγαίνουν χαμένες. Στον Προϋπολογισμό του 2012, επιβεβαιώνεται για μια φορά ακόμη ότι η κατανομή του κόστους της δημοσιονομικής προσαρμογής -με ευθύνη της προηγούμενης κυβέρνησης - απουσιάζει παντελώς, με αποτέλεσμα οι κοινωνικές αδικίες να διευρύνονται. Φαινόμενα, όπως η φοροδιαφυγή και το λαθρεμπόριο, όχι μόνο στερήσαν πολύτιμους πόρους από τα δημόσια έσοδα, αλλά εξακολουθούν να βρίσκονται στο απυρόβλητο.

Οι ευθύνες της προηγούμενης κυβέρνησης ήταν και παραμένουν τεράστιες.

Επιβάλλεται, πλέον, όσο ποτέ η ανάγκη για ένα νέο και σύγχρονο φορολογικό σύστημα που θα αμβλύνει τις κοινωνικές αδικίες, θα συμβάλει στη δημιουργία ελκυστικού φορολογικού περιβάλλοντος για τις επενδύσεις και θα αποκαταστήσει τη σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στο κράτος και τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η επιβεβαίωση για την ανάγκη δημιουργίας ενός σύγχρονου, σταθερού και δίκαιου φορολογικού συστήματος, καθίσταται επείγουσα όσο ποτέ καθώς επιβεβαιώνεται συνεχώς από τα δυσμενή αποτελέσματα.

Συγκεκριμένα, σήμερα, η Ελλάδα βρίσκεται παγιδευμένη στη δίνη μιας πρωτόγνωρης οικονομικής κρίσης, η οποία δυστυχώς επιδεινώνεται. Όλοι οι βασικοί δημοσιονομικοί δείκτες έχουν εκτροχιαστεί.

Η προηγούμενη κυβέρνηση, έχει τεράστιες ευθύνες για τις δημοσιονομικές εξελίξεις, καθώς, όπως πλέον αποδεικνύεται - και δεν αμφισβητείται από κανέναν - ότι όλο αυτό το διάστημα κινήθηκε με ολιγωρία, απίστευτη προχειρότητα, ανακολουθίες, αντιφάσεις και φοβικά σύνδρομα, που εμπόδισαν τη λήψη σωστών και αποτελεσματικών αποφάσεων. Σύνδρομα, που απορρέουν από αναχρονιστικές ιδεοληψίες και αγκυλώσεις.

Αυτό, ακριβώς, συνέβη και στο πλαίσιο της φορολογικής πολιτικής. Αντί, η κυβέρνηση να δημιουργήσει ένα δίκαιο, απλό, σταθερό και αναπτυξιακό φορολογικό περιβάλλον που θα δημιουργούσε τις απαραίτητες προϋποθέσεις ώστε να προσελκύσει επενδύσεις, να δημιουργήσει αναπτυξιακές δυνατότητες στις υφιστάμενες επιχειρήσεις, να αναχαιτίσει το κύμα φυγής επιχειρήσεων και να δημιουργήσει κλίμα δικαιοσύνης και εμπιστοσύνης στην κοινωνία, κινήθηκε αντίθετα.

Ψηφίζοντας μέχρι σήμερα 14 φορολογικούς- οικονομικούς νόμους και με τη λογική του «ράβε- ξήλωνε», μετέτρεψε την Ελλάδα σε πρωταθλήτρια χώρα σε φόρους στην Ευρώπη. Ταυτόχρονα, δημιούργησε ένα σύγχρονο φορολογικό λαβύρινθο που αντιμετωπίζει συνταξιούχους, χαμηλόμισθους, τρίτεκνους και πολύτεκνους με πρωτοφανή φορολογική σκληρότητα. Διέλυσε τη μεσαία τάξη, έδωσε χιλιάδες επιχειρήσεις από την Ελλάδα και παράλληλα απέτρεψε άλλες να επενδύσουν στη χώρα μας.

Σήμερα, οι Έλληνες και οι ελληνικές επιχειρήσεις βιώνουν την πιο επαχθή και πιο σκληρή φορολογική επίθεση που έγινε ποτέ. Με συνεχείς και άτακτες «φορολογικές επιδρομές», που έχουν εξαντλήσει τη φοροδοτική δυνατότητα πολιτών και επιχειρήσεων, η κυβέρνηση καταστρατηγεί συστηματικά το άρθρο 4 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο «*οι Έλληνες*» *πρέπει να συνεισφέρουν αδιακρίτως στα δημόσια βάρη, σύμφωνα με τη φοροδοτική τους δυνατότητα*».

Ταυτόχρονα και παρά τις περί του αντιθέτου εξαγγελίες, δεν κατάφερε να περιορίσει τη φοροδιαφυγή που αποτελεί τον πρώτο στόχο κάθε προσπάθειας για δημοσιονομική προσαρμογή της Ελλάδας.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Τα αποτελέσματα αυτής της πρόχειρης και αποσπασματικής φορολογικής πολιτικής αποτυπώνονται στην ανακοίνωση των οριστικών στοιχείων για το 10μηνο του 2011. Αποτελέσματα που αποτελούν τον πιο αδιάφευστο μάρτυρα της κακής πορείας των εσόδων του προϋπολογισμού.

Τα ίδια τα στοιχεία μάλιστα, απαντούν σε όσους υποστηρίζουν, ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι η Ν.Δ. παραπλανά και ψεύδεται καθώς τα φορολογικά έσοδα βαίνουν καλώς.

Δυστυχώς, τα στοιχεία τους διαψεύδουν.

Συγκεκριμένα, τα καθαρά έσοδα του έτους 2011 παρουσιάζουν σημαντική υστέρηση σε σχέση με αυτά του 2010, παρά την υπερφορολόγηση, τις έκτακτες εισφορές και τα χαράτσια. Η κακή πορεία τους, παρουσιάζεται αναλυτικά στον ακόλουθο πίνακα:

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΣΟΔΩΝ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΤΩΝ 2010-2011	2010 ΠΡΑΓΜ/ΣΙΜΑ Σε εκατ. €	2011 ΠΡΑΓΜ/ΣΙΜΑ Σε εκατ. €	ΑΠΟΚΛΙΣΗ Σε εκατ. €	ΜΕΤΑΒΟΛΗ 2010/2011
Μήνας	5.593	5.090	- 503	- 9,0 %
Δίμηνο	8.745	7.950	- 795	- 9,1 %
Τρίμηνο	12.087	11.123	- 964	- 8,0 %
Τετράμηνο	15.929	14.473	- 1,45	- 9,1 %
Πεντάμηνο	19.760	18.358	- 1,4	- 7,1 %
Εξάμηνο	23.796	21.818	- 1,98	- 8,3 %
Επτάμηνο	28.671	26.846	-1,83	-6,4 %
Οκτάμηνο	32.397	30.694	-1,7	-5,3 %
Εννιάμηνο	36.507	34.980	-1,53	-4,2 %
Δεκάμηνο	40.913	39.271	-1,64	-4,0 %

Να θυμίσουμε ότι ο αρχικός στόχος στον Προϋπολογισμό ήταν **8,5%**! και μέχρι σήμερα έχει μεταβληθεί **πέντε φορές** (Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα **5,6%**, Προσχέδιο Προϋπολογισμού **1,4 %**, Αναθεώρηση κυβέρνησης **0,8 %** και Προϋπολογισμός 2012 **0,9 %**).

Επιπλέον, τα έσοδα από **Έμμεσους Φόρους** μειώθηκαν κατά **6,6% (ή 1,65 δις €)**.

Ειδικότερα, τα έσοδα από τους **Φόρους Κατανάλωσης**, μειώθηκαν κατά **13,1 % (ή 1,16 δις €)**, με τα έσοδα από τον **ΕΦΚ για τα καύσιμα** να μειώνονται κατά **15,1 % (ή 687 εκατ. €)** και τα έσοδα από τους **λοιπούς φόρους κατανάλωσης** να **μειώνονται** κατά **28,6 % (ή 124 εκατ. €)** αντίστοιχα.

Επίσης, η κακή πορεία των εσόδων από το **ΦΠΑ**, αποτυπώνεται ξεκάθαρα στον ακόλουθο πίνακα:

Ιανουάριος 2011:	12,3 %
Δίμηνο Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2011:	7,4 %
Τρίμηνο Ιανουάριος - Μάρτιος 2011:	4,8 %
Τετράμηνο Ιανουάριος - Απρίλιος 2011:	3,6 %
Πεντάμηνο Ιανουάριος - Μάιος 2011:	3,2 %
Εξάμηνο Ιανουάριος - Ιούνιος 2011:	1,7 %
Επτάμηνο Ιανουάριος - Ιούλιος 2011:	0,3 %
Οκτάμηνο Ιανουάριος – Αύγουστος 2011:	- 5,4 %
Εννιάμηνο Ιανουάριος – Σεπτέμβριος 2011:	- 0,7 %
Δεκάμηνο Ιανουάριος – Οκτώβριος 2011:	- 2,0 %

Δηλαδή, παρά την συνεχή και αλματώδη αύξηση των συντελεστών του Φ.Π.Α., η πορεία στα έσοδα από ΦΠΑ βαίνει συνεχώς μειούμενη και τελικά κλείνει στο 10μηνο για τρίτη συνεχόμενη φορά αρνητικά!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η Ν.Δ. έχει καταθέσει μια ολοκληρωμένη πρόταση για την επανεκκίνηση της οικονομίας με ένα νέο φορολογικό σύστημα, η οποία περιλαμβάνει τους βασικούς πυλώνες που στηρίζουν τη φιλοσοφία και λειτουργία της πρότασης μας, καθώς και τα μέτρα που θα συμβάλλουν στην ενίσχυση των εσόδων και την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Ειδικότερα, ο **πρώτος πυλώνας**, αφορά στην αναγκαία αναπτυξιακή διάσταση για ένα φορολογικό σύστημα που θα ανταποκρίνεται στις προκλήσεις του φορολογικού ανταγωνισμού.

Ο **δεύτερος πυλώνας**, αφορά στην ανατροπή του υφιστάμενου μοντέλου λειτουργίας του φορολογικού μας συστήματος με την εφαρμογή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε όλα τα πεδία δράσης του υπουργείου Οικονομικών.

Ο **τρίτος πυλώνας**, αφορά στη δημιουργία αμοιβαίας εμπιστοσύνης ανάμεσα στο κράτος, τον πολίτη και την επιχείρηση, που θα οικοδομηθεί μέσα από ένα σταθερό, δίκαιο και απλό φορολογικό περιβάλλον, χωρίς αιφνιδιασμούς που θα ανατρέπουν τον οικογενειακό και επιχειρηματικό προϋπολογισμό.

Το βασικό, λοιπόν, συστατικό στοιχείο για την επιτυχία της πρότασής μας, είναι οι ισχυρές συνέργειες που υπάρχουν ανάμεσα στις επιμέρους προτάσεις μας: Η ταυτόχρονη και ισορροπημένη λειτουργία και των τριών πυλώνων, καθώς και οι τρεις συνυπάρχουν και λειτουργούν παράλληλα.

Όσον αφορά τα μέτρα, ενδεικτικά σας αναφέρω την:

- Καταπολέμηση υπερτιμολογήσεων και υποτιμολογήσεων, μέσω των ενδοομιλικών συναλλαγών (transfer pricing).
- Καταπολέμηση του λαθρεμπορίου με νέο τεχνολογικό εξοπλισμό των τελωνείων της χώρας (μηχανήματα x-ray).
- On line σύνδεση ταμειακών μηχανών με την Γ.Γ.Π.Σ. και άμεση εφαρμογή των διατάξεων του Ν.3842/2010 που παραμένουν ανεφάρμοστες λόγω έλλειψης Υπουργικών Αποφάσεων και αναφέρονται στις εξοφλήσεις των συναλλαγών επιτηδευματιών μέσω τραπεζών, τη δημιουργία επαγγελματικών τραπεζικών λογαριασμών και τη διαβίβαση στοιχείων συναλλαγών ηλεκτρονικά προς τη Γ.Γ.Π.Σ.
- Αύξηση του ελάχιστου κόστους οικοδομής (ΕΚΚΟ) με το πραγματικό κόστος.
- Είσπραξη του ΕΤΑΚ 2009, ΦΑΠ 2010 και 2011.
- Φορολόγηση της υπεραξίας στη μεταβίβαση των ακινήτων και αύξηση του συντελεστή για υπεραξία από μερικές αυτοτελώς φορολογούμενες συναλλαγές (πώληση μη εισηγμένων μετοχών κερδών από αμοιβαία, ασφαλιστήρια συμβόλαια κλπ).
- Καταπολέμηση του λαθρεμπορίου, με την εξίσωση πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης.
- Προαιρετική εφαρμογή του Φορολογικού Πιστοποιητικού και από τις μη υποχρεωτικά ελεγχόμενες από ορκωτούς ελεγκτές επιχειρήσεις και εξασφάλιση της υποχρεωτικής εφαρμογής στις υποχρεωτικά ελεγχόμενες.
- Καταβολή ΦΠΑ στο δημόσιο σε πραγματικό χρόνο συναλλαγής.
- Ταχεία εκδίκαση των 165.000 δικαστικών υποθέσεων που «λιμνάζουν» και άμεση εφαρμογή του θεσμού της Διαιτησίας για όλες τις υποθέσεις συμβιβασμού.

- Εθελουσία συμμόρφωση με 5% στα εισοδήματα που δεν δικαιολογούνται σε συνδυασμό με βαριές ποινές για όσους δεν συμμορφωθούν και αποκαλυφθούν στη συνέχεια.
- Ενίσχυση του προληπτικού ελέγχου.
- Καθιέρωση ετήσιου τέλους στα νομικά πρόσωπα που βρίσκονται σε αδράνεια.
- Φορολόγηση διαδικτυακού στοιχήματος.
- Επιβολή τέλους στις διαφημίσεις στο διαδίκτυο.
- Προσδιορισμός του ελάχιστου φορολογητέου εισοδήματος και με αντικειμενικό τρόπο για ελεύθερους επαγγελματίες και επιχειρήσεις.
- Ηλεκτρονική τιμολόγηση των συναλλαγών.
- Διμερείς φορολογικές συμφωνίες με χώρες εκτός Ε.Ε. (Ελβετία) για φορολόγηση καταθέσεων ελλήνων κατοίκων, που δεν δικαιολογούνται από τα δηλωθέντα εισοδήματά τους (στην ίδια κατεύθυνση με τη συμφωνία μεταξύ Ελβετίας με Ηνωμένο Βασίλειο και Γερμανία).

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι η χώρα μας βρίσκεται σε μια εξαιρετικά δύσκολη θέση. Στόχος μας, πρέπει να είναι η διασφάλιση της ευρωπαϊκής μας προοπτικής, καθώς και η παραμονή μας στη ζώνη του Ευρώ. Η ψήφιση του Προϋπολογισμού αποτελεί γέφυρα για την επίτευξη του ανωτέρω στόχου.

Ιωάννης Βρούτσης

Βουλευτής Κυκλάδων

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012
Του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Θεόδωρου Καράογλου
Βουλευτή Β΄ Θεσσαλονίκης

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ολοκληρώνεται το 2011 και η ελληνική κοινωνία ζει τις συνέπειες του δικού της τυφώνα «Κατρίνα» ή αλλιώς τις συνέπειες των αδιέξοδων πολιτικών της κυβέρνησης Παπανδρέου. Τις δύο προηγούμενες χρονιές, τέτοιες μέρες, μιλώντας για το ίδιο θέμα, είχαμε προειδοποιήσει για τα επερχόμενα αδιέξοδα της πολιτικής του. Δυστυχώς τα πράγματα εξελίχθηκαν πολύ χειρότερα και από τις πιο απαισιόδοξες προβλέψεις μας. Δύο χρόνια μετά και δεν υπάρχει ούτε ένας πολίτης που να μην έχει πληγεί, δεν υπάρχει ούτε ένας πολίτης που να μην αναγνωρίζει πόσο μεγάλο κακό συνέβη στη χώρα. Οποιαδήποτε χαραμάδα ελπίδας έχει χαθεί, οι κοινωνικοί δείκτες έχουν επιδεινωθεί δραματικά, η ελληνική κοινωνία βιώνει πρωτόγνωρες αφόρητες καταστάσεις. Τέτοια «επιτυχία στην αποτυχία» δε μπορούσαμε να φανταστούμε ούτε στο χειρότερο εφιάλτη μας.

Είναι ξεκάθαρο ότι ο προϋπολογισμός του 2012 είναι ιδιαίτερα σκληρός για τους πολίτες που καλούνται να σηκώσουν ένα τεράστιο βάρος. Τα σενάρια που υιοθετεί ο προϋπολογισμός του 2012 είναι τα πλέον αισιόδοξα και θέλει πάρα πολύ δουλειά και τύχη για να επιτευχθούν. Για να μπορέσουμε όμως να σχεδιάσουμε για το μέλλον, πρέπει πρώτα να δούμε γιατί φτάσαμε ως εδώ. Τι συνέβη στη χρονιά που πέρασε, τι λέγαμε, τι προβλέπαμε και πως φθάσαμε στο σήμερα.

Κατ' αρχήν πρέπει να τονίσω ότι έχει καταντήσει γραφική η συνεχής επίκληση της «σωτηρίας» μας από την προηγούμενη κυβέρνηση. Μας έχει «σώσει» πολλές φορές μέχρι σήμερα, αλλά κατά ένα παράδοξο τρόπο, μετά από κάθε «σωτηρία» είμαστε σε ακόμη χειρότερο σημείο. Μας «έσωσε» πέρυσι με την είσοδο της χώρας στο ΔΝΤ και την παράδοση στην Τρόικα, με την ψήφιση του περυσινού προϋπολογισμού, με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, με τους εφαρμοστικούς νόμους, με το πρώτο κούρεμα του χρέους και τη Συμφωνία της 21^{ης} Ιουλίου και τελικά με την πρόσφατη απόφαση των χωρών της ευρωζώνης της 27^{ης} Οκτωβρίου. Όμως παρά τις αλλεπάλληλες «σωτηρίες» ο εξευτελισμός της Ελλάδας στο εξωτερικό και η ταπείνωση που δεχόμαστε καθημερινά, έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Η παρωδία που εκτυλίχθηκε με το δημοψήφισμα, μας έχει εκθέσει σε όλη την Ευρώπη. Έτσι η περίφημη 6^η δόση, την οποία θα παίρναμε από τον Αύγουστο του 2011, παρά τις θυσίες του ελληνικού λαού, είναι ακόμα σε αναμονή.

Συζητώντας για τον προϋπολογισμό του 2012, έχει ενδιαφέρον να θυμίσω τις προβλέψεις μας για τον προϋπολογισμό του 2011. Ένας προϋπολογισμός που ούτε οι ίδιοι οι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ θυμούνται πόσες φορές τον αναθεώρησαν. Ενώ λοιπόν στο παρελθόν δημαγωγούσαν για τα περί τριετών προϋπολογισμών, έχουμε φθάσει στο σημείο να αναθεωρούνται οι προϋπολογισμοί κάθε τρίμηνο. Στην περυσινή συζήτηση έγιναν από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου διάφορες προβλέψεις. Για το περίφημο έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού,

προέβλεπε ο προϋπολογισμός ότι θα πέσει στο 7,1% και στα 17 δις. Η αντιπολίτευση λέγαμε ότι είναι ένας ευσεβής πόθος, ότι δεν μπορεί να υλοποιηθεί και ότι αναγκαστικά θα αναθεωρηθεί. Μετά από 3 αναθεωρήσεις, σήμερα υπολογίζεται πλέον στο 9% του ΑΕΠ ή 20 δις περίπου. Ούτε και αυτό θα επιτευχθεί, καθώς το πραγματικό έλλειμμα θα είναι της τάξης του 10,5% και γύρω στα 23 δις. Ένα αποτέλεσμα πολύ κοντά σε σχέση με το 2010 και θα τολμούσα να πω πολύ κοντά σε αυτό που θα είχαμε το 2009, αν δεν ακολουθούσατε την καταστροφική πολιτική του τελευταίου τριμήνου, όταν η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν εισέπραξε προϋπολογισμένα έσοδα και προχώρησε σε ανεξέλεγκτες δαπάνες.

Εδώ και δύο χρόνια λοιπόν, ο λαός ακολουθεί ένα πρόγραμμα σκληρών, αιματηρών θυσιών και έχουμε ως τελικό αποτέλεσμα σχεδόν μηδενική μείωση του ελλείμματος, με ταυτόχρονη αύξηση του χρέους κατά 70 δις. Αυτή δε η φαινομενική συγκράτηση του ελλείμματος, οφείλεται στην ουσία στην εσωτερική στάση πληρωμών, γιατί δεν πρέπει κανείς να ξεχνάει ότι τα χρέη, οι υποχρεώσεις του δημοσίου στο εσωτερικό ανέρχονται περίπου στα 7 δισεκατομμύρια. Καθώς επίσης και στην περαιτέρω μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων κατά περίπου 2 δις. ευρώ. Για την επόμενη χρονιά, για το 2012, ο προϋπολογισμός του 2012 προβλέπει μείωση του ελλείμματος στα 11,5 δις. ευρώ ή περίπου στο 5,5% του ΑΕΠ. Επίσης προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 1,1 δις. Υπερβολικά αισιόδοξος στόχος, που μακάρι να επιτευχθεί.

Αισιόδοξος, γιατί στηρίζεται σε δυο βασικές παραμέτρους. Στη σοβαρή μείωση των δαπανών για τόκους τη στιγμή που είμαστε στην αρχή της διαπραγμάτευσης και στη δυνατότητα των νοικοκυριών να πληρώνουν κανονικά τους φόρους και τις υποχρεώσεις τους, τη στιγμή που όλοι οι δείκτες οδηγούν στο αντίθετο αποτέλεσμα. Έτσι:

Οι δαπάνες για πληρωμές τόκων έχουν αυξηθεί υπέρογκα και θα ξεπεράσουν τα 16 δις το 2011. Χωρίς την εφαρμογή του PSI θα έφταναν τα 18 δις το 2012, αλλά τώρα υπάρχει η αρχική εκτίμηση για μείωση στα 12,5 δις υπό την αίρεση ότι θα συμμετέχουν όλοι οι δανειστές μας στο PSI. Το ποσό ωστόσο εξακολουθεί να είναι τεράστιο και εκτός δυνατοτήτων της ελληνικής οικονομίας. Μη ξεχνάμε ότι όταν για πρώτη φορά το 2009, το συγκεκριμένο κονδύλι πέρασε το όριο των 10 δις, έδωσε ισχυρή δυναμική αύξησης του χρέους. Ως ποσοστό του ΑΕΠ οι δαπάνες για τόκους θα διαμορφωθούν το 2012 στο 6% από 7,5% που ήταν το 2011.

Το δημόσιο χρέος έχει αυξηθεί υπέρμετρα. Φέτος το χρέος της γενικής κυβέρνησης θα ξεπεράσει τα 350 δις. ευρώ και σε ποσοστό του 160% του ΑΕΠ. Για το 2012 το ποσό αυτό θα έφτανε στα 380 δις. ευρώ, μια αύξηση δηλαδή περίπου 90 δισεκατομμυρίων μέσα σε 3 χρόνια. Ωστόσο με την πρόβλεψη της εφαρμογής του PSI, το ύψος του δημόσιου χρέους αναμένεται να υποχωρήσει στα 310 δις. ευρώ περίπου, 145,5% του ΑΕΠ. Παραμένει όμως ζητούμενο η διακοπή της δυναμικής αύξησης του δημοσίου χρέους.

Η ύφεση που βιώνει η οικονομία μας εξαιτίας της πολιτικής σας είναι άνευ προηγουμένου. Στην ουσία η ελληνική οικονομία είναι σε κώμα. Αρχικά μιλούσε το ΠΑΣΟΚ για επιστροφή στην ανάπτυξη το τέλος του 2011, στην πορεία μιλούσε για μια ύφεση της τάξεως του 3%. Σήμερα είμαστε τουλάχιστον στο 5,5% και αν δεν είχε αλλάξει ο τρόπος υπολογισμού πρόσφατα, θα μιλούσαμε για ύφεση πάνω από 7%. Για το 2012 προβλέπεται να έχουμε ύφεση 2,8%. Το δυστύχημα είναι ότι και αυτό είναι ένα αισιόδοξο σενάριο που μακάρι να υλοποιηθεί.

Μην ξεχνάμε ότι η χώρα μας βρίσκεται σε ύφεση εδώ και 5 χρόνια και είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που θα έχουμε συνεχώς ρυθμούς ύφεσης.

Η ανεργία καλπάζει. Η ανεργία είναι ο πιο τραγικός δείκτης της σημερινής Ελλάδας. Προειδοποιούσαμε ότι με τα συνεχή μέτρα θα ξεπερνούσαμε το 15%. Διαψευστήκαμε και εμείς στις προβλέψεις μας και τον Αύγουστο του 2011 ξεπέρασε το 18,4%. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι αναμένεται να κλείσει η χρονιά, με το πρωτοφανές νούμερο του 1 εκατομμυρίου ανέργων και του 20% ως ποσοστό επί του πληθυσμού. Ακόμη το τραγικότερο όλων είναι, ότι το 45% των νέων μέχρι 25 ετών είναι άνεργοι και δυστυχώς, αναγκάζονται να μεταναστεύσουν κατά χιλιάδες στο εξωτερικό. Μέσα σε δύο χρόνια, λοιπόν, έχουμε 550 χιλιάδες επιπλέον ανέργους και αύξηση κατά 110% του σχετικού ποσοστού, με όλες τις τεράστιες παρενέργειες, επιδόματα ανεργίας και κοινωνικών παροχών, ανασφάλεια, εγκληματικότητα, ψυχολογικά προβλήματα κλπ.. Για το 2012 η ανεργία εκτιμάται στο 17,1% όπως σχετικά προβλέπει το σχέδιο του Προϋπολογισμού. Αυτό για να γίνει, όμως, πράξη, δηλαδή, για να μειωθεί στην ουσία η ανεργία, θα πρέπει υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομίας, θα πρέπει να τρέξει το ΕΣΠΑ και να προχωρήσουν οι διαρθρωτικές αλλαγές στη χώρα. Επείγει, λοιπόν, να βρούμε λύσεις σήμερα, επείγοντως, για να αντιμετωπίσουμε το μέγιστο αυτό κοινωνικό πρόβλημα της χώρας.

Ο πληθωρισμός παρά την ύφεση έμεινε στο 3% αντί για 2,2% που υπήρχε στην αρχική πρόβλεψη του Προϋπολογισμού. Για το 2012 προβλέπεται να πέσει στο 0,6% λόγω της ύφεσης.

Τα έσοδα τα υπολογίζατε στα 55,5 δισεκατομμύρια ευρώ και παρά τα αλλεπάλληλα νέα χαράτσια, με αποκορύφωμα τις έκτακτες εισφορές και το χαράτσι στα ακίνητα μέσω του λογαριασμού στη ΔΕΗ, θα εισπραχθούν λιγότερα από 54 δισεκατομμύρια, δηλαδή, περίπου 1,5 με 2 δις λιγότερα απ' αυτά που είχαμε εισπράξει ακόμα και το 2010. Όλη λοιπόν αυτή η αφαίμαξη των πολιτών, πήγε χαμένη, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Αν υπολογίσουμε όλους τους φόρους που έχουν εφαρμοστεί από το 2010 έως και σήμερα σε σχέση με τις εισπράξεις, κατανοούμε ότι όλη αυτή η φοροεισπρακτική πολιτική, απλά νέκρωσε την οικονομία και δεν είχε το προσδοκώμενο αποτέλεσμα, το αντίθετο μάλιστα.

Θα ήθελα να σταθώ στην υπερφορολόγηση των ακινήτων και των εισοδημάτων από την εργασία. Είναι τρομακτικό ότι σε σχέση με το 2009 οι ιδιοκτήτες ακινήτων θα πληρώσουν 7 φορές περισσότερους φόρους το 2012 (με τη μονιμοποίηση του έκτακτου τέλους μέσω της ΔΕΗ, τις αυξήσεις αντικειμενικών αξιών, τον διπλασιασμό των τεκμηρίων διαβίωσης). Φόρους που τους επέβαλλε το κόμμα εκείνο που καλούσε τους πολίτες προεκλογικά το 2009 να μην πληρώσουν το ΕΤΑΚ, γιατί θα το καταργούσε. Όντως δεν το έχουν πληρώσει ακόμα οι πολίτες και για να «τιμωρηθούν» καλούνται να το πληρώσουν στο επταπλάσιο. Συνολικά 40 φόροι επιβαρύνουν σήμερα το ακίνητο, μειώνουν την εμπορική αξία των ακινήτων, την αποτίμηση των προσημιωμένων ακινήτων που έχουν οι τράπεζες, άρα και την κεφαλαιακή τους επάρκεια, οπότε μετά έρχεται το κράτος να καλύψει αυτή τη ζημιά. Μήπως λοιπόν πρέπει να επανεξετάσει η κυβέρνηση ότι στην προσπάθεια να εισπράξει επιπλέον 3 δις από τα ακίνητα, στο τέλος θα βρεθεί να πληρώσει 10-15 δις επιπλέον στις τράπεζες για να καλύψει τη ζημιά τους;

Θυμίζω ότι το 2007 το έλλειμμα στις ανεπτυγμένες οικονομίες ήταν στο 2,1% και εκτινάχθηκε το 2009 στο 10,1% λόγω της κρίσης. Συνέπειες που προφανώς δημιούργησαν

προβλήματα και βίωσε και η δική μας η ελληνική οικονομία. Το 2011, όμως, τη στιγμή που η παγκόσμια οικονομία έχει θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, θυμίζω 4% αυξάνεται το παγκόσμιο ΑΕΠ και 1,65% το ΑΕΠ της ευρωζώνης, η δική μας οικονομία έχει βαλτώσει στην ύφεση. Αν δεν είχαν παρθεί όλα αυτά τα μέτρα, αλλά είχαν γίνει συγκεκριμένες, στοχευόμενες παρεμβάσεις, μήπως τελικά σήμερα δεν θα βιώναμε όλο αυτό το δράμα;

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων έχει μειωθεί δραματικά και μετά βίας προβλέπεται να φτάσει τα 6,9 δισεκατομμύρια, μειωμένο, δηλαδή, κατά 1,6 δισ. ευρώ από τον ετήσιο στόχο και 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα σε σχέση με το 2009. Ωστόσο, ακόμα και για το φετινό, το μειωμένο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, το γεγονός ότι μέχρι τα τέλη Οκτωβρίου οι πληρωμές ήταν μόλις στα 3,7 δις μας κάνει πολύ επιφυλακτικούς για το κατά πόσο θα φτάσει μέχρι 31/12 στα 6,9 δις φέτος. Έτσι, άλλωστε, εξηγείται και η υστέρηση στην υλοποίηση του ΕΣΠΑ. Προκειμένου, να φανεί μείωση του ελλείμματος, στην ουσία έχει σταματήσει η υλοποίηση των έργων. Για το 2012 προβλέπεται ότι οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων θα φτάσουν τα 7,7 δισ. ευρώ. Για να τρέξει, όμως το ΕΣΠΑ, για να υλοποιηθεί στην ουσία, θα πρέπει το κονδύλι αυτό να αυξηθεί, ώστε να λειτουργήσει ως αναπτυξιακός μοχλός για την οικονομία μας.

Τέλος, ορισμένα επιμέρους στοιχεία για τον Προϋπολογισμό του 2011 που καταδεικνύουν την παταγώδη αποτυχία:

- Στόχευε σε αύξηση του φόρου εισοδήματος κατά 560 εκ. ευρώ και υπάρχει μείωση των εσόδων περίπου στα 2 δισ. ευρώ.
- Από το Φ.Π.Α. σκόπευε να εισπράξει 800 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον και τελικά θα εισπραχθούν 1,1 δισ. ευρώ λιγότερα.
- Υπολόγιζε να εισπράξει 11,6 δισ. ευρώ από φόρους κατανάλωσης και τελικά θα εισπραχθούν ειδικοί φόροι κατανάλωσης μειωμένοι κατά 10% περίπου, γύρω στα 10,4 δισεκατομμύρια όσο περίπου θα είναι μειωμένα και τα έσοδα όλων των εμμέσων φόρων. Ειδικότερα, οι φόροι από τα καύσιμα θα είναι μειωμένοι κατά 15%.
- Υπολογίζατε να εισπράξετε πάνω από 1 δισεκατομμύριο από τα ακίνητα, από νομιμοποίηση αυθαιρέτων, από την αύξηση των αντικειμενικών αξιών, αλλά πώς θα εισπραχθούν αυτά όταν έχει παγώσει εντελώς η αγορά των ακινήτων, όταν έχουν πέσει πάνω από 50% οι οικοδομικές άδειες, πώς να εισπραχθούν τα ποσά αυτά;
- Υπολογίζατε εντός του 2011 να εισπράξετε ένα ποσό γύρω στα 700 εκατομμύρια από τη φορολόγηση των τυχερών παιχνιδιών, αλλά με τις επιλογές σας μέχρι σήμερα δεν έχει εισπραχθεί ούτε ένα ευρώ και φυσικά ούτε προβλέπεται να εισπραχθεί μέχρι 31/12/11.
- Φυσικά, πώς είναι δυνατόν να ξεχάσουμε τις προεκλογικές διακηρύξεις του ΠΑΣΟΚ ότι θα εισπράξει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές των τότε 31 δισ. ευρώ, που σήμερα όμως έχουν ξεπεράσει τα 63 δισ. ευρώ; Τέλος, τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις ακόμα ψάχνουμε να τα βρούμε. Έτσι, ενώ ακούγαμε για έσοδα των 5 περίπου δισεκατομμυρίων μέσα στο 2011, τελικά με την καλύτερη δυνατή πρόβλεψη, θα εισπραχθούν φέτος γύρω στο 1,7 δις., ενώ για το 2012 υπάρχει ένας στόχος στα 6 δισ. που μακάρι να υλοποιηθεί.

Στο μέτρο των δαπανών, επίσης, υπήρξαν αστοχίες. Στην ουσία, παρά τις σοβαρές θυσίες των πολιτών, παρά τις πολύ σημαντικές μειώσεις μισθών και συντάξεων, οι δαπάνες έμειναν περίπου στα ίδια επίπεδα με αυτές του 2010. Δυσάρεστη εξέλιξη η αύξηση των τόκων και η μείωση του Προγράμματος των Δημοσίων Επενδύσεων.

Ας εξετάσουμε τώρα τον Προϋπολογισμό του 2012 σε ό,τι αφορά τις δαπάνες. Μειωμένες θα είναι οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού για το 2012. Θα διαμορφωθούν στα 65 δισ. ευρώ περίπου, μειωμένες κατά 8,3% σε σχέση με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις που πραγματοποιήθηκαν το 2011. Η μείωση αυτή προκύπτει κυρίως ως αποτέλεσμα της προβλεπόμενης μείωσης των δαπανών για πληρωμή τόκων κατά 3,6 δισ. ευρώ λόγω του PSI, αλλά και λόγω μείωσης των πρωτογενών δαπανών κατά 2,75 δισ. ευρώ. Αυτή η μείωση των δαπανών όμως, προκαλεί ιδιαίτερη ανησυχία για τις επιπτώσεις που θα έχει στην κοινωνική ζωή του τόπου και την πραγματική οικονομία, καθώς θα μειωθούν δαπάνες για ανέργους, ευπαθείς ομάδες, δημόσια έργα, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Στις δαπάνες ξεχωρίζω τα εξής σημεία:

- Στα ασφαλιστικά ταμεία φέτος είχαμε μια αύξηση δαπανών κατά περίπου 7,5% ή 1,3 δισ. ευρώ. Ειδικά για το ΙΚΑ χρειάστηκε συνεισφορά του κράτους, καθώς η αλματώδης αύξηση της ανεργίας, προκάλεσε μεγάλα ελλείμματα στα έσοδα του ΙΚΑ. Το 2012 προβλέπεται μια συνολική μείωση 3,1 δισ. ευρώ για τα τέσσερα μεγάλα ταμεία ΟΓΑ, ΙΚΑ, NAT, ΟΑΕΕ, ενώ θα χρηματοδοτηθεί ο Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας με 1,3 δισ. ευρώ.
- Ερωτηματικά εγείρονται για το μέγεθος των δαπανών που θα κοπούν, σε μια εποχή που η κοινωνία είναι σαφέστατο ότι θα έχει μεγαλύτερες ανάγκες. Ο ΟΑΕΔ κατά το 2011 χρειάστηκε διπλάσια επιχορήγηση λόγω των υπερδιπλάσιων επιδομάτων ανεργίας. Έτσι ενώ προϋπολογιζόταν για το 379 εκατ. ευρώ το 2011 επιχορηγήθηκε τελικά με 764 εκατ. ευρώ. Το 2012 προβλέπεται μια μείωση στα 500 εκατ. ευρώ, μια μείωση δηλαδή κατά 264 εκατ. ευρώ. Στόχος που όμως πραγματικά δεν μπορούμε να καταλάβουμε πώς μπορεί να επιτευχθεί με δεδομένη την αύξηση της ανεργίας.
- Το ΕΚΑΣ θα δεχθεί μια μείωση φέτος 175 εκατ. ευρώ, καθώς σχεδιάζεται να δοθεί σε 20.000 λιγότερους δικαιούχους.
- Περικοπές μισθών και επιδομάτων σε δημοσίους υπαλλήλους ύψους 1,6 δισ. ευρώ με το νέο μισθολόγιο, μείωση των συμβασιούχων, περιορισμό των προσλήψεων και υιοθέτηση ευέλικτων μορφών απασχόλησης στο δημόσιο. Οι δαπάνες αποδοχών και συντάξεων θα ανέλθουν σε 19,5 δισ. ευρώ περίπου, παρουσιάζοντας μείωση κατά 672 εκατ. ευρώ ή 3,3% σε σχέση με την εκτίμηση πραγματοποίησης του 2011.
- Οι δαπάνες σχετικά με διάφορα επιδόματα, προβλέπεται να εμφανίσουν σημαντική μείωση και να περιοριστούν σε 882 εκατ. ευρώ, μειωμένες κατά 538 εκατ. ευρώ ή 37,9% έναντι του 2010. Επισημαίνεται ότι οι δαπάνες αυτές εμφανίζουν μείωση, παρά το γεγονός, ότι καλύπτουν αμοιβές ωρομισθίων, εκπαιδευτικών, εφημερίες ιατρών

κ.λπ., κυρίως ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των πολιτικών μείωσης των δαπανών για καταβολή πρόσθετων παροχών και αποζημιώσεων.

Τέλος, το αποθεματικό θα έχει μια πολύ μεγάλη αύξηση και από τα 270 εκατ. ευρώ που προϋπολογιζόταν στο 2011, θα φθάσει στο 1 δισ. ευρώ για την αντιμετώπιση εκτάκτου χαρακτήρα αναγκών.

Όσον αφορά στις δαπάνες κατά Υπουργείο, παρατηρούμε μια τάση μείωσης των δαπανών που προφανώς προκύπτει από τις μειώσεις μισθών και προσωπικού. Ωστόσο, είναι θέμα το γεγονός ότι θα υποστούν σοβαρές μειώσεις τα Υπουργεία Οικονομικών και Εσωτερικών που είναι αρμόδια, το πρώτο για τη συγκέντρωση των εσόδων του δημοσίου και το δεύτερο για να αναδιοργανώσει την κρατική μηχανή. Δυστυχώς, για μια ακόμη χρονιά θα συνεχίσουν να είναι μειωμένες οι δαπάνες για την Παιδεία, για την Υγεία, για την Εθνική Άμυνα.

Ερωτηματικό παραμένει ακόμη το ποσό που θα χρειαστεί για την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών. Στο κονδύλι του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας υπάρχουν έσοδα 30,5 δισ. ευρώ για το 2012, που ανεβάζουν τα συνολικά του κεφάλαια στα 32 δισ. ευρώ. Όταν ολοκληρωθεί το PSI, θα γίνει γνωστό και το ποσό που θα χρειαστούν οι ελληνικές τράπεζες. Είναι ακόμη άγνωστο το πώς ακριβώς θα καλυφθούν οι απώλειες που θα έχουν από το «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων που κατέχουν.

Οι προβλέψεις, αγαπητοί συνάδελφοι, του νέου προϋπολογισμού και η πορεία του ελλείμματος και του χρέους, έχουν στηριχθεί στα ευμενέστερα σενάρια:

- Πρώτον, στην καλή θέληση των ιδιωτών ομολογιούχων να δεχθούν το «κούρεμα» κατά 50% της αξίας των τίτλων που έχουν και μάλιστα, να συμμετάσχουν όλοι σε αυτό.
- Δεύτερον, στη δυνατότητα των πολιτών να πληρώσουν όλους τους φόρους, τη στιγμή που η ανεργία θα αυξάνεται, οι μισθοί και τα εισοδήματα θα μειώνονται.
- Τρίτον, με δεδομένο ότι η κρίση στην αγορά εντείνεται, η ύφεση μεγαλώνει και οι ανάγκες για κοινωνικές δαπάνες υπερευπαθών ομάδων αναμένεται να γιγαντωθούν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η κατάσταση που έχει να αντιμετωπίσει η χώρα είναι πρωτοφανής. Λάθη και παραλείψεις 10ετιών, μια καταστροφική διακυβέρνηση ΠΑΣΟΚ επί 2ετία, μας οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση. Ένα κόμμα, ένας πρωθυπουργός που δεν άκουγε κανέναν, γαντζωμένος στην εξουσία, που έκανε κουρελόχαρτο το Σύνταγμα και έβαζε πάνω από όλα το κομματικό και όχι το πατριωτικό συμφέρον, όχι μόνο στη 2ετία αυτή, αλλά από την αρχή της κρίσης. Αποδεχθήκαμε την κυβέρνηση εθνικού σκοπού, αποδεικνύοντας και πάλι, ότι υπεράνω όλων είναι η Πατρίδα.

Θα συνεχίσουμε το δρόμο της υπευθυνότητας, όπως πράξαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια και δεν θα αμφισβητήσουμε τον παρόντα προϋπολογισμό της μεταβατικής κυβέρνησης Παπαδήμου. Παράλληλα, θα εντατικοποιήσουμε τον αγώνα για αλλαγή της αδιέξοδης οικονομικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, για μια άλλη πολιτική, σύμφωνα με τις προτάσεις της Νέας

Δημοκρατίας και του Προέδρου μας Αντώνη Σαμαρά, που θα επιτρέψει μελλοντικά, προϋπολογισμούς ανάπτυξης, προοπτικής, ελπίδας για τη χώρα, για τους Έλληνες πολίτες.

Θεόδωρος Καραόγλου

Βουλευτής Β΄ Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΟΥΡΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012
Του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Αθανάσιου Μπούρα
Βουλευτή Αττικής

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

συζητάμε τον Προϋπολογισμό του 2012, ενώ βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας, για την κοινωνία και την πραγματική οικονομία.

Η πολιτική που εφάρμοσε η προηγούμενη Κυβέρνηση απέτυχε παταγωδώς.

Η χώρα βρίσκεται σε πραγματικό δημοσιονομικό εκτροχιασμό, παρά τις πρωτόγνωρες θυσίες των πολιτών. Τα έσοδα καταρρέουν, οι πρωτογενείς δαπάνες διογκώνονται, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων βουλιάζει, το έλλειμμα εκτοξεύεται.

Είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση Παπανδρέου δεν είχε κανένα σχέδιο.

Δυστυχώς, εδώ που έφτασαν τα πράγματα με την πολιτική της προηγούμενης Κυβέρνησης, η νέα δανειακή σύμβαση έχει γίνει αναπόφευκτη.

Γι' αυτό και η ΝΔ στηρίζει τη μεταβατική Κυβέρνηση Παπαδήμου και ψηφίζει τον Προϋπολογισμό του 2012.

Συμφωνούμε με τους στόχους, τη μείωση του χρέους και του ελλείμματος, τη δημοσιονομική εξυγίανση. Διαφωνούμε, όμως, με το μίγμα της πολιτικής που μας έχει οδηγήσει μακριά από τους στόχους αυτούς.

Όλοι οι οικονομικοί δείκτες, αποτυπώνουν ανάγλυφα το μέγεθος του προβλήματος μέσα από το οποίο επιβεβαιώνεται η αστοχία της κυβερνητικής πολιτικής των δυο προηγούμενων ετών.

- η ύφεση βάθυνε
- το ΑΕΠ της χώρας υποχώρησε
- η ανεργία διογκώθηκε
- ο πληθωρισμός διευρύνθηκε
- η ανταγωνιστικότητα της χώρας επιδεινώθηκε
- η ψυχολογία της αγοράς κατέρρευσε
- το πραγματικό εισόδημα των νοικοκυριών συρρικνώθηκε
- το βιοτικό επίπεδο των πολιτών επιδεινώθηκε
- ο κλάδος της οικοδομής παρέλυσε
- τα δημόσια έργα, τα έργα των ΟΤΑ και άλλων φορέων περιορίζονται σημαντικά
- το κόστος δανεισμού διογκώθηκε
- το χρέος αυξήθηκε επικίνδυνα και ανεξέλεγκτα

Όταν ανέλαβε ο κ. Παπανδρέου, τον Οκτώβριο του 2009, η οικονομία λειτουργούσε και τα όποια προβλήματα, λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης, θα μπορούσαν να απαλειφθούν με την κατάλληλη πολιτική.

Όμως λόγω της ανικανότητας της Κυβέρνησης Παπανδρέου, η οποία ομολογείται σήμερα και από τα πρωτοκλασάτα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, η οικονομία μέσα σε μια διετία έπαψε να λειτουργεί και περιήλθαμε σε μια πρωτοφανούς έκτασης ύφεση η οποία έχει καταρρακώσει την ψυχολογία της αγοράς και των πολιτών, έχει εξανείσει τις όποιες ελπίδες απεμπλοκής της οικονομίας από τον φαύλο κύκλο στον οποίο έχει περιέλθει.

Ή, λοιπόν, θα αντιμετωπίσουμε τη νέα πραγματικότητα κοιτάζοντάς την στα μάτια, ή τα γεγονότα θα ξεπεράσουν όλους μας!

Πρέπει να αγωνιστούμε προκειμένου να μπορέσει η Ελλάδα να πιάσει τους στόχους της και να βγει από την κρίση και τη μόνιμη επιτήρηση. Με βασικές προτεραιότητες: την Ανάκαμψη, την ανάπτυξη και τη διατήρηση της κοινωνικής Συνοχής.

Ο Προϋπολογισμός του 2012 έχει στοιχεία αβεβαιότητας, που θα επηρεάσουν το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος, πρώτον, εάν η ύφεση του 2011 είναι τελικώς μεγαλύτερη από αυτή που αρχικώς είχε προβλεφθεί, δεύτερον, εάν το έλλειμμα για το 2011 διαμορφωθεί τελικά σε υψηλότερο επίπεδο και, τρίτον, εάν η ύφεση στην Ε.Ε. για το 2012 είναι αυξημένη, καθώς αυτό θα επηρεάσει τα έσοδα από τις εξαγωγές.

Η παρουσίαση στοιχείων πρέπει να γίνεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην ανοίξει ξανά αυτή η συζήτηση και αμφισβήτηση στοιχείων, με γνώμονα την καλύτερη συνεργασία στο πλαίσιο της νέας Κυβέρνησης.

Η Νέα Δημοκρατία στηρίζει και θα στηρίξει τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής, με ρεαλιστικούς όμως όρους, κυρίως μέσω της περιστολής των δαπανών.

Στηρίζει και θα στηρίξει την πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Την πραγματοποίηση αποκρατικοποιήσεων, την αξιοποίηση της περιουσίας του Δημοσίου. Χωρίς τη λήψη νέων μέτρων, πέραν αυτών που ήδη έχουν ψηφιστεί.

Επιβάλλεται, πλέον, όσο ποτέ η ανάγκη για ένα νέο και σύγχρονο φορολογικό σύστημα που θα αμβλύνει τις κοινωνικές αδικίες, θα συμβάλει στη δημιουργία ελκυστικού φορολογικού περιβάλλοντος για τις επενδύσεις και θα αποκαταστήσει τη σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στο κράτος και τους πολίτες.

Τι να πεις στον άνεργο, στο μισθωτό που βλέπει το οικογενειακό του εισόδημα να μειώνεται, στο συνταξιούχο που υφίσταται έστω και μικρή περικοπή της σύνταξής του, στον επιχειρηματία

που δε βρίσκει πρόσβαση στο τραπεζικό σύστημα, στη μοναχική μητέρα που αγωνίζεται με ένα μικρό μισθό ή ένα επίδομα ανεργίας να μεγαλώσει τα παιδιά της.

Τι να πεις στη νέα γενιά που, έχοντας υψηλά μορφωτικά προσόντα, δυσκολεύεται να βρει μία θέση εργασίας και αναγκάζεται να φύγει στο εξωτερικό.

Κατά τη διάρκεια του 2011 όλοι οι δείκτες που αντανakλούν την οικονομική δραστηριότητα, με εξαίρεση αυτών για τις εξαγωγές, δείχνουν σημαντική μείωση της οικονομικής δραστηριότητας, ενώ οι δείκτες οικονομικού κλίματος και οι δείκτες προσδοκιών παραμένουν σε χαμηλά επίπεδα.

Οι τάσεις αυτές δυστυχώς δείχνουν συνέχιση της ύφεσης. Για το 2012, σύμφωνα με στοιχεία της ενδιάμεσης έκθεσης για το 2011 της Τράπεζας της Ελλάδας, η μείωση της ιδιωτικής κατανάλωσης προβλέπεται να είναι μεγαλύτερη του 4%, η ύφεση αναμένεται να συνεχιστεί με ρυθμό της τάξεως του 2,8% και η ανάκαμψη μετατίθεται για το 2013 με αύξηση του Α.Ε.Π. που δεν θα υπερβεί το 1%.

Επίσης, ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), στην φθινοπωρινή του έκθεση για τις παγκόσμιες οικονομικές προοπτικές που έδωσε στη δημοσιότητα στις 28/11/11, προβλέπει για την Ελλάδα ύφεση 3%, ανεργία 18,5% και δημοσιονομικό έλλειμμα 7% του ΑΕΠ για το 2012. Στην έκθεση του ο ΟΟΣΑ αναφέρει πως η ελληνική οικονομία έπεσε βαθύτερα στην ύφεση το 2011, παρά την ανάκαμψη των εξαγωγών, οδηγώντας χαμηλότερα την εγχώρια ζήτηση και σε κατακόρυφη αύξηση την ανεργία.

Επίσης, η μείωση της απασχόλησης και η αύξηση της ανεργίας αναμένεται να συνεχιστεί και το 2012, λόγω της συνεχιζόμενης ύφεσης στην οικονομία και της μείωσης της απασχόλησης στο δημόσιο τομέα.

Για το 2012 το εξωτερικό οικονομικό περιβάλλον παρουσιάζεται λιγότερο ευνοϊκό από ότι αρχικά αναμενόταν. Οι αβεβαιότητες εξακολουθούν να είναι μεγάλες. Για τις περισσότερες αναπτυσσόμενες οικονομίες οι προοπτικές ανάπτυξης εμφανίζονται σήμερα λιγότερο αισιόδοξες απ' ότι 6 μήνες πριν, ενώ η κρίση χρέους αφορά όλο και περισσότερες αναπτυσσόμενες οικονομίες.

Το 2009 με κυβέρνηση ΝΔ το ΠΔΕ ανήλθε στο ποσό των 9,588 δις ευρώ. Ποσό το οποίο το ΠΑΣΟΚ είχε τότε χαρακτηρίσει ως ανεπαρκές.

Στον Κρατικό Προϋπολογισμό 2010, όταν το ΠΑΣΟΚ είχε γίνει πλέον Κυβέρνηση, ενέκρινε για το ΠΔΕ ανώτατο όριο δαπανών ύψους 10,3 δις ευρώ. Μετά από δύο διαδοχικές περικοπές εντός του 2010 έκλεισε τελικά στα 8,454 δις. ευρώ, εξ ου και άφησε σωρηδόν ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις.

Από το αρχικώς εγκεκριμένο ύψος δαπανών των 8,5 δισ. ευρώ για το ΠΔΕ στον Κρατικό Προϋπολογισμό 2011, σήμερα το ύψος του ΠΔΕ 2011 ανέρχεται σε 6,890 δισ. ευρώ. Πρόκειται για το χαμηλότερο ιστορικά ποσοστό επί του ΑΕΠ (3,2%). Και αυτό είναι θεωρητικό γιατί το 6,890 δισ. ευρώ στο τέλος του έτους θα είναι πολύ χαμηλότερο.

Αν και ο Υπουργός Οικονομικών, ανέφερε ότι το νέο «μαχαίρι» στο ΠΔΕ οφείλεται στα χαμηλά επίπεδα απορρόφησης και στο ότι «δεν υπάρχει πάντα διαθέσιμη η ιδιωτική συμμετοχή», είναι σαφές ότι η μείωση κάλυψε αντίστοιχου μεγέθους «τρύπα» από τις αποκλίσεις στους στόχους των εσόδων και των δαπανών.

Οι δαπάνες του ΠΔΕ μέχρι σήμερα, για το 2011, ανέρχονται στα 4,273 δισ. ευρώ.

Ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι το υπόλοιπο διαθέσιμο ΠΔΕ μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους, ύψους 2,617 δισ. ευρώ (= 6,890 - 4,273), δεν φαίνεται να είναι δυνατόν να απορροφηθεί σε έργα δημοσίων επενδύσεων, δεδομένου ότι απομένει πρακτικά ένας μήνας.

Φέτος λοιπόν διατρέχουμε τη δεύτερη διαδοχική χρονιά που περικόπηκε το ΠΔΕ και μάλιστα με τάση περαιτέρω μείωσης μέχρι το τέλος του 2011 (λόγω μη απορρόφησης αυτή τη φορά).

Παρά την πολυδιαφημισμένη τροποποίηση του νόμου για το ΕΣΠΑ, ώστε να επιταχυνθεί η υλοποίησή του, η προηγούμενη Κυβέρνηση οδηγήθηκε στο εντελώς αντίθετο αποτέλεσμα.

Το ΕΣΠΑ – το κύριο αναπτυξιακό εργαλείο που έχει η κυβέρνηση στα χέρια της- κινείται με βήμα σημειωτόν. Στην απορρόφηση του ΕΣΠΑ, σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η Ελλάδα βρίσκεται στην 20^η θέση μεταξύ των 27 κρατών μελών της Ε.Ε. Ενώ το Σεπτέμβριο του 2009 ήταν στην 5^η και το 2010 στην 17^η θέση.

Παρά λοιπόν τις διακηρύξεις της Κυβέρνησης, ένα βασικό εργαλείο που έχει στη διάθεσή της, μένει αναξιοποίητο. Την ώρα που το ΠΑΣΟΚ ξεζούμιζε τον ελληνικό λαό, υπήρχαν 16 δισ. ευρώ από το ΕΣΠΑ που λίμναζαν.

Επί πέντε μήνες, από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι το Φεβρουάριο του 2010 δεν υπήρχε Γενικός Γραμματέας Επενδύσεων και Ανάπτυξης. Στη συνέχεια, η δημιουργία Ειδικής Γραμματείας ΕΣΠΑ αύξησε ακόμη περισσότερο τη γραφειοκρατία, με συνέπεια η Γενική Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού και Δημοσίων Επενδύσεων να καθίσταται θεατής και στην ουσία να υπολειπεται. Ενώ μέσα σε δυο χρόνια τοποθετήθηκαν 3 διαφορετικοί Υφυπουργοί, αρμόδιοι για το ΕΣΠΑ.

Η κεντρική διαχειριστική αρχή κατά περίεργο τρόπο δεν υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση που προανέφερα, αλλά στον Ειδικό Γραμματέα με συνέπεια να μην υπάρχει συνεργασία με τις διαχειριστικές αρχές τόσο των Υπουργείων όσο και των Περιφερειών.

Παράλληλα, το ΠΑΣΟΚ δημιούργησε Κεντρικό Λογαριασμό ΕΣΠΑ για την ταχύτερη - δήθεν - και ασφαλέστερη απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων, κυρίως όμως για λόγους εντυπωσιασμού.

Στην ουσία, δηλαδή, δημιούργησε απλά έναν παράλληλο λογαριασμό στην Τράπεζα της Ελλάδος ο οποίος λειτουργεί ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πληρώνοντας μόνο συγχρηματοδοτούμενα έργα και προσθέτοντας επιπλέον διοικητικό φόρτο, που τελικά μπλοκάρει τις διαδικασίες.

Όσον αφορά το ΕΣΠΑ έχουν αναληφθεί υποχρεώσεις για τη χρηματοδότηση έργων ύψους 1,9 δις, αλλά έχουν πληρωθεί από αυτά μόνο 1,5 δις. Τα 400 εκ. ευρώ παραμένουν αδιάθετα, μη απορροφούμενα λόγω πολιτικής αδράνειας και λιμνάζουν στον περιβόητο Κεντρικό Λογαριασμό του ΕΣΠΑ. Σημειώνουμε ότι τα 400 αυτά εκατομμύρια αποτελούν μέρος του δανείου που έχει πάρει η Ελλάδα από την Τρόικα. Δηλαδή, πληρώνουμε τόκους για ποσά που παραμένουν αναξιοποίητα.

Βασικό, όμως, πρόβλημα του ΕΣΠΑ δεν είναι μόνο η χαμηλή απορροφητικότητα των κονδυλίων, αλλά και η κατεύθυνση των απορροφήσεων, καθώς μεγάλα έργα υποδομής και διαρθρωτικά προγράμματα που έχουν τη δυνατότητα να κινήσουν την ανάπτυξη παραμένουν καθηλωμένα. Η προηγούμενη Κυβέρνηση αντί να επιταχύνει το έργο, δημιούργησε ταμεία χαρτοφυλακίου και μεταβίβασε σε αυτά πόρους προκειμένου να εμφανίσει μια πλασματική τελική απορρόφηση, προτού τα κοινοτικά κονδύλια φτάσουν στους τελικούς αποδέκτες.

Μάλιστα, παρά τις κυβερνητικές διακηρύξεις της Κυβέρνησης Παπανδρέου για «πράσινη» ανάπτυξη, ο τομέας του περιβάλλοντος έχει παραγκωνιστεί. Το ΕΠ «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» σημειώνει πολύ μικρή απορρόφηση. Χαρακτηριστικά επίσης παραδείγματα χαμηλής απορροφητικότητας αποτελούν τα προγράμματα για τη νεανική και γυναικεία επιχειρηματικότητα και το πρόγραμμα για την ψηφιακή σύγκλιση.

Δυο χρόνια τώρα ακούμε το ΕΣΠΑ ως τη μόνη πηγή επίλυσης προβλημάτων και τη μόνη ελπίδα και μέχρι στιγμής, όλο το 2011, οι εισπράξεις από την ΕΕ είναι 2,318 δις ευρώ, μαζί με τις επιστροφές από το επιτυχές κλείσιμο του Γ' ΚΠΣ, ενώ υπάρχουν πολλοί απλήρωτοι λογαριασμοί εκτελέσεων έργων που παραμένουν απλήρωτοι τη στιγμή που υπάρχει αδιάθετο ΠΔΕ 2,617 δις ευρώ που θα μπορούσε να πληρώσει εκτελεσμένες υποχρεώσεις και να αιτηθεί το ποσό από την Ε.Ε. και να απορροφηθεί το έστω και κουτσουρεμένο ΠΔΕ και ας αφήσει ο Υπουργός Οικονομικών τις δικαιολογίες περί μη διαθέσιμης ιδιωτικής συμμετοχής. Αυτά είναι προφάσεις εν αμαρτίαις.

Η όλη εικόνα γίνεται ακόμα πιο αρνητική εάν συνυπολογιστεί ότι μεγάλο μέρος των κονδυλίων που έχουν απορροφηθεί οφείλονται σε έργα γέφυρες. Ενώ το ποσοστό απορρόφησης είναι εν μέρει πλασματικό, αφού προσμετρώνται τα ποσά που έχουν παρκαριστεί σε διαφόρων ειδών

ταμεία χαρτοφυλακίου (π.χ. ταμείο επιχειρηματικότητας, εξοικονομώ κατ' οίκον) χωρίς να έχουν επωφεληθεί ακόμα οι πραγματικοί αποδέκτες.

Εγώ προσωπικά αισθάνομαι υπερήφανος γιατί με δική μου ευθύνη ολοκληρώθηκε και έκλεισε, χωρίς να χαθεί ούτε ένα ευρώ, το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με τη μεγάλη βοήθεια των αξιόλογων στελεχών του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών τότε. Μάλιστα, ενάμιση χρόνο από τις 31/12/2009, οπότε και ολοκληρώθηκε επιτυχώς ο προβλεπόμενος έλεγχος από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Γ' ΚΠΣ, η χώρα μας παίρνει και την επιστροφή από την παρακράτηση του 5%.

Στον Προϋπολογισμό 2012 προβλέπονται για το ΠΔΕ δαπάνες ύψους 7,7 δις ευρώ (εκ των οποίων 1,7 δις ευρώ στο εθνικό σκέλος και 6 δις ευρώ συγχρηματοδοτούμενο). Το κονδύλι αυτό φαίνεται στο ψηφισθέν τον Ιούλιο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής να είναι σταθερό μέχρι και το 2015. Στην πορεία θα φανεί, όμως, πόσες θα καταλήξουν να γίνουν, αφού διαχρονικά το ΠΔΕ αποτελεί όχι μόνο αναπτυξιακό εργαλείο, αλλά και μέσο άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής.

Η συνεχιζόμενη καθυστέρηση απορρόφησης κοινοτικών πόρων θα έχει ως αποτέλεσμα, εφ' όσον συνεχιστεί η παρούσα κατάσταση, είτε την απώλειά τους, είτε τη συσσώρευση τόσων υποχρεώσεων στα τελευταία έτη εφαρμογής του ΕΣΠΑ, που το ΠΔΕ δεν θα μπορέσει να τις καλύψει αφήνοντας απλήρωτα τα έργα.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να πούμε ότι η εκάστοτε περικοπή του εθνικού σκέλους του ΠΔΕ συνεπάγεται:

- μείωση της νομοθετημένης Συλλογικής Απόφασης Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΣΑΤΑ), του ΘΗΣΕΑ, του ΕΛΛΑΔΑ κλπ
- διακοπή εργασιών ημιτελών έργων υποδομής ανά τη χώρα
- απλήρωτες υποχρεώσεις ολοκληρωμένων έργων
- διακοπή συμβάσεων από αναδόχους για έργα άμεσης προτεραιότητας (πυρόπληκτα
- σεισμόπληκτα, αντιπλημμυρικά κλπ)
- δημιουργία ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων δηλ. αύξηση του χρέους, με υποχρέωση από την Τρόικα να αποπληρωθούν κατά προτεραιότητα.

Και δυστυχώς, η σημαντική μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων δημιουργεί καθυστερήσεις στην υλοποίηση έργων με συνέπεια σε αυτή την κρίσιμη οικονομική συγκυρία έξω από την καθυστέρηση να μεγαλώνει η ύφεση κατά 2% όπως την προσδιορίζει ο Γενικός διευθυντής του IOBE, καθηγητής κος Στουρνάρας με άμεσες αρνητικές συνέπειες για την ανάπτυξη και την αύξηση της ανεργίας.

Με δεδομένο ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων συνεχώς μειώνεται, το στοίχημα πλέον για την Ελλάδα είναι κατά πόσο θα τρέξει το ΕΣΠΑ αλλά και κατά πόσο θα μπορέσει να εξασφαλίσει σημαντικά κεφάλαια από ενδεχόμενες αποκρατικοποιήσεις που σχεδιάζονται.

Σε μια περίοδο που το ΠΔΕ μειώνεται και οι χρηματοδοτήσεις των ΟΤΑ περιορίζονται σημαντικά, θα έπρεπε τα έργα ΣΔΙΤ και οι συμβάσεις παραχώρησης να αποτελούν κυρίαρχα εργαλεία ανάπτυξης και εκτέλεσης σημαντικών έργων υποδομών.

Αυτά τα εργαλεία δυστυχώς τα δύο τελευταία χρόνια δεν αξιοποιήθηκαν αν και η Κυβέρνηση της ΝΔ, είχε κάνει σημαντικά βήματα στα θέματα αυτά.

Ιδιαίτερα πρέπει να τονίσω ότι δεν ολοκληρώθηκαν οι διαπραγματεύσεις για τις συμβάσεις παραχώρησης των μεγάλων οδικών αξόνων και οι ξένες τράπεζες υπαναχωρούν με συνέπεια να κινδυνεύει το 30% περίπου του ΕΣΠΑ από την μη υλοποίηση αυτών των μεγάλων έργων παραχώρησης, των τόσο σημαντικών για την ανάπτυξη της χώρας, με τεράστιες αρνητικές επιπτώσεις για τη χώρα και το μέλλον της.

Η αυτοδιοίκηση σήμερα βρίσκεται σε δραματικά δύσκολη θέση. Ο «Καλλικράτης» βρίσκεται στο σημείο μηδέν. Γίνονται μεγάλες, άγριες, πρωτοφανείς περικοπές των πόρων των δήμων.

Το 2010 σε σχέση με το 2009 είχαμε μείωση των πόρων: στους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους μέχρι 37%, στη ΣΑΤΑ μέχρι 92%, στις λειτουργικές δαπάνες των σχολείων πάνω από 50%. Από το πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ έγινε περικοπή των πόρων των δήμων 308 εκ. ευρώ για συμβασιοποιημένα (πιστοποιημένα και ανεκτέλεστα) έργα. Η ΚΥΑ των ΚΑΠ έτους 2010 εκδόθηκε για πρώτη φορά το επόμενο έτος (Απρίλιος 2011).

Στο τέλος ουσιαστικά του έτους 2011 η εικόνα έχει ως εξής: στους ΚΑΠ παρατηρείται μεγάλη υστέρηση, από ΣΑΤΑ έχουν λάβει μόνο 230 εκ. ευρώ για έργα των Δήμων από τα 630 εκ. ευρώ που προβλέπονται στον κρατικό προϋπολογισμό, ενώ υπολείπονται 400 εκ ευρώ (63%) που είναι αδύνατο να δοθούν στους ΟΤΑ τον υπολειπόμενο 1 μήνα μέχρι τις 31/12/2011.

Να σημειώσω χαρακτηριστικά ότι μόλις πριν από έξι μήνες είχε εκτιμηθεί από τα Υπουργεία Οικονομικών και Εσωτερικών ότι το ελάχιστο λειτουργικό κόστος των δήμων ανέρχεται στα 3,8 δισ. ευρώ. Παρόλα αυτά ο προϋπολογισμός 2012 προβλέπει την απόδοση ΚΑΠ ύψους 2,4 δισ. ευρώ.

Τα έργα του προγράμματος ΘΗΣΕΑΣ καθώς και τα Ειδικά Αναπτυξιακά Προγράμματα (ΠΙΝΔΟΣ, ΟΡΕΙΝΩΝ ΟΓΚΩΝ ΚΡΗΤΗΣ, ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ) βρίσκονται σε χειμερία νάρκη, με τεράστιες συνέπειες για την ανάπτυξη της Περιφέρειας.

Το ΠΔ του πολυδιαφημισμένου προγράμματος ΕΛΛΑΔΑ αγνοείται. Για την ολοκλήρωση του θεσμικού πλαισίου ώστε να εφαρμοστεί και να λειτουργήσει ο Καλλικράτης ακόμη αναμένονται να εκδοθούν 17 ΠΔ (έχουν εκδοθεί μόνο 2) και 41 υπουργικές αποφάσεις (έχουν εκδοθεί μόνο 13). Τελικά ο Καλλικράτης δεν έγινε για το καλό της Τ.Α. και των τοπικών κοινωνιών αλλά για να περικοπούν οι πόροι των δήμων, επειδή ο Καλλικράτης είχε μπει στο μνημόνιο και ακολούθως στο μεσοπρόθεσμο.

Βάσει των στοιχείων της Τράπεζας της Ελλάδας οι ξένες άμεσες επενδύσεις, για το πρώτο επτάμηνο του έτους, ήταν μειωμένες κατά 46,77% σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2010 και κατά 64,65% σε σχέση με το 2009.

Η κατάργηση του προηγούμενου αναπτυξιακού νόμου, χωρίς την υιοθέτηση νέου για 15 μήνες, στέρησε την αγορά για το 2011 από τη δυνατότητα εκταμίευσης πόρων μέσω του νέου νόμου. Και αυτό διότι από τις πρώτες ενέργειες της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ ήταν να καταργήσει τον, κατά γενική ομολογία, πετυχημένο αναπτυξιακό νόμο της ΝΔ.

Χαρακτηριστικό είναι ότι ακόμα και αν εγκριθούν όλες οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν το πρώτο εξάμηνο ισχύος του νέου επενδυτικού νόμου, οι συνολικές ενισχύσεις θα είναι 12 φορές μικρότερες σε σχέση με τις προβλεπόμενες.

Στον τομέα της ανταγωνιστικότητας, η Ελλάδα κατέλαβε το 2011 την 56η θέση μεταξύ 59 χωρών, σημειώνοντας πτώση κατά 10 θέσεις σε σχέση με το προηγούμενο χρόνο.

Το 2010, η Ελλάδα σημείωσε μείωση στις εισροές ξένων άμεσων επενδύσεων κατά 50% σε σχέση με το 2008.

Πολυδιαφημισμένες προθέσεις για μεγάλες ξένες επενδύσεις παραμένουν προθέσεις, χωρίς επαρκή πρόοδο, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την επένδυση του Αστακού που κατέληξε σε φιάσκο εξαιτίας των κακών χειρισμών της κυβέρνησης.

Ακόμα, σύμφωνα με έρευνα του IOBE σχετικά με τις επενδύσεις φαίνεται να έχει επιδεινωθεί περαιτέρω το επενδυτικό περιβάλλον. Οι επενδύσεις το 2011 προβλέπεται να φτάσουν σχεδόν στα επίπεδα του 2005.

Είναι προφανές λοιπόν ότι πρέπει να δοθεί έμφαση στην ανάπτυξη. Να επανεξεταστεί το μείγμα της ακολουθούμενης πολιτικής αλλά και οι ταχύτητες αντίδρασης.

Βασικός στόχος της μεταβατικής κυβέρνησης, όπως τόνισε ο ίδιος ο πρόεδρος μας Αντώνης Σαμαράς είναι να επανορθώσει τη μεγάλη ζημιά που έγινε με την εξαγγελία του δημοψηφίσματος, να εξασφαλίσει την 6η δόση και να ολοκληρώσει την ευρωπαϊκή απόφαση για το κούρεμα του χρέους, ώστε να αποφύγει η Ελλάδα τη χρεοκοπία.

Ο προϋπολογισμός χρειάζεται πλέον τη νέα συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου για να σταθεί.

Γι' αυτό θα δώσουμε στον Πρωθυπουργό κ. Παπαδήμο τη δυνατότητα να ολοκληρώσει την αποστολή του, ψηφίζοντας τον Προϋπολογισμό του 2012, στη βάση της προαναφερθείσας συμφωνίας.

Ο προϋπολογισμός αυτός έχει ουσιαστικά ήδη ψηφιστεί. Εμείς δεν θα αμφισβητήσουμε αυτά που ήδη πλέον αποτελούν νόμους του κράτους.

Στηρίξαμε και στηρίζουμε τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής. Εξάλειψη του ελλείμματος, μείωση του χρέους και διαρθρωτικές αλλαγές.

Σε κάθε περίπτωση όμως θα αγωνιστούμε προκειμένου να υιοθετηθούν πολιτικές που είναι αποτελεσματικές και θα μας οδηγήσουν στην έξοδο μας από την κρίση, με ανάκαμψη, ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή.

Αθανάσιος Μπούρας

Βουλευτής Αττικής

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.
ΙΩΑΝΝΗ ΠΡΩΤΟΥΛΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012
Του Ειδικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Ιωάννη Πρωτούλη
Βουλευτή Β' Αθήνας

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Η συγκυβέρνηση του «Μαύρου Μετώπου», ΠΑΣΟΚ – ΝΔ – ΛΑΟΣ, κατέθεσε τον κρατικό προϋπολογισμό, ο οποίος αποτυπώνει τους αντιλαϊκούς στόχους μακράς διάρκειας του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ), όπως έχουν καθοριστεί για την περίοδο 2011-2015. Αποτελεί προϋπολογισμό στον οποίο καταγράφεται η επιταχυνόμενη χρεοκοπία των λαϊκών στρωμάτων και εργαλείο για την ενίσχυση του κεφαλαίου. Στον κρατικό προϋπολογισμό με την εσωτερική κατανομή των εσόδων – εξόδων, αποτυπώνεται η διπλή και ενιαία κατεύθυνση που αυτός έχει. Να φορτωθούν τα βάρη και τα αποτελέσματα της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης οι εργατοϋπάλληλοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες, συνολικά η λαϊκή οικογένεια, κάνοντας πλιάτσικο στα δικαιώματα και τις ανάγκες τους και από την άλλη να εξασφαλιστεί ακόμα πιο φθηνή εργατική δύναμη, με πλήρη ανατροπή των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων, στο βωμό της έντασης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Αυτό από μόνο του σημαίνει παραπέρα επιδείνωση της υγείας των εργαζομένων και της λαϊκής οικογένειας και πρόωρη φθορά της εργατικής δύναμης.

Τα στοιχεία που παρουσιάζει ο προϋπολογισμός ως απολογισμό και κυρίως ως μεγέθη των μέτρων που προωθούνται, όχι μόνο δεν είναι σταθερά, συνεχώς αλλάζουν και αυτό είναι πιθανόν να συμβεί μέχρι τη συζήτησή του στη Βουλή, ακόμα και μετά την ψήφιση του. Καθοριστικό ρόλο σε αυτό θα συντελέσει η παραπέρα πορεία και οι επιπτώσεις της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης. Στην ίδια την εισηγητική έκθεση καταγράφεται με σαφήνεια η αστάθεια και η αβεβαιότητα στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον, με προοπτική μεσοπρόθεσμα, την επιβράδυνση της οικονομικής δραστηριότητας. Η εκτίμηση για μείωση το 2012 του ΑΕΠ κατά 2,8%, η ακόμα μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας, που για το 2012 προβλέπουν αύξηση από το 15,4% στο 17,1% και η οποία στην πραγματικότητα θα είναι πολύ μεγαλύτερη, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι στα αντιλαϊκά μέτρα που ήδη έχουν παρθεί, θα προστεθούν και άλλα.

Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται: «Οι διαρθρωτικές αλλαγές στην αγορά εργασίας μπορούν να ενισχύσουν τη συμβολή του παράγοντα απασχόλησης στην ανάπτυξη από το 2012, ενώ ταυτόχρονα να βοηθήσουν στη συγκράτηση του κόστους εργασίας. Συνολικά, οι διαρθρωτικές αλλαγές αποτελούν έναν καθοριστικό παράγοντα για εφαρμογή ενός νέου μοντέλου ανάπτυξης βασισμένο στις επενδύσεις και την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας».

Βλέπουμε ότι κυβέρνηση δε σχεδιάζει ορισμένα επιμέρους μέτρα αντιλαϊκού χαρακτήρα, αλλά έχει σα βάση τη στρατηγική στήριξης του κεφαλαίου, έχει στρατηγική ανάπτυξης με κριτήριο τα μονοπωλιακά συμφέροντα, και στα πλαίσια αυτά καθορίζει το σύνολο των μέτρων, ώστε η τιμή της εργατικής δύναμης (κόστος εργασίας την αναφέρει) να δημιουργεί τα ελάχιστα εμπόδια για αυτό το σκοπό.

Όταν αναφέρει το «κόστος εργασίας» περιλαμβάνει ταυτόχρονα το μισθολογικό «κόστος»-μισθοί, επιδόματα κλπ-και το μη μισθολογικό «κόστος», το οποίο συντίθεται από την ασφάλιση, την Υγεία και την Πρόνοια. Άλλωστε η συζήτηση που έχει ανοίξει τελευταία από εκπροσώπους του κεφαλαίου, ότι η αύξηση της ανταγωνιστικότητας απαιτεί παραπέρα μείωση του «μη μισθολογικού κόστους», σημαίνει νέες περικοπές. Μαζί με τα νέα μέτρα για τη μείωση των μισθών και των συντάξεων, προμηνύει νέα επικίνδυνα μέτρα για τα λαϊκά στρώματα στην υγεία, την πρόνοια, την παιδεία, τον πολιτισμό και τον αθλητισμό.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2012 που κατέθεσε η συγκυβέρνηση του «Μαύρου Μετώπου» ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ αποτελεί φοροεξόντωση και κατακρεούργηση των κοινωνικών – λαϊκών δικαιωμάτων και αναγκών και ταυτόχρονα προκλητική φοροαπαλλαγή των επιχειρηματικών ομίλων.

Ο Προϋπολογισμός των Δήμων και Περιφερειών, συνολικά της Τοπικής Διοίκησης, εντάσσεται πλήρως στη λογική των μνημονίων διαρκείας και της δημοσιονομικής πειθαρχίας των εγκυκλίων του Υπουργείου Οικονομικών, με στόχους και μέτρα που αποτελούν κυριολεκτικά **φορολογική λαιμητόμο για την εργατική τάξη** και επιδεινώνουν τη ζωή των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και ταυτόχρονα ανοίγουν νέες ευκαιρίες κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων σε έργα και υπηρεσίες που θα τους «παραχωρούνται».

Αναδεικνύεται η ορθότητα της εκτίμησης του ΚΚΕ, ότι η Τοπική Διοίκηση αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Κεντρικής Διοίκησης, ότι οι Δήμοι και οι Περιφέρειες είναι όργανα του αστικού Κράτους σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Έχει αποστολή να ενισχύει την ανταγωνιστικότητα, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, τις απολύσεις των εργαζομένων, τις ιδιωτικοποιήσεις, την εμπορευματοποίηση υπηρεσιών και έργων προς όφελος της επιχειρηματικής δράσης των μονοπωλιακών ομίλων.

Αυτή η εμπειρία ισχύει εδώ και δεκαετίες στα Κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο, όπου η διοικητική περιφερειακή δομή τους, το περιεχόμενο, η κατεύθυνση και οι λειτουργίες τους υποτάσσονται στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της Ε.Ε. (ιδιαίτερα από τη συνθήκη του Μάαστριχτ) με αποτέλεσμα παιδεία, υγεία - πρόνοια, συνολικά κοινωνικές υπηρεσίες και έργα να έχουν παραδοθεί στο κεφάλαιο.

Επιβεβαιώνονται και με αυτό τον Προϋπολογισμό οι θέσεις μας για το περιεχόμενο και την κατεύθυνση του αντιδραστικού για το λαό «Καλλικράτη» στον ένα χρόνο εφαρμογής του:

-- Στοχεύει στην προσαρμογή του αστικού Κράτους στις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου σε συνθήκες μάλιστα βαθέματος της καπιταλιστικής κρίσης που συντρίβει ό, τι δικαιώματα του λαού είχαν απομείνει.

-- Επεκτείνει και ενισχύει την επιχειρηματική δράση στη λειτουργία των Δήμων και των Περιφερειών προς όφελος των συμφερόντων των επιχειρηματικών ομίλων.

π.χ. επενδυτικά σχέδια ιδιαίτερα στον τομέα των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) και του τουρισμού, υπονομεύοντας παραδοσιακές οικονομικές δραστηριότητες, το ζωικό κεφάλαιο και φυσικό περιβάλλον, αλλοιώνοντας το οικιστικό τοπίο.

-- Δημιουργεί ακόμα πιο ευνοϊκούς όρους αναπαραγωγής του κεφαλαίου και θωράκισης της ανταγωνιστικότητας προς όφελος των επιχειρηματικών ομίλων, υποτάσσοντας στα συμφέροντά τους το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ), το ΕΣΠΑ, «ΕΛΛΑΔΑ» κλπ.

-- Διευκολύνει την παράδοση σε επιχειρηματικά συμφέροντα του φυσικού πλούτου, τη συγκέντρωση της γης και την αλλαγή χρήσης της. π.χ. Παραχώρηση – εκμετάλλευση των ελεύθερων χώρων που έχουν απομείνει (φωτοβολταϊκά, ανεμογεννήτριες), ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών του Δημοσίου ακόμα και μηχανισμούς περιβαλλοντικού ελέγχου (ο νόμος για την περιβαλλοντική αδειοδότηση και τα αυθαίρετα που πρόσφατα ψηφίστηκε. Χρησιμοποιούν τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ) για τη δημιουργία αναγκαίων υποδομών υποθηκεύοντας παράλληλα τη λειτουργία τους υπέρ του κεφαλαίου για δεκαετίες.

-- Επιταχύνεται η διαδικασία παραχώρησης τμημάτων ή ολόκληρων τομέων της διαχείρισης των υδάτινων πόρων και των απορριμμάτων κλπ. στους επιχειρηματικούς ομίλους π.χ. στη διαχείριση των απορριμμάτων, αποκομιδή – μεταφόρτωση – επεξεργασία - τελική διάθεση. Η νομοθεσία επιτρέπει (με την τελευταία τροπολογία) με τα 2/3 των μελών των δημοτικών συμβουλίων να μπορεί να εκχωρηθεί η αποκομιδή των απορριμμάτων. Αυξάνουν οι Δήμοι που εκχωρούν αυτές τις υπηρεσίες στους ιδιώτες. Ήδη έχει γίνει προκήρυξη διαγωνισμού κατασκευής και λειτουργίας μέσω ΣΔΙΤ όλων των νέων εγκαταστάσεων για την επεξεργασία σύμμεικτων απορριμμάτων της Αττικής.

-- Εμπορευματοποιεί και ιδιωτικοποιεί παραπέρα την παιδεία, υγεία, πρόνοια. **Οι Δήμοι και οι Περιφέρειες** λειτουργούν ως κρατικοί φορείς προώθησης ενός ελάχιστου και ανεπαρκέστατου πακέτου υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας για τα εξαθλιωμένα στρώματα κυρίως μέσω Ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Πρόκειται για στρατηγική επιλογή προκειμένου να αντικατασταθούν με αυτόν τον τρόπο οι άγριες περικοπές των Κρατικών πόρων και να προχωρήσει παραπέρα η εμπορευματοποίησή τους. Αποδείχθηκε στην πράξη ότι η μεταφορά αρμοδιοτήτων διευκολύνει την επιχειρηματική πρόσβαση του κεφαλαίου σε αυτούς τους τομείς, τη διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα των κοινωνικών υπηρεσιών και την άμεση μεταφορά της δαπάνης στην κάθε οικογένεια. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

-- σχολικές επιτροπές: το αποτέλεσμα της συγχώνευσης σε πρώτη φάση είναι η μείωση κατά 40% της χρηματοδότησης που οδηγεί σε νέα επιβάρυνση των γονιών για να καλύψουν τις λειτουργικές ανάγκες,

-- παιδικοί σταθμοί: δεν ικανοποιήθηκαν οι αιτήσεις για χιλιάδες οικογένειες αποτέλεσμα της έλλειψης υποδομών, προσωπικού, χρηματοδότησης. Οι περισσότεροι παιδικοί σταθμοί λειτουργούν με μειωμένο προσωπικό και «καλύπτονται» από συμβασιούχους μερικής απασχόλησης,

-- προνοιακές δομές και πρόσδεσή τους στον εθελοντισμό. Προσπαθούν να λύσουν τα κοινωνικά προβλήματα που η πολιτική τους δημιουργεί π.χ. συσσίτια, φιλοξενία αστέγων κλπ. με εκδηλώσεις υποκριτικής φιλανθρωπίας από μεγαλόσχημους χορηγούς αντί να δημιουργηθούν κρατικές δομές που να αντιμετωπίζουν το πρόβλημα.

-- Διαλύει τις εργασιακές σχέσεις: απολύσεις προσωπικού, εργασιακή εφεδρεία, γενίκευση μερικής απασχόλησης, συμβασιούχοι έργου ή ορισμένου χρόνου, ενοικίαση εργαζομένων μέσω εργολαβικών γραφείων για την κάλυψη αναγκών. Μείωση του προσωπικού με την κατάργηση των κενών οργανικών θέσεων μέσω των Οργανισμών Εσωτερικής Υπηρεσίας (ΟΕΥ) και την εντατικοποίησή του. Σε συνεργασία με τις ΜΚΟ προωθούν προγράμματα εργασιακής ομηρίας και ανακύκλωσης της ανεργίας «στο όνομα» δήθεν της αντιμετώπισής της, τα οποία εξασφαλίζουν ακόμα πιο φτηνή εργατική δύναμη.

Παρατηρήσεις των κατατεθέντων στοιχείων του Προϋπολογισμού για την Τοπική Διοίκηση

1) Η ανάλυση του προϋπολογισμού όπως αυτός κατατέθηκε (με αλληλοσυγκρουόμενα και αντιφατικά στοιχεία ως συνειδητή επιλογή) επιβεβαιώνει τη θέση για τον αντιλαϊκό – αντιδραστικό χαρακτήρα του "Καλλικράτη". Όπως και να γίνουν οι συγκρίσεις είτε με τους προϋπολογισθέντες πόρους ή τις εκτιμήσεις ή τις αποδόσεις η Κυβέρνηση μειώνει δραματικά την Κρατική χρηματοδότηση στις Περιφέρειες και τους Δήμους σε βαθμό τέτοιο που είναι κάτω και από το λεγόμενο «ελάχιστο κόστος» λειτουργίας των Δήμων και Περιφερειών που η ίδια η Κυβέρνηση έχει ομολογήσει (3/5/2011) ότι είναι απαραίτητο για τη λειτουργία των Δήμων και των Περιφερειών που στην πράξη αποδείχθηκε ότι δεν καλύπτει ούτε τη μισθοδοσία και τα λειτουργικά, έστω και αν είχε αποδώσει η Κυβέρνηση το σύνολο του ποσού που η ίδια προϋπολόγισε και εκτίμησε ότι θα δώσει στον Προϋπολογισμό του 2011.

Οι αποδόσεις των πόρων μέχρι 10/11/2011 συνολικά στην Τοπική Διοίκηση υπολείπονται πάνω από 1,5 δις ευρώ(!)

Η **συγκυβέρνηση** με τον παρόντα Προϋπολογισμό εμφανίζει Προϋπολογισμό μειωμένο και αυτών των ποσών που δεν είχαν καλύψει τη μισθοδοσία και τα λειτουργικά της Τοπικής Διοίκησης και αφού έχει προσθέσει αρμοδιότητες προνοιακών επιδομάτων και τη μεταφορά των μαθητών **κόστους 1,2 δις. ευρώ.**

Είναι συνειδητή επιλογή η κατεύθυνση που δίνει στις Περιφέρειες, ιδιαίτερα στους Δήμους, ή να αυξήσουν ακόμη περισσότερο τα «ίδια» έσοδα της Τοπικής Διοίκησης με επιπλέον χαράτσια και υψηλή ανταποδοτική λειτουργία ή τομείς των υπηρεσιών θα κλείνουν και θα παραδίδονται εξ' ολοκλήρου στους ιδιώτες...

2) Τα αναγραφόμενα ποσά στην εισηγητική έκθεση του 2012 πίνακες 3.36 και 3.37 δεν ανταποκρίνονται σε αυτά που προκύπτουν από την εφαρμογή της νομοθεσίας του «Καλλικράτη» για την Τοπική Διοίκηση και υπολείπονται κατά -830 εκατ. ευρώ για τους Δήμους και -163 εκατ. ευρώ για τις Περιφέρειες.

π.χ. Για τους Δήμους (πίνακας 3.36):

α. Για τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος με βάση τους κωδικούς 110 και 120 αφαιρουμένων των κρατήσεων υπέρ ΟΓΑ προκύπτει το ποσό των 10.167. Τότε τα έσοδα των Δήμων από το Φόρο Εισοδήματος θα έπρεπε να είναι $10.167 \times 21,3\% = 2166,40$ τα 2/3 του ποσού αυτού είναι 1.444,26 εκατ. ευρώ και όχι 960 εκατ. που αναγράφεται στον πίνακα.

β. Για τα έσοδα των Δήμων από ΦΠΑ θα έπρεπε να είναι (Κωδ. 1110+1150) 14.889 εκατ. ευρώ $\times 12\% = 1.786,8$ εκατ. ευρώ και όχι 1.272 που αναγράφει ο πίνακας.

γ. Για τα έσοδα από το φόρο ακίνητης περιουσίας στον κώδικα 220 αναφέρονται έσοδα από το φόρο ακίνητης περιουσίας 540 εκατ. ευρώ. Οι Δήμοι θα έπρεπε να πάρουν το 50%, δηλαδή 270 εκατ. ευρώ και όχι 168 που γράφει στον πίνακα.

Συνολικά με βάση τους αναλυτικούς κωδικούς προκύπτει ότι οι Δήμοι έπρεπε να πάρουν 3,230 δισ. ευρώ στον πίνακα 3.36 εμφανίζεται το ποσό των 2,400 δισ. ευρώ δηλαδή μείωση - 830 εκατ. ευρώ

δ. Στον πίνακα 3.38 αναφέρεται ΣΑΤΑ (Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων) 608 εκατ. ευρώ. Αφού η ΣΑΤΑ είναι το μισό των εσόδων των Δήμων (2/3 λειτουργικές δαπάνες, 1/3 έργα) θα έπρεπε να είναι 722 εκατ. ευρώ, δηλαδή υπάρχει μείωση 114 εκατ. ευρώ.

Για τις Περιφέρειες (πίνακας 3.37):

α. Έτσι για το 2,4% που παίρνουν από το ΦΕΦΝΠ από τους αντίστοιχους κωδικούς προκύπτει το ποσό $10.167 \times 2,4\% = 241,1$ εκατ. ευρώ ενώ στην Εισηγητική Έκθεση αναφέρεται 168,1 εκατ. ευρώ δηλαδή -73 εκατ. Ευρώ.

β. Για το 4% που παίρνουν από το ΦΠΑ από τους αντίστοιχους κωδικούς προκύπτει $14.889 \times 4\% = 595,6$ εκατ. ευρώ ενώ στην Εισηγητική Έκθεση αναφέρεται 432,3 εκατ. ευρώ. Μείωση -163,3 εκατ. ευρώ.

Συνολικά με βάση τα αναλυτικά στοιχεία προκύπτει ότι οι Περιφέρειες έπρεπε να πάρουν με βάση την εφαρμογή του νόμου 836,7 εκατ. ευρώ και εμφανίζεται το ποσό των 600,4 εκατ. Ευρώ, δηλαδή μείωση -236,3 εκατ. ευρώ

3) ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ προβλέπονται μειωμένα το 2012 σε σχέση με το 2011 κατά $(5,849 \text{ δις} - 3,822 \text{ δις}) = 2,027 \text{ δισ. ευρώ}$ (πίνακας 5.39 εις. Έκθεση 2011 και πίνακας 3.38 εις. Έκθεση 2012), ενώ υποτίθεται ότι έγινε αύξηση των αποδόσεων προς την Τοπική Διοίκηση (από 20,5% σε 21,3% από τον φόρο εισοδήματος προς την Τοπική Διοίκηση λόγω μεταφοράς νέων αρμοδιοτήτων και αναλυτικά:

→ **Για τους Δήμους – Έσοδα:** Ο Προϋπολογισμός του 2012 καταγράφει μείωση πόρων -1,682 δισ. ευρώ σε σχέση με τον Προϋπολογισμό του 2011 (4,904 δισ. ευρώ έσοδα το 2011, 3,222 δισ. ευρώ έσοδα το 2012, μείωση Κρατικών πόρων -1,682 δισ. ευρώ δηλαδή μείωση -34%)

→ **Για τις Περιφέρειες - Έσοδα:** Ο Προϋπολογισμός του 2012 καταγράφει μείωση πόρων -345 εκατ. ευρώ σε σχέση με τον Προϋπολογισμό του 2011 (945 εκατ. ευρώ το 2011, 600 εκατ. ευρώ το 2012, μείωση -345 εκατ. ευρώ δηλαδή - 37%)

Συνολικά έσοδα Τοπικής Διοίκησης (Δήμοι – Περιφέρειες): 3,822 δισ. ευρώ.

Η μείωση πόρων Τοπικής Διοίκησης (Δήμοι – Περιφέρειες) το 2012 σε σχέση με το 2011 προβλέπεται να είναι σύμφωνα με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού 2,027 δις ευρώ.

❖ Βασικό στοιχείο μελέτης του Προϋπολογισμού που δείχνει την ταξικότητά του, είναι η σχέση εσόδων αφενός μεν από την Κρατική χρηματοδότηση (που προέρχεται πάλι από τη φορολογία) και αφετέρου από τα έσοδα που απ' ευθείας εισπράττονται από το λαό μέσω των Δήμων και των Περιφερειών που στην πλειοψηφία τους επιβαρύνουν τα λαϊκά στρώματα.

Αυτό αποδεικνύεται από τον πίνακα 3.38(Ενοποιημένος Προϋπολογισμός ΟΤΑ)

Σύνολο Εσόδων (Περιφέρειες – Δήμοι): 3,822 δις ευρώ

Σύνολο Εξόδων (Περιφέρειες – Δήμοι): 6,486 δις ευρώ!

Έλλειμμα: 2,664 δις. ευρώ που φορτώνονται στο λαό από τη συγκυβέρνηση του «Μαύρου Μετώπου» και τους αιρετούς μέσω προστίμων, φόρων, ανταποδοτικών τελών.

❖ Επισημαίνουμε τις τεράστιες ευθύνες των δυνάμεων που στηρίζει το ΠΑΣΟΚ- ΝΔ – ΣΥΝ στο ΔΣ της πρώην ΚΕΔΚΕ που συμφώνησαν στη διαγραφή των 12 δις. ευρώ παρακρατηθέντων πόρων, αποδεχόμενοι έναντι του ποσού του 1,711 δις. ευρώ σε 8 ετήσιες ισόποσες δόσεις. Μεγάλο μέρος των παρακρατηθέντων (2 δις. ευρώ) ήταν για χρηματοδότηση αρμοδιοτήτων που μεταφέρθηκαν στην Τοπική Διοίκηση, που αποδέχτηκαν οι άλλες δυνάμεις και που οι αιρετοί του ΚΚΕ είχαν απορρίψει κατηγορηματικά αυτή τη μεταφορά.

Ο δρόμος αυτός άνοιξε τη σημερινή κατάσταση ώστε οι μεταφερόμενες αρμοδιότητες να είναι 1,225 δις. ευρώ (στοιχεία ΚΕΔΕ) και να εντάσσονται στον Προϋπολογισμό των εσόδων των Δήμων χωρίς νέα χρηματοδότηση.

4) Στον Προϋπολογισμό του 2012 δεν γίνεται καμία αναφορά στο πρόγραμμα «ΕΛΛ.Α.Δ.Α.» δηλαδή το ποσό της ΣΑΤΑ δεν μπορεί να ελεγχθεί. Η εμπειρία από το 2011 λέει ότι μέχρι σήμερα (10/11/2011) έχουν αποδοθεί μόλις 210 εκατ. ευρώ από τα 630 που είχε ο Προϋπολογισμός του 2011 (στοιχεία ΚΕΔΕ).

Για το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων είναι χαρακτηριστικό η συνεχής μείωση των προϋπολογισθέντων και των πραγματοποιηθέντων δαπανών για το Υπουργείο Εσωτερικών.

Το κύριο ζήτημα όμως είναι ότι το περιεχόμενο και η κατεύθυνσή του είναι η ενίσχυση την ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών ομίλων σε βάρος των λαϊκών αναγκών.

Για το 2011 προϋπολογίζονται δαπάνες 710 εκατ. (πίνακας 5.19 εισηγ. Έκθεση 2011) και η εκτίμηση των πραγματοποιήσεων είναι 418 (πίνακας 3.19 εισ. Έκθεση 2012) μειωμένα δηλαδή κατά 41%.

Για το 2012 προϋπολογίζονται δαπάνες 478 εκατ. ευρώ, δηλαδή μειωμένες σε σχέση με τα προϋπολογισθέντα το 2011 κατά 33% (πίνακας 3.20 της εισηγ. Έκθεσης 2012).

Γίνεται αντιληπτό ότι η πραγματοποίησή τους θα παρουσιάσει πολύ μεγαλύτερη μείωση.

Η θέση του ΚΚΕ για τις δομές Διοίκησης

Η Ευρωενωσιακή πολιτική που εφαρμοζόταν διαχρονικά από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ εντείνεται και κλιμακώνεται σήμερα από τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ – ΝΔ – ΛΑΟΣ και υλοποιείται σε τοπικό επίπεδο από τους αιρετούς του ευρωμονοδρόμου, **δεν είναι τίποτε άλλο** παρά η συνεχής φοροαφαίμαξη ολόκληρου του λαού προς όφελος της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Η αντίληψη του ΚΚΕ για τις δομές διοίκησης και διεύθυνσης σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο έχει ως θεμέλιό της την κοινωνική ιδιοκτησία στα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, στον κεντρικό και περιφερειακό σχεδιασμό με κίνητρο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Αυτός εξασφαλίζει τον σχεδιασμό της ανάπτυξης ανά τομέα και κλάδο σύμφωνα με τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, αντιμετωπίζει την περιφερειακή ανισομετρία. Στηρίζεται στην εργατική και λαϊκή συμμετοχή, στον έλεγχο από τα κάτω προς τα πάνω.

Στη βάση αυτής της αντίληψης, της αναγκαιότητας του εργατικού – λαϊκού δρόμου ανάπτυξης προβάλλουμε και διεκδικούμε πλαίσιο στόχων πάλης σε γραμμή αντιπαράθεσης με την πολιτική της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας, που απαντούν στις αυξανόμενες σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και στην αντιμετώπιση των επειγόντων προβλημάτων σήμερα τη λαϊκή οικογένεια.

ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΝΟΥΜΕ στους βασικούς άξονες διεκδίκησης:

- **Πλήρης και επαρκής κρατική χρηματοδότηση** που να καλύπτει το σύνολο των αναγκών των Περιφερειών και των Δήμων που θα προέρχεται από την αύξηση της φορολόγησης στο 45% του μεγάλου κεφαλαίου, της εκκλησιαστικής περιουσίας και αύξηση του ΦΠΑ στα είδη πολυτελείας κλπ.
- **Διεκδικούμε την πλήρη επιστροφή των παρακρατηθέντων.** Τα χρήματα αυτά ανήκουν στους εργαζόμενους. Αφαιρούνται, άμεσα ή έμμεσα, από το εισόδημά τους και αναπληρώνονται από πρόσθετους φόρους και τέλη που επιβάλλονται σε βάρος τους.
- **Κατάργηση κάθε είδους τοπικής φορολογίας**, ανταποδοτικών, αντισταθμιστικών και άλλων τελών, που χτυπάνε το λαϊκό εισόδημα.
- **Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων** που δουλεύουν με κάθε είδους σύμβαση, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- **Προσλήψεις νέου μόνιμου προσωπικού** με πλήρη μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα για να καλυφθούν οι αυξανόμενες κοινωνικές ανάγκες σε υπηρεσίες και υποδομές.
- **Αντιπαλεύουμε τη γενίκευση της ανατροπής των εργασιακών σχέσεων** και την επέκταση της εφαρμογής «ευέλικτων εργασιακών σχέσεων» στους ΟΤΑ μέσω προγραμμάτων περιορισμένου χρόνου, Τοπικών Πρωτοβουλιών Απασχόλησης, προγραμμάτων κατάρτισης, ή άλλων μέσω ΟΑΕΔ, Μ.Κ.Ο. κλπ., αλλά και οποιωνδήποτε άλλων μορφών επιχειρήσεων.
- **Κατάργηση των δημοτικών επιχειρήσεων** και όλου του νομοθετικού πλαισίου που καθιστά την τοπική διοίκηση επιχείρηση. Ένταξη των εργαζομένων των δημοτικών επιχειρήσεων που κλείνουν στις υπηρεσίες των δήμων με μόνιμη σταθερή σχέση εργασίας, πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

- **Να καταργηθεί η επιχειρηματική δράση** στη λειτουργία, στις υπηρεσίες και τα έργα των Περιφερειών και των Δήμων.

- **Διεκδικούμε Έργα Υποδομής και Πόρους που κατευθύνονται για την κάλυψη των αναγκών της λαϊκής οικογένειας**, ιδιαίτερα των νέων ζευγαριών, των ηλικιωμένων, των ατόμων με αναπηρία (π.χ. λαϊκή κατοικία, σύγχρονα σχολεία, προσχολικά κέντρα, πολιτιστικά κέντρα, δημόσια κέντρα υγείας, προστασία από πλημμύρες, πυρκαγιές, σεισμούς, έντονα καιρικά φαινόμενα, κατολισθήσεις, αποκλεισμούς από χιονοπτώσεις κ.λπ., ρύπανση του αέρα και του εδάφους, ρύπανση και μόλυνση των υδάτων, έργα άρδευσης, επίλυση του αποχετευτικού κατά ενιαίες περιοχές (π.χ. Ανατολική Αττική), ορθολογική διαχείριση των στερεών αποβλήτων με έμφαση στην ανακύκλωση μακριά από κάθε ιδιωτικοποίηση, ενάντια στην καύση απορριμμάτων, κ.λπ.). Ο σχεδιασμός, μελέτη και κατασκευή των έργων θα γίνει από ένα αποκλειστικά δημόσιο κατασκευαστικό φορέα με ευθύνη του κράτους.

- **Κατοχύρωση Ενέργειας - Μεταφορών - Νερού ως κοινωνικών αγαθών** παρεχόμενων από το κράτος με πολύ φθηνά τιμολόγια ή δωρεάν (π.χ. άρδευση αγροτικών καλλιεργειών) και κατάργηση του ΦΠΑ σε αντίθεση με την εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίησή τους.

- **Για την κοινωνική πολιτική:**

- Ενιαίο, καθολικό, σύγχρονο, αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα Παιδείας – Υγείας και επείγουσας ιατρικής, με πανελλαδικά ανεπτυγμένα, σύγχρονα εξοπλισμένο, δημόσιο- δωρεάν ΕΚΑΒ. Πλήρης χρηματοδότηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και κατάργηση των εισφορών όλων των εργαζομένων, αυτοαπασχολουμένων, συνταξιούχων, αγροτών στον κλάδο υγείας.

- Η χρηματοδότηση να γίνεται αποκλειστικά από το κράτος και την εργοδοσία με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης στην Υγεία – Πρόνοια.

- Ο ρόλος της Τοπικής Διοίκησης είναι να βοηθά το δημόσιο σύστημα Υγείας – Πρόνοιας με την επισήμανση, ανάδειξη των ιδιαίτερων προβλημάτων της κάθε περιοχής.

- Δημιουργία δημόσιων – δωρεάν Κέντρων Υγείας στα αστικά κέντρα και την ύπαιθρο πλήρως στελεχωμένα με μόνιμο προσωπικό πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης για όλους χωρίς προϋποθέσεις.

- Δημόσιοι – Δωρεάν βρεφονηπιακοί παιδικοί σταθμοί, δωρεάν κρατικές κατασκηνώσεις για όλα τα παιδιά των εργαζομένων και των ανέργων. Κατάργηση των τροφείων.

- Κρατικό Δίκτυο Υποδομών – κοινωνικών εγκαταστάσεων με δωρεάν υπηρεσίες για την οικογένεια, το παιδί, τα άτομα τρίτης ηλικίας, τα ΑμεΑ.

- Δε δεχόμαστε οι κοινωνικές υπηρεσίες και οι δομές να λειτουργούν με βάση ληξιπρόθεσμα ευρωενωσιακά προγράμματα (π.χ. «Βοήθεια στο Σπίτι» κ.ά). Για όσο διάστημα όμως αυτά λειτουργούν ζητάμε τον εκσυγχρονισμό της υλικοτεχνικής υποδομής τους και προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Όχι στην ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίησή τους, τη φιλανθρωπία και τον ψευτοεθελοντισμό.

- Αποκλειστικά Δημόσιο – Δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης βασισμένο στο ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο γενικής εκπαίδευσης για όλους χωρίς ταξικές και φυλετικές διακρίσεις.

- Καμία είσοδος επιχειρηματικών ομίλων, με το μανδύα της τοπικής κοινωνίας ή των ΜΚΟ στη Διοίκηση και διαχείριση των σχολικών μονάδων. Απορρίπτουμε τις «ζώνες εκπαιδευτικής προτεραιότητας» που συγκαλύπτουν και εντείνουν τις μορφωτικές ανισότητες.
- Μαζικές προσλήψεις εκπαιδευτικού προσωπικού με μοναδική προϋπόθεση το πτυχίο τους και ταυτόχρονα μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων.
- Κατάργηση των Νόμων (2218 – 2240/ 1994) του ΠΑΣΟΚ που έχουν διαμορφώσει το θεσμικό πλαίσιο για την «αποκέντρωση» στην παιδεία.
- Κοινωνικό δικαίωμα ο Πολιτισμός, ο Αθλητισμός, η ερασιτεχνική δημιουργία, ο δημιουργικός ελεύθερος χρόνος για όλους. Αναβάθμιση των κοινωνικών συνθηκών ζωής σε εργατογειτονιές και την ύπαιθρο, με τη δημιουργία και ενίσχυση χώρων πρασίνου και αναψυχής, παιδικών χαρών κλπ.
- Υπεράσπιση των λαϊκών δικαιωμάτων και δημοκρατικών ελευθεριών Ελλήνων - μεταναστών - προσφύγων.
- **Για το εκλογικό σύστημα:** Εφαρμογή της απλής αναλογικής στην εκλογή των οργάνων στην περιφερειακή και τοπική διοίκηση και των διοικήσεων των ανώτερων συλλογικών της οργάνων (ΠΕΔ – ΚΕΔΕ). Έμμεση εκλογή Περιφερειάρχη και Δημάρχου με δυνατότητα ανάκλησης μέσω των συμβουλίων που τους εκλέγουν. Κατάργηση των απαράδεκτων ρυθμίσεων που περιορίζουν την αντιπροσωπευτικότητα και νοθεύουν τη λαϊκή ψήφο.
- **Για τους αιρετούς της τοπικής διοίκησης:** Κατάργηση των αποζημιώσεων των αιρετών (περιφέρεια, δήμος) για τη συμμετοχή τους στα συμβούλια, τις επιτροπές και τα νομικά πρόσωπα. Να υπάρξει ασυμβίβαστο στη μισθοδοσία αιρετών (π.χ. αντιπεριφερειάρχων, αντιδημάρχων, προέδρων συμβουλίων και νομικών προσώπων κλπ) στην περίπτωση που μισθοδοτούνται ή δουλεύουν συγχρόνως και στον επαγγελματικό τους χώρο (δημόσιο, ιδιωτικό, ελεύθερο επάγγελμα). Να καταργηθεί με αναδρομική ισχύ η συνταξιοδότηση αιρετών (Δημάρχων, πρώην Νομαρχών) εφ' όσον έχουν σύνταξη από άλλο ταμείο επαγγελματικού φορέα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Α. Βασικές στοχεύσεις της κυβερνητικής πολιτικής στην παιδεία

Η κυβέρνηση προχωράει τις αντιδραστικές αλλαγές στην εκπαίδευση. Πρόκειται για μια σειρά μέτρα που είχαν προβλεφθεί από το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, που συνεχίζουν και πατούν στο έδαφος των νόμων της ΝΔ.

Πρόκειται για αλλαγές που έχουν στρατηγική κατεύθυνση και που σε συνθήκες εξέλιξης της καπιταλιστικής κρίσης επιταχύνονται.

Η ουσία των αναδιρθρώσεων αυτών είναι μια: γρήγορα, αποτελεσματικά και συντεταγμένα να βγει η φθηνή εργατική δύναμη που έχει ανάγκη το κεφάλαιο για να ενισχύσει την κερδοφορία του, την ανταγωνιστικότητά του. Παράλληλα, η αστική στρατηγική διαμορφώνει προϋποθέσεις ώστε μια σειρά τομείς που μέχρι τώρα παρέχονταν με κρατική ευθύνη και δωρεάν να αποτελέσουν χώρους άμεσης επιχειρηματικής δράσης.

Το «νέο σχολείο» που μπήκε σε εφαρμογή από πέρσι είναι το φθηνό σχολείο για το κράτος, το ακριβό για το λαό, το κερδοφόρο για την πλουτοκρατία.

Το σχολείο που αντιμετωπίζει η λαϊκή οικογένεια και οι συνέπειες στην τσέπη της

- ✓ Είναι το σχολείο του Καλλικράτη, το σχολείο της διαφοροποίησης, όπου κάθε γονιός βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη για τη μετακίνηση των παιδιών του. Το σχολείο με τις χιλιάδες ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς, των χαμένων διδακτικών ωρών, το σχολείο χωρίς βιβλία. Είναι το σχολείο με Σχολικές Επιτροπές χωρίς χρήματα. Τα βιβλία θα έρθουν από του ... χρόνου! Σήμερα, είναι έτοιμα μόλις 37 τίτλοι βιβλίων στου 1200! Έστειλαν εγκύκλιο στα σχολεία να μοιραστούν στους μαθητές φωτοτυπίες και DVD (98428/Γ2/1-9-2011)!
- ✓ Οι δήμοι αδυνατούν οικονομικά να αναλάβουν τη μεταφορά των μαθητών, ενώ οι συμβάσεις ξεκινούν από 1 Νοέμβρη. Οι σχολικές επιτροπές δεν έχουν λεφτά για να καλύψουν τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων (όπως πετρέλαιο). Καλούνε τους γονείς να βάλουν το χέρι στην τσέπη για όλα, την ώρα που η ανεργία και η ανέχεια σπάνε κόκαλα!

Το σχολείο που αντιμετωπίζει η λαϊκή οικογένεια και οι συνέπειες στη μόρφωση των παιδιών της

- ✓ Η νέα διοικητική δομή της εκπαίδευσης σε συνδυασμό με τον Καλλικράτη δημιουργεί όρους για πιο έντονη ταξική κατηγοριοποίηση μαθητών και σχολείων, με συνέπειες τη διαφοροποίηση του σχολικού και του αναλυτικού προγράμματος, τη συμμετοχή των γονιών στο κόστος λειτουργίας του σχολείου, το άνοιγμα της πόρτας του σχολείου στους επιχειρηματίες.
- ✓ Το «νέο σχολείο» είναι το σχολείο της ημιμάθειας που αντί για ολόπλευρη μόρφωση θα δίνει ψίχουλα πληροφοριών και δεξιοτήτων. Είναι το σχολείο της διαστρέβλωσης της ιστορίας. Είναι το σχολείο των κουρασμένων-εξουθενωμένων παιδιών των ολοήμερων.
- ✓ Το «Νέο Λύκειο» έχει τη σφραγίδα νέων μεγαλύτερων ταξικών φραγμών στη μόρφωση, σηματοδοτεί την προσπάθεια του κεφαλαίου να σπρωχτούν τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας από πιο νωρίς στην ψευτοκατάρτιση της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης για να γίνουν ακόμα πιο φθηνό και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό. Το Λύκειο χάνει παντελώς το μορφωτικό του χαρακτήρα αφού τα μαθήματα γενικής παιδείας θα είναι μέχρι την Α' Λυκείου, ενώ η νέα δομή του σχολείου και το εξεταστικό σπρώχνουν τα παιδιά να προετοιμάζονται αποκλειστικά για τα μαθήματα των εξετάσεων και την πρόσβαση στα ΑΕΙ. Υπηρετείται, με αυτό τον τρόπο, η στρατηγική του κεφαλαίου και της Ε.Ε. για την εκπαίδευση, που θέλει τα παιδιά να καταρτίζονται σε 8 δεξιότητες (γραφή, ανάγνωση, αριθμητική, ξένη γλώσσα, πληροφορική, ικανότητα επικοινωνίας και δια βίου μάθησης), που θα καταλήγει σε ένα απολυτήριο και σε μια δουλειά χωρίς δικαιώματα. Περίτρανη απόδειξη τα 800 πιλοτικά ολοήμερα με την ξένη γλώσσα και τους υπολογιστές από την πρώτη δημοτικού και με παιδιά να κοιμούνται στα θρανία από την κούραση. Περίτρανη απόδειξη τα ενοποιημένα μαθήματα «Νέα

Ελληνική Γλώσσα και Γραμματεία», «Φυσικές Επιστήμες» στην Α' Λυκείου, σούπα αποσπασματικών γνώσεων (στα πρότυπα της διαθεματικότητας) και η εμβάθυνση ανά κλάδο στη Β' - Γ' Λυκείου, γι' αυτούς που «τραβάνε» στην κούρσα των εξετάσεων.

- ✓ Δημιουργείται νέο πλαίσιο αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης με κριτήρια ιδιωτικοοικονομικά, αξιολογείται ο βαθμός εφαρμογής της αντiekπαιδευτικής πολιτικής σε επίπεδο σχολικής μονάδας. Σε αυτό εντάσσεται και ο νέος αντιδραστικός ρόλος των στελεχών εκπαίδευσης που θα είναι manager-προωθητές της κυβερνητικής πολιτικής.
- ✓ Οι αλλαγές στο Δημοτικό είναι κρίσιμες. Τα ολοήμερα σχολεία της στροφής στις δεξιότητες (υπολογιστές, ξένη γλώσσα από Α' Δημοτικού), των εξουθενωμένων παιδιών, γενικεύονται. Νέα αναλυτικά προγράμματα, (πιλοτικά κι αυτά) θα επιχειρήσουν να εντείνουν τον ανορθολογισμό, την αποδιάρθρωση της σκέψης των παιδιών.
- ✓ **ο νέος Νόμος-Πλαίσιο επιχειρεί μια κρίσιμη αλλαγή στη διάρθρωση των προγραμμάτων σπουδών, με σοβαρές επιπτώσεις και στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης**

Το «νέο πανεπιστήμιο» της κυβέρνησης συνιστά επίθεση στα λαϊκά δικαιώματα για επιστημονική μόρφωση

Αναλυτικά:

- ✓ **Νέος Νόμος-Πλαίσιο επιχειρεί μια κρίσιμη αλλαγή στη διάρθρωση των προγραμμάτων σπουδών, με σοβαρές επιπτώσεις και στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης.**
- 1. Θεσμοθετεί ως ελάχιστο χρονικό όριο για την λήψη πτυχίου τα τρία έτη οδηγώντας σε κάθετη πτώση το επίπεδο των προπτυχιακών σπουδών που υπάρχουν σήμερα και διαλύοντας ό,τι έχει απομείνει από το επιστημονικό αντικείμενο σε προπτυχιακό επίπεδο. Αποσυνδέει πλήρως το πτυχίο από το επάγγελμα και δημιουργεί πτυχία πολλών ταχυτήτων-διαβατήρια για την ανεργία.
- 2. Η αποτίμηση όλων των ειδών των σπουδών θα γίνεται με όρους πιστωτικών μονάδων.
- 3. Επιτρέπει τη λειτουργία μονοετών και διετών ταχύρυθμων προγραμμάτων σπουδών για απόκτηση δεξιοτήτων, προγραμμάτων Διά Βίου Μάθησης και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης επί πληρωμή. Το νέο στοιχείο είναι ότι τα προγράμματα αυτά λόγω της αποτίμησής τους με όρους πιστωτικών μονάδων θα μπορούν να συμπληρώνονται και από άλλους τίτλους και να ισοτιμούνται τελικά με πτυχία. Ανοίγει έτσι νέος χώρος για επιχειρηματική δράση των ΑΕΙ-ΤΕΙ τα οποία θα φτιάχνουν μαγαζιά που θα προσελκύουν πελάτες, θα εξάγουν εκπαιδευτικά προϊόντα.
- 4. Φέρνει τη θεσμική κατοχύρωση των κύκλων σπουδών (1ος προπτυχιακός, 2ος μεταπτυχιακός, 3ος διδακτορικός), που και σήμερα υπάρχουν, (80.000 μεταπτυχιακοί στα ΑΕΙ).
- ✓ **Αναδιοργανώνεται η διοίκηση των ΑΕΙ**, η οποία, στα πλαίσια του αυτοδιοίκητου, αποκτά εκείνη τη μορφή που καλύτερα σήμερα εξυπηρετεί τη στρατηγική της Ε.Ε. για την Ανώτατη Εκπαίδευση. Με τα Συμβούλια διοίκησης, αντιδραστικοποιούνται περαιτέρω οι διοικητικές δομές.

- ✓ Η διαχείριση της περιουσίας και οι υποδομές των ιδρυμάτων, η φοιτητική μέριμνα, η έρευνα, περνούν σε ένα ενιαίο Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, που θα είναι στην ουσία το μεγάλο μαγαζί όλων των εκπαιδευτικών και ερευνητικών προϊόντων. Στο δρόμο που άνοιξε η «οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια» και η αξιολόγηση, οι 4ετείς επιχειρηματικοί προγραμματισμοί, τα μονοπώλια έρχονται τώρα να ισοπεδώσουν ό,τι απέμεινε από τη δημόσια και δωρεάν παιδεία, να ξεπουλήσουν ακριβά τα τελευταία ψήγματα της φοιτητικής μέριμνας για σίτιση, στέγαση, συγγράμματα. Άρα πιο μεγάλα βάσανα περιμένουν τη λαϊκή οικογένεια που ήδη ακριβοπληρώνει τις σπουδές του παιδιού της.
- ✓ **Γενικεύονται οι ελαστικές σχέσεις εργασίας** του εκπαιδευτικού προσωπικού, η αξιολόγησή τους με κριτήρια επιχειρηματικότητας. Δημιουργείται μια μεγάλη μάζα εκπαιδευτικών με συμβάσεις μονοετείς ως τριετείς, χωρίς δυνατότητα ανανέωσης. Για τους ήδη υπάρχοντες διδάσκοντες με ελαστικές σχέσεις εργασίας, διαμορφώνεται παράλληλα μια «συμμαχία καθυπόταξης». Ετοιμάζονται και απολύσεις για τις χαμηλές βαθμίδες, αλλά ακόμα και για τους αναπληρωτές και α βαθμίδας καθηγητές, εφόσον δεν θα περνούν τις αξιολογήσεις των επιχειρήσεων.
- ✓ Κύμα απολύσεων θα έχουμε και στο διοικητικό και λοιπό προσωπικό των ΑΕΙ. Πατάνε στο έδαφος που οι ίδιοι έχουν στρώσει σε προηγούμενες φάσεις (π.χ. μεγάλος αριθμός εργαζομένων σε ΑΕΙ, κτλ.). Περαιτέρω εξάπλωση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, μειώσεις μισθών και συντάξεων θα είναι στην ημερήσια διάταξη, όταν και όπως αποφασίζει το Συμβούλιο και οι επιχειρήσεις.

Β. Η συνέχιση και ένταση της αντιδραστικής πολιτικής της κυβέρνησης μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό

Στον Κρατικό Προϋπολογισμό και το Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα γίνεται φανερό ότι οι απαιτούμενες αναδιαρθρώσεις για να συμβάλει η εκπαίδευση στην καπιταλιστική κερδοφορία είναι σε πρώτη προτεραιότητα. Η εφαρμογή των αλλαγών αυτών θα έχει άμεσες συνέπειες για το λαό και τα παιδιά του.

Όταν η κυβέρνηση μιλάει για εκσυγχρονισμό των σχολικών μονάδων, για επέκταση της χρήσης ψηφιακών υποδομών, εννοεί τα κλεισίματα σχολείων, τη σταδιακή υποκατάσταση του βιβλίου από τον Η/Υ ως βασικού εργαλείου για τη μάθηση. Την ίδια στιγμή κλείνουν οι σχολικές βιβλιοθήκες και τα σχολικά βιβλία δεν έχουν έρθει ακόμα.

Όταν η κυβέρνηση μιλάει για τομές στη διεπιστημονικότητα των σπουδών σε ΑΕΙ εννοεί την αποδιάρθρωση της γνώσης **και τη μεταφορά της ολοκλήρωσης της επιστημονικής γνώσης σε άλλο επίπεδο.**

Όταν μιλάει για σπατάλη στα συγγράμματα εννοεί την κατάργηση του δικαιώματος του φοιτητή για δωρεάν βιβλία.

Με την έναρξη της νέας σχολικής και της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς η λαϊκή οικογένεια βρίσκεται αντιμέτωπη με οξυμένα προβλήματα που αφορούν τη δυνατότητα των δημόσιων δομών εκπαίδευσης να έχουν «ομαλή» λειτουργία ώστε να εξασφαλίζεται η δυνατότητα των παιδιών της λαϊκής οικογένειας να μορφώνονται. Ορισμένα παραδείγματα

Στα σχολεία τα βιβλία δεν έχουν έρθει ακόμα, τα ξενόγλωσσα βιβλία στο Λύκειο αγοράζονται, οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς είναι τεράστιες. Την ίδια στιγμή στον αέρα βρίσκεται το ζήτημα της μεταφοράς των μαθητών. Μπροστά στο χειμώνα που έρχεται, εκρηκτικό θα εμφανιστεί το ζήτημα της θέρμανσης καθώς δεν υπάρχουν χρήματα στις σχολικές επιτροπές για την αγορά πετρελαίου, ενώ σε αυτά που έχουν υποδομές φυσικού αερίου κόβεται η παροχή λόγω απλήρωτων λογαριασμών. Η κατάσταση αυτή πατάει σε μια ήδη τραγική πραγματικότητα απουσίας υλικοτεχνικής υποδομής, κακοσυντηρημένων σχολείων, καθαριότητας, κλπ.

Στα σχολεία, ιδιαίτερα των λαϊκών συνοικιών πληθαίνουν τα φαινόμενα υποσιτισμού των μαθητών, αυτό εκφράζεται είτε με την οξύτητα του γεγονότος λιποθυμίας μαθητών, αλλά και με το γεγονός ότι πολλά παιδιά ολόημερων Δημοτικών δεν φέρνουν φαί από το σπίτι τους.

Στις δομές της Ειδικής εκπαίδευσης η κατάσταση είναι εξίσου τραγική καθώς στους χώρους αυτούς η έλλειψη προσωπικού οδηγεί σε κλείσιμο δομών και αναγκάζει τις οικογένειες να κρατούν τα παιδιά αυτά στο σπίτι είτε με κατ' οίκον φροντίδα είτε με εγκατάλειψη της εργασίας τους.

Στα ΑΕΙ-ΤΕΙ κόβεται περαιτέρω η δωρεάν σίτιση, ξεπουλιούνται οι εστίες σε ιδιώτες –κυρίως μετά το κλείσιμο του ΕΙΝ- και οι φοιτητές πληρώνουν συνεχώς αυξανόμενα νοίκια, τη στιγμή μάλιστα που υπάρχουν αναξιοποίητα κτίρια, ξενοδοχεία, κτλ. Τα υπάρχοντα δωμάτια, σε άθλια κατάσταση τις περισσότερες φορές, είναι ελάχιστα σε σχέση με τις αυξημένες σήμερα ανάγκες για δωρεάν στέγαση. Κόβονται τα δωρεάν συγγράμματα και οι φοιτητές πρέπει να ακριβοπληρώνουν βιβλία και σημειώσεις ή να καταφεύγουν...στην αναδιανομή των βιβλίων, όπως κυνικά παρότρυνε το Υπουργείο Παιδείας με επιβράβευση τη συμμετοχή σε λοταρία! Πρακτικές ασκήσεις μένουν απλήρωτες για μήνες. Οι σπουδαστές ιδιαίτερα στα ΤΕΙ αντιμετωπίζουν σοβαρό κίνδυνο να χάσουν ακόμα και ολόκληρα εξάμηνα ή έτη, γιατί δεν υπάρχουν καθηγητές και αίθουσες, εργαστήρια για να διδαχθούν τα μαθήματα.

Παράλληλα, απολύονται εκατοντάδες συμβασιούχοι διδάσκοντες σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, σε πολλούς από τους οποίους οφείλονται ακόμα απλήρωτοι μήνες.

Συνολικότερα, οι εργαζόμενοι, οι εκπαιδευτικοί, τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας αντιμετωπίζουν μια στάση πληρωμών από το κράτος η οποία δυναμιτίζει την όποια δυνατότητα να προχωρήσει η μαθησιακή διαδικασία, ενώ ταυτόχρονα χιλιάδες παιδιά πετιούνται στην κυριολεξία εκτός εκπαιδευτικού συστήματος.

Συνυπολογίζοντας τις δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων που είναι φέτος 540 εκατ. ευρώ (521 εκατ. ευρώ το 2011 με βάση τη διαμόρφωση 30/9/2011) έχουμε την εξής εικόνα για τον κρατικό προϋπολογισμό για την παιδεία:

Σύνολο για το 2012: 6,273 δισ. ευρώ που αποτελεί το 2,95% του ΑΕΠ ή το 3,53% του κρατικού προϋπολογισμού. Σε σχέση με το 2011 (όπως διαμορφώνεται στις 30/9/2011) είναι μειωμένος κατά 516 εκατ. ευρώ.

Σημείωση: Ο τακτικός προϋπολογισμός για την παιδεία για το 2012 ανέρχεται φέτος στο ποσό των 5,733 δις ευρώ και αποτελεί το 2,7% του ΑΕΠ ή το 3,39% επί του τακτικού προϋπολογισμού. Είναι μειωμένος σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2011 κατά 512

εκατομμύρια ευρώ. [με βάση τη διαμόρφωση 30/9/2011=6,268 δισ. ευρώ) αν και ο προϋπολογισμός του 2011 είχε αρχικά προβλεφθεί να είναι 6,863 εκατ. ευρώ].

Ως προς τους συγκεκριμένους τομείς της εκπαίδευσης η κατάσταση έχει ως εξής:

Ο μειωμένος προϋπολογισμός του υπουργείου Παιδείας για το 2012 μεταφράζεται σε λιγότερους εκπαιδευτικούς για τα σχολεία και για την ανώτατη εκπαίδευση, αλλά κυρίως σε **δραματική μείωση των κονδυλίων για τις λειτουργικές δαπάνες σχολείων, πανεπιστημίων, ΤΕΙ και ερευνητικών κέντρων.**

Συνολικά για την **πρωτοβάθμια εκπαίδευση**, ο προϋπολογισμός του 2012 προβλέπει 1.747.780.000 ευρώ και είναι μειωμένος κατά 143.280.528 ευρώ σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2011 (όπως αυτός διαμορφώθηκε το Σεπτέμβριο) και κατά 248.816.733 ευρώ από τα κονδύλια που δόθηκαν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση το 2010. Από τα κονδύλια που προϋπολογίζονται για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση τα 1.744.915.000 ευρώ αφορούν μισθούς και συντάξεις. Και αυτό το ποσό είναι μειωμένο από τον περσινό προϋπολογισμό κατά 128.974.757 ευρώ, πράγμα που σημαίνει μειωμένες αποδοχές των εκπαιδευτικών αλλά και λιγότερους εκπαιδευτικούς, ενώ ήδη οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία δε φτάνουν. Τεράστια μείωση, όμως, εμφανίζεται και στις λειτουργικές δαπάνες για την πρωτοβάθμια (που προϋπολογίζονται στο υπουργείο Παιδείας) που για το 2012 είναι 2.865.000 ευρώ, από 17.170.770 ευρώ στον περσινό προϋπολογισμό (δηλαδή, μείωση 83,3%)!!

Αντίστοιχη είναι η εικόνα για τη **δευτεροβάθμια εκπαίδευση** όπου διατίθενται συνολικά 2.191.659.000 ευρώ, από 2.404.218.332 πέρσι. Από αυτά, για μισθούς και συντάξεις πάνε τα 2.176.465.000 ευρώ (λιγότερα κατά 191.744.158 ευρώ σε σχέση με πέρσι) και για λειτουργικές δαπάνες πάνε τα 15.194.000 ευρώ, από 36.009.174 ευρώ που είχαν προϋπολογιστεί πέρσι για λειτουργικές δαπάνες. Δηλαδή, μιλάμε για μια μείωση των λειτουργικών δαπανών της τάξης του 57,8%!

Στα **ΤΕΙ** δίνονται από τον προϋπολογισμό 289.989.000 ευρώ, από 353.280.431 ευρώ πέρσι. Δηλαδή, μιλάμε για μια μείωση περίπου 18%, στα ιδρύματα που ήδη σήμερα αδυνατούν να λειτουργήσουν και να καλύψουν στοιχειώδεις ανάγκες τους, λόγω των μειώσεων που είχαν προηγηθεί τα προηγούμενα χρόνια, ιδιαίτερα σε διδακτικό προσωπικό. Για το 2012, προβλέπονται 126.610.000 ευρώ για μισθούς και συντάξεις στα ΤΕΙ (κονδύλι μειωμένο κατά 11,62% σε σχέση με πέρσι) και για λειτουργικές δαπάνες προβλέπονται 163.357.000 (κονδύλι μειωμένο κατά 22,21% σε σχέση με πέρσι).

Στα **πανεπιστήμια** δίνονται 869.056.000 ευρώ, από 890.431.510 πέρσι και η μείωση αυτή επιμερίζεται τόσο σε μισθούς και συντάξεις όσο και σε λειτουργικές δαπάνες. Στους φορείς της **έρευνας** που η χρηματοδότησή τους έχει περάσει τα τελευταία χρόνια στο Υπουργείο Παιδείας, δίνονται από τον προϋπολογισμό 94.127.000 ευρώ, από 100.518.587 ευρώ πέρσι.

Απόδειξη της ταξικότητας των δαπανών μέσω από τον κρατικό προϋπολογισμό είναι ότι οι μόνες δαπάνες που αυξάνονται και μάλιστα αρκετά είναι αυτές που συνδέονται με την άμεση προώθηση των αναδιαρθρώσεων και κυρίως με την ανάγκη του κεφαλαίου για την παραγωγή ακόμα πιο φθηνής εργατικής δύναμης. Πρόκειται για τις δαπάνες για τη Γενική Γραμματεία Δια

Βίου Μάθησης που από 11,520 εκατ. ευρώ το 2011 ανεβαίνουν στα 16,197 εκατ. ευρώ το 2012, δηλαδή αύξηση 40%!).

Άμεσα αιτήματα της πάλης για να μην πληρώσει τα σπασμένα της κρίσης και στην εκπαίδευση ο λαός

A. Ούτε ένα ευρώ από την τσέπη της λαϊκής οικογένειας για τις λειτουργίες της εκπαίδευσης. Έκτακτο κονδύλι από τον κρατικό προϋπολογισμό για όλες τις ανάγκες των σχολείων.

Αποκλειστικά δωρεάν πετρέλαιο, ρεύμα, νερό, τηλέφωνο στα σχολεία με κρατική ευθύνη.

Παύση πληρωμών από τις σχολικές επιτροπές για τις πρώην ΔΕΚΟ και διαγραφή των μέχρι σήμερα χρεών.

-Κανένα σχολείο να μη μείνει χωρίς θέρμανση. Άμεση επανασύνδεση της παροχής φυσικού αερίου όπου αυτή κόβεται. Απαγόρευση με νόμο στην εταιρεία του φυσικού αερίου να αφαιρεί την παροχή όταν υπάρχουν οφειλές.

Απαλλαγή ΦΠΑ για τις σχολικές επιτροπές, που αφορούν τις δαπάνες για προμήθεια αναλωσίμων (δεν είναι δυνατόν να έχουν απαλλαγή ΦΠΑ οι πρεσβείες και όχι τα σχολεία!)

Ρύθμιση εδώ και τώρα για αφορολόγητο πετρέλαιο (προνόμιο που έχουν οι εφοπλιστές, αλλά όχι τα σχολεία!) και φυσικό αέριο σ' όλα τα σχολεία για το τρέχον έτος.

-Ούτε ένα ευρώ από την τσέπη των γονιών, των εκπαιδευτικών για πληρωμή λειτουργικών εξόδων, τραπεζοκόμων & καθαριότητας, εκπαιδευτικών εκδρομών, βιβλίων κ.λ.π.

-Άμεση αντιμετώπιση των κρουσμάτων υποσιτισμού των παιδιών της λαϊκής οικογένειας που ήδη εκδηλώνονται και θα ενταθούν. Να βγει έκτακτο κρατικό κονδύλι για τους Δήμους έτσι που να παρέχεται ένα γεύμα (π.χ. σάντουιτς, γάλα, χυμός) σε όλα τα παιδιά, αξιοποιώντας τις υποδομές και το προσωπικό των Δήμων—χωρίς την εμπλοκή ΜΚΟ, εκκλησίας και χορηγών.

- Άμεση επίλυση του προβλήματος της μεταφοράς των μαθητών. Δωρεάν συγκοινωνίες για τους μαθητές.

-Καμία νέα κατάργηση-συγχώνευση σχολείων. Καμία τάξη πάνω από 20 μαθητές.

-Ούτε ευρώ για σίτιση-στέγαση-μετακίνηση-βιβλία-αναλώσιμα-υλικά εργαστηρίων για φοιτητές και σπουδαστές

- Κανείς σπουδαστής των ΤΕΙ να μην μείνει έξω από εργαστήριο ή θεωρία.

- Να πληρωθούν άμεσα όλα τα δεδουλευμένα των πρακτικάρων.

- Να δοθούν δωρεάν όλα τα πάσο.

- Να καταργηθούν τα δίδακτρα στα Δημόσια ΙΕΚ. Ούτε σκέψη για αποβολή σπουδαστή Δημόσιου ΙΕΚ επειδή δεν έχει να πληρώσει.

Για την ειδική αγωγή

-Να ανοίξουν τώρα όλα τα ειδικά σχολεία, άμεση καταβολή των δεδουλευμένων που οφείλονται στους εργαζόμενους σε πρόνοια και ειδική αγωγή. Να σταματήσουν οι γονείς να πληρώνουν για θεραπείες, φάρμακα, τεχνικά βοηθήματα ή για τροφεία στα διάφορα κέντρα ειδικής αγωγής.

Να μην σταματήσει κανένα παιδί τις αναγκαίες θεραπείες ή να σταματήσει να πηγαίνει σχολείο, επειδή ο γονιός του δεν έχει να πληρώσει.

Β. Κανένα παιδί εκτός εκπαίδευσης, κανένα παιδί της λαϊκής οικογένειας χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

- Άμεση γενίκευση των δομών της ενισχυτικής διδασκαλίας και της ΠΔΣ σε όλα τα σχολεία.
- Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους τους νέους.
- Σύνδεση των δημόσιων μονάδων υγείας (κέντρα υγείας, νοσοκομεία) με τα σχολεία της γειτονιάς προκειμένου να εμβολιαστούν όλοι οι μαθητές με τα βασικά εμβόλια και για να εκδοθούν τα απαιτούμενα πιστοποιητικά υγείας.
- Απαγόρευση του μέτρου διακοπής ΔΕΗ-ΟΤΕ-ΕΥΔΑΠ σε όλους τους σπουδαστές που σπουδάζουν μακριά από το σπίτι τους, στις λαϊκές οικογένειες.

Γ. Άμεσα ζητήματα για τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση.

- Μονιμοποίηση τώρα όλων των συμβασιούχων (αναπληρωτών, ωρομισθίων, καθαριστριών) χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Άμεση καταβολή δεδουλευμένων στους εργαζόμενους στην εκπαίδευση.
- Δωρεάν εισιτήριο σε όλα τα μεταφορικά μέσα για όλους τους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς.
- Δωρεάν στέγαση για τους νεοδιόριστους και συμβασιούχους εκπαιδευτικούς. Άμεση κρατική επινοίκιαση σε ξενοδοχεία, καταλύματα, κ.α. Επίδομα θέρμανσης σε όλους τους ωρομίσθιους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς. Ειδικά για τις παραμεθόριες περιοχές, επίδομα παραμεθορίου και στους ωρομισθίους.
- Καμιά απόλυση έκτακτου προσωπικού των ΤΕΙ και διδασκόντων βάσει του ΠΔ 407.
- Να παρθεί πίσω ο ν. Ραγκούση για το προσωπικό που εργάζεται μέσα στα σχολεία (καθαρίστριες, траπεζοκόμοι), μόνιμοι μαζικοί διορισμοί επιστημονικού και βοηθητικού προσωπικού.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑ

Με τον προϋπολογισμό αυτό εκφράζεται πέρα για πέρα το ταξικό περιεχόμενο της υγείας και της πρόνοιας αφού δίνεται με πιο αποκαλυπτικό τρόπο το σινιάλο, ότι αυτοί που παράγουν τον πλούτο, πρέπει ουσιαστικά οι ίδιοι να επωμιστούν σε μεγαλύτερο βαθμό το «κόστος» των υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας.

Πρέπει να τονιστεί ότι σχεδόν το σύνολο των μέτρων που ήδη έχουν παρθεί στην Υγεία-Πρόνοια και είναι στη φάση της υλοποίησης τους, όπως και αυτά που σχεδιάζονται για το επόμενο διάστημα ήταν σχεδιασμένα αρκετά χρόνια πριν, ήταν διατυπωμένα στα προγράμματα τόσο του ΠΑΣΟΚ όσο και της ΝΔ. Στη σημερινή φάση της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης αυτά τα μέτρα επισπεύδονται, επιταχύνονται και στοχεύουν αφενός στην αντιμετώπιση της κρίσης, αλλά και στην προετοιμασία για τη φάση της ανάκαμψης, να έχουν δημιουργηθεί δηλαδή ευνοϊκότεροι όροι για τη δράση του κεφαλαίου. Επομένως πρόκειται για μέτρα μόνιμου χαρακτήρα, τα οποία ασφαλώς δε θα «ανασταλούν» με την έξοδο από την κρίση, με την ανάκαμψη, η οποία έτσι κι αλλιώς θα είναι προσωρινή και αναιμική.

Είναι χαρακτηριστική η τοποθέτηση του Υπουργού Υγείας, ότι αυτά τα μέτρα, αυτές οι διαρθρωτικές αλλαγές που προωθούνται στην Υγεία-Πρόνοια, είναι γενικότερα αναγκαίες και θα τις προωθούσαν ακόμα και χωρίς να υπάρχει οικονομική κρίση.

Βεβαίως, αυτά τα αντιλαϊκά μέτρα και οι διαρθρωτικές αλλαγές στην Υγεία-Πρόνοια αποτελούν ένα «ποιοτικό» βήμα του καπιταλιστικού κράτους που βαθαίνει και επεκτείνει τη σχέση εκμετάλλευσης ανάμεσα στην εργατική τάξη και το κεφάλαιο. Αυτό το «ποιοτικό» βήμα θα μπορούσαμε να πούμε ότι ωρίμασε μέσα από τη λήψη αντιλαϊκών μέτρων διαχρονικά και με συστηματικό τρόπο από όλες τις κυβερνήσεις. Δηλαδή όλα τα μέτρα των προηγούμενων χρόνων είχαν στρατηγική στόχευση να μειώσουν την τιμή της εργατικής δύναμης, σε βασικό στοιχείο διευκόλυνσης της ανταγωνιστικότητας και της αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Βασικό εργαλείο για την υλοποίηση αυτής της πολιτικής ήταν στη γενική του γραμμή η δραστική μείωση των κρατικών δαπανών για τις δημόσιες υπηρεσίες Υγείας-Πρόνοιας, για τις λειτουργικές δαπάνες και τη στελέχωση των δημόσιων μονάδων, αλλά και τις δαπάνες που αφορούν την παροχή δημόσιων υπηρεσιών προς τα λαϊκά στρώματα. Αυτό αποτυπώθηκε στους κρατικούς προϋπολογισμούς όπου οι συνολικές δαπάνες για Υγεία-Πρόνοια ήταν συνεχώς μειούμενες π.χ. για το 2011 είχαν προβλεφθεί λιγότερα κονδύλια κατά 4.1% σε σχέση με το 2010 και λιγότερα κατά 6.8% σε σχέση με το 2009.

Το 2012 οι δαπάνες του προϋπολογισμού που προβλέπονται συνολικά για το Υπουργείο Υγείας είναι μειωμένες κατά 6,5% σε σχέση με το 2011. (2011/2012 5,2 δισ. ευρώ/4,88δισ. ευρώ). Στον τομέα των δαπανών υγείας του Υπουργείου οι πιστώσεις είναι μειωμένες κατά 9,6% (2011/2012 4,87δισ. ευρώ/4,4δισ. ευρώ) και στις δαπάνες Πρόνοιας οι πιστώσεις είναι αυξημένες κατά 0,08% (2011/2012 827,9εκ ευρώ/828,5εκ. ευρώ), δηλαδή κατά 0,6 εκ. ευρώ.

Η χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων είναι μειωμένες κατά 9,1%. ΟΓΑ μείωση 23,5%, ΙΚΑ μείωση 41,6%, ΟΑΕΕ μείωση 10,6%, NAT μείωση 11,5%, Συνολική μείωση κατά 1,51δισ. ευρώ.

Η χρηματοδότηση του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ) είναι σε ύψος 1,295δισ. ευρώ. Είναι μειωμένη κατά 25εκ. ευρώ σε σχέση με τη χρηματοδότηση του ΟΠΑΔ το 2011 (1,320δισ. ευρώ). Δηλαδή δίνουν λιγότερα ποσά για να καλύψουν τις ανάγκες όχι μόνο των ασφαλισμένων του ΟΠΑΔ, αλλά και των ασφαλισμένων του ΙΚΑ, του ΟΑΕΕ και του ΟΓΑ που υπάγονται όλοι στον ΕΟΠΥΥ. Αυτό σημαίνει ότι οι μέχρι τώρα άγριες περικοπές στις παροχές σε είδος και σε χρήμα, είναι ένα μέρος μόνο των βαθιών ανατροπών και περικοπών στα λαϊκά δικαιώματα και ανάγκες.

Η δραστική μείωση των κρατικών δαπανών στην υγεία – πρόνοια, υπηρετεί το στόχο της αύξησης της χρηματοδότησης των επιχειρηματιών, την παροχή παντός είδους κινήτρων προς το κεφάλαιο και σε βάρος τω λαϊκών στρωμάτων και των αναγκών τους στην Υγεία-Πρόνοια. Στη σημερινή φάση της κρίσης υπηρετεί και τις ανάγκες κάλυψης ή περιορισμού των ελλειμμάτων, που δημιουργήσαν οι παντός είδους φοροαπαλλαγές, φοροελαφρύνσεις και άλλα κίνητρα προς το κεφάλαιο.

Αποτέλεσμα αυτής της κρατικής υποχρηματοδότησης είναι η παραπέρα προσαρμογή των δημόσιων μονάδων Υγείας-Πρόνοιας στην επιχειρηματική δράση και η αύξηση των

πληρωμών των λαϊκών στρωμάτων. Δηλαδή διαμορφώνεται πιο συγκεκριμένα η κατάσταση, όπου το μέρος των δωρεάν κρατικών παροχών περιορίζεται δραστικά και αυξάνει το μέρος των υπηρεσιών που παρέχονται σύμφωνα με τη δυνατότητα της πληρωμής τους είτε άμεσα, είτε μέσω των ασφαλιστικών ταμείων. Αλλά και τα ασφαλιστικά ταμεία κάτω από το βάρος της υποχρηματοδότησης από τον κρατικό προϋπολογισμό, επίσης της μείωσης των εισφορών λόγω της ανεργίας και των εισφοροελαφρύνσεων των επιχειρηματιών, προχωρούν σε συνεχείς περικοπές, σε ορισμό χαμηλότερων ορίων στις παροχές, σε αύξηση των εισφορών, σε αύξηση των συμπληρωμών κλπ. Διαμορφώνεται δηλαδή ο στόχος της κυβέρνησης και του κεφαλαίου για περιορισμό της κρατικής-δημόσιας παροχής σε υπηρεσίες Υγείας-Πρόνοιας στο επίπεδο του «βασικού πακέτου παροχών», δηλαδή των ελάχιστων παροχών.

Το μέγεθος των επιπτώσεων στη λαϊκή Υγεία-Πρόνοια παίρνει το χαρακτήρα της «εφόδου» με βάση τα στοιχεία του ΜΠΔΣ και του κρατικού προϋπολογισμού. Το ΜΠΔΣ συνολικά καταγράφει παρεμβάσεις ύψους 28,4 δισ. ευρώ για την περίοδο 2011-2015, οι οποίες θα προέλθουν κατά 50% από αύξηση των εσόδων και κατά 50% από τη μείωση των εξόδων(δαπανών), σε συνδυασμό με τις διαρθρωτικές αλλαγές. Φυσικά αυτοί οι στόχοι είναι πάντα υπό αναθεώρηση προς το χειρότερο, ανάλογα με την πορεία της ύφεσης και της απόδοσης των μέτρων. Ο συνδυασμός έσοδα-έξοδα-διαρθρωτικές αλλαγές αφορούν και τους τομείς της Υγείας-Πρόνοιας. Τα επιχειρήματα της κυβέρνησης για «εξορθολογισμό» των δαπανών, για «νοικοκύρεμα» και μείωση της «σπατάλης» στην πράξη σημαίνουν λεηλασία του λαϊκού εισοδήματος για πληρωμές και συμμετοχές στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Εάν τα προηγούμενα χρόνια εντοπίζαμε και μέσα από την αποτύπωση των οικονομικών στοιχείων των προϋπολογισμών την πορεία επιδείνωσης των παροχών Υγείας-Πρόνοιας στα λαϊκά στρώματα, αλλά και ταυτόχρονα την ανάπτυξη του δημόσιου συστήματος υγείας με τα χαρακτηριστικά της εμπορευματοποίησης-ιδιωτικοποίησης, σήμερα αυτά παίρνουν μορφή χιονοστιβάδας. Ανταποκρίνονται πλήρως στην πραγματικότητα ότι δεν αφαιρούνται απλά δικαιώματα και παροχές, αλλά δημιουργούνται επικίνδυνοι όροι για την υγεία των λαϊκών στρωμάτων σε όλο το φάσμα της πρόληψης-θεραπείας-αποκατάστασης. Από τα 28,4 δισ. ευρώ του ΜΠΔΣ τα 2,1 δισ. ευρώ αφορούν-με τη μορφή αύξησης εσόδων και μείωσης εξόδων- δαπάνες στον τομέα της υγείας και των φαρμάκων, από τα οποία ένα μεγάλο μέρος επιβαρύνουν άμεσα τη λαϊκή οικογένεια. Τα ποσά αυτά (2,1 δισ) κατανέμονται κατά έτος μέχρι το 2015, συνολικά 1 δισ. ευρώ στην υγεία και 1,1 δισ. ευρώ για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Για το 2012 ένα μέρος των παραπάνω ποσών θα εισπραχθούν μεταξύ άλλων ως έσοδα των δημόσιων νοσοκομείων από πώληση υπηρεσιών υγείας σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, χρέωση αλλοδαπών για υπηρεσίες, περιορισμός υπηρεσιών για ανασφάλιστους, ανατιμολόγηση ιατρικών πράξεων, ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων. Για την φαρμακευτική περίθαλψη προβλέπεται επιπλέον μείωση 183εκ. ευρώ από τα ασφαλιστικά ταμεία, μεταξύ άλλων από την επέκταση της λίστας φαρμάκων (ΜΗΣΥΦΑ), την εισαγωγή ασφαλιστικής τιμής στα φάρμακα (όριο αποζημίωσης από τα ασφαλιστικά ταμεία). Δηλαδή τα λαϊκά στρώματα, οι άνεργοι, οι ανασφάλιστοι, θα κληθούν να πληρώσουν και αυτές τις περικοπές. Μειωμένες προβλέπονται και οι δαπάνες των ασφαλιστικών ταμείων σε προνοιακές παροχές κατά 60εκ. ευρώ και αντίστοιχα στον ΟΑΕΔ – ΟΕΕ – ΟΕΚ μειωμένες κατά 198εκ.

ευρώ, παίρνοντας υπ' όψη ότι έτσι κι' αλλιώς ήταν ανεπαρκέστατες. Σε συνδυασμό και με τις τεράστιες ανάγκες που προκύπτουν λόγω της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης με εκατοντάδες χιλιάδες άνεργους, χαμηλοσυνταξιούχους, μετανάστες, ανασφάλιστους, ΑμΕΑ, σημαίνει νέο σοβαρό χτύπημα στις ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων. Στο έδαφος αυτής της πολιτικής και των επιπτώσεων της στη λαϊκή οικογένεια θα αυξηθεί ο αριθμός των ανασφάλιστων, των άπορων, γενικότερα αυτών που είτε δε θα έχουν «δικαίωμα» σε υπηρεσίες Υγείας-Πρόνοιας ή θα υποχρεώνονται σε υπηρεσίες τελείως υποβαθμισμένες και υποτυπώδεις. Αυτό είναι και στην επιδίωξη του κράτους, μέσα από τους Δήμους, τις ΜΚΟ, τη «φιланθρωπία» και τον εθελοντισμό, προκειμένου να αντιμετωπίζονται οι τελείως ακραίες περιπτώσεις, να περιορίζεται η περίπτωση της κοινωνικής αντίδρασης και διαμαρτυρίας, να απορροφάται μέσα από ένα «σύστημα» φθηνών υποκατάστατων υπηρεσιών.

Η πολιτική της κυβέρνησης, κεφαλαίου, Ε.Ε. ήδη έχει δείξει τους στόχους της, με τα αντιλαϊκά μέτρα της προηγούμενης περιόδου, με τις αυξήσεις στις πληρωμές για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τις συστηματικές περικοπές από το κράτος και τα ασφαλιστικά ταμεία και τα μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα. Στο σύνολο τους εντάσσονται στους στόχους του ΜΠΔΣ και στη στρατηγική ανάπτυξης του εμπορευματοποιημένου-ιδιωτικοποιημένου δημόσιου συστήματος Υγείας-Πρόνοιας και της ενιαίας δράσης του με τον ενισχυμένο ιδιωτικό επιχειρηματικό τομέα. Ορισμένα από τα βασικά μέτρα του τελευταίου διαστήματος είναι τα εξής:

- Οι διαρθρωτικές αλλαγές στο χώρο των δημόσιων νοσοκομείων και η θεσμοθέτηση της λειτουργίας τους με βάση την αποδοτικότητα, από την οποία θα εξαρτάται η «βιωσιμότητα τους». Με την αποδοτικότητα θα κρίνεται η λειτουργία τμημάτων, εργαστηρίων κλπ, όπως αντίστοιχα και το προσωπικό. Μπαίνουν δηλαδή επιχειρηματικά κριτήρια και δείκτες στη λειτουργία τους και όχι το κριτήριο της κοινωνικής ανάγκης. Σε αυτή τη βάση ήδη προωθούνται συγχωνεύσεις ή καταργήσεις τμημάτων, εργαστηρίων, κρεβατιών, ακόμα και εξειδικευμένων μονάδων π.χ. καρδιοχειρουργική μονάδα στο Παιδών «Αγία Σοφία», μονάδα κυστικής ίνωσης στο ίδιο νοσοκομείο, Ογκολογικό νοσοκομείο του ΙΚΑ στην Αθήνα, κλειστές μονάδες εντατικής θεραπείας από την έλλειψη προσωπικού κλπ. Ήδη ανακοινώθηκε από τον υπουργό υγείας το κλείσιμο 1.000 κλινικών των δημόσιων νοσοκομείων. Με τα νέα οργανογράμματα στις δημόσιες μονάδες υγείας καταργούνται δημόσια κρεβάτια. Όλα αυτά τα μέτρα συνιστούν περαιτέρω επιδείνωση των δημόσιων παροχών υγείας για τα λαϊκά στρώματα. Είναι ενδεικτικό ότι στις δαπάνες του προϋπολογισμού για το 2012 δεν υπάρχει κονδύλι σχετικά με την πρόσληψη προσωπικού. Αυτό σημαίνει ότι θα συνεχίσει η τεράστια έλλειψη προσωπικού σε όλους τους κλάδους και ειδικότητες και μάλιστα θα επιδεινωθεί με τις συνταξιοδοτήσεις και με την εργασιακή εφεδρεία. Αυτή η κατάσταση θα έχει σοβαρές συνέπειες τόσο για την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους ασθενείς, αλλά και στην επιδείνωση των συνθηκών δουλειάς των εργαζομένων στις δημόσιες μονάδες υγείας – πρόνοιας.

- Η απόφαση για κατάργηση περίπου 150 υγειονομικών μονάδων του ΙΚΑ και ένταξη τους στα Κέντρα Υγείας της περιοχής τους.

- Η δημιουργία του ΕΟΠΥΥ αποτελεί το εργαλείο εφαρμογής του «βασικού πακέτου παροχών». Ήδη με τον κανονισμό παροχών που δημοσιεύτηκε αυξάνεται ο περιορισμός των

παροχών στους ασφαλισμένους, η καθιέρωση ή αύξηση της συμμετοχής των ασφαλισμένων σε θεραπείες, υγειονομικά υλικά κλπ. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε:

- Όλοι οι ασθενείς που θα πραγματοποιούν διαγνωστικές εξετάσεις σε συμβεβλημένα ιδιωτικά εργαστήρια θα πληρώνουν πλέον συμμετοχή 15%. Με δεδομένο τον ανεπαρκή εξοπλισμό του δημόσιου τομέα υγείας και του ΕΟΠΥΥ σε σύγχρονη τεχνολογία και στελέχωση, οι ασθενείς θα εξαναγκάζονται να πηγαίνουν στον ιδιωτικό τομέα. Η τάση αυτή θα ενισχυθεί με την αναμενόμενη συρρίκνωση του δημόσιου τομέα υγείας. Πρόκειται για μεγάλη οικονομική επιβάρυνση των ασθενών.

- Περικόπτονται τα επιδόματα λουτροθεραπείας. Από 400 -1600 ευρώ, που ίσχυε σε κάποια ταμεία, θα περιοριστούν στο ύψος των 200 ευρώ. Το επίδομα αεροθεραπείας μειώνεται από 500 στα 200 ευρώ. Περικοπές γίνονται και στον αριθμό των φυσιοθεραπειών, με αποτέλεσμα οι ασθενείς να αναγκάζονται να πληρώσουν οι ίδιοι το κόστος των αναγκαίων φυσιοθεραπευτικών πράξεων.

- Καθιερώνεται η συμμετοχή των ασφαλισμένων σε ποσοστό 10% στις δαπάνες για αγορά προϊόντων ειδικής διατροφής, που έχουν ανάγκη χειρουργημένοι ασθενείς, καρκινοπαθείς κλπ.

- Καταργείται το επίδομα τοκετού όταν αυτός γίνεται στο δημόσιο και στα συμβεβλημένα με τον ΕΟΠΥΥ ιδιωτικά νοσοκομεία για τις ασφαλισμένες του ΟΠΑΔ-ΙΚΑ-ΟΑΕΕ-ΟΓΑ. Θα καταβάλλεται μόνο στις ασφαλισμένες που επιλέγουν νοσηλευτική μονάδα του ιδιωτικού τομέα, δηλαδή ιδιωτική μονάδα που δεν είναι συμβεβλημένη με τον ΕΟΠΥΥ. Το ύψος του είναι 900€, αλλά οι ασφαλισμένες θα πρέπει να πληρώσουν τουλάχιστον 3.500 ευρώ που κοστίζει κατ' ελάχιστο ένας τοκετός στον ιδιωτικό τομέα. Με το προηγούμενο καθεστώς οι ασφαλισμένες όλων των ταμείων λάμβαναν «επίδομα τοκετού», ανεξάρτητα από το ίδρυμα στο οποίο επέλεγαν να γεννήσουν. Για παράδειγμα στην περίπτωση φυσιολογικού τοκετού στο δημόσιο τομέα, τα νοσοκομεία εισέπρατταν 235 ευρώ από την ασφαλισμένη και της έμεναν 765 ευρώ (1000-235) αν αυτή ήταν ασφαλισμένη στο ΙΚΑ ή στον ΟΠΑΔ, 215 ευρώ (450-235) αν ήταν στον ΟΓΑ και 565 ευρώ (800-235) αν ήταν στον ΟΑΕΕ. Οι ασφαλισμένες πλέον χάνουν αυτά τα ποσά. Ουσιαστικά οι ασφαλισμένες και τα ασφαλιστικά ταμεία καλούνται να πληρώσουν τις αυξημένες τιμές που τα εμπορευματοποιημένα δημόσια νοσοκομεία πωλούν τις υπηρεσίες τους.

- Καθιερώνεται η συμμετοχή των ασθενών για την αγορά συσκευών έκχυσης φαρμάκων και σκιαγραφικών ουσιών στο 10%. Επίσης εκτός από την καθιέρωση ενός πλαφόν που θα αποζημιώνει ο ΕΟΠΥΥ σε υγειονομικό υλικό κατά μήνα, καθιερώνεται και η συμμετοχή των ασφαλισμένων κατά 25% αν προμηθεύονται τα υλικά αυτά από το εμπόριο. Οι ασφαλισμένοι σε πολλές περιπτώσεις θα εξαναγκάζονται να αγοράζουν από το εμπόριο, αφού δε θα υπάρχουν τα υλικά αυτά στις αποθήκες του ΕΟΠΥΥ ή δε θα έχουν εύκολη πρόσβαση (απομακρυσμένες περιοχές κλπ.) ή η ποιότητα των υλικών που θα διαθέτει ο ΕΟΠΥΥ δε θα είναι η κατάλληλη (φθηνά υλικά για να χαμηλώνουν το κόστος της προμήθειας). Δεν εξαιρούνται ακόμα και οι παραπληγικοί, τετραπληγικοί και οι νεφροπαθείς, εκτός αν βρίσκονται σε συνεχή θεραπεία αποκατάστασης ή είναι μεταμοσχευμένοι.

- Εξισώνονται προς τα κάτω οι παροχές για αποκλειστική νοσοκόμα. Η έλλειψη προσωπικού στα δημόσια νοσοκομεία, εξαναγκάζει πολλούς ασθενείς να πληρώνουν τεράστια ποσά, αφού τα ασφαλιστικά ταμεία αποζημιώνουν μόνο βραδινές βάρδιες (8) και ένα μικρό μέρος της πραγματικής δαπάνης. Ο ΕΟΠΥΥ αποζημιώνει με 32 ευρώ τη νύχτα καθημερινής και με 40 ευρώ τη νύχτα της Κυριακής και αργίας, ενώ οι ασθενείς καταβάλλουν αντίστοιχα την καθημερινή νύχτα από 70-77 ευρώ και τις αργίες από 106-117 ευρώ.

- Μειώνονται τα χρηματικά ποσά για έξοδα μετακίνησης των νεφροπαθών και των πολυμεταγγιζόμενων ατόμων και καθορίζονται μέχρι τα 400 ευρώ το μήνα, ανεξάρτητα την απόσταση που πρέπει να μετακινηθούν. Αυτό σημαίνει ότι για μετακίνηση 25 – 165 χιλιομέτρων θα πληρώνουν από την τσέπη τους από 761 – 3.347 ευρώ κάθε μήνα για ταξί. Πριν καλυπτόταν όλο το ποσό. Ορισμένες εξαιρέσεις που γίνονται αόριστα «για κάποιες ιδιαίτερα απομακρυσμένες περιοχές» δεν αλλάζουν το βάρβαρο αυτό μέτρο.

- Επιβάλλεται συμμετοχή 25% στην πρόσθετη περίθαλψη, όπως σε προθέσεις και βοηθητικά θεραπευτικά μέσα, ορθοπεδικά είδη, αναπνευστικές συσκευές και αναλώσιμο υλικό.

- Δραματικές περικοπές γίνονται στη δαπάνη για την ειδική αγωγή των παιδιών, όπως για εργοθεραπείες, λογοθεραπείες κλπ. Θα καλύπτεται μόνο ένας ορισμένος αριθμός θεραπειών καθώς και ένα μέρος των δαπανών για κάθε θεραπεία.

- Για περίθαλψη στο εξωτερικό, ενώ πριν αποζημιωνόταν όλο το ύψος της δαπάνης διαμονής (στέγαση, τροφή, μετακίνηση), τώρα περιορίζεται στο ανεπαρκές ποσό των 90 ευρώ ημερησίως.

- Η επέκταση της επιχειρηματικής δράσης των δημόσιων νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας με πληρωμές για εξετάσεις, την «ολοήμερη» επιχειρηματική λειτουργία, την αξιοποίηση υποδομών των δημόσιων νοσοκομείων από τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες και τους ιδιώτες γιατρούς.

- Η επέκταση του αριθμού των φαρμάκων, των εργαστηριακών εξετάσεων και θεραπειών που δεν αποζημιώνονται πλέον από τα ασφαλιστικά ταμεία.

- Η συγχώνευση προνοιακών ιδρυμάτων, η υποχρηματοδότηση τους από το κράτος και η καθιέρωση τροφείων-νοσηλίων από τα ήδη χτυπημένα ασφαλιστικά ταμεία καθώς και η πληρωμή μέσω της παρακράτησης μέρους της σύνταξης των ασθενών.

- Η ουσιαστικά μείωση του προσωπικού, αφού έχουν σταματήσει ακόμα και αυτές οι λίγες προσλήψεις του προηγούμενου διαστήματος και σε συνδυασμό με τις συνταξιοδοτήσεις, με την προώθηση της εργασιακής «εφεδρείας», δηλαδή τις απολύσεις προσωπικού και την αύξηση της προσέλευσης ασθενών κατά 30% περίπου, δημιουργείται μία επικίνδυνη κατάσταση τόσο για τους ασθενείς, όσο και για τους εργαζόμενους.

Ο νέος τρόπος καθορισμού των τιμών - κλειστά ημερήσια νοσήλια - με τις οποίες τα δημόσια νοσοκομεία θα πωλούν υπηρεσίες στα ασφαλιστικά ταμεία για τη νοσηλεία των ασφαλισμένων, αποτελεί προσαρμογή στις τιμές της «αγοράς» και ακόμα μεγαλύτερο βάρος στα ασφαλιστικά ταμεία σε συνθήκες υποχρηματοδότησής τους από το κράτος. Π.χ με τον παλιό τρόπο που πλήρωναν τα ταμεία τα νοσοκομεία (ημερήσιο κλειστό νοσήλιο) ο καταρράκτης κόστιζε 260 ευρώ, με τα ΚΕΝ κοστίζει 592 ευρώ. (αύξηση 227%). Για το εγκεφαλικό πλήρωναν με το παλιό

νοσήλιο 1.261 ευρώ (για 17 μέρες), με τα ΚΕΝ πληρώνουν για 17 μέρες νοσηλείας 3.460 ευρώ (αύξηση 274%).

Είναι δεδομένο ότι βρισκόμαστε σε μία περίοδο δραστηκής επιδείνωσης της θέσης των πλατιών λαϊκών μαζών. Η κατάσταση το αμέσως επόμενο διάστημα θα χειροτερέψει ακόμα περισσότερο. Το γεγονός ότι παρά το επίπεδο της παραγωγικότητας, τις δυνατότητες της επιστήμης και της τεχνικής να λύνουν τις λαϊκές ανάγκες στην Υγεία-Πρόνοια, να συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο αποδεικνύει τα όρια του σημερινού εκμεταλλευτικού συστήματος. Δείχνει ότι αυτό το σύστημα έχει χρεοκοπήσει και η ανάπτυξη που επιχειρείται στα πλαίσια του συνοδεύεται με την παραπέρα εξαθλίωση των λαϊκών στρωμάτων που δημιουργούν τον πλούτο. Οι συνολικές αναδιαρθρώσεις –ανατροπές στις συνθήκες δουλειάς και ζωής, αυτές καθ' αυτές φθείρουν και υπονομεύουν την υγεία της λαϊκής οικογένειας, και σε συνθήκες λεηλασίας του εισοδήματος της καλείται να πληρώσει πολύ περισσότερα για την προστασία και την αποκατάσταση της.

Ο κρατικός προϋπολογισμός και στον τομέα της υγείας – πρόνοιας, είναι σύμφωνος με τις απαιτήσεις του κεφαλαίου, των επιχειρηματιών, τις αποφάσεις και τις κατευθύνσεις της Ε.Ε. Τα μέτρα που επιβάλλει η συγκυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ-ΝΔ- ΛΑΟΣ και Ε.Ε. απηχούν το σχέδιο χρεοκοπίας του λαού προκειμένου να διασωθεί η πλουτοκρατία. Πρωθούν το ξεθεμελίωμα των όποιων λαϊκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων έχουν απομείνει στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, γιατί μπαίνουν εμπόδιο στην ανταγωνιστικότητα, στην επιχειρηματική δράση και στην κερδοφορία, δηλαδή στο δρόμο ανάπτυξης υπέρ του κεφαλαίου.

Η κυβέρνηση του κεφαλαίου προσπαθεί με τα προπαγανδιστικά τρικ περί διαφάνειας και νοικοκυρέματος, με ενοχοποίηση των λαϊκών στρωμάτων για τη σημερινή κατάσταση, με την ταύτιση των συμφερόντων του κεφαλαίου με αυτά των εργαζομένων προβάλλοντάς τα ως «εθνικό στόχο», να ακυρώσει τη λαϊκή πάλη, να ενσωματώσει τις διογκούμενες λαϊκές αντιδράσεις. Να κρύψει το γεγονός ότι με την πολιτική της η υγεία και η πρόνοια γίνονται ακόμα πιο ακριβά εμπορεύματα για τη λαϊκή οικογένεια, με υπηρεσίες υγείας – πρόνοιας ακόμα περισσότερο κατακερματισμένες, με υπονόμηση του όποιου ενιαίου χαρακτήρα είχαν το προηγούμενο διάστημα. Ότι ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και προνοιακές παροχές ενός επιπέδου, θα έχουν μόνο όσοι διαθέτουν τα χρήματα για να πληρώσουν. Όλοι οι άλλοι, θα πρέπει να αρκεστούν στα «βασικά πακέτα παροχών» του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή στις ελάχιστες και υποβαθμισμένες υπηρεσίες υγείας – πρόνοιας, γιατί αυτό απαιτεί η πλουτοκρατία.

Αυτός ο προϋπολογισμός, αυτή η πολιτική, ούτε διορθώνονται, ούτε βελτιώνονται. Έρχονται σε σύγκρουση με το δικαίωμα των λαϊκών στρωμάτων για σύγχρονες, δωρεάν, αποκλειστικά δημόσιες υπηρεσίες υγείας – πρόνοιας που θα χρηματοδοτείται με επάρκεια και αποκλειστικά από το κρατικό προϋπολογισμό. Με την κατάργηση κάθε πληρωμής άμεσης ή έμμεσης από τα ασφαλιστικά ταμεία, με την κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης στην υγεία και στη πρόνοια, στο φάρμακο.

Οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα δεν πρέπει να υποκύψουν στους εκβιασμούς και τις απειλές που επιδιώκουν την υποταγή τους στα νέα βάρβαρα μέτρα. Να απορρίψουν και την πολιτική του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ γιατί στηρίζουν τη θέση για συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην υγεία – πρόνοια, τη χρεοκοπημένη πολιτική ότι μπορεί με «ρυθμίσεις» και χωρίς

στρατηγική ανατροπής των μονοπωλίων να υπάρξουν φιλολαϊκά μέτρα από έναν εξανθρωπισμένο καπιταλισμό.

Η ισχυρή κοινωνική συμμαχία ανάμεσα στους εργαζόμενους, τους αυτοαπασχολούμενους, τους επαγγελματιοβιοτέχνες, τους φτωχούς αγρότες, τη νεολαία και τις γυναίκες από τα λαϊκά στρώματα, με ένα ισχυρό και ταξικά προσανατολισμένο κίνημα, μπορεί να αμυνθεί και να αντεπιτεθεί. Να αποσπάσει λύσεις, αλλά και να ανοίξει το δρόμο για μια ανάπτυξη που θα υπηρετεί και θα κατοχυρώνει όλες τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, μεταξύ αυτών και της υγείας – πρόνοιας.

Απαιτείται αποδυνάμωση των κομμάτων της πλουτοκρατίας και αποδέσμευση από τη λυκοσυμμαχία της Ε.Ε, με λαϊκή εξουσία για να μην πληρώσει την κρίση ο λαός άλλα τα μονοπώλια και η πλουτοκρατία. Που θα μετατρέψει τα μονοπώλια σε κοινωνική - λαϊκή περιουσία, θα διασφαλίσει κεντρικό πανεθνικό σχεδιασμό και εργατικό έλεγχο στην οικονομία υπέρ των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Ο προϋπολογισμός του 2012 είναι προϋπολογισμός μαζικής και ανεξέλεγκτης πτώχευσης του λαού, στήριξης κυρίως του τραπεζικού κεφαλαίου και υλοποίησης των αποφάσεων του επικαιροποιημένου μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής (ΜΠΔΣ), όπως αυτό έχει διαμορφωθεί με την συμφωνία της 26-27/10/2011.

Σε ένα πολιτιστικό τοπίο όπως αυτό έχει διαμορφωθεί μετά τις παρεμβάσεις και νομοθετήσεις από την πλευρά του ΥΠΠΟΤ, στήριξης της μονοπωλιακής δράσης στο χώρο του πολιτισμού (νόμος για τον κινηματογράφο, πολιτική για τις επιχορηγήσεις στο θέατρο), την ανάπτυξη έντονης επιχειρηματικής δραστηριότητας του μονοπωλιακού κεφαλαίου στο χώρο του πολιτισμού, είτε εμφανίζεται αυτοτελώς, είτε με το προσωπείο των ΜΚΟ, είτε με αυτό των διαφόρων ιδρυμάτων. Την σύνδεση του πολιτισμού με τον τουρισμό.

Παίρνοντας επίσης υπόψη την πολιτισμική κατάντια που έχουν καταδικαστεί τα πλατιά λαϊκά στρώματα και ιδιαίτερα η εργατική τάξη της χώρας μας. Ιδιαίτερα τώρα μέσα σε συνθήκες μεγάλης οικονομικής τους εξαθλίωσης, ύστερα από τα με καταιγιστικό τρόπο μέτρα που παίρνονται σε βάρος τους, από τότε που εκδηλώθηκε η κρίση, τα οποία συνεχίζονται και θα συνεχίζονται μέχρι ο ίδιος ο λαός να ανατρέψει το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα. Έχοντας στο μυαλό μας τις επιπτώσεις όλων αυτών στην διαμόρφωση της κοινωνικής συνείδησης, με βασικά χαρακτηριστικά την μοιρολατρία και την ηττοπάθεια, την αποδοχή και την ενσωμάτωση των λαϊκών στρωμάτων στο καπιταλιστικό σύστημα. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο ο προϋπολογισμός του 2012 και στον τομέα του πολιτισμού κινείται στην κατεύθυνση της στήριξης των αναγκών του μεγάλου κεφαλαίου εξωθεί σε ακόμη μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση του πολιτισμού. Ενίσχυση του μονοπωλιακού κεφαλαίου που δραστηριοποιείται σε αυτόν τον τομέα. Βοηθάει την συγκέντρωση και συγκεντροποίηση στο χώρο του πολιτισμού. Καταδικάζει τα λαϊκά στρώματα σε ακόμη μεγαλύτερη πολιτισμική εξαθλίωση. Διευρύνει τις δυνατότητες οι πολιτιστικοί φορείς που βρίσκονται ακόμη κάτω από τον έλεγχο του κράτους να περάσουν

ανοιχτά πια στα χέρια του κεφαλαίου. Είναι ένας προϋπολογισμός που με κανένα τρόπο δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες του λαού για ψυχαγωγία και αισθητική καλλιέργεια.

Με βάση τα οικονομικά στοιχεία που περιλαμβάνει είναι επίσης φανερό πως και για το 2012 θα έχουμε ένα προϋπολογισμό μιζέριας, που θα δώσει την χαριστική βολή σε μια σειρά δημόσιους και κρατικούς φορείς οι οποίοι είναι ήδη βαριά τραυματισμένοι από την μέχρι τώρα πολιτική της κυβέρνησης. Ενώ την ίδια ώρα οι δημιουργοί καλλιτέχνες θα βρίσκονται αντιμέτωποι με έναν ωμό εκβιασμό για υποταγή ή εξαθλίωση.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του πίνακα 3.17 της εισηγητικής έκθεσης το σύνολο των πραγματοποιημένων δαπανών του ΥΠΠΟΤ για το 2010 ήταν 576 εκ. ευρώ, (0,51%) και η εκτίμηση για το 2011 είναι πως θα φτάσουν στα 423 εκ. ευρώ (μείωση 26,5%) η πρόβλεψη για το 2012 είναι 458 εκ. ευρώ (αύξηση από το 2011 κατά 8,3% αλλά μειωμένο κατά 20,5% από το 2010). Μια ενδεχόμενη αύξηση, η οποία θα εξυπηρετήσει την υλοποίηση προγραμμάτων και τη χρηματοδότηση των ΜΚΟ, τα οποία στοχεύουν στην επιχειρηματική εκμετάλλευση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Η δική μας αντίληψη κινείται σε μια διαφορετική και εντελώς αντίθετη τροχιά. Θεωρούμε ότι με βάση τις λαϊκές ανάγκες απαιτείται ένας προϋπολογισμός που θα είναι στραμμένος στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης αυτών των αναγκών, στην παιδεία την υγεία, την εξασφάλιση μόνιμης και σταθερής εργασίας, την εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς εισοδήματος για τους συνταξιούχους. Ιδιαίτερα για τον πολιτισμό είναι αναγκαίος ο προσανατολισμός του προϋπολογισμού στην εξασφάλιση των οικονομικών και μορφωτικών προϋποθέσεων για την ανεμπόδιστη πρόσβαση του λαού σε όλες τις μορφές τέχνης. Εργασιακή και οικονομική αναβάθμιση όλων των καλλιτεχνών. Τη γενναία οικονομική στήριξη και τη διευρυμένη αξιοποίηση της εγχώριας καλλιτεχνικής δημιουργίας. Όστε η τέχνη, όπως και όλα τα κοινωνικά αγαθά, υλικά και πνευματικά, που σήμερα είναι εμπόρευμα και μονοπώλιο των ισχυρών του πλούτου να μπορούν να περάσουν στον κοινωνικό προγραμματισμό και έλεγχο από τους ίδιους τους δημιουργούς τους. Την αύξηση του ποσοστού των πιστώσεων που διατίθενται στο 2% του κρατικού προϋπολογισμού. Την αναβάθμιση της καλλιτεχνικής παιδείας από το επίπεδο της σχολικής αισθητικής αγωγής έως την ίδρυση Ανώτατων Σχολών για όλες τις μορφές τέχνης..

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Μετά την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου, μειώθηκε κατά 51% η χρηματοδότηση της ΓΓΑ. Είναι αδύνατο να συντηρηθεί ο αθλητισμός με αυτά τα χρήματα, που καλύπτουν μόλις το 0,2 του προϋπολογισμού. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι καλούμαστε να κρατήσουμε τον αθλητισμό με το 25% των χρημάτων που δίνονταν, για παράδειγμα, το 2008. (Γάνος Μπιτσαξής ,Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού ,συνέντευξη 24/11 2011).

Συγκεκριμένα για το 2012 στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προϋπολογίζονται 12.300.000 ενώ το 2011 οι δαπάνες με το μεσοπρόθεσμο διαμορφώθηκαν

στα 35.000.000. Έχουμε μείωση 66%. Το ότι προϋπολογίζονταν αρχικά για το 2011 29.000.000 δεν λέει τίποτα γιατί πάλι ψίχουλα είναι.

Στο υπουργείο Πολιτισμού και τουρισμού οι αθλητικές δαπάνες για την ΓΓΑ διαμορφώθηκαν το 2011 σε 139.300.000 ενώ το 2012 προϋπολογίζονται 99.200.000 (μείωση 30% περίπου). Αξιοσημείωτο είναι ότι το 2010 ο κουτσουρεμένος και τότε προϋπολογισμός της ΓΓΑ ήτανε 201.000.000 ενώ μέχρι τις 30\9\2010 οι δαπάνες είχαν ανέλθει στα 198.000.000 ευρώ.

Με βάση τα παραπάνω καλούνται όλες οι Ομοσπονδίες Αθλημάτων και όλες οι διοικήσεις των Εθνικών Αθλητικών Κέντρων καθώς και των Δημοτικών Αθλητικών Κέντρων να λειτουργήσουν αποκλειστικά σαν επιχειρήσεις για να καλύψουν έξοδα συντήρησης, λειτουργίας και προγραμματισμού των δραστηριοτήτων τους. Με μια φράση «Ο αθλητισμός από δικαίωμα θα είναι πολυτέλεια για τους λίγους». Όλα τα αθλήματα όλη η σωματική δραστηριότητα θα χρυσοπληρώνεται από την λαϊκή οικογένεια. Ακόμα και τα λεγόμενα «λαϊκά» αθλήματα όπως το ποδόσφαιρο το μπάσκετ θα γίνουν σαν το τένις και την ιππασία. Ταξικά κριτήρια και επιβάρυνση του οικογενειακού προϋπολογισμού σε κάθε άθλημα και δραστηριότητα. Τελειώνουν οριστικά και όσα προγράμματα «ΜΑΖΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ» είχαν απομείνει για τη βιτρίνα. Τα προγράμματα – κοροϊδία όπως αυτό της «ημέρας άθλησης στους δρόμους», όπου μια μέρα του χρόνου δρόμοι των πρωτευουσών των νομών θα μετατρέπονται σε αθλητικές υποδομές για να ξεγελιέται ο λαός και η νεολαία με την συμμετοχή, αποτελούν κοροϊδία. Αξίζει να αναφέρουμε ότι ήδη έχουν ξεμπερδέψει με τον σχολικό αθλητισμό με την κατάργηση των σχολικών πρωταθλημάτων, την αντικατάσταση του Καθηγητή Φυσικής Αγωγής από το δάσκαλο για τις ώρες της γυμναστικής και γενικότερα την υποβάθμιση της Φ.Α. στο σχολείο.

Είναι επόμενο και το πιο καλοπροαίρετο σωματείο ακόμα και ομοσπονδία, τώρα πια και τα σχολεία με τον Καλλικράτη, να σπρώχνεται στην αναζήτηση χορηγού ή σπόνσορα για την επιβίωσή του. Δεισδύει δηλαδή πλήρως πια η επιχειρηματική δράση. Οι συνέπειες αφορούν την σωματική και ψυχική υγεία του λαού και ιδιαίτερα της νεολαίας αφού εντείνονται τα προβλήματα που αφορούν την ψυχοκινητική ανάπτυξη των παιδιών την έκταση της παχυσαρκίας στις μικρές ηλικίες και την εμφάνιση προβλημάτων υγείας (καρδιακά νοσήματα, καρκίνος, μυοσκελετικές δυσλειτουργίες κ.ά.) στους νέους.

ΓΙΑ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Μελετώντας την Εισηγητική Έκθεση στον προϋπολογισμό για το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, πέρα από τις γενικόλογες εξαγγελίες για την ασφάλεια, την πάταξη του οικονομικού εγκλήματος, την τρομοκρατία και την ενίσχυση της αντιεγκληματικής πολιτικής έχουμε να κάνουμε τις παρακάτω επισημάνσεις:

1. Πρόκειται για ένα κείμενο που αντιγράφει και αναμασάει τις ίδιες στερεότυπες προτάσεις όπως έχει γίνει και στους δύο προηγούμενους προϋπολογισμούς, στην ίδια όμως κατασταλτική - αντεργατική κατεύθυνση. Και αυτός ο προϋπολογισμός όπως

αναφέρει η εισηγητική έκθεση προβλέπει τη αύξηση του προσωπικού των κατασταλτικών μηχανισμών καθώς επίσης και την ενίσχυση της λειτουργίας των επιχειρησιακών μονάδων άμεσης επέμβασης. Υπάρχει η πρόβλεψη μάλιστα για τα ανάλογα κονδύλια που αφορούν την μετακίνηση του προσωπικού για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών. Υπάρχει πρόνοια για τη συνέχιση της λειτουργίας του συστήματος C41.

2. Επίσης τα τρία τελευταία χρόνια είναι έντονος ο αντιμεταναστευτικός προσανατολισμός και η κατασταλτική δραστηριότητα με την αύξηση των δαπανών για το Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή, καθώς και οι διογκωμένες δαπάνες για την υπηρεσία του Ασύλου και την Υπηρεσία Πρώτης Υποδοχής. Δεν είναι τυχαία άλλωστε η αναφορά που γίνεται στην Εισηγητική Έκθεση για τις χρηματικές ροές με την Ευρωπαϊκή Ένωση το 2012 στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε) που αναφέρει χαρακτηριστικά:

«Στις προβλεπόμενες εισροές του Π.Δ.Ε συμπεριλαμβάνεται ποσό ύψους 36 εκατ. ευρώ που αφορά στο Γενικό Πρόγραμμα της Ε.Ε **«Αλληλεγγύη και διαχείριση Μεταναστευτικών Ροών»** περιόδου 2007- 2013». Από τον πίνακα 3.19 του Π.Δ.Ε. μπορούμε να διαπιστώσουμε τη θεαματική αύξηση των κονδυλίων για την παραπέρα ανάπτυξη της κατασταλτικής-αντιμεταναστευτικής πολιτικής με την «επένδυση» στην ανάλογη υλικοτεχνική υποδομή.

2010	%	2011	%	2012	%
25 εκατ.	0,3	39 εκατ.	0,6	74 εκατ.	1

3. Στην εισηγητική έκθεση υπάρχει επίσης η πρόβλεψη για τις πιστώσεις που απαιτούνται ως προς την παροχή υπηρεσιών από τον ΟΤΕ προς το Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή για τη λειτουργία των συστημάτων παράκτιας ασφάλειας.

Με δεδομένο πλέον ότι η επιχείρηση του ΟΤΕ ελέγχεται από το μονοπώλιο της Deutsche Telekom είναι φανερό ότι η ασφάλεια των θαλασσίων συνόρων ανά πάσα στιγμή και μάλιστα σε στιγμές κρίσιμες για την εθνική κυριαρχία, τα συστήματα της παράκτιας ασφάλειας θα βρίσκονται κάτω από την αρμοδιότητα του μονοπωλίου με ότι αυτό συνεπάγεται.

4. Από τον πίνακα που επισυνάπτουμε και συγκρίνοντας τις πραγματικές δαπάνες για τα έτη 2009 και 2010 και όχι τις υπό διαμόρφωση για το 2011 και τις κατ' εκτίμηση για το 2012, μπορούμε να διαπιστώσουμε τις περικοπές στις δαπάνες που κατά κύριο λόγο οφείλονται στη μείωση των κονδυλίων για τη μισθοδοσία του προσωπικού παρά το γεγονός ότι και το προσωπικό αυξάνεται αλλά και οι υλικοτεχνικές υποδομές διαρκώς και εκσυγχρονίζονται.

ΔΑΠΑΝΕΣ ΥΠΟΥΡΓ. ΠΡΟΣΤ. ΠΟΛΙΤΗ	2007	2008	2009	2010	2011 Διαμόρ.	2012 Εκτίμ.
ΕΛ.ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ	1.667.609.000	1.644.830.000	1.878.204.000	1.595.634.000	1.531.634.000	1.534.638.000
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ	428.386.000	420.060.000	499.601.000	383.343.000	359.421.000	403.769.000
ΛΙΜΕΝΙΚΟ	1.287.552.000		1.640.635.000	197.860.000	202.119.000	206.301.000
ΕΥΡ.ΚΕΝΤ.ΟΑΛ.ΣΥΝ	114.918	155.000	73.000	50.753	467.000	370.000
Γ.Γ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΝΑΥΣΙΠΛΟΙΑΣ		218.054.000	0	21.688.000	22.036.000	17.665.000
Γ.Γ. ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ	1.545.000	3.037.000	1.390.000	2.152.000	3.281.000	3.625.000
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΣΥΛΟΥ	0	0	0	0	1.953.000	1.695.000
ΥΠΗΡ.ΠΡΩΤ.ΥΠΟΔΟ.	0	0	0	0	2.579.000	3.458.000

Ιωάννης Πρωτούλης

Βουλευτής Β΄ Αθήνας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΛΑ.Ο.Σ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΙΑΤΙΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΙΛΚΙΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012
Του Ειδικού Εισηγητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού
Κωνσταντίνου Κιλτίδη
Βουλευτή Κιλκίς

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η κυβέρνηση συνεργασίας, όπως προέκυψε, προφανώς δεν ήταν η ιδανική που μπορούσε να προκύψει και κατά το χρόνο και κατά το περιεχόμενο. Κατά το χρόνο προφανώς έπρεπε ήδη να έχει συμβεί τουλάχιστον πριν ενάμιση χρόνο. Τότε, όταν ψέλλισε ο κ. Βενιζέλος σ' εκείνη την ομιλία του μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο κάποια πράγματα για την ψήφιση της πρώτης δανειακής σύμβασης από 180 βουλευτές και δεν επικράτησε η σωφροσύνη για να υλοποιηθεί. Τότε που κάποιοι από το κυβερνών κόμμα, με υπεύθυνο τον πρωθυπουργό, έμειναν στην πεπατημένη του παρελθόντος, που συνήθως σε αυτόν τον τόπο η οποιαδήποτε νίκη κατά την επιλογή του λαού εθεωρείτο λάφυρο εξουσίας στο κόμμα. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και ο Πρόεδρος Γ. Καρατζαφέρης στάθηκαν ως εμπροσθοφυλακή και πρωτοπορία τη στιγμή της απόφασης για το αυτονόητο, χωρίς να φταίνε ή να έχουν επιλέξει το μοιραίο.

Από την άλλη πλευρά βεβαίως υπήρχαν φωνές αντίθετες που ακύρωναν την εποικοδομητική διάσταση, που έπρεπε να υπηρετήσουν ως αντιπολιτευόμενα κόμματα. Τα λέω αυτά, γιατί δεν θέλω για κανένα λόγο να περάσει από το μυαλό κάποιων ότι τα πράγματα έγιναν κατά τον ιδανικότερο τρόπο και επομένως όποια κόμματα συμμετέχουν και υποστηρίζουν αυτή την κυβέρνηση συνεργασίας έχουν δώσει τη στήριξή τους, γιατί ικανοποιήθηκαν απολύτως από αυτό το οποίο συνέβη με τη συγκεκριμένη δημιουργία της Κυβέρνησης.

Δε σηματοδοτεί αυτό που ο ΛΑΟΣ τόνιζε επί είκοσι και πλέον μήνες, ότι μια κυβέρνηση σωτηρίας, μάχης, και αγώνα θα αναλάμβανε διαρθρωτικές τομές και θα έβγαζε τη χώρα από τη λάσπη, αφού δεν μπορεί να τη βγάλει ένα μόνο κόμμα και προφανώς δε θα σηματοδοτούνταν με 48 και 49 μέλη της Κυβέρνησης. Κάτι τέτοιο θα έπρεπε να είναι σφριγηλό, θα έπρεπε να είναι εκείνη η δύναμη που θα δημιουργούσε διαρκώς τις καλύτερες προϋποθέσεις όχι με το λαϊκισμό, αλλά με τον καθοδηγητικό ρόλο των πολιτικών δείχνοντας στο λαό ποιος είναι ο δρόμος του αγώνα και της συμμετοχής σε αυτόν τον αγώνα. Η αλήθεια και αυτή είναι η ένστασή μου και ως προς τον κ. Βενιζέλο, δεν ειπώθηκε στον ελληνικό λαό. Και ακόμα φοβάμαι ότι δεν λέγεται παραστατικά και ξεκάθαρα. Είναι ικανή και αναγκαία συνθήκη πάση θυσία να λεχθεί η αλήθεια στον ελληνικό λαό. Την διατυπώνω αυτήν τη φράση για να δώσω την επεξήγηση ότι δεν σημαίνει η απαρίθμηση αριθμών ή η επίκληση του τι πρέπει να υλοποιήσουμε μέσα στην Ε.Ε. και μέσα στην ευρωζώνη ότι λέγεται η αλήθεια προς τον Έλληνα πολίτη που πρέπει να είναι απαραίτητως ενημερωμένος. Πρέπει να κατανοήσει ο Έλληνας πολίτης, αλλά πρώτα απ' όλα κατά την καθοδηγητική διάσταση της πολιτικής ζωής και των δυνάμεων που συμμετέχουν σ' αυτή την κυβέρνηση ότι υπάρχουν και κόκκινες γραμμές. Επιβάλλεται να γίνει γνωστό και να κατανοηθεί ποια είναι τα προτάγματα και η ιεράρχησή τους. Γιατί αυτή τη στιγμή, παρά τη λάθος επιλογή του παρελθόντος, η παραμονή στην ευρωζώνη είναι πρόταγμα υψίστης αξίας για τον Έλληνα πολίτη. Τι σημαίνει η ύπαρξη άλλου νομίσματος υποδεέστερου του ευρώ, έστω μαζί με άλλες χώρες και τι επαναπροσδιορίζεται στη ζωή μας με τη δραχμή. Η παραμονή στην

ευρωζώνη, σημαίνει ότι οι πολίτες της χώρας μας διατηρούν την αξία των περιουσιακών τους στοιχείων, ιδιοκτησίας και καταθέσεων, σώζοντας το τεχνοεπιστημονικό βιοτικό επίπεδο που έχουμε κατακτήσει.

Λάθη επί λαθών, δημοψήφισμα άνευ λόγου και στόχου και ιδίως τα προεκρηκτικά γεγονότα της 28^{ης} Οκτωβρίου. Δε διασύρθηκε μόνο ο θεσμός του Προέδρου της Δημοκρατίας στην 28^η Οκτωβρίου. Δεν παρέλασε στη Θεσσαλονίκη ο ελληνικός στρατός, αγαπητοί συνάδελφοι. Κατά τον ελληνικό λαό, είναι απίστευτο αυτό, το οποίο συνέβη από υπάρξεως νεοελληνικού κράτους. Μιλώ για τον ελληνικό στρατό, ο οποίος προήλασε στα βουνά της Β. Ηπείρου με μείον 30 βαθμούς, δεν παρέλασε στην κατ' εξοχήν στρατιωτική παρέλαση που σηματοδοτεί και την τιμή, αλλά προπάντων το αγωνιστικό μέλλον αυτής της χώρας και αυτής της πατρίδας. Έτσι λοιπόν, αναπόφευκτα φτάσαμε εδώ που φτάσαμε και πρέπει να θυμίσουμε, προκειμένου να διανθιστεί η σκέψη μας, πώς βρεθήκαμε εδώ. Σε ποιο διεθνές περιβάλλον, σε ποιο ευρωπαϊκό και προφανώς με ποιες εγχώριες αμέλειες ή λάθη που έφταναν πολλές φορές και στην εγκληματικότητα του λάθους.

Η Ελλάδα είναι αναπόσπαστο κομμάτι της Ευρώπης. Είμαστε Ευρώπη και δώσαμε όνομα και τον επιθετικό προσδιορισμό του Ευρωπαίου ως παγκόσμια μήτρα πολιτισμού. Η ταυτότητα του ευρωπαίου έτσι κατέστη πρότυπο πολίτη και πολιτισμού. Αποτελεί πεποίθησή μου ότι η ένταξή μας στον οργανισμό της Ε.Ε. έγινε πριν από την κρατική μας ολοκλήρωση και την ενδυνάμωση των θεσμών, αυτού του κράτους που καθημαγμένο μετά το 1950 προσπάθησε να κρατηθεί στα πόδια του. Τότε, υπηρετήθηκαν στρατηγικοί στόχοι άλλης γεωπολιτικής, όταν υπήρχε η σύνδεση και μετέπειτα η ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ε. Κατόπιν, δημιουργήθηκε η ευρωζώνη και εκεί πρόωρα - νομίζω - ότι πανηγυρίζοντας ενταχθήκαμε. Στην Ε.Ε. των 27 χωρών, όπου οι 17 χώρες μόνο ανήκουν στην ευρωζώνη, όπου η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν έχει τα γνωρίσματα εκείνου του ενοποιημένου και ομογενοποιημένου πολιτικού φορέα για να λειτουργήσει όπως λειτουργούν όλες οι κεντρικές τράπεζες. Έτσι λοιπόν, κατά την ευρωπαϊκή διάσταση αυτής της ιστορικής καταγραφής που επιχειρώ να πράξω, η πατρίδα μας βρέθηκε στραγγαλισμένη στη νοτιοανατολική Ευρώπη. Ποιος θα ανταγωνιστεί την Αλβανία, τη Σερβία, το Μαυροβούνιο, τα Σκόπια, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Τουρκία; Μια χώρα, η οποία βρίσκεται στην Ε.Ε. και στην Ευρωζώνη και είναι μόνη της σε αυτόν τον οικονομικό αγώνα, γιατί όλες οι άλλες χώρες εντός και εκτός Ε.Ε. έχουν δικό τους νόμισμα, δική τους νομισματική πολιτική και εμείς βαυκαλιζόμαστε επί σειρά ετών ότι μπορούμε να δημιουργήσουμε το όνειρο στο γεωργοδιατροφικό τομέα, που ο ομιλών προπάντων το ενστερνίστηκε από την ενσυνείδητή του ένταξη στην πολιτική ζωή αυτής της χώρας. Δεν είναι τόσο απλό το να βρίσκεσαι στην εκτελεστική εξουσία ως Υπουργός ή Υφυπουργός αυτής της χώρας στον τομέα της γεωργίας και να ξέρεις ότι με κόστος 10 λεπτά η ζωτροφή που έρχεται από την Ε.Ε., που είναι η Βουλγαρία, εδώ στην Ελλάδα η παραγωγή αυτής της ζωτροφής για το φτωχό κτηνοτρόφο – δεν ομιλώ για καπιταλιστικά συμφέροντα ή κεφαλαιοκρατικά – κοστίζει 25 λεπτά. Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη να πει αυτήν την αλήθεια στον ελληνικό λαό και στον Έλληνα γεωργό; Έτσι λοιπόν η πατρίδα μας από το 1978 παρουσίασε σταδιακά ένα γενικό και καθολικό εξάρθρωμα. Άρχισε να αποσαθρώνεται η δομή της και ξεκίνησε με τη μη καλή συναρμολόγηση αυτών που συνιστούν την κρατική δομή και τις δημόσιες υπηρεσίες και

προφανώς βρέθηκε σε «θέση αρόδου», δηλαδή βρέθηκε στο πέλαγος, έξω από το λιμάνι, που δεν μπορεί να πιάσει ούτε λιμάνι, αλλά ούτε και να ταξιδέψει. Η πλέον μακρόχρονη ειρηνική και δημοκρατική ομαλότητα, δυστυχώς έμελλε να επιβεβαιώσει την πλατωνική λογική και να οδηγήσει σε εκφυλισμό και αναποτελεσματικότητα του δημόσιου τομέα. Αυτά ελέχθησαν προ χιλιάδων ετών και δυστυχώς ήρθαν να επιβεβαιωθούν ξανά σε αυτή τη χώρα που βιώνει την πλέον μακρά ειρηνική και δημοκρατική της περίοδο. Αυτά, δεν συνιστούν μόνο παράγοντα ευημερίας και αναζήτησης ευτυχίας, μπορούν να οδηγήσουν στον εκφυλισμό και στην αναποτελεσματικότητα (Νόμοι, Πλάτωνος). Προ εικοσιπενταετίας άρχισε να είναι ελκυστικότερος ο δημόσιος τομέας από τον ιδιωτικό, σε μια χώρα με αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία και ελευθερία δημιουργίας. Άρχισαν οι αμοιβές του δημοσίου τομέα να είναι υπερβολικές έναντι του ιδιωτικού τομέα που ήταν παλιά αξιοζήλευτες και προσέτρεχαν όλοι στη δημιουργία του ιδιωτικού τομέα και παρήγαγαν προϊόν εθνικό για να μπορεί να μοιραστεί κατά την όποια διάσταση, θεωρητική και ιδεολογική μπορεί να έχει ο οποιοσδήποτε.

Από το 2000 μέχρι το 2009 υπήρξε τρομακτική απόκλιση και στατιστικά, αλλά και σε πραγματικά νούμερα από το 10,9% στο 13,2% του ΑΕΠ για μισθούς στη χώρα μας, ενώ στην Ευρώπη, από το 10,4% στο 10,9%. Αντιλαμβάνεστε, δηλαδή, για ποιο λόγο δημιουργείται η αντιπαλότητα αυτή τη στιγμή από τους εταίρους μας μέσα στην Ε.Ε. Διότι, αποτελεί πραγματικό γεγονός ότι ο ευρωπαίος εργαζόμενος στο δημόσιο τομέα είχε μια απόκλιση της τάξεως 0,5% και εδώ είχε της τάξεως του 2,5%, όσον αφορά το Α.Ε.Π.. Έτσι, φτάσαμε να καταστρατηγήσουμε και την έννοια της οικονομίας. Όπως γνωρίζετε, η οικονομία ορίζεται ως «διοίκηση του οίκου». Επομένως, όταν οδηγηθήκαμε στη νομισματική διάσταση, αντιλαμβάνεστε πόσο αυτή η διαστροφή έχει απόσταση από την πραγματική έννοια της οικονομίας και αυτή που βιώνουμε διεθνώς και στην πατρίδα μας. Διεθνής αναρχία, ευρωπαϊκή αταξία, οδήγησαν σε αυτή την ελληνική τραγωδία που σε ανύποπτο χρόνο, αυτά, προ μαρξισμού είχαν λυθεί από τον ογκόλιθο της παγκόσμιας σκέψης και κοινωνιολογίας, τον μέγιστο Μακεδόνα φιλόσοφο Αριστοτέλη, ο οποίος και στα «Πολιτικά» του, στο Α' κεφάλαιο, ομιλεί περί του καπηλικού, της ψευδούς οικονομίας, όταν κέρδος προέρχεται από τη διακίνηση του χρήματος, από την αγορά του χρήματος και αυτά ελέχθησαν από τότε. Δηλαδή, η άυλη, εικονική οικονομία αντικατέστησε την πραγματική οικονομία. Πώς είναι δυνατόν να σταθεί αυτή η οικονομία; Οι σοφοί δάσκαλοι λένε ότι η οικονομία στα φιλελεύθερα καθεστώτα κάνει κύκλους κάθε 30-40 χρόνια, γιατί πρέπει να καταναλωθεί το παραγόμενο της άυλης και εικονικής οικονομίας, το οποίο πάντοτε και θα υφίσταται. Είναι ανάγκη να διορθώσουμε αυτό το καθεστώς της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, όχι να οδηγηθούμε στην απόρριψη, όπως επιθυμεί η Αριστερά.

Η άποψή μου είναι ότι, εάν δεν διακηρύξουμε και δεν αναζητήσουμε αν όχι τη μεγάλη ιδέα του παρελθόντος, τουλάχιστον να βρούμε την κεντρική ιδέα του παρόντος και του μέλλοντος, η οποία λέει ότι δεν υπάρχει κράτος και θεμέλιο κράτους και άνευ κράτους δεν είναι δυνατόν να υπάρξει καμία οικονομική διάσταση, η οποία να φέρει το ποθούμενο αποτέλεσμα.

Ας καλλιεργήσουμε πρώτα τον κήπο μας, ας βάλουμε θεμέλια κράτους υπηρέτη, ελεγκτή, επόπτη χωρίς παραγωγικά και εμπορικά παράσιτα. Ας με συγχωρήσει η γλώσσα των προγόνων μου και η ιστορία τους. Η μεγάλη ιδέα του σήμερα είναι το θεμέλιο και λειτουργία του

κράτους. Καταντά τραγικό να μη προσδιορίζεται το περιεχόμενο και οι αρμοδιότητες των Υπουργείων τουλάχιστον για 20 χρόνια, όπως και οι συνταγματικές αναγκαιότητες του πολιτεύματος.

Εάν δεν διατηρήσουμε τον παραγωγικό ιστό για να υπάρχει μια απέλπιδα προσπάθεια κοινωνικής συνοχής, εάν οι δημόσιες επενδύσεις που ήταν η πανάκεια για περιόδους κρίσης, προ εφευρέσεως και υπάρξεως των ευρωπαϊκών επενδύσεων και των συγχρηματοδοτούμενων έργων, τότε προφανώς και η όποια αναζήτηση μόνο λύσεως με εικονικό τρόπο σε μια εικονική οικονομία, νομίζω ότι θα επιτείνει την διαστροφή και την ανώμαλη διάσταση των πραγμάτων. Εάν ένα κράτος δεν πράττει το στοιχειώδες, εάν δεν προβαίνει σε δειγματοληπτικούς ελέγχους των ελεγκτικών του μηχανισμών, εφόσον αποσαθρώθηκε κατά τον τρόπο που αποσαθρώθηκε και περιμένει μόνο με τη μηχανοργάνωση ή την ηλεκτρονική συνταγογράφηση για να βρει τη σωτηρία, τότε προφανώς δεν υπηρετεί την έννοια της κρατικής υποστάσεως και της χρηστής δημόσιας λειτουργίας. Εάν υπάρξει δειγματοληπτικός έλεγχος στο 10% ή στο 5% των φορολογικών δηλώσεων με μια νομοθεσία, η οποία είναι σκληρότατη, εάν υπάρξει δειγματοληπτικός έλεγχος στα πολεοδομικά έργα με μια νομοθεσία που να είναι σκληρότατη σε ό,τι διαπιστωθεί θα επέλθει η αποτροπή για οτιδήποτε. Δεν κάναμε τα απαραίτητα και αναζητούμε με θεωρήματα λύσεις από το μακρινό μέλλον. Είναι αδιανόητα αυτά τα πράγματα.

Στους προϋπολογισμούς δεν προϋπολογίζονται νομισματικά ή μόνο αριθμητικά μεγέθη. Δεν θα είχαν τότε καμία αξία ή θα δικαίωναν τον μαρξισμό ή τον αναρχοφιλελευθερισμό, ότι η οικονομία καθορίζει και τα της πολιτικής. Οι πολιτικές είναι αυτές που πρέπει να προϋπολογίζονται, οι οποίες θα επιφέρουν το ποθούμενο αποτέλεσμα. Επομένως, οι πολιτικές είναι αυτές που κρίνονται. Αυτός ο προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός προφανώς, και δεν το λέω απαξιωτικά, γιατί δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς, επιθυμιών και ευχών. Και μέσα σε όλες τις επιθυμίες και σε όλες τις ευχές ειλικρινά βάζω και τις δικές μου προσευχές και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, γιατί αλλοίμονο εάν δεν επέλθει το καλύτερο δυνατόν αποτέλεσμα.

Σ' αυτόν τον προϋπολογισμό, ενώ έχει χαθεί τα τελευταία χρόνια το 15% της οικονομίας, καταβάλλεται μια προσπάθεια 50% με μείωση δαπανών και 50% με αύξηση των φόρων. Με στάσιμο πληθωρισμό, με μειωμένη ζήτηση και αύξηση ανεργίας, ζητάει δυστυχώς περισσότερα από τα λιγότερα. Θα σταθώ όμως σ' αυτό που επαγγέληκα από την αρχή, ότι το πρόβλημα της πατρίδας μας είναι βαθύτατα πολιτικό. Εκατό δάνεια να πάρουμε, εκατό ενισχύσεις να μας δώσουν, οι όποιοι φίλοι μας ή εχθροί μετά από λίγα χρόνια θα οδηγηθούμε στο ίδιο αποτέλεσμα. Το πρόβλημα είναι βαθύτατα πολιτικό και θα πρέπει να σηματοδοτηθεί. Δεν ξέρω, αν αυτό θα γίνει με αυτή την κυβέρνηση που δεν είναι η ιδανικότερη για σηματοδότηση τέτοιας πολιτικής, αλλά με οποιαδήποτε άλλη διάσταση πολιτική στο μέλλον πρέπει να σηματοδοτηθεί. Υπάρχει ζήτημα, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, με τη λογική ότι εσείς ήσασταν αυτοί που επί 20 μήνες λέγατε συνεχώς ότι είναι το τελευταίο σκαλί. Σπάσαμε και αυτό το παγκόσμιο ρεκόρ. Μπήκαμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και κάθε μήνα πηγαίναμε και βαθύτερα. Οι εξαγωγές που επικαλούμαστε -να είμαστε λίγο προσεκτικοί- είναι αυτή τη στιγμή το υστέρημα της ελληνικής παραγωγικής διαδικασίας και επειδή προφανώς στην εγχώρια αγορά και λόγω μειωμένης ζήτησης, αλλά και προπάντων επειδή δεν πληρώνει το

δημόσιο, όπως ομολόγησε ο Υπουργός Οικονομικών, αυτούς που το προμηθεύουν αναζητούν την εξωστρέφεια όχι ως μία διαδικασία που επιβάλλεται από οικονομικούς όρους, αλλά ως μία διαδικασία ανάγκης.

Θα πρέπει οι πολιτικές να επανεξεταστούν και αυτό δεν είναι έργο δικό σας και μόνο του Υπουργείου Οικονομικών. Εάν δεν προταχθούν, όχι απλώς οι δημόσιες επενδύσεις στην ελληνική γεωργία, γιατί κουράστηκα να ακούω για αυτούς τους τρεις πυλώνες. Κουράστηκα, γιατί δεν είναι χειροπιαστά δοσμένες για να φέρουν το ποθούμενο. Δηλαδή ο γεωργοδιατροφικός τομέας, η ναυτιλία και ο τουρισμός, μας δείχνουν προφανώς με τι πρέπει να ασχοληθούμε. Με τον τουρισμό κάνατε εκείνο το γενναίο άλμα της μείωσης του ΦΠΑ. Στην ελληνική γεωργία, εάν δεν προταχθεί η μείωση του κόστους των παραγόμενων γεωργικών προϊόντων ιδιαίτερα μέσα στην πραγματικότητα της νοτιοανατολικής Ευρώπης και αν δεν προταχθούν οι μεταποιητικές επενδύσεις από αυτό που λέμε ΕΣΠΑ ή οτιδήποτε άλλο, δεν μπορεί να έρθει η αναγέννηση σ' αυτό τον τόπο. Υπάρχουν μείζονα προβλήματα, τα οποία μας απασχόλησαν και πρέπει να επανεξεταστούν. Τα ταξί, η εφεδρεία, το κοινωνικό κράτος και η συρρίκνωση η οποία επέρχεται δια των συνενώσεων νομίζω ότι μας προκαλούν. Ακούστε την έκκληση του προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, του Γιώργου Καρατζαφέρη, σας ζητάει να απελευθερώσουμε τις δυνάμεις του λαού και των πολιτών για τα προσεχή δύο έτη. Και από εκεί και μετά, αφού ανατάξουμε τη διάρθρωση του κρατικού μηχανισμού και του δώσουμε τον προσανατολισμό που πρέπει όλοι μαζί να τον ακολουθήσουμε, εφαρμόζοντας νέα γεωστρατηγική. Η γεωπολιτική έχει αλλάξει και γράφει τις πράξεις της σε νέο τετράδιο της ιστορίας.

Ο κόσμος αλλάζει. Η πρόβλεψη για την νέα γεωπολιτική προκαλεί την Ευρώπη και την Πατρίδα μας. Η προσαρμογή στη γεωστρατηγική του αποτελέσματος είναι επιτακτική. Ποιους πολιτιστικούς και ποιους γεωγραφικούς ορίζοντες μας δείχνει το μέλλον.

Ο θρίαμβος του πραγματισμού απέτυχε, ζεστά πτώματα ιδεολογιών κείτονται κάτω από την πολυνίκη ελληνική σκέψη. Η ηθική του «εμπρός ξαναχαράζει» και «Ελλάδα, οι θεραπευτές σου είναι μέσα στο λαό σου κι υγεία σου είναι το δίκιο σου».

Κωνσταντίνος Κιλτίδης

Βουλευτής Κιλκίς

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012
Του Ειδικού Εισηγητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς
Δημήτριου Παπαδημούλη
Βουλευτή Β' Αθήνας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

A. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Το σχέδιο Προϋπολογισμού του 2012, είναι ένα σχέδιο το οποίο επιμένει και βαθαίνει μία συνταγή, μια πολιτική, η οποία μέχρι τώρα έχει εφαρμοστεί και έχει αποτύχει παταγωδώς. Οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε επιδείνωση της ύφεσης, της ανεργίας, στην ένταση των κοινωνικών ανισοτήτων, στην αύξηση του χρέους στο όνομα του οποίου μπήκαμε στο μνημόνιο και τέλος στην διατήρηση του δημοσιονομικού εκτροχιασμού. Ακόμα και εάν επιτευχθούν οι στόχοι του προϋπολογισμού, κάτι που είναι εξαιρετικά αμφίβολο, η ελληνική οικονομία θα βρεθεί για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά σε βαθιά ύφεση. Η Ελλάδα είναι η μοναδική Ευρωπαϊκή χώρα που βρίσκεται για πέντε χρόνια σε ύφεση και μάλιστα με μια συνταγή πολιτικής, όπου τα βάρη πέφτουν μονόπλευρα στους μισθωτούς, στους συνταξιούχους.

Η εφαρμογή αυτού του Προϋπολογισμού, ακόμη και αν υποθέσουμε ότι θα κάνει την έκπληξη και δεν θα έχει την τύχη των προϋπολογισμών του 2011 και του 2010, θα φέρει μία πολύ μεγάλη ύφεση για το 2012. Οι οικονομικοί αναλυτές λένε ότι η ύφεση που προβλέπει το ίδιο το σχέδιο του Προϋπολογισμού, που είναι ήδη μεγάλη, θα ξεπεραστεί προς τα πάνω. Θα φέρει νέα αύξηση της ανεργίας και θα κατανείμει ακόμη πιο άδικα τα βάρη σε βάρος των μόνιμων υποζυγίων του κρατικού Προϋπολογισμού, που είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι.

Από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους που θα πάρουν το 2012 πολύ λιγότερα από αυτά που έπαιρναν το 2011, ο Προϋπολογισμός προβλέπει ότι θα εισπραχθούν πολύ περισσότεροι φόροι. Δηλαδή και θα μειωθούν οι αποδοχές μισθωτών και συνταξιούχων, αλλά και θα επιβαρυνθούν με νέους φόρους εξανεμίζοντας το εισόδημά τους. Είναι φανερό ότι και το 2012, τον λογαριασμό καλούνται για άλλη μια φορά να τον πληρώσουν τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, μέσω της ακραίας αύξησης της έμμεσης και άμεσης φορολογίας και αφήνοντας τη φοροδιαφυγή, τη παραοικονομία, τα υψηλά εισοδήματα στο απυρόβλητο να «κάνουν πάρτι».

Το σχέδιο του Προϋπολογισμού προβλέπει μηδενικά έσοδα από τον περιορισμό της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας. Είναι φανερό και στους πλέον δύσπιστους ότι δεν υπάρχει η πολιτική βούληση ούτε από τη νέα κυβέρνηση να επιβάλλει μέτρα στην πράξη και όχι στα λόγια, που να περιορίζουν τη φοροδιαφυγή, να περιορίζουν την παραοικονομία, να τιμωρούν τους φορολογικούς παραβάτες. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών, το 2010 βεβαιώθηκαν φορολογικά πρόστιμα 1,3 δισ. ευρώ από φορολογικές παραβάσεις, αλλά εισπράχτηκαν μόνο 29 εκατομμύρια ευρώ. Ταυτόχρονα το ίδιο έτος διαγράφηκε - προφανώς με κυβερνητική εντολή - το διπλάσιο ποσό, 55 εκατομμύρια ευρώ.

Πριν προχωρήσουμε σε περαιτέρω ανάλυση του σχεδίου του Προϋπολογισμού του 2012 ας εξετάσουμε τι συνέβη με την εκτέλεση των Προϋπολογισμών των προηγούμενων ετών. Ο Προϋπολογισμός του 2009 που ψηφίστηκε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και

προέβλεπε έλλειμμα 2% κατέληξε - σύμφωνα με τον κ. Παπαδήμο - να έχει έλλειμμα γενικής κυβέρνησης 15,7%! Επίσης, ο Προϋπολογισμός του 2011 τροποποιήθηκε τουλάχιστον πέντε φορές, με αποτέλεσμα η εκτέλεσή του να μην έχει καμία σχέση με αυτά που ψήφισε η Βουλή έναν χρόνο πριν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αστοχίας της εκτέλεσης του φετινού Προϋπολογισμού είναι ότι παρά τα μέτρα σκληρής μονόπλευρης λιτότητας δεκάδων δις, πέρα από αυτά που προέβλεπε ο Προϋπολογισμός του 2011, το έλλειμμα θα κλείσει πάνω από το 9%. Επισημαίνεται ότι η αρχική πρόβλεψη ήταν για έλλειμμα της τάξης του 7,5%.

Επιπλέον, ενώ οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) είχαν προϋπολογιστεί στα 7,5 δις. ευρώ, σήμερα - μετά τις απανωτές περικοπές προκειμένου να καλυφθούν οι μαύρες τρύπες στα έσοδα - δεν υπερβαίνουν τα 3,5 δις. ευρώ. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2011, κατά το δεκάμηνο Ιανουάριος - Οκτώβριος τα συνολικά έσοδα είναι μειωμένα έναντι του νέου στόχου ελλείμματος κατά 1,062 δις. ευρώ, ενώ οι συνολικές δαπάνες (Τακτικός και ΠΔΕ) παρουσιάζονται μειωμένες κατά 1,332 δις. ευρώ. Η ανωτέρω αποτυχία στα έσοδα αντιμετωπίστηκε με τη συνηθισμένη και εύκολη συνταγή της πρόσθετης περικοπής δαπανών. Όχι όμως των δαπανών που παράγει το γραφειοκρατικό και πελατειακό κράτος της σπατάλης, αλλά των επενδυτικών και κοινωνικών δαπανών. Δηλαδή, επειδή «πέφτουν έξω» τα έσοδα, διότι οργιάζει η φοροδιαφυγή, διότι εξαιτίας της ακολουθούμενης οικονομικής πολιτικής έχει προκληθεί διπλάσια ύφεση, επειδή λόγω της μεγάλης ανεργίας έχουν ξεφύγει οι δαπάνες (ειδικά οι επιχορηγήσεις προς τα ασφαλιστικά ταμεία), η κυβέρνηση αποφασίζει να καλύψει τις αστοχίες του Προϋπολογισμού μέσω της μείωσης του ΠΔΕ. Βέβαια, η μείωση των δημοσίων επενδύσεων επιτείνει με την σειρά της την ύφεση. Πρόκειται για τον απόλυτο φαύλο κύκλο.

Παρόλο που η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε βαθιά ύφεση και η ιδιωτική κατανάλωση έχει μειωθεί κατά τουλάχιστον 6,2%, ο πληθωρισμός παραμένει σε απαράδεκτα υψηλά επίπεδα. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ. βρίσκεται στο 3%. Για να έχουμε μία αίσθηση της απόκλισης των προβλέψεων για τον πληθωρισμό, στο αρχικό Μνημόνιο ο πληθωρισμός για το 2011 προβλεπόταν αρνητικός (-0,4%). Η διατήρηση του υψηλού πληθωρισμού είναι μια πρόσθετη μορφή λεηλασίας του εισοδήματος της μεγάλης πλειονότητας των Ελλήνων πολιτών και ιδιαίτερα των φτωχότερων. Επίσης, διαβρώνει την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων και υπηρεσιών και δυσχεραίνει τις εξαγωγές, γιατί καθιστά πιο ακριβά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες μέσα στη ζώνη του ευρώ

Αυτός ο προϋπολογισμός ξεκινάει από μια παταγώδη αποτυχία του προηγούμενου. Προβλέπονταν ύφεση 3%, η οποία όμως τελικά θα κλείσει πάνω από το 5,5%. Η Ελλάδα μπήκε στο Μνημόνιο πριν δύο χρόνια για να μπορέσει να διαχειριστεί το δημόσιο χρέος της, το οποίο ήταν τότε περίπου 120% και τώρα έχει αυξηθεί περίπου στο 165%. Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι οι βασικοί στόχοι του προϋπολογισμού είναι η δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος και η αντιμετώπιση του δημοσίου χρέους μέσω της εφαρμογής του PSI+, από το οποίο θα προκύψει μια μείωση των τοκοχρεολυσίων.

Στον Προϋπολογισμό του 2012, προβλέπεται μείωση του ΑΕΠ το 2011 με ρυθμό -5,5%, ενώ για το 2012 προβλέπεται ύφεση με ρυθμό -2,8%. Σε αυτό το σημείο πρέπει να γίνει μία σημαντική παρατήρηση. Η αναθεώρηση του ΑΕΠ για την περίοδο 2006-2010, δύο μέρες μετά

την κατάθεση του προσχεδίου του προϋπολογισμού, από την ΕΛ.ΣΤΑΤ., άλλαξε τα δεδομένα για το μέγεθος και τη διάρκεια της ύφεσης. Με τα νέα στοιχεία, η ελληνική οικονομία φαίνεται ότι μπαίνει σε ύφεση από το 2008 (από +1% μεγέθυνση του ΑΕΠ αναθεώρηση σε -0,2%) και όχι από το 2009 (-3,2% από αρχικά -2,0%). Για το 2010, η ύφεση φαίνεται μικρότερη μετά την αναθεώρηση και πιο συγκεκριμένα από -4,5% σε -3,5%. Η αναθεώρηση των στοιχείων από την ΕΛ.ΣΤΑΤ. αποτελεί «χείρα βοηθείας» προς την κυβέρνηση αφού χωρίς αυτήν η ύφεση για το 2011 θα έκλεινε στο -6,7%, κάτι που θα οδηγούσε σε ακόμα μεγαλύτερο εκτροχιασμό από το Μεσοπρόθεσμο.

Ο στόχος της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος σε πέμπτη χρονιά ύφεσης, χωρίς την πρόβλεψη εσόδων από την πάταξη της φοροδιαφυγής και παραοικονομίας, μειώνοντας τις δημόσιες επενδύσεις σε μια περίοδο όπου υπάρχει αποεπένδυση στην οικονομία, είναι παντελώς ανέφικτος. Αυτό σημαίνει ότι και ο Προϋπολογισμός του 2012 θα πέσει έξω στους στόχους του και ότι θα υπάρξει νέο πακέτο με αντιλαϊκά μέτρα. Όποτε έχει ερωτηθεί ο Υπουργός Οικονομικών για το ενδεχόμενο να ληφθούν νέα μέτρα επαναλαμβάνει τα ίδια γνωστά λόγια, δηλαδή ότι: «Δεν θα πάρουμε νέα μέτρα, αρκεί να εφαρμοστούν με συνέπεια αυτά που έχουμε αποφασίσει». Αυτό έλεγε και πριν επιβάλει το χαράτσι στα ακίνητα με τον εκβιαστικό και ανήθικο τρόπο της είσπραξής του, ο οποίος συνδέεται με τη διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος. Όσον αφορά στο PSI, οι υπολογισμοί που κάνετε ότι θα μειωθούν τα τοκοχρεολύσια κατά 4 δις. ευρώ στηρίζεται στην προϋπόθεση ότι θα συμμετάσχουν 100% οι ιδιώτες δανειστές και με τους πιο ευνοϊκούς όρους για την ελληνική πλευρά.

Ισχύει όμως κάτι τέτοιο; Σύμφωνα όμως με τον εκπρόσωπο των τραπεζιτών, τον κ. Τσαρλς Νταλάρα, προβλέπεται μικρότερη συμμετοχή της τάξης του 70% - 80%. Επίσης, οι τράπεζες προκειμένου να συμμετάσχουν εθελοντικά στο κούρεμα των ελληνικών ομολόγων και να μην υπάρξει πιστωτικό επεισόδιο ζητούν επιτόκιο της τάξης του 8%. Άραγε η ελληνική κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να δεχτεί ένα τόσο υψηλό επιτόκιο που στην ουσία ακυρώνει τις όποιες θετικές πλευρές έχει η συμφωνία της 26^{ης} Οκτωβρίου;

Εξετάζοντας τα βασικά μεγέθη του προϋπολογισμού, διαπιστώνουμε ότι υπάρχει μια πρόβλεψη αύξησης εσόδων κατά 5,3 δις. ευρώ, όπου τα φυσικά πρόσωπα, οι οποίοι είναι στο μεγάλο ποσοστό μισθωτοί και συνταξιούχοι, προβλέπεται να δώσουν περίπου 2 δις παραπάνω. Την ώρα, δηλαδή, που θα μειωθούν τα εισοδήματα συνολικά, ο μισθός και η σύνταξη του καθενός, το κράτος θα εισπράξει περισσότερους φόρους. Το πώς θα επιτευχθεί αυτό το «μαγικό τρικ» παραμένει ακατανόητο. Όσον αφορά την ακίνητη περιουσία, αντί να εισαχθεί ένας προοδευτικός φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας, με την έννοια να πληρώνει παραπάνω αυτός που έχει πιο πολλά, αλλά να απαλλάσσει την πρώτη κατοικία και τη μικρή ακίνητη περιουσία, οι προβλεπόμενοι φόροι αυξάνονται σε σχέση με πέρυσι ισοπεδωτικά, οριζόντια και άδικα. Στον Προϋπολογισμό προβλέπεται αύξηση φορολογίας στα ακίνητα κατά 218% σε μια περίοδο που και η οικοδομή είναι «σκοτωμένη» και η κτηματαγορά καταρρέει. Επιπρόσθετα, έρχονται νέες αυξήσεις και στις αντικειμενικές αξίες.

Στις δαπάνες για μια ακόμη φορά, παρά το «κούρεμα» μισθών, συντάξεων και του ΠΔΕ η συνολική εξοικονόμηση είναι αμελητέα. Αυτό συμβαίνει, γιατί το περίφημο σπάταλο, κομματικό, διεφθαρμένο, πελατειακό κράτος, τα ακριβά έργα, οι ακριβές προμήθειες, οι

επιδοτήσεις περιέργων ΜΚΟ, κάποια μυστικά κονδύλια, η «ιερή αγελάδα» των εξοπλιστικών δαπανών παραμένουν ως έχει.

Ο προϋπολογισμός συζητείται στην Ελλάδα με έναν τρόπο που δεν συζητείται σε καμία άλλη χώρα της Ευρώπης. Σε άλλες χώρες της Ευρώπης συζητείται γραμμή – γραμμή, κονδύλι – κονδύλι και μπορεί κάποιος να πει ότι διεκδικεί να μειωθεί κάτι για να αυξηθεί κάτι άλλο με ουδέτερο δημοσιονομικό αποτέλεσμα. Στην Ελλάδα έρχεται ένα πακέτο το οποίο οι βουλευτές καλούνται να το αποδεχτούν ή να το απορρίψουν ως έχει. Δυστυχώς το περίφημο Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής, το οποίο θα μας βοηθούσε να παρακολουθούμε την εκτέλεση του προϋπολογισμού και το οποίο φτιάχτηκε μετά κόπων και βασάνων μετά από χρόνια, ουσιαστικά καταργήθηκε μετά από τον εξαναγκασμό σε παραίτηση της κυρίας Μπαλφούσια από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών και την πρώην και τη νυν.

Ο ΣΥΝ ήδη από το 1997 και από το 2004 ο ΣΥΡΙΖΑ έχει διατυπώσει μια πρόταση οκτώ σημείων «για μια ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση του τρόπου κατάρτισης, έγκρισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού». Μεταξύ των προτάσεων μας ήταν:

- Η θεσμοθέτηση του «πολυετούς προϋπολογισμού»
- Η κατάργηση των «ειδικών λογαριασμών» που λειτουργούν ανεξέλεγκτα και συχνά ρουσφετολογικά
- Η θεσμοθέτηση της αρχής της «διαβούλευσης» πριν την οριστικοποίηση των κονδυλίων του προϋπολογισμού με τα κόμματα και τους φορείς στο πλαίσιο της Διαρκούς Επιτροπής της Βουλής
- Ο αυστηρός προσδιορισμός της έννοιας της «σημαντικής απόκλισης» (κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού)

B. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΣΕ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

1. ΕΞΕΛΙΞΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

Το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης στο τέλος του 2011 εκτιμάται ότι θα ανέλθει στα 364,6 δις που μεταφράζεται σε 167,4% του ΑΕΠ, έναντι 340,29 δις ή 149,7% του ΑΕΠ στο τέλος του 2010. Για το 2012, οι προβλέψεις με την αίρεση της εφαρμογή της Συμφωνίας της 27^{ης} Οκτωβρίου υπολογίζουν το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης σε 317, 4 δις ή αλλιώς σε 149,3% του ΑΕΠ.

Οι εκτιμήσεις για το 2011 και οι προβλέψεις για το 2012 καταδεικνύουν την ανικανότητα της τρόικας και της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ να εκτιμήσουν τις επιπτώσεις των πολιτικών άγριας ύφεσης στην πορεία του δημόσιου χρέους. Αξίζει να αναφέρουμε ενδεικτικά πως μεταβλήθηκαν οι προβλέψεις τους για το δημόσιο χρέος από τον Μάιο του 2010 μέχρι σήμερα. Αυτό φαίνεται στον παρακάτω πίνακα:

	Δημόσιο Χρέος			% Μεταβολή ΑΕΠ		
Μνημόνιο 1 (Μάιος 2010)	133%	145%	149%	-4%	-2,6%	1,1%
1ο Επικαιροποιημένο Μνημόνιο (Αύγουστος 2010)	130%	139%	144%	-4%	-2,6%	1,1%
2° Επικαιροποιημένο Μνημόνιο (Οκτώβριος 2010)	141%	152%	159%	-4,2%	-3%	1,1%
3° Επικαιροποιημένο Μνημόνιο (Φεβρουάριος 2011)	143%	153%	159%	-4,5%	-3%	1,1%
4° Επικαιροποιημένο Μνημόνιο «Μεσοπρόθεσμο» (Ιούνιος 2011)	143%	166%	172%	-4,5%	-3,9%	0,6
Προϋπολογισμός 2012	149,7%	167,4%	149,3% (PSI)	-3,5%	-5,5%	-2,8%

Η πρόβλεψη για το χρέος του 2012, από 149% στο 1^ο Μνημόνιο, μειώθηκε στο 144% στο 2^ο Μνημόνιο, αυξήθηκε σε 159% στο 3^ο Μνημόνιο, σε 172% στο Μεσοπρόθεσμο, ενώ στον Προϋπολογισμό του 2012 προβλέπεται μετά το PSI στο 181,8%! Αξίζει να σημειωθεί ότι χωρίς το PSI, το ΔΝΤ στο *World Economic Outlook* που δημοσίευσε τον Σεπτέμβριο του 2012, υπολόγιζε το ελληνικό δημόσιο χρέος για το 2012 σε 189%!

Επίσης, το ίδιο το ΔΝΤ, τονίζει ότι η εξέλιξη του δημόσιου χρέους είναι πολύ ευαίσθητη στις μεταβολές της μεγέθυνσης του ΑΕΠ. Και σύμφωνα με τις προβλέψεις που έκανε για τη βιωσιμότητα του τον Ιούλιο του 2011, μια απόκλιση κατά -1% από τις προβλέψεις του ΔΝΤ για την μεγέθυνση του ΑΕΠ της Ελλάδας αρκεί για να καταστεί το χρέος μη βιώσιμο.

Υποτίθεται το Μνημόνιο που υπογράφηκε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με την τρόικα είχε σκοπό να καταστήσει δυνατή την έξοδο της Ελλάδας στις αγορές ομολόγων το 2013. Αυτό θα επιτυγχανόταν μέσω της μείωσης του χρέους σε βιώσιμα επίπεδα. Τα αποτελέσματα των πολιτικών αυτών για το δημόσιο χρέος φαίνονται στον παρακάτω πίνακα που απεικονίζει την εξέλιξη του δημόσιου χρέους από το 2007 μέχρι το 2012.

Δημόσιο Χρέος ως % ΑΕΠ					
2012	2011	2010	2009	2008	2007
181.8%	167.4%	149.7 %	127.1%	110.7%	105.4%
Μέχρι το 2009 Πηγή: Ameco Database - Από 2010 Πηγή: Προϋπολογισμός 2012					

Δαπάνες εξυπηρέτησης χρέους: Οι δαπάνες για την εξυπηρέτηση του χρέους της Κεντρικής Κυβέρνησης έχουν εκτοξευτεί από το 2007 και μετά, όπως γίνεται σαφές και από τον παρακάτω πίνακα.

Ύψος Δαπανών για τόκους χρέους κεντρικής διοίκησης (σε εκατ. ευρώ)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Τόκοι	9.796	11.207	12.325	13.223	16.380	17.900 / 12.750 (PSI)
ως % του ΑΕΠ	4,3%	4,7%	5,3%	5,8%	7,5%	8,4% / 6% (PSI)

Από το 2007 ως το 2011 το ύψος των τόκων ως ποσοστό του ΑΕΠ έχει αυξηθεί κατά 72,1% ενώ από το 2007 ως το 2012 κατά 93%! Αυτό είναι αποτέλεσμα τόσο του μεγάλου δανεισμού για την κάλυψη των ελλειμμάτων, όσο και της μεγάλης ύφεσης από το 2009 και μετά (μετά την αναθεώρηση του ΑΕΠ, από το 2008 και μετά).

Το εντυπωσιακό είναι ότι για το 2012, το 34% των συνολικών φορολογικών εσόδων σύμφωνα με το Προσχέδιο (52.724 εκατ. ευρώ) κατευθύνεται σε αποπληρωμές τόκων προς τους δανειστές. Για το 2011, το 33% των φορολογικών εσόδων αποδίδονταν στους πιστωτές της ελληνικής οικονομίας. Η αναλογία αυτή, που φαίνεται να παγινώνεται στο 1/3 των φορολογικών εσόδων δεν μπορεί να είναι βιώσιμη σε καμία περίπτωση για την ελληνική οικονομία. Τόκοι ύψους 1/3 των συνολικών φορολογικών εξόδων αποτελούν τεράστιο βάρος σε μία κοινωνία που μαστίζεται από ύφεση, πόσο μάλλον όταν αυτοί οι τόκοι συλλέγονται με ένα εξαιρετικά μη προοδευτικό σύστημα φορολογίας, που μεταφέρει τα βάρη στους μισθωτούς και τους συνταξιούχους.

2. ΕΣΟΔΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Από την πλευρά των φορολογικών εσόδων ο Προϋπολογισμός του 2012 στηρίζεται σε παραδοχές που δεν είναι υπερβολή να τις θεωρήσουμε ως εξωπραγματικές. Συγκεκριμένα, τα φορολογικά έσοδα πρέπει να αυξηθούν 10,7% σε μια χρονιά που το ΑΕΠ θα συρρικνωθεί κατά 2,8%, πάνω από το 20% του εργατικού δυναμικού θα υποστεί μείωση εισοδήματος, ενώ η ανεργία θα εκτοξευτεί στο υψηλότερο επίπεδο των τελευταίων 50 ετών.

Αν τα δύο προηγούμενα έτη το βάρος των φόρων το έφερε η έμμεση φορολογία το 2012 θα είναι η χρονιά διόγκωσης της άμεσης φορολογίας καθώς:

- Ψαλιδίζονται καθαροί μισθοί και συντάξεις λόγω μείωσης του αφορολογήτου και είσπραξης της εισφοράς αλληλεγγύης του 2012 μέσω των απολαβών μας.
- Εκτοξεύεται το ποσό του φόρου που θα πληρώσουμε με το εκκαθαριστικό του 2012 λόγω της ενίσχυσης των τεκμηρίων, της κατάργησης της έκπτωσης για τις αποδείξεις, του ψαλιδίσματος των φοροαπαλλαγών αλλά και της εφαρμογής νέας φορολογικής κλίμακας. Μέσω του εκκαθαριστικού της επόμενης χρονιάς, θα κληθούμε να πληρώσουμε και την εισφορά αλληλεγγύης για τα εισοδήματα του 2011.

Συνολικά, οι άμεσοι φόροι θα εκτοξευτούν στα 22,27 δισ. ευρώ από 17,85 δισ. ευρώ το 2011. Το πρόσθετο φορολογικό βάρος, ύψους 4,4 δισ. ευρώ, θα κληθούν να επωμισθούν κυρίως οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, καθώς οι επιχειρήσεις, λόγω της νέας κάμψης των κερδών και του μειωμένου συντελεστή 20% στα κέρδη, θα εισφέρουν 20% λιγότερους φόρους

σε σχέση με το 2011 (1,89 δισ. ευρώ το 2012 από 2,4 δισ. ευρώ το 2011, δηλαδή 518 εκατ. ευρώ λιγότερα).

Μια βασική διαχρονική κριτική της αριστεράς απέναντι σε όλους τους προϋπολογισμούς του ελληνικού κράτους από την ένταξη της Ελλάδας στην Ε.Ε. ήταν ότι τα φορολογικά έσοδα, ως ποσοστό του ΑΕΠ, υπολείπονταν από τον αντίστοιχο μέσο ευρωπαϊκό όρο. Αυτό με τον προϋπολογισμό του το 2012 δεν ισχύει πλέον. Μετά και την αναθεώρηση του ΑΕΠ από την ΕΛ.ΣΤΑΤ. που ανακοινώθηκε στις 5/10/2011, παρόλο την ύφεση και την αποτυχία σχεδόν όλων των στόχων που έχει θέσει το Υπουργείο Οικονομικών και η Τρόικα τα φορολογικά έσοδα, ως προς το ΑΕΠ, βελτιώθηκαν τα προηγούμενα χρόνια και το 2012 προβλέπεται εκτόξευση του σχετικού δείκτη στο 24,7 % του ΑΕΠ. Αν τελικά επαληθευτούν οι προβλέψεις για το 2012 τότε τα φορολογικά έσοδα στην Ελλάδα θα έχουν φτάσει για πρώτη φορά τον αντίστοιχο ευρωπαϊκό μέσο όρο, αφού το 2009 ο μέσος όρος:

- της ΕΕ-27 ήταν 24,8% του ΑΕΠ
- και της ευρωζώνης ήταν 24,4% του ΑΕΠ.

Μια τέτοια εξέλιξη είναι πραγματικά εντυπωσιακή όταν γνωρίζουμε ότι οι φορολογικοί συντελεστές μειώθηκαν, οι φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών παραμένουν, η φορολόγηση καταθέσεων και κινητών αξιών είναι αμετάβλητη και ότι η φοροδιαφυγή έχει αυξηθεί. Με άλλα λόγια όλο αυτό το βάρος έχει πέσει στις πλάτες των μισθωτών και συνταξιούχων σε αντίθεση με ότι συμβαίνει στην υπόλοιπη ευρωζώνη

Στον παρακάτω πίνακα φαίνεται η εξέλιξη των δημοσίων εσόδων (σε δις ευρώ) ως ποσοστό του ΑΕΠ τα τελευταία τρία έτη.

	2009	2010	2011	2012
Φορολογικά έσοδα	49,724	51,266	49,702	53,301
ΑΕΠ	231,642	227,3	217,7	212,5
Ύψος φορολογικών εσόδων ως % ΑΕΠ	21,4	22,5	22,8	25,1

Επιπλέον υπάρχει πλέον και σημαντικότερη ποιοτική αλλαγή στην φορολογία στην Ελλάδα. Παραδοσιακά η αφαίμαξη των μισθωτών και συνταξιούχων συνέβαινε με την έμμεση φορολογία. Αυτή την τακτική η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την εξάσκησε στο έπακρο αλλά πλέον η άμεση φορολογία έχει γίνει το νέο εργαλείο για την αφαίμαξη των εισοδημάτων. Αυτό φαίνεται καθαρά στον παρακάτω πίνακα:

	2010	2011	2012	ΜΕΤΑΒΟΛΗ
				2012/2011
ΑΜΕΣΟΙ	20,224	20,619	24,213	+17,4
ΕΜΜΕΣΟΙ	31,042	29,084	29,088	0,0
ΣΥΝΟΛΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΣΟΔΩΝ	51,266	49,702	53,301	
ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΑΜΕΣΩΝ	0,39	41,5	45,4	
ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΕΜΜΕΣΩΝ	0,61	58,5	54,6	
				Ποσά σε δις ευρώ

Η σχέση έμμεσων-άμεσων φόρων γίνεται πλέον 55-45, αλλά δυστυχώς αυτή η βελτίωση απευθύνεται, κατά το συντριπτικό τους μέρος, στα φτωχά και μεσαία εισοδήματα.

Το κύριο βάρος της αύξησης των έμμεσων φόρων στηρίχτηκε στην αύξηση του ΦΠΑ. Μπορεί να φαίνεται ότι υπάρχει μια μείωση στο απόλυτο νούμερο του ΦΠΑ, αλλά αν το συγκρίνουμε με το ύψος του ΑΕΠ βλέπουμε ότι η αναλογία αυξάνει σταθερά.

	2009	2010	2011	2012
ΦΠΑ	16.582	17.374	16.900	16.550
ΑΕΠ	231.642	227.318	217.771	212.544
% ΦΠΑ επί ΑΕΠ	7,16	7,64	7,76	7,80

Δυστυχώς, τα δεδομένα του Προϋπολογισμού δεν μας δίνουν στοιχεία για να διαχωρίσουμε τα φυσικά πρόσωπα σε μισθωτούς-συνταξιούχους και επαγγελματίες (προσωπικές επιχειρήσεις, ελεύθεροι επαγγελματίες, μέλη Δ.Σ. κτλ). Πάντως οι φόροι των φυσικών προσώπων αυξάνουν κατά το εντυπωσιακό νούμερο του 29,1% από το 2011 στο 2012 (από 8,272 σε 10,682 δις. ευρώ). Να σημειώσουμε ότι στο Προσχέδιο η προβλεπόμενη αύξηση ήταν 27,5%. Δηλαδή μικρότερη.

Οι αλλαγές στην κλίμακα φυσικών προσώπων που έγιναν με το άρθρο 38 του πολυνομοσχεδίου για την εφεδρεία προβλέπουν έσοδα 2 δις από την αλλαγή της κλίμακας και το κόσφιμο των φοροαπαλλαγών, άρα είναι πολύ πιθανό αυτός ο στόχος να πραγματοποιηθεί αφού απευθύνεται σε προσωπικούς φόρους που θα καταλογίζονται στο ΑΦΜ των φορολογούμενων.

Αντιθέτως, οι φόροι των Νομικών Προσώπων μειώνονται συνεχώς μεταφέροντας τα βάρη του Προϋπολογισμού σε μισθωτούς και συνταξιούχους. Στον παρακάτω πίνακα φαίνεται η

εξέλιξη των εσόδων (σε δισ. ευρώ) από φόρους Νομικών Προσώπων από το 2009 μέχρι σήμερα.

	2009	2010	2011	2012
Φόροι Νομικών Προσώπων	3,813	3,167	2,765	2,157

Το 2003 ο συντελεστής φορολόγησης ήταν 40% και τώρα έχει πάει 20%. Από τότε λοιπόν που ξεκίνησαν οι μειώσεις των συντελεστών φορολόγησης των Α.Ε. οι φόροι των φυσικών προσώπων σχεδόν διπλασιάστηκαν, ενώ των Νομικών Προσώπων μειώθηκαν κατά 55%.

	2003	2012	ΜΕΤΑΒΟΛΗ
Φόροι Φυσικών Προσώπων	5,6	10,6	+94,6%
Φόροι Νομικών Προσώπων	4,7	2,1	-55,3%
		Ποσά σε δισ ευρώ	

Αυτός ο υποδιπλασιασμός είναι αποτέλεσμα μόνο της κρίσης; Σε καμία περίπτωση, αφού στον επόμενο πίνακα φαίνεται ποιο είναι το αποτέλεσμα της μείωσης των συντελεστών στην περίοδο που δεν υπήρχε κρίση:

	ΟΙΚ. ΕΤΟΣ 2004	ΟΙΚ. ΕΤΟΣ 2008	ΑΠΟΛΥΤΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ	ΜΕΤΑΒΟΛΗ %
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑ ΚΕΡΔΗ Ν.Π	14,348	19,402	5,054	35%
ΦΟΡΟΙ Ν.Π	4,775	4,713	-0,062	-2%
			Ποσά σε δισ ευρώ	

Ενώ, δηλαδή, τα φορολογητέα κέρδη αυξήθηκαν κατά 5 δισ. ευρώ, οι φόροι μειώθηκαν. Με αυτά τα φορολογητέα κέρδη όμως αν ο συντελεστής παρέμενε στο 35% (αντί του 25%) το κράτος θα εισέπραττε το έτος 2008 πλέον 1,7 δισ. ευρώ.

Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης στο πόσο συνεισφέρουν οι εταιρίες στα φορολογικά έσοδα να πούμε ότι ως ποσοστό του ΑΕΠ, οι φόροι τους είναι 1% του ΑΕΠ όταν στην ευρωζώνη ο μέσος όρος είναι 2,8% του ΑΕΠ.

3. Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ: ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ - ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ

3.1 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης εντοπίζεται το μεγαλύτερο κοινωνικό και οικονομικό σκάνδαλο της ακολουθούμενης οικονομικής πολιτικής.

- Το κοινωνικό σκάνδαλο έχει να κάνει με το «πετσόκομμα» της κρατικής επιχορήγησης προς το ασφαλιστικό σύστημα (βλ. πιο κάτω τα τερατώδη ποσοστά των περικοπών).
- Το οικονομικό σκάνδαλο αυτό έχει να κάνει με το «κούρεμα» των ομολόγων των ασφαλιστικών ταμείων (ή αλλιώς PSI +), εξαιτίας του οποίου τα ταμεία θα καταγράψουν απώλειες ύψους περίπου 13 δις ευρώ μιας και κατέχουν 26 περίπου δις ομόλογα του ελληνικού δημοσίου

Οι δαπάνες για τα ασφαλιστικά ταμεία περιορίζονται σε βαθμό ασφυξίας, καθώς η συνολική κρατική χρηματοδότηση το 2012 μειώνεται κατά 9,1% σε σχέση με το 2011. Συγκεκριμένα, όπως φαίνεται και από τον παρακάτω πίνακα, οι κρατικές ενισχύσεις στα ασφαλιστικά ταμεία μειώνονται σε βαθμό χρεοκοπίας. Ισοπεδωτική θα είναι η περικοπή της κρατικής ενίσχυσης προς το ΙΚΑ κατά 41,6% (!), τον ΟΓΑ (-23,5%) και ακολουθεί το NAT (-11,5%) και ο ΟΑΕΕ με μείωση 10,6%.

Στις ανωτέρω περικοπές πρέπει κανείς να συνυπολογίσει και σημαντικά μειωμένα έσοδα που αναμένεται να έχουν τα ασφαλιστικά ταμεία λόγω της ολοένα αυξανόμενης ανεργίας. Επισημαίνεται, ότι κάθε ποσοστιαία μονάδα αύξησης της ανεργίας κοστίζει 300 εκατομμύρια ευρώ στο ΙΚΑ και μαζί με τα επιδόματα το τίμημα φτάνει τα 450 εκατομμύρια ευρώ. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ΙΝΕ - ΓΣΕΕ, η ένταση της ύφεσης το 2012, οι απολύσεις, οι μειώσεις των μισθών και η εκτόξευση της ανεργίας θα υπονομεύουν τα ήδη καταρρέοντα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων, με άλλα 6,5 δις. ευρώ. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει: “Με τα σημερινά δεδομένα, διαμορφώνεται μια ‘αρνητική αναλογικότητα’ στα ταμεία, δηλαδή θα πάρουμε λιγότερα απ’ ό,τι δώσαμε”. Αυτό σε συνδυασμό με την απαίτηση του Μνημονίου – που έχει ενσωματωθεί στο τελευταίο ασφαλιστικό νόμο – ότι οι δαπάνες για συντάξεις δεν μπορούν να υπερβαίνουν το 2,5% του ΑΕΠ έως το 2060 οδηγεί με μαθηματική βεβαιότητα σε νέες μειώσεις συντάξεων αλλά και νέες αυξήσεις στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης εντός του 2012.

**Πίνακας 3.13 Χρηματοδότηση ασφαλιστικών ταμείων
(σε εκατ. ευρώ)**

Ασφαλιστικά ταμεία	2 0 1 0 Πραγματοποιήσεις				2 0 1 1 Εκτιμ. Πραγ/σεων				2 0 1 2 Προβλέψεις				Μεταβολή 2012/11 %
	Επιχορηγήσεις	Αποδόσεις	Τριμερής χρημα- τοδότηση	Σύνολο	Επιχορηγήσεις	Αποδόσεις	Τριμερής χρηματοδότηση	Σύνολο	Επιχορηγήσεις	Αποδόσεις	Τριμερής χρηματοδότηση	Σύνολο	
ΟΓΑ ⁽¹⁾	4.640	1.051	0	5.691	4.600	1.100	0	5.700	3.360	1.000	0	4.360	-23,5
ΙΚΑ – ETAM	2.335	0	0	2.335	3.698	0	0	3.698	2.158	0	0	2.158	-41,6
ΟΑΕΕ	850	31	412	1.293	891	11	400	1.302	800	44	320	1.164	-10,6
NAT	1.106	0	0	1.106	1.130	0	0	1.130	1.000	0	0	1.000	-11,5
ΤΑΠ – ΟΤΕ	665	0	0	665	550	0	0	550	550	0	0	550	0,0
ΕΤΑΑ	0	49	0	49	0	53	0	53	0	54	0	54	2,9
Αντιπαροχή έναντι περιουσίας στους τομείς Ασφάλισης ΔΕΗ	604	0	0	604	600	0	0	600	600	0	0	600	
Λοιποί ασφαλιστικοί οργανισμοί	20	2	0	22	10	2	0	12	26	2	0	28	135,4
ΕΚΑΣ (πλην Δημοσίου)	915	0	0	915	890	0	0	890	715	0	0	715	-19,7
ΟΠΑΔ	1.250	0	0	1.250	1.320	0	0	1.320	0	0	0	0	-100,0
ΕΟΠΥΥ	0	0	0	0	0	0	0	0	1.295	0	0	1.295	
ΑΚΑΓΕ	0	560	0	560	0	575	0	575	0	579	0	579	0,8
Λοιπές δαπάνες κοιν. ασφάλισης	0	0	0	0	0	0	0	0	2.080	0	0	2.080	
ΟΑΕΔ	379	0	0	379	764	0	0	764	500	0	0	500	-34,6
ΜΕΔ ⁽²⁾	449	0	0	449	0	0	0	0	0	0	0	0	
Σύνολο	13.213	1.692	412	15.318	14.453	1.741	400	16.594	13.084	1.679	320	15.083	-9,1

⁽¹⁾ Δεν συμπεριλαμβάνονται τα πολυτεχνικά επιδόματα.

⁽²⁾ - Ο ΟΓΑ και το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ επιχορηγήθηκαν επιπλέον το έτος 2010 με τα ποσά των 200 και 150 εκατ. ευρώ αντίστοιχα, προκειμένου να εξοφλήσουν υποχρεώσεις τους προς τα κρατικά νοσοκομεία.

- Στην επιχορήγηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, του ΟΑΕΕ και του NAT έτους 2010 δεν συμπεριλαμβάνεται η έκτακτη οικονομική ενίσχυση στους χαμηλοσυνταξιούχους (άρθρο 31 ν. 2896/2010).

Επιπλέον, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, τα ασφαλιστικά ταμεία θα χάσουν και από το PSI+, μέσω του οποίου θα απολέσουν περιουσία περίπου 13 δις. ευρώ χωρίς στην ουσία το δημόσιο χρέος να μειωθεί ούτε κατά 1 ευρώ! Αυτό το «παράδοξο» συμβαίνει επειδή τα 26 δις των ομολόγων που κατέχουν τα ταμεία αποτελούν ενδοκυβερνητικό χρέος, του οποίου η μείωση δεν θα «κουρέψει» ούτε στο ελάχιστο το χρέος της γενικής κυβέρνησης. Το δημόσιο χρέος είναι το άθροισμα των επιμέρους χρεών προς τρίτους της κεντρικής κυβέρνησης, των ασφαλιστικών ταμείων, των ΝΠΔΔ, των ΔΕΚΟ κτλ. Οπότε, στη συγκεκριμένη περίπτωση η κεντρική κυβέρνηση χρωστά στα ασφαλιστικά ταμεία 26 δις. ευρώ, μέσω των ομολόγων. Αν αυτό το χρέος μειωθεί κατά 50% ή ακόμα και κατά 100% τότε το χρέος της γενικής κυβέρνησης δεν θα μειωθεί ούτε κατά ένα σεντς, αφού δεν αποτελεί χρέος προς τρίτους.

Υποτίθεται, πως το «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων αφορά ομόλογα που είναι αποκλειστικά και μόνο στα χέρια ιδιωτών (εξαιρούνται ΕΚΤ και τα δάνεια των χωρών της Ε.Ε.). Όμως, τελείως αυθαίρετα εντάσσουν στους ιδιώτες και τα δημόσια ασφαλιστικά ταμεία, με αποτέλεσμα αυτά να οδηγούνται σε χρεοκοπία χωρίς όμως να υπάρχει κανένα όφελος για το δημόσιο χρέος. Μάλιστα, πέρα από την απώλεια περιουσίας των 13 δις, που θα δημιουργηθεί ελέω «κουρέματος», τα Ταμεία θα χάνουν σε ετήσια βάση πάνω από 500 εκ. ευρώ, εξαιτίας των τόκων που δεν θα εισπράττουν. Σε αυτή τη «λεπτομέρεια» εντοπίζεται και η διαμόρφωση υψηλότερου πρωτογενούς πλεονάσματος χωρίς το «κούρεμα» (στο 1,6%) απ' ότι μετά το «κούρεμα» των ομολόγων (1,1% του ΑΕΠ). Οι απώλειες των ταμείων όχι μόνο δεν αναπληρώνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό αλλά έχουμε και κατακόρυφη μείωση της

κρατικής ενίσχυσης στο ασφαλιστικό σύστημα, μείωση που στην περίπτωση του ΙΚΑ για παράδειγμα ξεπερνά το 40%! Σε αντίθεση βέβαια με τις τράπεζες, οι οποίες ενισχύονται με πακτωλό δισ.

Επιπλέον, ο υπολογισμός των απωλειών ως προς τις εισφορές γίνεται με βάση την έωλη και ανεδαφική παραδοχή ότι η ανεργία το 2012 θα ανέλθει στο 17,1% Όμως το νούμερο αυτό δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, καθώς ήδη από το τέλος του 2011 η πραγματική ανεργία θα έχει ξεπεράσει το 20%. Το ΙΝΕ – ΓΣΕΕ εκτιμά ότι για το 2012 η πραγματική ανεργία θα αυξηθεί στο 26% και τη στατιστική ανεργία στο 21% (1.050.000 άτομα)

Αν για το 2011 η απόκλιση ήταν κατά 2,5 δισ. ευρώ λιγότερες εισπράξεις εισφορών κοινωνικής ασφάλισης (-10,5%), σε συνθήκες εκρηκτικής αύξησης της ανεργίας, απορρύθμισης των συλλογικών συμβάσεων και κοινωνικής φτώχειας αναμένεται να αυξηθούν ακόμα περισσότερο τα ήδη υψηλά ποσοστά ανασφάλιστης εργασίας. Η εργοδοτική αυθαιρεσία αναμένεται να αυξηθεί ακόμη περισσότερο ως αποτέλεσμα ενός περιβάλλοντος που διαμορφώνεται από το κραχ ανεργίας και την εγκατάλειψη των εισπρακτικών/ελεγκτικών μηχανισμών. Με το σκεπτικό αυτό κρίνουμε ότι, επειδή ο Προϋπολογισμός του 2012 είναι φτιαγμένος με την ίδια νεοφιλελεύθερη λογική, δε είναι παρακινδυνευμένο να κάνουμε τη δική μας πρόβλεψη ότι οι «προβλέψεις» εισπραττόμενων εισφορών θα είναι στην πράξη μειωμένες κατά το ίδιο ποσοστό (-10%) και για το 2012 (σε απόλυτους αριθμούς περίπου κατά 2 δισ. ευρώ) με τελικές εισπράξεις ασφαλιστικών εισφορών 19 δισ. ευρώ (ποσό μικρότερο από τις εισπράξεις ασφαλιστικών εισφορών το 2007).

Ταυτόχρονα, όπως φαίνεται και από το Μεσοπρόθεσμο⁴ για τα έτη 2011 και 2012 η καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και της αδήλωτης εργασίας δεν είναι στην ατζέντα της κυβέρνησης. Η «προσπάθεια» στο συγκεκριμένο ζήτημα μετατίθεται πρακτικά στην επόμενη κυβέρνηση. Η καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και της αδήλωτης εργασίας μετατίθενται χρονικά στο 2013 (!). Ο στόχος πενταετίας του Μεσοπρόθεσμου για 1,32 δισ. ευρώ είναι ενδεικτικός της έλλειψης βούλησης να καταπολεμηθούν η εισφοροδιαφυγή, και η αδήλωτη εργασία.

Οι συσσωρευμένες οφειλές ιδιωτών και επιχειρήσεων μόνο στο ΙΚΑ είναι περίπου 6 δισ. ευρώ (τα 550 εκατ. ευρώ τα οφείλει μόνο η Ολυμπιακή), στον ΟΑΕΕ 4 δισ. ευρώ περίπου και 1 δισ. ευρώ στους λοιπούς ασφαλιστικούς οργανισμούς (ΟΓΑ κ.α.) και οι 8 διαδοχικές ρυθμίσεις οφειλών μέσα σε 2 χρόνια έχουν αποφέρει ελάχιστα έσοδα. Η ανασφάλιστη εργασία από την πλευρά της κοστίζει στα ασφαλιστικά ταμεία 9 δισ. ευρώ το χρόνο.

Το ενδεχόμενο να καταλήξουν μεγάλα ασφαλιστικά ταμεία επισήμως σε αδυναμία καταβολής των συντάξεων αυξάνει ανησυχητικά δεδομένου ότι στο επόμενο έτος θα είναι αδύνατο να καταβάλλουν συντάξεις, ακόμα και μειωμένες, καθώς ο αριθμός των συνταξιούχων συνεχώς θα μεγαλώνει.

⁴Πίνακας 3.11 από σελίδα 81 της αιτιολογικής έκθεσης

Εξαιτίας όλων των παραπάνω το Υπουργείο Εργασίας προετοιμάζει τρίτο «κούρεμα» στις επικουρικές συντάξεις -που θα ανακοινωθούν στις 25 Νοεμβρίου-. Η περικοπή δεν θα περιοριστεί σε αυτούς που θα βγουν στη σύνταξη από εδώ και στο εξής, αλλά θα επεκταθεί και σε όσους έχουν ήδη σταματήσει να εργάζονται. Σημειώνουμε, ότι οι επικουρικές έχουν ήδη υποστεί 2 πρόσφατες μειώσεις

- μετά την επιβολή της εισφοράς τύπου ΛΑΦΚΑ από 1/09 και
- την περικοπή των επικουρικών άνω των 150 ευρώ μείωση 30% για το τμήμα της σύνταξης από 1/11 του τελευταίου πολυνόμου για την εφεδρεία.

Από αυτή τη διπλή περικοπή οι επικουρικές των 700 ευρώ έχουν μειωθεί κατά 34% και αναμένεται να περικοπούν αθροιστικά έως και 45-50% με τις αναμενόμενες νέες περικοπές.

Το νέο κούρεμα στις συντάξεις θα έρθει μέσα από τη μείωση των ποσοστών αναπλήρωσης για νέους και παλαιούς ασφαλισμένους. Οι παρεμβάσεις δεν θα γίνουν σε όλα τα ταμεία, αλλά μόνο σε αυτά για τα οποία θα καταγραφεί πρόβλημα με τις αναλογικές μελέτες που ουσιαστικά έχουν ολοκληρωθεί.

Σοβαρότατες μειώσεις που μπορεί να φθάσουν και το 30% θα υποστεί και το εφάπαξ σε ΔΕΚΟ και Δημόσιο και θα ισχύσει για όσους έχουν καταθέσει τα χαρτιά τους για συνταξιοδότηση από την 1η Ιανουαρίου του 2010. Και αυτή η νέα μείωση θα πρέπει να συνυπολογιστεί στη μείωση που ήδη τρέχει και είναι 10% για το Δημόσιο και 15% για τη ΔΕΗ.

Για τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης προβλέπονται 7 πρόσθετα μέτρα για την περικοπή δαπανών:

1. Μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης θα προκύψει και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης ΕΤΕΑΜ, ΤΑΥΤΕΚΩ και ΜΤΠΥ.
2. Από την αναμόρφωση των αναπηρικών συντάξεων μέσω του Κέντρου Ελέγχου Αναπηρίας και την καθιέρωση νέων κριτηρίων χορήγησης αναπηρικών συντάξεων θα υπάρξουν και νέες περικοπές.
3. Περιορισμός των δαπανών υγείας με την έναρξη λειτουργίας του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ) και την ένταξη των κλάδων υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΠΑΔ, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ σ' αυτό.
4. Εφαρμογή του Ενιαίου Κανονισμού Υγείας για όλους τους φορείς και κλάδους (περιορισμός ύψους κάλυψης για τους ασφαλισμένους).
5. Υπογραφή ενιαίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών υγείας με το σύνολο των παρόχων υγείας.

6. Περαιτέρω μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης, η οποία θα επέλθει από την πλήρη εφαρμογή της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, την παρακολούθηση των συνταγών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέσω ηλεκτρονικού συστήματος. Και

7. Καθιέρωση λίστας συνταγογραφούμενων φαρμάκων, υποχρεωτική για όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Είναι πια βέβαιο ότι το νέο ασφαλιστικό της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ έχει αποτύχει πανηγυρικά. Τα νούμερα που αναφέρονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2012 μόνο χρόνο λίγων μηνών μπορούν να αγοράσουν μέχρι το νέο συνταξιοδοτικό νόμο που θα σώσει το ασφαλιστικό σύστημα για πολλοστή φορά σε μία διετία.

Αλλά τα περιθώρια για απλές περικοπές «νοικοκυρέματος του συστήματος» είναι πια πολύ στενά τη στιγμή που 7 στις 10 συντάξεις δεν ξεπερνούν τα 680 ευρώ. Ήδη με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα προγραμματίζεται μείωση των κατώτατων ορίων συντάξεων και αυστηρότερος έλεγχος όλων των παροχών, τη στιγμή που οι κοινωνικές παροχές χάνουν διαρκώς τον ανταποδοτικό τους χαρακτήρα και γίνονται «στοχευμένες» σε όλο και λιγότερους. Αρχίζει, λοιπόν, να διαφαίνεται καθαρά η τάση μετάλλαξης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σε έναν προνοιακό μηχανισμό οριακής βοήθειας, που δε θα αφορά το σύνολο της κοινωνίας, αλλά τις πιο περιθωριοποιημένες κατηγορίες της, δε θα αναφέρεται σε εργαζόμενους, αλλά σε φτωχούς και ευπαθείς ομάδες.

3.2 ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ

Η απορρύθμιση της εργατικής νομοθεσίας και οι αποκαλούμενες «διαρθρωτικές αλλαγές» αποτέλεσαν και αποτελούν βασικές προτεραιότητες της Τρόικας και της κυβέρνησης από την εποχή του πρώτου Μνημονίου μέχρι σήμερα. Με τον προϋπολογισμό του 2012 αποτυπώνεται σε αριθμούς η εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, το οποίο προβλέπει και προωθεί τα εξής:

- Διεύρυνση της "εργασιακής εφεδρείας στο Δημόσιο (βλ. απολύσεις). Ο στόχος εδώ δεν έχει να κάνει με την «εξοικονόμηση» πόρων από τη μισθοδοσία των δημοσίων υπαλλήλων (τα ποσά είναι σχετικά ασήμαντα) αλλά το σπάσιμο του «ταμπού» της μονιμότητας και η κατάργηση του οποιουδήποτε «καταφυγίου» αξιοπρεπώς αμειβόμενης και υπό αξιοπρεπείς συνθήκες εκτελούμενης εργασίας.
- Θεσμοθετείται το ελαστικό δεκάωρο χωρίς υπερωριακή αμοιβή για το χρόνο απασχόλησης που υπερβαίνει το οκτάωρο (με αντάλλαγμα την υπόσχεση για ρεπό).
- Θεσμοθετείται η δυνατότητα απασχόλησης νεοεισερχόμενων στην αγορά εργασίας νέων κάτω των 25 χρονών με μισθό αισθητά κατώτερο (έως και 20%) από ότι ορίζουν οι αντίστοιχες κλαδικές συμβάσεις ή ακόμα και η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση.
- Ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για ραγδαία αύξηση των επιχειρησιακών και ατομικών συμβάσεων αφού θεσπίζεται η δυνατότητα περάσματος σε τέτοιες συμβάσεις όχι πλέον με συναπόφαση των σωματείων αλλά με τη συναίνεση «Ενώσεων Προσώπων» (ως

ένωση προσώπων θεσπίζεται μια “συλλογικότητα” που εκπροσωπεί το 25% των εργαζομένων σε επιχειρήσεις που απασχολούν άνω των 20 εργαζομένων).

4. ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Απόσπασμα Αιτιολογικής Έκθεσης του Προϋπολογισμού 2012:

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του Προϋπολογισμού το ΠΔΕ 2012 προβλέπεται να φθάσει τα 7.700 εκατ. ευρώ, αυξημένο κατά 11,76% σε σχέση με το 2011. Φαινομενικά, η αναφορά σε αύξηση της τάξης του 12% περίπου για το 2012 διαμορφώνει μια εικόνα αναπτυξιακής ώθησης της οικονομίας μέσω του ΠΔΕ. Όπως εξετάζεται στην συνέχεια, πρόκειται για μια στρεβλή απεικόνιση για την εξέλιξη των δεδομένων που αφορούν στο ΠΔΕ. Διακρίνονται τρία βασικά σημεία κριτικής.

Διαπίστωση 1^η: Δραστική μείωση των δαπανών σε σύγκριση με την περίοδο πριν το 2009
Όπως διαφαίνεται στον πίνακα 3.5 του προϋπολογισμού, το ΠΔΕ έχει υποστεί μείωση της τάξης του 28% κατά την διετία 2010-2011 σε σύγκριση με το 2009. Συνεπώς, το ΠΔΕ (ακόμα και στην απίθανη περίπτωση που αυξηθεί κατά 11%) θα κυμαίνεται σε πολύ χαμηλότερα επίπεδα σε σύγκριση με το έτος 2009 (περίπου 20% λιγότερες δαπάνες ήτοι 1,9 δις περίπου).

Ένα εύλογο ερώτημα που προκύπτει είναι ως εκ τούτου, γιατί η ελληνική κυβέρνηση δεν αξιοποιεί το κατεχοχόν αναπτυξιακό εργαλείο του ΠΔΕ για να αναστείλει την ραγδαία απομείωση του εγχώριου ακαθάριστου προϊόντος;

Η απάντηση στην παραπάνω ερώτηση έγκειται στην φύση των ασκούμενων πολιτικών και ειδικότερα του δίπολου «εσωτερική υποτίμηση/απελευθέρωση αγορών». Η συρρίκνωση του ΠΔΕ συνάδει με την αποδοχή ενός χαμηλότερου ΑΕΠ, ή, ειπωμένο διαφορετικά, με την αποδοχή της ύφεσης ως αναπόφευκτο «κακό» ή ακόμα, ως βασικού εργαλείου για την επίτευξη της απαιτούμενης εσωτερικής υποτίμησης της εργασίας και των τιμών.

Η μακροχρόνια ύφεση συνιστά το πρώτο στάδιο για την μετάβαση σε ένα διαφορετικό μοντέλο ανάπτυξης με μικρότερο κράτος, ευέλικτη αγοράς εργασίας, απελευθερωμένες αγορές προϊόντων και υπηρεσιών και εξαγωγικό προσανατολισμό.

Πίνακας 3.5 Διαχρονική εξέλιξη ΠΔΕ (2002-2012) (σε εκατ. ευρώ)					
Έτη	ΠΔΕ			Μεταβολή % σε σχέση με προηγούμενο έτος	Ως % του ΑΕΠ
	Λοιποί εθνικοί πόροι	Συγχρηματοδοτούμενο	Σύνολο		
2002	3.131	3.883	7.014	-	4,5
2003	3.974	4.461	8.435	20,3	4,9
2004	4.639	4.883	9.522	12,9	5,1
2005	2.569	4.955	7.524	-21,0	3,9
2006	2.673	5.511	8.184	8,8	3,9
2007	2.763	6.046	8.809	7,6	3,9
2008	2.559	7.065	9.624	9,3	4,1
2009	2.455	7.133	9.588	-0,4	4,1
2010	2.218	6.236	8.454	-11,8	3,7
2011	1.390	5.500	6.890	-18,5	3,2
2012	1.700	6.000	7.700	11,8	3,6

Διαπίστωση 2^η: Οι προβλέψεις δεν είναι αξιόπιστες όπως προκύπτει από τα αποτελέσματα του Προϋπολογισμού του 2011

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Προϋπολογισμός του 2011 προέβλεπε συνολικές δαπάνες για το ΠΔΕ ύψους 8.500 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το ύψος αυτών των δαπανών για το 2011 μειώθηκε τελικά κατά 1,6 δις ευρώ όπως καταγράφεται στον προϋπολογισμό του 2012, φτάνοντας μόλις τα 6,9 δις ευρώ. Αντί λοιπόν για σταθεροποίηση των δημοσίων επενδύσεων στα 8,5 δις (όπως αναφερόταν στον προϋπολογισμό του 2011), ο προϋπολογισμός του 2012 αναφέρει μείωση του ΠΔΕ κατά 18,5% (προβλέψεις).

Συμπερασματικά, όπως μας έχει συνηθίσει η κυβέρνηση μέχρι σήμερα, είναι πολύ πιθανόν η προβλεπόμενη αύξηση του ΠΔΕ να εξελιχθεί αντιθέτως σε νέα συρρίκνωσή του, ειδικότερα εάν ληφθούν υπόψη οι αναπόφευκτες επιπτώσεις στον Προϋπολογισμό που θα έχει μια μεγαλύτερη από την προβλεπόμενη ύφεση της οικονομίας (πρόβλεψη μείωσης του ΑΕΠ κατά 2,8% στον προϋπολογισμό).

Πρέπει επίσης να υπογραμμισθεί ότι η αιτιολογική έκθεση του Προϋπολογισμού δεν αναφέρεται σε κανένα σημείο στην τεράστια αστοχία του 2011 όσον αφορά το ΠΔΕ, γεγονός που καταδεικνύει την απουσία ενός στοιχειώδους αισθήματος λογοδοσίας για τα πεπραγμένα του 2011.

Διαπίστωση 3^η: Η ενίσχυση του ΠΔΕ αποτελεί μονόδρομο για την έξοδο από την κρίση και την διαμόρφωση βιώσιμων κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών

Η μείωση του ΠΔΕ τη συγκεκριμένη στιγμή προφανώς δεν είναι τυχαία και υπακούει στην λογική της «αποπομπής του κράτους» από την αναπτυξιακή διαδικασία. Πρόκειται για μία συνηθισμένη πολιτική του Δ.Ν.Τ που παραβλέπει την άρρηκτη σχέση μεταξύ δημοσίων

επενδύσεων και ανάπτυξης. Η λογική της ασκούμενης πολιτικής είναι απλή. Οι δημόσιες επενδύσεις και δαπάνες είναι υποτίθεται εγγενώς αναποτελεσματικές και δυσχεραίνουν την δραστηριοποίηση του (εγγενώς αποτελεσματικού) ιδιωτικού τομέα. Η συρρίκνωση των δημοσίων δαπανών θα συμβάλλει στην δημιουργία επενδυτικών ευκαιριών για τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας (και κυρίως άμεσων ξένων επενδύσεων).

Η συγκεκριμένη πολιτική κρίνεται επικίνδυνη για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας:

- Πρώτον, η ελπίδα ότι οι επενδύσεις θα έρθουν από το εξωτερικό ενέχει σημαντικούς κινδύνους. Οι επενδύσεις αυτές δεν θα είναι επαρκείς από ποσοτική άποψη για να στηρίξουν τις καθοριστικές προσκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα όπως η ανασυγκρότηση μιας αποδυναμωμένης οικονομίας έπειτα από 4 τουλάχιστον έτη βαθιάς ύφεσης (μαζί με το 2012). Είναι γνωστό από την διεθνή και εγχώρια εμπειρία ότι ο ιδιωτικός τομέας σπάνια επενδύει σε έργα υποδομών με χαμηλές προοπτικές απόδοσης κεφαλαίου σε βραχυπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα. Συνεπώς, εφόσον ο δημόσιος τομέας συρρικνώνει την επενδυτική του δράση, είτε οι αναγκαίες επενδύσεις απλά δεν θα πραγματοποιηθούν από τον ιδιωτικό τομέα, είτε θα πραγματοποιηθούν με επαχθείς όρους για την ελληνική κοινωνία και οικονομία (π.χ. δυσβάσταχτο κόστος για τους χρήστες των υποδομών).
- Δεύτερον, η αποκλειστική ανάθεση της κλαδικής εξειδίκευσης της οικονομίας «στο αόρατο χέρι της αγοράς» θα δημιουργήσει νέες στρεβλώσεις. Η τρέχουσα παγκόσμια κρίση αποτελεί ακράδαντη πλέον απόδειξη ότι ο ιδιωτικός τομέας και η παντοδυναμία της ελεύθερης αγοράς απέτυχαν σφοδρά να διασφαλίσουν βιώσιμες συνθήκες κοινωνικής, οικονομικής και περιβαλλοντικής ανάπτυξης. Δεν είναι τυχαίο ότι το ζήτημα του σχεδιασμού και της βιομηχανικής πολιτικής στην Ευρώπη έχει επαναφερθεί στην ευρωπαϊκή δημόσια συζήτηση ως απάντηση στην αδυναμία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας (1) να διασφαλίσει μια αποτελεσματική παραγωγική εξειδίκευση (κυρίως για τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου) (2) να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της κλιματικής αλλαγής και (3) να στηρίξει τις παραγωγικές δραστηριότητες σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης⁵. Η Ελλάδα του μνημονίου κινείται ακριβώς στην αντίθεση κατεύθυνση, αναπαράγοντας τις αποτυχημένες πολιτικές του Δ.Ν.Τ.
- Η διεθνής εμπειρία της δεκαετίας 1990 έχει αποδείξει ότι η αύξηση των δημοσίων επενδύσεων και η ανάπτυξη πολιτικών ενίσχυσης της καινοτομίας αποτελεί μοχλό για την υπέρβαση δημοσιονομικών και χρηματοπιστωτικών κρίσεων⁶. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Φιλανδία που αντιμετώπισε την περίοδο εκείνη μια βαθιά οικονομική κρίση (μείωση ΑΕΠ κατά 10%, ανεργία στο 17%, χρηματοπιστωτική κρίση, κατάρρευση εξωτερικού εμπορίου, κλπ). Ένας βασικός άξονας την φιλανδικής κυβέρνησης, πέραν των συνηθισμένων πολιτικών μείωσης του ελλείμματος, ήταν η

⁵ Aghion, P. and al (2011) "Rethinking Industrial Policy", Bruegel policy brief, Issue 2011/04.

⁶ OECD, (2009), "Policy responses to the economic crisis: Investing in Innovation for Long-Term growth", June 2009.

αύξηση των δημόσιων επενδύσεων σε Έρευνα και Ανάπτυξη (Ε&Α) σε συνδυασμό με επενδύσεις σε υποδομές και στην εκπαίδευση. Η πολιτική αυτή αντιστάθμισε την μείωση των ιδιωτικών επενδύσεων σε Ε&Α και συνέβαλε, συνολικότερα στην μετατροπή της Φιλανδίας σε μια οικονομία έντασης γνώσης, διασφαλίζοντας υψηλούς και βιώσιμους ρυθμούς οικονομικής μεγέθυνσης. Στα τέλη της δεκαετίας 1990, ανάλογη απάντηση έδωσε και η Κορέα στην σφοδρή χρηματοπιστωτική κρίση που αντιμετώπιζε. Κύριος μοχλός για την έξοδο από την κρίση υπήρξε η τεχνολογική αναβάθμιση των ΜΜΕ και η στήριξη ερευνητικών εργαστηρίων. Τα αποτελέσματα υπήρξαν επίσης εντυπωσιακά. Η Ελλάδα υπενθυμίζεται ότι κινείται διαχρονικά πολύ κάτω από τον μέσο όρο της Ε.Ε όσον αφορά τις δαπάνες σε Ε&Α (0,16% του ΑΕΠ το 2007 έναντι 1,24% στην Ε.Ε-15 και 2,5% στην Φιλανδία).

Στην παρούσα κοινωνικοοικονομική συγκυρία, το θέμα των δημοσίων επενδύσεων αποτελεί ζήτημα κομβικής σημασίας για τα μελλοντικά επίπεδα ευημερίας της χώρας. Σε όλες τις ηπείρους, ακόμα και σε χώρες όπως οι Η.Π.Α, οι δημόσιες επενδύσεις σε υποδομές διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο για την ανάπτυξη κατά το δεύτερο μισό του 20^{ου} αιώνα, όπως έχει θεμελιωθεί από πλήθος ερευνητικών εργασιών. Ο ρόλος των δημοσίων επενδύσεων είναι εξαιρετικά κρίσιμος για τέσσερεις κυρίως λόγους⁷:

- Οι επενδύσεις σε δημόσιες μεταφορικές υποδομές μειώνουν το κόστος μεταφοράς και έχουν θετική επίδραση στο ΑΕΠ.
- Οι δημόσιες επενδύσεις σε υγεία και παιδεία συμβάλλουν στην βελτίωση του ανθρώπινου δυναμικού.
- Οι δημόσιες επενδύσεις σε Ε&Α στηρίζουν την καινοτομία και τον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό.
- Οι δημόσιες επενδύσεις αυξάνουν την απόδοση των ιδιωτικών επενδύσεων (π.χ. η επένδυση για την δημιουργία μιας εξαγωγικής επιχείρησης στην Β. Ελλάδα θα έχει μεγαλύτερη απόδοση μετά την κατασκευή της Εγνατίας Οδού).

Η δραστική συρρίκνωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που συντελείται σήμερα στην Ελλάδα υπονομεύει την ευημερία των επόμενων γενεών και μεσοπρόθεσμα, τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας όπως επιβεβαιώνει η εμπειρία των προγραμμάτων δημοσιονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής που εφαρμόστηκαν στην Λατινική Αμερική από το ΔΝΤ και την Παγκόσμια Τράπεζα. Τα εν λόγω προγράμματα οδήγησαν σε δραστική περικοπή δημοσίων επενδύσεων σε βασικές υποδομές (που δεν αντισταθμίστηκαν από τον ιδιωτικό τομέα). Ως αποτέλεσμα, όχι μόνο αυξήθηκε η κοινωνική ανισότητα, αλλά επιπρόσθετα, καταγράφηκαν δυσμενείς επιπτώσεις μεσοπρόθεσμα στις αναπτυξιακές επιδόσεις αυτών των χωρών. Όπως διαπιστώνουν έρευνες για το συγκεκριμένο ζήτημα, ένα σημαντικό μέρος του ανά κεφαλήν αναπτυξιακού χάσματος (output gap per capita) μεταξύ Λατινικής Αμερικής και Ανατολικής Ασίας ανάγεται στην μακροχρόνια επιβράδυνση της συσσώρευσης κεφαλαίου στις

⁷ Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδας, Θέσεις του Οικονομικού Επιμελητηρίου για τον Κρατικό Προϋπολογισμό 2011.

υποδομές της Λατινικής Αμερικής⁸. Το εν λόγω εύρημα δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο στην εγχώρια συζήτηση δεδομένου ότι η αρνητική επίπτωση στην ανάπτυξη που προκύπτει από την έλλειψη υποδομών, όταν σημειωθεί, είναι μη αντιστρέψιμη βραχυπρόθεσμα (ούτε καν μεσοπρόθεσμα).

5. ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ – ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Εξαιρετικά ανησυχητική είναι η πολύ μεγάλη μείωση των επενδύσεων που έχει λάβει χώρα τη διετία 2010-2011, που ανέρχεται στο 26,2% (-13,3% το 2010 και -12,9% το 2011). Η εξέλιξη αυτή έχει πολλαπλασιαστικές συνέπειες στην πραγματική οικονομία και ειδικότερα στην ανεργία αλλά και την παραγωγικότητα της εργασίας.

Αντίθετα η παραγωγικότητα της εργασίας έχει αυξηθεί με ρυθμό ταχύτερο από κάθε άλλη χώρα της ΕΕ (με εξαίρεση την Ιρλανδία), αλλά προφανώς απαιτείται κι άλλη αύξηση. Βασικός προσδιοριστικός παράγοντας της παραγωγικότητας της εργασίας είναι η επενδύσεις σε νέους εξοπλισμούς και γενικότερα σε πάγιο κεφάλαιο, αλλά και ο βαθμός χρησιμοποίησης του παραγωγικού δυναμικού (capacity utilization rate). Όσο πιο αναβαθμισμένες τεχνολογικά είναι οι επενδύσεις, και αντίστοιχα όσο περισσότερο αξιοποιούνται οι παραγωγικές δυνατότητες της οικονομίας, τόσο μεγαλύτερη θα είναι και η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας. Όπως έχει επιχειρηματολογήσει και το ΙΝΕ ΓΣΕΕ μέσα από τις μελέτες του⁹, κατά την περίοδο 1995-2004, η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας αυξήθηκε κατά 30%, και αποτελούσε την μεγαλύτερη αύξηση παραγωγικότητα στην ΕΕ μετά την Ιρλανδία. Κατά τη διετία 2009-2010 η πτώση της παραγωγικότητας ήταν σημαντική (-2,8%). Η πτώση κατά την περίοδο 2004-2008, οφείλεται στην επιβράδυνση των επενδύσεων σε μηχανολογικό εξοπλισμό και στην υιοθέτηση ως “μηχανής ανάπτυξης” της ιδιωτικής κατανάλωσης και της επενδύσεις σε κατοικίες (οικοδομή).

Όλα δείχνουν ότι η αποεπένδυση της ελληνικής οικονομίας θα συνεχιστεί με ραγδαίους ρυθμούς και το 2012. Γεγονός που θα επιτείνει την ύφεση και θα αυξήσει την ανεργία πέρα από τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού. Σύμφωνα με τους εκπροσώπους του επιχειρηματικού κόσμου καμία από τις πολιτικές, όπως αυτές εμφανίζονται στον προϋπολογισμό, δεν εγγυάται τη μείωση του ρυθμού ύφεσης από 5,5% για το 2011 σε 2,5% για το 2012. Επιπρόσθετα, εάν η αύξηση των φορολογικών εσόδων προέλθει κατά κύριο λόγο από άμεσους φόρους, πώς είναι δυνατόν ο ρυθμός μείωσης της ιδιωτικής κατανάλωσης να περιοριστεί από το 6,2% το 2011 στο 3,8% το 2012; Τέλος, και με δεδομένη τη μείωση των δημοσίων επενδύσεων, πώς είναι δυνατόν ο ρυθμός μείωσης της επενδυτικής δαπάνης να περιοριστεί από το 12,9% το 2011 στο 4% το 2012 – δηλαδή να αναμένεται αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων;

Η εκτίμηση του Ινστιτούτου της ΓΣΕΒΕΕ, με βάση τα στοιχεία που ήδη υπάρχουν στον προϋπολογισμό, αλλά και με τα μακροοικονομικά στοιχεία που είναι διαθέσιμα από την

⁸ Hall, D. (2010), “Why we need public spending”, PSIRU, University of Greenwich.

⁹ Βλέπε ετήσιες εκθέσεις ΙΝΕ/ΓΣΕΕ (2009, 2010) και την μελέτη του Ηλ. Ιωακείμογλου (2011) «Κόστος εργασίας, περιθώρια κέρδους και ανταγωνιστικότητα στην Ελλάδα 1995-2009» <http://192.168.0.14/sitefiles/studies/Ηλίας%20Ιωακείμογλου.pdf>

ΕΛ.ΣΤΑΤ., είναι ότι το 2012 η εξυπηρέτηση του ιδιωτικού χρέους (του χρέους των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών) θα γίνει εξαιρετικά δυσχερής. Θα υπάρξει αδυναμία πληρωμών για κάθε είδους υποχρέωση νοικοκυριών και επιχειρήσεων και μεγάλης έκτασης εκποίηση περιουσιακών στοιχείων σε εξευτελιστικές τιμές. Θα επιδεινωθεί δε ακόμα περισσότερο η έλλειψη ρευστότητας για τις επιχειρήσεις. Άλλωστε, όπως έχει δείξει και η τελευταία έρευνα του ΙΜΕ ΓΣΕΒΕΕ (Αύγουστος 2011), από το σύνολο των ακάλυπτων επιταγών που έχουν σφραγιστεί και δηλωθεί στην ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ, υπάρχει και ένα άλλο ποσοστό περίπου 40% ακάλυπτων επιταγών που δεν έχουν δηλωθεί στην ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ.

Δημήτριος Παπαδημούλης

Βουλευτής Β΄ Αθήνας

**ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ
ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Α΄ ΑΘΗΝΑΣ**

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2012
Της Ειδικής Εισηγήτριας των ανεξαρτήτων βουλευτών
Θεοδώρας Μπακογιάννη
Βουλευτή Α΄ Αθήνας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ποιον εκπροσωπεί ο φετινός προϋπολογισμός; Την εισηγητική έκθεση υπογράφει ο κ. Βενιζέλος, αλλά προσυπογράφει και ο σύμβουλος του κ. Σαμαρά και νυν υφυπουργός Οικονομικών κ. Μουρμούρας. Τον Προϋπολογισμό ενέκρινε το υπουργικό συμβούλιο. Τον ενέκρινε δηλαδή και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά η Νέα Δημοκρατία δια των δύο αντιπροέδρων της και το ΛΑ.Ο.Σ. Είμαστε στην πιο κρίσιμη στιγμή για την χώρα και τα κόμματα της αντιπολίτευσης που μπήκαν στην κυβέρνηση και αποφάσισαν να υιοθετήσουν εξ ολοκλήρου τον προϋπολογισμό του κ. Βενιζέλου. Γιατί το έκαναν αυτό; Απλούστατα για να μην αναλάβουν το κόστος να τον αλλάξουν.

Εμείς δεν θα ακολουθήσουμε αυτή την πρακτική. Δυστυχώς, με βάση το Σύνταγμα, δεν έχουμε τη δυνατότητα μετά την κατάθεση του προϋπολογισμού στην Ολομέλεια να τον επηρεάσουμε, όπως είχαν τα κυβερνητικά κόμματα πριν κατατεθεί. Όμως παρ' όλα αυτά θα αναλάβουμε όπως κάναμε και πέρσι, όπως κάναμε και στο Μεσοπρόθεσμο, το κόστος να παρουσιάσουμε συγκεκριμένες και συγκροτημένες εναλλακτικές προτάσεις. Γιατί μην έχετε καμία αμφιβολία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός αυτός θα αλλάξει. Θα αλλάξει όπως άλλαξε και ο Προϋπολογισμός του 2011. Ο λόγος είναι απλός. Είναι το προπατορικό αμάρτημα της πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά το 2009. Αντί να κόβει δαπάνες, βάζει φόρους. Και αυτό -επιπολαίως και για στενούς κομματικούς λόγους- το συνυπογράφουν πλέον και τα άλλα κόμματα της συγκυβέρνησης. Σε όρους Γενικής Κυβέρνησης οι πρωτογενείς δαπάνες μένουν οι ίδιες το 2012, στο 41% του ΑΕΠ, την ίδια ώρα που τα έσοδα αυξάνονται από το 39% στο 42%.

Όλα αυτά βέβαια είναι στα χαρτιά. Στην πραγματική ζωή ο Προϋπολογισμός αυτός δεν πρόκειται να υλοποιηθεί. Οι υπολογισμοί του κ. Βενιζέλου θα πέσουν και πάλι έξω όχι μόνο λόγω της παροιμιώδους ανεπάρκειας του κρατικού μηχανισμού, αλλά κυρίως γιατί οι φορολογούμενοι, πολλοί εκ των οποίων έχουν εξαντλήσει τη φοροδοτική τους ικανότητα, θα αλλάξουν με πολλαπλούς τρόπους την οικονομική τους συμπεριφορά. Φοροδιαφυγή, φορο-αποφυγή, αλλαγή επαγγέλματος, μετατροπή της σχέσης από μισθωτή εργασία σε μπλοκάκι, μετανάστευση. Οι φόροι είναι τόσο θηριώδεις και η απόγνωση των ανθρώπων τόσο μεγάλη, που θα σας το πω καθαρά. Δεν θα τα πάρετε. Και θα αναγκαστεί η όποια κυβέρνηση να ψάχνει πάλι χρήματα, ξανά και ξανά, από τους πρώτους μήνες του 2012.

Εμείς στη Δημοκρατική Συμμαχία είμαστε οι μόνοι που έγκαιρα προτείναμε μια ρεαλιστική εναλλακτική επιλογή. Απορρίψαμε και απορρίπτουμε για παράδειγμα το χαράτσι της ΔΕΗ. Φόρος άδικος και εξοντωτικός που δεν συνδέεται ούτε με το εισόδημα, ούτε με τον πλούτο. Είναι κυριολεκτικά κεφαλικός φόρος ακινήτου. Προτείναμε αντί για αυτό δημοσιονομικά ισοδύναμα μέτρα που παρουσιάσαμε ήδη από το μεσοπρόθεσμο. Μια πρόταση συγκεκριμένη, που η τρόικα δεν αμφισβήτησε. Μια πρόταση που στηριζόταν κατά 62% στις δαπάνες και είχε

10 δις μεγαλύτερη προσαρμογή στη διάρκεια της επόμενης τετραετίας. Πρόταση που καθίσταται ακόμη αποτελεσματικότερη αν εισπραχθούν τα κατά Ράιχενμπαχ εφικτά φορολογικά έσοδα που λιμνάζουν. Την πρότασή μας αρνούνται να συζητήσουν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία. Γιατί; Γιατί αντί για οριζόντιες περικοπές μπαίνει στην ουσία και περικόπτει δαπάνες. Δαπάνες κοινωνικά άδικες και προκλητικές, που θίγουν όμως τους κομματικούς στρατούς των δύο κομμάτων.

Μερικά παραδείγματα. Παρά τις οριζόντιες περικοπές η συνολική δαπάνη της γενικής κυβέρνησης για συντάξεις θα παραμείνει φέτος η ίδια με το 2011, στα 31 δις. Ο λόγος είναι απλός. Συνεχίζεται ακόμα το σκάνδαλο των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων στα 52 και στα 55 που απολαμβάνουν ΔΕΚΟ, δημόσιο και συντεχνίες, όπου με ειδικές διατάξεις του κ. Λοβέρδου, χαρίστηκε πλασματικός χρόνος συνταξιοδότησης ακόμα και για τις ημέρες των απεργιών. Δεκάδες χιλιάδες βγήκαν έτσι φέτος στη σύνταξη και άλλοι τόσοι ακολουθούν το 2012. Οι περισσότεροι τέκνα των προσλήψεων της καταστροφικής δεκαετίας του 80. Πείτε το στο 1 εκ. ανέργων, που ψάχνουν προσωρινή δουλειά με 400 και 600 ευρώ και δεν βρίσκουν, ότι οι δικοί σας κομματικοί θα παίρνουν ένα πλήρη καλό μισθό του ιδιωτικού τομέα για να κάθονται για τα επόμενα τριάντα χρόνια. Εμείς είπαμε από το καλοκαίρι ότι πρέπει να μπει άμεσα τέλος σ' αυτή την απαράδεκτη ιστορία.

Δεύτερο παράδειγμα. ΔΕΚΟ. Στις μη εισηγμένες ΔΕΚΟ έχουμε το 2012, πραγματικά έσοδα από πωλήσεις μόλις 470 εκ., 2 δις δαπάνες και συσσωρευμένα χρέη 13 δις. Ενώ σε εισηγμένες ΔΕΚΟ, ακόμα και σήμερα, παρά το μισθολογικό πλαφόν, υπάρχουν χιλιάδες υπάλληλοι που κοστίζουν 6000 ευρώ το μήνα.

Τρίτο παράδειγμα. Οι 350 χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχοι των 500, 600 και 700 ευρώ που παίρνουν το Ε.Κ.Α.Σ. βλέπουν το κονδύλι της κρατικής επιδότησης να περικόπτεται από τα 890 στα 715 εκ. ευρώ. Οι 60 χιλιάδες περίπου συνταξιούχοι της ΔΕΗ και του ΟΤΕ όμως συνεχίζουν να διατηρούν την ίδια κρατική επιδότηση που είχαν και το 2011. Ένα δις εκατονπεντήντα εκ. ευρώ. Υπάρχει πιο ακραία κοινωνική αναληψία από αυτή; Ο προϋπολογισμός να κόβει 175 εκ. από τους φτωχούς των 700 ευρώ και όχι από εκείνους που εισπράττουν 2000 και 3000 ευρώ σύνταξη, χωρίς ποτέ να έχουν πληρώσει αντίστοιχες εισφορές;

Επαναφέρω λοιπόν και πάλι την πρότασή μου, για αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ. κατά 150 εκ. ευρώ και αντίστοιχη ενίσχυση στους μακροχρόνια ανέργους. Αρκούν για να τα χρηματοδοτήσουμε αυτά μόνο τα 120, από τα 300 εκ. του κονδυλίου της ΕΡΤ, πρόσθετη περικοπή 30 εκ. ευρώ από το κονδύλι της Βουλής και επιτάχυνση κατά έξι μήνες του ελέγχου των ψεύτικων αναπηρικών συντάξεων.

Πρέπει επιτέλους να το καταλάβουμε. Υπάρχουν εκεί έξω εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σε πλήρη οικονομική απόγνωση. Σε ένα κράτος που ξοδεύει χωρίς τους τόκους 85 με 90 δις ευρώ, είναι προφανές ότι μπορούμε και πρέπει να βρούμε 2 δις ευρώ για να αποφορτίσουμε την κοινωνική ένταση και να γλυτώσουμε την κοινωνική έκρηξη που φέρνει η ακραία φτώχεια. Ας δούμε μαζί όλα τα κονδύλια από την αρχή. Εξορκίζω τον Πρωθυπουργό να αναλάβει προσωπικά αυτή την πρωτοβουλία.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Το άλλο βασικό μειονέκτημα του Προϋπολογισμού είναι η τεράστια και δυσανάλογη επιβάρυνση του ιδιωτικού τομέα και ιδίως των έντιμων φορολογουμένων, που συνεχίζει να αποθαρρύνει τις επενδύσεις και την αναθέρμανση της οικονομικής δραστηριότητας και καταστρέφει έτσι τις ζωές των ανέργων, που πλησιάζουν πλέον το ένα εκατομμύριο.

Με δεδομένους τους ασφυκτικούς δημοσιονομικούς περιορισμούς, για να βγούμε από αυτή την παγίδα πρέπει να μαζέψουμε τα έσοδα από τους φοροφυγάδες και να τα χρησιμοποιήσουμε αποκλειστικά και μόνο για τη μείωση της επιβάρυνσης στους έντιμους φορολογούμενους. Για να το κάνουμε αυτό πρέπει όμως να αποκτήσουμε και πάλι Υπουργείο και Υπουργό Οικονομικών. Δεν μπορεί πλέον ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας να κάνει δύο δουλειές. Δεν μπορεί ο μηχανισμός του Υπουργείου να έχει διαλυθεί. Δεν μπορεί να συνεχίζει να ενδημεί ανενόχλητη η διαφθορά. Χρειάζονται ριζικές λύσεις. Να διορίσει άμεσα ο Πρωθυπουργός Υπουργό Οικονομικών και να κρατήσει ο κ. Βενιζέλος μόνο το Υπουργείο Οικονομίας. Να αξιοποιηθούν μαζί στη συλλογή φόρων οι ιδιώτες, δικηγόροι και λογιστές και να υπάρξει μια συστηματική εκστρατεία εκκαθάρισης του Υπουργείου από τα κυκλώματα της διαφθοράς. Ας ψάξουμε από κοινού να βρούμε αυτούς που εμπλέκονται στα κυκλώματα και να τους απολύσουμε, αντί για τις οριζόντιες εφεδρείες. Κι ας προχωρήσουμε στη διάρκεια της ζωής αυτής της Κυβέρνησης στη θέσπιση ενός νέου απλού και με χαμηλότερους συντελεστές φορολογικού συστήματος, που θα μας δεσμεύει όλους τα χρόνια που έρχονται.

Στην προσπάθεια αναθέρμανσης της οικονομίας καίρια σημασία έχει και η αξιοποίηση του ΕΣΠΑ. Κι εδώ τα πράγματα είναι εξοργιστικά. Όχι μόνο δεν έχει γίνει η αναθεώρηση που έπρεπε για να βρεθεί χώρος για παραγωγικές εξωστρεφείς επενδύσεις που κινητοποιούν πόρους του ιδιωτικού τομέα, αλλά απέτυχε κατά 1 δις και η απορρόφηση που η ίδια η Κυβέρνηση είχε προβλέψει στον Προϋπολογισμό. Εμείς ως Δημοκρατική Συμμαχία προωθήσαμε μέσω των ευρωπαϊκών Φιλελεύθερων Δημοκρατών από τον περασμένο Ιούνιο την ιδέα της χρήσης του ΕΣΠΑ για την εγγυοδότηση των ιδιωτικών επενδύσεων, που υιοθετεί πλέον και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το ΕΣΠΑ δεν μπορεί άλλο να μένει ούτε ανεκμετάλλευτο, ούτε να χρηματοδοτεί αναπλάσεις και άλλα έργα άχρηστα σε σχέση με τη σημερινή πραγματικότητα. Είναι το τελευταίο μας εργαλείο. Είναι η τελευταία μας ευκαιρία.

Επίσης πρέπει άμεσα να ληφθούν κάποιες πολιτικές αποφάσεις που θα βοηθήσουν να ενισχύσουμε τους παραγωγικούς εξωστρεφείς τομείς της οικονομίας. Να επαναφέρουμε κατ' αρχήν τα δύο Υπουργεία Ναυτιλίας και Τουρισμού σε επίπεδο Υπουργών και ας καταργήσουμε είκοσι από τις άλλες υπουργικές και υφυπουργικές θέσεις. Πρόκειται για κινήσεις απλές, άμεσες, με μεγάλη θετική επίπτωση στην προσέλκυση επενδύσεων και την μείωση της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Οι επί μέρους στόχοι που περιέγραψα είναι πολύ σημαντικοί. Κάθε κίνησή μας όμως, κάθε πράξη μας, υπόκειται σήμερα σε έναν απλό κανόνα. Αυτό που τελικά προέχει είναι η χώρα να μείνει στο ευρώ και να αποφύγει την ανεξέλεγκτη χρεοκοπία. Και ο μόνος τρόπος είναι να πετύχουμε τους δημοσιονομικούς μας στόχους. Εμείς δώσαμε αυτό τον αγώνα μόνοι, όταν ολόκληρη η αντιπολίτευση υπηρετούσε τον θεό του λαϊκισμού. Μόνοι, όταν η προηγούμενη Κυβέρνηση έδιωχνε την τρόικα με μεταμεσονύκτιους παλικάρισμούς. Σήμερα που κάποιοι αναγκάζονται να αποκηρύσσουν με λόγια και γραφές, όλα όσα έλεγαν, εμείς θα παραμείνουμε σταθεροί στις θέσεις μας. Προτάσσουμε και θα προτάσσουμε πάντα τον αγώνα για την σωτηρία της χώρας. Με κάθε κόστος και κάθε θυσία.

Θεοδώρα Μπακογιάννη

Βουλευτής Α΄ Αθήνας

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΝ